

ROMAN SĘKOWSKI

HERBARZ

SZLACHTY ŚLĄSKIEJ

Informator genealogiczno–heraldyczny

TOM XII

U–Wiz

Opole 2021

UBELACKER
(UBELACKER von FREMSTETT, UEBELACKER)

Prawdopodobnie nobilitowani mieszczenie wrocławscy. Fryderyk Ubelacker von Fremstett und Dombrowa (która ?) (ur. 1548 – zm. 9.12.1606 r.) był kanclerzem klasztoru św. Wincentego we Wrocławiu (Breslau). Prawdopodobnie jego syn – Tobiasz (ur. 29.07.1572 – zm. 15.03.1639 r.) pełnił później ten sam urząd. Żonaty z Barbarą John von Kosel (ur. 1597 – zm. 27.03.1639 r.), miał troje dzieci: Ferdynanda (ur. 1627 – zm. 15.07.1639 r.), Małgorzatę Katarzynę (zm. 13.06.1680 r.) – żonę Jana von Schmiedelberg i Annę Krystynę – dwukrotnie zamężną: 1. z Janem Burckhartem, 2. z Janem Jakubem Ansercula, kapitanem wojsk cesarskich.

Źródła:

Błażek t. III s. 116

UBER

Odmiany herbu szlacheckiego

Ród szlachecki pochodzący z patrycjatu świdnickiego i wrocławskiego znany na Śląsku od połowy XVI wieku: ze Świdnicy (Schweidnitz) przybył do Wrocławia (Breslau) Jerzy Uber (zm. Wrocław, Breslau 1572 r.). Żonaty (x Wrocław, Bre-

slau 1545 r.) z Rebeką Irmisch (Irmichen) (zm. Wrocław, Breslau 1596 r.) miał ośmioro dzieci: Jerzego jun. – żonatego (x Wrocław, Breslau 1585 r.) z Martą Roth, Salome – żonę (x Wrocław, Breslau 1584 r.) Franciszka Kolb z Norymbergii (Nuernberg), Zuzannę – żonę (x Wrocław, Breslau 1586 r.) Jana Wolffa, Judytę – żonę (x Wrocław, Breslau 1586 r.) Jerzego Kraamera, Jadwigę – dwukrotnie zamężną: 1. (x Wrocław, Breslau 1586 r.) z Kasprem Kuehn, 2. (x Wrocław, Breslau 1597 r.) z Jeremiaszem Tschanner, Fryderyka – żonatego (x Wrocław, Breslau 1591 r.) z Urszulą Lewin, Magdalenę – żonę (x Wrocław, Breslau 1591 r.) Pawła Piplis, Ewę – żonę (x 1591 r.) Franciszka von Koeckritz.

Oprócz rodziny Jerzego, w dokumentach wrocławskich występuje w 1574 roku Fryderyk Uber.

Źródła:

Błażek t. III s. 63

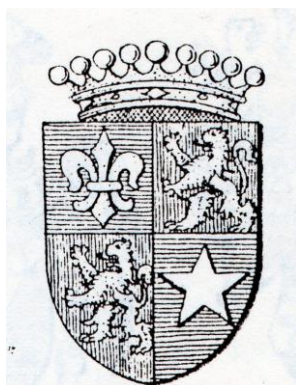
Schles. Wappenbuch szp. 153

UCHTRITZ

zob.

UECHTRITZ

(d`) UCLAUX.
(d`UCLAUX de la VALETTE).

Herb hrabiowski

Ród południowo francuski znany od początku XIV wieku.

Na Śląsku osiadł w XVIII wieku Antoni hr. d'Uclaux de la Valette. Żonaty (x 1744 r.) z Marią Franciszką de Paula hr. Sobeck von Kornitz (ur. 9.01.1713 – zm. 23.10.1754 r.), posiadał trzech synów którzy odziedziczyli majątki matki na

Śląsku m. in. Karlshof (?) koło Bytomia (Beuthen), Krępe (Krampf) koło Szprotawy (Sprottau) oraz Gwoździany (Gwosdzian) i Zborowskie (Sorowski) koło Lublińca (Lublinitz). Najstarszy syn – Karol Boromeusz Antoni Franciszek de Paulo (ur. 27.04.1748 – zm. 4.05.1821 r.), żonaty (x 12.07.1774 r.) z Marianą Albertyną Ernestyną von Gersdorff (ur. 8.02.1756 – zm. 24.07.1711 r.) miał syna – Józefa Łukasza Karola Antoniego Walentyna Wirgiliusza Aleksego (ur. 10.09.1777 – zm. 22.12.1857 r.) żonatego z Wilhelminą Agnieszką bar. von Saurma (ur. 6.06.1782 – zm. 6.04.1856 r.) z Jelcza (Jeltsch) koło Wrocławia (Breslau). Na nim na Śląsku ród wymarł.

Źródła:

Blazek T. I s. 60

TABLICE GENEALOGICZNE

Guillaume Jouary d`Uclaux
ok. 1410 r.
|
Robert Jouary d`Uclaux
|
Antoine d`Uclaux
ż. (x 16.02.1533) Alix de Montblanc
|
Jacques d`Uclaux
zm. 18.01.1589 r.
ż. (x 23.09.1571 r.) Marguerite
de Capplue
(zm. 25.07.1585 r.)
|
Jean d`Uclaux de Labaume
ż. (x 26.08.1606 r.) Marie de Lord
de Cauvissons
|
Louis d`Uclaux de la Valette
ż. (x 24.08.1654 r.) Delphine
de Vissec de Latude
|
Antoine d`Uclaux de la Valette
ż. (x 1706 r.) Isabeau de Malbose
de Miral
|
Anton hr. d`Uclaux de la Valette
osiedla się na Śląsku
ż. (x 1744 r.) Maria Franciszka de Paulo
hr. Sobeck v. Kornitz
(ur. 9.01.1713 – zm. 23.10.1754 r.)
|
Karol Bernard Antoni Franciszek de Paulo

ur. 27.04.1748 – zm. 4.05.1821 r.
ż. (x 12.07.1774 r.) Marianna Albertyna
Ernestyna v. Gersdorff
(ur. 8.02.1756 – zm. 24.07.1711 r.)

|
Józef Łazarz Karol Antoni Walentyn Wirgiliusz Aleksey
ur. 10.09.1777 – zm. 22.12.1857 r.
ż. Wilhelmina Agnieszka bar. v. Saurma
z Jelcza
(ur. 6.06.1782 – zm. 6.04.1856 r.)

UEBELACKER

zob.

UBELACKER

UECHTRITZ

(UECHTRITZ und STEINKIRCH, UECHTRITZ-WIEDEBACH,
UECHTRITZ-FUGA, UECHTRITZ-AMADE von VARKONY, UCHTRITZ)

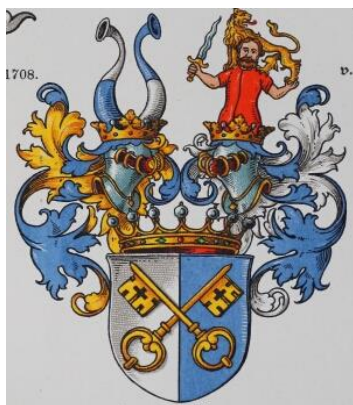
Herb wg Adelslexikon

Herb wg Sinapiusa

Herb wg Dorsta

Herb baronowski

Herb Uechtritz-Steinkirch
z Kościelnej Wsi

Ród pochodzenia miśnieńskiego znany na Śląsku od początków XIV wieku. Henryk Uechtritz (zm. 1357 r.) twierdził, że jego pradziad – Wilhelm mieszkał w Miśni. Według legendy rodowej mieli pochodzić z arystokracji Wandalów. Najstarszymi siedzibami rodowymi na Śląsku były Kościelna Wieś (Steinkirch) oraz Świecie (Schwerta) na pograniczu śląsko – łżyckim.

W latach 1301 – 1305 Johann Steinkircher był burmistrzem (?) Lubania Śląskiego (Lauban).

W 1331 roku Dipolt Uechtritz przebywał na dworze księcia Henryka jaworskiego, w 1347 roku Petschke i w 1349 roku Konrad – na dworze księcia Bolka świdnickiego. W 1381 roku Henryk von Uechtritz kupił majątek Rynarcice (Gross Rinnersdorf) koło Lubina (Lueben). Jego potomkowie założyli wymarłą linię z tej miejscowości. W XV wieku podzielili się na kilka linii i podlinii o których z tego czasu niewiele wiemy i z których linia z Kościelnej Wsi (Steinkirch) i ze Świecia (Schwerta) były najstarsze. Zedlitz uważa że były to trzy różne rody z odmiennymi herbami.

Założycielem tych linii był wymieniony wyżej Henryk von Uechtritz. Jego potomstwo założyło trzy główne linie: śląską z Kościelnej Wsi (Steinkirch), górno-łżycko – brandenburską ze Świecia (Schwerta) i miśnieńsko – łżycką z Uechtritz.

I. LINIA ŚLĄSKA Z KOŚCIELNEJ WSI (STEINKIRCH)

Almanach Gotajski jako założyciela tej linii wymienia Bernarda (ur. 1354 – zm. 1388 r.), właściciela Kościelnej Wsi (Steinkirch) i Baworowa (Beerberg).

W 1431 roku Bernard von Uechtritz, właściciel Kościelnej Wsi (Steinkirch) bronił Lubania (Lauban) przed husytami, dostał się do niewoli w której zmarł w Jaroměřu. W XVI wieku linia podzieliła się na dwie podlinie: 1. z Bartoszków (Barschdorf) koło Legnicy (Liegnitz), 2. z Olszyny (Langenoels) i Deutsch Paulsdorf koło Goerlitz (Zgorzelec).

1. Podlinia z Bartoszowa (Barschdorf) koło Legnicy (Liegnitz)

Z podlinii powstały później domy: Dłużyce (Grossendorf), Węgrzce (Wangern), Wrzeszów (Froeschen) i Kleszczowice (Kleschen) w księstwie wołowskim.

W latach 1520 – 1551 właścicielem Bartoszowa (Barschdorf) był Krzysztof von Uechtritz und Steinkirchen. Miał dwóch synów i córkę – Ewę (zm. po 1589 r.), żonę Baltazara von Eichholz z Rzeszotar (Ruestern) koło Legnicy (Liegnitz).

Syn Krzysztofa – Fryderyk, w latach 1579 – 1590 właściciel połowy Bartoszowa (Barschdorf). Żonaty z N. von Geissler z Białej (Bielau) koło Złotoryi (Goldberg) miał córkę – N., żonę (x przed 1594 r.) Krzysztofa von Sommerfeld z Warty Bolesławickiej (Alt Warthau). Drugi syn – Abraham, w 1596 roku przebywał na dworze księcia Fryderyka IV legnickiego. W 1634 roku razem z Baltazarem von Niesemueschl został zabity przez żołnierzy koło wieży w Lubinie (Lueben).

Domy Dłużyce (Grossendorf) i Węgrzce (Wangern).

W 1521 roku właścicielem Dłużyc (Grossendorf) był Kasper von Uechtritz. Żonaty z N. von Mutschelnitz z Moczydlnicy Dworskiej (Herrnmutschelnitz), miał syna – Baltazara. Baltazar żonaty z N. von Lest z Parchowa (Prachau), miał dwóch synów: Abrahama i Jana Ernesta, którzy założyli oddzielne domy.

a) Potomstwo Abrahama, domy: Węgrzce (Wangern), Wrzeszów (Froeschen) i Kleszczowice (Kleschen).

Abraham (zm. 4.08.1624 r.) – syn Baltazara, był właścicielem Węgrzec (Wangern). Żonaty z Anną, córką Krzysztofa von Nostitz z Chocianowa (Kotzenau) i Dębca (Dammitsch), miał czterech synów i trzy córki:

1. Barbarę – żonę (x 2.11.1621 r.) Peczo von Kalckreuth z Łużyc;
2. Baltazara – właściciela Węgrzec (Wangern). Był trzykrotnie żonaty: 1. (x 24.11.1617 r.) z Ewą Elżbietą, córką Adama von Mutschelnitz, 2. (x 10.03.1648 r.) z Anną Marią, córką Fryderyka von Mutschelnitz z Kwiatowa (Blumen) koło Złotoryi (Goldberg) wdową po Klemensie von Unruh. 3. z Marianną, córką Wacława von Schuetz, miał córkę – Annę Helenę (ur. 10.12.1648 r.).
3. Krzysztofa Ernesta – właściciela Wrzeszowa (Froeschen) i Węgrzec (Wangern), członka rady książąt legnickich Jerzego III i Chrystiana. Żonaty z Elżbietą, córką Wolfganga von Langenau miał dwie córki: Annę Katarzynę – żonę (x 1650 r.) Baltazara von Niesemeuschel ze Stryjna (Strien) koło Wołowa (Wohlau) oraz Barbarę Mariannę – żonę (x 3.10.1656 r.) Jana Henryka von Niesentenschel (?) z Łużyc.
4. Abrahama – właściciela Śleszowic (Schlesswitz). Żonaty z Marią Magdaleną von Schlammersdorf miał siedmioro dzieci: Annę Barbarę, Jana Abrahama, Baltazara, Mariannę, Jerzego Ernesta, Baltazara Fryderyka i Marię Magdalenę.

b) Potomstwo Jana Ernesta – dom Dłużyce (Grossendorf).

Jan Ernest (zm. 1617 r.) – brat Abrahama z Węgrzec (Wangern), posiadał Dłużyce (Grossendorf). Żonaty z Urszulą (zm. 1622 r.), córką Zygryda von Tader z Górzyna (Guhren) koło Wołowa (Wohlau), miał dwoje dzieci: Baltazara Zygryda i Helenę (ur. 1613 – zm. 16.09.1641 r.) – żonę Dawida von Stange z Kunitz.

Dłużyce (Grossendorf) pod koniec XVII wieku posiadał Wacław Ernest, żonaty z Barbarą Heleną, córką Assmana von Hock z Miłogoszczy (Muehlgest) i Eleonory von Kottwitz. Był również właścicielem Kliszowa (Klieschau) i Gawłowic (Gaebnitz).

Baltazar Fryderyk posiadał Kozowo (Kaschewen), żonaty (x 24.09.1681 r.) z Jadwigą Marianną von Diebitsch z Naratowa (Nahrten). Prawdopodobnie jego siostra – Anna Helena, była pierwszą żoną Adama von Nostitz (ur. 1642 r.) z Ręszowa (Ransen). Następnym właścicielem w XVIII wieku tej miejscowości był Baltazar Godfryd – cesarski radca konsystorialny żonaty z N., córką Zygmunta von Niebelschuetz z Buczynki (Buchwaeldchen).

Posiadali również majątki na Górnym Śląsku w okolicy Kluczborka (Kreuzburg): Jan Ernest von Uechtritz był właścicielem części Smard (Schmardt).

2. Podlinia z Olszyny (Langenoelse) i Deutsch Paulsdorf
koło Goerlitz (Zgorzelec)

Podlinia ta posiadała również rodową Kościelną Wieś (Steinkirchen), większość jednak majątków znajdowała się na lewym brzegu Nysy Łużyckiej.

W pierwszej połowie XVII wieku właścicielem Olszyny (Langenoelse) był Hieronim (ur. 23.06.1597 r.). W młodości służył na dworach wysokich urzędników cesarskich, z Michałem Adolfem hr. von Althann przebywał w Polsce, następnie służył w armii cesarskiej. Zmarł w Czechach 14.05.1651 r.

Na przełomie XVI i XVII wieku Jan sen. von Uechtritz – właściciel Kościelnej Wsi (Steinkirch) i Kościelnika (Holzkirch) koło Lubina (Lueben), żonaty z Marianną von Nostitz z Henrykowa (Sprottschdorf), miał dwóch synów: Abrahama i Hioba.

a) Potomstwo Abrahama.

Abraham był właścicielem Deutsch Paulsdorf koło Goerlitz (Zgorzelec) na lewym brzegu Nysy. Żonaty z Jadwigą von Rodewitz z Bieszkowa (Berthelsdorf) miał trzech synów, założycieli oddzielnych domów: Joachima – Kościelnika (Holzkirch), Jana Wilhelma – Deutsch Paulsdorf i Hioba – Ebersbach.

Dom Kościelnik (Holzkirch) – Joachima.

Joachim (ur. 9.04.1602 – zm. 4.06.1680 r.) – najstarszy syn Abrahama, był właścicielem Kościelnika (Holzkirch). Epitafium jego znajdowało się w miejscowym kościele. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1638 r.) z Heleną Zofią von Schellen-

dorf 2. z Anną Marią von Spiller, miał bardzo liczne potomstwo: z pierwszą żoną – 6 synów i 2 córki, z drugą – 5 synów i 6 córek. Większość nie dożyła wieku dorosłego, z synów znani są:

Z pierwszego małżeństwa:

1. Joachim Godfryd – właściciel Neundorf (Nowej Wsi ?). Żonaty z Małgorzatą von Festenberg genannt Packisch miał syna – Henryka Godfryda, który odziedziczył majątek po ojcu, żonaty z N. von Rhoyn.
2. Jan Krzysztof – właściciel Mitteloelse. Żonaty z N. von Briesen, miał dwóch synów: Joachima Zygmunta – właściciela Średniej Olszyny (Mitteloelse), żonatego z N. von Axleben genannt Magnus oraz Hioba Abrahama.

Z drugiego małżeństwa:

1. Jana Kaspra – właściciela Zalipia Górnego (Ober Linda) koło Lubania Śląskiego (Lauban). Żonaty z Barbarą Tugendreich von Gersdorff miał syna – Karola Magnusa żonatego z N. von Uechtritz z Suchej (Tschocha) z domu Ebersbach, wdowa po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za jego kuzyna Henryka Gottloba Wilhelma von Uechtritz.
2. Joachima Bernarda – właściciela Neundorf (Nowa Wieś ?).
3. Jana Wilhelma – właściciela Beyerberg, żonatego dwukrotnie: 1. z N. von Reder, 2. z N.N.

Dom Deutsch Paulsdorf – Jana Wilhelma

Jan Wilhelm – drugi syn Abrahama, odziedziczył Deutsch Paulsdorf. Żonaty dwukrotnie: 1. z Ewą (zm. 9.11.1650 r.) córką Bernarda von Joritz z Ober Schland na Górnych Łużycach, 2. z Anną Urszulą bar. von Zedlitz z Wojanowa (Schildau), z pierwszą żoną miał dwóch synów:

1. Henryka Erazma (Henryk Assman) (ur. 12.10.1645 – zm. 28.05.1699 r.) – właściciela Średniej Olszyny (Mittel Langenoelsa), również dwukrotnie żonatego: 1. (x 25.11.1682 r.) z Zuzanną Eleonorą von Spiller (zm. 22.06.1686 r.) z Dziwiszowa (Berbissdorf) koło Jeleniej Góry (Hirschberg), 2. (x 6.10.1689 r.) z Anną Emerencją, córką Jana von Haldreich (?) z Chełmicy (Hermsdorf) koło Żar (Sohrau). Z drugą żoną miał dwóch synów i dwie córki:
 - a) Joannę Mariannę Tugendreich (ur. 30.10.1695 r.).
 - b) Wiktorię Eleonorę (ur. 1699 r.) – żonę N. von Rhoyn.
 - c) Henryka Gottloba Wilhelma (ur. 10.07.1693 r.) – żonatego z N. von Uechtritz z Suchej (Tschocha), wdową po jego kuzynie Karolu Magnusie von Uechtritz.
 - d) Ernesta Konrada Leopolda - właściciela Dolnej Olszyny (Nieder Langenoels). W 1727 roku (8.03.) uzyskał tytuł barona czeskiego.
2. Abrahama Bernarda – właściciela Deutsch Paulsdorf. Żonaty z Joanną Szarlottą von Temritz miał syna – Karola Gottloba.

Dom Ebersbach – Hioba

Hiob – trzeci syn Abrahama posiadał Ebersbach. Dwukrotnie żonaty: 1. z N.N., 2. z N. von Ende, miał czterech synów:

1. Gottloba Ferdynanda – właściciela Łagowa (Logau) i Nawojowa Śląskiego (Schlesisch Haugsdorf) koło Lubania Śląskiego (Lauban). Żonaty z Zuzanną Jadwigą von Braun, miał kilku synów N., z których jeden był kapitanem w regimencie księcia Aleksandra von Wuerttemberg, inny studiował w Akademii Rycerskiej w Legnicy (Liegnitz).
2. Jana Hartwiga Augusta – właściciela Suche (Tschocha) koło Lubania Śląskiego (Lauban). Żonaty z Joanną Gertrudą von Ruessel, miał córkę N. – dwukrotnie zamężną: 1. z Karolem Magnusem von Uechtritz z Zalipia Górnego (Ober Linda) 2. z jego kuzynem – Henrykiem Gottlobem Wilhelmem von Uechtritz.
3. Hioba Adolfa – właściciela Ebersbach, żonatego z N. von Hundt.
4. Wolfa Karola – właściciela Schland, żonatego z N. von Luettichau. Miał syna – Karola.

b) Potomstwo Hioba

Hiob – drugi syn Jana sen. z Kościelnej Wsi (Steinkirch) i Kościelnika (Holzkirch) odziedziczył rodową Kościelną Wieś (Steinkirch). Żonaty z N.N. miał dwoje dzieci:

1. Hioba Abrahama (zm. 1704 r.) – właściciela Kościelnej Wsi (Steinkirch). Żonaty z Małgorzatą von Gersdorff, nie miał dzieci.
2. N. córkę – żonę Godfryda von Schindel z Kowalów (Hermsdorf).

II. LINIA GÓRNOŁUŻYCKO – BRANDENBURSKA ZE ŚWIECIA (SCHWERTA).

Linia ze Świecia (Schwerta) oddzieliła się od Kościelnej Wsi (Steinkirch) już w połowie XIV wieku – za założyciela tej linii Almanach Gotajski uważa Henryka (Heinze) zmarłego ok. 1357 roku. Pod koniec XV wieku i w drugiej połowie XVII wieku dzieliła się na dwie podlinie: górnołużycką z Giebułtowa (Gebhardsdorf) koło Lubina Śląskiego (Lueben) wymarłą pod koniec tego wieku i brandenburską, która przejęła majątki linii z Giebułtowa (Gebhardsdorf).

W XVI wieku właścicielem Górnego i Dolnego Świecia (Ober- und Nieder Schwerta), Giebułtowa (Gebhardsdorf) i Unięcic (Meffersdorf) był Jan von Uechtritz żonaty z Anną von Rosenhein. Wszystkie majątki odziedziczył około 1564 roku Jan jun. żonaty z Urszulą von Dennstaedt.

Jego syn – Ludwik przeniósł się z Górnych Łużyc na teren Brandenburgii gdzie posiadał majątki Osterholz i Polckwitz, pełnił funkcje najwyższego łowczego księcia Joachima II brandenburskiego. Żonaty z Elżbietą von Thuemen z Blankensee, miał syna – Jana Otto, żonatego z Judytą von Schlaberndorff z Gross Beuten. Jan Otto miał dwóch synów:

1. Kurta – właściciela Osterholz, Rauenthal i Altenzau, rotmistrza wojsk szwedzkich. Żonaty z Marią Dorotą von Mossendorf und Crampfurdt, miał syna – Kurta Godfryda.
Kurt Godfryd (ur. 7.09.1637 – zm. 11.11.1699 r.) po studiach w Wittenberdze i Lipsku oraz podróżach po Niemczech, Francji i Szwajcarii, w 1670 roku został sędzią ziemskim i dworskim Starej Marchii, w 1689 roku – podstarościm a w 1694 roku – starostą Starej Marchii. Żonaty (x 15.11.1659 r.) z Zuzanną, córką Bernarda von Uechtritz z Luetschena i Medewitz w Miśni, miał siedem córek i ośmiu synów z których wieku dorosłego dożył tylko najmłodszy syn – Henryk, który oprócz majątków w Brandenburgii przejął po swoich kuzynach Giebułtów (Gebhardsdorf) i inne majątki na Górnych Łużycach.
2. Juliusza Ludwika (zm. 8.05.1656 r.) – właściciela Giebułtowa (Gebhardsdorf), Świecia (Schwerta) i Czerniawy (Schwarzbach). Żonaty z Julianną Edle von der Planitz (zm. 15.05.1675 r.) z Pisarzowic Dolnych (Nieder Schreibersdorf) koło Lubania Śląskiego (Lauban), miał troje dzieci:
 - a) Chrystiana (zm. 30.01.1673 r.) – dworzanina margrabiów brandenburskich, nieżonatego.
 - b) Krzysztofa (ur. 15.07.1648 - zm. 3.05.1693 r.) – właściciela Starego, Nowego i Górnego Giebułtowa (Alt-, Neu- und Ober Gebhardsdorf) i Czerniawy (Schwarzbach). W młodości paź księcia Jana Jerzego II saskiego, z którym podróżował po Niderlandach, Francji i Anglii, w 1673 roku jako kornet wstąpił do wojsk saskich. Żonaty z Anną Krystyną, córką Jana Wolfa von Metzrad, miał trzech synów zmarłych w dzieciństwie: Jana Krzysztofa (ur. 3.07.1681 r.), Wolfa Juliusza (ur. 30.09.1682 r.) i Karola Ferdynanda (ur. 1685 r.). Po śmierci męża i synów, wdowa – Anna Krystyna von Metzrad w 1700 roku utworzyła z majątków fideikomis senioralny tylko dla linii miśnieńsko-łużyckiej z Fuga (Uechtritz-Fuga). Pierwszym ordynatem był Henryk von Uechtritz.
 - c) Annę Katarzynę – żonę Henryka hr. von Promnitz z Grodźctwa (Kreppelhof).

LINIA MIŚNIEŃSKO – ŁUŻYCKA Z UCHTERITZ, LUETSCHENA I MEDEWITZ

Linia tą założył syn Henryka von Uechtritz z Kościelnej Wsi (Steinkirch) i Świecia (Schwerta) – Wilhelm, który w 1407 roku otrzymał majątek rycerski Luetschena w Miśni. Odbudował po zniszczeniach również zamek w rodowym Uechtritz koło Weissenfels.

Jego prawnuk – Andrzej miał dwóch synów: Bernarda i Jana Krzysztofa.

1. Bernard – właściciel Luetschena, Freirode i Medewitz również miał dwóch synów oraz córkę:

- a) Henryka – właściciela Medewitz. W 1652 roku porucznika królewskich wojsk angielskich w wojnie domowej, dostał się do niewoli wojsk republikańskich Cromwella, został sprzedany jako niewolnik na Barbados, następnie wykupiony przez swojego stryja Jana Krzysztofa. Wrócił do Miśni i w Weissenfels opublikował swój pamiętnik z wojny angielskiej i pobytu na Barbados. Żonaty z N. von Reitschuetz, która wniosła mu w posagu majątek Roesseln. Prawdopodobnie nie miał dzieci.
 - b) Wolfa Rudolfa – założyciela domu Medewitz, Freirode i Spansdorf istniejących do XIX wieku.
 - c) Zuzannę – żonę (x 15.11.1659 r.) Kurta Godfryda von Uechtritz (ur. 7.09.1637 – zm. 11.11.1699 r.) z linii górnołycko – brandenburskiej.
2. Jana Krzysztofa – kamerjunkra księcia von Holstein-Gottorp i posła księcia na dworze pruskim.

XIX – XX WIEK

W XIX wieku istniał prawie wszystkie linie i domy, zarówno szlacheckie jak i baronowski oraz hrabiowski.

I. LINIE SZLACHECKIE

1. Linia z Kościelnej Wsi (Steinkirch) i dom Uechritz - Wiedebach

W pierwszej połowie XIX wieku Franciszek Mortimer Alfred von Uechtritz (ur. Gubin, Guben 2.07.1822 – zm. Drezno, Dresden 21.10.1896 r.) – pułkownik wojsk pruskich był dwukrotnie żonaty: 1.(x Beitzsch 6.09.1855 r.) z Joanną Szarlottą Elżbietą von Wiedebach (ur. Herrnhut 20.08.1836 – zm. Berlin 9.09.1860 r.), 2. (x Baerenkamp 24.08.1864 r.) z Anną Angeliką von Buggenhagen (ur. Baerenkamp 24.03.1841 – zm. Drezno, Dresden 15.09.1906 r.), z pierwszą żoną miał dwoje dzieci i z drugą – również dwoje. Dzieci z pierwszą żoną uzyskały w 1868 roku (11.08.) zezwolenie na dołączenie do swojego nazwiska – nazwiska matki:

1. Gertruda Tugendreich von Uechtritz-Wiedebach (ur. Berlin 3.03.1857 r.) – żona (x Drezno, Dresden 2.06.1876 r.) Manfreda von Uechtritz (zm. 13.04.1905 r.) z linii z Dłużyc (Grossendorf).
2. Fryderyk Wilhelm Franciszek von Uechtritz-Wiedebach (ur. Beitzsch 15.08.1859 r.) – sędzia sądu administracyjnego.
3. Augusta Szarlotta Helena von Uechtritz (ur. Arolsen 9.07.1865 r.).
4. Anna Elżbieta Jadwiga von Uechtritz (ur. Drezno, Dresden 13.01.1872 r.).

2. Linia ze Świecia (Schwerta)

W XIX wieku linia dzieliła się na dwie podlinie: Magnusa Ferdynanda i Karola Emila z Giebułtowa (Gebhardsdorf).

a) Podlinia Magnusa Ferdynanda (wymarła).

Założycielem podlinii był Magnus Ferdynand (ur. 31.01.1701 – zm. 6.03.1769 r.). W XIX wieku Ernest Adolf von Uechtritz (ur. Neuburg a. Donau 13.04.1805 – zm. Monachium, Muenchen 31.07.1885 r.) asystent zarządu poczty, żonaty (x Monachium, Muenchen 20.06.1836 r.) z Anną Marią von Berueff (ur. Neuburg a. Donau 20.09.1813 – zm. Monachium 28.09.1857 r.) miał tylko córkę – Karolinę Fanciszkę Annę (ur. Monachium, Muenchen 9.03.1839 r.).

b) Podlinia Karola Emila z Giebułtowa (Gebhardsdorf)

Na początku XIX wieku podlinia podzieliła się na dwie gałęzie: Emila von Uechtritz-Fuga (ur. Treben 17.02.1783 – zm. Wiedeń, Wien 9.02.1841 r.) – dyplomaty królów saskich który w 1818 roku otrzymał tytuł barona . (zob. linia baronowska i hrabiowska). Drugą gałąź wymarłą, założył młodszy brat Emila – Karol (ur. Treben 29.08.1786 – zm. Lipsk, Leipzig 12.08.1828 r.). Miał syna – Pawła Franciszka Emila (ur. Schweinfurth 21.05.1809 – zm. Regensburg 24.09.1884 r.), marszałka dworu książąt von Sachsen-Meiningen. Żonaty (x Drezno, Dresden 23.06.1832 r. , rozwiedziony 1851 r.) z Marią Adolfiną bar. von Gablenz (ur. Drezno, Dresden 28.07.1808 – zm. Montreux 17.01.1861 r.), miał tylko córkę – Sybillę Marię Szarlottę Ewę (ur. Drezno, Dresden 14.04.1846 – zm. Budziszyn, Bautzen 1.02.1916 r.).

3. Linia z Dłużyc (Grossendorf)

Linia z Dłużyc (Grossendorf) koło Wołowa (Wohlau) dzieliła się na dwie podlinie założone przez potomków Abrahama (zm. 4.08.1624 r.) z Węgrzec (Wangern) i potomków Jana Ernesta (zm. 1617 r.) z Dłużyc (Grossendorf).

a) Podlinia Abrahama z Węgrzec (Wangern)

W XIX wieku podlinia ta dzieliła się na dwa domy: Osetnica (Steinsdorf) koło Złotoryi (Goldberg) i Lipiny (Krummlinde) koło Lubina (Lueben).

Dom Osetnica (Steinsdorf)

Karol Henryk Gottlob Wilhelm von Uechtritz (ur. Wrząca Śląska, Akreschfronze 29.12.1761 – zm. Staszowice, Sieгда 12.08.1834 r.) był właścicielem Staszowic (Sieгда) koło Wołowa (Wohlau) i Zakrzewa (Sackerschoewe) koło Trzebnicy (Trebnitz). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 14.05.1798 r.) z Szarłottą Fryderyką von Schindel (ur. Sucha, Tschocha 24.05.1768 – zm. Milicz, Militsch 19.04.1811 r.), 2. (x 1.09.1823 r.) z Konstancją Ernestyną Szarłottą Eleonorą Augustą Barbarą hr. von Haslingen, wdową po N. von Johnston (ur. 10.01.1785 – zm. Wrocław, Breslau 17.07.1857 r.), z pierwszą żoną miał syna – Ferdynanda Otto Karola, i z drugą również jednego syna – Karola Oswalda Konstantyna.

1. Ferdynand Otto Karol (ur. Milicz, Militsch 19.01.1805 – zm. Osetnica, Steinsdorf 17.08.1856 r.) – właściciel Górnej, Średniej i Dolnej Osetnicy (Ober-, Mittel und Nieder Steinsdorf), był również dwukrotnie żonaty: 1.

(x Osetnica, Steinsdorf 10.10.1839 r.) z Szarlottą Bernardyną von Johnston (ur. Osetnica, Steinsdorf 6.02.1816 – zm. Średnia Osetnica, Mittel Steinsdorf 22.01.1845 r.), 2. (x Siecieborowice, Sitzmannsdorf 10.05.1851 r.) z Alwiną Klarą Fryderyką Teodorą von Prittwitz und Gaffron (ur. Siecieborowice, Sitzmannsdorf 12.06.1824 – zm. Wrocław, Breslau 1.10.1888 r.). W 1839 roku odkupił od swojej teściowej – Szarlotty von Johnston Kościelną Wieś (Steinkirch). Z pierwszą żoną miał dwóch, z drugą – trzech synów:

- a) Karola Teodora (ur. Osetnica, Steinsdorf 12.02.1841 – zm. Legnica, Liegnitz 27.08.1917 r.) – właściciela Kościelnej Wsi (Steinkirch). Żonaty (x Siecieborowice, Sitzmannsdorf 21.10.1881 r.) z Bertą Karoliną Pauliną Luizą von Prittwitz und Gaffron (ur. Siecieborowice, Sitzmannsdorf 20.06.1856 – zm. Legnica, Liegnitz 15.05.1917 r.), dzieci nie miał.
- b) Karola Manfreda (ur. Osetnica, Steinsdorf 7.07.1842 – zm. Berlin 13.04.1905 r.) – w 1868 roku kupił dziedziczne sołectwo w Nasławicach (Naseowitz) koło Niemczy (Nimptsch). Żonaty (x Drezno, Dresden 2.06.1876 r.) z Gertrudą Tugendreich von Uechtritz-Wiedebach (ur. Berlin 3.03.1857 – zm. Wrocław, Breslau 8.05.1926 r.) z linii z Kościelnej Wsi (Steinkirch), miał syna – Wenera Otto Fryderyka Alfreda (ur. Nasławice, Naselwitz 19.04.1877 – zginął pod Filipinowem 20.07.1915 r.), kapitana wojsk niemieckich, właściciela majątku w Nasławicach (Naselwitz) i dzierżawcę Osetna (Steinsdorf). Dwukrotnie żonaty: 1. (x Poczdam, Potsdam 15.05.1906 r.) z Bernardyną Idą Anną Edytą von Trotha (ur. Aschersleben 18.07.1882 – zm. Międzygórze, Woelfelsgrund 10.06.1910 r.), 2. (x 19.10.1912 r.) z Margot Sybillą Marianną Leontyną von Liebermann (ur. Bojanowo 13.07.1888 r.), z pierwszą żoną miał dwie córki i z drugą – dwóch synów: Gabriele Edytę Gertrudę Bernardynę Ilzę (ur. Nasławice, Naselwitz 5.10.1907 r.), Edytę Karolinę Dorotę Aleksandrę (ur. Nasławice, Naselwitz 23.02.1909 r.) – żonę (x Kłodzko, Glatz 24.05.1930 r.) Gotarda bar. von Kettler, właściciela Jakubowa (Jakobsdorf) koło Świdnicy (Schweidnitz), Karola Manfreda Floriana Prota (ur. Osetnica 11.10.1913 r.) i Wenera Prota Wilhelma Floriana Karola Otto (ur. Osetnica, 7.12.1914 r.).
- c) Karola Bernarda Otto (ur. Osetnica, Steinsdorf 24.05.1852 – zm. Trier 24.09.1914 r.) – radcę sądowego. Trzykrotnie żonaty: 1. (x Wrocław, Breslau 24.04.1889 r.) z Heleną Klarą Luizą Augustą von Voss (ur. Górne Miedziane, Ober Kuepper 5.04.1863 – zm. Wiązów, Wansen 16.06.1890 r.), 2. (x Wrocław, Breslau 1.11.1892 r.) z Agnieszką Bertą Julią Anną von Voss (ur. Górne Miedziane, Ober Kuepper 6.01.1861 – zm. Wiązów, Wansen 14.11.1893 r.), 3. (x

Strzelin, Strehlen 14.05.1901 r.) z Joanną Elżbietą Szarlottą Florą Ebeling (ur. Berlin 3.12.1880 r.), z pierwszą żoną miał syna oraz z trzecią – czworo dzieci: Karola Hermanna Helmuta Alberta (ur. Wiązów, Wansen 7.07.1890 r.) – dzierżawcę majątków, żonatego (x Śawidnica, Schweidnitz 21.05.1921 r.) z Małgorzatą (Margot) Sybillą Marianną Leontyną von Liebermann, wdową po Wernerze von Uechtritz, Helenę Joannę Marię (ur. Strzelin, Strehlen 22.12.1901 r.), Renatę Joannę Alwinę Gertrudę (ur. Strzelin, Strehlen 29.06.1905 r.), Barbarę (ur. Strzelin, Strehlen 7.10.1907 r.) i Dietricha Otto Helmuta Henryka Ernesta (ur. Wrocław, Breslau 20.07.1913 r.).

- d) Karola Aleksandra Jerzego (ur. Osetnica, Steinsdorf 30.05.1853 r.) – majora wojsk niemieckich.
- e) Karola Maksymiliana Waltera (ur. Osetnica, Steinsdorf 8.05.1855 – zm. Rzeszów, Reichwaldau 25.05.1921 r.) – właściciela Rzeszówka (Reichwaldau) koło Złotoryi (Goldberg) którą kupił w 1891 roku od Henryka Wilhelma von Sprenger.. Żonaty (x Małuszów, Malitsch 25.09.1883 r.) z Elżbietą Heleną Anną Klarą von Sprenger (ur. Małuszów, Malitsch 11.09.1862 – zm. Rzeszów, Reichwaldau 10.06.1915 r.), miał pięcioro dzieci:
 - Henryka Otto Waltera (ur. Wrocław, Breslau 12.10.1884 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Wrocław, Breslau 14.05.1913 r.) z Eryką Małgorzatą von Woyrsch (ur. Zwanowice, Schwanowitz 23.06.1894 r.). Miał dwoje dzieci: Juttę Elżbietę Gertrudę Norę (ur. Zwanowice, Schwanowitz 18.05.1920 r.) i Waltera Gintera Heinza Jerzego (ur. Rzeszów, Reichwaldau 16.09.1921 r.).
 - Waltera Heinza (ur. Wrocław, Breslau 25.01.1886 r.) – żonatego (x Wiesbaden 21.05.1918 r.) z Elżbietą Schoelling (ur. Duesseldorf 1.12.1889 r.). Miał córkę – Annę Elżbietę Małgorzatę (ur. Drezno, Dresden 2.11.1919 r.)
 - Elżbietę Alwinę Wally Małgorzatę (ur. Berlin 18.06.1887 r.) – żonę (x Rzeszów, Reichwaldau 26.09.1910 r.) Jana von Portatius dzierżawcę dominium Uszyce (Uschuetz) koło Olesna (Rosenberg) na Górnym Śląsku.
 - Elżbietę Wally Helenę Katarzynę (ur. Wrocław, Breslau 18.08.1889 r.) – żonę (x Rzeszów, Reichwaldau 25.09.1913 r.) Jana Henryka von Tschirschky und Boegendorff.
 - Elżbietę Karolinę Erykę (ur. Rzeszów, Reichwaldau 15.11.1894 r.) – żonę (x Rzeszów, Reichwaldau 30.01.1914 r.) Oskara von Stegmann und Stein, właściciela Komorowic (Kummelwitz) koło Strzelina (Strehlen).

2. Karol Oswald Konstantyn (ur. Staszowice, Siegda 26.03.1824 – zm. Berlin 6.03.1902 r.) – pruski radca sądowy, był żonaty (x Wrocław, Breslau 16.06.1854 r.) z Henriettą Karoliną Anną von Ravenstein (ur. Wrocław, Breslau 20.05.1832 – zm. Wrocław, Breslau 21.02.1911 r.), miał dwoje dzieci:
- a) Fryderyka Karola Konstantyna Kuno (ur. Wrocław, Breslau 3.07.1856 – zm. Berlin 29.07.1908 r.) – profesora malarstwa Akademii Sztuk Pięknych, żonatego (x Wrocław, Breslau 15.05.1880 r.) z Anną Klotyldą Agatą von Schuckmann (ur. Herzberg 11.10.1855 – zm. Wierzbna Wuerben 21.06.1926 r.). Miał troje dzieci:
 - Oswalda Helmuta Kuno Marię Ulryka (ur. Blasewitz 16.03.1881 r.) – artystę malarza, dwukrotnie żonatego: 1. (x Heiligenhafen 25.11.1902 r. – rozwiedziony 1914 r.) z Klarą Augustą Adrian (ur. Heiligenhafen 16.04.1883 – zm. 23.10.1918 r.), 2. (x Berlin 23.05.1914 r.) z Agnieszką Klarą Jadwigą Maccard (ur. Birkholz 10.02.1891 r.). Z pierwszego małżeństwa miał dwóch synów: Jana Ulryka Adolfa (ur. Monachium, Muenchen 4.01.1904 r.) i Gintera Kuno (ur. Berlin 19.08.1909 r.).
 - Oswalda Helmuta Alfreda Wiktora Jana Joachima (ur. Berlin 2.05.1887 r.) – żonatego (x Kuxhaven 10.08.1914 r.) z Fryderyką Emilią Kate Gerdą Rebling (ur. Charlottenburg 20.02.1896 r.). Miał dwoje dzieci: Gerdę Kate Agatę Barbarę Ingeborgę (ur. Kiel 20.07.1915 r.) i Joachima Zygmunta Kuno Ryszarda Oswalda Konstantyna (ur. Kiel 29.08.1917 r.).
 - Agatę Otylię Elżbietę Annę Małgorzatę (ur. Charlottenburg 30.11.1894 r.) – żonę (x Berlin 3.05.1921 r.) Alfreda von Waldenburg właściciela Wierzbnej (Wuerben) i Bożanowa (Eckersdorf) koło Świdnicy (Schweidnitz)..
 - b) Annę Wilhelminę Konstancję Elżbietę (ur. Altwasser 16.09.1864 r.) – żonę (x Berlin 7.07.1889 r.) dr filoz. Karola Wenziga (zm. Wrocław, Breslau 13.12.1908 r.).

Dom Lipiny (Krummlinde) – Uechtritz und Steinkirch

Przedstawiciele tego domu dodawali do nazwiska predykat „und Steinkirch”. Erenst Henryk Zygmunt von Uechtritz und Steinkirch (ur. Lipiny, Krummlinde 13.11.1773 – zm. Grodziec Wielki, Gross Graeditz 10.10.1835 r.) był właścicielem Grodzca Wielkiego (Gross Graeditz), Lipin (Krummlinde) i Grzegorzowic (Groegersdorf) koło Głogowa (Glogau). Żonaty (x Barszów, Barschau 28.09.1808 r.) z Julią Konstancją Sylwią von Frankenberg-Ludwigsdorf (ur.

Wąsice, Wundschuetz 10.08.1783 – zm. Lipiny, Krummlinden 20.02.1826 r.), miał dwóch synów:

1. Juliusza Ernesta Karola Ludwika Wilhelma (ur. Grodziec Wielki, Gross Graeditz 29.08.1809 – zm. Miłoradzice, Muehlaedlitz 29.03.1853 r.) – właściciela Lipin (Krummlinde) i Miłoradzic (Muehlaedlitz) koło Lubina (Lueben), które prawdopodobnie otrzymał w posagu pierwszej żony. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Miłoradzice, Muehlaedlitz 12.07.1835 r.) z Bertą Franciszką hr. von Nostitz (ur. Orsk, Urschkau 18.02.1817 – zm. Miłoradzice, Muehlaedlitz 27.01.1850 r.), 2. (x Chróstoniki, Brauchtschdorf 5.05.1851 r.) z Anną Marią Leontyną hr. von Schmettow (ur. Chróstoniki, Brauchtschdorf 18.06.1827 – zm. Berlin 17.03.1890 r.), tylko z pierwszego małżeństwa miał jednego syna – Ludwika Juliusza Ernesta Bertolda Maksymiliana (ur. Miłoradzice, Muehlaedlitz 10.05.1836 – zm. Legnica, Liegnitz 9.12.1909 r.). Żonaty (x Drigge 19.07.1860 r.) z Marią Leontyną von Bagewitz (ur. Drigge 22.06.1841 r.), miał troje dzieci:

- a) Bernarda Juliusza Adolfa Maksymiliana Ernesta (ur. Miłoradzice, Muehlaedlitz 7.01.1862 r.) – żonatego (x Horscha 9.02.1893 r.) z Leontyną Anną Marią von Eggeling (ur. Hannover 8.11.1873 r.). Miał dwóch synów:

- Karola Ernesta Maksa Ludwika Bernarda (ur. Oława, Ohlau 28.02.1894 r.) – dwukrotnie żonatego: 1. (x Polwica, Polwitz 9.02.1918 r. – rozwiedziony 1920 r.) z Elżbietą Wally Małgorzatą Matyldą von Eicke und Polwitz (ur. Polwica, Polwitz 10.08.1899 r.) która po rozwodzie wyszła ponownie za mąż (x 26.11.1920 r.) za Wenera von Rohrscheidt, właściciela Ścinawy (Deutsch Steine) koło Oławy (Ohlau). 2. (x Kuggen 17.05.1922 r.) z Gabriellą bar. von Meerscheidt-Huellessem (ur. Poczdam, Potsdam 10.11.1898 r.). Z drugą żoną miał czworo dzieci: Henryka Zygmunta Wolrada Ernesta Eberharda Helmuta Adolfa (ur. Pomrehnen 24.02.1923 r.), Marię Agnieszkę Ewelinę Leontynę Luizę Joannę Aleksandrynę (ur. Bloestau 15.09.1924 r.), Dorotę Zofię Irenę Hildegardę (ur. Bloestau 24.04.1926 r.) i Fryderyka Karola Joachima Henryka Pawła Ludwika (ur. Bloestau 27.10.1928 r.).
- Helmuta Aksela Karola Rudolfa (ur. Oława, Ohlau 21.11.1895 r.)

- b) Waleškę Bertę Emilię Marię Hertę (ur. Miłoradzice, Muehlaedlitz 31.08.1866 r.) – żonę (x Chocianów, Kotzenau 23.09.1901 r.) Heino hr. von Oeynhausena.
- c) Ernesta Adolfa Maksymiliana Aksela (ur. Miłoradzice, Muehlaedlitz 4.01.1870 r.) – oficera wojsk niemieckich, właściciela Lipin

- (Krummlinde), żonatego (x Prenzlau 3.01.1898 r.) z Elżbietą Chrystianą Agnieszką Martą Schroeder (ur. Kraatz 24.07.1878 r.)
2. Ludwika Ernesta Konstantyna (ur. Grodziec, Graeditz 23.03.1820 – zm. Lubin, Lueben 11.12.1891 r.) – właściciela Górnego Niemstowa (Ober Herzogswaldau) koło Lubina (Lueben). Żonaty (x Ręszów, Ransen 22.04.1850 r.) z Szarlottą Augustą Olgą von Meier (ur. Ręszów, Ransen 27.02.1823 – zm. Lubin, Lueben 1.06.1898 r.), miał czworo dzieci:
- a) Kurta Ernesta Iwana Ludwika (ur. Górny Niemstów, Ober Herzogswaldau 7.02.1851 r.) – generała porucznika wojsk niemieckich. Żonaty (x Hameln 7.07.1878 r.) z Justyną Elżbietą Hoppe (ur. Hameln 19.08.1856 – zm. Hannover 2.11.1927 r.), miał córkę – Luizę Elżbietę Zofię Margot (ur. Braunschweig 10.04.1879 r.) – żonę (x Moerchingen 11.06.1904 r.) Marka Stachow, majora wojsk niemieckich.
 - b) Jerzego Ernesta Iwana Ludwika Leberechta (ur. Górny Niemstów, Ober Herzogswaldau 5.02.1852 – zm. Minnetonka, Minnesota 21.09.1914 r.) – dyrektora fabryki. Dwukrotnie żonaty: 1. Stuttgart 29.10.1878 r. – rozwiedziony 1891 r.) z Marią von Arand Edler von Ackerfeld (ur. Ulm 28.10.1852 r.), 2. (x Nowy Jork 26.05.1895 r.) z Bertą Augustą Wilke (ur. Plathe 26.10.1863 r.), z pierwszą żoną miał jednego syna, z drugą – sześcioro dzieci:
 - Waldemara (ur. Stuttgart 25.05.1881 r.) – kupca, żonatego (x Stuttgart 8.02.1919 r.) z Elżbietą Bornheimer (ur. 16.09.1884 r.). Miał dwoje dzieci: Eberharda Waldemara (ur. Reutlingen 2.04.1920 r.) i Gizelę Olgę Marię (ur. Reutlingen 28.10.1923 r.).
 - Toskę Olgę Wandę (ur. Nowy Jork 4.08.1896 r.) – żonę Kurtisa Clegg, plantatora.
 - Olgę (ur. Minnetonka, Minnesota 31.12.1897 r.) – żonę Emetta Mulliss.
 - Edwina Karola Ludwika (ur. Minnetonka, Minnesota 23.09.1900 r.)
 - Erykę Emmę Bertę (ur. Minnetonka, Minnesota 15.03.1903 r.)
 - Karola Ludwika (ur. Minnetonka, Minnesota 18.12.1904 r.)
 - Rosenrot Luizę Bertę (ur. Minnetonka, Minnesota 5.12.1907 r.).
 - c) Wolfganga Ernesta Iwana Ludwika (ur. Górny Niemstów, Ober Herzogswaldau 1.09.1853 – zm. Graz 7.02.1911 r.) – oficera wojsk niemieckich, dwukrotnie żonatego: 1. (x Lubin, Lueben 1.10.1888 r. – rozwiedziony 1896 r.) z Jadwigą Velley (ur. Głogów, Glogau 1.07.1855 r.), 2. (x Innsbruck 5.11.1901 r.) z Henriettą Luizą Nicettą Gazzini (ur. Mori, południowy Tyrol 4.03.1872 r.).

- d) Wandę Julię Emilię Olgę Waleskę (ur. Górny Niemstów, Ober Herzogswaldau 1.05.1863 r.) – żonę (x Lubin, Lueben 5.06.1906 r.) Kurta von Prittwitz und Gaffron (zm. Berlin 16.02.1922 r.), admirała niemieckiej marynarki wojennej.

b) Podlinia Jana Ernesta z Dłużyc (Grossendorf) – Uechtritz und Steinkirch

W XIX wieku podlinia ta dzieliła się na trzy domy:

1. Bukowina-Nowa Rola (Hartha, Krischa – Niewerle) koło Zgorzelca (Goerlitz) i Żar (Sohrau).
2. Wojcieszów (Niemitz-Kauffung) koło Złotoryi (Goldberg) - wymarły
3. Sucha (Tschocha) koło Lubania (Lauban).

Dom Bukowina – Nowa Rola (Hartha, Krischa – Niewerle).

Założycielem domu był Jan Zygfryd August (ur. 1712 – zm. 1768 r.) właściciel Bukowiny (Hartha, Krischa), Kadłubia (Goldbach), Bartoszkówki (Scholzendorf) i Karłowca (Karlsberg). W połowie XIX wieku właścicielem majątków był Fryderyk Hugo von Uechtritz und Steinkirch (ur. Poczdam, Potsdam 7.06.1838 – zm. Nowa Rola, Niewerle 12.09.1892 r.). Żonaty (x Pulsnitz 28.08.1863 r.) z Klementyną von Hempel (ur. Pulsnitz 2.02.1843 r.), miał syna – Zygfryda Edwarda Asmana Kurta (ur. Nowa Rola, Niewerle 6.08.1874 r.).

Dom Wojcieszów (Niemitz-Kauffung) – wymarły.

Założycielem domu był Ernest Ferdynand August (ur. 1715 – zm. 1787 r.) – właściciel Wojcieszowa (Niemitz-Kauffung) i współwłaściciel Sucheja (Tschocha). Majątek odziedziczył jego wnuk – Ferdynand Fryderyk Wilhelm Aleksander von Uechtritz und Steinkirch (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 3.08.1815 – zm. Wojcieszów, Niemitz-Kauffung 27.12.1889 r.). Żonaty (x Górna Kościelna Wieś, Ober Steinkirch 22.11.1842 r.) z Karoliną von Gersdorff (ur. Strahwalde 21.11.1818 – zm. Berleburg 1.06.1896 r.), miał jedynie córkę – Karolinę Ernestynę Ferdynandę Helenę (ur. Wojcieszów, Niemitz-Kauffung 3.09.1843 – zm. Wojcieszów, Niemitz-Kauffung 8.07.1916 r.), która odziedziczyła ten majątek. Zameżna (x Wojcieszów, Niemitz-Kauffung 12.09.1864 r.) z Rudolfem von Niebelschuetz (zginął pod Skalicami 28.06.1866 r.).

Dom Sucha (Tschocha).

Założycielem domu był Ernest August Fryderyk (ur. 1789 – zm. 1877 r.) – właściciel Sucheja (Tschocha) i Wieży (Wiesa). Jego syn – Fryderyk Karol Ferdynand Otto von Uechtritz und Steinkirch (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 10.08.1824 – zm. Sucha, Tschocha 28.12.1905 r.), właściciel Sucheja (Tschocha), żonaty (x Krzepice, Krippitz 8.08.1854 r.) z Gustawiną Otylią Karoliną Minettą Szarlottą Olgą hr. von Wartensleben (ur. Świdnica, Schweidnitz 16.02.1833 – zm. Sucha, Tschocha 30.03.1901 r.), miał czworo dzieci:

1. Bernarda Otto Ernesta Karola Fryderyka (ur. Sucha, Tschocha 5.11.1855 – zm. Monachium, Muenchen 1.08.1924 r.) – referendarza sądowego, właściciela Sucheja (Tschocha). Żonaty dwukrotnie: 1. (x Berlin 10.08.1887 r. – rozwiedziony 1888 r.) z Elżbietą von Bleichroeder (ur. Berlin 31.03.1865 r.) – żona po rozwodzie wyszła ponownie za mąż (x 1.06.1889 r.) za Rudolfa bar. Biedermann de Turony, właściciela majątków na Węgrzech, 2. (x Hohenburg 15.03.1890 r.) z Anną Idą Bertą Matyldą Ramschuessl (ur. Gutwallen 25.08.1864 r.). Z drugą żoną miał tylko córkę – Irenę Olgę Annę (ur. Hohenburg 23.08.1893 r.) – żonę (x Wiedeń, Wien 25.07.1918 r.) dr prawa Fryderyka bar. von Geier (zm. Monachium, Muenchen 3.09.1928 r.), tajnego radcę dworu papieskiego.
2. Wiktorię Olgę Otylię Amalię Gustawę Edytę (ur. Sucha, Tschocha 22.07.1857 – zm. Boeoes, Węgry 22.07.1916 r.) – damę bawarskiego Orderu Św. Teresy, żonę (x Sucha, Tschocha 2.03.1875 r.) Emila hr. Uechtritz-Amade von Varkony, ordynata majoratu senioralnego Giebułtów (Gebhardsdorf) i właściciela majątku Boeoes na Węgrzech koło Bratysławy (Pressburg) (zob. linia hrabiowska).
3. Hildegardę Olgę Otylię Laureę Klarę Marię (ur. Sucha, Tschocha 28.09.1860 r.), Damę bawarskiego Orderu Św. Teresy, żonę (Sucha, Tschocha 24.05.1881 r.) Rudolfa hr. Weiser von Weisersheimb (zm. Graz 25.10.1926 r.)
4. Zygryda Otto Krzysztofa Edgara (ur. Sucha, Tschocha 5.04.1866 r.) – żonatego trzykrotnie: 1. (x Londyn 13.07.1895 r. – rozwiedziony 1909 r.) z Violą Medorą Lytle (ur. Deleware, Ohio 8.07.1874 – zm. Deleware, Ohio 2.09.1912 r.), 2. (x 15.04.1910 r. – rozwiedziony) z Walerią l'Arche 3. (x Gaworów, Gebhardsdorf 10.08.1921 r.) z Anną Małgorzatą Martin (ur. Bremen 20.03.1876 r.), .

LINIE BARONOWSKA I HRABIOWSKA.

1. Linia baronowska – Uechtritz-Fuga.

Emil von Uechtritz-Fuga (ur. Treben 17.02.1783 – zm. Wiedeń, Wien 9.02.1841 r.) – wnuk Karola Emila, w 1818 roku (13.06.) uzyskał tytuł barona królestwa Wuerttemberg. Żonaty z N. bar. von Werneck, miał syna Emila Franciszka Karola (ur. Stuttgart 22.09.1808 – zm. Giebułtów, Gebhardsdorf 6.04.1886 r.) – właściciela majątków na Węgrzech (Słowacja) oraz ordynata fideikomisu senioralnego Giebułtów (Gebhardsdorf). Otrzymał on w 1865 roku (30.09.) pruskie potwierdzenie tytułu. Jego syn uzyskał tytuł węgierskiego hrabiego.

Na początku XX wieku ordynatem fideikomisu był Emil bar. von Uechtritz.

2. Linia hrabiowska – Uechtritz-Amade von Varkony

W 1903 roku (23.03.) syn Emila Franciszka Karola – Emil Józef Albert (ur. Czerniowce 19.10.1841 r.) uzyskał tytuł hrabiego węgierskiego z uzupełnieniem

nazwiska o nazwisko wymarłego rodu Amade von Varkony: „Uechtritz-Amade von Varkony”. . Posiadał majątek Boes w okolicy Bratysławy (Pressburg) i od 1891 roku (28.12.) został następnym ordynatem Giebułtowa (Gebhardsdorf). Żonaty (x Sucha, Tschocha 2.03.1875 r.) z Wiktoria Olgą Otylią Amalią Gustawą Edytą von Uechtritz und Steinkirch (ur. Sucha, Tschocha 22.07.1857 – zm. Boes 22.07.1916 r.) z Suchej (Tschocha), miał syna – Emila Otto Ernesta Alberta Zygmunta Dominika (ur. Malinnik k. Jeleniej Góry, Herischdorf b. Hirschberg 26.12.1875 r.) – doktora prawa. Żonaty (x Budapeszt 2.09.1912 r.) z Stefanią Marią Karoliną bar. von Banhidy de Simand (ur. Arad 2.09.1891 r.), miał dwóch synów: Emila Zygmunta Antoniego Otto Bolko Józefa Rudolfa Dominika (ur. Budapeszt 21.08.1913 r.) i Antoniego Wiktora Stefana Edgara (ur. Arad 5.08.1915 r.).

BERLEPSCH – UECHTRITZ

W 1800 roku (25.11.) szlachectwo Rzeszy ze zmianą nazwiska na „Uechtritz” otrzymał Fryderyk Józef Piotr von Berlepsch. Był naturalnym synem Fryderyka Wilhelma von Uechtritz z Krobnitz i Joanny Amalii von Berlepsch, żony hr. von der Horst W herbie obok herbu Berlepschów znalazł się herb Uechtritzów. Zedlitz zalicza nobilitowanego do linii z Kościelnej Wsi (Steinkirch).

Nobilitowany Fryderyk Józef Piotr von Uechtritz (ur. Drezno, Dresden 22.04.1768 – zm. Wrocław, Breslau 11.03.1837 r.) był właścicielem Włosienia (Heidersdorf) koło Lubania Śląskiego (Lauban) i Kunowa (Kuhna) koło Zgorzelca (Goerlitz). Żonaty (x Zgorzelec, Goerlitz 1.06.1799 r.) z Fryderyką Augustą Szarlottą Ernst (ur. Meissen 1776 - zm. Zgorzelec, Goerlitz 5.03.1847 r.) miał dwóch synów:

1. Rudolfa (ur. Drezno, Dresden 27.11.1803 – zm. Włosień, Heidersdorf 29.08.1863 r.) – właściciela Dolnego Włosienia (Nieder Heidersdorf), tajnego radcy dworu pruskiego. Żonaty (x Wleń, Laehn 8.06.1830 r.) z Augustą Ernestyną Eleonorą Matyldą von Haugwitz (ur. Wrocław, Breslau 20.05.1804 – zm. Jelenia Góra, Hirschberg 12.09.1886 r.), miał dwoje dzieci:
 - a) Fryderyka Rudolfa Teodora (ur. Baworowa, Beerberg 24.03.1840 r.) – prawdopodobnie przeniósł się do Berlina.
 - b) Maksymilianę Luizę Marię (ur. Dolny Włosień, Nieder Heidersdorf 29.08.1845 r.) – żonę (x Dolny Włosień, Nieder Heidersdorf 16.10.1866 r.) Moryca von Zastrow (zm. Bukowina, Hartha, Krischa 25.08.1913 r.), właściciela Bukowiny (Hartha, Krischa).
2. Aleksandra Teodora (ur. Drezno, Dresden 10.03.1809 – zm. Drezno, Dresden 27.02.1889 r.) – generała porucznika wojsk pruskich. Żonaty (x Zbrosławice, Górny Śląsk, Broslawitz, Oberschlesien 22.08.1838 r.) z Brunisławą Zofią Marią Otylią Tusneldą Dezyderią hr. Strachwitz von Gross Zuche und Caminetz (ur. Kamień Śląski, Gross Stein 23.05.1817 – zm. Drezno, Dresden 27.11.1886 r.), miał troje dzieci:

- a) Ewę Franciszkę Biankę Wandę (ur. Berlin 15.09.1847 r.) – żonę (x Drezno, Dresden 29.04.1873 r.) Karola von Hochwaechter, generała porucznika wojsk niemieckich.
- b) Ewę Marię Matyldę Olgę (ur. Berlin 2.02.1852 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x Drezno, Dresden 5.11.1877 r.) z Adolfem von Wellmann (zm. Marburg 8.12.1889 r.), właścicielem majątku Priorshof, 2. (x Jelenia Góra, Hirschberg 26.05.1891 r.) z Wilhelmem von Otterstedt.
- c) Józefa Teodora Fryderyka Rudolfa Hiacentego Ferdynanda Adama Piotra Artura (ur. Berlin 5.01.1854 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x Eisenach 1.10.1896 r.) z Amalią Zofią von Hundelshausen (ur. Wiesbaden 20.08.1867 r.), rozwiedzioną z N. Eckels, miał córkę – Ewę Brunisławę Elżbietę (ur. Aisenach 23.06.1897 r.).

Źródła:

Sinapius t. I, s. 1004-1008, t. II s. 1038

Zedlitz t. IV s. 284-285

Krane s. 139-140

Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 300

Doerr s. 212

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd. XV Limburg 2004 s. 100-102

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Uradeligen Haeuser. Gotha Jg 19:1918 s. 864-869, Jg 30:1931 s. 527-531

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg. 12:1918 s. 909-911

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg. 83:1910 s. 965-966; Jg 99:1926 s. 598-599

TABLICE GENEALOGICZNE

Początki rodu i podział na linie.

Henryk v. Uechtritz
z Rynarcic
XIV – XV w.

|

Linia śląska
z Kościelnej Wsi

|
podlinie

1. z Bartoskowa
2. z Olszyny

Linia górnołużycko-brandenburska
ze Świecia

|
podlinie

1. Górnołużycka z Giebułtowa
wymarła XVII w.
2. Brandenburska

Linia miśnieńsko-łużycka
z Uchteritz

|
wymarła w 1793 r.

I. LINIA ŚLĄSKA

1. Podział na domy.

- a/ Podlinia z Bartoszowa
Węgrzce – Abrahama
Dłużyce – Jana Ernesta
- b/ Podlinia z Olszyny
Deutsch Paulsdorf (Łużyce) – Abrahama i Jana Wilhelma
Kościelnik – Joachima
Ebersbach (Łużyce) – Hioba

a/ Podlinia z Bartoszowa

Krzysztof
1520-1551 – wł. Bartoszowa

Fryderyk 1579-1590 – wł. połowy Bartoszowa ż. N. v. Geissler z Białej N. córka m. (x przed 1594 r.) Krzysztpf v. Sommerfeld z Warty Bolesławickiej	Abraham 1634 r. – zabity w Lubinie	Ewa zm. po 1589 r. m. Baltazar v. Eichholz z Rzeszotar
---	--	---

Dom Węgrzce

Kasper
1521 r. – wł. Dłużyc
ż. N. v. Mutschelnitz
z Moczydlnicy Dworskiej

|
Baltazar
wł. Dłużyc
ż. N. v. Lest
z Parchowa
|

Abraham zm. 4.08.1624 r. wł. Węgrzec ż. Anna v. Nostitz z Chocianowa i Dębca 	Jan Ernest <u>dom Dłużyce</u>
--	---------------------------------------

Baltazar wł. Węgrzec	Krzysztof Ernest	Abraham (jun.) wł. Śleszowic	Barbara m. (x 2.11.1621 r.)
ż. 1. (x 24.11.1617 r.)	wł. Wrzeszowa	ż. Maria Magdalena	Peczo v. Kalckreuth
Ewa Elżbieta	ż. Elżbieta	v. Schlammersdorf	z Łużyc
v. Mutschelnitz	v. Langenau		
2. (x 10.03.1648 r.)			
Anna Maria	córki:		
v. Mutschelnitz	a) Anna Katarzyna		
z Kwiatowa	m. (x 1650 r.)		
1o voto v. Unruh	Baltazar		
3. Marianna	v. Niesemeuschel		
v. Schuetz	ze Stryjna		
	b) Barbara Marianna		
Anna Helena	m. (x 3.10.1656 r.)		
ur. 10.12.1648 r.	Henryk		
	v. Niesentenschel /?/		
	z Łużyc		

Dom Dłużyce.

Baltazar Zygfryd	Helena
	ur. 1613 – zm. 16.09.1641 r.
?	m. Dawid v. Stange
Wacław Ernest	
koniec XVII w.	
wł. Dłużyc,	
Kliszowa i Gawłowic	
ż. Barbara Helena	
v. Hock	
z Miłogoszczu	
?	
Baltazar Fryderyk	
wł. Dłużyc i Kozowa	
ż. (x 24.09.1681 r.)	
Jadwiga Marianna	

v. Diebitsch
z Naratowa
|
?
Baltazar Godfryd
XVIII w.
wł. Dłużyc
ż. N. v. Niebelschuetz
z Buczynki

b/ Podlinia z Olszyny – podział na domy.

Jan sen.
XVI/XVII w.
wł. Kościelnej Wsi i Kościelnika
ż. Marianna v. Nostitz
z Henrykowa
|

Abraham
Domy:
Kościelnik
Deutsch Paulsdorf
Ebersbach

Hiob
Dom Kościelna Wieś
ż. NN
|

Hiob Abraham
ż. Małgorzata
v. Gersdorf

N. córka
m. Godfryd v. Schindel
z Kowalów

Potomstwo Abrahama

Abraham
s. Jana sen.
wł. Deutsch Paulsdorf
ż. Jadwiga v. Rodewitz
z Bieszkowa
|

Joachim
ur. 9.04.1602 -
zm. 4.06.1680 r.
wł. Kościelnika
ż. 1. (x 1638 r.)
Helena Zofia
v. Schellendorf
2. Anna Maria
v. Spiller
|

Jan Wilhelm
wł. Deutsch Paulsdorf
ż. 1. Ewa v. Jornitz
z Ober Schland
(zm. 9.11.1650 r.)
2. Anna Urszula
bar. v. Zedlitz
z Wojanowa
|

Hiob
wł. Ebersbach
ż. 1. NN
2. N v. Ende
|
|
|
|
|

11 synów	Henryk	Abraham			
8 córek	Erazm	Bernard			
m.in.:	/Assman/	wł. Deutsch			
	ur. 12.10.1645 -	Paulsdorf			
	zm. 28.05.1699 r.	ż. Joanna Szarlotta			
	wł. Średniej	v. Temritz			
	Olszyny				
	ż. 1. (x 25.11.1682 r.)	Karol			
	Zuzanna Eleonora	Gottlob			
	v. Spiller				
	z Dziwiszowa	Gottlob	Jan	Hiob	Wolf
	(zm. 22.06.1686 r.)	Ferdynand	Hartwig	Adolf	Karol
	2. (x 6.10.1689 r.)	wł. Łagowa	August	wł. Eberbach	wł. Schland
	Anna Emerencja	i Nawojowa	wł. Suchej	ż. N. v. Hund	ż. N. v.
	v. Haldreich /?/	Śląskiego	ż. Joanna		v. Luettichau
	z. Chelmicy	ż. Zuzanna	Gertruda		
		Jadwiga	v. Ruessel		Karol
		v. Braun			
			córka N.		
	Henryk	Ernest	córki:	synowie	m. 1. Karol Magnus
	Gottlob	Konrad	a) Joanna		v. Uechtritz
	Wilhelm	Leopold	Marianna		z Zalipia Górnego
	ur.	wł.	Tukendreich		2. Henryk Gottlob
	10.07.1693 r.	ur. 30.10.1695 r.			Wilhelm
	ż. N. v.	b) Wiktoria			(kuzyn)
	Uechtritz	Eleonora			
	1727 r.	ur. 1699 r.			
	<u>baron</u>	m. N. v.			
	<u>czeski</u>	Rhoyn			

Joachim	Jan	Jan	Joachim	Jan
Godfryd	Krzysztof	Kasper	Bernard	Wilhelm
wł. Nowej	wł. Średniej	wł.	wł. Nowej	wł. Beyerberg
Wsi (?)	Olszyny	Zalipia	Wsi (?)	ż. 1. N. v. Reder
ż. Małgorzata	ż. N. v.	Górnego		2. NN
v. Festenberg	Briesen	ż. Barbara		
		Tukendreich		
Henryk		v. Gersdorff		
Godfryd				
ż. N. v. Rhoyn		Karol Magnus		
		ż. N. v. Uechtritz		
		z Suchej		
Joachim	Hiob	(kuzynka)		
Zygmunt	Abraham			
wł. Średniej				
Olszyny				
ż. N. v.				
Axleben				

II. LINIA GÓRNOŁUŻYCKO-BRANDENBURSKA ZE ŚWIECIA

Jan v. Uechtritz
XVI w.
wł. Górnego i Dolnego Świecia,
Giebułtowa i Unięcic
ż. Anna v. Rosenhein

|

Jan jun.
ok. 1564 r.
ż. Urszula v. Dennstaedt

|

Ludwik
wł. Osterholz i Polckwitz
w Brandenburgii
najwyższy łowczy
ks. Joachima II brandenburskiego
ż. Elżbieta v. Thuemen
z Blanckensee

|

Jan Otto
ż. Judyta v. Schlabrendorff
z Gross Beuten

|

Kurt
wł. Osterholz,
Rauenthal i Altenzau
rotmistrz wojsk
szwedzkich
ż. Maria Dorota
v. Mossendorf
u. Cramfurdt

|

Kurt Godfryd
ur. 7.09.1637 -
zm. 11.11.1699 r.
1670 r. – sędzia
ziemski i dworski
Starej Marchii
1689 r. – podstarości
1694 r. – starosta
Starej Marchii
ż. (x 15.11.1659 r.)
Zuzanna v. Uechtritz
z linii miśnieńskiej

|

Henryk
I ordynat Uechtritz-Fuga

Juliusz Ludwik
zm. 8.05.1656 r.
wł. Giebułtowa, Świecia
i Czerniawy
ż. Julianna Edle v. d. Planitz
(zm. 15.05.1675 r.)
z Pisarzowic Dolnych

|

Chrystian zm. 30.01.1673 r. dworzanin margrabiów brandenburskich	Krzysztof ur. 15.07.1648 - zm. 3.05.1693 r. wł. Starego, Nowego i Górnego Giebułtowa oraz Czerniawy, paż ks. Jana Jerzego II saskiego, 1673 r. – kornet wojsk saskich ż. Anna Krystyna v. Metzrad	Anna Katarzyna m. Henryk hr. v. Promnitz z Grodzieństwa
	synowie zmarli w dzieciństwie 1700 r. – wdowa tworzy fideikomis senioralny Uechtritz-Fuga	

III. LINIA MIŚNIEŃSKO-ŁUŻYCKA
Z UCHTERITZ, LUETSCHENA I MEDEWITZ
(wymarła w 1793 r. na Lebrechcie Karolu Henryku)

Wilhelm v. Uechtritz
s. Henryka z Kościelnej Wsi
1407 r. – wł. Uchteritz i Luetschena

|
N.

|
N.

|
Andzej

Bernard
wł. Luetschena,
Freirode i Medewitz

Jan Krzysztof
kamerjunker ks. v. Holstein-Gottorp
poseł na dworze pruskim

|

Henryk
wł. Medewitz

Wolf Rudolf
założyciel domów
Medewitz, Freirode
i Spansdorf
zob. XIX-XX w.

XIX – XX WIEK

Podział na linie, podlinie i domy

Linie szlacheckie

1. Linia z Kościelnej Wsi
 - a. dom Uechtritz-Wiedebach
2. Linia ze Świecia
 - a. Podlinia Karola Emila z Giebułtowa
 - b. Podlinia Magnusa Ferdynanda (wymarła)
3. Linia z Dłużyc
 - a. Podlinia Abrahama z Węgrzec
Dom Osetnia
Dom Lipiny
Dom Bukowina – Nowa Rola
Dom Sucha

Linie baronowskie i hrabiowskie.

1. Linia baronowska – Uechtritz-Fuga
2. Linia hrabiowska – Uechtritz-Amade von Varkony

LINIA Z KOŚCIELNEJ WSI

Franciszek Mortimer Alfred
v. Uechtritz
ur. Gubin 2.07.1822 – zm. Drezno 21.10.1896 r.
pułkownik wojsk pruskich
ż. 1. (x Beitsch 6.09.1855 r.) Joanna Szarlotta
Elżbieta v. Wiedebach
(ur. Herrnhut 20.08.1836 – zm. Berlin 9.09.1860 r.)
2. (x Baerenkamp 24.08.1864 r.) Anna Angelika
v. Buggenhagen
(ur. Baerenkamp 214.03.1841 – zm. Drezno 15.09.1906 r.)
|

Dom Uechtritz-Wiedebach		córk:
		a) Augusta Szarlotta Helena ur. Arolsen 9.07.1865 r.
Fryderyk Wilhelm Franciszek ur. Beitzsch 15.08.1859 r. sędzia sądu administracyjnego	Gertruda Tugendreich ur. Berlin 3.03.1857 r. m. (x Drezno 2.06.1876 r.) Manfred v. Uechtritz z linii z Dłużyc dom Osetnica	b) Anna Elżbieta Jadwiga ur. Drezno 13.01.1872 r.

LINIA ZE ŚWIECIA

N. v. Uechtritz
|

Magnus Ferdynand ur. 31.01.1701 – zm. 6.03.1769 r. N. 	Karol Emil zm. 1775 r. N.
Ernest Adolf ur. Neuburg a. Donau 13.04.1805 - zm. Monachium 31.07.1885 r. asystent zarządu poczty ż. (x Monachium 20.06.1836 r.) Anna Maria v. Bereuff (ur. Neuburg a. Donau 20.09.1813 - zm. Monachium 28.09.1857 r.) Karolina Franciszka Anna ur. Monachium 9.03.1839 r.	Emil v. Uechtritz-Fuga ur. Treben 17.02.1783 - zm. Wiedeń 9.02.1841 r. dyplomata królów saskich <u>1818 r. – baron</u> <u>zob.</u> <u>linia baronowska</u>
	Karol ur. Treben 29.08.1786 – zm. Lipsk 12.08.1828 r. Paweł Franciszek Emil ur. Schweinfurth 21.05.1809 – zm. Regensburg 24.09.1884 r. marszałek dworu ks. v. Sachsen-Meiningen ż. (x Drezno 23.06.1832 – rozwód 1851 r.) Maria Adolfina bar.

v. Gablenz
(ur. Drezno 28.07.1808 –
zm. Montreur 17.01.1861 r.)
|
Sybilla Maria
Szarlotta Ewa
ur. Drezno 14.04.1846 –
zm. Budziszyn 1.02.1916 r.)

LINIA Z DŁUŻYC

1. Podlinia z Węgrzec a/ Dom Osetnica

Karol Henryk Gottlob Wilhelm
ur. Wrząca Śląska 29.12.1761 -
zm. Staszowice 12.08.1834 r.
wł. Staszowic i Zakrzewa
ż. 1. (x 14.05.1798 r.) Szarlotta
Fryderyka v. Schindel
(ur. Sucha 24.05.1768 –
zm. Milicz 19.04.1811 r.)
2. (x 1.09.1823 r.) Konstancja
Ernestyna Szarlotta Eleonora
Augusta Barbara
hr. v. Haslingen
1o voto v. Johnston
(ur. 10.01.1785 –
zm. Wrocław 17.07.1857 r.)
|

Ferdynand Otto Karol
ur. Milicz 19.01.1805 -
zm. Osetnica 17.08.1856 r.
wł. Osetnicy
ż. 1. (x Osetnica 10.10.1839 r.)
Szarlotta Bernardyna
v. Johnston
(ur. Osetnica 6.02.1816 -
zm. Średnia Osetnica
22.01.1845 r.)

2. (x Siecieborowice
10.05.1851 r.)

Alwina Klara
Fryderyka Teodora
v. Prittwitz u. Gaffron
(ur. Siecieborowice
12.06.1824 -
zm. Wrocław 1.10.1888 r.)

Karol Oswald Konstantyn
ur. Stoszowice 26.03.1824 –
zm. Berlin 6.03.1902 r.
pruski radca sądowy
ż. (x Wrocław 16.06.1854 r.)
Henrietta Karolina Anna
v. Ravenstein
(ur. Wrocław 20.05.1832 –
zm. Wrocław 21.02.1911 r.)
|

Fryderyk Karol
Konstantyn Kuno
ur. Wrocław 3.07.1856 -
zm. Berlin 29.07.1908 r.
prof. malarstwa
Akademii Sztuk Pięknych

ż. (x Wrocław 15.05.1880 r.)

Anna Wilhelmina
Konstancja Elżbieta
ur. Altwasser 16.09. 1864 r.
m. (x Berlin 7.07.1889 r.)
dr filoz. Karol Wenzig
(zm. Wrocław 13.12.1908 r.)

1839 r. – odkupił
Kościelną Wieś

Anna Klotylda Agata
v. Schuckmann
(ur. Herzberg 11.10.1855 –
zm. Wierzbna 21.06.1926 r.)

Oswald Helmut Kuno Maria Ulryk ur. Blasewitz 16.03.1881 r. artysta malarz ż. 1. (x Heiligenhafen 25.11.1902 r. - rozwódziony 1914 r.) Klara Augusta Adrian (ur. Heiligenhafen 16.04.1883 - zm. 23.10.1918 r.) 2. (Berlin 23.05.1914 r.) Agnieszka Klara Jadwiga Maccard (ur. Birkholz 10.02.1891 r.)	Oswald Helmut Alfred Wiktor Jan Joachim ur. Berlin 2.05.1887 r. ż. (x Kuxhafen 10.08.1914 r.) Fryderyka Emilia Kate Gerda Rebling (ur. Charlottenburg 21.02.1896 r.) Joachim Zygmunt Kuno Ryszard Oswald Konstantyn ur. Kiel 29.08.1917 r.	Agata Otylia Elżbieta Anna Małgorzata ur. Charlottenburg 30.11.1894 r. m. (x Berlin 3.05.1921 r.) Alfred v. Waldenburg wł. Wierzbnej i Bożanowa Gerda Kate Agata Barbara Ingeborga ur. Kiel 20.07.1915 r.
Jan Ulryk Adolf ur. Monachium 4.01.1904 r.	Ginter Kuno ur. Berlin 19.08.1909 r.	

Karol Teodor ur. Oswtnica 12.02.1841 - zm. Legnica 27.08.1917 r. wł. Kościelnej Wsi ż. Siecie- borowice Berda Karolina Paulina Luiza v. Prittwitz u. Gaffron (ur. Siecie- borowice 12.06. 1856 - zm. Legnica	Karol Manfred ur. Osetnica 7.07.1842 - zm. Berlin 13.04.1905 r. 1868 r. – kup. sołectwo w Nasławicach ż. (x Drezno 2.06.1876 r.) Gertruda Tugendreich v. Uechtritz- Wiedebach (ur. Berlin 3.03.1857- zm. Wrocław 8.05.1926 r.) Werner Otto Fryderyk Alfred	Karol Bernard Otto ur. Osetnica 24.05.1852 - zm. Trier 24.09.1914 r. radca sądowy ż. 1. (x Wrocław 24.04.1889 r.) Helena Klara Luiza Augusta v. Voss (ur. Górne Miedziane 5.04.1863 - zm. Wiązów 16.06.1890 r.) 2. (x Wrocław 1.11.1892 r.) Agnieszka Berta Julia Anna	Karol Aleksander Jerzy ur. Osetnica 30.05.1853 r. major wojsk niemieckich Henryk Otto Walter ur. Wrocław 12.10.1884 r.	Karol Maksymilian Walter ur. Osetnica 8.05.1855 – zm. Rzeszów 25.05.1921 r. 1891 r. – kup. Rzeszów ż. (x Małuszów 25.09.1883 r.) Elżbieta Helena Anna Klara v. Sprenger (ur. Małuszów 11.09.1862 – zm. Rzeszów 10.06.1915 r.) Walter Heinz ur. Wrocław 25.01.	córki: a) Elżbieta Alwina Wally Małgorzata
---	--	---	---	---	--

15.05.1917 r.	ur. Nasławice 19.04.1877 - zginął pod Filipinowem kapitan wojsk niemieckich wł. majątku w Nasławicach dzierżawca Osetna	v. Voss (ur. Górne Miedziane 6.01.1861 - zm. Wiązów 14.11.1893 r.) 3. (x Strzelin 14.05.1901 r.) Joanna Elżbieta Szarlotta Flora Ebeling (ur. Berlin 3.12.1880 r.)	oficer wojsk niemieckich ż. (x Wrocław 14.05.1913 r.) Eryka Małgorzata v. Woysch (ur. Zwanowice 23.06.1894 r.)	1886 r. ż. (x Wiesbaden 21.05.1918 r.) Elżbieta Schoelling (ur. Dueseldorf 1.12.1889 r.) Anna Elżbieta Małgorzata ur. Drezno 2.11.1919 r.	ur. Berlin 18.06.1887 r. m. (x Rzeszówek 26.09.1910 r.) Jan v. Portatius dzierżawca dominium Uszyce b) Elżbieta Wally Helena Katarzyna ur. Wrocław 18.08.1889 r. m. (x Rzeszówek 25.09.1913 r.) Jan Henryk v. Tschirschky c) Elżbieta Karolina Eryka ur. Rzeszówek 15.11.1894 r. m. (x Rzeszówek 30.01.1914 r.) Oskar v. Stegmann u. Stein wł. Komorowic
ż. 1. (x Poczdarn 15.05.1906 r.) Bernardyna Ida Anna Edytta v. Trotha (ur. Aschersleben 18.07.1882 - zm. Międzygórze 10.06.1910 r.) 2. (x 19.10.1912 r.) Margot Sybilla Marianna Leontyna v. Liebermann (ur. Bojanowo 13.07.1888 r.)			Walter Ginter Heinz Jerzy ur. Rzeszówek 16.09.1921 r.	Jutta Elżbieta Gertruda Nora ur. Zwanowice 18.05.1920 r.	
		Karol Hermann Helmut Albert ur. Wiązów 7.07.1890 r. dzierżawca majątków ż. (x Świdnica 21.05.1921 r.) Margot Sybilla Marianna Leontyna v. Liebermann 1o voto Uechtritz (ur. Bojanowo 13.07.1888 r.)	Dietrich Otto Helmut Henryk Ernest ur. Wrocław 20.07.1913 r.	córki: a) Helena Joanna Maria ur. Strzelin 22.12.1901 r. b) Renata Joanna Alwina Gertruda ur. Strzelin 29.06.1905 r. c) Barbara ur. Strzelin 7.10.1907 r.	
Karol Manfred Florian Prot ur. Osetnica 11.10.1913 r.	Werner Prot Wilhelm Florian Karol Otto ur. Osetnica 7.12.1914 r.			córki: a) Gabriela Edyta Gertruda Bernardyna Ilza ur. Nasławice 5.10.1907 r. b) Edyta Karolina Dorota Aleksandra ur. Nasławice 23.02.1909 r. m. (x Kłodzko 24.05.1930 r.) Gotard bar. v. Kettler wł. Jakubowa	

b/ Dom Lipiny – Uechtritz und Steinkirch

Ernest Henryk Zygmunt
 Uechtritz und Steinkirch
 ur. Lipiny 13.11. 1773 – zm. Grodziec Wielki 10.10.1835 r.
 wł. Lipin, Grodziec Wielkiego i Grzegorzowic
 ż. (x Barszów 28.09.1808 r.) Julia Konstancja
 Sylwia v. Frankenberg-Ludwigsdorf
 (ur. Wąsice 10.08.1783 – zm. Lipiny 20.02.1826 r.)

Juliusz Ernest	Ludwik Ernest			
Karol Ludwik Wilhelm	Konstantyn			
ur. Grodziec W. 29.08.1809 -	ur. Grodziec W. 23.03.1820 –			
zm. Miłoradzice 29.03.1853 r.	zm. Lubin 11.12.1891 r.			
wł. Lipin i Miłoradzie	wł. Górnego Niemstowa			
ż. 1. (x Miłoradzice 12.07.1835 r.)	ż. (x Ręszów 22.04.1850 r.)			
Berta Franciszka	Szarlotta Augusta Olga			
hr. v. Nostitz	v. Meier			
(ur. Orsk 18.02.1817 -	(ur. Ręszów 27.02.1823 –			
zm. Miłoradzice 27.01.1850 r.)	zm. Lubin 1.06.1898 r.)			
2. (x Chróstniki 5.05.1851 r.)				
Anna Maria Leontyna				
v. Schmettow	Kurt	Jerzy	Wolfgang	Wanda
(ur. Chróstniki	Ernest	Ernest	Ernest	Julia
18.06.1827 -	Iwan	Iwan	Iwan	Emilia
zm. Berlin	Ludwik	Ludwik	Ludwik	Olga
17.03.1890 r.)	ur. Niemstów	Leberecht	ur.	Waleska
	7.02.1851 r.	ur.	Niemstów	ur.
Ludwik Juliusz	generał-porucznik	Niemstów	1.09.1853 -	Niemstów
Ernest Bertold	wojsk	5.02.1852 -	zm.	1.05.1863 r.
Maksymilian	ż. (x Hameln	zm. Minnetonka	Graz	m. (x Lubin
ur. Miłoradzice	7.07.1878 r.)	21.09.1914 r.	7.02.	5.06.1906 r.)
10.05.1836 -	Justyna	dyr. fabryki	1911 r.	Kurt v. Prittwitz
zm. Legnica	Elżbieta	ż. 1.(x Stuttgart	oficer	u. Gaffron
9.12.1909 r.	Hoppe	29.10.1878 -	wojsk	(zm. Berlin
ż. (x Drigge	(ur. Hameln	rozwieziony	niemieckich	16.02.1922 r.)
19.07.1860 r.)	19.08.1856 -	1891 r.)	ż. 1. (x Lubin	admiral niemieckiej
Maria Leontyna	zm.	Maria v. Arand	1.10.188 -	marynarki wojennej
v. Bagewitz	Hannower	Edle v. Ackerfeld	rozwieziony	
(ur. Drigge	2.11.1927 r.)	(ur. Ulm	1896 r.)	
22.06.1841 r.)		28.10.1852 r.)	Jadwiga Velley	
	Luiza Elżbieta	2. (x Nowy Jork	(ur. Głogów	
	Zofia Margot	26.05.1895 r.)	1.07.1855 r.)	
	ur. Braunschweig	Berta Augusta	2. (x Innsbruck	
	10.04.1879 r.	Wilke	5.11.1901 r.)	
	m. (x Moerchingen	(ur. Plathe	Henrietta Luiza	
	11.06.1904 r.)	26.10.1863 r.)	Nicettą Gazzini	
	Marek Stachow		(ur. Mori 4.03.1872 r.)	
	major wojsk			

niemieckich						
Bernard Juliusz	Ernest Adolf	Waleska Berta	Waldemar ur. Stuttgart 25.05.1881 r.	Edwin Karol Ludwik ur. Minnetonka 23.09.1900 r.	Karol Ludwik ur. Minnetonka 18.12.1904 r.	córki: a) Toska Olga Wanda ur. Nowy Jork m. Kurtis Clegg plantator b) Olga ur. Minnetonka 31.12.1897 r. m. Emmett Mullis c) Eryka Emma Berta ur. Minnetonka 15.03.1903 r. d) Rosenrot Luiza Berta ur. Minnetonka 5.12.1907 r.
Adolf Maksymilian	Aksel ur. Miłoradzice 4.01.1870 r.	Emilia Maria Herta ż. (x Miłoradzice 31.08.1866 r. m. (x Chocianów 23.09.1901 r.)	ż. (x Stuttgart 8.02.1919 r.) Elżbieta Bornheimer (ur. 16.09.1884 r.)	Minne- tonka linia amerykańska	linia amerykańska	
Ernest ur. Miłoradzice 7.01.1862 r. ż. (x Prenzlau 3.01.1898 r.) (x Horschach 9.02.1893 r.)	Chrystiana Agnieszka Marta hr. (ur. Kraatz 24.07.1878 r.)	Heino v. Oeynhaus v. Eggeling (ur. Hannover 11.1873 r.)	Eberhard Waldemar ur. Reurtlingen 2.04.1920 r.	Gizela Olga Maria ur. Reutlingen 28.10.1923 r.		
Karol Ernest Maks Ludwik Bernard ur. Oława 28.02.1894 r. ż. 1. (x Polwica 9.02.1918 - rozwiedziony 1920 r.) Elżbieta Wally Małgorzata Matylda v. Eicke u. Polwitz 2. (x Kuggen 17.05.1922 r.) Gabriela bar. v. Meerscheidt-Huellessem (ur. Poczdam 10.11.1898 r.)			Helmut Aksel Karol Rudolf ur. Oława 21.11.1895 r.			
Henryk Zygmunt Wolrab Ernest Eberhard Helmut Adolf ur. Pomehnen 24.02.1923 r.			Fryderyk Karol Joachimk Henryk Paweł Ludwik ur. Bloestau 27.10.1928 r.		córki: a) Maria Agnieszka Ewelina Leontyna Luiza Joanna Aleksandryna ur. Bloestau 15.09.1924 r. b) Dorota Zofia Irena Hildegarda ur. Bloestau 24.04.1926 r.	

b) Podlinia Jana Ernesta z Dłużyc – Uechtritz und Steinkirch

<u>Bukowina-Nowa Rola</u>	<u>Wojcieszów</u>	<u>Sucha</u>
założyciel	założyciel	założyciel
Jan Zygfryd August	Ernest Ferdynand	Ernest August Fryderyk
ur. 1712 – zm. 1768 r.	August	ur. 1789 – zm. 1877 r.
wł. Bukowiny, Kadłubia,	ur. 1715 – zm. 1787 r.	wł. Suchej i Wieży
Bartoszkówki i Karłowca	wł. Wojcieszowa	
		Fryderyk Karol
poł. XIX w.	wnuk	Ferdynand Otto
Fryderyk Hugo	Ferdynand Fryderyk	ur. Jelenia Góra
ur. Poczdam	Wilhelm Aleksander	10.08.1824 –
7.06.1838 -	ur. Jelenia Góra	zm. Sucha
zm. Nowa Rola	3.08.1815 -	28.12.1905 r.
12.09.1892 r.	zm. Wojcieszów	wł. Suchej
ż. (x Pulsnitz	27.12.1889 r.	ż. (x Krzepice
28.08.1863 r.)	ż. (x Kościelna Wieś	8.08.1854 r.)
Klementyna	Karolina v. Gersdorff	Gustawina Otylia
v. Hempel	(ur. Strahwalde 21.11.1818 -	Karolina Minetta
(ur. Pulsnitz	zm. Berleburg 1.06.1896 r.)	Szarlotta Olga
2.02.1843 r.)		hr. v. Wartensleben
	Karolina Ernestyna	(ur. Świdnica 16.02.1833 –
Zygfryd Edward	Ferdynanda Helena	zm. Sucha 30.03.1901 r.)
Asman Kurt	ur. Wojcieszów 3.09.1843 –	
ur. Nowa Rola	zm. Wojcieszów 8.07.1916 r.	
6.08.1874 r.	wł. Wojcieszowa	
	m. (x Wojcieszów 12.09.1864 r.)	
	Rudolf v. Niebelschuetz	
	(28.06.1866 r. – zginął	
	Pod Skalicami)	
Bernard Otto Ernest	Zygfryd Otto	córki:
Karol Fryderyk	Krzysztof Edgar	a) Wiktoria Olga Otylia
ur. Sucha 5.11.1855 -	ur. Sucha 5.04.1866 r.	Amalia Gustawa Edyta
zm. Monachium	ż. 1. (x Londyn 13.07.1895 -	ur. Sucha 22.07.1857 –
1.08.1924 r.	rozwódziony 1909 r)	zm. Boeoes 22.07.1916 r.
referendarz sądowy	Viola Medora Lytle	dama dworu bawarskiego
wł. Suchej	(zm. Deleware 2.09.1912 r.)	m. (x Sucha 2.03.1875 r.)
ż. 1. (x Berlin 10.08.1887 -	2. (x 15.04.1910 -	Emil hr. v. Uechtritz-Amade
rozwódziony 1888 r.)	rozwódziony)	v. Varkony
Elżbieta v. Bleichroeder	Waleria l'Arche	ordynat majoratu senioralnego
2. (Hohenburg 15.03.1890 r.)	3. (x Gaworów	Giebułtów i wł. Boeoes
Anna Ida Berta	10.08.1921 r.)	b) Hildegarda Olga Otylia
Matylda Ramschuessel	Anna Małgorzata	Laura Klara Maria
(ur. Gutwallen 25.08.1864 r.)	Martin	ur. Sucha 28.09.1860 r.
	(ur. Bremen	dama bawarskiego orderu
Irena Olga Anna	20.03.1876 r.)	św Teresy
ur. Hohenburg		m. (x Sucha 214.05.1881 r.)
23.08.1893 r.		Rudolf hr. Welser
m. (x Wiedeń 215.07.1918 r.)		v. Welsersheimb

dr prawa Fryderyk
bar. v. Geier
(zm. Monachium
3.09.1928 r.)
tajny radca dworu
papieskiego

(zm. Graz 25.10.1926 r.)

BERLEPSCH – UECHTRITZ

Fryderyk Józef Piotr
v. Berlepsch
s. Fryderyka Wilhelma v. Uechtritz
z Krobnitz
i Joanny Amalii v. Berlepsch
ur. Drezno 22.04.1768 – zm. Wrocław 11.03.1837 r.
1800 – szlachectwo Rzeszy i nazwisko Uechtritz
wł. Włosienia i Kunowa
ż. (x Zgorzelec 1.06.1799 r.) Fryderyka
Augusta Szarlotta Ernst
(ur. Meissen 1776 – zm. Zgorzelec 5.03.1847 r.)

Rudolf
ur. Drezno 27.11.1803 -
zm. Włosień 29.08.1863 r.
tajny radca dworu
pruskiego
wł. Dolnego Włosienia
ż. (x Wleń 8.06.1830 r.)
Augusta Ernestyna Eleonora
Matylda v. Haugwitz
(ur. Wrocław 20.05.1804 -
zm. Jelenia Góra 12.09.1886 r.)

Aleksander Teodor
ur. Drezno 10.03.1809 –
zm. Drezno 27.02.1889 r.
generał porucznik
wojsk pruskich
ż. (x Zbrosławice 22.08.1838 r.)
Brunislawa Zofia Maria Otylia
Tusnelda Dezyderia hr. Strachwitz
v. Gross Zauche u. Caminetz
(ur. Kamień Śląski 23.05.1817 –
zm. Drezno 27.11.1886 r.)

Fryderyk Maksymiliana
Rudolf Luiza Maria
Teodor ur. Włosień
ur. Baworowa 29.08.1845 r.
24.03.1840 r. m. (x Włosień
16.10.1866 r.)
Moryc v. Zastrow
(zm. Bukowina
25.08.1913 r.)
wł. Bukowiny

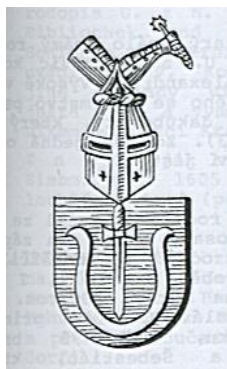
Józef
Teodor Fryderyk
Rudolf Hiacent
Ferdynand Adam
Piotr Artur
ur. Berlin 5.01.1854 r.
oficer wojsk
niemieckich
ż. (x Eisenach
1.10.1896 r.)
Amalia Zofia
v. Hundelshausen
(ur. Wiesbaden
20.08.1867 r.)

córki:
a) Ewa Franciszka Bianka
Wanda
ur. Berlin 15.09.1847 r.
m. (x Drezno 29.04.1873 r.)
Karol v. Hochwaechter
generał porucznik
wojsk niemieckich
b) Ewa Maria Matylda Olga
ur. Berlin 2.02.1852 r.
m. 1. (x Drezno 5.11.1877 r.)
Adolf v. Wellmann
(zm. Marburg 8.12.1889 r.)
wł. Priorschhof

1o voto Eckels
|
Ewa Brunislawa Elżbieta
ur. Aisenach 23.06.1897 r.

2. (x Jelenia Góra 26.05.1891 r.)
Wilhelm v. Otterstedt

UJEJSKI

Herb wg Pilnačka

Polski herb Nowina

Szlachta ziemi siewierskiej herbu Nowina, gdzie była wymieniana już przez Długosza. Na Górnym Śląsku pojawiali się sporadycznie: Wojciech Ujelski – pisarz ziemski siewierski w 1608 roku podpisał intercyzę małżeńską z Dorotą, córką Bernarda Rostka z Bzia (Goldmannsdorf) koło Wodzisławia Śląskiego (Loslau) i Róży Wilczkowej z Dobrej Zemice (Gutenland). Jego córka – Róża około 1630 roku wyszła za mąż za Zygmunta Bibersteina (Boischowski?). Wymieniani przez Pilnačka jako Ujejscy Jerzy i Mikulasz występujący w księgach ziemskich opolsko – raciborskich, należeli do rodu Dluhomilów – właścicieli Ujazdu (Ujest) używający nazwiska zastępczego „Ujezdski”.

Źródła:
Pilnaček t. IV s. 1304

UGEZDSKI

zob.

UJEZDSKI

UJEZDSKI

Herb Dluhomilów wg Siebmachera

Nazwisko „zastępcze” jednej linii rodu Dluhomilów z Bierawy (Birawa) koło Koźła (Cosel), w 1500 roku wójtów dziedzicznych Ujazdu (Ujest) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) a od 1524 roku właścicieli miasteczka Ujazd (Ujest).

zob.

DLUHOMIL

ULEBOCK

zob.

AULOCK

ULLERSDORF (ULLRICHSDORF)

Herby wg Błażka

Herb wg Siebmachera

Stary śląski ród pochodzący według Sinapiusa i Błażka z Ołdrzychowic Kłodzkich (Ullersdorf) zaś według Pilnačka z Ulanowic (Ullersdorf) w księstwie nyckim skąd przenieśli się do hrabstwa kłodzkiego, do Czech i na Morawy.

W źródłach występują od początku XV wieku: w 1432 roku posiadali już ten majątek. Od drugiej połowy XV wieku dzielili się na trzy linie: główną – kłodzką, śląską i czesko – morawską.

LINIA KŁODZKA.

Siedzibą linii były Ołdrzychowice Kłodzkie (Ullersdorf). W połowie XV wieku właściciel Ołdrzychowic Kłodzkich (Ullersdorf) N. von Ullersdorf, żonaty z N. von Guesner z Bożkowa (Eckersdorf), miał syna Sebastiana.

Sebastian (zm. po 1509 r.) – w 1497 roku ławnik sądu ziemskiego hrabstwa kłodzkiego, żonaty z Danielą von Hennigsdorf, miał czworo dzieci: Katarzynę, Perpetuę – żonę Ernesta von Pannwitz z Krasnowic (Rengersdorf), Ernesta (zm. 1548 r.) – żonatego z Małgorzatą von Pannwitz oraz Franciszka. Franciszek (zm. 1575 r.) – właściciel Ołdrzychowic Kłodzkich (Ullersdorf), żonaty z Eufemią von Betsch z Piskorzowa (Peiskersdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), miał dziewięcioro dzieci:

1. Konrada – żonatego z Ewą von Raschwitz
2. Krzysztofa – zob. potomstwo Krzysztofa
3. Jana – zob. potomstwo Jana
4. Sebastiana – o którym nic nie wiadomo
5. Jerzego – zob. potomstwo Jerzego
6. Henryka – zob. potomstwo Henryka
7. Rozyne – dwukrotnie zamężną: 1. z Krzysztofem von Ratschin, 2. z Janem von Pannwitz ze Starej Łomnicy (Alt Lomnitz)
8. Annę – żonę Ernesta von Tschischwitz
9. Elżbietę – chorą (psychicznie ?).

1. Potomstwo Krzysztofa.

Krzysztof – syn Franciszka, żonaty z Rozyną von Reideburg, miał syna Wolfa Dietricha żonatego z Heleną von Mosch. Być może, była to córka Jana von Mosch (zm. po 1583 r.), która występuje w dokumentach jako żona Henryka von Pannwitz.

Syn Wolfa Dietricha – Karol, w XVII wieku żonaty z Katarzyną von Granberg (?) miał syna – Franciszka Karola w pierwszej połowie XVIII wieku właściciela Jaszowa (Seiffersdorf) koło Grodkowa (Grottkau) w księstwie nyskim. Żonaty z Konstancją Prinz von Buchau miał tylko córkę – N., żonę N. von Hundt.

2. Potomstwo Jana.

Jan – drugi syn Franciszka, żonaty z Zuzanną von Netz z Wigańczyc (Weigelsdorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), miał czterech synów:

1. Franciszka – właściciela Ołdrzychowic Kłodzkich (Ullersdorf). Żonaty z Barbarą von Stillfried Miał syna – Franciszka Fryderyka i dwie córki: Ewę i Zuzannę.
2. Jana – początkowo właściciela Idzikowa (Kieslingswalde) a następnie Starego Waliszowa (Alt Waltersdorf), żonatego z Zuzanną von Pannwitz ze Starego Waliszowa (Alt Waltersdorf). Prawdopodobnie dzieci nie miał i majątek jego otrzymał brat – Joachim.
3. Joachima – właściciela Starego Waliszowa (Alt Waltersdorf). Żonaty z N. von Ratschin. Miał dwie córki: Annę i Jadwigę.
4. Henryka zwanego młodszym (jego stryja – Henryka nazywano starszym). Żonaty z N. von Czettritz, posiadał Domaszków (Ebersdorf).

3. Potomstwo Jerzego.

Jerzy – trzeci syn Franciszka, w latach 1592 – 1618 był właścicielem Ołdrzychowic Kłodzkich (Ullersdorf). Żonaty z Anną, córką Salomona von Pannwitz z Wambierzyc (Albendorf), miał dziewięć dzieci:

1. Jerzego jun. – nic o nim nie wiadomo.
2. Sebastiana (zginął w pojedynku w 1659 r.) – żonatego z Anną Chrystianą von Gronberg (?), wdową po pułkowniku wojsk cesarskich Wolfie Ferdynandzie von Fitsche.
3. Fryderyka – zmarłego bezżennie.
4. Annę – dwukrotnie zamężną: 1. z Fryderykiem von Mosch, 2. z Krzysztofem von Pannwitz
5. N. córkę – żonę Jana Jerzego von Schaffgotsch.
6. Chryzoldę – żonę Jana Jerzego von Roskowski (Roschkowski – Frankenber ?).
7. Marię – żonę Karola von Reideburg.
8. Rozynę – zmarłą w młodości przed 1650 rokiem.
9. Elżbietę.

4. Potomstwo Henryka.

Henryk zwany starszym – czwarty syn Franciszka, w 1600 roku był właścicielem Wambierzyc (Albendorf) a w 1612 roku – Bożkowa (Eckersdorf). Żonaty z Małgorzatą (siostrą Anny – żony Jerzego) von Pannwitz z Wambierzyc (Albendorf), miał troje dzieci: Marię – dwukrotnie zamężną 1. z Zygmuntem von Walditz 2. (x ok. 1630 r.) z Sebaldem von Deichsel z Ratna (Rathen), Zygmunta – nie miał dzieci i Dietricha.

Dietrich (ur. 1600 – zm. 1.10.1670 r.) – właściciel Ławicy (Labitsch), Podtyni (Poditau) i Szalejowa Górnego (Oberschwedelsdorf), dwukrotnie żonaty: 1. z Barbarą von Seidlitz, wdową po Krzysztofie von Walditz 2. z Anną Marią (ur. 12.11.1614 r.), córką Adriana von Eckersdorf. Z pierwszą żoną miał córkę, z drugą córkę i syna:

1. Annę Magdalenę – drugą żonę (x 1647 r.) Henryka von Haugwitz z Piskowic (Pischkowic).
2. Zuzannę Elżbietę – żonę Jana Krzysztofa von Werder und Schlenz pisarza ziemskiego hrabstwa kłodzkiego.
3. Jana Zygmunta (ur. 1639 – zm. 8.04.1691 r.) – asesora sądu ziemskiego hrabstwa kłodzkiego, właściciela Szalejowa Górnego (Oberschwedelsdorf). Żonaty z Marią Konstancją Palmer von Palmgarten (ur. 1641 – zm. 29.02.1676 r.), miał pięcioro dzieci:
 - a) Franciszka Henryka – zakonnik, jezuitę
 - b) Jana Henryka (zm. 1691 r.) – żonatego z Joanną Teresą Polikseną von Tschischwitz z Udanina (Gaebersdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Leopolda Ignacego Sweerts bar. von Reist.
 - c) Sebastiana Henryka – nie miał męskich potomków
 - d) Jana Jerzego – członka rady cesarskiej i asesora wyższego urzędu hrabstwa kłodzkiego, w 1731 roku właściciela Ławicy (Labitsch).
 - e) Konstancję Elżbietę – żonę Jana Jerzego von Schenkendorf z Miłogoszczy (Muehlgest) koło Wołowa (Wohlau).

LINIA ŚLĄSKA - WYMARŁA

O linii tej posiadamy najmniej informacji: według Sinapiusa byli właścicielami majątków koło Dzierżoniowa (Reichenbach) m. in. Ullersdorf. Takiej miejscowości w okolicy Dzierżoniowa (Reichenbach) nie ma.

Około 1550 roku N. von Ullersdorf, żonaty z N. von Seidlitz z Kowalskich Żelowic (Schmitzdorf) koło Świdnicy (Schweidnitz), miał córkę N. – żonę N. von Schndel z Granicznej (Streit).

Około 1610 roku N. von Ullersdorf był żonaty z N. von Strachwitz ze Stoszowa (Stoschendorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). W 1626 roku właścicielami Ullersdorf (?) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) byli Ernest i Krzysztof von Ullersdorf (wg Sinapiusa byli założycielami tej miejscowości).

W 1664 roku w uroczystościach pogrzebowych księcia Jerzego III brzeskiego brał udział Ernest Jerzy von Ullersdorf właściciel Sieniawki (Lauterbach) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Prawdopodobnie był on ostatnim męskim przedstawicielem tej linii. Jego córka – Zuzanna Perpetua była drugą żoną (x 17.06.1664 r.) Melchiora von der Heyde, burgrabiego Strzelina (Strehlen) i starego miasta Niemczy (Nimptsch), właściciela Stasina (Pangel)

LINIA CZESKO - MORAWSKA – ULLERSDORF von NIMPTSCH.

Linia czesko-morawska używała predykatu „von Nimptsch” („z Němči” – z Niemczy), prawdopodobnie jednak predykat nie pochodzi od śląskiej Niemczy (Nimptsch) a od miejscowości o takiej samej nazwie w Czechach. Predykat ten uzyskał Jan Krzysztof von Ullersdorf w 1575 roku razem ze szlachectwem czeskim (?). Żonaty z Justyną von Haugwitz z Piskowic (Pischkowitz), miał czterech synów:

1. Joachima – żonatego z Dorotą Hayn von Hagen,
2. Bogusława (Bohusława) – żonatego z Elską Czeretoryjską,
3. Mikołaja (Nicola) – żonatego z Magdaleną Krsovską z Krsova,
4. Krzysztofa – żonatego z Anną Augzdecką z Marašic, miał troje dzieci:
 - a) Jana – właściciela Kostelca, żonatego z N. Hrzan,
 - b) Katarzynę – czterokrotnie zamężną: 1. z Janem Peterswaldskim z Peterswaldu (Petrvald), 2. ze Zdenkiem Loew von Rozmital (Lev z Rozmitalu) właścicielem Blatnej, 3. z Joachimem Bitowskim ze Slavikovic właścicielem Malenovic, 4. z Krzysztofem von Waldstein.
 - c) Wilhelma Otto – pułkownika wojsk cesarskich. Żonaty z Magdaleną Rzikovką (Řikovska) miał dwóch synów:
 - Krzysztofa Wilhelma – właściciela Skalički, dwukrotnie żonatego: 1. z Polikseną Chorinską von Ledske, 2. z Polikseną von Winckler. Z pierwszą żoną miał syna – Jana Józefa, właściciela Skalički, członka rady biskupów ołomuńskich.
 - Jana Burkharda – żonatego z Agnieszką von Hradeck, miał pięcioro dzieci: Marię Franciszkę – żonę Franciszka Fargacz, Marię Teresę – żonę Franciszka Antoniego Sala von den Lipa, kanclerza trybunału królewskiego Moraw, Ferdynanda Bogusława (Bohuslava) – kanonika kościoła na Wyszehradzie w Pradze, Otto Ignacego – zakonnika, franciszkanina, Marię Józefę Teresę – żonę Jana Adama von Minckwitz.

Według Pilnačka przedstawiciele tej linii pojawiali się również na Górnym Śląsku: w 1606 roku Jan Ullersdorf z Niemczy, żonaty z Dorotą Woszticką z

Woszczyc (Woschczytz) posiadał majątek Martynice (?) w okolicy Pszczyny (Pless)

Linia czesko – morawska rodu wymarła na Janie Józefie Ullersdorf z Němčy (zm. 1737 r.) i Janie Jerzym (zm. 1754 r.) – kanoniku w Hradec Kralove.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1008-1009, t. II 1086-1089

Blažek t. I s 113

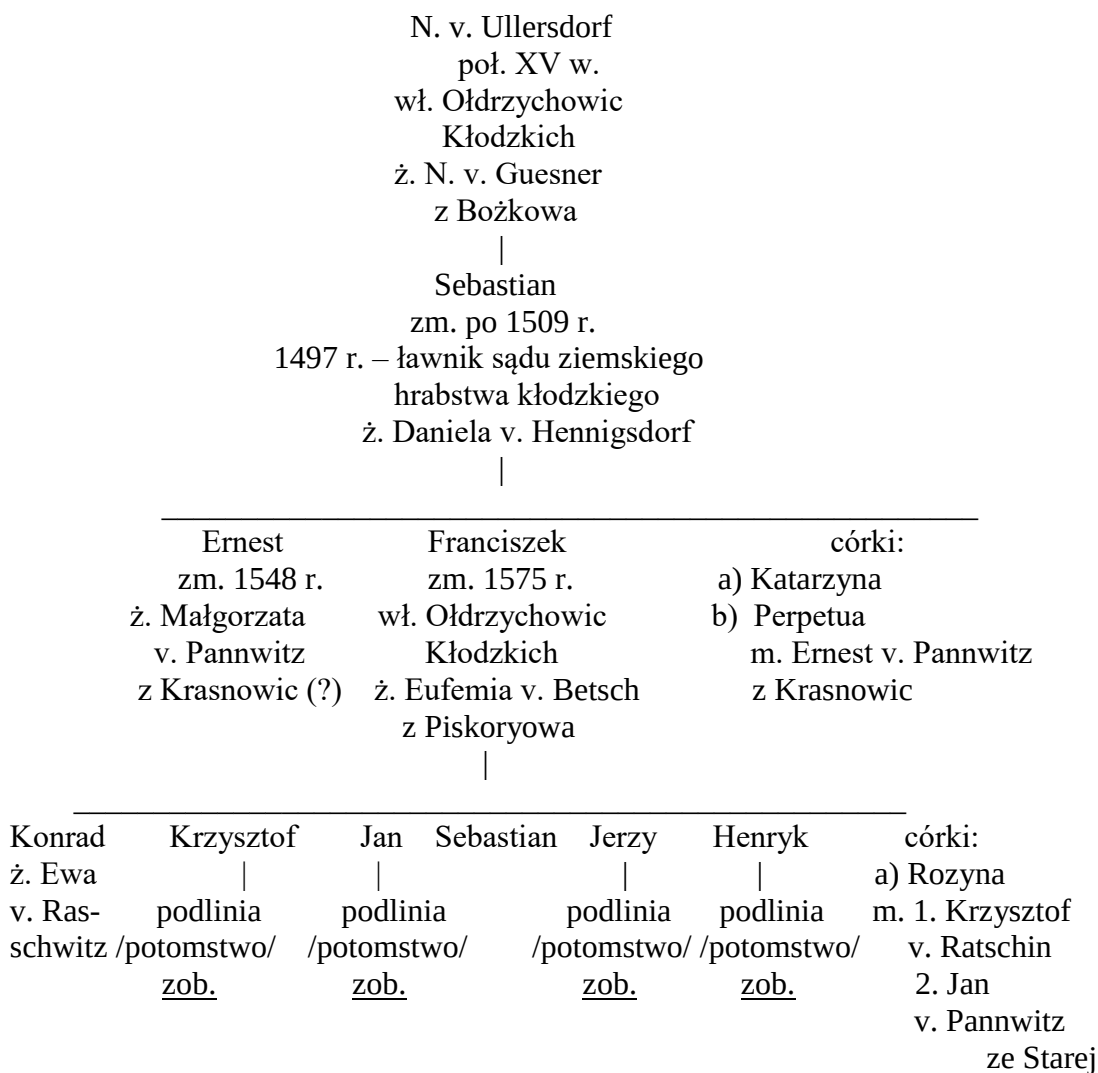
Pilnaček t. IV s. 1304-1305

Pilnaček J.: Staromoravští rodové. Brno 1996 s. 262-263

TABLICE GENEALOGICZNE

1. LINIA KŁODZKA

Początki rodu i podział na podlinie.

Łomnicy
 b) Anna
 m. Ernest
 v. Tschischwitz
 c) Elżbieta – chora

1. Potomstwo /podlinia/ Krzysztofa.

Krzysztof
 s. Franciszka
 ż. Rozyna v. Reideburg
 |
 Wolf Dietrich
 z. Helena v. Mosch
 |
 Karol
 XVII w.
 ż. Katarzyna v. Granberg (?)
 |
 Franciszek Karol
 I. poł. XVIII w.
 wł. Jaszowa
 ż. Konstancja Prinz v. Buchau
 |
 N. córka
 m. N. v. Hundt

2. Potomstwo /podlinia/ Jana.

Jan
 s. Franciszka
 ż. Zuzanna v. Netz
 z Wigańczyc
 |

Franciszek	Jan	Joachim	Henryk jun.
wł. Ołdrzychowic	wł. Idzikowa,	wł. Starego	wł. Domaszkowa
Kłodzkich	Starego Waliszowa	Waliszowa	ż. N. v. Czettritz
ż. Barbara	ż. Zuzanna v. Pannwitz	ż. N. v. Ratschin	
v. Stillfried			
		córki:	
		a) Anna	
		b) Jadwiga	

3. Potomstwo /podlinia/ Jerzego

Jerzy
s. Franciszka
1592 – 1618 r. wł. Ołdrzychowic Kłodzkich
ż. Anna v. Pannwitz
z Wambierzyc
|

Jerzy jun.	Sebastian 1659 r.- zginął w pojedynku ż. Anna Christiana v. Gronberg (?) 1o voto Fitsche	Fryderyk	córki: a) Anna m. 1. Fryderyk v. Mosch 2. Krzysztof v. Pannwitz b) N. – m. Jan Jerzy v. Schaffgotsch c) Chryzolda m. Jan Jerzy v. Roskowski d) Maria m. Karol v. Reideburg e) Rozyna – zm.w młodości przed 1650 r. f) Elżbieta
------------	---	----------	---

4. Ptomstwo /podlinia/ Henryka.

Henryk sen.
s. Franciszka
1600 r. – wł. Wambierzyc
1612 r. wł. Bożkowa
ż. Małgorzata v. Pannwitz
z Wambierzyc
|

Zygmunt	Dietrich ur. 1600 – zm. 1.10.1670 r. wł. Ławicy, Podtyni i Szalejowa Górnego ż. 1. Barbara v. Seidlitz 1o voto v. Walditz 2. Anna Maria v. Eckersdorf (ur. 12.11.1614 r.) 	Maria m. 1. Zygmunt v. Walditz 2. (ok. 1630 r.) Sebald v. Deichsel z Ratna
---------	--	---

Jan Zygmunt ur. 1639 – zm. 8.04.1691 r. wł. Szalejowa Górnego asesor sądu ziemskiego hrabstwa kłodzkiego ż. Maria Konstancja Palmer v. Palmgarten	córki: a) Anna Magdalena m. (x 1647 r.) Henryk v. Haugwitz z Pischkowitz b) Zuzanna Elżbieta m. Jan Krzysztof v. Werder
---	---

(ur. 1641 – zm. 29.02.1676 r.)
|

u. Schlanz
piarz ziemski hrabstwa kłodzkiego

Franciszek Henryk jezuita	Jan Henryk zm. 1691 r. ż. Joanna Teresa Poliksena v. Tschischwitz z Udanina	Sebastian Henryk	Jan Jerzy członek rady cesarskiej i asesor wyższego urzędu hrabstwa kłodzkiego 1731 r. – wł. Ławicy	Konstancja Elżbieta m. Jan Jerzy v. Schenckendorf z Miłogoszczy
------------------------------	---	---------------------	--	---

LINIA MORAWSKO-CZESKA – ULLERSDORF von NIMPTSCH

Jan Krzysztof v. Ullersdorf
1575 r. – szlachectwo czeskie (?)
i predykat “von Nimptsch”
ż. Justyna v. Haugwitz
z Piskowic
|

Joachim ż. Dorota Hayn v. Hagen	Bogusław ż. Elżbieta Czertoryjska	Mikołaj ż. Magdalena Krsovska z Krsova	Krzysztof ż. Anna Augzdecka z Marašic
---------------------------------------	---	---	---

Jan
wł. Kostelca
ż. N. Hrzan

Wilhelm Otto
pułkownik wojsk
cesarskich
ż. Magdalena
Řikovská
(Řikovka)
|

Katarzyna
m. 1. Jan Peterswaldski
z Peterswaldu
2. Zdenek Lev (Loew)
z Rozmitalu
wł. Blatnej
3. Joachim Bitovski
ze Slavikovic
wł. Malenovic
4. Krzysztof v. Waldstein

Krzysztof
Wilhelm
wł. Skalički
ż. 1. Poliksena
Chorinska
v. Ledske
2. Poliksena
v. Winckler
|
Jan Józef
wł. Skalički
członek rady
biskupów
ołomunieckich

Jan Burkhard
ż. Agnieszka v. Hradeck
|
Ferdynand
Bogusław
kanonik
kościół
na Wyszehradzie
w Pradze

Otto
Ignacy
franciszkanin

córki:
a) Maria Franciszka
m. Franciszek Fargacz
b) Maria Teresa
m. Franciszek Antoni
Sala v. d. Lippa
kanclerz trybunału
królewskiego Moraw
c) Maria Józefa Teresa
m. Jan Adam v. Minckwitz

ULLMAN

zob.

LINAU

ULMENHEIM

zob.

ULMER

ULMER
(ULMER von ULMENHEIM)

Daniel Ulmer – adwokat i notariusz wrocławski oraz znany w tym czasie poeta, w 1640 roku został nobilitowany z predykatem “von Ulmenheim”. W 1659 roku (25.06.) szlachectwo zostało potwierdzone przez kancelarię Rzeszy. Pochodził z patrycjatu wrocławskiego, po ukończeniu gimnazjum św. Elżbiety we Wrocławiu (Breslau) studiował na uniwersytecie w Wittenberdze. Żonaty (x 1634 r.) z Magdaleną Brueckmann, zmarł we Wrocławiu (Breslau) w 1675 roku.

Źródła:

Błażek t. II s. 137

Doerr s. 142

ULOCK

zob.

AULOCK

ULRICI
(ULRICH)

W 1615 roku (15.10.) szlachectwo Rzeszy ze zmianą nazwiska na „Ulrici“ uzyskał Jan Ulrich. W 1705 roku (15.12.) potwierdzenie szlachectwa Rzeszy otrzymał Jan Faramond von Ulrici – urzędnik skarbowy hrabstwa kłodzkiego. W 1722 roku (1.02.) sporządził testament.

Źródła:

Błażek t. II s. 137

Doerr s. 189

UNBILDE

zob.

BIELDE

UNFRIEDE
(SCULTETUS von UNFRIEDE)

Stary śląski ród wymieniany jedynie przez Sinapiusa i Zedlitz. N. Unfried w średniowieczu był sędzią ziemskim majątków kościoła w Żaganiu (Sagan), dlatego potomkowie przyjęli predykat „Scultetus von ...”. W 1324 roku Konrad Scultetus z Pągowa (Pangau) koło Oleśnicy (Oels) i Hincó Scultetus z Bukowy Śląskiej (Buchelsdorf) koło Namysłowa (Namslau), występujący jako świadkowie w przywileju dla miasta Bierutowa (Bernstadt), oświadczyli, że są potomkami Joachima Scultetusa von Unfriede.

W 1678 roku Joachim Scultetus von Unfriede (zm. 1705 r.) był tajnym radcą i posłem margrabiego brandenburskiego. Z ramienia margrabiego jeździł w poselstwie do Moskwy i Polski. W poselstwie bar. von Overberck uczestniczył w sejmie konwokacyjnym wybierającym na króla Augusta II. W 1698 roku (17.10.) otrzymał potwierdzenie starego stanu szlacheckiego.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1009-1010, t. II s. 1089

Zedlitz t. IV s. 286-287

UNGAR

zob.

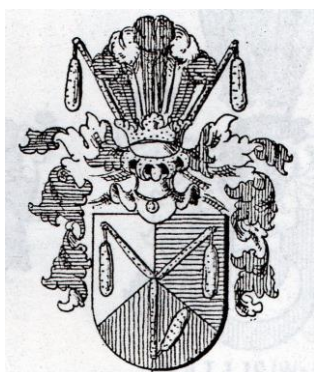
LOEWENFELD

UNGARSCHUETZ

zob.

WENGERSKI

UNGERATEN (UNGERATHEN)

Odmiany herbu wg Błażka

Herb wg Siebmachera

Ród patrycjuszy wrocławskich pochodzący z księstwa legnickiego: w 1387 roku występuje w dokumentach Nicol Ungeraten (zm. po 1408 r.), w 1393 roku Peter i Nitsche (Nicol) posiadali łan ziemi w Raczkowej (Rosenau) koło Legnicy (Liegnitz). W 1414 roku Peter przebywał na dworze księcia Wacława oławskiego i niemczańskiego.

W pierwszej połowie XV wieku należeli już do patrycjatu wrocławskiego i zasiadali w radzie miejskiej: Kasper – w latach 1422 – 1429 i 1437 – 1438, Baltazar – w latach 1427 – 1438, Melchior – w latach 1457 – 1464. Posiadali również w tym czasie majątki pod Wrocławiem (Breslau): od 1404 roku – Gniechowice (Gnichwitz), Piotr von Ungeraten (zm. 30.06.1432 r.) był właścicielem Koberzyc (Koberwitz).

W 1516 roku N. von Ungeraten był towarzyszem głośnego raubrittera Jana von Czirn (Tschirn) i w 1517 roku był więziony przez księcia Fryderyka II legnickiego. W 1530 roku posiadali tylko Księginice (Kniegnitz) które uważali za swoją siedzibę rodową.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1010, t. II s. 1089

Błażek t. II s. 137-138

UNIEG

Prawsie zupełnie nieznane drobne rycerstwo księstwa głogóweckiego, które odgrywało w XV wieku ważną rolę. Nazwisko jak i siedziba rodowa była pisana w dokumentach w różny sposób: Vney, Vnieg, Unyeg, zaś siedziba rodowa: Jassone, Jassenie, Jassene – najprawdopodobniej jest to Jasiona (Jassen) koło Prud-

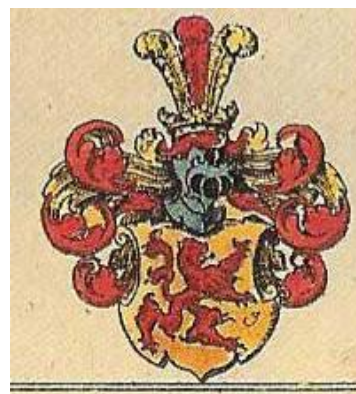
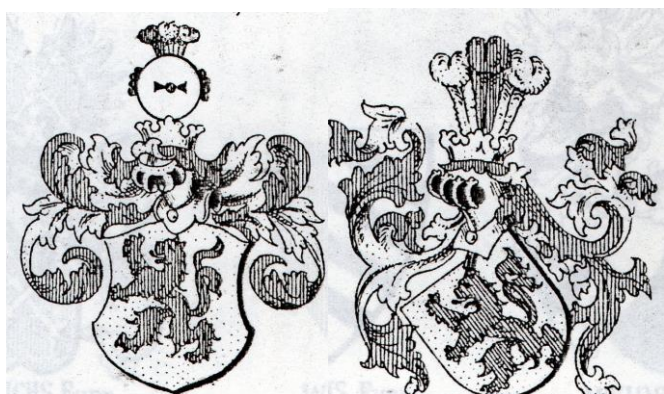
nika (Neustadt) leżąca w księstwie glogóweckim. W latach 1453 – 1460 Konrad Unieg przebywał na dworze husyty księcia Bolka V opolskiego (glogóweckiego, później również niemodlińskiego i strzeleckiego) gdzie pełnił prawdopodobnie funkcję kanclerza tego księstwa. Po śmierci księcia w 1460 roku był członkiem 3-osobowej delegacji wyjeżdżającej dwukrotnie do Pragi na rozmowy z królem Jerzym z Podiebradu w sprawie przyszłości księstw glogóweckiego, niemodlińskiego i strzeleckiego.

Więcej nie słyhać nic o tym rodzie, Jasiona (Jassen) na początku XVI wieku należała do rodu Unwerth (zob.) lub Unwuerde (zob.) – być może był to jeden ród. W tym czasie, zwłaszcza w dokumentach glogóweckich, często zmieniano nazwiska niemieckie na bardziej słowiańskie np. Schweinichen na Szwajnoch czy Czettritz na Cetrys.

Źródła:

C.D.S. t. VI nr 234, 235, 242, 248

UNRUH (UNRUG)

Herby wg Błażka

Herb wg Siebmachera

Herby wg Schles. Wappenbuch

Herb wg Krane

Stary ród śląski, według Błażka pochodzący z Alzacji, oprócz Śląska znany w Czechach, Bawarii, Brandenburgii, Łużycach i w Polsce gdzie przyjęli nazwisko „Unrug”. T. Jurek zalicza ich do przybyszy niepewnych. Wzróżłach śląskich występują od XIV wieku: Jan Unruh w 1313 roku (21.12.) występuje w dokumentach głogowskich. W XV wieku dzielili się na cztery główne linie: śląską, czesko-łużycką, brandenburską i polską.

LINIA ŚLĄSKA.

Linia śląska dzieliła się na dwie podlinie: głogowską i wołowską oraz liczne domy. Część jednostkowych informacji źródłowych z XV wieku nie pozwala ich jednoznacznie zaliczyć do poszczególnych podlinii: w 1401 roku Jan von Unruh sprzedał Kunzowi von Kreckwitz majątek Wierzchowice (Wuerchwitz) koło Głogowa (Glogau). W 1422 roku Jerzy przebywał na dworze księcia Ludwika II legnicko – brzeskiego, w latach 1427 – 1428 był dowódcą obrony przed husytami miasta Złotoryja (Goldberg). W 1470 roku Jan sprzedał Piotrowi von Schweinitz majątek Pielgrzymka (Pilgramsdorf) koło Złotoryi (Goldberg). W 1486 roku Mikołaj (Nicol) przebywał na dworze księcia Konrada X Białego jun. oleśnickiego, wołowskiego i sycowskiego.

1. Podlinia głogowska.

Główną siedzibą podlinii był Borów (Grossenborau) koło Kozuchowa (Freystadt) i posiadali majątki: Borów (Grossenborau), Raculę (Lawaldau) i Ochłę (Ochelhermsdorf) koło Zielonej Góry (Gruenberg), Brodów (Brodelwitz) koło Lubania Śląskiego (Lauban) oraz Gorzupię (Gorp) w księstwie żagańskim.

a) Dom Borów (Grossenborau)

Borów (Grossenborau) należał do Unruhów od XV wieku. Na przełomie XV i XVI wieku N. von Unruh, żonaty z N. von Promnitz z Dietrzychowic (Dittersbach) miał syna – Jana, właściciela Borowa (Grossenborau) żonatego z N. von Kreckwitz (zm. 13.07.1590 r.) z Wierzchowic (Wuerchwitz) koło Głogowa (Glogau). Około 1681 roku właścicielem Średniego Borowa (Mittel Grossenborau) był Krzysztof Joachim von Unruh a Dolnego Borowa (Nieder Grossenborau) był Joachim Abraham, jednocześnie właściciel Dolnej Gorzupii (Nieder Gorp).

Na początku XVIII wieku właścicielem Borowa (Grossenborau) był Gottlob von Unruh żonaty (x 1706 r.) z Elżbietą von Unruh z Raculi (Lawaldau).

b) Dom Borów – Brodów (Grossenborau – Brodelwitz)

W pierwszej połowie XVI wieku właścicielem Brodowa (Brodelwitz) był Zygmunt von Unruh z Borowa (Grossenborau), wójt klasztoru lubiąskiego.. Zmarł w 1558 roku (21.12.) i pochowany został w klasztorze w Lubiążu (Leubus) gdzie znajduje się jego płyta nagrobna: „AD MDLXVIII d. XXI mensi Dec. Obiit Nobilis ac Validus Sigismundus Unruh de Prodelwitz Monasterii Lubensis

Advocatus, sub hoc lapide requiescens in spe resurrectionis Justorum”. Jego syn – Melchior, odziedziczył po ojcu majątek. Żonaty z Małgorzatą von Haugwitz z Obiszówka (Klein Obisch), miał N. córkę i syna Zygmunta.

Zygmunt (ur. 1555 – zm. 20.05.1624 r.) – właściciel Brodowa (Brodelwitz), był dwukrotnie żonaty: 1. (x 30.08.1591 r.) z Dorotą von Stoessel (zm. 18.08.1623 r.) z Głobic (Globitschen) koło Góry Śląskiej (Guhrau) – pochowana w Chobie-
ni (Koeben), 2. z Barbarą von Schindel z Wrzący Śląskiej (Akreschfronze). Miał tylko z pierwszą żoną dwie córki: Małgorzatę – żonę Franciszka von Sack, właściciela Barycza (Bartsch) koło Krosna Odrzańskiego (Crossen a. d. Oder) oraz Barbarę – żonę Fryderyka von Abschatz z Trzęsowa (Rostersdorf) koło Głogowa (Glogau).

c) Dom Borów – Gorzupia (Grossenborau – Gorp)

W 1620 roku Filip von Unruh – właściciel Gorzupi (Gorp) był zarządcą starostwa żagańskiego.

Około 1681 roku Dolną Gorzupię (Nieder Gorp) i Dolny Borów (Nieder Grossenborau) posiadał Joachim Abraham von Unruh. Żonaty z N. von Knobelsdorf z Borowa (Grossenborau), miał troje dzieci:

1. Gottloba – właściciela Borowa (Grossenborau). Żonaty (x 1713 r.) z N. von Tschesch z Drehna na Łużycach, miał dwie córki – N.
2. Ernesta – zmarłego w młodości.
3. N. córkę – żonę N. von Tschesch z Drehna.

d) Dom Borów – Racula (Grossenborau – Lawaldau)

Dom ten powstał w XV wieku: w 1510 roku właścicielem Raculi (Lawaldau) był Mikołaj (Niclas) a w 1597 roku – Otto von Unruh.

W 1681 roku właścicielem Raculi (Lawaldau) był Jan Fryderyk von Unruh żonaty z Marianną von Falkenhayn, miał sześcioro dzieci:

1. Elżbietę – żonę (x 1706 r.) Gottloba von Unruh z Borowa (Grossenborau),
2. Ewę Helenę – żonę (x 1709 r.) Fryderyka Adama bar. von Knobelsdorf ze Stypułowa (Herwigsdorf), rotmistrza armii cesarskiej.
3. Ewę – żonę (x 1710 r.) N. von Arnold, właściciela Leśniowa (Lessen) koło Zielonej Góry (Gruenberg).
4. Otto – właściciela Raculi (Lawaldau), żonatego z N. von Reibnitz z Gniewkowa (Girlsdorf).
5. Zygmunta
6. Jana.

e) Dom Borów – Ochla (Grossenborau – Ochelhermsdorf).

W 1681 roku właścicielem Ochli (Ochelhermsdorf) był Otto von Unruh. Jego syn – Krzysztof Jerzy, właściciel Dolnej Ochli (Nieder Ochelhermsdorf), żonaty (x 5.05.1708 r.) z Joanną Elżbietą von Schweinitz miał cztery córki: Urszulę

Marianne, Joannę Małgorzatę (ur. 8.06.1709 r.), Dorotę Zuzannę (ur. 24.08.1710 r.) i Helenę Szarlottę (ur. i zm. 1712 r.).

Ermann Fryderyk von Unruh (zm. przed 1744 r.) – właściciel Ochli (Ochelhermsdorf), oficer wojsk saskich był żonaty (x Jawor, Jauer 1.02.1702 r.) z Ewą Julianną, córką Krzysztofa Fryderyka von Reibnitz.

f) Dom Zatonie – Słone (Guenthersdorf – Schloin).

W XVII wieku Baltazar von Unruh (zm. 4.01.1686 r.) był właścicielem Zatonia (Guenthersdorf) i Słonego (Schloin) koło Zielonej Góry (Gruenberg) oraz Książa Śląskiego (Fuerstenau) koło Kozuchowa (Freystadt). Żonaty z Marianną von Dyhrn miał dziewięcioro dzieci: Annę Elżbietę – żonę Jana Mikołaja bar. von Hock z Żuchłowa (Schuettlau), Sabinę Zofię, Annę Katarzynę, Eleonorę Teresę, Ewę Mariannę, Baltazara Zygmunta, Krzysztofa Ferdynanda, Otto Ernesta i Jana Fryderyka.

2. Podlinia wołowska.

Podlinia wołowska posiadała majątki: Wągroda (Wendstadt) i Psary (Huenern) koło Góry Śląskiej (Guhrau), Kalinówka (Polach), Zwierzyniec (Dittersbach) i Lipiny (Krummlinde) koło Lubina (Lueben) oraz Wilkowa Wielka (Gross Wilkawe) koło Trzebnicy (Trebnitz).

Ze Zwierzynca (Dittersbach) Helena von Unruh była żoną (x 1716 r.) Jana Henryka von Seidlitz z linii z Ciepłowod (Tepliwoda), właściciela Dolnego Goczałkowa (Nieder Gutschdorf).

a) Dom Wągroda (Wendstadt)

Była to główna siedziba podlinii wołowskiej. W drugiej połowie XVI wieku N. von Unruh z Wągrody (Wendstadt), żonaty z Katarzyną von Niebelschuetz z Glinicy (Gleintz), miał syna – N., właściciela Wągrody (Wendstadt), żonatego z N. bar. von Rechenberg. Jego syn – Chrystian, był założycielem domu Wilkowa Wielka. (Gross Wilkawe). Około 1600 roku właścicielem majątku był Adrian von Unruh, starosta Chojnowa (Haynau) w księstwie legnickim, w 1617 roku brał udział w delegacji saskiej w pogrzebie księcia Karola II oleśnicko – bierutowskiego. Żonaty z Małgorzatą von Haugwitz z Obiszówka (Klein Obisch) miał troje dzieci: Zygmunta – nieżonatego, Jana i Magdalenę. Jan – w 1615 roku był starostą głogowskiego okręgu sądowego i właścicielem Grabowna (Graben) koło Góry Śląskiej (Guhrau).

W 1719 roku (14.01.) Jan Wilhelm von Unruhe z Wągrody (Wendstadt), pułkownik wojsk cesarskich, otrzymał tytuł barona czeskiego. W 1724 roku jako generał ożenił się z kobietą niższych warstw, co wywołało ogólne oburzenie. Miał N. syna oraz trzy córki N.: najstarsza była żoną N. von Eicke z Rakowic Małych (Wenig Rackwitz) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg), średnia – żoną N. von Loos z Wądroża Małego (Klein Wandriss), najmłodsza – żoną N. von Eicke z Bukówki (?) (Buchwald).

b) Dom Wilkowa Wielka (Gross Wilkawe).

Założycielem domu w pierwszej połowie XVII wieku był Chrystian von Unruh (zm. 1670 r.) z Wągrody (Wendstadt), rotmistrz wojsk cesarskich. Żonaty (x ok. 1654 r.) z Marianną von Koschlig ostatnią dziedziczką Wilkowa Wielkiego (Gross Wilkawe), miał dwoje dzieci: Mariannę Eleonorę (ur. 15.06.1658 – zm. 5.08.1690 r.) – niezamężną i Henryka Chrystiana, w 1680 roku właściciela Wilkowa Wielkiego (Gross Wilkawe). Żonaty z Anną Heleną von Schweinitz miał córkę Mariannę Katarzynę (ur. 4.09.1685 – zm. 1686 r.).

c) Dom Psary (Huenern).

Przedstawiciele tego domu posiadali również Pełczyn (Polgsen) koło Wołowa (Wohlau) i Jagoszyce (Jagaschuetz) koło Trzebnicy (Trebnitz).

N. von Unruh z Psar (Huenern) był żonaty z N. von Mauschwitz z Rochowa (Armenruh) koło Złotori (Goldberg). Jego syn – N., żonaty z N. von Sack miał dwóch synów:

1. Kaspra (zm. 1643 r.) – starostę państwa Żmigród (Trachenberg), właściciela Jagoszyce (Jagaschuetz), Radzowic (Reesewitz) i Bykowa (Peuke) koło Oleśnicy (Oels) oraz Łapczyc (Labschuetz) koło Milicza (Militsch). Żonaty z Ewą (zm. 1650 r.), córką Mikołaja von Niebelschuetz, której w wianie otrzymał wszystkie te majątki. Wdowa po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Fryderyka von Wiedebach ze Świbna (Zwippendorf) Miał tylko dwie córki:
 - a) Annę Jadwigę – żonę Karola Krzysztofa von Horn z Szarocina (Pfaffendorf) koło Kamiennej Góry (Landeshut) i Bychowa (Beichau) koło Milicza (Militsch).
 - b) Annę Helenę (ur. w Polsce 1641 – zm. 1669 r.) – żonę (x 1656 r.) Jana Jerzego von Stosch z Krzydłowic (Kreidelwitz) koło Głogowa (Glogau)
2. Jerzego Zygmunta – właściciela Pełczyna (Polgsen) i Miłcza (Arnsdorf). Żonaty z Małgorzatą Zofią von Mutschelnitz z Pełczyna (Polgsen) który wniosła mu w posagu, miał syna – Adama Zygmunta (ur. Rawicz, Rawitsch 3.06.1642 – zm. 14.03.1680 r.). Żonaty (x 1668 r.) z Barbarą Małgorzatą, córką Melchiora von Littwitz z Dąbrowy Środkowej (Mittel Dammer) koło Wołowa (Wohlau), miał tylko córkę – Małgorzatę Zofię.

Z podlinii wołowskiej znani są jeszcze:

Jan Krzysztof – w XVIII wieku właściciel Goliny (Heidersdorf) koło Wołowa (Wohlau) żonaty z Marianną Elżbietą von Berge z Węgrzec (Wangern) koło Wołowa (Wohlau).

Zygmunt Adrian von Unruh był właścicielem Lipin (Krummlinde).

W XVIII wieku Baltazar Zygmunt – właściciel Kalinówki (Polach) żonaty z Rozyną Elżbietą, córką Henryka Wilhelma jun. von Pannwitz z Piotrowic (Pe-

terwitz) w hrabstwie kłodzkim, miał dwoje dzieci: Annę Elżbietę (ur. 13.01.1703 r.) oraz syna – N.

LINIA CZESKO – ŁUŻYCKA

W Czechach byli znani od początku XIV wieku: w 1304 roku Johannes Unruhe był kapelanem króla czeskiego Wacława II. Na Łużycach główną siedzibą był Wellersdorf.

Z linii czesko – morawskiej według Pilnačka pochodzili Unruhowie mający majątki na Śląsku Opawskim. W 1515 roku osiadł na Morawach Jan Unruh (zm. 1545 r.), w 1542 roku kupił w okolicy Hlučina (Hulczyn, Hultschin) Oldřišov (Odersch), Služovice (Schlausewitz) i Hlubočec (Tiefengrund). Miał czterech synów: Andrzeja, Wacława, Jakuba i Mikołaja.

Andrzej – znany awanturnik, w 1553 roku sprzedał odziedziczone po ojcu majątki Henrykowi von Drahotusch. Miał trzy córki: Katarzynę, Elżbietę i Maruszę. Katarzyna była żoną Jerzego Obeschlika z Litultovic.

LINIA BRANDENBURSKA

W Brandenburgii pojawili się prawdopodobnie w XVI wieku – główną ich siedzibą był Klempzig. W połowie XVII wieku Barbara Magdalena von Unruh z Klempzig była żoną (x 1657 r.) Mikołaja (Nicol) von Wiedebach, właściciela Jagoszyc (Jagatschuetz) w księstwie oleśnickim.

LINIA POLSKA - UNRUG

Według tradycji rodowej rzekomo już w 1109 roku N. Unruh brał udział w poselstwie księcia Bolesława Krzywoustego do cesarza Henryka. Sporadycznie pojawiali się już w średniowieczu. Według starszej literatury polskiej (Kozierowski) osiedli na stałe w Wielkopolsce już w XV wieku, Błażek i Pilnaček twierdzą, że pierwszym był w 1521 roku Ernest von Unruh, prawdopodobnie pochodzący z Ochli (Ochelhermsdorf). W Wielkopolsce założyli miasteczko Kargowa (Unruhstadt), które nazwali swoim nazwiskiem. W 1597 roku Krzysztof von Unruh kupił od N. von Promnitz miasto Międzychód (Birnbaum). W XVII wieku oprócz tych dwóch miast, posiadali liczne majątki w Wielkopolsce m. in.: miasteczko Poniec (Punitz), Podstolice (Tirschtiegel) i Wytomyśl (Witomischel).

Krzysztof Unrug (zm. Leszno, Lissa 6.01.1689 r.) – starosta gnieźnieński, był żonaty dwukrotnie: 1. z N. Bronikowską, 2. z N. Jaskólską. Z pierwszą żoną miał dwóch synów, z drugą – również dwóch:

1. Jerzego – kapitana wojsk polskich, właściciela Skoków (Skok), Wytomyśla (Witomischel), Rejowca (Revier) i Glinna (Glinau). Żonaty z Anną Marią Bojanowską, miał m. in. syna Bogusława Jerzego.
2. Bogusława – starostę obornickiego i gnieźnieńskiego, w latach 1704 i 1705 posła króla polskiego na dwór pruski, właściciela Międzychodu (Birnbaum) i Podstolic (Tirstiegel), żonatego z N. Zielińską.

3. Zygmunta – właściciela Ponieca (Punitz), żonatego z N. Gorzeńską.
4. Karola – właściciela Kargowej (Unruhstadt), żonatego z N. von Schlichting. W 1745 roku uzyskał tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf).

W początkach XVIII wieku Krzysztof Unrug (zm. 1763 r.) – generał wojsk polskich i komendant Drezna (Dresden), właściciel Grochowa otrzymał tytuł saskiego hrabiego. Żonaty z Elżbietą von Sommerfeld miał trzy córki: Marię Elżbietę, Zofię Szarlotę i Joannę Elżbietę.

XIX – XX w.

W XIX wieku osiedli w Wielkopolsce również przedstawiciele innych linii i domów, m. in. linii brandenburskiej i baronowskiej. Posługiwali się nazwiskiem w formie pierwotnej Unruh.

1. Linia baronowska.

Potomstwo generała Jana Wilhelma bar. von Unruh z podlinii wołowskiej osiadło w XIX wieku w Wielkopolsce.

Karol Józef Ferdynand Leopold bar. von Unruh (ur. Wągroda, Wendstadt 10.11.1767 r.) – właściciel Wągrody (Wendstadt) koło Góry Śląskiej (Guhrau), żonaty z Joanną bar. von Gersdorf, miał syna – Alberta Juliusza Józefa Ferdynanda Aleksandra (ur. 19.01.1813 – zm. Książ, Xions 25.05.1884 r.). Żonaty (x Książ, Xions 27.01.1841 r.) z Kasyldą Rakowską, miał czworo dzieci:

1. Alfonsa Władysława (ur. Książ, Xions 22.07.1845 r.) – kupca. W 1903 roku (2.07.) uzyskał on potwierdzenie swojego tytułu barona. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1869 r.) z Zofią Ludwiką Marchwińską (ur. Międzyrzecz, Meseritz 1847 – zm. Poznań, Posen 4.01.1877 r.), 2. (x 27.04.1880 r.) z Franciszką (von) Wodkiewicz (ur. Górzewo k. Wągrowca, Górzewo b. Wongrowitz 1.09.1851 r.), z pierwszą żoną miał dwie córki, z drugą – sześcioro dzieci:
 - a) Helenę Bronisławę (ur. Poznań, Posen 11.02.1869 r.) – żonę Jana (von) Kotkowskiego.
 - b) Marię Zofię (ur. Poznań, Posen 11.06.1871 r.) – żonę N. hr. Sokolnickiego z zaboru rosyjskiego.
 - c) Henryka Hieronima (ur. Poznań, Posen 10.09.1881 r.) – dyrektora majątku ziemskiego.
 - d) Józefa Kazimierza (ur. Poznań, Posen 19.02.1883 r.) – referendarza sądu ziemskiego w Aurich (?).
 - e) Marię (ur. Poznań, Posen 6.12.1884 r.).
 - f) Annę Wandę (ur. Poznań, Posen 4.06.1887 r.).
 - g) Stefanię Albertynę (ur. Poznań, Posen 19.01.1889 r.)
 - h) Karola Adalberta (ur. Poznań, Posen 8.09.1890 r.).
 - i) Edmunda Franciszka Aleksandra (ur. Poznań, Posen 17.09.1893 r.) – rolnika.
2. Albertynę (ur. Książ, Xions 30.10.1853 r.) – wyjechała do Ameryki.

3. Władysława (ur. Książ, Xions 27.06.1857 r.) – wyjechał do Ameryki.
4. Bronisława (ur. Książ, Xions 7.03.1860 r.) – nadleśniczego, później dyrektora majątków książąt Czartoryskich, żonatego z Natalią Sierzyńską (zm. Leszno, Lissa 25.07.1888 r.) z kieleckiego, z zaboru rosyjskiego.

2. Linia hrabiowska.

Tytuł pruskiego hrabiego otrzymał w 1802 roku (10.01.) Aleksander von Unruh, właściciel Kargowej (Unruhstadt). Przeniósł się na teren Saksonii. Jego potomstwo mieszkało w Saksonii i w Prusach.

Z linii brandenburskiej osiadłej w Wielkopolsce pochodził wiceadmirał polskiej marynarki wojennej Józef Michał Hubert Unrug (ur. Brandenburg 7.10.1884 – zm. Leille en Val 28.02.1973 r.) – syn generała-majora armii niemieckiej Tadeusza Gustawa von Unruh i Izydory hr. von Bunau. W czasie I wojny światowej był wyższym oficerem armii niemieckiej i dowódcą flotyli łodzi podwodnych. W okresie międzywojennym wstąpił do wojska polskiego. We wrześniu 1939 r. był dowódcą obrony wybrzeża, gdzie dostał się do niewoli niemieckiej.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1010-1012, t. II s. 1093

Zedlitz t. IV s. 287-288

Błażek t. IV s. 98

Pilnaček t. IV s. 1305-1306

Krane s. 140

Doerr s. 202

Schles. Wappenbuch szp. 154

Wappensagen s. 174-175

Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 329-330

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha Jg 64:1914 s. 874-875, Jg; 70:1920 s. 879

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg. 99:1926 s. 599

Pilnaček J.: Staromoravští rodve. Brno 1996 s. 399

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Linia śląska – podział na podlinie i domy.

a/ Podlinia głogowska – domy:

- Borów
- Borów-Brodów
- Borów-Gorzupia
- Borów-Racula
- Borów-Ochla

- Zatonie-Słone

b/ Podlinia wołowska – domy:

- Wągroda
- Wilkowa Wielka
- Psary

2. Linia polska – Unrug.

1521 r. Ernest v. Unruh

z Ochli (?)

XVI w. – zakładają w Wielkopolsce
miasteczko Kargowa

1597 r. – Krzysztof Unrug
kup. miasto Międzychód

Krzysztof Unrug (jun.?)

zm. Leszno 6.01.1689 r.

starosta gnieźnieński

ż. 1. N. Bronikowska

2. N. Jaskólska

|

Jerzy kapitan wojsk polskich wł. Skoków, Wytomyśla, Rejowca i Glinna ż. Anna Maria Bojanowska Bogusław Jerzy	Bogusław starosta obornicki i gnieźnieński 1704-1705 r. poseł polski na dwór pruski wł. Międzychodu i Podstolic ż. N. Zielińska	Zygmunt wł. Ponieca ż. N. Gorzeńska	Karol wł. Kargowej ż. N. v. Schlichting 1745 r. – hrabia Rzeszy
---	--	---	--

XIX – XX wiek

Linia baronowska (polska)

potomstwo gen. Jana Wilhelma z Wągrody podlinii wołowskiej.

Karol Józef Ferdynand Leopold

bar. v. Unruh

ur. Wągroda 10.11.1767 r.

wł. Wągrody

ż. Joanna bar. v. Gersdorf

|

Albert Juliusz Józef

Ferdynand Aleksander

ur. 19.01.1813 –
zm. Książ 25.05.1884 r.
ż. (x Książ 27.01.1841 r.)
Kasylda Rakowska

Alfons Władysław ur. Książ 22.07.1845 r. kupiec 1903 r. - potwierdzenie tytułu barona ż. 1. (x 1869 r.) Zofia Ludwika Marchwińska (ur. Międzyrzecz 1847 – zm. Poznań 4.01.1877 r.) 2. Franciszka Wodkiewicz (ur. Górzewo 1.09.1851 r.)	Władysław ur. Książ 27.06.1857 r. <u>wyjechał</u> <u>do Ameryki</u>	Bronisław ur. Książ 7.03.1860 r. nadleśniczy, dyrektor majątków ks. Czartoryskich ż. Natalia Sierzyńska (zm. Leszno 25.07.1888 r.)	Albertyna ur. Książ 30.10.1853 r. <u>wyjechała</u> <u>do Ameryki</u>
---	---	--	--

Henryk Hieronim ur. Poznań 10.09.1881 r. dyrektor majątku ziemskiego	Józef Kazimierz ur. Poznań 19.02.1883 r. referendarz sądu ziemskiego w Aurich (?)	Karol Adalbert ur. Poznań 8.09.1890 r.	Edmund Franciszek Aleksander ur. Poznań 17.09.1893 r. rolnik	córki: a) Helena Bronisława ur. Poznań 11.02.1869 r. m. Jan Kotkowski b) Maria Zofia ur. Poznań 11.06.1871 r. m. N.hr. Sokolnicki c) Maria ur. Poznań 6.12.1884 r. d) Anna Wanda ur. Poznań 4.06.1887 r. e) Stefania Albertyna ur. Poznań 19.01.1889 r.
--	---	---	---	---

UNRUHE (UnRUHE-BOMST, UNRUHE genannt von WIEBEL)

W 1804 roku (4.07.) został legitymizowany August (ur. 1793 r.) – naturalny syn Anzelma Rudolfa von Unruh właściciela Łęgowa (Lang Heinersdorf) koło Świebodzina (Schwiebus). W 1847 roku tenże August, major wojsk pruskich i

właściciel Babimostu (Bomst) otrzymał tytuł barona z prawem primogenitury i prawem do nazwiska bar. von Unruhe-Bomst, reszta rodzeństwa baronów otrzymała nazwisko z predykatem „genannt von Wiebel”.

Źródła”

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XV Limbirg 2004 s. 143-144

UNVERRICHT

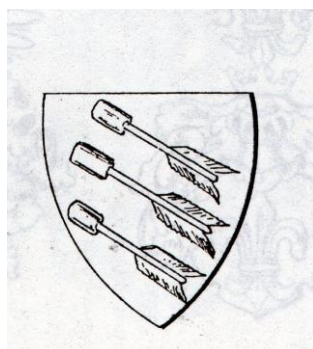

W 1801 roku (18.10.) został nobilitowany Jan Henryk Traugott Unverricht (zm. 1.05.1873 r.), kapitan wojsk pruskich, właściciel majątku Żelazów (Eisdorf) koło Strzegomia (Striegau). Żonaty dwukrotnie: 1. z Marią Linckh (zm. 16.03.1859 r.), 2. z Anną von Poser, nie miał potomstwa.

Źródła:

Błażek t. III s. 157

UNVOGEL

Jedna z linii rodu von Boltz. Rupert Unvogel w 1318 roku był sędzią dworskim w Świdnicy (Schweidnitz).

Źródła:

Błażek t. II s. 138

zob.

BOLTZ

UNWERTH
(UNWERDT, UNWIRTH)

Herb wg Błażka

Herb wg Siebmachera

Stary śląski ród, prawdopodobnie sądząc po herbie, pochodzenia czeskiego. Już od XVI wieku mylony z rodem Unwuerde (zob.) i trudno obecnie te dwa rody od siebie rozdzielić. Siedzibą rodową były Chałupki (Neuhaus) w księstwie ziebickim. Znany od XIV wieku, w XV wieku Chałupki (Neuhaus) były siedliskiem głośnych na cały Śląsk raubritterów – rozbójników (husytów ?). Zamek został zdobyty i całkowicie zniszczony. Prawdopodobnie występujący w dokumentach księcia opolskiego Bolka V głogówierckiego, znanego husyty Konrad Unieg (zob.) pochodził z tego rodu.

Około 1440 roku N. von Unwerdt z Chałupiek (Neuhaus), żonaty z N. von Senitz miał N. córkę, żonę N. von Kochersdorf. W 1540 roku N. von Unwirde z Chałupiek (Neuhaus), żonaty z N. Peterswaldską miał córkę – N., żonę N. von Gregerdorff.

W 1552 roku (15.05.) bracia Jan, Jerzy i Fryderyk Unwirde z Chałupiek (Neuhaus) sprzedali Jerzemu Schoff (Schaffgotsch) swoją wieś Rudziczkę (Riegersdorf) koło Prudnika (Neustadt) na Górnym Śląsku (zob. też Unwuerde).

Źródła:

Sinapius t. I s. 1013-1014, t. II s. 1093

Błażek t. III s. 116

UNWUERDE
(UNWIRDE)

Według Sinapiusa i Jurka ród pochodzący z Górnych Łużyc, Błażek stanowczo temu zaprzecza twierdząc, że pochodzili z Dolnych Łużyc. Na Śląsku znani od XIV wieku, główne majątki posiadali w księstwie legnickim i wołowskiego. Niektórzy z nich, zwłaszcza z Górnego Śląska, prawdopodobnie należeli do rodu Unwerthów (zob.).

W 1338 roku Jan Unwird (?) przebywał na dworze księcia Bolka świdnickiego. W 1414 roku Fryderyk von Unwuerde znajdował się w orszaku księcia Ludwika II legnicko - brzeskiego na sobór w Konstancji. W 1474 roku Jan Unwuerde przebywał na dworze księcia Fryderyka I legnicko – brzeskiego. W 1477 roku Mikołaj (Nicol) był starostą Szprotawy (Sprottau) w księstwie głogowskim.

W 1505 roku Baltazar Unwirden – właściciel Dzieszławia (Deichslau) koło Wołowa (Wohlau) przebywał na dworze książąt Albrechta i Karola ziebicko – oleśnickich. W pierwszej połowie XVI wieku Jerzy von Unwuerde, żonaty z Anną von Schindel z Lauterbach miał córkę – Jadwigę, dwukrotnie zamężną: 1. z N. von Adelsbach (zm. 27.02.1537 r.), 2. (x 3.02.1541 r.) z Dyprandem jun. von Reibnitz z Rathen. W tym samym czasie N. von Unwuerde – właściciel Piersna (Pirschen) koło Trzebnicy (Trebnitz) był żonaty z N. von Reibnitz z Girlsdorf. Miał syna – N. żonatego z N. von Falkenhayn z Bukowna (Buchwald) koło Głogowa (Glogau). Jego córka – N. była żoną (x ok. 1570 r.) Kaspra von Seidlitz z Burkatowa (Buerckendorf). W latach 1588 – 1593 Krzysztof von Unwuerde był właścicielem Miłogostowic (Schoenborn) koło Legnicy (Liegnitz).

Nazwisko było znane również na Górnym Śląsku, ale niema pewności o który ród chodzi: Unwuerd czy Unwerth. Niektórzy z całą pewnością należeli do rodu

Unwerh: w 1552 roku (16.05.) bracia Jan, Jerzy i Fryderyk Unwirde (Unwerth) von Neuhaus (Chałupki) sprzedali Jerzemu Schoff (Schaffgotsch) swoją dziedziczną wieś Rudziczkę (Riegersdorf) koło Prudnika (Neustadt).

Na początku XVI wieku posiadali Jasioną (Jassen) koło Prudnika (Neustadt). W 1526 roku Fryderyk Unwird (Unwerth ?) kupił od Matusza Choruli wójtostwo prudnickie. W księgach ziemskich opolsko – raciborskich występuje w 1539 roku jako świadek Kasper Unwird. W tym samym roku (11.11.1539 r.) Fryderyk Unwird (Unwerth ?) sprzedał Piotrowi Gerstnerowi nie wymienioną z nazwy wieś w okręgu prudnickim oraz zastawił (wiederkauff) czynsz kilku chłopów w Jasionej (Jassen), w 1558 roku w Opolu (Oppeln) spisał testament.

Znani byli również w księstwie opawskim i cieszyńskim (którzy ? Unwerth czy Unwuerd).

Źródła:

Sinapius t. I s. 1013-1014, t. II s. 1093

Błażek t. III s. 63

Pilnaček t. IV s. 1306-1307

Landbuecher Opp.-Rat. Nr 250, 316

Zemska kniha... nr 143

C.D.S. t. XXXIII s. 41-42

Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 300-301

URBANOWSKI (URBANOWSKI von URBANOWITZ)

Stary górnośląski ród herbu Brochwicz pochodzący według Paprockiego ze wspólnego pnia z Wrańskimi oraz prawdopodobnie z Rogoyskimi i Orzeskimi. Siedzibą rodową były Urbanowice (Urbanowitz) koło Koźła (Cosel) sąsiadujące z Wroninem (Wronin) Wrańskich. Pilnaček błędnie lokalizuje Urbanowice (Urbanowitz) koło Katowic (? Kattowitz).

W 1438 roku w dokumentach raciborskich występuje Strumgat von Urbanowitz. W 1539 roku Jakub Urbanowski występuje jako świadek Jana Starzinskiego z Tieschowic w sporze z Janem Zegotą o stawy rybne w Tieschowicach. Żonaty był z Heleną (zm. po 1549 r.), córką Jana Blachy z Rybnej (Rubna) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz), którą po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za N. Paczynskiego.

Katarzyna Urbanowska w połowie XVI wieku była żoną Walentyna Zmeskała z Domanowic.

Źródła:

Pilnaček t. IV s. 1307-1308

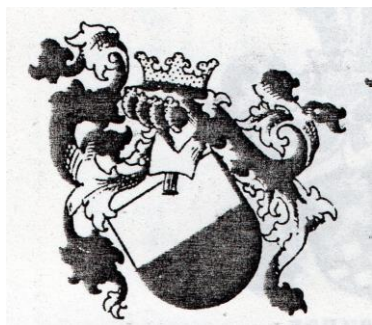
Zemska kniha... nr 160

URSINUS

zob.

BEHR

URSPRUNG

Herb z 1797 roku

Herb z 1798 roku

Franciszek Ursprung, radca kamery biskupa wrocławskiego w Janskym Vrchu (Johannisburg) pod Javornikiem (Jauernigk) w 1797 roku (5.07.) uzyskał szlachectwo Rzeszy. W 1798 roku (31.03.) według Błażka uzyskał szlachectwo ziem dziedzicznych Habsburgów z dyplomem herbowym. Doerr pod tą datą podaje informacje że uzyskał szlachectwo czeskie.

W latach 1802 – 1816 Antoni von Ursprung był asesorem najwyższego sądu ziemskiego Śląska (austriackiego) w Opawie (Troppau).

Źródła:
Blažek t. IV s. 142
Doerr s. 271

USCHUETZ

zob.

ROG

USCHUETZ

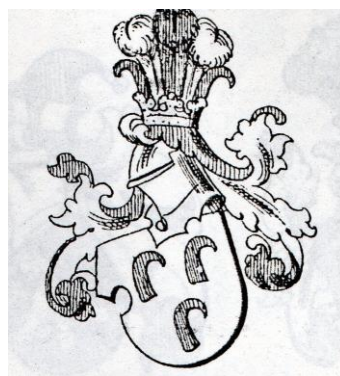
zob.

WIPPLER

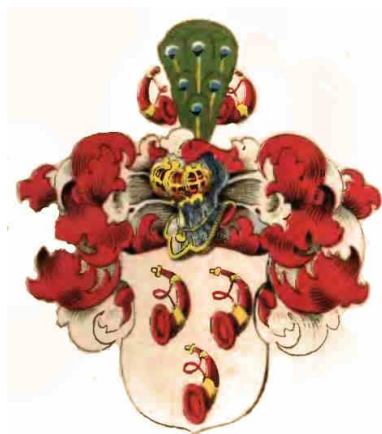
USEDOM

Herb wg Wappensagen

Herb wg Blažka

Herb wg. Dorsta

Stary, wymarły ród pomorski pochodzący z wyspy o tej samej nazwie, posiadali również majątki na wyspie Rugii. W źródłach występuje od 1257 roku. Karol Fryderyk von Usedom (zm. 27.05.1813 r.) w latach 1785 – 1805 był landwójtem Rugii.

Na Śląsku pojawili się w pruskiej służbie wojskowej na przełomie XVIII i XIX wieku. Fryderyk Leopold Karol Bernard Ludwik von Usedom (ur. 1759 – zm. Łomnica, Lomnitz 15.11.1824 r.) generał major wojsk pruskich był właścicielem Pieruszy (Peruschen) koło Wołowa (Wohlau). Dwukrotnie żonaty: 1. (x 16.12.1786 r.) z Fryderyką Fredą Zofią von Ruellman (ur. 13.09.1769 – zm. 14.07.1802 r.) dziedziczką Miłochowic (Melochwitz) i Karmina (Karmine) koło Milicza (Militsch), 2. (x 16.11.1803 r.) z Julianną Ernestyną Henriettą, córką I ordynata majoratu Łomnica-Sowczyce (Lomnitz-Schoffschuezt) koło Olesna (Rosenberg) na Górnym Śląsku Leopolda Konrada Ludwika hr. von Gessler (ur. 16.03.1785 – zm. Łomnica, Lomnitz 4.12.1857 r.), z pierwszego małżeństwa miał syna –Eugeniusza Jana Fryderyka Erdmanna (ur. 1.10.1794 – zm. 6.12.1850 r.), właściciela Miłochowic (Melochwitz). Żonaty (x 1831 r.) z Augustą von Hahn (ur. 16.09.1801 – zm. 6.09.1846 r.), miał tylko trzy córki: Emmę (ur. 20.06.1832 r.) – żonę (x 1.12.1857 r.) Ryszarda Artura Fryderyka von Hahn, kapitana wojsk pruskich, Paulinę (ur. 21.06.1833 – zm. 7.12.1868 r.) – żonę (x 2.09.1862 r.) Wilhelma Hugo Mortimera Wolfganga bar. von Bock i Agnieszkę Amalię Leopoldynę Zofię Fryderykę (ur. 2.06.1839 – zm. 16.05.1889 r.) – żonę Feliksa hr. von der Goltz (ur. 4.04.1823 – zm. 26.06.1882 r.), majora wojsk pruskich.

Źródła:

Zedltz t. IV s. 288-289

Błażek t. III s. 116

Wappensagen s. 175

TABLICE GENEALOGICZNE

Fryderyk Leopold Karol
Bernard Ludwik v. Usedom
ur. 1759 – zm. Łomnica 15.11.1824 r.
generał-major wojsk pruskich
wł. Pieruszy
ż. 1. (x 16.12.1786 r.) Fryderyka
Freda Zofia v. Ruellman
ur. 13.09. 1769 –
zm. 14.07.1802 r.)
wł. Miłochowic i Karmina
2. (x 16.11.1803 r.) Julianna
Ernestyna Henrietta hr. v. Gessler
(ur. 16.03.1785 – Łomnica 4.12.1857 r.)

|
Eugeniusz Jan Fryderyk Erdmann
ur. 1.10.1794 – 6.12.1850 r.
wł. Miłochowic
ż. (x 1831 r.) Augusta v. Hahn
(ur. 16.09.1801 – zm. 6.09.1846 r.)

|
córki:

- a) Emma
ur. 20.06.1832 r.
m. (x 1.12.1857 r.) Ryszard Artur v. Hahn
kapita wojsk pruskich
- b) Paulina
ur. 21.06.1833 – zm. 7.12.1868 r.
m. (x 2.09.1862 r.) Wilhelm Hugo Mortimer
Wolfgang bar. v. Bock
- c) Agnieszka Amalia Leopoldyna
Zofia Fryderyka
ur. 2.06.1839 – zm. 16.05.1889 r.
m. Fryderyk hr. v.d. Goltz
(ur. 4.04.1823 – zm. 26.06.1882 r.)
major wojsk pruskich

USLAR

Herb wg Schles. Wappenbuch

Herb wg Krane

Stara szlachta niderlandzka znana od XIII wieku: w 1281 roku występuje w dokumentach Goslaru Henricus de Uslere.. Na Śląsku pojawili się w XIX wieku: w 1891 roku Juliusz von Usler kupił Schlauroth koło Goerlitz (Zgorzelec).

Źródła:

Schles. Wappenbuch szp. 154

(z) USZYC

zob.

WIPPLER

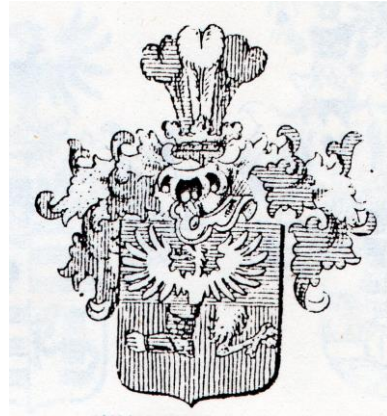
UTHMAN
(UTHMANN)

Nazwisko bardzo popularne wśród mieszczan, na Śląsku żyły co najmniej dwa rody posiadające dyplomy szlacheckie.

UTHMAN
(UTHMAN VON RATHEN, UTHMANN)

Uthman-Rathen I

Uthman-Rathen II

Uthman-Rathen wg Schles. Wappenbuch

Ród ten posiadał majątki: Ratyń (Rathen), Zachowice (Sachwitz), Karczyce (Kertschuetz), Wilkostów (Wolfsdorf), Bukówek (Buchwald), Jerzmanowo (Herrmannsdorf), Strachowice (Strachwitz), Olbrachtowice (Albrechtsdorf) i Sadków (Gross Schottgau) koło Wrocławia (Breslau) i Środy Śląskiej (Neumarkt) oraz Górne Bruny (Ober Brune) koło Kluczborka (Kreuzburg) i Psary (Huenern) koło Trzebnicy (Trebnitz).

1. Początki rodu.

W drugiej połowie przybyły z Głogowa (Glogau) Michał Uthman w latach 1475 – 1479 był członkiem rady miejskiej Wrocławia (Breslau), miał syna – Hieronima I (zm. 1510 r.) który również w latach 1501 – 1510 był członkiem rady miejskiej. Jego syn – Hieronim II otrzymał w 1532 roku (12.02.) dyplom szlachecki (Adelsbrief). Dwukrotnie żonaty: 1. z N. Bencke, 2. z Barbarą, córką Bartłomieja Scheuerle z Norymbergii, miał syna – Hieronima III (zm. 16.08.1580 r.), w 1571 roku członka rady miejskiej. Żonaty z Jadwigą Rindfleisch, miał czterech synów – założycieli odrębnych podlinii: Hieronima IV, Michała, Jana i Pawła.

2. Podlinia Hieronima IV.

Hieronim IV (zm. 1580 r.) – właściciel Ratynia (Rathen), żonaty (x 1552 r.) z Ewą (zm. 1583 r.), córką Jana von Mohrenberg z Bratowic (Barottwitz), miał sześciu synów:

1. Hieronima V (zm. 1611 r.) – ławnika sądu ziemskiego księstwa wrocławskiego. Żonaty z Magdaleną Kromayer z Gałowic (Gallowitz), miał dwóch synów: Henryka (zm. 1627 r.) i Sebalda.
2. Fryderyka (zm. 1612 r.) – żonatego z Ewą Pruefer, miał również dwóch synów: Jana Fryderyka (zm. 1620 r.) i Jakuba (zm. 1621 r.).
3. Jakuba (zm. 1591 r.) – żonatego z Katarzyną Uthman ze Smolca (Schmolz), miał dwóch synów: Filipa Jakuba (zm. 1609 r.) i Marka (zm. 1596 r.).
4. Selfrieda (zm. 1608 r.) – żonatego z Katarzyną von Buettner z Krzyków (Wrocław-Krzyki, Krietern), miał trzech synów: Ernesta Fryderyka, Ernesta Henryka i Ernesta Zygfrieda (Seifrieda).
5. Sebalda (zm. 1630 r.) – żonatego z Rozyną von Oelhafen z Praczy Widadawskich (Protsch), miał syna – Franciszka Krzysztofa (zm. 1635 r.), żonatego z Urszulą von Stwolinski (Danewitz).
6. Kiliana (zm. 29.07.1621 r.) – w latach 1596 – 1621 członka rady miejskiej Wrocławia (Breslau). Żonaty z Marią von Schreibersdorf, miał syna – Zygfrieda (Seifrieda) (zm. 1639 r.), żonatego (x 1628 r.) z Marią von Keul z Ramułtowic (Romolkwitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Jego syn – Sebald Henryk, żonaty z Anną Barbarą von Bergen z Prus (Prauss) koło Strzelina (Strehlen), miał dwóch synów: Henryka Leopolda i Sebalda Zygfrieda (Seifrieda).

3. Podlinia Michała.

Michał (zm. 1581 r.) – drugi syn Hieronima III, żonaty z Anną Feuerbach, miał dwóch synów:

1. Kaspra (zm. 1613 r.) – żonatego z Anną Christel (zm. 1611 r.), miał dwóch synów: Kaspra jun. (zm. 1616 r.) i Godfryda – zmarłego w dzieciństwie.
2. Melchiora – żonatego dwukrotnie: 1. z Urszulą Mittelstrass (zm. 1596 r.), 2. z Anną Barth z Zabrodzia (Zweibrodth) koło Wrocławia (Breslau), miał trzech synów: Mateusza (zm. 1613 r.), Michała i Melchiora jun. (zm. 1621 r.) – zabitego przez Tatarów pod Kamieńcem Podolskim.

4. Podlinia Jana.

Jan (zm. 1629 r.) – trzeci syn Hieronima III, żonaty z Elżbietą von Dompnig (Dombnig) (zm. 1632 r.), miał dwóch synów: Jana i Adama – zmarłego w młodości.

5. Podlinia Pawła I.

Paweł I (zm. 1605 r.) – czwarty syn Hieronima III, żonaty z Martą von Artzat (zm. 1617 r.), miał syna – Pawła II (zm. 1637 r.), żonatego dwukrotnie: 1. z Zuzanną Becker (zm. 1617 r.), 2. z Magdaleną von Eben (zm. 1681 r.). Jego syn – Paweł III, żonaty z Marianną von Boeck, miał czterech synów: Jana Ernesta, Joachima Henryka, Zygmunta Moryca – w 1728 roku właściciela Górnych Brun (Ober Brune) koło Kluczborka (Kreuzburg) i Karola Zygmunta. Ród wymarł w 1733 roku.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1015-1017

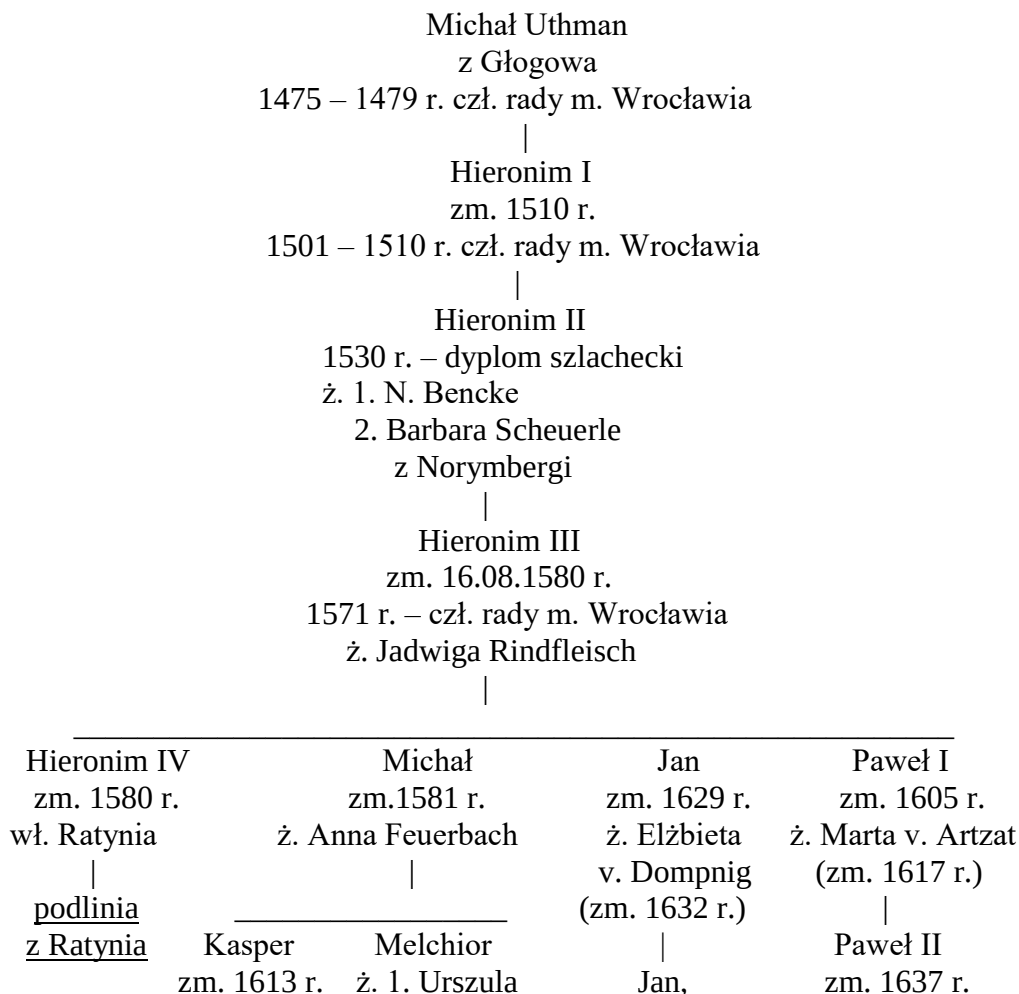
Zedlitz t. IV s. 289

Błażek t. I s. 114

Doerr s. 10

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Początki rodu – podział na podlinie i podlinie Michała, Jana i Pawła I.

ż. Anna Christel 	Mittelstrass (zm. 1596 r.)	Adam zmarli	ż. 1. Zuzanna Becker (zm. 1617 r.)
Kasper jun. zm. 1616 r.	Godfryd zm. w dzieciństwie	2. Anna Barth z Zabrodzia 	w dzieciństwie
	Mateusz zm. 1613 r.	Michał	2. Magdalena v. Eben (zm. 1681 r.) Paweł III
		Melchior jun. 1621 r. – zabity przez Tatarów pod Kamieńcem Podolskim	ż. Marianna v. Boeck
Jan Ernest	Joachim Henryk	Zygmunt Moryc zm. 1733 r. 1728 r. - wł. Brun <u>ostatni z rodu.</u>	Karol Zygmunt

2. Podlinia Hieronima IV z Ratynia.

Hieronim IV s. Hieronima III zm. 1580 r. wł. Ratynia ż. (x 1552 r.) Ewa v. Mohrenberg z Bratowic 					
Hieronim V zm. 1611 r. ławnik sądu ziemskiego ks. wrocławskiego ż. Magdalena Kromayer z Gałowic 	Fryderyk zm. 1612 r. ż. Ewa Pruefer Jan Fryderyk zm. 1620 r.	Jakub zm. 1591 r. ż. Katarzyna Uthman ze Smolca Jakub zm. 1609 r.	Selfried zm. 1608 r. ż. Katarzyna v. Buettner z Krzyków Marek zm. 1596 r. Ernest Henryk	Sebald zm. 1630 r. ż. Rozyna v. Oelhafen z Praczy Widawskich Franciszek Krzysztof zm. 1635 r. ż. Urszula Stwolinska (v. Danewitz)	Kilian zm. 29.07.1621 r. 1596 – 1621 r. – czł. rady m. Wrocławia ż. Maria v. Schreibersdorf Zygfred zm. 1639 r. ż. (x 1628 r.) Maria v. Keul z Ramułtowic Sebald Henryk ż. Anna Barbara v. Bergen z Prus
Henryk zm. 1627 r.	Sebald	Filip Jakub	Ernest Zygfred		Sebald Zygfryd

UTHMANN
(UTHMANN und SCHMOLZ)

Herb wg Siebmachera

Herb wg Dorsta

Herb wg Schles. Wappenbuch

Herb wg Krane

Według Schlesische Wappenbuch do Wrocławia (Breslau) przybyli z z Lwówka (Lemberg, Loewenberg), gdzie w początkach XV wieku Jerzy Uthmann (zm. ok. 1435 r.) był burmistrzem. Jego syn – Kasper (zm. Lwówek, Lemberg, Loewenberg 1479 r.), żonaty z Małgorzatą Schleuser w 1445 roku kupił Rakowice Małe (Wenig Rackwitz) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg).

Syn Kaspra – Mikołaj sen. (Nicol) (ur. Lwówek, Lemberg, Loewenberg 1442 – zm. Zgorzelec, Goerlitz 16.03.1507 r.), właściciel Rakowic Wielkich i Małych (Gross- und Wenig Rackwitz) był burmistrzem Lwówka (Lemberg, Loewenberg). Żonaty dwukrotnie: 1. z N. Grundmann, 2. z Barbarą Talckenberg (zm. 7.09.1524 r.). Mikołaj jun. (ur. Lwówek, Lemberg, Loewenberg 29.12.1475 – zm. Wrocław, Breslau 1545 r.) przeniósł się do Wrocławia (Breslau). Był członkiem rady miasta Wrocławia (Breslau) i właścicielem Smolca (Schmolz). Trzy-

krotnie żonaty: 1. z Barbarą Jentsch (zm. 1515 r.), wdową po Stenzlu Wuesthuber, 2. z Barbarą Sauermann (zm. 1529 r.), 3. z Małgorzatą, córką Tylmana Herwiga, miał 26 dzieci.

Kuzyn Mikołaja jun. – Lambert I około 1480 roku służył na dworze króla Francji Ludwika XI. Miał trzech synów, których potomstwo pozostało we Francji: Jana – w służbie wojskowej króla Francji Franciszka I brał udział w bitwie pod Pawią w 1525 roku gdzie król dostał się do niewoli. Wnuk Jana – Franciszek, był poborcą podatków we Francji, drugi wnuk – Karol był radcą kamery królewskiej.

Lambert II – był przełożonym klasztoru św. Maurycego pod Senlis. Piotr – trzeci syn Lamberta I, żonaty z Paulą de Veclast, mieszkał w Pikardii i miał liczne potomstwo.

Na początku XX wieku żyło rodzeństwo: Maksymilian – emerytowany landrat Eisenach, Paweł – major i dowódca batalionu wojsk niemieckich, Hildegarda – żona N. Wedemeyera z Eisenach, Leonora – mieszkająca w Zgorzelcu (Goerlitz) i Helena – mieszkająca w Berlinie. Wspólnie posiadali majątek Górne Miłonowice (Ober Mahliau) koło Trzebnicy (Trebnitz) należący do rodziny od 1770 roku.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1015-1017, t. II s. 1094

Schles. Wappenbuch szp. 154-155

Krane s. 140

UTHMANN (UTHMANN-SCHWEINERN)

Herb wg Schles. Wappenbuch

Mało znany ród patrycjuszy wrocławskich. Na przełomie XV i XVI wieku Mikołaj Uthmann właściciel Świniar (Schweinern) koło Wrocławia (Breslau) od

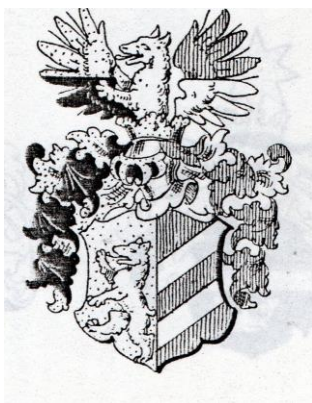
1506 roku był członkiem rady miasta Wrocławia (Breslau). Z funkcji tej zrezygnował w 1515 roku. Żonaty z Elżbietą N. miał trzy córki:

1. Jadwigę (zm. Wrocław, Breslau 25.05.1552 r.) – żonę Macieja von Lausnitz (ur. ok.1500 – zm. 12.10.1572 r.), członka rady cesarskiej. Jadwiga wniosła mu w posagu Świniary (Schweinern), po jej śmierci ożenił się ponownie z Heleną von Kromayer.
2. Elżbietę – żonę Jana Thama.
3. Annę – żonę Jana Bernharta, właściciela Zgorzeliska (Goerlitz) koło Oleśnicy (Oels).

Źródła:

Schles. Wappenbuch szp. 155

UTHMANN

Patrycjat zgorzelecki: magister Jerzy Uthmann (zm. 1590 r.) – w 1562 roku członek rady miejskiej Zgorzelca (Goerlitz) a w 1569 roku – burmistrz tego miasta, w 1589 roku (3.08.) wraz ze swoimi synami: Jerzym, Franciszkiem i Janem zostali wpisani przez cesarza Rudolfa II w stan rycerski Rzeszy.

Źródła:

Błażek t. II s. 138

UTTWEIN

N. von Uttwein z Głucholaz (Ziegenhals) był żonaty (x ok. 1500 r.) z N. von Reideburg z (Rosen) koło Brzegu (Brieg). Miał córkę – Chryzolitę, żonę (x ok. 1520 r.) Kaspra von Pannwitz z Miechowic Oławskich (Mechwitz).
Herb nieznany.

Źródła:

Sinapius T. II s. 852

VAERST
(VORST, de FORESTE)

Ród pochodzący z dolnej Nadrenii i Westfalii, znany od końca XIII wieku: w 1280 roku (12.09.) Hermann von Forste był właścicielem Olpe koło Langenburga.

W połowie XVIII wieku w służbie książąt von Wuerttemberg przybył na Śląsk Adolf Henryk Werner bar. (?) von Vaerst (ur. 24.12.1720 r.), marszałek dworu książąt von Wuerttemberg-Oels. Zakupił majątki: Budczyce (Haltauf) i Suchą Małą (Klein Zauche) koło Trzebnicy (Trebnitz). Żonaty (x 15.07.1745 r.) z Joanną Angeliką von Prittwitz und Gaffron (ur. 20.11.1720 r.), miał syna – Ludolfa Henryka Moryca Ernesta (ur. 24.02.1749 – zm. Lewin Brzeski, Loewen 23.09.1801 r.), majora wojsk pruskich, żonatego (x 12.03.1789 r.) z Joanną Zofią von Wolfframsdorff (zm. 2.12.1849 r.). Jego syn – N. sprzedał obydwie majątki i przeniósł się do Brandenburgii.

Źródła: Zedlitz t. IV s. 290

Błażek t. III s. 63-64

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XV Limburg 2040 s. 175

TABLICE GENEALOGICZNE

Hermann v. Vaerst
zm. 1544 r.
wł. Kaldenbeck
ż. Urszula v. Syberg
|
Henryk
wł. Kaldenbeck

ż. Katarzyna v. Nehem
 |
 Jurgen
 wł. Goeckinghof
 ż. 1. Małgorzata Elżbieta v. Bueren
 2. Katarzyna v. Clodt
 |
 Henryk
 wł. Kaldenbeck i Goeckinghof
 ż. 1. Anna Adelajda v. Bernsau
 2. N. v. Ompfahl
 |
 Konrad Henryk
 wł. Goeckinghof
 Ż. Anna Sybilla Elżbieta v. d. Leyte
 zu Laar
 |
 Adolf Henryk Werner
 ur. 24.12.1720 r.
 baron (?)
 marszałek dworu
 ks. v. Wuerttemberg-Oels
 wł. Budczyc i Sucheja Małej
 ż. (x 15.07.1745 r.) Joanna Angelika
 v. Prittwitz u. Gaffron
 (ur. 20.11.1720 r.)
 |
 Ludolf Henryk Moryc Ernest
 ur. 24.02.1749 –
 zm. Lewin Brzeski 23.09.1801 r.
 major wojsk pruskich
 wł. Budczyc i Sucheja Małej
 ż. (x 12.03.1789 r.) Joanna Zofia
 v. Wolframsdorff
 (zm. 2.12.1849 r.)
 |
 syn N.
 sprzedaje majątki
 i przenosi się do Brandenburgii

VAGI

zob.

DEWAGI

VALENZI

W 1880 roku (14.01.) austriackie szlachectwo otrzymał Jan Valenzi prezydent śląskiego sądu ziemskiego w Opawie (Troppau).

Źródła:

Błażek t. IV s. 142

(la) VALETTE

zob.

(d`) UCLAUX

VALSASSINE

zob.

THURN

VANECKY

zob.

WANETZKI

VANGEROW

zob.

WANGEROW

VANICZEK

zob.

WANICZEK

(z) VARTNOVA

zob.

WARTENAU

VEGESACK

Mieszczański ród westfalski znany od początków XV wieku: w 1410 roku Diderick Veghesack był mieszczaninem w Muenster. Pod koniec XV wieku przenieśli się na teren Kurlandii. Od początku XVI wieku: kolejni przedstawiciele tego rodu w XVI wieku byli zaliczani do patrycjatu lurlandzkiego: Albrecht (ur. ok. 1504 r.), Tomasz sen. (ur. 1526 r.) i Tomasz jun. byli burmistrzami Rewala (Dorpat). Wnuk Tomasza jun. – Gotard, był wójtem tego miasta. Jego syn – Gotard jun. był burmistrzem Rygi. W 1598 roku (28.02.) w Warszawie otrzymali szlachectwo szwedzko – polskie bracia: Konrad – członek radu miasta Rygi, Gotard – członek rady Rewala, Albert i Kasper.

Na Śląsk przybył około 1894 roku Karol Aleksander Otto von Vegesack (ur. Badenhof-Kurlandia 14/26.04.1861 r.) i nabył majątek Wrocisławice (Obsendorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Żonaty dwukrotnie: 1. (x Budziska-Prusy Wschodnie (?), Wachau-Ostpreussen (?) 29.10.1884 r.) z Chrystianą Wilhelminą Małgorzatą Weinschenk (ur. Budziska, Wachau 17.01.1864 – zm. Wrocisławice, Obsendorf 11.04.1911 r.), 2. (x Stróża Dolna, Nieder Struse 5.11.1917 r.) z Lotką Jadwigą Aleksandryną Małgorzatą von Ploetz (ur. Berlin 26.09.1887 r.) ze

Strózy Dolnej (Nieder Struse). Z pierwszą żoną miał pięcioro dzieci, z drugą – dwóch synów:

1. Zofię Doris Luizę Barbarę (ur. Badenhof 23.07.1885 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 15.03.1905 r.) Wilhelma von Transehe-Roseneck z Taurup, właściciela Bevershof koło Rygi.
2. Augustę Urszulę (ur. Badenhof 6.08.1886 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 18.10.1910 r.) Gintera Franzki (Wrantzki ?), dzierżawcę majątku w Górnych Zdziechowicach (Ober Seichwitz) koło Olesna (Rosenberg).
3. Karola Kurda Heise (ur. Badenhof 13.10.1889 – zginął na froncie francuskim 27.08.1914 r.).
4. Karola Aleksandra Otto Wenera (ur. Kuchary k. Dzierżoniwa, Kuchendorf b. Reichenbach 22.08.1894 r.).
5. Karola Eryka Aleksandra Otto (ur. Kuchary, Kuchendorf 4.02.1896 r.).
6. Albrechta Karola Aleksandra Otto (ur. Wrocław, Breslau 20.09.1918 r.).
7. Aleksandra Otto Karola Dietera Artura (ur. Wrocław, Breslau 5.04.1920 r.).

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XV Limburg 2004 s. 201-203

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Haeuser. Alter Adel und Briefadel. Gotha Jg 15:1921 s. 861-863

TABLICE GENEALOGICZNE

Albrecht Vegesack
ur. ok. 1505 r.
1526 r. – burmistrz Revala (Dorpat)
|
Tomasz sen.
ur. 1526 r.
burmistrz Revala (Dorpat)
ż. Katarzyna v. Potimer
|
Tomasz jun.
Burmistrz Revala (Dorpat)
|
Albrecht
wł. Wilckenhof, Allendorf, Liliack,
Sernus, Kaienhof w Kurlandii
ż. Anna v. Kippen
|
Gotard
wódz Revala (Dorpat)
ż. Elżbieta v. Schepeler

|
 Gotard jun. v. Vegesack
 ur. 1599 – zm. 1680 r.
 1651 (12.07.) r. – szlachectwo
 szwedzkie
 burmistrz Rygi
 ż. Anna v. Dreyling
 |
 Gotard
 ur. 2.12.1661 –
 zm. 30.06.1710 r.
 ż. (x 1685 r.) Anna v. Schultzen
 (ur. 7.01.1664 –
 zm. 10.07.1710 r.)
 |
 Gotard
 ur. 15.04.1686 –
 zm. 30.08.1764 r.
 burmistrz Rygi
 ż. (x 26.06.1720 r.)
 Katarzyna v. Hanenfeldt
 (ur. 23.07.1700 –
 zm. 13.07.1757 r.)
 |
 Jerzy Ludwik
 ur. 19.08.1733 –
 zm. 7.06.1794 r.
 radca dworu kurlandzkiego
 ż. (x 12.12.1767 r.) Otylia
 Helena v. Gersdorff
 (ur. 11.06.1749 –
 zm. 8.04.1825 r.)
 |
 Karol Gotard
 ur. 7.11.1768 –
 zm. 23.12.1814 r.
 asesor sądu dworskiego
 Kurlandii
 wł. Wilckenhof
 ż. (x 18.11.1798 r.) Joanna
 Małgorzata Pierson of Palmadis
 (ur. 29.03.1780 r.)
 |
 Gotard Aleksander
 ur. Wilckenhof 30.11.1803 –
 zm. 24.09.1888 r.
 asesor sądu ziemskiego
 Kurlandii
 wł. Wuerzenberg, Roperbeck,
 Poikern, Badenhof

ż. (16.07.1830 r.)
 Zofia v. Strohkirsch
 (ur. 1.10.1805 r.)

|

Karol

ur. Wuerzenberg 28.07.1831 –
 zm. Poikern 1893 r.
 wł. Poikern i Badenhof

ż. (x Lemsal 18.11.1858 r.)
 Luiza Szarlotta v. Vegesack
 z Neu Salis
 (ur. Lemsal 20.06.1838 r.)

|

Karol Aleksander Otto

ur. Badenhof 14/26. 04.1861 r.

przeniósł się na Śląsk

wł. Wrocisławic

ż. 1. (x Budziska ? 29.10.1884 r.)
 Chrystiana Wilhelmina
 Małgorzata Weinschenk
 (ur. Budziska ? 17.01.1864 –
 zm. Wrocisławice 11.04.1911 r.)

2. (x Stróża Dolna 5.11.1917 r.)

Lotka Jadwiga Aleksandryna
 Małgorzata v. Ploetz
 (ur. Berlin 26.09.1887 r.)

|

Karol	Karol	Karol	Albrecht	Aleksander	córki:
Kurd Heise	Aleksander	Eryk	Karol	Dieter	a) Zofia Doris
ur.	Otto	Aleksander	Aleksander	Artur	Luiza Barbara
Beversdorf	Werner	Otto	Otto	ur.	ur. Badenhof
13.10.1889 -	ur.	ur.	ur.	Wrocław	23.07.1885 r.
zginął	Kuchary	Kuchary	Wrocław	5.04.1920 r.	m. (x Wrocław
27.08.1914 r.	22.08.1894 r.	4.02.1896 r.	20.09.		15.03.1905 r.)
			1918 r.		Wilhelm v.
					Transehe-
					Roseneck
					wł. Bevershof
					b) Augusta Urszula
					ur. Badenhof
					6.08.1886 r.
					m. (x Wrocław
					18.10.1910 r.)
					Ginter Franzki
					ze Zdziechowie

VEIT

W 1893 roku (11.10.) został nobilitowany syn aptekarza z Głubczyc (Leobschuetz) Augusta Veit (ur. Obora k. Lubina, Oberau b. Lueben 9.07.1795 – zm. Głubczyce, Leobschuetz 16.08.1864 r.) – Konrad Konstantyn Gustaw Alojzy (ur. Głubczyce, Leobschuetz 3.06.1824 – zm. Deyelsdorf 20.04.1903 r.), doktor medycyny, profesor Uniwersytetu w Bonn.

Źródła:

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Haeuser. Alter Adel und Briefadel. Gotha Jg 15:1921 s. 863

TABLICE GENEALOGICZNE

August Veit
ur. Obora k. Lubina 9.07.1795 –
zm. Głubczyce 16.08.1864 r.
aptekarz w Głubczycach
|
Konrad Konstantyn Gustaw Alojzy v. Veit
ur. Głubczyce 3.06.1824 –
zm. Deyelsdorf 20.04.1903 r.
doktor medycyny,
profesor Uniwersytetu w Bonn
wł. Zansebuhr i Deyersdorf
ż. 1. (x Rostock 11.01.1857 r.)
Fanny Wilhelmina Fryderyka
Waechter
(ur. Luehburg 19.12.1827 –
zm. Bonn 22.01.1868 r.)
2. (x Bonn 14.07.1887 r.) Maria
Henrietta Józefina Bencard
(ur. Mechelsdorf 19.10.1857 –
zm. Rostock 6.09.1920 r.)
|

August Paweł Chrystian ur. Rostock 18.08.1861 r. wł. Deyelsdorf i Faesekow doktor prawa, deputowany do Reichstagu	Gustaw Juliusz August Fryderyk ur. Bonn 8.12.1891 - zginął na froncie francuskim 20.09.1914 r.	Małgorzata Augusta Fryda Joanna ur. Bonn 7.06.1865 r. m. (x Deyelsdorf 24.05.1884 r.) Eliz hr. v. Wachtmeister (zm. Zansebuhr 1.01.1888 r.)
---	---	--

VEITH

W 1871 roku został nobilitowany Karol Jan Veith, pułkownik i szef wydziału pruskiego sztabu generalnego. Pochodził z rodziny rolników z okolic Henrykowa ((Heinrichau).

Źródła:

Schles. Wappenbuch... szp. 28

TABLICE GENEALOGICZNE

Jan Michał Veith
I poł. XVIII w.
rolnik w dobrach
klasztoru w Henrykowie
ż. Anna Maria Karolina N.

|

Karol ur. Henryków 1752 - zm. Ziębice 1809 r. ż. 1. N.N. 2. (x 1787 r.) Józefa Roesner	Anna Maria Teresa ur. Henryków 1749 r.
---	---

|

Jan zm. Ziębice 1856 r. pułkownik wojsk pruskich	Wilhelm
---	----------------

|

Karol Jan v. Veith
1871 r. – nobilitowany
pułkownik wojsk
pruskich

(z) VELKE POLOMI

zob.

DONAT

VENEDIGER

Według Sinapiusa ród pochodzący z Miśni z miejscowości Sporen koło Zoerbig, później szlachta pruska. Błażek kategorycznie temu zaprzecza. Według niego w 1564 roku (27.08.) został nobilitowany (Doerr tego nie wymienia – szlachectwo Rzeszy ?) Jeremiasz Venediger (ur. 1517 – zm. Wrocław, Breslau 11.01.1586 r.), właściciel Bąkowa (Bunkai) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg) w księstwie oleśnickim. Żonaty dwukrotnie: 1. z Urszulą N.(zm. 11.11.1556 r.), 2. z N.N. miał dwóch synów:

1. Karola Jeremiasza Venediger von Bunkay (ur. 29.09.1572 – zm. 8.05.1621 r.) – właściciela Taczowa Wielkiego (Gross Totschen) koło Trzebnicy (Trebnitz), kanclerza biskupstwa wrocławskiego i radcę dworu cesarskiego. W czasie podróży powrotnej z dworu drezdeńskiego ciężko zachorował i zmarł w Głogowie (Glogau).
2. Daniela (ur. 30.12.1580 – zm. 25.07.1646 r.) – właściciela Groeditz (Grodziec k. Namysłowa ?, b. Namslau ?), członka rady biskupów wrocławskich.

Według Sianpiusa w XVII wieku N. Venediger był właścicielem Czeladzi (Tschilesen) koło Góry Śląskiej (Guhrau). Prawdopodobnie jednak był to przedstawiciel sasko – pruskich Venedigerów.

Nazwisko to również znane w Polsce i w Rosji, ale prawdopodobnie również nie dotyczy to rodu śląskiego: w 1708 roku N. von Venediger, generał – adiutant króla polskiego był posłem do Szwedów w Inflantach. W 1716 roku N. von Venediger był pułkownikiem wojsk rosyjskich.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1083-1084

Zedlitz t. IV s. 294

Blažek t. I s. 114

VERDENBERG

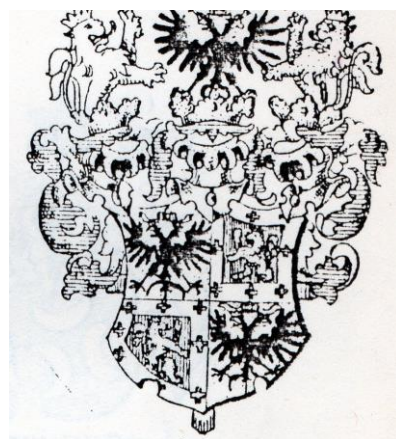
zob.

WERDENBERG

VERDUGO

Herb rodowy

Herb hrabiowski

Ród hiszpański pochodzący z Katalonii (wg Adelslexikon z Kastyliei), początkowo nazywali się „Prado”, zaś Maurowie nazywali ich „Vervido”.

Protoplastą rodu był Francesco de Verdugo (ur. Talavera k. Toledo 1531 – zm. Luksemburg 22.09.1595 r.) – admirał floty hiszpańskiej i marszałek polny wojsk cesarskich, gubernator prowincji Harlem, Friesland i Yssel w Niderlandach. Żonaty (x 1578 r.) z Dorotą, córką gubernatora Luksemburga Ernesta hr. von Mannsfeld, miał trzech synów, którzy w 1620 roku (3.05.) uzyskali tytuły hrabiów Rzeszy (Reichsgraf):

1. Jana (ur. po 1580 – zm. po 1643 r.) – generała wojsk hiszpańskich i gubernatora Geldern, zmarłego bez potomków.
2. Wilhelma (ur. po 1580 zm. 15.01.1629 r.) – właściciela majątków w Czechach, również zmarłego bez potomków.
3. Franciszka Jana kontynuatora rodu.

Franciszek Jan (ur. po 1580 – zm. po 1650 r.) – generał wojsk cesarskich, członek rady wojenne króla Hiszpanii, odziedziczył po zmarłym Wilhelmie część jego majątków w Czechach. Żonaty (x 1629 r.) z Marią bar. Zajic von Hasenburg (zm. 25.07.1638 r.), wdową po N. hr. von Nogarola, miał syna – Ferdynanda Jana Antoniego (ur. po 1630 – zm. 2.09.1672 r.), stolnika cesarskiego, żonatego (x 1657 r.) z Maksymilianą Apolonią Kolovrat-Libsteinski (ur. 1637 - - zm. 6.11.1695 r.) właścicielką państwa Tworóg (Tworog) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz). Jego syn – Franciszek Juliusz Józef (ur. 23.06.1661 – zm. Tworóg, Tworog 5.05.1712 r., pochowany w Świbiu, Schwieben), deputowany stanów i asesor sądu ziemskiego księstwa opolsko – raciborskiego, odziedziczył majątki w Czechach oraz po matce na Górnym Śląsku: Tworóg (Tworog), Świbie (Schwieben), Wiśnicze (Wischnitz) i Wielowieś (Langendorf). Żonaty (x 13.07.1687 r.) z Joanną Franciszką Elżbietą, córką Erdmana Ferdynanda bar. Pawłowskiego, dziedziczką państwa Skorogoszcz (Schurgast) koło Niemodlina, miał córkę – Maksymilianę, żonę Jana Karola hr. von Sobek und Rauthen oraz syna – Jana Leopolda.

Jan Leopold (ur. po 1690 – zm. Ołomuniec 29.04.1740 r.) – asesor sądu ziemskiego księstwa opolsko – raciborskiego, oprócz państwa Tworóg (Tworog) odziedziczył po matce majątki w okolicy Niemodlina (Falkenberg): Skorogoszcz (Schurgast), Niewodniki (Niewodnik) i Jamkę (Jamke) oraz Domecko (Dometzko) koło Opola (Oppeln). Był dwukrotnie żonaty: 1. (x Praga 30.08.1723 r.) z Marią Anną Elżbietą (ur. 12.12.1704 – zm. Skorogoszcz, Schurgast 1735 r.), córką Jana Wacława hr. von Guttenstein. 2. (x 1736 r.) z Marią Anną hr. von Sazenhofen (ur. 24.06.1712 – zm. Skorogoszcz, Schurgast 22.05.1761 r. – pochowana w Świbiu, Schwieben), wdową po Ignacym hr. von Wieżnik. Po śmierci Jana Leopolda wyszła za mąż po raz trzeci (x 9.01.1760 r.) za Magnusa Ludwika Schach von Wittenau, rotmistrza wojsk pruskich. Z drugiego małżeństwa miał syna – Franciszka Karola Dionizego (ur. 9.10.1737 – zm. 26.04.1757 r.), który rzekomo w lesie zwanym „Mikoleszka” otrul się. Był ostatnim męskim przedstawicielem rodu.

Źródła:

Sinapius t. II s. 266-267

Błażek t. I s. 115

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XV Limburg 2004 s. 217-218

TABLICE GENEALOGICZNE

Francesco de Verdugo
ur. Talavera 1531 –
zm. Luksemburg 22.09.1595 r.
admirał floty hiszpańskiej,
marszałek polny wojsk
cesarskich,
gubernator prowincji Harlem, Friesland
i Yssel w Niderlandach
ż. (x 1578 r.) Dorota hr. v. Mannsfeld

Jan
ur. po 1580 -
zm. po 1643 r.
generał wojsk
hiszpańskich,
gubernator Geldern
1620 r. – Reichsgraf
|
bez potomków

Wilhelm
ur. po 1580 -
zm. 15.01.1629 r.
wł. maj. w Czechach
1620 r. - Reichsgraf
|
bez potomków

Franciszek Jan
ur. po 1580 –
zm. po 1650 r.
generał wojsk cesarskich,
członek rady wojennej
króla Hiszpanii
1620 r. – Reichsgraf
1630 r. – odziedziczył po bracie
maj. w Czechach
ż. (x 1629 r.) Maria bar. Zajic v. Hasenburg
1o voto Nogarola

Ferdynand Jan Antoni
ur. po 1630 – zm. 2.09.1672 r.
stolnik cesarski
ż. (x 1657 r.) Maksymiliana Apolonia
Kolovrat-Libsteinski
(ur. 1637 – zm. 6.11.1695 r.)
wł. Tworogu

Franciszek Juliusz Józef
ur. 23.06.1661 –
zm. Tworóg 5.05.1712 r.
deputowany stanów i asesor
sądu ziemskiego ks. op.- racib.
wł. maj. w Czechach i po matce Tworogu,
Świbia, Wiśniczy i Wielowśi na Górnym Śląsku
ż. (x 13.07.1687 r.) Joanna Franciszka Elżbieta
bar. Pawłowska
wł. Skorogoszczy k. Niemodlina

Jan Leopold
ur. po 1690 – zm. Ołomuniec 29.04.1740 r.
asesor sądu ziemskiego ks. op.-racib.
wł. Tworogu k. Tarnowskich Gór, Skorogoszczy,

Maksymiliana
m. Jan Karol hr. v. Sobek u. Rauthen

Niewodnik i Jamki k. Niemodlina
 oraz Domecka k. Opola
 ż. 1. (x Praga 30.08.1723 r.) Maria Anna
 Elżbieta v. Guttenstein
 (ur. 12.12.1704 – zm. Skorogoszcz 1735 r.)
 2. (x 1736 r.) Maria Anna v. Sazenhofen
 (ur. 24.06.1712 – zm. Skorogoszcz 22.05.1761 r.)
 1o voto hr. v. Wieżnik; 3o voto Schach v. Wittenau
 |
 Franciszek Karol Dionizy
 ur. 9.10.1737 – zm. 26.04.1757 r.

VERMEULEN

Ród pochodzenia niderlandzkiego na Śląsku osiadły w drugiej połowie XVIII wieku: Daniel Ludwik von Vermeulen, kapitan floty holenderskiej w służbie rosyjskiej, miał syna – Karola Rudolfa (ur. 4.08.1745 – zm. 6.08.1788 r.) który był majorem huzarów księcia Eugeniusza von Wuerttemberg. Żonaty (x 1763 r.) z Krystyną Eleonorą von Kessel (ur. 10.03.1733 – zm. 20.04.1802 r.) z księstwa oleśnickiego, miał pięcioro dzieci:

1. Karolinę Wilhelminę (ur. 1765 – zm. 9.04.1795 r.) – żonę (x 19.05.1795 r.) Jana Marcina von Graner (ur. 1747 – zm. 12.08.1824 r.), majora wojsk pruskich.
2. N. córkę (ur. 1767 – zm. 24.02.1830 r.) – żonę N. Galinskiego, majora wojsk pruskich.
3. Joannę (ur. 1771 – zm. 6.04.1839 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. z N. von Kessel (rozwidziona), 2. (x 8.07.1820 r.) z Robertem Bahr (ur. 2.02.1714 – zm. 2.09.1849 r.) z Tyńca nad Ślężą (Gross Tinz) koło Niemczy (Nimptsch), notariusza.
4. Karola (ur. 1784 – zm. 14.09.1849 r.) – właściciela Praczy (Protsch) koło Milicza (Militsch), majora wojsk pruskich.

5. Albertynę Amalię Julianę – żonę (x 5.05.1796 r.) Jerzego Henryka von Puttkamer, majora wojsk pruskich.

Źródła:

Błażek t. III s. 157

(z) VESELICE

zob.

WESELICZ

VEST

(Edle von VEST)

Herb szlachecki z 1787 r.

Herb rycerski z z 1868 r.

Ród pochodzący z południowego Tyrolu. W 1787 roku (24.04.) szlachectwo ziem dziedzicznych Habsburgów z predykatem „Edle von ...” uzyskał Wawrzyniec (Lorenz) Chrysant Vest, protomedyk Karyntii, profesor anatomii i lekarz nadworny arcyksiężnej Marii Anny. W 1868 roku (7.09) Wilhelm Edle von Vest – aptekarz i wiceburmistrz Opawy (Troppau) wpisany został w austriacki stan rycerski, w 1879 roku (30.10.) również w stan rycerski wpisany został doktor medycyny i chirurgii Juliusz Edle von Vest.

Źródła:

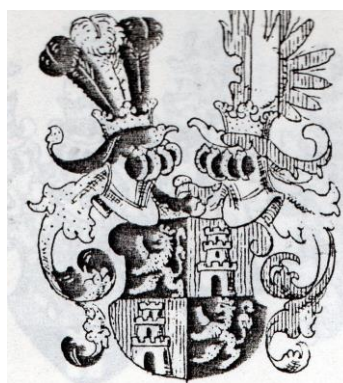
Błażek t. IV s. 99

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XV Limburg XV s. 229-230

VETTER
(VETTER von dem LILIE)

Herb rodowy

Herb baronowski

Herb hrabiowski u. Lilie

Ród pochodzący ze Styrii, dzielący się na kilka linii szlacheckich, baronowskich i hrabiowskich, w 1653 roku (14.08.) jedna linia uzyskała tytuł hrabiów Rzeszy (Reichsgraf). W XVII wieku osiedli na Morawach i Śląsku: w 1672 roku Ferdynand Fortunat hr. Vetter, był żonaty z Elżbietą von Strachwitz, wdową po Bernardzie bar. von Stillfried z Nowej Rudy (Neurode) w hrabstwie kłodzkim. Żona wniosła mu w wianie Ścinawkę Średnią (Mittelsteine) w tym hrabstwie. Na przełomie XVII i XVIII wieku – do 1720 roku posiadali na Górnym Śląsku Miejsce Odrzańskie (Mistitz) koło Koźła (Cosel).

Źródła:

Sinapius t. II s. 266-268

Błażek t. II s. 138

Genealogisches Handbuch des adels – Adelslexikon Bd XV Limburg 2004 s. 231-233

VIATIS

Patrycjat norymberski pochodzący z Frankonii. Pod koniec XVI wieku przybył na Śląsk Bartłomiej Viatis. W 1628 roku brał udział w zjeździe książąt we Wrocławiu (Breslau). Jego młodszy syn – Dawid (ur. 1591 r.), był właścicielem Węgrzów (Wangern) koło Wołowa (Wohlau). Żonaty z Anną Marią Heseler (Hessler), miał córkę – Annę Florentynę oraz dwóch synów: Joachima Ernesta i Henryka Wilhelma.

Henryk Wilhelm von Viatis w 1726 roku posiadał Chwałowice (Quallwitz) koło Wołowa (Wohlau).

Źródła:

Sinapius t. II s. 1085

Błażek t. III s. 116

VIČKOV

zob.

WICZKOW

VIDBACH

zob.

WIEDEBACH spr.

VIEBAHN

Szlachectwo pruskie uzyskał w 1728 roku (24.01.) Jan Henryk Viebahn, asesor sądu apelacyjnego i właściciel majątków w hrabstwie Marchii oraz jego syn – Franciszek Moryc, tajny radca dworu pruskiego.

W 1900 roku Karol von Viebahn kupił od Jadwigi von Geissler z domu Selchow, niewielki majątek w Dolnych Markocicach (Nieder Markesdorf) koło Zgorzelca (Goerlitz).

Źródła:

Krane s. 140

VIEBIG

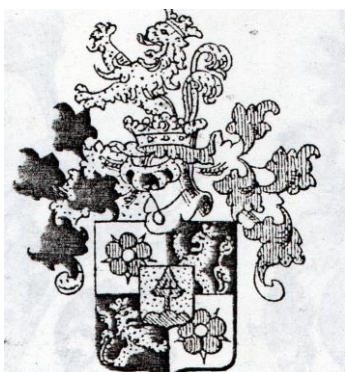

W 1786 roku (15.10.) szlachectwo pruskie uzyskał Bernard Krzysztof Ferdynand Viebig, asesor kamery królewskiej we Wrocławiu (Breslau). W latach 1787 – 1791 mieszkał w Zarzysku (Gruettenberg) koło Oleśnicy (Oels). Żonaty z N. d'Achard (ur. 1766 – zm. 9.02.1830 r.) miał tylko córkę – Wilhelminę Henriettę Luizę (ur. 29.07.1787 r.), żonę (x 9.03.1809 r.) Karola Fryderyka Henryka von Wedell.

Źródła:

Błażek t. II s. 138

VIERBAUM

Herb rycerski z 1643 r.

Herb Jana v. Vierbaum z 1651 r.

W 1643 roku (15.06.) potwierdzenie (wpisanie ?) stanu rycerskiego otrzymał Sebald von Vierbaum, członek rady książąt Passau i sekretarz biskupa ołomuńskiego arcyksięcia Leopolda. W 1653 roku (26.05.) otrzymał on w lenno majątek biskupi Německe Pavlovice (Deutsch Paulwitz). Miał synów: Jana Ruedigera, Leopolda Wilhelma, Jana Ignacego i Jana Jakuba. Zachowana pieczęć Jana Ruedigera z 1651 roku posiada inny herb.

Źródła:

Blažek t. III s. 117-117, t. IV s. 99

Pilnaček t. IV s. 1330

VIERLING

W 1598 roku zostali nobilitowani ze wspólnym herbem: Franciszek Krzysztof Pirkheimer i jego dwaj kuzyni Andrzej Vierling i Franciszek Vierling. Franciszek Krzysztof Pirkheimer (ur. 1580 – zm. Trnava 1626 r.) – doktor obójga praw, radca dworu cesarskiego, później kanclerz Dolnej Austrii i „comes

palatinus caesareus”, żonaty z Rozyną Hesder (ur. 17.02.1586 – zm. 25.10.1633 r.) miał czworo dzieci z których dwóch synów i córka zmarli w młodości, wieku dorosłego dożyła tylko córka.

Andrzej Vierling – chorąży wojsk cesarskich, nie był żonaty.

Franciszek Vierling (ur. Nysa, Neisse 2.05.1538 – zm. Wrocław, Breslau 21.05.1611 r.) – archidiakon i senior kościoła Marii Magdaleny we Wrocławiu (Breslau) był trzykrotnie żonaty: 1. z Martą Oelsner, 2. (x 30.01.1596 r.) z Martą Pollio, wdową po N. Weiglu, 3. z Martą Buerger, wdową po N. Regiusie. Z pierwszą żoną miał trzech synów: Franciszka (zm. 1589 r.) – zmarłego na Uniwersytecie we Frankfurcie nad Odrą (Frankfurt a. Oder), Jana (zm. 5.01.1599 r.) – notariusza i kandydata obojga praw, Macieja (zm. 28.02.1614 r.) – również notariusza. Wszyscy nie byli żonaci.

Źródła:

Błażek t. III s. 64

VIHOVSKI

zob.

WYHOWSKI

(de) VILLE

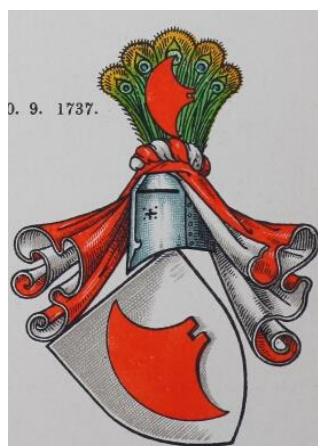
zob.

CANON

VINCKE

Herb rodowy

Herb baronowski

Stary westfalski ród znany od połowy XIII wieku: w 1223 roku rycerz Henryk Vincke występował w dokumentach katedry w Osnabrueck.

W 1841 roku (4.08.) Karol Fryderyk Ludwik bar. von Vincke kupił od Fryderyka bar. von Lorenz oraz jego żony – Joanny Elżbiety Augusty bar. von Kopy, majątek Gnojna (Olbendorf) koło Strzelina (Strehlen). Potwierdzenie starego pruskiego szlachectwa i tytułu barona otrzymały w 1865 roku (10.04.) córki i synowa Filipa bar. von Vincke (syn Karola Fryderyka Ludwika ?), które wspólnie posiadały Gnojną (Olbendorf):

1. Hermina – wdowa po generale wojsk pruskich Gustawie von Stiehle.
2. Emma bar. von Scheel-Plessen – wdowa po kapitanie pruskiej marynarki wojennej Franciszku bar. von Vincke.
3. Emma – żona Jana Leopolda bar. von Maltzan.
4. Luiza – żona Adolfa bar. von Heintze z Holsztynu.
5. Gabriela – żona Chrystiana hr. zu Rantzau.

Źródła:

Krane s. 140-141

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XV Limburg 2004 s. 261-262

VIPPACH

Herb wg Błażka

Herb wg Siebmachera

Stary ród pochodzący z Turyngii z miejscowości Markt-Vippach koło Weimaru. Na Śląsku osiedli pod koniec XVII wieku dwaj synowie Fryderyka Weikharta von Vippach, marszałka dworu książąt von Nassau-Dillenburg: Fryderyk Wigand i Henryk Zygmunt.

Fryderyk Wigand – koniuszy książąt legnicko – brzeskich, właściciel Schwartz w Saksonii, brał udział w 1659 roku w pogrzebie księżnej Zofii Katarzyny, żony księcia Jerzego III brzeskiego.

Henryk Zygmunt – oficer regimentu von Sporck wojsk cesarskich i regent państwa stanowego Syców (Polnisch Wartenberg), żonaty z Ewą von Reuss z księstwa karniowskiego, miał syna – Juliana (Juliusz) Henryka.

Julian (Juliusz) Henryk – właściciel Dobrzenic (Siegroth) koło Strzelina (Strehlen) oraz Niedzwiednika (Baerwalde) koło Żąbkowic Śląskich (Frankenstein). Żonaty (x 5.11.1680 r.) z Anną Elżbietą, córką Leonarda von Tschirschki z Kowalskich Żelowic (Schmitzdorf) miał sześcioro dzieci: Julianę Szarłotę – żonę N. von Saebisch, Ewę Katarzynę – żonę N. von Pfeil, Joannę Marię, Juliusza Fryderyka, Leonarda Zygmunta i Ernesta Maurycjusza (Moryca).

Juliusz Fryderyk – kapitan wojsk polskich i saskich, właściciel Szuszkowic (Tschauschwitz) koło Strzelina (Strehlen), żonaty (x 28.11.1709 r.) z Erdmutą Zofią, najstarszą córką Jana Abrahama von Sebottendorf z Rotwerndorf w Saksonii i Kurowa (Kauer), wdową po N. von Buenau (zm. 1701 r.) z Oelsa w Miśni, miał dwanaścioro dzieci, z których większość zmarła w dzieciństwie i młodości: Abrahama Juliusza Fryderyka (ur. i zm. 1711 r.), Henryka Zygmunta (ur. 17.03.1712 – zm. Syców, Polnisch Wartenberg 1755 r.) – właściciela Szuszkowic (Tschauschwitz), szefa regimentu huzarów wojsk pruskich, żonatego z Heleną Szarłotą hr. von Salisch, Juliana Rudolfa (ur. 23.07.1715 r.), Annę Elżbietę, Wilhelma, Rudolfa Fryderyka, Karola Leonarda, N. syna (ur. 1717 r.), N. córkę (ur. 1718 r.), Julianę Henriettę (ur. 1719 r.) i Małgorzatę Eleonorę (ur. 1720 r.).

Leonard Zygmunt (zm. 23.03.1715 r.) – brat Juliusza Fryderyka, właściciel Niedzwiednika (Baerwalde), żonaty (x 9.02.1706 r.) z Szarłotą Zofią (zm. 1727 r.),

młodsza córka Jana Abrahama von Sebottendorf (siostrą Erdmuty Zofii), miał ośmioro dzieci: Annę Szarlottę (ur. 10.12.1706 – zm. 1709 r.), Ewę Zofię (ur. i zm. 1708 r.), Katarzynę Elżbietę (ur. 18.08.1709 r.), Erdmutę Helenę (ur. 1710 r.), Juliana Zygmunta Abrahama (ur. 22.06.1711 r.), Szarlottę Julianę (ur. 28.07.1712 r.), Wilhelma Henryka Gottloba (ur. 3.10.1713 r.) i Chrystianę Fryderykę (ur. 6.06.1715 r.).

Ernest Maurycjusz (Moryc) (zm. 1763 r.) – trzeci z braci, właściciel Dobrzenic (Siegroth) i Grodziszcz (Lampersdorf), żonaty z Julianną Wilhelminą von Netz (ur. 1703 r.), miał córkę – Helenę Elżbietę (ur. 1732 – zm. Głogówek, Oberglogau 13.04.1799 r.), żonę (x 10.10.1753 r.) Gottlieba Zygmunta von Thielau, któremu wniosła w posagu Grodziszcz (Lampersdorf).

Źródła:

Sinapius t. II s. 1083-1086

Zedlitz t. IV s. 298

Błażek t. II s. 138-139

TABLICE GENEALOGICZNE

N. v. Vippach
ż. N. v. Pflug
z Miśni
|
Henryk
wł. Markt-Vippach
i Lichtenhenne
marszałek dworu książąt
v. Sachsen-Weimar
ż. 1. N.N.
2. Radegunda v. Treppach
|
Jan Krzysztof
wł. Markt-Vippach
dworzanin książąt
v. Sachsen-Weimar
ż. Magdalena v. Erdmannsdorf
|
Fryderyk Wilhelm
ur. 27.05.1585 – zm. 24.06.1669 r.
wł. Schwartze
ż. Urszula v. Brandenstein
z Rocke i Graefendorf
(zm. 1639 r.)
|
Fryderyk Weikhart
marszałek dworu

1

Henryk Zygmunt
wł. Schwartze
regent państwa
stanowego Syców
ż. Ewa v. Reuss
z ks. karniowskiego

Urszula Sabina
m. Jan Wit v. Thuena
wł. Wuerbach i Kitzenstein

Julian (Juliusz) Henryk
wł. Dobrzenic i Niedźwiednika
ż. (x 5.11.1680 r.) Anna Elżbieta
y. Tschirski z Kowalskich Żelowice

Juliusz Fryderyk
kapitan wojsk
saskich i polskich
wł. Szuszkowic
ż. (x 28.11.1709 r.)
Erdmuta Zofia
(siostra Szarlotty)
v. Sebottendorf
z Rotwerdorf
1o voto v. Buenau
(zm. 1701 r.)

Leonard Zygmunt
zm. 23.03.1715 r.
wł. Niedźwiednika
ż. (x 9.02.1706 r.)
Szarlotta Zofia ż.
(siostra Erdmuty)
v. Sebottendorf
(zm. 1727 r.)
z Rotwerndorf

Ernest Maurycjus
(Moryc)
zm. 1763 r.
wł. Dobrzenic
ż. Julianna Wilhelmina
v. Netz
(ur. 1703 r.)
|
Helena Elżbieta
ur. 1732 –
zm. Głogówek
(13.04.1799 r.)
wł. Grodziszcz
n. Zygmunt v. Thielau

c) a) Julianna Szarlotta
 r. m. N. v. Saebisch
 enic b) Ewa Katarzyna
 helmina m. N. v. Pfeil
 c) Joanna Maria
 .)

ieta
 k
 ra
 hielau

córki:
 a) Anna Szarlotta
 ur. 10.12.1706 – zm. 1709 r.
 b) Ewa Zofia
 ur. i zm. 1708 r.
 c) Katarzyna Elżbieta
 ur. 18.08.1709 r.
 d) Erdmuta Helena
 ur. 1710 r.
 e) Szarlotta Julianna
 ur. 28.07.1712 r.
 f) Chrystiana Fryderyka
 ur. 6.06.1715 r.

Julian Zygmunt
Abraham
ur. 22.06.1711 r.

Wilhelm Henryk
Gottlob
ur. 3.,10.1713 r.

córki:

- a) Anna Szarlotta
ur. 10.12.1706 – zm. 1709 r.
- b) Ewa Zofia
ur. i zm. 1708 r.
- c) Katarzyna Elżbieta
ur. 18.08.1709 r.
- d) Erdmuta Helena
ur. 1710 r.
- e) Szarlotta Julianna
ur. 28.07.1712 r.
- f) Chrystiana Fryderyka
ur. 6.06.1715 r.

Abraham	Henryk	Julian
Juliusz Freyderyk	Zygmunt	Rudolf
ur. i zm. 1711 r.	ur. 17.03.	ur.

Wilhelm Rudolf Karol N. córki:
Fryderyk Leonard ur. a) Anna Elżbieta
1717 .b) N.

1712 - 23.07.
zm. Syców 1715 r.
1755 r.
wł. Szuszkowic
szef regimentu
huzarów pruskich
ż. Helena Szarlotta
hr. v. Salisch

ur. 1718 r.
c) Julianna Henrietta
ur. 1719 r.
d) Małgorzata Eleonora
ur. 1720 r.

VIŠKOTA

zob.

WYSKOTA

VITKOV

zob.

MALY

(z) VLADENINA

zob.

(z) WLADENINA

VLČEK

zob.

WELCZEK

VLČEK

zob.

WILCZEK

VLK

zob.

WILK

VLOSTOVSKI

zob.

PUECKLER

VODA

zob.

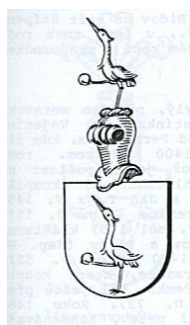
WODA

VODĚRAD

zob.

PLACH

VOGEL

Nobilitowani mieszczenie z Tarnowskich Gór (Tarnowitz), znani z połowy XVII wieku. Maksymilian von Vogel był wysokim urzędnikiem w tym mieście. Jego żona – Katarzyna (ur. 1642 –zm. 6.08.1667 r.) pochodziła z Norymbergi.

Źródła:

Pilnaček t. V s. 1369

VOGEL

(VOGEL von FALKENSTEIN)

W 1651 roku (28.02.) zostali nobilitowani i wpisani w stan rycerski z predykatem „von Falkenstein“ i częściowo zmianą nazwiska, bracia Tomasz i Krzysztof Vogl, oficerowie wojsk cesarskich. Posiadali herb czteropolowy z tarczą sercową. Na złoto-srebrnej tarczy umieszczony był miecz. Pola 1 i 4 czarne ze złotym lwem, pola 2 i 3 srebrne z zielonym wzgórzem o trzech szczytach, na środkowym, wyższym umieszczony był naturalnej barwy zrywający się do lotu sokół. W klejnocie znajdował się podobny sokół. Labry: prawe – czarno-złote, lewe czarno-srebrne.

Pod koniec XVIII wieku ród podzielił się na dwie linie: Hanibala Zygmunta i Emanuela.

I. LINIA HANIBALA ZYGMUNTA

(wymarła)

Hanibal Zygmunt Vogel von Falkenstein (ur. Ziębice, Muensterberg 15.03.1750 – zm. Koźle, Cosel 25.09.1808 r.) – major wojsk pruskich, miał syna Edwarda Ernesta Fryderyka Hanibala (ur. Wrocław, Breslau 5.01.1797 – zm. Dłużek, Dolzig 6.04.1885 r.), właściciela Dłużka (Dolzig) koło Żar (Sohrau), generała wojsk pruskich, w 1866 roku dowódcę Armii Menu. W 1889 roku (27.01.) jego imieniem nazwano regiment piechoty nr 56: „Vogel von Falkenstein”. Żonaty (x Treuenbrietzen 9.04.1829 r.) z Luizą Wilhelminą Julią Gaertner (ur. Berlin 21.01.1813 – zm. Dłużek, Dolzig 24.08.1892 r.), miał dwóch synów:

1. Egberta Edwarda Augusta Hanibala Eugeniusza Melchiora (ur. Berlin 7.01.1837 – zm. Strassburg 1.10.1904 r.) – porucznika wojsk pruskich w służbie austriackiej. Żonaty (x Królewiec-Prusy Wschodnie, Koenigsberg-Ostpreussen 21.01.1867 r.) z Paulą bar. von Puttkamer (ur. Droszewo-Prusy Wschodnie, Kunzkeim-Ostpreussen 5.03.1846 r.), miał córkę – Luizę (ur. Dłużek, Dolzig 23.10.1868 r.).
2. Maksymiliana Edwarda Augusta Hanibala Kunza Zygmunta (ur. Berlin 29.04.1839 r.) – ordynata fideikomisu Dłużek (Dolzig, generała wojsk pruskich. Żonaty (x Koblenz 3.09.1862 r.) z Marią bar. von Stoltzenberg (ur. Koblenz 15.09.1842 r.), miał dwoje dzieci:
 - a) Agnieszkę Luizę Fryderykę Gertrudę Annę Marię (ur. Duesseldorf 2.10.1863 r.).
 - b) Edwarda Wilhelma Maksa (ur. Dłużek, Dolzig 25.01.1871 – zginął 21.10.1914 r.) – majora sztabu regimentu grenadierów wojsk niemieckich. Żonaty (x Ruehstadt 29.09.1908 r.) z Anną Luizą von Jagow (ur. Quitzoebel 30.06.1883 r.), miał trzy córki: Marianne Teresę Agnieszkę Teklę Adelajdę (ur. Poczdam, Potsdam 24.10.1909 r.), Adelajdę Marię Alinę Elżbietę Agnieszkę (ur. Poczdam, Potsdam 28.04.1911 r.) i Juttę Agnieszkę Małgorzatę Anneluizę Szarlottę (ur. Poczdam, Potsdam 1.11.1912 r.).

II. LINIA EMANUELA.

Emanuel Vogel von Falkenstein (ur. 21.03.1754 – zm. Wińsko, Winzig 20.06.1810 r.) – królewski poborca podatków, miał dwóch synów którzy założyli dwie podlinie.

1. Podlinia Augusta Józefa Ludwika Karola.

August Józef Ludwik Karol Vogel von Falkenstein (ur. Ziębice, Muensterberg 13.09.1799 – zm. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 9.06.1869 r.) – królewski radca finansowy, był żonaty (x Kamienna Góra, Landeshut 10.09.1928 r.) z Eugenią Julią Augustą Henriettą John (ur. Kamienna Góra, Landeshut 1.02.1809 – zm. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 12.10.1862 r.). Miał trzech synów:

1. Heino Eugeniusza Augusta (ur. Kamienna Góra, Landeshut 26.02.1831 – zm. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 12.10.1905 r.) – pułkownika wojsk pruskich. Żonaty (x Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 1.11.1865 r.) z Martą Marią Anną Karstedt (ur. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 13.01.1837 – zm. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 25.10.1902 r.), miał troje dzieci:
 - a) Heino Jana Alberta Augusta (ur. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 31.05.1868 – zginął 29.08.1915 r.) – który prawdopodobnie po ślubie w 1903 roku wyjechał do Chile, gdzie urodziły mu się

- wszystkie jego dzieci i po 1907 roku wrócił do Niemiec. Żonaty (x Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 10.10.1903 r.) z Idą Elżbietą Szarlottą Augustą von Beunigsen (ur. Mannheim 26.04.1874 r.), miał trzech synów: Heino Jana Wilhelma Otto (ur. Padrojen 8.07.1904 r.), Kurta Detleva Hermanna Waltera (ur. Padrojen 29.06.1906 r.) i Otto Eberharda Rudolfa Augusta (ur. Padrojen 17.08.1907 r.).
- b) Jana Alberta Augusta (ur. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 16.02.1870 r.) – farmera w Chile. Żonaty (x Valdivia-Chile 3.04.1904 r.) z Martą Werkmeister (ur. 3.02.1881 r.), miał dwoje dzieci: Martę Joannę Elizę Helenę Annę (ur. Chaimavida-Chile 10.02.1905 r.) i Waltera Otto Heino Jana (ur. Chaimavida-Chile 4.10.1906 r.).
- c) Elżę Martę Matyldę Eugenię (ur. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 15.09.1876 r.) – żonę (x Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 2.11.1903 r.) Teodora von Lunbblat, oficera wojsk niemieckich.
2. Edwarda Karola Augusta (ur. Kamienna Góra, Landeshut 27.06.1833 – zm. Gubin, Guben 9.04.1894 r.) – żonatego (x Pfoerten-Nieder Lausitz 13.02.1872 r.) z Pauliną Franciszką Laurą Teresą Bianką von Klinguth (ur. Gross Jamno ? 29.08.1839 r.), miał dwoje dzieci:
- a) Fryderyka (Fryca) Oskara Edwarda (ur. Wrociszów k. Nowej Soli, Heinzendorf b. Neusalz 7.05.1873 r.) – majora wojsk niemieckich.
- b) Elżbietę Paulinę Eugenię Laure (ur. Wrociszów, Heinzendorf 16.07.1875 r.) – żonę (x Kowalów k. Rzepina, Kohlow b. Reppen 10.08.1905 r.) Fryderyka (Fryca) von Risselmann (zm. Goerbitsch 4.06.1907 r.), właściciela Goerbitsch koło Frankfurtu nad Odrą (Frankfurt a. Oder).
3. Eugeniusza Karola (ur. Kamienna Góra, Landeshut 29.02.1836 – zginął 1.12.1870 r.) – kapitana wojsk pruskich. Żonaty (x Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 29.03.1864 r.) z Anną Roescher (ur. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 12.09.1846 – zm. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 5.08.1908 r.), miał dwoje dzieci:
- a) Waltera Edwarda Augusta Eugeniusza (ur. Gotha 23.06.1865 r.) – majora wojsk niemieckich, żonatego (x Seeheim 5.10.1899 r.) z Elżbietą von Tiedemann (ur. Kassel 3.03.1880 r.)
- b) Gertrudę Emilię Eugenię (ur. Gotha 1.07.1866 r.) – żonę (x Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 3.04.1886 r.) Henryka Grapow, pułkownika wojsk niemieckich.

2. Podlinia Edwarda Aleksandra Beniamina (wymarła).

Edward Aleksander Benjamin Vogel von Falkenstein (ur. Wińsko, Winzig 24.11.1804 – zm. Siedlisko, Carolath 1.05.1869 r.) – major wojsk pruskich, żonaty (x Kamienna Góra, Landeshut 26.09.1833 r.) z Julią Ewelina John (ur. Ka-

mienna Góra, Landeshut 12.04.1811 – zm. Drezno, Dresden 26.02.1901 r.).
Miał troje dzieci:

1. Hermanna Rudolfa Gustawa (ur. Kolonia, Koeln 6.02.1837 – zm. Zgorzelec, Goerlitz 11.09.1886 r.) – pułkownika wojsk pruskich. Żonaty (x Bueckeburg 17.12.1878 r.) z Karoliną Henriettą Gustawą Koenig (ur. Bueckeburg 8.05.1856 r.), miał dwoje dzieci:
 - a) Ewelinę Marię Szarlottę Emilię Gustawę (ur. Bueckeburg 24.09.1879 r.)
 - b) Otto Karola Ferdynanda (ur. Berlin 21.02.1883 – zginął 10.01.1915 r.) – kapitana wojsk niemieckich.
2. Karola Henryka Ludwika Fryderyka Teodora (ur. Muenster 20.08.1840 – zm. Świdnica, Schweidnitz 22.01.1883 r.) – majora wojsk pruskich. Żonaty (x 7.06.1875 r.) z Adelą Marią Glenck (ur. Buffleben 29.11.1855 – zm. Sokołowsko, Goerbersdorf 8.06.1891 r.), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x Świdnica, Schweidnitz 4.01.1887 r.) za profesora Uniwersytetu Wrocławskiego Wiktora von Richter (zm. Wrocław, Breslau 8.10.1891 r.). Miał syna Kurta Fryderyka Juliusza Edwarda (ur. Świdnica, Schweidnitz 25.03.1876 – zginął 1914 r.) – profesora geologii na Uniwersytecie w Giesen.
3. Marię Julię Szarlottę (ur. Kolonia, Koeln 2.06.1844 r.)

Źródła:

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg 12:1918 s. 921-923

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Linia Hanibala Zygmunta.

(wymarła)

Hanibal Zygmunt Vogel v. Falkenstein
ur. Ziębice 15.03.1750 – zm. Koźle 25.09.1808 r.
major wojsk pruskich
|
Edward Ernest Fryderyk Hanibał
ur. Wrocław 5.01.1797 – zm. Dłużek 6.04.1885 r.
generał wojsk pruskich
1866 r. – dowódca Armii Menu
właściciel Dłużka
ż. (x Treuenbriezen 9.04.1829 r.) Luiza
Wilhelmina Julia Gaertner
(ur. Berlin 21.01.1813 – zm. Dłużek 24.08.1892 r.)
|

Egbert Edward August Hanibal Eugeniusz Melchior ur. Berlin 7.01.1837 - zm. Strassburg 1.10.1904 r. porucznik wojsk pruskich w służbie austriackiej ż. (x Królewiec – Prusy Wschodnie 21.01.1867 r.) Paula bar. v. Puttkamer (ur. Droszewo – Prusy Wschodnie 5.03.1846 r.) Luiza ur. Dłużek 23.10.1868 r.	Maksymilian Edward August Hanibal Kunz Zygmunt ur. Berlin 29.04.1839 r. generał wojsk pruskich ordynat fideikomisu Dłużek ż. (x Koblenz 3.09.1862 r.) Maria bar. v. Stoltzenberg (ur. Koblenz 15.09.1842 r.) 	
	Edward Wilhelm Maks ur. Dłużek 25.01.1871 - zginął 21.10.1914 r. major sztabu grenadierów ż. (x Ruchstadt 29.09.1908 r.) Anna Luiza v. Jagow (ur. Quitzoebel 30.06.1882 r.) córki: a) Marianna Teresa Agnieszka Tekla Adelajda ur. Poczdam 24.10.1909 r. b) Adelajda Maria Alina Elżbieta Agnieszka ur. Poczdam 28.04.1911 r. c) Jutta Agnieszka Małgorzata Anneluiza Szarlotta ur. Poczdam 1.11.1912 r.	Agnieszka Luiza Fryderyka Gertruda Anna Maria ur. Duesseldorf 2.10.1863 r.

2. Linia Emanuela – podlinia 1: Augusta Józefa Ludwika Karola.

Emanuel Vogel v.Falkenstein ur. 21.03.1754 – zm. Wińsko 20.06.1810 r. królewski poborca podatków 	
August Józef Ludwik Karol ur. Ziębice 13.09.1799 - zm. Frankfurt n. Odrą 9.06.1869 r. królewski radca finansowy ż. (x Kamienna Góra 10.09.1928 r.) Eugenia Julia Augusta Henrietta John (ur. Kamienna Góra 1.02.1809 – zm. Frankfurt n. Odrą 12.10.1862 r.) 	Edward Aleksander Beniamin <u>podlinia 2</u>
Heino Eugeniusz August ur. Kamienna Góra 26.02.1831 - zm Frankfurt n. Odrą	Edward Karol August ur. Kamienna Góra 27.06.1833 - Eugeniusz Karol ur. Kamienna Góra 29.02.1836 –

12.10.1905 r. pułkownik wojsk pruskich ż. (x Frankfurt n. Odrą 1.11.1865 r.) Marta Maria Anna Karstedt (ur. Frankfurt n. Odrą 13.01.1837 - zm. Frankfurt n. Odrą 25.10.1902 r.	zm. Gubin 9.04.1894 r. ż. (x Pfoerten 13.02.1872 r.) Paulina Franciszka Laura Teresa Bianka v. Klinguth (ur. Gross Jamno ? 29.08.1839 r.)	zginął 1.12.1870 r. kapitan wojsk pruskich ż. (x Frankfurt n. Odrą 29.03.1864 r.) Anna Roescher (ur. Frankfurt n. Odrą 12.09.1846 – zm. Frankfurt n. Odrą 5.08.1908 r.	
	Fryderyk Oskar	Elżbieta Paulina	
	Edward	Eugenia Laura	
	ur. Wrociszów	ur. Wrociszów	
	7.05.1873 r.	16.07.1875 r.	
	major wojsk niemieckich	m. (x Kowalów 10.08.1905 r.)	
Heino Jan	Jan Albert	Elza Marta	Fryderyk
Albert August	August	Matylda Eugenia	v. Risselman
ur. Frankfurt n. Odrą	ur. Frankfurt	ur. Frankfurt n. Odrą	(zm. Goerbitsch 4.06.1907 r.)
31.05.1868 - zginął	n. Odrą	15.09.1876 r.	wł. Goerbitsch
29.08.1915 r. 1903 – 1907	16.02.1870 r.	m.(x Frankfurt n. Odrą	Walter Edward August Eugeniusz
farmer w Chile	farmer w Chile	2.11.1903 r.)	Gertruda Emilia Eugenia
ż. (x Frankfurt n. Odrą	ż. (x Valdivia 3.04.1904 r.)	Teodor v. Lunbblat	ur. Gotha 23.06.1865 r.
10.10.1903 r.)	Marta Werkmeister	oficer wojsk niemieckich	major wojsk niemieckich
Ida Elżbieta Szarlotta	(ur. 3.02.1881 r.)	ż. (x Seeheim 5.10.1899 r.)	ż. (x Seeheim 5.10.1899 r.)
Augusta		Elżbieta	Henryk Grapow pułkownik wojsk niemieckich
v. Beunigsen	Walter Otto Heino	v. Tiedemann	
(ur. Mannheim 26.04.1874 r.)	Jan	(ur. Kassel 3.03.1880 r.)	
	ur. Chaimavida		
	4.10.1906 r.	Anna ur. Chaimavida 10.02.1905 r.	
Heino Jan	Kurt Detlew	Otto Eberhard	
Wilhelm Otto	Hermann Walter	Rudolf August	
ur. Padrojen	ur. Padrojen	ur. Padrojen	
8.07.1904 r.	29.06.1906 r.	17.08.1907 r.	

2. Linia Emanuela – Podlinia 2: Edwarda Aleksandra Beniamina
(wymarła)

Emanuel Vogel von Falkenstein
ur. 21.03.1754 – zm. Wińsko 20.06.1810 r.

August Józef Ludwik Karol
|
podlinia 1.

Edward Aleksander Beniamin
ur. Wińsko 24.11.1804 –
zm. Siedlisko 1.05.1869 r.
major wojsk pruskich
ż. (x Kamienna Góra 26.09.1833 r.)
Julia Ewelina John
(ur. Kamienna Góra 12.04.1811 –
zm. Drezno 26.02.1901 r.)
|

Hermann Rudolf
Gustaw
ur. Kolonia 6.02.1837 -
zm. Zgorzelec 11.09.1886 r.
pułkownik wojsk
pruskich
ż. (x Bueckeburg
17.12.1878 r.)
Karolina Henrietta
Gustawa Koenig

Karol Henryk Ludwik
Fryderyk Teodor
ur. Muenster 20.08.1840 –
zm. Świdnica 22.01.1883 r.
major wojsk pruskich
ż. (x 7.06.1875 r.) Adela
Maria Glenck
(ur. Buflieben 29.11.1855 -
zm. Sokołowsko 8.06.1891 r.)
2o voto v. Richter

Maria Julia Szarlotta
ur. Kolonia 2.06.1844 r.

|
|
|
|
|

|
Kurt Fryderyk
Juliusz Edward
ur. Świdnica 25.03.1873 –
zginął 1914 r.
prof. geologii Uniw. Giesen

Otto Karol Ferdynand
ur. Berlin 21.02.1883 -
zginął 10.01.1915 r.
kapitan wojsk
niemieckich

Ewelina Maria
Szarlotta Emilia Gustawa
ur. Bueckeburg 24.09.1879 r.

VOGT
(VOGT von MUENSTERBERG)

Ród średniowiecznych wójtów, na przełomie XIII i XIV wieku byli dziedzicznymi wójtami Ziębic (Muensterberg) a później – na przełomie XIV i XV wieku, dziedzicznymi wójtami Strzegomia (Striegau).

W 1291 roku Gozko – dziedziczny wójt Ziębic (Muensterberg), w 1296 roku – bracia Gozko i Jan „haereditarii in Muensterberg”, w 1305 roku bracia Gozko i Mikołaj „castellani” Ziębic (Muensterberg).

Piotr Vogt – w latach 1384 – 1406 dziedziczny wójt Strzegomia (Striedau), był żonaty z Anną, córką rycerza Dypranda von der Rybnicz (Reibnitz) zwanego von Falkenberg (Sokoła k. Jawora).

Źródła:

Błażek t. III s. 170

VOGT

zob.

VOGTEN

VOGTEN

(VOGTEN und WESTERBACH, VOGT)

Herb szlachecki von Vogt

Herb baronowski von Vogten und Westerbach

\Frankoński ród mieszczański osiadły we Wrocławiu (Breslau), wielu przedstawicieli rodu w XVI wieku było członkami rady miejskiej Wrocławia (Breslau). W 1597 roku (10.02.) uzyskali szlachectwo ziem dziedzicznych Habsburgów z dyplomem herbowym bracia i kuzyn Mikołaj, Sebastian i Fryderyk Vogt.

Sebastian (ur. 1547 – zm. 1.06.1601 r.) – właściciel Damianowic (Damsdorf) koło Wrocławia (Breslau), od 1581 roku do swojej śmierci był członkiem rady

miasta Wrocławia (Breslau). Żonaty (x 29.11.1575 r.) z Anną von Sauermann (ur. 1560 – zm. 24.07.1599 r.), miał syna – Jana (ur. 1576 zm. 3.04.1637 r.), członka rady miejskiej od 1614 roku, deputowanego stanów księstwa wrocławskiego, właściciela Solnej (Saegewitz) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty z Marią von Saebisch miał syna – Jana Mikołaja (zm. ? .08.1679 r.), właściciela Solnej (Saegewitz) i Polakowic (Pollogwitz) koło Wrocławia (Breslau) oraz Mikołajowa (Niklasdorf) i Przedborowa (Schoenheide) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), żonatego z Blandyną Joanną (ur. 1629 – zm. 1680 r.), córką Daniela von Pfeil z Przedborowa (Schoenheide), które wniosła mu w posagu.

Syn Jana Mikołaja – Karol Gustaw (ur. 1651 – zm. 6.11.1698 r.) – właściciel Przedborowa (Schoenheide) i Tomic (Tomnitz), w 1687 roku (3.04.) uzyskał tytuł czeskiego barona ze zmianą herbu, nazwiska i predykat: „bar. von Vogten und Westerbach”, w 1694 roku (18.01.) otrzymał potwierdzenie starego stanu panów. Predykat pochodził od siedziby rodowej żony protoplasty rodu Jana Vogta – N. Langer von Westerbach. Żonaty (x 1685 r.) z Marią Ludmiłą bar. von Sweerts und Reist (ur. 16.02.1660 – zm. 14.09.1697 r.), dziedziczką Stoszowic (Peterwitz) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), miał kilku synów: Najstarszy – Franciszek Karol, właściciel Kubic (Kaubitz), Bobolic (Schraebisdorf), Kałuży (Klein Belmsdorf) i Tomic (Tomnitz) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), członek rady książąt ziębskich von Auersperg, był żonaty (x 22.05.1719 r.) z Marią Konstancją von Schneckendorf z Miłogoszczy (Muehl gast) koło Wołowa (Wohlau).

Drugi syn Karola Gustawa – Jan Antoni Zygmunt, właściciel Przedborowa (Schoenheide), żonaty (x 1723 r.) z Elżbietą von Seidlitz, miał syna – Jana Franciszka Zygmunta (ur. 18.09.1738 – zm. 25.03.1780 r.), właściciela Starej Krasnicy (Alt Schoenau) i Dolnego Muchowa (Nieder Mochau). Żonaty z Luizą Antonią Elżbietą bar. von Kalckreuth (ur. 12.04.1740 – zm. 30.06.1785 r.) z Dłużka (Dolzig) koło Żar (Sohrau), miał trzech synów:

1. Jana Baptystę (ur. 30.07.1767 – zm. 10.02.1809 r.) – kanonika katedry wrocławskiej.
2. Franciszka Antoniego Ferdynanda (ur. 1769 – zm. Legnica, Liegnitz 23.04.1830 r.) – właściciela Kraszowic (Kroischwitz) koło Świdnicy (Schweidnitz) i Piskorzówka (Klein Peiskerau) koło Oławy (Ohlau). Żonaty z Józefiną bar. von Saurma von und zu der Jeltsch (ur. 1779 – zm. 10.03.1832 r.) z Jelcza (Jeltsch), miał syna – Ernesta (ur. 11.12.1802 – zm. 16.01.1878 r.), ostatniego męskiego potomka rodu. Żonaty (x Głogów, Glogau 18.05.1836 r.) z Kamilą Angeliką Baumeister (ur. 11.10.1813 – zm. 27.12.1879 r.), miał tylko pięć córek:
 - a) Elżbietę (ur. Ostrów Wielkopolski, Ostrowo 25.01.1837 r.).
 - b) Antonię Szarłottę (ur. Ostrów Wielkopolski, Ostrowo 5.04.1838 r.).
 - c) Angelikę (ur. Ostrów Wielkopolski, Ostrowo 12.05.1839 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 8.05.1861 r.) przemysłowca Juliana Webskiego.

- d) Józefinę Bertę Szarłottę (ur. Wrocław, Breslau 18.11.1846 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 18.04.1874 r.) Hermanna von Schuckmann, właściciela majątku w Mianowicach w Wielkopolsce.
- e) Marię (ur. Wrocław, Breslau 12.10.1850 r.)
3. Karola Gustawa (ur. 1771 – zm. Jelenia Góra, Hirschberg 27.06.1844 r.) – landrata powiatu jeleniogórskiego, właściciela Starej Kraśnicy (Alt Schoenau) i Dolnego Muchowa (Nieder Mochau). Żonaty z Zofią Mylius miał dwóch synów:
- a) Hermanna Arbogasta Marcina Artura (ur. 1795 zm. Sobieszów k. Jeleniej Góry, Hermsdorf b. Hirschberg 3.05.1872 r.) – pruskiego radcę sądowego. Zmarł nieżonaty.
- b) Rudolfa (ur. Stara Kraśnica, Alt Schoenau 7.08.1807 – zm. 21.08.1852 r.) – sędziego sądu powiatowego w Trzciance (Schoenlanke) w Wielkopolsce. Żonaty (x Wrocław, Breslau 27.07.1852 r.) z Ewelina bar. von Larisch (ur. 25.12.1831 r.) z Naczęsławic (Gross Nimsdorf), zmarł miesiąc po ślubie. Wdowa wyszła ponownie za mąż (x Budapeszt 22.02.1862 r.) za Antoniego Hietel oficera wojsk austriackich.

Źródła:

Zedlitz t. IV s. 300

Błażek t. II s. 139

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha Jg 51:1901 s. 827-828

TABLICE GENEALOGICZNE

Jan Vogt
 żył we Frankonii
 ż. N. Langinger v. Westerbach
 |
 Jan jun.
 zm. 9.05.1567 r.
 ż. Katarzyna v. Schwartz
 |
 Sebastian
 ur. 1547 - zm. 1.06.1601 r.
 od 1581 r. czł. rady m. Wrocławia
 wł. Damianowic
 ż. (x 29.11.1575 r.) Anna
 v. Sauermann
 (ur. 1560 – zm. 24.07.1599 r.)
 |
 Jan
 ur. 1576 – zm. 3.04.1637 r.

od 1614 r. czł. rady m. Wrocławia
deputowany stanów ks. wrocławskiego
wł. Solnej
ż. Maria v. Saebisch
|
Jan Mikołaj
zm. ?08.1679 r.
wł. Solnej, Polakowic, Mikołajowa
i Przedborowa
ż. Blandyna Joanna v. Pfeil
(ur. 1629 – zm. 1680 r.)
z Przedborowa
|
Karol Gustaw
ur. 1651 – zm. 6.11.1698 r.
wł. Przedborowic i Tomic
1687 r. – bar. v. Vogten u. Westerbach
1694 r. – potwierdzenie starego stanu panów
ż. (x 1685 r.) Maria Ludmiła
bar. v. Sweerts u. Reist
(ur. 16.02.1660 – zm. 14.09.1697 r.)
wł. Stoszowic
|

Franciszek Karol wł. Kubic, Bobolic, Kałuży i Tomic czł. rady ks. v. Auersperg z Ziębic ż. (x 22.05.1719 r.) Maria Konstancja v. Schneckendorf z Miłogoszczycy	Jan Antoni Zygmunt wł. Przedborowic ż. (x 1723 r.) Elżbieta v. Seidlitz Jan Franciszek Zygmunt ur. 18.09.1738 – zm. 25.03.1780 r. wł. Starej Kraśnicy i Dolnego Muchowa ż. Luiza Antonia Elżbieta bar. v. Kalckreuth z Dłużka (ur. 12.04.1740 – zm. 30.06.1785 r.) 	N.
---	---	----

Jan Baptysta ur. 30.07.1767 - zm. 10.02.1809 r. kanonik katedry wrocławskiej	Franciszek Antoni Ferdynand ur. 1769 - zm. Legnica 23.04.1830 r. wł. Kraszowic i Piskorzówki ż. Józefina bar. v. Saurma	Karol Gustaw ur. 1771 – zm. Jelenia Góra 27.06.1844 r. landrat pow. jeleniogórskiego wł. Starej Kraśnicy i Dolnego Muchowa ż. Zofia Mylius
--	--	--

v. und zu der Jeltsch (ur.1779 – zm. 10.03.1832 r.) Ernest ur. 11.12.1802 - zm. 16.01.1878 r. <u>ostatni męski potomek rodu.</u> ż. (x Głogów 18.05.1836 r.) Kamila Angelika Baumeister (ur.11.10.1813 – zm. 27.12.1879 r.) córki:	Hermann Arbogast Marcin Artur ur. 1795 - zm. Sobieszów 3.05.1872 r. pruski radca sądowy	Rudolf ur. Stara Kraśnica 7.08.1807 – zm. 21.08.1852 r. sędzia sądu powiatowego w Trzciance ż. (x Wrocław 27.07.1852 r.) Ewelina bar. v. Larisch 2o voto Hietel
--	--	--

a) Elżbieta – ur. Ostrów Wielkopolski 25.01.1837 r.
b) Antonia Szarlotta – ur. Ostrów Wielkopolski 5.04.1838 r.
c) Angelika – ur. Ostrów Wielkopolski 12.05.1839 r.
m. (x Wrocław 8.05.1861 r.) Julian
Webski – przemysłowiec
d) Józefina Berta Szarlotta – ur. Wrocław 18.11.1846 r.
m. (x Wrocław 18.04.1874 r.) Hermann v. Schuckmann
wł. majątku w Mianowicach (Wielkopolska)
e) Maria – ur. Wrocław 12.10.1850 r.

VOJKOVSKY

zob.

WOYKOWSKI

VOLFENBERSKY

zob.

WOLFENBERG

VOLGNADT

zob.

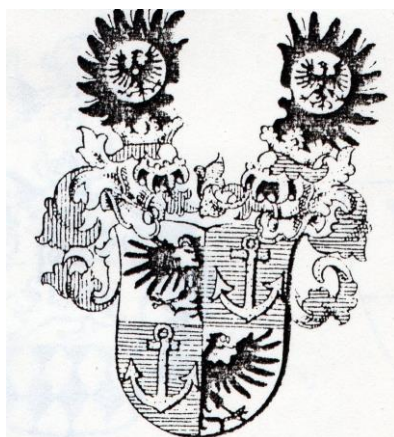
VOLLGNAT

VOLKSTAEDT

zob.

LEGATH

VOLLBRACHT

Według Sinapiusa stary ród rycerski z księstwa legnickiego, według Błażka szlachta nobilitowana w początkach XVIII wieku. W 1707 roku (11.03.) został wpisany w czeski stan rycerski Antoni Filip Vollbracht, radca rejencji legnickiej. Była to jednocześnie nobilitacja, gdyż dopiero w akcie tym uzyskał używania predykatu „von”. Posiadał Kosiska (Koiskau) w księstwie legnickim. Miał tylko córkę – Małgorzatę Aurelię, żonę (x 21.02.1724 r.) Maksymiliana Henryka bar. Sobka von Kornitz właściciela Wielkiej i Małej Rudzicy (Gross- und Klein Riegersdorf) w księstwie cieszyńskim.

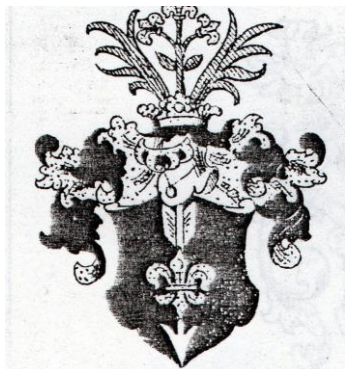
Źródła:

Sinapius t. I s. 115-115, t. II s. 1093-1094

Błażek t. I s.115

Doerr s. 191

VOLLGNAT
(VOLGNADT)

Herb z 1612 r.

Patrycjat wrocławski – złotnicy i aptekarze. W 1612 roku (3.09.) dyplom herbowy otrzymali: Jan sen., Kasper, Melchior i Krzysztof Vollgnad, Kasper i Melchior byli synami Jana sen. Żonaty z Małgorzatą Laninger, miał ośmioro dzieci:

1. Krystynę – dwukrotnie zamężną: 1. (x Wrocław, Breslau 1599 r.) z Janem Gammersfelder, 2. (x Wrocław, Breslau 1606 r.) z Dawidem Flade.
2. Jana jun. (ur. ok. 1575 – zm. Wrocław, Breslau 1622 r.) – złotnika, żonatego (x Wrocław, Breslau 1605 r.) z Zuzanną Fluegel (zm. Wrocław, Breslau 1636 r.), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 1623 r.) za Jana Boxhammera, miał czworo dzieci:
 - a) Zuzannę (ur. Wrocław, Breslau 1606 – zm. Wrocław, Breslau 1640 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 1626 r.) Pawła Hedelhofera (ur. Opole, Oppeln 1594 – zm. Wrocław, Breslau 1633 r.).
 - b) Jana (ur. Wrocław, Breslau 1609 – zm. Wrocław, Breslau 1634 r.) – czeladnika złotniczego.
 - c) Jerzego (ur. Wrocław, Breslau 1611 – zm. Wrocław, Breslau 1675 r.) – złotnika, żonatego (x Wrocław, Breslau 1643 r.) z Katarzyną Vogt (zm. Wrocław, Breslau 1665 r.).
 - d) Daniela (ur. Wrocław, Breslau 1622 – zm. Wrocław, Breslau 1686 r.) – złotnika. Żonaty (x Wrocław, Breslau 1655 r.) z Anną Ficke (zm. Wrocław, Breslau 1680 r.) miał tylko dwie córki.
3. Erazma – kupca we Wrocławiu (Breslau). Żonaty (x Wrocław, Breslau 1609 r.) z Marią Teuffel (zm. Wrocław, Breslau 1654 r.), miał syna – Erazma jun. (zm. 1679 r.), kupca wrocławskiego. Żonaty (x Wrocław, Breslau 1647 r.) z Zuzanną Etzler (zm. Wrocław, Breslau 30.10.1662 r.), miał trzech synów:
 - a) Jana Erazma.
 - b) Godfryda – właściciela Bratowic (Barottwitz) koło Wrocławia (Breslau), żonatego (x 2.09.1677 r.) z Rozyną Fleischhauer.

- c) Jana Chrystiana – żonatego (x 30.10.1685 r.) z Joanną Zofią von Ohlen.
4. Kaspra – nobilitowanego w 1612 roku.
 5. Melchiora – nobilitowanego w 1612 roku
 6. Marię – żonę (x Wrocław, Breslau 1615 r.) doktora filozofii i medycyny Jana Keil.
 7. Baltazara – żonatego (x Wrocław, Breslau 1619 r.) z Marią Braune.
 8. Filipa – kupca i aptekarza. Żonaty z Katarzyną Laur (ur. 1591 – zm. 31.05.1636 r.). miał trzech synów:
 - a) Filipa jun. (zm. 25.07.1677 r.). Żonaty z Zuzanną Oelsner, miał córkę Rozynę Katarzynę (ur. 1666 – zm. 9.10.1708 r.) – żonę (x 1683 r.) Zygmunta von Fuerst, porucznika wojsk cesarskich.
 - b) Fryderyka (ur. 16.10.1631 – zm. 28.03.1649 r.).
 - c) Henryka (ur. 1634 – zm. 3.01.1682 r.) – doktora medycyny i aptekarza, żonatego z Rozyną Scheps.
 Jego syn – Henryk jun. (ur. 24.07.1672 – zm. 1739 r.), członek rady miejskiej Wrocławia (Breslau) i właściciel Ciernina (Langenau) i Szymanowa (Simsdorf) koło Trzebnicy (Trebnitz) w 1698 roku (12.10.) uzyskał potwierdzenie starego stanu rycerskiego. Żonaty (x 1698 r.) z Chrystianą Dorotą von Roth (ur. 1675 – zm. 20.01.1724 r.), miał dwóch synów:
 - Samuela Filipa (ur. 19.10.1699 r.) – właściciela Ciernina (Langenau). Żonaty (x 22.08.1731 r.) z Anną Dorotą von Teubner (ur. 15.05.1698 r.), miał syna Henryka (ur. 27.09.1734 – zm. 1736 r.).
 - Ernesta Ferdynanda (ur. 15.06.1702 r.) – właściciela Cesarzowic (Blankenau) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty (x 1.08.1730 r.) z Julianną Szarlottą von Woyrach, miał trzy córki.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1015

Zedlitz t. IV s. 300

Błażek t. III s. 117

Schles. Wappenbuch szp. 30-31

Doerr s. 178

TABLICE GENEALOGICZNE

Jan sen. Vollgnad
 1612 r. – dyplom herbowy
 ż. Małgorzata Laninger

|

[illegible]

| 3 córki
Henryk
ur. 27.09.1734 – zm. 1736 r.

VOLLMAR
(VOLLMER)

Stary ród rycerski pochodzący ze Schwarzwald, gdzie dzielił się na liczne linie. Na Śląsk przybył około 1607 roku w służbie Jana Jerzego von Hohenzollern, księcia karniowskiego, Jan Henryk von Vollmar, syn Jana Melchiora z Hohenmauer. W 1622 roku był marszałkiem dworu książąt karniowskich i właścicielem folwarku Neusorge w Kietrze (Katscher) koło Głubczyc (Leobschuetz). W 1632 roku przebywał na dworze książąt legnickich a 1634 roku był marszałkiem dworu margrabiego Jerzego Wilhelma brandenburskiego. Zmarł w Berlinie 16.12.1636 roku. Żonaty z Ewą Marią von Stechow miał córkę – Katarzynę Elżbietę (ur. 1615 – zm. 5.03.1659 r.), żonę (x 1633 r.) Jana Adama von Gruttschreiber z Michałowa (Michelau) koło Brzegu (Brieg).

Źródła:

Sinapius t. I s. 1015

Zedlitz t. IV s. 301

Błażek t. II s. 140, t. IV s. 99

Regesten zur Geschichte Jaegerndorfs unter den Herrschen aus dem Hause Brandenburg 1523-1622 (w:) Jahres-Bericht des k.k. Staats-Gymnasiums in Troppau fuer das Schuljahr 1891-92. Troppau 1892 nr 56

VOLMERSTADT

zob.

RECKE

VOLŠANSKI

zob.

OLŠANSKI

VORST

zob.

VAERST

VOSSO
(VOSSO von VOSSENBURG)

Ród pochodzący z Niderlandów, przybyły na Śląsk w pierwszej połowie XVII wieku. Gisbert Vosso von Vossenburger, nadworny lekarz cesarza Ferdynanda II otrzymał skonfiskowaną rodowi von Donig Ścinawkę Dolną (Niedersteine) i Drogosław (Kunzendorf) w hrabstwie kłodzkim. Zmarł w Wiedniu (Wien) w 1629 roku bez potomków. W testamencie (1.11.1628 r.) majątki zapisał swoje-

mu kuzynowi Regnerowi Vosso von Vossenburb oraz szwagrowi – Janowi Arnoldowi von der Hemm (zob.). Ten ostatni został wpisany w stan rycerski z herbem Vosso.

Źródła:

Blažek t. I s. 115

VRABSKY

zob.

WRABSKY

VRANOV
(VRANOVSKY von VRANOV)

Herb wg Blažka

Herb wg Pilnačka

Polski herb Mora

Czeski ród osiadły na Morawach skąd pojawili się w księstwie opawskim, którego herb można zaliczyć do herbu zwanego w Polsce Mora: na początku XVI wieku Puta i Czcibor (bracia ?) byli właścicielami Neplachovic (Neplachowitz) w księstwie opawskim. Myleni często z górnośląskimi Wranowskimi herbu Brochwicz.

Źródła:

Blažek t. IV s. 99

Pilnaček J.: Staromoravští rodové. Brno 1996 s. 11

(z) VRANOV

zob.

WRANOWSKI

VRANOVSKI

zob.

WRANOWSKI

VRANOVSKY

zob.

VRANOV

VRBNA

zob.

WRBNA

VRBSKY

zob.

WIRBSKI

(z) VRCHLABI

zob.

KUROWSKI

VRCHLES

zob.

BEESS

VŘESOVEC
(VRZESOVEC)

Stary morawski ród herbu Półksiężyc, znany od XIV wieku. W XV wieku Jakubek Vřesovec był jednym ze znanych dowódców wojsk husyckich.

W księstwie opawskim osiedli w drugiej połowie XV wieku bracia: Bernard i Jarosz Kańka Vrzesovce. W 1484 roku Jarosz otrzymał od króla Macieja Korwina leśny folwark w Třebomi (Throem) po zmarłym Czenku z Baborowa (Bauerwitz). W 1493 roku sprzedał go mieszczaninowi opawskiemu Augustowi

Dreimamdl. W 1515 roku folwark kupiła rada miejska Opawy (Troppau). Posiadał również dział w Branicach (Branitz), który po jego śmierci sprzedał jego brat – Bernard.

Źródła:

Blažek t. III s. 170, t. IV s. 140

Pilnaček t. V s. 1395-1396

VRŠOVEC

zob.

WRSCHOWETZ

(z) VYČAP

zob.

SOSNOWSKI

VYŠKOTA

zob.

WYSKOTA

WABERSICKH

zob.

WEBERSKI

WABIENSKI

Nazwisko przyjęte przez jedną linię rodu Lessel herbu Grabie, właścicieli Wabienic (Wabnitz) koło Oleśnicy (Oels). Przedstawiciele tej linii osiedli w Polsce nazywali się Wabieńskimi.

zob.

LESSEL

WABINECK

zob.

LESSEL

WACHOWSKI (WACHOWSKI z WACHOWA, WECHOWSKI)

Herb wg Błażka

Polski herb Szeliga

Drobna szlachta górnośląska herbu Szeliga pochodząca z Wachowa (Wachow) koło Olesna (Rosenberg), znana od XV wieku. Informacje z XV i XVI wieku są bardzo skromne: w 1488 roku (31.10.) w wykazie zakonnic klasztoru norbertanek w Czarnowasach (Czarnowanz) koło Opola (Oppeln) występuje Jadwiga Wachowska. W 1538 roku (26.07.) w księgach ziemskich opolsko – raciborskich występuje jako świadek Łukasz Wachowski. W 1575 roku Łukasz (ten sam ?) zapisał wiano swojej żonie Markecie (Małgorzacie), córce Prokopa Wendryńskiego.

W 1564 roku Katarzyna Wachowska z Wachowa (Wachow), siostra Jana, była żoną Jana Poledni. W 1572 roku Wacław Wachowski był pełnomocnikiem Brzikowskich (wolni chłopci ?) z Kadłuba (Kadlub). W 1589 roku właścicielem Leśnej (Leschna) był Łukasz Wachowski a Zygmunt – właścicielem Wachowa. W 1595 roku Zygmunt Wachowski z Wachowa sprzedał swojemu bratu Janowi tzw. „Gruchalski młyn” w Leśnej (Leschna) koło Olesna (Rosenberg). W 1598 roku ten sam Zygmunt, właściciel Leśnej (Leschna) zapisał na tym majątku wiano swojej żonie Ludmile von Frankenberg-Prosclitz. W 1649 roku Piotr Wachowski kupił majątek (folwark ?) w Leśnej (Leschna).

W księdze podatkowej księstwa opolsko – raciborskiego w 1621 roku w okręgi oleskim występuje Jerzy Wachowski – właściciel Wachowa ((Wachow). W 1637 roku, Jarosław Wachowski, właściciel Leśnej (Leschna) występuje jako świadek w testamencie Ewy z Wilkowskich Budzowskiej. Był żonaty z N. – córką Jerzego Osieckiego z Osiecka na Poczółkowie koło Olesna.

W XVII i XVIII wieku nazwisko to pojawia się w okolicy Toszka (Tost), Gliwic (Gleiwitz) i Bytomia (Beuthen). Na przełomie XVII i XVIII wieku często występują w bytomskich księgach parafialnych: w 1687 roku (17.03.) Ferdynand Wachowski był ojcem chrzestnym Katarzyny Bryszkowskiej, w 1693 roku (2.06.) Elżbieta – była matką chętną Franciszka Hernyka Mikuscha. W 1701 roku Joachim Wachowski „de Jasieny” był ojcem chrzestnym Karola Józefa Przyszowskiego. Anna Elżbieta Wachowska występuje kilkakrotnie jako matka chrzestna: w 1704 roku – Marii Karoliny Kalinowskiej, w 1706 roku – Franciszka Fryderyka Kalinowskiego i w 1707 roku – Jana Jerzego Rohowskiego.

Na początku XVIII wieku Joachim Wachowski, żonaty z Małgorzatą von Loeben, miał dwoje dzieci: Annę (ur. Wojska, Woiska 1720 – zm. Niewiadom k. Rybnika, Niewiadom b. Rybnik 17.03.1796 r.) i Joachima jun. (zm. Racibórz, Ratibor 13.03.1796 r.) żonatego z N. von Czornberg.

W 1752 roku występują w dokumentach Jerzy – Jan Bogusław Wachowski żonaty z Szarlottą von Spiegel. W 1755 roku Baltazar Joachim Wachowski posiadał dział w Wojskiej (Woiska) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz).

Antoni Wachowski (zm. Woźniki, Woischnik 15.04.1797 r.) – żonaty z Józefą Lubowską (zm. 25.11.1795 r.) miał syna i cztery córki.

Karol (syn Antoniego ?) Wachowski (ur. 1757 – zm. Woźniki, Woischnik 12.01.1813 r.) – właściciel Załęża (Zalenze) i Grzybowic (Pilzendorf) był komisarzem mobilizacyjnym powiatu pszczyńskiego. Żonaty z Joanną von Pel-

ka (ur.1754 – zm. Załęże, Zalenze 21.08.1802 r.), miał dwóch synów: Fryderyka Wilhelma (ur. 8.11.1793 r.) i N. (ur. 1.03.1795 r.), oraz córkę – Franciszkę (ur. 1.03.1797 r.).

Józefina Wachowska (ur. 1756 – zm. 26.12.1813 r.) była żoną N. von Beyer, właściciela Jawornicy (Jawornitz) koło Lublińca (Lublinitz).

W 1812 roku N. Wachowski był proboszczem w Woźnikach (Woischnik). W 1875 roku (22.03.) zmarł w Pszczynie (Pless) w wieku 75 lat major wojsk pruskich Gottlieb von Wachowski.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1094

Błażek t. II s. 140, t. III s. 170

Pilnaček t. IV s. 1308-1309

Sękowski R.: Posledni wule... s. 59-63, 154-157

Zemska kniha... nr 115

C.D.S. t. I s. 145 nr 155

Księga podatkowa 1621 r. rkp. AP Wr. Księstwo opol.-racib. Sygn. 148

Księga testamentów – testamenty Ewy Budzowskiej i Jerzego Osieckiego rkp.

AP Wr. Księstwo op.-racib. Sygn. 43

WACHTEL (WACHTEL von PANTHENAU)

Herb wg Błażka

Herb wg Pilnačka

Herb wg Siebmachera

Stary ród śląski, według legendy rodowej mieli pochodzić ze Szwabii, protopla-
sta rodu – Kasper von Wachtel miał być marszałkiem dworu księżnej Agnieszki
Szwabskiej, córki cesarza Henryka IV. W 1139 roku miał być pasowany na ry-
cerza przez cesarza Konrada III.

Na Śląsku znani od XV wieku, siedzibami rodowymi było Ratajno (Panthenau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) i Wierzbnik (Herzogswalde) koło Grodkowa (Grottkau).

W księgach ziemskich opolsko – raciborskich w 1533 roku występuje Jan Wachtel z Ratajna (Panthenau) właściciel Wierzbnika (Herzogswalde), pełnomocnik Jadwigi z Rostkowic.

W drugiej połowie XVI wieku Krzysztof von Wachtel był komisarzem cesarskim w Prudniku (Neustadt) i w 1565 roku na sejmiku księstw opolskiego i raciborskiego reprezentował okręg prudnicki. Żonaty z Anną Katarzyną, córką Adama Kottulinskiego, która wniosła mu w posagu Trzebinę (Kunzendorf) koło Prudnika (Neustadt) i od tej pory Trzebina zaczęła nazywać się „Wachtel-Kunzendorf”. Zmarł przed 1603 rokiem, wdowa wyszła ponownie za mąż (x 1603 r.) za Dypranda von Stolz z Gostonii (Simsdorf) koło Prudnika (Neustadt). Miał syna – Adama i prawdopodobnie Krzysztofa (jun. ?). Adam – w 1586 roku właściciel Merzdorf (obecnie część Stanicy, Haltauf) koło Ziębic (Muensterberg), w 1591 roku był właścicielem Sarb (Schreibendorf) koło Strzelina (Strehlen). Krzysztof (jun. ?) – właściciel Trzebiny (Wachtel-Kunzendorf) i Miłowic (Muehlsdorf) koło Prudnika (Neustadt) występuje w dokumentach w latach 1617 – 1721 (?).

Małgorzata von Wachtel była pierwszą żoną (x ok. 1567 r.) Dawida von Reibnitz.

Henryk (Paweł Henryk ?) von Wachtel – właściciel Wierzbnika (Herzogswalde), pułkownik wojsk francuskich, w 1583 roku był członkiem rady księcia Chrystiana I saskiego i majorem gwardii konnej dworu saskiego, w 1588 roku pułkownik wojsk miejskich Wrocławia (Breslau) w 1588 roku (9.02.) na czele oddziału z 533 żołnierzami bronił miasta przed Polakami, następnie w oddziałach arcyksięcia Maksymiliana brał udział w bitwie pod Byczyną (Pitschen). Żonaty z Katarzyną Posadowską, wdową po Kazimierzu von Frankenberg-Proschlitz z Miechowej (Omechau) koło Kluczborka (Kreuzburg), właścicielką Pisarzowic (Schreibersdorf) koło Głogówka (Oberglogau), które przekazała w 1614 roku swojemu synowi – Janowi Krzysztofowi. W 1646 roku sprzedał majątek Oppersdorffom z Głogówka (Oberglogau).

Jan Henryk von Wachtel w 1600 roku był właścicielem Wierzbnika (Herzogswalde, żonaty z Zofią bar. von Beess (zm. 8.10.1615 r.) z Kolni (Koeln) i Katowic (Karłowice – Ketzendorf, Karlsmarck), miał tylko córkę – Barbarę Katarzynę Elżbietę, żonę Otto bar. von Nostitz (zm. 14.11.1664 r.).

Informacje te nie są pewne: nie wiadomo czy Paweł Henryk – pułkownik wojsk francuskich i Henryk – członek rady księcia saskiego i pułkownik wojsk wrocławskich, to jedna i ta sama osoba. Katarzyna Posadowska występuje w źródłach jako żona Henryka i Pawła Henryka. Również genealogia podana przez Sinapiusa nie jest pewna.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1017-1018, t. II s. 1094-1095

Błażek t. I s. 115

Landbuecher Opp.-Rat. Nr 133 (błędnie – Barthel)

Zemska kniha... nr 12

Księga podatków 1621 r. rkp. – AP Wr. Księstwo opol.-racib. sygn.. 148

TABLICE GENEALOGICZNE
(wg Sinapiusa)

1. Dom Ratajno i Wierzbnik

N. Wachtel
ok. 1450 r.
ż. N. v. Czirn
|
N.
wł. Ratajna i Wierzbnika
ż. N. v. Reideburg
z Wawrzyszowa
k. Strzelina
|
N.
wł. Ratajna i Wierzbnika
ż. N. v. Pogrell
z Michałowa
k. Brzegu
|
Henryk (Jan Henryk)
wł. Ratajna i Wierzbnika
ż. Zofia bar. v. Beess
z Kolni i Karłowic

2. Dom Stanica

N. v. Wachtel
wł. Merzdorf
ż. N. v. Bischofsheim
|
N.
ż. N. v. Pogrell
|
Ewa
m. Kasper v. Sebottendorf

WACKENFELS

zob.

WACKER

WACKER (WACKER von WACKENFELS)

Herb z 1575 r.

Herb z 1581 r.

Herb Wacker v. Wackenfels
z 1596 r.

Herb Jana Mateusza
z pocz. XVII w.

W 1575 roku (21.12.) dyplom herbowy otrzymali bracia: Mateusz, Jakub, Jan i Michał Wacker. W 1581 roku (24.08.) otrzymali potwierdzenie szlacheństwa z predykatem „von Wackenfels”. W 1596 roku (20.03.) zostali nobilitowani z takim samym predykatem bracia: Walentyn i Jan Leonard.

Jan Mateusz Wacker von Wackenfels (ur. Konstanz 1550 – zm. 7.09.1619 r.) po studiach w Strassburgu, Genui i Padwie uzyskał tytuł doktora obojga praw. W 1576 roku przybył do Wrocławia (Breslau) skąd wspólnie z Mikołajem Rhedigerem udali się w podróż po Europie. Wrócili do Wrocławia (Breslau) w 1580

roku, Jan Mateusz został radcą kamery cesarskiej a w 1591 roku kanlerzem urzędu starosty Śląska. W 1597 roku został członkiem rady cesarskiej i w 1616 roku uzyskał tytuł „comes palatinus”. Był właścicielem Kobyli nad Vidnavkou (Jungferndorf) w księstwie nyskim. Dwukrotnie żonaty: 1. (x lipiec 1580 r.) z Zofią Poley, 2. (x 1592 r.) z Zofią von Troilo z Lasocic (Lassothe) w księstwie nyskim, miejscowość tą wniosła mu w posagu. Z pierwszą żoną miał czworo dzieci, z drugą – jedną córkę:

Juliusza Cezara (zm. 1608 r.) – kanonika katedry wrocławskiej i ołomunieckiej, Karola – zginął na wojnie w 1604 roku, Julię (ur. 1586 – zm. przed 1601 r.), Maksymiliana – wymieniany w dokumentach w 1592 roku i Emilię Katarzynę – żonę Szymona Hieronima von Sprinzenstein.

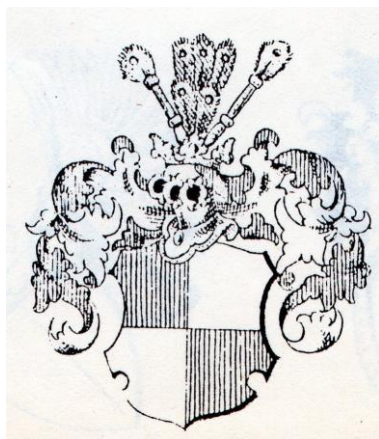
Bratanek Jana Mateusza – Jan Jakub (zm. 1625 r.), był kanonikiem katedry wrocławskiej.

Źródła:

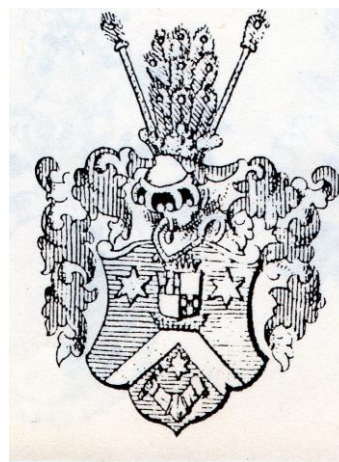
Błażek t. III s. 64, t. IV s. 142

Lindner Th.: Johann Mathaeus Wacker von Wackenfels (w:) Zeitschrift... Bd VIII s. 319-351

WACKERBARTH (WACKERBARTH-SALMOUR)

Herb rodowy

Herb hrabiów Rzeszy z 1705 r.

Stary dolnosaski ród znany również w Meklemburgii. W 1705 roku (13.06.) tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf) oraz ziem dziedzicznych Habsburgów otrzymał August Krzysztof von Wackerbarth (zm. 14.08.1731 r.), saski i polski minister oraz feldmarszałek wojsk saskich i polskich. Inkołat śląski uzyskał w 1711 roku (17.04.), posiadał majątki na granicy Śląska i Dolnych Łużyc.

August Krzysztof żonaty z Anną Katarzyną Marią markizą de Balbiano (zm. 1719 r.), wdową po N. markizie de Salmour, nie miał dzieci. Adoptował swojego pasierba, syna żony z pierwszego małżeństwo Józefa Antoniego Gabeleona markiza de Salmour, który przyjął nazwisko „hr. von Wackerbarth-Salmour”. Pasierb również nie miał potomstwa.

Źródła:

Błażek t. I s. 116

WACKERLE
(WACKHERLE)

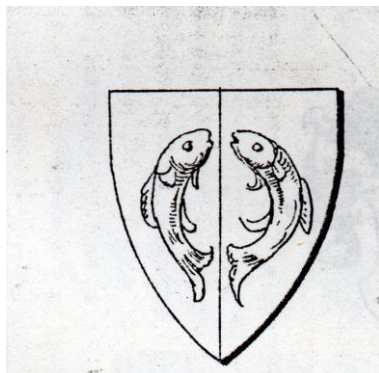
Ród pochodzący z Górnych Węgier (Słowacja) z okolic Kremnicy. Na Śląsk przybyli pod koniec XVII wieku Jan i Marcin Maksymilian (bracia lub ojciec i syn). Jan występuje w 1700 roku w wykazach wrocławskiego bractwa różańcowego.

Marcin Maksymilian von Wackerle w 1693 roku był pracownikiem mennicy wrocławskiej. Żonaty (x 1692 r.) z Anną Zuzanną Poppel (zm. 5.10.1726 r.), miał syna – Jana Gottlieba (zm. 4.01.1739 r.), sekretarza wyższego urzędu śląskiego. Żonaty z Marią Franciszką von Hertel, miał czworo dzieci: Karola – w 1763 roku referendarza wyższego urzędu śląskiego, Marię Joannę (zm. 1797 r.) – żonę N. von Bachstein, Marię Antonię – żonę Wacława von Neudorff i Martę Marię Szarlottę – żonę (x 1763 r.) Jana Karola Józefa Woykowskiego, właściciela Będkowic (Bankwitz) koło Wrocławia (Breslau).

Źródła:

Błażek t. I s. 140

WADEWITZ (WADWICZ)

Herby wg Błażka

Herb wg Pilnačka

Polski herb Wadwicz

Stary śląsko – polski ród, od którego nazwiska pochodzi polska nazwa herbu Wadwicz. Informacje o tym rodzie na Śląsku są szczątkowe: znani byli od końca XIV wieku: w 1392 roku (2.07.) Nitze Wadewitz występuje jako świadek sprzedaży młyna w Skrzypcu (Kreiwitz) koło Prudnika (Neustadt). Według Pilnačka pochodzili z jednego pnia z niemiecko – czeskim rodem „von Lichtenwalde”. Siedzibą rodową miała być Moszczanka (Langenbrueck) koło Prudnika (Neustadt). W 1445 roku Zygfryd (Seifried, Zebrzyd) Wadewicz, starosta biskupi okręgu sądowego Otmuchowa (Ottmachau) i Nysy (Neisse) otrzymał w lenno Frydberk (Friedeberg - Žulova) w księstwie nyskim, posiadał również majątki w księstwie karniowskim. W 1448 roku w dokumentach księcia Bolka V opolskiego (głogóweckiego) występuje Jan z Moszczanki (Langenbrueck), w 1484 roku Jan Wodewicz „von Langbrocken” (ten sam ?) występuje jako świadek w dokumencie wydanym w Prudniku (Neustadt). W 1585 roku zmarł Jerzy von Wadewitz, pochowany został w kościele parafialnym w Ziębicach (Muensterberg).

Źródła:

Sinapius t. II s. 1095

Błażek t. III s. 157

Pilnaček t. IV s. 1309-1310

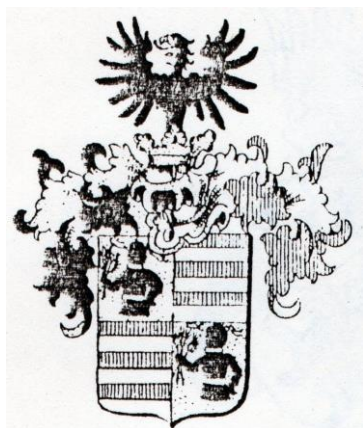
C.D.S. t. VI nr 78, 361; t. XXXIII s. 34

WADWICZ

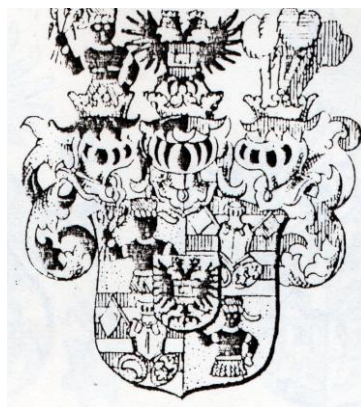
zob.

WADEWITZ

WAFFENBERG
(MITTERMAYER von WAFFENBERG)

Herb szlachecki z 1651 r.

Herb baronowski i hrabiowski z 1702 i 1718 r.

Ród austriacki, początkowo nazywający się „Mittermayer”. W 1651 roku (27.01.) zostali nobilitowani i wpisani w stan rycerski z predykatem „von Waffenberg” Jerzy, Dietrich i Izaak Mittermayer. Tytuł barona ziem dziedzicznych Habsburgów ze zmianą nazwiska na „Waffenberg Freiherr von Moedling” otrzymali w 1702 roku (14.07.) synowie Jerzego i Zuzanny von Lancknar: Ferdynand Franciszek – radca cesarski i asesor dolnoaustriackiego sądu ziemskiego, Jan Ludwik – rotmistrz wojsk cesarskich i Karol Józef.

Jan Ludwik w 1687 roku był właścicielem państwa Przeworno (Prieborn) koło Strzelina (Strehlen) w skład którego wchodziły majątki: Karnków (Arnsdorf), Dzierżkowa (Daetzdorf), Krzywina (Krummendorf), Kaczowice (Katschwitz), Samborz (Tschammendorf) i Siedmino (Siebenhufen) w którym znajdowała się jego rezydencja. W 1718 roku (15.12.) uzyskał tytuł czeskiego hrabiego i inkolat śląski.

Ród wymarł w XIX wieku na Franciszku hr. von Waffenberg.

Źródła:

Sinapius t. II s. 268-269

Blažek t. I s. 116

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XV Limburg 2004 s. 345-346

WAGENAU

zob.

WAGNER

WAGENHOFF
(WAGNER von WAGENHOFEN)

Herb z 1737 r.

Szlachta nobilitowana: w 1548 roku (7.10.) szlachectwo Rzeszy otrzymał Tomasz Wagner, sekretarz hr. von Salamanka-Ortenburg, później kapitan wojsk cesarskich. W 1555 roku (25.06.) uzyskał on potwierdzenie starego stanu szlacheckiego i herbu z predykatem „von Wagenhofen”. W 1719 roku (20.02.) zostali wpisani w czeski stan rycerski Baltazar Ernest, Jan Walentyn i Konrad Wagner von Wagenhofen. Następne potwierdzenie stanu i herbu uzyskał w 1737 roku (20.09.) Ernest Emanuel Wagner von Wagenhoffen z Dolnej Austrii. Potomstwo jego w XIX wieku używało tylko predykatu w formie „von Wagenhoff”.

Na Śląsku na początku XIX wieku mieszkał w Świdnicy (Schweidnitz) major wojsk pruskich N. von Wagenhoff. W 1854 roku (27.10.) oficer wojsk pruskich Eugeniusz von Wagenhoff kupił majątek Dankowice (Dankwitz) koło Niemczy

(Nimptsch), w 1874 roku (26.09.) kupił Chełmek Wołowski (Kulmikau). Na początku XX wieku oba te majątki posiadał pułkownik wojsk niemieckich Ernest von Wagenhoff.

Źródła:

Zedlitz t. IV s. 305

Krane s. 141

Doerr s. 203

WAGNER (WAGNER von WAGENAU)

I.

II.

W 1725 roku (8.07.) został nobilitowany i wpisany w czeski stan rycerski z predykatem „von Wagenau” Jan Henryk Wagner (zm. Wrocław, Breslau 30.04.1737 r.), członek rady książąt von Liechtenstein i deputowany stanów księstwa opawskiego i karniowskiego.

Sinapius wymienia również innych Wagnerów, prawdopodobnie z innego rodu: Baltazar Ernest von Wagner był żonaty z N. von Roth z Morzyna (Mersine) koło Wołowa (Wohlau).

Źródła:

Sinapius t. II s. 1095

Błażek t. III s. 117, t. IV s. 142

Doerr s. 209

WAGNER

zob.

WAGENHOFF

WAHL

(de WAHL, von WAHL)

Ród pochodzenia bawarskiego od XVII wieku osiadły w Czechach. W 1662 roku (20.04.) tytuł czeskiego barona uzyskał Jerzy Karol von Wahl, pułkownik wojsk cesarskich. Prawdopodobnie linia szlachecka zachowała pisownię „de Wahl” zaś linia baronowska i hrabiowska przyjęła pisownię „von Wahl”.

Na Śląsku pojawiali się sporadycznie: w połowie XVII wieku Wolf Jerzy de Wahl był żonaty z Heleną Julianną von Gfug z Mańczyc (Manze) koło Strzelina (Strehlen), dzieci nie miał.

Na przełomie XVII i XVIII wieku Eleonora Katarzyna – córka Franciszka bar. von Wahl z Czech była żoną Jana Jerzego von Abschatz z Chmielowa (Schmelwitz).

W początkach XVIII wieku Jan Adolf de Wahl był właścicielem Budziszowa (Polnisch Baudiss) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) i w 1725 roku komisarzem ziemskim okręgu sądowego średzkiego. W tym samym czasie na Śląsku przebywał Joachim de Wahl.

Źródła:

Sinapius t. II s. 480-481

Błażek t. II s. 140

Doerr s. 145

WAHLSTATT

zob.

BLUECHER

WAHLZOGEN

zob.

WOLZOGEN

WAISSACK

zob.

SCHLECHTA

WAISSACK

zob.

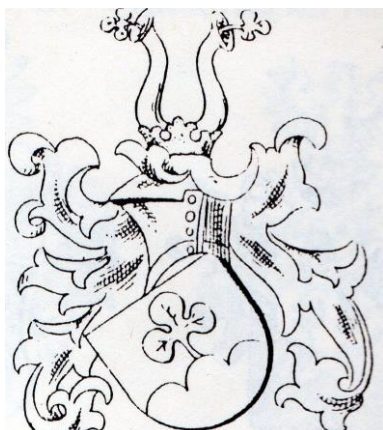
WYSOCKI

WAITZENFELD

zob.

AUST

WALCH

I

II

Stary śląski ród wywodzący się z rodu Gallów (zob.), założycielem rodu był Eberhard zwany Walch (zm. przed 3.06.1336 r.), właściciel Warzyna (Wahren) koło Wołowa (Wohlau), Św. Katarzyny (Kattern) i Bolechowa (Bulchau) koło Oławy (Ohlau). Miał córkę Annę – żonę (x przed 1336 r.) Piotra von Senesil, właściciela Ilnicy (Illnisch) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) oraz dwóch synów: Jana (Henczil) (zm. po 1353 r.) – właściciela Warzyna (Wahren) i Piersna (Pirschen), w 1339 roku – Sikorzyc (Meesendorf), w 1340 roku – Jaśkowic Legnickich (Jeschkendorf) a w 1343 roku kupił od braci Jana i Heinka von Keuschberg Białków (Belkau). Żonaty był (x przed 5.12.1339 r.) z Elżbietą N. Jego brat – Henryk (Heinemann) (zm. po 1353 r.), występuje również jako właściciel Warzyna (Wahren), Piersna (Pirschen), Sikorzyc (Meesendorf) i Jaśkowic (Jeschkendorf). Żonaty był (x przed 5.12.1339 r.) z Agnieszka N.

Ich synami byli występującymi pod koniec XIV wieku: Henryk – w 1368 roku właściciel Piersna (Pirschen), miał prawdopodobnie dwie córki: Annę – około 1410 roku zakonnicę klasztoru w Trzebnicy (Trebnitz) i Katarzynę – 1408 – 1433 roku przełożoną tegoż klasztoru. Jan – w 1365 roku właściciel Piersna (Pirschen), Szymon (zm. po 11.11.1393 r.) – właściciel Piersna (Pirschen), Lubnowa (Liebenau) i Rościsławic (Riemberg). Żonaty z Elżbietą N. (zm. po 11.11.1393 r.), miał trzech synów: Hartmanna (zm. przed 28.06.1435 r.) – duchownego w Rościsławicach (Riemberg), Hermanna (zm. po 28.06.1435 r.) – właściciela Rościsławic (Riemberg) i Bukowca (Pathendorf) koło Wołowa (Wohlau) i Jana – właściciela Rościsławic (Riemberg) i Bukowca (Pathendorf). Inny Henryk Walch (ur. przed 1360 – zm. przed 25.04.1404 r.) był właścicielem Osolina (Esdorf) koło Trzebnicy (Trebnitz). Żonaty z Anną N. (zm. po 25.04.1405 r.) miał syna – Konrada (zm. po 25.04.1404 r.), właściciela Osolina (Esdorf), żonatego z Katarzyną N. (zm. po 24.04.1404 r.). Jego synem był prawdopodobnie Tamme – w 1450 roku właściciel tej miejscowości.. Syn

Tamma – Jan (zm. 1495 r.), właściciel Osolina (Esdorf), miał tylko córkę Katarzynę (zm. 21.09.1540 r.), żonę Jana von Frankenberg-Ludwigsdorf zwanego Heydau. Osolin przejęli Frankenbergowie.

Pod koniec XV wieku istniała również linia (dom ?) właścicieli Oleśnicy Górnej (Ulbersdorf) koło Szprotawy (Sprottau). Z linii tej około 1495 roku znany jest N. Walch, żonaty (x ok. 1500 r.) z N. von Nostitz. Jego synem był N. żonaty z N. von Mehlhosen z Miłoszowa (Hartmannsdorf) koło Żagania (Sagan). Miał tylko córkę – Sabinę, żonę Bernarda von Prittwitz und Gaffron która majątek wniosła w posagu mężowi. Prawdopodobnie była ona ostatnią przedstawicielką rodu.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1018, t. II s. 1095

Błażek t. I s. 116

Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 223-225

Wuttke K.: Zur Geschichte des Geschlechts der Gallici (Walch) und ihres Grundbesitzes in Schlesien im 13./16. Jahrhundert. (w:) Zeitschrift... Bd 61:1927 s. 280-304

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Początki rodu.

Eberhard Gall zwany Walch
zm. przed 3.06.1336 r.
wł. Warzyna, Św. Katarzyny
i Bolechowa

|

Jan (Henczil) zm. po 1353 r. wł. Warzyna, Piersna 1339 r. – wł. Sikorzyc 1340 r. – wł. Jaśkowic Legnickich 1343 r. – kupił Białków ż. (x przed 5.12.1339 r.) Elżbieta N.	Henryk (Heinemann) zm. po 1353 r. wł. Warzyna, Piersna, Sikorzyc i Jaśkowic Legnickich ż. (x przed 5.12.1339 r.) Agnieszka N.	Anna m. (x przed 1336 r.) Piotr v. Senesil wł. Ilnicy
---	--	--

|

Henryk 1368 r. – wł. Piersna córki: a) Anna	Jan 1365 r. wł. Piersna	Szymon zm. po 11.11.1393 r. wł. Piersna, Lubnowa i Rościslawic ż. Elżbieta N.
--	------------------------------------	--

ok. 1410 r. – zakonnica w Trzebnicy	(zm. po 11.11.1393 r.)
b) Katarzyna	
ok. 1433 r. przełożona kl. w Trzebnicy	
Hartmann	Hermann
zm. przed	zm. po
28.06.1435 r.	28.06.1435 r.
	Jan
	wł. Rościszawic
	i Bukowca

2. Linia Henryka Walcha z Osolina

Henryk Walch
ur. przed 1360 – zm. przed 25.04.1404 r.
wł. Osolina
ż. Anna N.
(zm. po 25.04.1405 r.)
|
Konrad
zm. po 25.04.1404 r.
wł. Osolina
ż. Katarzyna N.
(zm. po 24.04.1404 r.)
|
Tamme
1450 r. – wł. Osolina
|
Jan
zm. 1495 r.
wł. Osolina
|
Katarzyna
zm. 21.09.1540 r.
wł. Osolina
m. Jan v. Frankenberg-Ludwigsdorf
zwany Heydau

WALCZEROWSKI
(WALCEROWSKI, WALTEROWSKI, WALCZERZOWICZ,
BALCZERZOWSKI, WALTERSDORF)

Drobna szlachta z okolic Toszka (Tost) i Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) znana z XV i XVI wieku. Nazwisko pochodzi od miejscowości Walcerzowice zwane również Balcarzowicami (Balzarowitz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz).

W 1435 roku w dokumentach strzeleckich występuje Drslaw z Balczerzowic, w 1446 roku (8.05.) jako świadek dokumentu księcia Bernarda niemodlińskiego i strzeleckiego występuje Dirskow von Waltirsdorf. W 1457 roku (2.01.) Mikosch i Ondrzej von Walczarzowicz występują w Toszku (Tost) jako świadkowie w dokumencie księcia Przemka oświęcimskiego i toszeckiego. W 1472 roku (26.04.) w Toszku (Tost) wśród szlachty składającej hołd księżnej Małgorzacie wymieniany jest Niklas von Walczersdorf (Walcerzowice). Dorota Walczerszowski, zakonnica klasztoru w Czarnowasach, występuje w dokumentach klasztornych w latach 1480 – 1488.

W 1529 roku Jakub Walterowski brał udział w wojnie tureckiej, w 1538 roku sprzedał wieś Walcerzowice (Balzarowitz) i dział w sąsiedniej wsi Sieronowice (Schironowitz) Melchiorowi Martiszowi (Marcisz). Z majątków tych Martisz spłacił Annę – wdowę po Krzystku Walczerskim (matkę Jakuba ?).

W połowie XVI wieku Jakub Walczerski (ten sam ?) był właścicielem domu i zagrody w Opolu, które w 1568 roku sprzedał Zofii von Stoltz, wdowie po Janie sen. Pange (Baumgartskim).

N. Walczerska w 1556 roku była żoną Jerzego Biberstein-Boischowskiego a Anna – w 1576 roku, żoną Jerzego Bylanskiego. Dorota – córka N. Walczerskiego i Doroty Żegoty ze Słupska (Słupsko) była żoną (x przed 1590 r.) Melchiora sen. Goschitskiego. Prawdopodobnie była ona ostatnią z rodu.

Źródła:

C.D.S. t. I s. 136-145, t. VI nr 219, 239, 289

Landbuecher Opp.-Rat. Nr 216

Zemska kniha... 104, 105

AP Opole – rkp Kaufbuch księga I nr 113 s. 143-144

WALDAU
(WALDOW, WALDAU von SCHWANOWITZ,
WALDAU von LINDENWIESE)

WALDAU ZE ZWANOWIC
(Waldau von Schwanowitz)

Herby wg Blažka

Herb wg Pilnačka

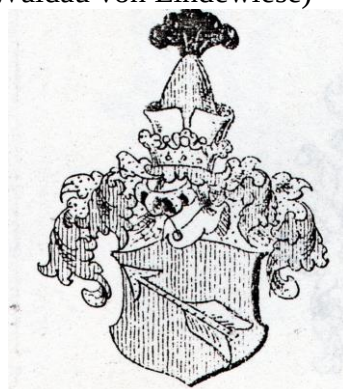
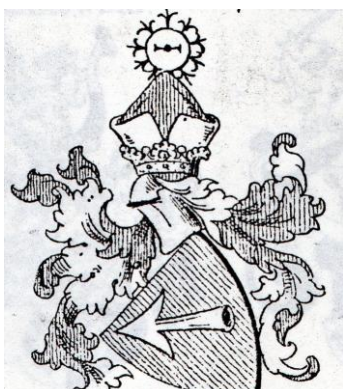
Herb wg Siebmachera

Herby wg Schles. Wappenbuch

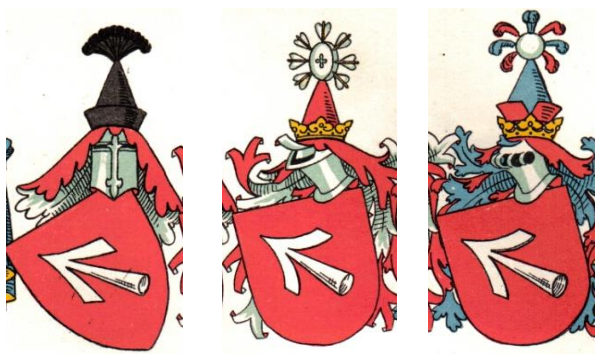
WALDAU Z LIPOWEJ
(Waldau von Lindewiese)

Herby wg Blažka

Herb wg Pilnačka

Herby wg Schles. Wappenbuch

Na Śląsku żyły dwa rody o tym nazwisku: ze Zwanowic (Schwanowitz) w księstwie brzeskim posiadający w herbie trzy półksiężyce, prawie identyczny z herbem rodu von Monau i według Sinapiusa z Lipowej (Lindenwiese) a według T. Jurka z Lesia (Waldau) w księstwie nyskim posiadający w herbie strzałę. Większość występujących w źródłach przedstawicieli tych rodów nie podawało żadnej siedziby rodowej, niema więc możliwości rozróżnienia ich. Według Sinapiusa ród z księstwa nyskiego dzielił się na trzy linie posiadające nieco inne herby: linia z Mąkoszyc (Mangschuetz) koło Brzegu (Brieg) – w błękitnym polu stojąca grotem w górę złota strzała, w klejnocie snopek (?), druga linia – w czerwonym polu złota strzała, w klejnocie czapka tatarska jako świadectwo udziału w bitwie pod Legnicą (Liegnitz), trzecia – w czerwonym polu srebrna strzała, w klejnocie czapka tatarska.

Według Jurka pochodzili z Miśni, według Sinapiusa i Zedlitza stary ród niemiecki znany od X wieku z ksiąg turniejowych Konstancji i Zurychu. Siedzibą rodową był zamek Waldau w Bawarii na granicy z Frankonią. W średniowieczu znani w na terenie całych Niemiec: w Bawarii wymarli w 1540 roku, znani z Marchii, Brandenburgii i Pomorza. Z rodu tego pochodziło bardzo dużo postaci historycznych, m. in. 6 biskupów, 11 komturów joannitów – kawalerów maltańskich, 3 komturów zakonu niemieckiego.

Według legendy rodowej na Śląsk miał przybyć protoplasta rodu imieniem Waldo w drugiej połowie X wieku w służbie cesarza Ottona II. W 1241 roku w bitwie pod Legnicą (Liegnitz) miał brać udział rycerz von Waldow – założyciel linii śląskiej. W źródłach śląskich występują od końca XIII wieku: w 1290 roku N. de Waldaw występuje jako świadek w przywileju dla Ząbkowic (Frankenstein), w 1294 roku Fritsche de Waldaw przebywał na dworze księcia Henryka Grubego legnickiego, w 1298 roku Fuxsio (Fritsche) de Waldowe jest świadkiem przywileju księcia legnickiego dla krzyżaków z czerwoną gwiazdą w Kluczborku (Kreuzburg). Według Jurka był również kasztelanem Niemczy (Nimptsch). Jego synem miał być Henryk występujący w dokumentach w latach 1310 – 1337 a córka – N. była żoną Poppo von Haugwitz. W XIV wieku w źródłach występuje kilku przedstawicieli tych rodów: Jurek wymienia czterech: Fryczka (Fritsche) – występującego w dokumentach w latach 1341 – 1367, Go-

tpolda – znanego z lat 1341 – 1367 oraz Bernarda – pisarza ziemskiego księstwa jaworskiego i Henczla – burgrabiego Bolesławca (Bunzlau). W 1313 roku na dworze księcia Bolesława legnickiego występuje Jan von Waldau a w 1329 roku Łukasz von Waldau sprzedął miastu Wrocławowi (Breslau) dziedziczne wójtostwo Neustadt (Nowe Miasto we Wrocławiu?). W latach 1331 i 1334 Heinze Waldow przebywał na dworze książąt świdnicko – jaworskich. W 1413 roku Johann von Waldaw (zm. 1420 r.) był biskupem Brandenburgii, w 1414 roku brał udział w soborze w Konstancji. Prawdopodobnie jednak nie pochodził ze Śląska. W 1465 roku Erazm (Asmus) von Waldau miał majątki w księstwie świdnicko – jaworskim.

Od XV wieku wydzieliła się linia ze Zwanowic (Schwanowitz) i nieco później – linia z Lipowej (Lindewiese).

LINIA ZE ZWANOWIC (SCHWANOWITZ)

Według Sinapiusa około 1496 roku właścicielem Zwanowic (Schwanowitz) koło Brzegu (Brieg) był N. von Waldau herbu Trzy Księżyce żonaty z N. von Beess und Coeln (Stare Kolnie, Koeln, Altkoeln). Miał dwóch synów:

1. N. von Waldau und Schwanowitz – żonatego z N. von Dyhrn z Lipki (Schoenau) w księstwie oleśnickim. Miał córkę – N., żonę Konrada von Saurma z Jelcza (Jeltsch) i Gniechowic (Gnichwitz).
2. Henryka sen. von Waldau und Schwanowitz (zm. ok. 1596 r.) – właściciela Zwanowic (Schwanowitz) i Prędocina (Pramsen), starostę okręgów Brzeg (Brieg) i Oława (Ohlau), członka rady księcia Joachima Fryderyka brzeskiego. Żonaty z Elżbietą von Beess und Coeln, miał synów:

a) Franciszka – właściciela Rogoźnicy Małej (Klein Rosen) i Wieśniocy (Fehebeutel) koło Świdnicy (Schweidnitz) żonatego z Rebeką von Wiese z Okmian (Kaiserwaldau), miał syna – Bernarda von Waldau und Klein Rosen, członka rady książąt legnicko – brzeskich oraz sędziego dworskiego i ziemskiego księstwa brzeskiego. Żonaty z Urszulą Rozyną, córką Moryca bar. von Kottulinski und Jeltsch, miał córkę – Helenę Rebeke, żonę Bernarda Moryca von Prittwitz, właściciela Rzeplina (Repplin).

b) Henryka jun. – w 1588 roku dowódcę oddziału śląskiego rajtarów i piechoty w bitwie pod Byczyną w armii arcyksięcia Maksymiliana.

W pierwszej połowie XVI wieku N. von Waldau, właściciel Zwanowic (Schwanowitz), żonaty z N. von Sebottendorf, miał córkę – Annę (zm. po 1579 r.), żonę (x ok. 1550 r.) Bratla von Reibnitz. W latach 1569 – 1573 Jerzy von Waldau ze Zwanowic (Schwanowitz) był starostą okręgu kluczborsko – byczyńskiego. W 1588 roku N. von Waldau (Henryk jun.?) kupił od N. von Schweinitz Psie Pole (Hundsfeld) pod Wrocławiem (Breslau).

Na początku XVII wieku właścicielem Zwanowic (Schwanowitz), Wilczyc (Wildschuetz) i Psiego Pola (Hundsfeld) był Wolff von Waldau und Schwanowitz, w 1614 roku członek rady księcia Karola ziębicko – oleśnickiego. Znany

jako autor pamiętników z licznych podróży do Palestyny, Egiptu i Konstantynopola. Jego syn – Wolf Dietrich, właściciel Zwanowic (Schwanowitz), Psiego Pola (Hundsfeld), Wilczyc (Wildschuetz) i Zgorzeliska (Goerlitz) w 1641 roku był członkiem rady księcia Karola Fryderyka Podiebrada oleśnickiego, następnie księcia Sylwiusza Nimroda von Wuerttemberg-Oels. Zmarł w wieku 63 lat, nieżonaty w Zwanowicach (Schwanowitz) 11.01.1657 roku. Jego siostra – Ewa, była dwukrotnie zamężna: 1. z Wacławem von Reiswitz und Kandrzin, właścicielem Piotrowic Wielkich (Gr. Peterwitz), Otmętu (Otmuth), Malni (Malnie) i Kadłubca (Kadlubec) w ks. opolsko-raciborskim 2. (x ok. 1651 r.) z Leonardem von Prittwitz z Kraszowa (Kraschen).

W 1641 roku właścicielem Wilczyc (Wildschuetz) w księstwie oleśnickim był Jerzy von Waldau.

Linia ta wymarła w 1841 roku na Karolu Bernardzie von Waldau.

LINIA Z LIPOWEJ (LINDEWIESE)

Niewiele wiadomo o tym rodzie herbu Strzała, Sinapius wymienia trzy linie różniące się nieco herbami ale wymienia tylko siedzibę jednej linii – Mąkoszyce (Mangschuetz) koło Brzegu (Brieg) oraz znacznie później Lipową (Lindewiese) koło Nysy (Neisse). Prawdopodobnie część von Waldau występujących w księstwie świdnickim i brzeskim należeli do tego rodu. Możliwe, że do nich należały Kopanie (Koppen) koło Brzegu (Brieg) w 1586 roku własność Krzysztofa von Waldau.

Linia z Lipowej (Lindewiese) znana jest dopiero od początku XVII wieku: N. von Waldau und Lindewiese, żonaty z N. von Schimonski und Schimony, miał dwoje dzieci:

1. N. córkę – żonę N. von Puster.
2. N. syna – żonatego z N. von Dombnig z Juszczyzna (Lampersdorf). Jego córka – Ewa Magdalena (ur. 1649 – zm. 1702 r.), była żoną Ernesta Posadowskiego (zm. przed 1695 r.) z Wołczyna (Konstadt).

W 1628 roku (20.01.) Joachim von Waldau w czasie wesela w Ząbkowicach Śląskich (Frankenstein) został zamordowany przez N. von Prittwitz z Piotrówka (Petersdorf). Według Sinapiusa w kościele w Ząbkowicach Śląskich (Frankenstein) znajdował się piękny miedziany sarkofag, na którym z jednej strony znajdowała się inskrypcja w języku niemieckim: "An.1628. 20. Jan. ward Joachim von Waldau, der Frauen von Bock Bruder, von einem Prittwitz zu Pettersdorf im Strelisch-Briegischen auf einer Hochzeit Morgens frueh um 5. im Bette liegende erstochen, der Thaeter simulirte nach vollbrachter That, quasi careret sensup." Na drugiej stronie sarkofagu znajdował się napis łaciński: „Ecce Joachimus jacet hic cognomine Waldus, Antiqua Juvenis Nobilitate; fide, . Incubuit studiis quondam, post Marte decorus contra hostes Patriae signifer arma tulit: Sternere quem nequeunt hostilia tela, nec enses, in lecto innocuus fraude peremptus obit. Condoleas quisquis legis hae, mirareque casum, Et pro defuncto funde pias lachrymas.”

Źródła:

Sinapius t. I s. 1018-1021, t. II s. 1096

Zedlitz t. IV s. 306-311

Błażek t. I s. 117

Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 301-302

Schles. Wappenbuch szp. 156

TABLICE GENEALOGICZNE

Linia ze Zwanowic.

N. v. Waldau
(herbu Trzy Księżyce)
ok. 1496 r. – wł. Zwanowic
ż. N. v. Beess z Kolni

|

N. syn
ż. N. v. Dyhrn
z Lipki
|
N. córka
m. Konrad v. Saurma
z Jelcza i Gniechowic

Henryk sen.
zm. ok. 1596 r.
wł. Zwanowic i Prędocina
starosta okręgu Brzeg i Oława
czł. rady ks. Joachima Fryderyka
ż. Elżbieta v. Beess z Kolni

|

Franciszek
wł. Rogoźnicy Małej
i Wieśnicy
ż. Rebeka v. Wiese
z Okmian
|
Bernard
wł. Rogoźnicy Małej
czł. rady ks. legnicko-brzeskich
sędzia dworski i ziemski
ks. brzeskiego
ż. Urszula Rozyna
bar. v. Kottulinski u. Jeltsch

|
Helena Rebeka
m. Bernard Moryc v. Prittwitz
z Rzeplina

Henryk jun.
1588 r. – dowódca oddziału
śląskiego rajtarów i piechoty
w armii arcyks. Maksymiliana
w bitwie pod Byczyną

WALDEGG (HEUSSINGER von WALDEGG)

W 1651 roku (10.06.) szlachectwo Rzeszy z predykatem „von Waldegg” uzyskali bracia Henryk, Wolfgang i Jan Heussinger. W 1678 roku (27.12.) zatwierdzenie szlachectwa brandenburskiego wyłącznie z predykatem uzyskali bracia: Jan Henryk, Józef Fryderyk i Jan Kasper.

W 1863 roku (17.10.) August von Waldegg (ur. 1817 r.), pułkownik wojsk austriackich i dowódca 6 regimentu ułanów, został wpisany w austriacki stan panów. W połowie XIX wieku posiadał Frywaldov (Freiwaldau) na Śląsku austriackim. Żonaty z Betty Rayman miał dwóch synów i córkę.

Źródła:

Błażek t. IV s. 142

WALDENBURG

W 1810 roku (28.09.) szlachectwo pruskie ze zmianą nazwiska na „Waldenburg” otrzymała Karolina Wichman oraz jej naturalne dzieci księcia Augusta Ferdynanda pruskiego – Ewelina i Edward. Edward von Waldenburg był marszałkiem dworu królewskiego i w 1849 roku kupił na Śląsku majątek Wierzbna (Wuerben) koło Świdnicy (Schweidnitz). Pod koniec XIX wieku majątek ten

posiadał jego syn – Alfred. W 1882 roku dokupił on majątek Bielany (Weissenleipe) koło Legnicy (Liegnitz) a w 1897 roku – Wielką Lipę (Gross Leipe) koło Trzebnicy (Trebnitz).

Źródła:

Zedlitz t. IV s. 306

Krane s. 141

WALDERSEE

Herb hrabiowski

W 1786 roku (15.10.) tytuł hrabiowski otrzymał Franciszek Jan Jerzy von Waldersee naturalny syn Leopolda Fryderyka Franciszka księcia von Anhalt-Dessau i Joanny Eleonory Hoffmeyer. Wcześniej, w 1763 roku (16.05.) została nobilitowana jego matka ze zmianą nazwiska na „von Waldersee”.

Na Śląsku w 1867 roku (7.04.) Helena bar. von Wilamowitz-Moellendorf, żona Franciszka hr. von Waldersee, wiceadmirala pruskiej marynarki wojennej, odziedziczyła po ojcu Otokarze bar. von Wilamowitz-Moellendorf majątki Sikorzyce (Meesendorf) i Budziszów (Polnisch Baudis) oraz dziedziczne sołectwo w Świdnicy Polskiej (Polnisch Schweinitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).

Źródła:

Zedlitz t. IV s. 306

Krane s. 141

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd. XV Limburh 2004 s. 394-395

WALDHEIM

zob.

SCHUERER

WALDHOFEN

zob.

WALLHOFEN

WALDITZ

Stary ród śląski znany od połowy XIV wieku. Siedziba rodowa o tej samej nazwie leżała koło Nowej Rudy (Neurode), później nazwa została zmieniona z Walditz na Wernersdorf (Dobrociesz). W 1351 roku występuje w dokumentach Peczeko Walditz a w 1352 roku Franczeko Walditz sprzedał czynsz z łąnów w Dobrocieszy (Walditz, Wernersdorf). W 1397 roku Jan von Glaubitz sprzedał Konradowi von Walditz stary dwór w Dobrocieszy (Wernersdorf), który później posiadali synowie Konrada: Mikołaj (Nicol), Piotr (Peter) i Ernest (Arnestin) – założyciele trzech linii rodu.

W 1480 roku właścicielem Dobrocieszy (Wernersdorf) był Zygmunt von Walditz żonaty z Anną Predel von Scharffeneck. W 1520 roku właścicielem tego majątku był Bernard von Walditz. W 1560 roku Jerzy a w 1578 roku – Jan, byli właścicielami Szalejowa (Schwedeldorf) w hrabstwie kłodzkim. W 1580 roku Krzysztof von Walditz był właścicielem Nowego Wielisławia (Neu Wilmsdorf)

i trzech części Szalejowa (Schwedeldorf) zaś Ernest – Dobrocieszy (Wernersdorf) i Szalejowa Górnego (Ober Schwedeldorf).

Na przełomie XVI i XVII wieku Jan von Walditz, żonaty z Barbarą von Donig miał dwóch synów: Jerzego i Krzysztofa. Krzysztof w pierwszej połowie XVII wieku brał czynny udział w „rebelii” szlachty śląskiej. Po jej zakończeniu majątki jego zostały skonfiskowane ale część z nich zostało zwróconych. Jego syn – N., służył w polskim wojsku, zmarł nieżonaty jako ostatni z rodu. Córka Krzysztofa – Anna Brygida, dziedziczka rodowej Dobrocieszy (Wernersdorf) i Szalejowa Górnego (Ober Schwedeldorf), była żoną Jana von Werder und Schlenz asesora sądu w Kłodzku (Glatz).

W XV wieku jedna linia przeniosła się na teren księstwa legnickiego: w 1477 roku Jan sen. von Walditz (zm. po 1516 r.) był właścicielem Lubiatowa (Lobendau) koło Złotoryi (Goldberg). Majątek odziedziczył jego syn – Jan jun. (zm. ok. 1560 r.), dworzanin księcia Henryka XI legnickiego.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1021, t. II s. 1096-1097

Błażek t. I s. 117

Pilnaček t. IV s. 1311

WALDOW

zob.

WALDAU

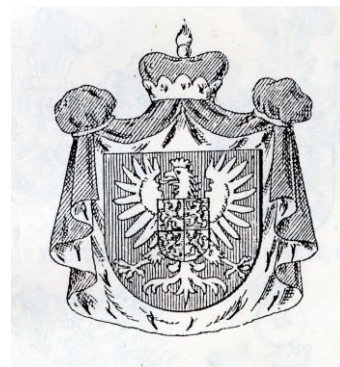
WALDSTEIN

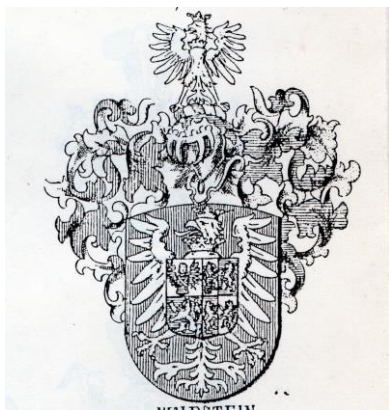
Herb rodowy

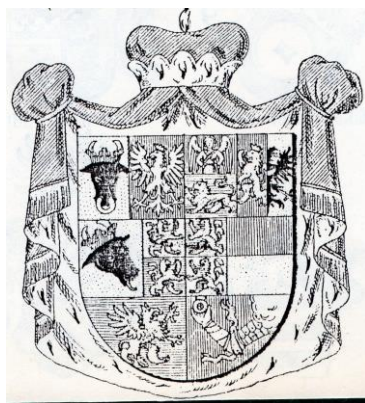
Herb szlachecki

Książę Frydlandu

Książę Frydlandu i Żagania

Książę Frydlandu, Żagania
i Meklemburgii

Herb po zrzeczeniu się
tytułów

Herb barona Rzeszy wg. Siebmachera

Stary ród czeski wspólnego pnia z Markwarticami, protoplastą rodu miał być Jarosław z Hruštica. Jego syn – Zdenek w drugiej połowie XIII wieku wybudował zamek Waldstein od którego potomkowie przyjęli nazwisko. W wiekach późniejszych podzieleni na liczne linie, których część przeniosła się na Morawy i do księstwa opawskiego a także na Węgry.

Najwybitniejszym przedstawicielem tego rodu był Albrecht Wacław Euzebiusz von Waldstein (ur. Heřmanice 14.09.1589 – ścieży Cheb 25.02.1634 r.). Kariera jego zaczęła się w 1620 roku od bitwy pod Białą Górą w której walczył po stronie cesarskiej. Bardzo szybko został naczelnym wodzem armii cesarskiej w walce ze Szwedami. Wykorzystał swoje stanowisko i w okresie konfiskat majątków zbuntowanej szlachty nabył olbrzymią ilość skonfiskowanych majątków, wartość ich oceniano na ponad 7 milionów złotych guldenów. W 1622 roku (12.07.) nabył państwo Frydland a w 1623 roku (7.09.) uzyskał tytuł księcia Rzeszy (Reichsfuerst) z prawem primogenitury zaś państwo Frydland w 1624 roku (12.03.) zostało podniesione do rangi księstwa frydlandzkiego. W 1627 roku (1.09.) nabył księstwo żagańskie na Śląsku a w 1628 roku (26.01.) otrzymał od cesarza w lenno Meklemburgię oraz drobne księstwa i państwa na Pomorzu: Wenden,

Schwerin, Rostock i Stargard. W 1629 roku pełny jego tytuł brzmiał: „Albrecht z Bożej Łaski książę Meklemburgii, Frydlandu i Żagania, książę Wenden, hrabia Schwerina, Rostocku i Stargardu”. Oskarżony o nadużycia, intrygi i spisek przeciwko cesarzowi, został uwięziony i stracony w Chebie 25.02.1634 roku.

Na Śląsku przedstawiciele tego rodu pojawiali się sporadycznie: w 1437 roku Haschke von Waldstein był starostą Kłodzka (Glatz), w latach 1668 – 1686 Franciszek Augustyn von Aldstein był komturem komandorii joannitów w Grobnikach (Groebnig) koło Głubczyc (Leobschuetz).

Około 1570 roku Jan jun. von Waldstein, żonaty z Elżbietą córką Jerzego von Fuellstein, otrzymał w wianie żony państwo Albrechtice (Olbersdorf) w księstwie opawskim, w latach 1597 – 1600 właścicielem państwa był Wilhelm von Waldstein a po nim w 1615 roku Jan Krzysztof.

Wielokrotnie byli skoligaceni z Oppersdorffami: Izolda (zm. Głogówek, Oberglogau 11.03.1597 r.), córka Wacława bar. von Waldstein z Lomnicy i Elżbiety bar. von Martintz była drugą żoną (x Praga 25.11.1586 r.) Jerzego II Maksymiliana bar. von Oppersdorff założyciela linii górnośląskiej, właściciela Głogówka (Oberglogau); Barbara Teresa Józefa (zm. Głogówek, Oberglogau 4.09.1719 r.), córka Wilhelma Krzysztofa Maksymiliana hr. von Waldstein z Miletina i Magdaleny Katarzyny bar. Zaruba z Hustiřan była pierwszą żoną (x 9.08.1692 r.) Jerzego V Fryderyka hr. von Oppersdorff z linii morawskiej, V ordynata majorkatu głogóweckiego.

W XIX wieku istniały trzy linie rodu: czeska, morawska i węgierska (Słowacja), nie miały one jednak nic wspólnego ze Śląskiem.

Źródła:

Sinapius t. II s. 269

Błażek t. I s. 117-118, t. IV s. 99

WAP Opole – Akta Praschmy nr 14

Genealogisches Hnadbuch des Adels – Adelslexikon Bd XV Limburg 2004 s. 403-407

TABLICE GENEALOGICZNE

Przodkowie Izoldy bar. v. Waldstein

Jan bar. v. Waldstein
zm. 1506 r.
ż. Anna Swihowska
z Ryzemburka
|
Wilhelm
zm. 1557 r.
wł. Lomnicy
ż. Apolonia Černitska

z Kacova
 |
 Wacław
 zm. 1579 r.
 wł. Lomnicy
 ż. Elżbieta bar. v. Martinitz
 |
 Izolda
 zm. 11.03.1597 r.
 m. Jerzy II Maksymilian
 bar. v. Oppersdorff
 wł. Głogówka
 (zm. 15.12.1606 r.)

WALEWSKI (COLONNA-WALEWSKI)

Herb hrabiowski z 1833 r.

Polski ród herbu Kolumna, którego członkowie przejściowo osiedli na Śląsku. Konrad Colonna-Walewski (ur. 21.11.1813 – zm. Kraków 29.04.1896 r.), radca dworu rosyjskiego, otrzymał w 1833 roku (1/13.01.) tytuł polskiego hrabiego. Żonaty (x 9.04.1839 r.) z Luizą hr. Potocką (ur. 15.06.1814 – zm. 16.02.1844 r.), miał dwoje dzieci: Marię (ur. 2.02.1841 r.) – żonę (x 20.08.1859 r.) Józefa hr. Wielopolskiego (zm. Kraków 24.04.1901 r.) i Stanisława Aleksandra Błażeja.

Stanisław Aleksander Błażej (ur. Warszawa 3.02.1840 – zm. Grabin, Grueben 22.03.1896 r.) w 1872 roku (31.03.) uzyskał pruskie zatwierdzenie tytułu hrabiowskiego. Był członkiem zakonu kawalerów maltańskich i właścicielem majątku Grabin (Grueben) koło Niemodlina (Falkenberg) na Górnym Śląsku. Grób jego znajduje się na miejscowym cmentarzu kościelnym. Żonaty (x Berlin 11.06.1864 r.) z Marią hr. Aleksandrowicz (ur. 16.02.1844 r.), miał troje dzieci:

1. Apolonie Konstancję Marię (ur. Drezno, Dresden 2.04.1865 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 28.06.1893 r.) doktora prawa Stanisława Larysz-Niedzielskiego, właściciela Śledziejowic w Galicji.
2. Luizę Marię Konstancję Dominikę (ur. Konstantynów 4.08.1866 r.).
3. Konrada Aleksandra Stanisława (ur. Duczów Mały k. Kluczborka, Klein Deutschen b. Kreuzburg 21.10.1867 r.).

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XV Limburg 2004 s. 412

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser, Gotha Jg 73:1900 s. 887; Jg 75:1902 s. 936 \

TABLICE GENEALOGICZNE

Konrad Colonna-Walewski
ur.21.11.1813 – zm. Kraków 29.04.1896 r.
radca dworu rosyjskiego
1833 r. – hrabia polski
ż. (x 9.04.1839 r.) Luiza
hr. Potocka
(ur. 15.06.1814 – zm. 16.02.1844 r.)

|

Stanisław Aleksander
Błażej
ur. Warszawa 3.02.1840 -
zm. Grabin 22.03.1896 r.
wł. Grabina
1872 r. – hrabia pruski
członek zakonu kawalerów
maltańskich
ż. (x Berlin 11.06.1864 r.
Maria hr. Aleksandrowicz
(ur. 16.02.1844 r.)

|

Maria
ur. 2.02.1841 r.
m. (x 20.08.1859 r.)
Józef hr. Wielopolski
(zm. 24.04.1901 r.)

Konrad Aleksander
Stanisław
ur. Duczów Mały 21.10.1867 r.

córki:

- a) Apolonia Konstancja Maria
ur. Drezno 2.04.1865 r.
m. (x Wrocław 28.06.1893 r.)
dr prawa Stanisław Larysz-
Niedzielski
wł. Śledziejowic w Galicji
- b) Luiza Maria Konstancja Dominika
ur. Konstantynów 4.08.1866 r.

WALHOFEN

zob.

WALLHOFEN

WALIGORSKI
(WALIGÓRSKI)

Herb Waligórski

Polski herb Odrowąż

Szlachta polska herbu Odrowąż przybyła na Górny Śląsk w pierwszej połowie XVIII wieku. Michał Franciszek Odrowąż-Waligórski, żonaty z Józefą Elżbietą Trzemeską w 1754 roku był właścicielem Byciny (Bitschin) koło Gliwic (Gleiwitz). W 1782 roku Roch Waligorski był kornetem w regimencie kirasjerów von Dalwigk. W latach dwudziestych XIX wieku Andrzej Waligorski był właścicielem majątku w Dzieńkowicach (Dziedzkowitz) koło Tych (Tichau).

Źródła:

Błażek t. III s. 117

Pilnaček t. IV s. 1312

WALLDORF

zob.

WOLFFSBURG

WALLENBERG
(DUCIUS von WALLENBERG, WALLENBERG-PACHALY)

Herby Wallenberg z 1727 r.

Herby Wallenberg-Pachaly z 1841 r.

W 1697 roku (5.06.) został nobilitowany z predykatem „von Wallenberg“ Melchior Ducius (zm. 1722 r.) – starosta Gryfu (Greiffenstein) koło Lwówka Śląskiego (Lemberg, Loewenberg), w 1722 roku właściciel Mrowin (Konradswaldau), Weselicy (Freudenthal), Żarowic (Neu Sorgau) i Popowic (Pfaffendorf) w świdnickim. Żonaty dwukrotnie: 1. z N.N., 2. z Zofią Elżbietą, córką Krzysztofa Gottloba von Knobelsdorf z Siecieborzyc (Rueckersdorf). Miał syna – Karola Ludwika (ur. i zm. 1713 r.).

W 1727 roku (5.04.) został nobilitowany również z takim samym predykatem Ernest Gottlieb Ducius a w 1736 roku (14.04.) został on wpisany w czeski stan rycerski.

W 1804 roku Karol Antoni Gotard von Wallenberg, żonaty z Julianną Florentyną Elżbietą von Pachaly, kupił od swojej teściowej Julianny Karoliny Zofii von Pachaly majątek Kuźniki (Schmiedefeld, Wrocław-Kuźniki) i Nowy Dwór (Ma-

ria Hoefchen, Wrocław-Nowy Dwór) a w 1836 roku kupił majątek Żerzuszyce (Grunau). Dwa pierwsze majątki na początku XX wieku posiadała Fanny von Wentzki, wdowa po Teodorze von Wallenberg, zaś trzeci – Franciszek von Wallenberg, nadradca rejencji wrocławskiej.

W 1848 roku Karol von Wallenberg kupił majątek Wilkowa Mała (Klein Wilkawe) koło Trzebnicy (Trebnitz), w XX wieku majątek ten posiadał jego syn, królewski leśniczy – Pablo.

LINIA WALLENBERG-PACHALY

Wnuk Karola Antoniego Gotarda i Julianny Florentyny Elżbiety von Pachaly – Karol Gotard Gedeon von Wallenberg, oficer wojsk pruskich, w 1841 roku (11.08.) uzyskał zgodę na przyjęcie do swego, herbu i nazwiska wymarłego rodu von Pachaly: „von Wallenberg-Pachaly”. Jednocześnie przejął w spadku założony w XVII wieku przez rodzinę Pachaly największy bank wrocławski. W 1843 roku kupił Smolec (Schmolz) koło Wrocławia (Breslau), w 1863 roku kupił dziedziczne sołectwo w Mokronosie Górnym (Oberhof) i w 1864 roku dziedziczne sołectwo w Krzeptowie (Kriptau).

Gedeon von Wallenberg-Pachaly (syn poprzedniego ?) w 1894 roku kupił od N. von Koeckritz majątek Godzięcin (Thiergarten) koło Wołowa (Wohlau). Syn jego – Gedeon jun. w 1899 roku kupił od wdowy po Hermanie Erneście Auguście Erdmanie Nikich von Roseneck majątek Czerniec (Schwarzau) koło Lubina (Lueben).

Smolec (Schmolz) i dziedziczne sołectwo w Krzeptowie (Kriptau) odziedziczył Karol von Wallenberg-Pachaly, Mokronos Górny (Oberhof) odziedziczył Gotard, dyplomata cesarstwa niemieckiego. W 1900 roku kupił on Wierzbicę Dolną (Deutsch Wuerbitz) koło Kluczborka (Kreuzburg).

W 1866 roku założony został związek familijny rodu Wallenberg-Pachaly.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1097

Zedlitz t. IV s. 311

Krane s. 142

Doerr s. 176, 212, 224

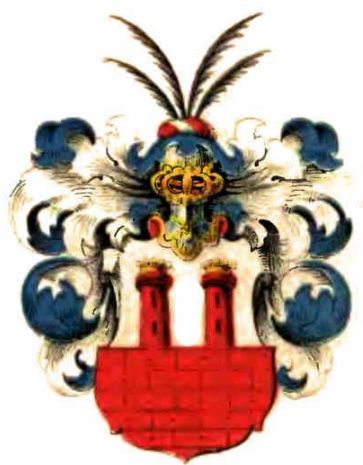
WALLENDORF

zob.

KARL

WALLHOFEN

(MATHIASCH von WALLHOFEN, WALHOFEN, WALDHOFEN)

Herb Mathiasch v. Wallhofen

Herb v. Wallhofen

Szlachta nobilitowana, początkowo nazywali się „Mathiasch”. Nobilitowani zostali z predykatem „von Wallhofen” w 1561 roku (26.10.) przez cesarza Ferdynanda I. W 1607 roku (20.06.) szlachectwo Rzeszy i wpisani do stanu rycerskiego uzyskali Jan, Paweł i Henryk Matiasch. W 1701 roku (23.04.) potwierdzenie szlachectwa i predykatu otrzymał Jerzy sen. Mathiasch. Czeskie potwierdzenie szlachectwa Rzeszy uzyskał w 1709 roku (14.02.) Jerzy jun. Mathiasch von Wallhofen. W XVIII wieku używali już tylko predykatu „von Wallhofen”

Na Górnym Śląsku znani od początku XVIII wieku. W 1714 roku Jerzy Maciej von Wallhofen, właściciel Więckowic (Wienskowitz) koło Olesna (Rosenberg) kupił Makowczyce (Makowtschuetz), które w 1750 roku sprzedał jego syn – Balcer Ludwik.

Balcer Ludwik występuje wielokrotnie w księgach parafialnych Dobrodzienia (Guttentag): w 1740 roku był świadkiem chrztu Józefa Fryderyka Kozłowskiego, w tym samym roku ślubu J. Kozłowskiego z Zofią Rohowską a w 1741 roku świadkiem chrztu Franciszka Leopolda Paczynskiego. Joanna von Wallhofen była dwukrotnie zamężna: 1. z Karolem Henrykiem von Czornberg, 2. (x 1756 r.) z Wilhelmem Karmanskim z Turzy (Thursy) koło Lublińca (Lublinitz).

W 1830 roku Karol von Wallhofen był właścicielem Zębówic (Zembowitz), Osiecka (Oschietzko) i Turzy (Thursy) koło Olesna (Rosenberg), zaś w połowie XIX wieku Franciszek von Wallhofen był właścicielem Trawnik (Trawnig) koło Koźła (Cosel), na początku XX wieku majątek ten posiadał Karol (syn ?) – oficer wojsk niemieckich.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1097

Zedlitz t. IV s. 311-312

Doerr s. 194

Krane s. 142

Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft von Guttentag. Ratibor 1882 s. 99, 114, 465

WALLIS (WALLIS von KARIGHMAIN)

Herb rodowy

Herb baronowski
Herby wg Błażka

Herb hrabiowski

Stary ród francuski znany już od XII wieku, w średniowieczu przenieśli się do Irlandii, gdzie posiadali zamek Karighmain od którego wziął predykat. W połowie XVII wieku przedstawiciele rodu osiedli w Austrii i w Czechach. Inkolat czeski uzyskał w 1651 roku (12.12.) Oliver bar. von Wallis.

W połowie XVII wieku Jerzy Oliver (Ernest) sen. bar. von Wallis und Karighmain (zm. 6.09.1689 r.), generał wojsk cesarskich nabył od Jana Kaspra Stredele bar. von Montani część Trzebieszowic (Kunzendorf) w hrabstwie kłodzkim. Majątek odziedziczyła wdowa po nim – Magdalena hr. von Attems (zm. po 1692 r.) która dokupiła następną część Trzebieszowic (Kunzendorf), Stary Waliszów (Alt Waltersdorf), Skrzynkę (Heinzendorf) i Pławnicę (Plomnitz).

Jego synowie: Jerzy Oliver (Ernest) jun., Franciszek de Paulo i Jan Hugo w 1706 roku (18.03.) otrzymali tytuły czeskich hrabiów. Franciszek de Paulo odziedziczył po śmierci swojej matki Pławnicę (Plomnitz), Idzików (Kieslingswalde), część Starego Waliszowa (Alt Waltersdorf), Lasówkę (Kaiserswalde) i Boguszyn (Friedrichswalde).

Jerzy Oliver (Ernest) jun. – pułkownik wojsk cesarskich w 1729 roku posiadał Morzyszów (Morischau), Dobrociesz (Wernersdorf), Trzebieszowice (Kunzen-dorf), Szalejów Górny (Oberschwedelsdorf), Skrzynkę (Heinzen-dorf), Stary Waliszów (Alt Waltersdorf), Chocieszów (Stolzenau) i Gorzuchów (Moehlten). W 1735 roku zbudował potężny zamek zwany „Wallisfurth”. Jego syn – Stefan Oliver (Ernest) był właścicielem Raszkowa (Seifersdorf), Goszyc (Hassitz), Górnych Odrzychowic Kłodzkich (Ober Ullersdorf), Trzebieszowic (Kunzen-dorf) i Pławnicy (Plomnitz). W 1785 roku sprzedał wszystkie majątki w hrabstwie kłodzkim z wyjątkiem Czerwonego Dworu (Rothenhoff) w Trzebieszowicach (Kunzen-dorf), który sprzedał w XIX wieku jego wnuk – Fryderyk Oliver.

W 1736 roku (16.05.) uzyskał tytuł czeskiego hrabiego Franciszek Wacław bar. von Wallis und Karigmain (czyj syn ?), a w 1767 roku (6.02.) tytuły hrabiowskie bez predykatu otrzymali bracia: Patryk i Robert oraz ich trzej kuzyni: Edward, Filip i Oliver bar. von Wallis.

XIX – XX WIEK

W XIX wieku żyły dwie linie: czeska i austriacko – węgierska.

Założycielem linii czeskiej był wnuk Stefana Olivera – Fryderyk Oliver hr. von Wallis bar. Karighaim (ur. 15.01.1800 – zm. 31.05.1878 r.). Główną siedzibą był fideikomis Kolečovice koło Pragi.

Założycielem linii austriacko – węgierskiej był wnuk Franciszka a Paulo Ernesta – Franciszek Wacław bar. von Wallis und Karigmain, który w 1724 roku (14.07.) uzyskał tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf) i w 1736 roku (16.05.) – czeskiego hrabiego. Jego dwaj synowie byli założycielami dwóch podlinii: Franciszek Ernest (ur. 28.02.1729 – zm. 18.04.1784 r.) – podlinię austriacką. Jego syn – Józef (ur. 30.08.1767 – zm. 18.11.1818 r.) był ministrem państwa austriackiego. Oliver Remigiusz (ur. 1.10.1742 – zm. 14.03.1860 r.) – wymarłą podlinię węgierską, skoligaconą z polskimi rodami galicyjskimi. (zob. genealogia).

Źródła:

Błażek t. II s. 140

Doerr s. 190, 224, 251

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Häuser. Gotha Jg. 75:1902 s. 936-938

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Ród na Śląsku

Jerzy Oliver (Ernest) sen. bar. v. Wallis u. Karighmain
zm. 6.09.1689 r.

wł. Trzebieszowic
ż. Magdalena hr. v. Attems
(zm. po 1692 r.)
wł. Trzebieszowic, Starego Waliszowa,
Skrzynki i Pławnicy

Jerzy Oliver (Ernest) jun. pułkownik wojsk cesarskich 1706 r. – hrabia wł. Morzyszowa, Dobrociesza, Trzebieszowic, Szalejowa Górnego, Skrzynki, Starego Waliszowa (cz.), Chocieszowa i Gorzuchowa 1735 r. – buduje zamek w Trzebieszowicach	Franciszek de Paulo Ernest 1706 r. – hrabia wł. Pławnicy, Idzikowa, Starego Waliszowa (cz.), Lasówki i Boguszyna N. Franciszek Wacław <u>linia austriacko-węgierska</u>	Jan Hugo 1706 r. - hrabia
 Stefan Oliver wł. Raszkowa, Goszyc, Górnych Ołdrzychowic Kłodzkich, Trzebieszowic i Pławnicy 1785 r. – sprzedaje wszystkie majątki N. Fryderyk Oliver <u>linia czeska</u>		

XIX – XX WIEK

1. Linia czeska.

Fryderyk Oliver hr. v. Wallis bar. v. Karighaim
ur. 15.01.1800 – zm. 31.05.1878 r.
ordynat fideikomisu Kolečovice
ż. 1. (x 4.10.1828 r.) Erwina
hr. v. Sternberg-Manderscheid
(ur. 27.08.1803 – zm. 29.06.1840 r.)
2. (x 25.04.1843 r.) Franciszka de Paulo

Dorner
(ur. 6.12.1818 – zm. 7.01.1893 r.)

|

Karol Oliver ur. 26.07.1837 r. ordynat fideikomisu Kolešovice ż. (x 5.05.1873 r.) Zofia hr. v. Palffy (ur. 12.05.1850 - zm. 10.06.1874 r.)	Franciszek Oliver ur. 26.09.1838 - zm. 1.02.1895 r. ż. (x 29.11.1879 r.) Małgorzata Rodakowska (ur. 13.02.1857 r.)	Fryderyk ur. 20.01.1853 r. sekretarz rejencji Bośni i Hercegowiny	Jerzy ur. 23.04.1856 r. major wojsk austriackich ż. (x Hradišt 5.07.1886 r.) Zofia hr. Palffy v. Erdoed (ur. 28.02.1865 r.)	Józef ur. 29.08.1857 r. ż. (x 10.09.1900 r.) Stefania Kohn	Oliver ur. 14.08. 1860 r. kapitan wojsk niemieckich ż.
---	---	---	---	--	---

2. Linia austriacko – węgierska.

Franciszek Wacław bar. v. Wallis und Karigmain
1724 r. – hrabia Rzeszy
1736 – hrabia czeski

|

Franciszek Ernest ur. 23.02.1729 - zm. 18.04.1784 r.	Oliver Remigius ur. 1.10.1742 – zm. 19.06.1799 r.		
Józef ur. 30.08.1767 - zm. 18.11.1818 r. radca dworu cesarskiego i minister państwa rycerz Orderu Złotego Runa ż. (x 11.09.1788 r.) Maria Ludwika hr. v. Waldstein (ur. 2.06.1768 - zm. 25.09.1826 r.)	Michał ur. 27.12.1797 – zm. 14.03.1860 r. ż. (x 1820 r.) Maria hr. Batthyany v. Nemet-Ujvar (ur. 1797 – zm. 1.04.1873 r.)		
	Oliver ur. 1821 - zm. 15.02.1887 r. ż. (x 1853 r.) Zofia Szymanowska (ur. 1821 r.)	Juliusz ur. 1827 r. wł. Kovacs i Szaksa ż. (x 24.02.1852 r.) Helena hr. Somogyi v. Medgyes (ur. 20.07.1830 r.)	córki: a) Irena ur. 1822 r. m. (x 1843 r.) Erhard bar. v. Puteani (zm. 9.09.1876 r.) b) Maria Filipina Sarolta Karolina ur. 16.11.1829 r. m. (x 1.05.1852 r.) Helmut bar. v. Carnap (zm. 13.05.1880 r.) c) Julietta
	Maria ur. 31.12.1859 r. m. (x 23.04.1881 r.) Adolf bar. Brunicki z Lubienia Wielkiego koło Lwowa		
Maksymilian	Ludwik		

ur. 27.06.1789 -
zm. 30.07.1864 r.
ż. (x 4.07.1819 r.)
Maria hr. Hoyos
(ur. 22.07.1800 -
zm. Wiedeń 4.12.1882 r.)

ur. 15.02.1794 -
zm. 1848 r.
ż. Anna Edler v. Bohr
ur. 1802 -
zm. Wiedeń 29.02.1876 r.)

ur. 1838 r.
m. (x 1.05.1856 r.)
Chlotar Schult-
Leitershofen

Maksymilian Henryk
ur. 15.11.1833 -
zm. 18.11.1882 r.
ż. (x Wiedeń
18.09.1860 r.)
Anna hr. v.
Hompesch-
Bollheim
(ur. 7.09.1839 -
zm. Wiedeń
9.01.1899 r.)

Józef
ur. 12.10.1820 r.
rotmistrz
wojsk
austriackich
Ludwik jun.
ur. 29.11.1822 -
zm. 29.10.1877 r.
major wojsk
austriackich
ż. Wilhelmina
v. Muenzberg

Maksymiliana
ur. 29.02.1824 r.

Józef Maria
ur. 9.02.1863 r.
wł. majątków
w Dolnej Austrii,
na Morawach
i w Czechach
ż. (x Wenecja
24.03.1895 r.)
Amelia Maria
Anna Łucja Teresa
Alojza Antonia
hr. Mocenigo
(ur. 11.02.1856 r.)

Maria
ur. 25.05.1869 r.
m. (x Wiedeń
30.06.1898 r.)
Rudolf hr. zu Salm-
Reifferscheid

WALLIS (WALLISER)

Mało znana szlachta niewiadomego pochodzenia. Na Górnym Śląsku w XVIII wieku posiadali Komorno (Komorno) i Grudynię Wielką (Gross Grauden) koło Koźła (Cosel). W drugiej połowie tego wieku kilka kobiet było zakonnicami w klasztorze dominikanek w Raciborzu (Ratibor): Inocencja von Wallis (zm. 12.01.1763 r.) była a w latach 1750 – 1753 przełożoną klasztoru, Eleonora von Wallis z Komorna (Komorno) była pensjonariuszką w klasztorze, Antonia z Grudyni Wielkiej była szafarką klasztoru a Agnieszka (zm. 20.07.1817 r.) – przełożoną klasztoru.

Źródła:

Błażek t. II s. 140

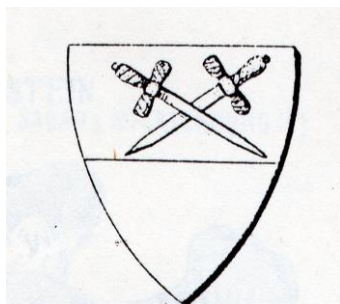
Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft Ratibor. Ratibor 1881 s. 835-837

WALSPECK

zob.

RICHTER

WALTER

Szlachta hrabstwa kłodzkiego znana z XV wieku. Jakub Walter w 1448 roku podpisał ugodę z proboszczem Henrykiem z Kłodzka (Glatz) i starostą hrabstwa Hynkiem von Lichtenburg w sprawie gospodarstwa chłopskiego w Rychnovie. W 1511 roku Jan Walter ufundował figurę św. Krzysztofa do kościoła parafialnego w Nowej Rudzie (Neurode).

Źródła:

Błażek t. I s. 118

WALTER

W 1554 roku (9.09.) został nobilitowany Wawrzyniec (Lorenc) Walter z Wrocławia (Breslau).

Źródła:

Błażek t. III s. 157

WALTER

W 1629 roku (19.10.) uzyskał potwierdzenie szlachectwa Rzeszy oficer wojsk cesarskich Jan Walter. W 1726 roku (4.05.) potwierdzenie pruskiego szlachectwa uzyskali jego prawnicy, bracia Jan Bertold i Piotr Wawrzyniec.

Źródła:

Błażek t. III s. 157

WALTER

W 1699 roku szlachectwo czeskie otrzymał Jan Walter kupiec i bankier wrocławski. Pochodził z rodziny mieszczańskiej z Góry Śląskiej (Guhrau), był synem Marcina – sukiennika w Górze Śl (Guhrau) a następnie kupca w Leśnicy (Lissa) koło Wrocławia (Breslau). Jego potomstwo posiadało majątki koło Środy Śląskiej (Neumarkt): Białków (Belkau), Czerna (Tschirnau) i Wilkostów (Wolfsdorf).

W 1857 roku Białków (Belkau) posiadał Edward von Walter a Wilkostów (Wolfsdorf) – Ludwik. Augusta von Walter (ur. 4.18.1826 – zm. 12.03.1876 r.) była żoną (x 1.05.1849 r.) Pawła Teodora Gottlieba Konrada bar. von Zedlitz und Neukirch.

Źródła:

Blażek t. III s. 64-65

Doerr s. 179

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XV Limburg 2004 s. 429-430

WALTER (WALTER von LIEBENFELDT)

W 1656 roku (27.12.) czeskie szlachectwo z predykatem “von Liebenfeldt” otrzymał doktor medycyny Gwalter Ambroży Walter. Jego syn – Jan Jerzy, w 1662 roku był właścicielem Krosnowic (Rengersdorf) w hrabstwie kłodzkim. W 1674 roku posiadał już tylko górny dwór w Marcinowie (Maerzdorf), gdzie w 1706 roku został zamordowany. Jego starszy syn – Maksymilian, odziedziczył tę siedzibę i zmarł w 1722 roku jako ostatni z rodu.

Źródła:

Błażek t. II s. 141

WALTER

zob.

WALTHER

WALTERS
(WALTERS von EHRENWALD)

Jan Krzysztof Walters (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 6.10.1640 – zm. 4.10.1713 r.) po studiach prawniczych pracował w administracji cesarskiej, był burmistrzem Jeleniej Góry (Hirschberg) i królewskim sędzią dworskim. W 1708 roku (5.11.) został nobilitowany z predykatem „von Ehrenwald”.

Źródła:

Błażek t. II s. 141

Doerr s. 193

WALTERSDORF

zob.

WALCZEROWSKI

WALTERSDORF

zob.

SUCHODOLSKI

WALTERSDORF

zob.

MORDEISEN

WALTHER

Herb z 1748 r.

Protoplastą rodu był żyjący w XVI wieku Franciszek Walther – pastor w Głubczycach (Leobschuetz) i Ząbkowicach Śląskich (Frankenstein). W 1748 roku (13.09.) szlachectwo pruskie otrzymał doktor prawa Antoni Baltazar Walther, pruski radca wojenny, właściciel Górnej Lipki (Ober Schoenau) koło Oleśnicy

(Oels). Jego wnukowie: Karol Antoni Ferdynand i Ernest Antoni Leopold, byli założycielami dwóch linii.

LINIA KAROLA ANTONIEGO FERDYNANDA

Siedzibą linii były Dolne Miłonowice (Nieder Mahliau) koło Trzebnicy (Treb-nitz), które kupił w 1789 roku (9.05.) od Henryka Sylwiusza von Helmrich, Karol August Antoni von Walther, właściciel Kojęcina (Baumgarten) koło Strzelina (Strehlen).

Jego syn – Karol Antoni Ferdynand (ur. 12.03.1786 – zm. Dolne Miłonowice, Nieder Mahliau 9.06.1858 r.) – właściciel Dolnych Miłonowic (Nieder Mahliau), żonaty (x Nowa Sól, Neusalz 6.11.1809 r.) z Augustą bar. von Stosch (ur. Krzydłowice, Kreidelwitz 3.01.1793 – zm. Dolne Miłonowice, Nieder Mahliau 10.09.1856 r.), miał troje dzieci:

1. Hermanna Antoniego Karola (ur. Dolne Miłonowice, Nieder Mahliau 11.02.1812 – zm. Dolne Miłonowice, Nieder Mahliau 28.09.1908 r.) – właściciela majątku. Żonaty (x Pełczyn, Pelgsen 30.06.1840 r.) z Karoliną Henriettą Filipiną von Burgsdorff (ur. Ząbkowice Śląskie, Frankenstein 20.11.1816 – zm. Dolne Miłonowice, Nieder Mahliau 17.09.1896 r.), miał ośmioro dzieci:

- a) Jerzego Karola Antoniego Oskara Baltazara (ur. Dolne Miłonowice, Nieder Mahliau 23.11.1842 r.) – żonatego (x Dolne Miłonowice, Nieder Mahliau 9.05.1895 r.) z Luizą von Werner, wdową po N. Martinie (ur. Stryjno, Strien 7.06.1848 r.). Żona w 1895 roku (30.04.) odziedziczyła po swoim synie z pierwszego małżeństwa majątek Kałów (Bergkehle) koło Trzebnicy (Treb-nitz).
- b) Oskara Karola Antoniego Baltazara (ur. Dolne Miłonowice, Nieder Mahliau 15.12.1843 – zm. Dolne Miłonowice, Nieder Mahliau 13.05.1914 r.) – właściciela tego majątku. Żonaty (x Bogusławice, Bogusławitz 5.01.1876 r.) z Martą Hoffmann (ur. Długomost, Eichgrund 15.03.1855 r.), miał tylko córkę – Katarzynę Antonię Augustę (ur. Dolne Miłonowice, Nieder Mahliau 12.09.1879 r.), żonę (x Dolne Miłonowice, Nieder Mahliau 10.05.1899 r.) Waltera von Hertell, majora wojsk niemieckich.
- c) Jadwigę Antonię Karolinę Helenę (ur. Dolne Miłonowice, Nieder Mahliau 15.10.1847 r.) – żonę (x Dolne Miłonowice, Nieder Mahliau 12.11.1867 r.) pastora Hermanna Stillera (zm. Lubań Śląski, Lauban).
- d) Teklę Antonię Karolinę Augustę (ur. Dolne Miłonowice, Nieder Mahliau 13.03.1849 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 12.04.1904 r.) Luisa Ferdynanda von Thiele (zm. Dolne Miłonowice, Nieder Mahliau 6.08.1907 r.).
- e) Klarę Karolinę Augustę Agnieszkę (ur. Dolne Miłonowice, Nieder Mahliau 9.08.1850 r.) – żonę (x Dolne Miłonowice, Nieder

- Mahliu 30.06.1875 r.) Luisa von Thun (zm. Bielszowice – Górny Śląsk, Bielschowitz – Oberschlesien 7.02.1917 r.).
- f) Magdalenę Antonię Karolinę Augustę Helenę (ur. Dolne Miłonowice, Nieder Mahliu 28.01.1852 r.).
 - g) Artura Karola Antoniego Baltazara Oswalda (ur. Dolne Miłonowice, Nieder Mahliu 6.03.1854 r.) – generała majora wojsk niemieckich, żonatego (x Wrocław, Breslau 10.10.1878 r.) z Melanią von Koschuetzki (ur. Kępczowice, Kempczowitz 12.09.1856 r.) z Kępczowic (Kempczowitz) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz).
 - h) Alicję Mariannę Antonię Karolinę Augustę (ur. Dolne Miłonowice, Nieder Mahliu 31.07.1859 r.).
2. Oswalda Antoniego Ernesta (ur. Dolne Miłonowice, Nieder Mahliu 12.08.1822 – zm. Wrocław, Breslau 25.06.1910 r.) – generała majora wojsk pruskich. Żonaty (x 18.01.1858 r.) z Marią Biebrach (ur. Górzycy k. Wrocławia, Guhrwitz b. Breslau 27.08.1840 – zm. Wrocław, Breslau 1908 r.), miał syna – Kurta Antoniego Baltazara (ur. 19.12.1859 r.) – również generała majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Wrocław, Breslau 23.05.1882 r.) z Anną Haase (ur. Wrocław, Breslau 2.12.1860 r.), miał syna – Lotara (ur. Królewiec – Prusy Wschodnie, Königsberg – Ostpreussen 20.06.1895 r.).
 3. Augustę Antonię Julię Ernestynę (ur. Dolne Miłonowice, Nieder Mahliu 12.11.1828 r.) – żonę (x Dolne Miłonowice, Nieder Mahliu 22.03.1855 r.) Artura von Wilcke (zm. Wrocław, Breslau 13.04.1874 r.).

LINIA ERNESTA ANTONIEGO LEOPOLDA

Założycielem linii był brat Karola Antoniego Ferdynanda z Dolnych Miłonowic (Nieder Mahliu) – Ernest Antoni Leopold von Walther (ur. 11.01.1789 – zm. Syców, Polnisch Wartenberg 10.05.1864 r.). Jego syn – Rudolf Antoni Ernest (ur. Królewiec, Königsberg 12.01.1819 – zm. Świdnica, Schweidnitz 19.05.1898 r.), pułkownik wojsk pruskich, żonaty (x Nysa, Neisse 2.06.1858 r.) z Elżbietą Teklą Zofią Franciszką Kiesel (ur. Wrocław, Breslau 12.05.1832 – zm. Eberswalde 3.12.1905 r.), miał czworo dzieci:

1. Maksymiliana Antoniego Ernesta (ur. Ziębice, Muensterberg 18.02.1859 r.) – radcę nadrejnicy w Duesseldorfie. Żonaty (x Duesseldorf 16.06.1901 r.) z Elżbietą (Betty) Paulą Liną von Gebhardt (ur. Duesseldorf 18.10.1877 – zm. Bonn 8.05.1911 r.), miał dwoje dzieci: Gebharda Antoniego (ur. Duesseldorf 19.12.1902 r.) i Annemarie (ur. Duesseldorf 1.03.1905 r.).
2. Jerzego Antoniego (ur. Ziębice, Muensterberg 18.03.1862 – zginął 19.05.1915 r.) – pułkownika wojsk niemieckich.
3. Annę Antonię Teklę (ur. Prudnik, Neustadt 13.06.1867 r.) – żonę (x Świdnica, Schweidnitz 20.04.1897 r.) Ernesta Trieglaff, generała majora wojsk niemieckich.

4. Elżbietę Antonię (ur. Legnica, Liegnitz 20.01.1870 r.).

Źródła:

Krane s. 143

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd. XV Limburg 2004 s. 437

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg 12:1918 r. s. 935-936

TABLICE GENEALOGICZNE

Antoni Baltazar Walther
dr prawa – pruski radca wojenny
wł. Górnej Lipki
1748 r. – szlachectwo pruskie

|
Karol August Antoni
wł. Kojęcina

|
Karol Antoni Ferdynand
ur. 12.03.1786 –
zm. Dolne Miłonowice 9.06.1858 r.
wł. Dolnych Miłonowic
ż. (x Nowa Sól 6.11.1809 r.)
Augusta bar. v. Stosch
(ur. Krzydłowice 3.01.1793 -
zm. Dolne Miłonowice
10.09.1856 r.)

|
Ernest Antoni Leopold
ur. 11.01.1789 –
zm. Syców 10.05.1864 r.

|
Rudolf Antoni Ernest
ur. Królewiec 12.01.1819 –
zm. Świdnica 19.05.1898 r.
pułkownik wojsk pruskich
ż. (x Nysa 2.06.1858 r.)

|
Elżbieta Tekla Zofia
Franciszka Kiesel
(ur. Wrocław 12.05.1832 –
zm. Eberswalde 3.12.1905 r.)

|
Maksymilian Antoni
Ernest
ur. Ziębice 18.02.1859 r.
radca nadrejencji
w Duesseldorfie
ż. (x Duesseldorf
16.06.1901 r.)
Elżbieta (Betty)
Paula Lina
v. Gebhard
(ur. Duesseldorf
18.10.1877 -
zm. Bonn 8.05.1911 r.)

|
Jerzy Antoni
ur. Ziębice 18.03.1862 -
zginął 19.05.1915 r.
pułkownik wojsk
niemieckich

|
córk:
a) Anna Antonia
Tekla
ur. Prudnik
13.06.1867 r.
m.(x Świdnica
20.04.1897 r.)
Ernest Trieglaff
generał-major
wojsk niemieckich
b) Elżbieta Antonia
ur. Legnica
20.01.1870 r.

	Gebhard Antoni ur. Diesseldorf 19.12.1902 r.	Annemarie ur. Duesseldorf 1.03.1905 r.	
Hermann Antoni Karol ur. Dolne Miłonowice 11.02.1812 - zm. Dolne Miłonowice 28.09.1908 r. wł. Dolnych Miłonowic ż. (x Pełczyn 30.06.1840 r.) Karolina Henrietta Filipina v. Burgsdorff (ur. Ząbkowice Śl. 20.11.1816- zm. Dolne Miłonowice 17.09.1896 r.)	Oswald Antoni Ernest ur. Dolne Miłonowice 12.08.1822 - zm. Wrocław 25.06.1910 r. generał-major wojsk pruskich ż. (x 18.01.1858 r.) Maria Biebrach (ur. Górzycy 27.08.1840 - zm. Wrocław 1908 r.) Kurt Antoni Baltazar ur. 19.12.1859 r. generał-major wojsk niemieckich ż. (x Wrocław 23.05.1882 r.) Anna Haase (ur. Wrocław 2.12.1860 r.) Lotar ur. Królewiec 20.06.1895 r.	Augusta Antonia Julia Ernestyna ur. Dolne Miłonowice 12.11.1828 r. m. (x Dolne Miłonowice 22.03.1855 r.) Artur v. Wilcke (zm. Wrocław 13.04.1874 r.)	
Jerzy Karol Antoni Oskar Baltazar ur. Dolne Miłonowice 23.11.1842 r. ż. (x Dolne Miłonowice 9.05.1895 r.) Luiza v. Werner lo voto Martin wł. Kałowa	Oskar Karol Antoni Baltazar ur. Dolne Miłonowice 15.12.1843 - zm. Dolne Miłonowice 13.05.1914 r. ż. (x Bogusławice 5.01.1876 r.) Marta Hoffmann (ur. Długomost 15.03.1855 r.) Katarzyna Antonia Augusta ur. Dolne Miłonowice 12.09.1899 r. m. (x Dolne Miłonowice 10.05.1899 r.) Walter v. Hertell major wojsk niemieckich	Artur Karol Antoni Baltazar Oswald ur. Dolne Miłonowice 6.03.1854 r. generał-major wojsk niemieckich ż. (x Wrocław 10.10.1878 r.) Melania v. Koschitzki (ur. Kępczowice 12.09.1856 r.) z Kępczowic	córki: a) Jadwiga Antonia Karolina Helena ur. Dolne Miłonowice 15.10.1847 . m. (x Dolne Miłonowice 12.11.1867 r.) Hermann Stiller pastor w Lubaniu Śl. b) Tekla Antonia Augusta ur. Dolne Miłonowice 13.03.1849 r. m. (x Wrocław 12.04.1904 r.) Luis Ferdynand v. Thiele (zm. Dolne Miłonowice 6.08.1907 r.) c) Klara Karolina Augusta Agnieszka ur. Dolne Miłonowice 9.08.1850 r. m. (x Dolne Miłonowice 30.06.1875 r.)

Luis v. Thun
(zm. Bielszowice
7.02.1917 r.)

d) Mgdalena Antonia Karolina
Augusta Helena
ur. Dolne Miłonowice
28.01.1852 r.

e) Alicja Marianna Antonia
Kaolina Augusta
ur. Dolne Małomice
31.07.1859 r.

WALTHER (WALTHER und CRONECK)

Nobilitowana szlachta łużycka pochodząca z hrabstwa Pfoerten w XVII wieku osiadła na Śląsku. Na przełomie XVI i XVII wieku Jerzy Wilhelm Walther uzyskał od cesarza Rudolfa II szlachectwo Rzeszy z predykatem „und Croneck”. Żonaty z Anną von Beck z Moraw, miał syna – Jana Wilhelma, właściciela Radomierzyc (Duerrientsch) i Jarosławia (Jerschendorf) koło Wrocławia (Breslau), żonatego z Urszulą von Schauendorf z Bothin. Jego syn – Jan Wilhelm jun. – właściciel Jarosława (Jerschendorf) i Pietrzykowic (Peterwitz), w 1670 roku (5.10.) został wpisany w czeski stan rycerski. Żonaty z Rozyną von Dobschuetz, miał dwóch synów:

1. Ernesta Wilhelma – właściciela Zbyczyny (Sbitschen) i Miłochowic (Mellochwitz) koło Milicza (Militsch). Żonaty z Anną Heleną Postolską miał czworo dzieci: dwie córki N., N – syna i Jana Wilhelma – właściciela Koszyna (Koschin) koło Milicza (Militsch), żonatego (x 1715 r.) z Zofią Elżbietą von Schreibersdorf ze Średniego Dziadowego Mostu (Mittel Ulbersdorf) koło Milicza (Militsch).

2. Jana Wilhelma (zm. 19.06.1710 r.) – od 1670 roku właściciela Miłochowic (Melochwitz). Żonaty z Małgorzatą von Juegelin, miał jedenaścioro dzieci:
- a) Jerzego Wilhelma – w 1706 roku właściciela Miłochowic (Melochwitz). Miał syna Karola Wilhelma (zm. ok. 1770-1780 r.).
 - b) Jana Fryderyka – w 1684 roku właściciela Miłochowic (Melochwitz), w 1696 roku marszałka dworu książąt von Wuerttemberg-Oels. Żonaty (x po 1.11.1684 r.) z Anną Jadwigą von Gersdorff z Krzeczyna Małego (Klein Krichen), miał syna – Adolfa Wilhelma (zm. 1708 r.), żonatego z Elżbietą von Schreibersdorf, który miał troje dzieci:
 - Józefa Adolfa – korneta regimentu huzarów wojsk pruskich,
 - Baltazara Wilhelma (ur. 1720 – zm. 3.04.1796 r.) – majora wojsk pruskich, żonatego z Beatą Fryderyką von Prittwitz (zm. Kreszów, Kraschen 10.06.1809 r.).
 - Joannę Eleonorę – żonę N. von Adamietz (?).
 - c) Ernesta Godfryda,
 - d) Adama Zygmunta (zm. 19.05.1734 r.).
 - e) Henryka Chrystiana – w latach 1669 – 1701 właściciela Koszyna (Koschin). Dwukrotnie żonaty: 1. (x Koszyn, Koschin 1.07.1669 r.) z Ewą Magdaleną Kottulinską (zm. 8.09.1690 r.), dziedziczką Koszyna (Koschin), 2. (x 28.01.1693 r.) z Anną Magdaleną von Gfug, miał czworo dzieci:
 - Jerzego Henryka (ur. Koszyn, Koschin 15.08.1670 – zm. 1754 r.) – roku 1701 właściciela Koszyna (Koschin). Żonaty (x Strzebicko, Strebitzko 23.11.1699 r.) z Marianną Heleną von Zoellchner, wdową po N. von Borwitz, miał ośmioro dzieci: Jerzego Wilhelma (ur. Koszyn, Koschin 3.10.1700 r.), Henryka Zygmunta (ur. Koszyn, Koschin 5.02.1702 r.), Chrystiana Ferdynanda (ur. Koszyn, Koschin 17.06.1703 r.), Jerzego Adolfa – założyciela linii z Koszyna-Kopaszyna (Koschin-Kapatschuetz), Jana (ur. Koszyn, Koschin 15.01.1705 r.), Ernesta Sylwiusza (ur. Koszyn, Koschin 5.04.1711 r.) oraz bliźniaczki Julianę Beatę i Eleonorę Szarlotę (ur. Koszyn, Koschin 7.04.1713 r.).
 - Annę Eleonorę (ur. Koszyn, Koschin 11.03.1672 – zm. Koszyn, Koschin 1673 r.).
 - Jerzego Moryca (ur. Koszyn, Koschin 18.06.1673 – zm. Koszyn, Koschin 26.01.1679 r.).
 - Jerzego Adolfa (ur. Koszyn, Koschin 26.03.1675 r.).
 - f) Marię Magdalenę (ur. Miłochowice, Melochwitz 1.01.1679 r.).
 - g) Marię Elżbietę (ur. 1680 – zm. 1705 r.) – żonę N. von Teichmann.

- h) Zuzannę Rożynę – żonę Jana Henryka von Pogrell.
- i) Marię Helenę (ur. 1682 r.) – żonę N. von Pogrell.
- j) Joannę Eleonorę – żonę (x po 1701 r.) Henryka Chrystiana von Postolski.
- k) Godfryda Fryderyka – założyciela linii dolnołużyckiej.

LINIA JERZEGO ADOLFA Z KOSZYNA-KOPASZYNA (KOSCHIN-KAPATSCHUETZ)

Linie założył syn Jerzego Henryka z Koszyna (Koschin) – Jerzy Adolf Ritter von Walther und Croneck (ur. Koszyn, Koschin 16.03.1704 – zm. Wrocław, Breslau po 1766 r.), w 1738 roku właściciel Koszyna (Koschin) i Wojsławic (Woislawitz) koło Kluczborka (Kreuzburg). Żonaty (x 23.04.1738 r.) z Amalią Joanną Gottliebą von Wildenstein, miał dziesięcioro dzieci:

1. Jana Jerzego Wilhelma (ur. Koszyn, Koschin 6.12.1739 – zm. Legnica, Liegnitz 22.09.1808 r.).
2. N. – zm. po urodzeniu.
3. Ernesta Fryderyka Leopolda (zginął pod Auerstaedt 14.10.1806 r.) – oficer wojsk pruskich. Żonaty z Amalią Katarzyną Kowalską (ur. 1764 – zm. Berlin 11.03.1823 r.), miał sześcioro dzieci:
 - a) Jerzego Wilhelma Ernesta (ur. Berlin 9.10.1789 r.).
 - b) Leopolda Karola Fryderyka (ur. Berlin 20.09.1790 r.).
 - c) Amelią Elżbietę Filipinę (ur. Berlin 9.10.1791 – zm. Freiburg 6.08.1874 r.) – żonę (x Berlin 26.05.1820 r.) Karola von Favrat, majora wojsk pruskich.
 - d) Elżbietę Luizę Ernestynę (ur. Berlin 21.11.1792 – zm. Berlin 27.08.1858 r.).
 - e) Aleksandra Ferdynanda Henryka (ur. Berlin 16.11.1793 – zm. Berlin 11.10.1823 r.).
 - f) Klarę Albertynę Julianę (ur. Berlin 11.07.1800 – zm. Berlin 7.04.1857 r.) – żonę Edwarda Marschall von Bieberstein (zm. Heidelberg).
4. Karola Gottlieba Ferdynanda (ur. Koszyn, Koschin 1742 – zm. Luebenau 4.11.1808 r.) – majora wojsk pruskich. Żonaty z Zofią Krystyną von Weltzien (ur. 1750 – zm. Kremmen 25.07.1838 r.) miał dwie córki N.
5. Henryka Adolfa Augusta (ur. Koszyn, Koschin 23.03.1743 – zginął 12.08.1759 r.).
6. Joachima Samuela Franciszka (ur. 1747 – zm. Lusiny, Losgehn 9.02.1820 r.) – kapitana sztabowego wojsk pruskich – założyciela podlinii wschodniopruskiej. Żonaty (x 1785 r.) z Albertyną Julianną von Rautter (zm. Lusiny, Losgehn 7.11.1814 r.), dziedziczką Lusin (Losgehn) koło Bartoszyca (Bartenstein) w Prusach Wschodnich, miał ośmioro dzieci:

- a) Karola Samuela Ludwika (ur. Lusiny, Losgehn 29.10.1790 – zm. Kopaszyn, Kapatschuetz 1.05.1872 r.) – właściciela Lusiny (Losgehn).
- b) Wilhelminę Sabinę Albertynę (ur. Lusiny, Losgehn 11.02.1791 r. – zm. Lusiny, Losgehn 11.02.1815 r.) – żonę (x Lusiny, Losgehn 20.03.1810 r.) Otto Karola Ludwika von Schlichting (ur. Poznań, Posen 13.02.1825 r.), majora wojsk pruskich.
- c) Ferdynanda Samuela Albrechta (ur. Lusiny, Losgehn 21.02.1792 r.) – oficera wojsk pruskich.
- d) Fryderyka Augusta Immanuela (ur. Lusiny, Losgehn 4.09.1797 – zm. Quednau 19.04.1849 r.) – właściciela majątku Quednau koło Królewca (Koenigsberg Ostpr.). Żonaty (x Królewec, Koenigsberg 25.01.1827 r.) z Joanną Idą Adelajdą Zimmermann (ur. Królewec, Koenigsberg 25.07.1807 r.), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x Quednau 30.06.1851 r.) za Juliusza Henryka Albrechta von Walther und Croneck (syna Wollrada Ehrenfrieda Aleksandra z Kopaszyna), miał troje dzieci:
 - Idę Franciszkę Otylię Albertynę (ur. 1828 – zm. Strzelce, Strehlitz 25.05.1871 r.) – żonę (x Strzelce, Strehlitz 15.10.1853 r.) Wilhelma von Luebeck, właściciela majątku Strzelce (Strehlitz) koło Świdnicy (Schweidnitz).
 - Hugo (ur. Królewec, Koenigsberg 1.05.1829 – zm. Królewec, Koenigsberg 19.03.1896 r.).
 - Emila Ludwika (Louis) Franciszka Augusta (ur. Królewec, Koenigsberg 25.10.1832 – zm. Królewec, Koenigsberg 13.08.1886 r.) właściciela majątku Possindern. Żonaty z Adelajdą Szarlottą Zimmermann (ur. Królewec, Koenigsberg 14.11.1837 – zm. Królewec, Koenigsberg 11.11.1889 r.), miał dwóch synów:
 - 1) Augusta Ludwika Hermanna Artura (ur. Possindern 11.12.1859 – zm. Kopaszyn, Kapatschuetz 5.05.1916 r.) – I ordynata majoratu Kopaszyn (Kapatschutz). Żonaty (x Szklary Dolne, Nieder Glaesersdorf 26.12.1884 r.) z Gertrudą Marią Marcjaną Matyldą Collin (ur. Bietzow 28.03.1860 r.), miał czworo dzieci:
 - Manfreda Ludwika Hermanna Wilhelma Artura (ur. Polkowice, Polkwitz 15.11.1885 r.) – II ordynata majoratu Kopaszyn (Kapatschuetz) i Gola (Guhlau), właściciela Wilkowej Wielkiej (Gross Wilkawe) i Brzeźna (Gross Breesen). Żonaty (x Karlsruhe 24.06.1913 r.) z Elżbietą von Selchow (ur. Głogówek, Oberglogau 11.07.1890 r.), miał dwoje dzieci: Hermanna Manfreda Artura (ur. 30.05.1914 r.) i Helgę

- Elżbietę Gertrudę (ur. 25.01.1917 r.).
- Ilzę Matyldę Marię Adelajdę Gertrudę (ur. Kopaszyn, Kapatschuetz 8.06.1887 – zm. Kopaszyn, Kapatschuetz 14.02.1889 r.).
 - Marię Luizę Gertrudę Ewę (ur. Kopaszyn, Kapatschuetz 29.09.1889 r.) – właścicielkę Szklar Dolnych (Nieder Glaesersdorf) koło Lubina (Lueben), żonę (x Charlottenburg 16.03.1914 r.) Temistoklesa von Eckenbrecher rolnika i artystę malarza.
 - Hermanna Artura Ludwika Hugo (ur. Kopaszyn, Kapatschuetz 28.04.1893 – zm. 18.05.1912 r.)
- 2) Hugo Franciszka Karola Juliusza (ur. Possindern 6.03.1862 - zm. Schwerin 6.12.1913 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x Schwerin 3.02.1892 r.) z Erną von Weltzien (ur. Szczecin, Stettin 25.05.1872 r.), miał dwoje dzieci: Helmuta Hugo Hermanna Artura Ludwika Ryszarda (ur. Jawor, Jauer 15.11.1892 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Broedlauken 1916 r.) z Małgorzatą von Pappen, oraz Adelajdę (ur. 18.11.1895 r.) – żonę (x 11.05.1916 r.) Jana Henninga von Pressentin.
- e) Otylię Eleonorę Szarlottę – żonę (x Bartoszyce – Prusy Wschodnie, Bartenstein – Ostpreussen 12.02.1815 r.) Otto Tothmanna (zm. Królewiec, Koenigsberg 17.05.1822 r.).
 - f) Dorotę Fryderykę Karolinę – żonę (x 1820 r.) Fryderyka Wilhelma Wichmanna, członka rady miasta Gerdauen.
 - g) Joannę Emilię Antoninę.
 - h) Gustawa Henryka Edwarda Leopolda (zm. przed 1815 r.).
7. Sylwiusza Krzysztofa Samuela (ur. Koszyn, Koschin 1748 – zm. Trzebnica, Trebnitz 8.09.1819 r.) – właściciela Kopaszyna (Kapatschuetz), landrata powiatu trzebnickiego, deputowanego sejmiku księstwa oleśnickiego. Żonaty z Joanną Zuzanną Karoliną Hielscher, wdową po N. Hicciusie (ur. 10.09.1746 – zm. Trzebnica, Trebnitz 6.01.1816 r.), miał troje dzieci:
- a) Joannę Ernestynę Karolinę (ur. Kopaszyn, Kapatschuetz 16.06.1784 – zm. Kopaszyn, Kapatschuetz 4.04.1812 r.).
 - b) Fryderyka Adolfa Sylwiusza (ur. Kopaszyn, Kapatschuetz 1.03.1786 – zm. 1814 r.) – majora wojsk pruskich, żonatego (x Kowary, Schmiedeberg 7.05.1813 r.) z Henriettą Waldkirch (ur. 1785 – zm. Kowary, Schmiedeberg 6.10.1844 r.).
 - c) Emilię Adolfinę Luizę (ur. Kopaszyn, Kapatschuetz 20.05.1789 – zm. Brzeg, Brieg 14.05.1857 r.) – żonę (x Kopaszyn, Kapatschuetz 20.05.1813 r.) Wilhelma von Teichmann (zm. Syców, Polnisch Wartenberg 5.01.1849 r.), właściciela Kopaszyna (Kapatschuetz) i

Średniej Wielowśi (Mittel Langendorf) koło Sycowa (pólnisch Wartenberg).

8. Wollrada Ehrenfrieda Hermann (ur. Milicz, Militsch 2.10.1752 – zm. Berlin 23.06.1841 r.) – majora wojsk pruskich. Żonaty (x Spandau 14.04.1799 r.) z Wilhelminą Karoliną Sprenger (ur. Neustadt-Eberswalde 7.02.1781 – zm. Berlin 1.09.1865 r.), miał pięcioro dzieci:
 - a) Hermann Ernesta Aleksandra (ur. Spandau 14.03.1801 – zm. Kopaszyn, Kapatschuetz 12.12.1893 r.) – generała porucznika wojsk pruskich, właściciela Kopaszyna (Kapatschuetz). Testamentem swoim przekształcił majątek w majorat w skład którego wchodził również majątek Gola (Guhlau) zakupiony w 1868 roku. Pierwszym ordynatem majoratu został August Ludwik HermammArtur von Walther und Croneck (zm. 5.05.1916 r.) z podlinii wschodniopruskiej. Oprócz majoratu posiadał on majątek Dolne Szklary (Nieder Glaesersdorf) koło Lubina (Lueben) kupione w 1894 roku od swojej żony i jej siostry oraz kupiony w 1901 roku majątek Wilkowa Wielka (Gross Wilkawe) koło Trzebnicy (Trebnitz).
 - b) Otto Wollrada Ludwika (ur. Spandau 20.06.1803 r.).
 - c) Juliusza Henryka Albrechta (zm. Strzelce, Strehlitz 3.03.1860 r.) – właściciela Strzelec (Strehlitz) koło Świdnicy (Schweidnitz), żonatego (x Quednau 30.06.1851 r.) z Joanną Idą Adelajdą Zimmermann (ur. Królewiec, Königsberg 25.07.1837 – zm. 11.11.1889 r.), wdową po Fryderyku Auguście Immanuelu von Walther und Croneck (zm. Quednau 19.04.1849 r.) z podlinii wschodniopruskiej.
 - d) Matyldę Amalię Marię (ur. Berlin 6.12.1806 – zm. Berlin 25.11.1894 r.).
 - e) Idę (ur. Spandau 1811 – zm. Berlin 9.06.1838 r.) – żonę (x 1838 r.) Ludwika Edwarda Ferdynanda Seidiga (zm. Berlin 1.09.1866 r.), pastora kościoła św. Jana Chrzciciela w Berlinie.
9. Joannę Julianę Szarłotę (ur. 24.04.1754 – zm. Radomiłów k. Wołowa, Thielau b. Wohlau 2.11.1815 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. z Karolem Bernardem Chrystianem Andersem (zm. Góry, Guhre 9.08.1794 r.), właścicielem Gór (Guhre), 2. (x 20.09.1796 r.) z FryderykiemWilhelmem Ewaldem von Knorr (zm. Legnica, Liegnitz 8.12.1812 r.), majorem wojsk pruskich.
10. Beatę Gottliebę Amalię (ur. 26.07.1756 – zm. Kuraszków, Karoschke 14.04.1806 r.) – żonę Karola von Seydlitz (zm. Kuraszków, Karoschke 11.12.1820 r.), właściciela Kuraszkowa (Karoschke) koło Trzebnicy (Trebnitz).

LINIA DOLNOŁUŻYCKA GODFRYDA FRYDERYKA

(wymarła)

Założycielm linii był najmłodszy syn Jana Wilhelma z Miłochowic (Melo-chwitz) – Godfryd Fryderyk Ritter von Walther und Croneck – kornet wojsk saskich i właściciel Gronow na Dolnych Łużycach. Żonaty z N. von Kalckreuth, miał czterech synów:

1. Kaspra Wilhelma (zm. 1717 r.) – rotmistrza kawalerii gwardii saskiej i polskiej, właściciela Deulowitz. Żonaty z N. von Muschwitz, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 1720 r.) za Rudolfa Gottloba von Roemer, miał czworo dzieci:
 - a) Agnieszkę Wilhelminę (ur. 12.01.1712 r.) – do 1731 roku właścicielkę Deulowitz.
 - b) Jana Wilhelma (ur. 7.08.1715 – zm. 14.04.1719 r.).
 - c) Kaspra Ehrenreicha Chrystiana (ur. 8.03.1717 – zm. Gubin, Guben 16.09.1773 r.) – kapitana wojsk saskich i polskich oraz pruskich.
 - d) Fryderyka Wilhelma (zm. 1789 r.) – kapitana wojsk saskich i polskich.
2. Gottloba – kapitana wojsk holenderskich.
3. Jana Jerzego – właściciela Gronowa i od 1755 roku Gross Mehssow. Miał dwoje dzieci:
 - a) Jana Karola Gottloba (zm. Gross Mehssow 10.11.1790 r.) – saskiego generalnego radcę wojennego i syndyka ziemskiego Dolnych Łużyc, właściciela Gross Mehssow i Frauenberg. Żonaty z Chrystianą Karoliną Konkordią Heynemann (ur. 1722 – zm. 7.12.1794 r.), wdową po Bernardzie Fryderyku Edler von Patow (zm. 12.12.1769 r.), miał dwóch synów:
 - Jana Henryka (ur. Gross Mehssow 9.01.1762 – zginął pod Jeną 14.10.1806 r.) – porucznika wojsk pruskich.
 - Fryderyka Augusta (ur. 22.09.1767 r.) – oficera wojsk pruskich.
 - b) N.N.
4. Karola Zygmunta (zm. 1754 r.) – oficera wojsk saskich, właściciela Gross Mehssow.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1097

Zedlitz t. IV s. 313

Krane s. 143

Doerr s. 156

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg. 12:1918 s. 836-840

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Początki rodu i linia główna.

Jerzy Wilhelm Walther
XVI/XVII w. – szlachectwo Rzeszy „u. Croneck“
ż. Anna v. Beck z Moraw

Jan Wilhelm
wł. Radomierzyc i Jarosławia
ż. Urszula v. Schauendorf

Jan Wilhelm jun.
wł. Jarosławia i Pietrzykowic
1670 r. – czeski stan rycerski
ż. Rozyna v. Dobschuetz

Ernest Wilhelm
wł. Zbyczyny i Miłochowic
ż. Anna Helena Postolska

Jan Wilhelm (III)
zm. 19.06.1710 r.
1670 r. wł. Miłochowic
ż. Małgorzata v. Juegelin

N. syn Jan Wilhelm córki N. – 2
wł. Koszyna
ż. (x 1715 r.) Zofia
Elżbieta v. Schreibersdorf
ze Średniego Dziadowego Mostu

Jerzy Wilhelm	Jan Fryderyk	Ernest Godfryd	Adam Zygmunt	Henryk Chrystian	Godfryd Fryderyk	córki:
1706 r. - wł. Miłochowic Karol Wilhelm zm. ok. 1770 - 1780 r.	1684 r. - wł. Miłochowic 1696 r. - marszałek dworu ks. Wuerttemberg-Oels ż. (x po 1.11.1684 r.) Anna Jadwiga v. Gersdorf z Krzeczyna Małego Adolf Wilhelm zm. 1708 r. ż. Elżbieta v. Schreibersdorf 		zm. 19.05. 1734 r. ż. 1. (x Koszyn 1.07.1669 r.) Ewa Magdalena Kottulinska (zm. 8.09.1690 r.) wł. Koszyna 2. (x 28.01.1693 r.) Anna Magdalena v. Gfug 	1669 - 1701 r. wł. Koszyna 	 <u>linia</u> <u>dolno-łużycka</u> (zob.) 	a) Maria Magdalena ur. Miłochowice 1.01.1679 r. b) Maria Elżbieta ur. 1680 – zm. 1705 r. m. N. v. Teichmann c) Zuzanna Rozyna m. Jan Henryk v. Pogrell d) Maria Helena ur. 1682 r. m. N. v. Pogrell e) Joanna Eleonora m. (x po 1701 r.) Henryk Chrystian v. Postolski
Józef Adolf	Baltazar Wilhelm	Joanna Eleonora				

kornet	ur. 1720 -	m. N. v. Adamietz
regimentu	zm.	
huzarów	3.04.1796 r.	
wojsk	major wojsk	
pruskich	pruskich	
	ż. Beata Fryderyka	
	v. Prittwitz	
	(zm. Kraszów	
	10.06.1809 r.)	

Jerzy Henryk	Jerzy Moryc	Jerzy Adolf	Anna Eleonora
ur. Koszyn 15.08.1670 -	ur. Koszyn 18.06.1673 -	ur. Koszyn 26.03.1675 r.	ur. Koszyn 11.03.1672 -
zm. 1754 r.	zm. Koszyn 26.01.1679 r.		zm. Koszyn 1673 r.
wł. Koszyna			
ż. (x Strzebicko			
23.11.1699 r.)			
Marianna Helena			
v. Zoellchner			
1o voto v. Borwitz			

Jerzy Wilhelm	Henryk Zygmunt	Chrystian Ferdynand	Jerzy Adolf	Jan	Ernest Sylwiusz	córki:
ur. Koszyn	ur. Koszyn	ur. Koszyn	 linia Koszyn-	ur. Koszyn	ur. Koszyn	a) Julianna Beata
3.10.1700 r.	5.02.1702 r.	17.03.1703 r.	<u>Koszyn-</u>	15.01.1705 r.	5.04.1711 r.	b) Eleonora
			<u>Kopaszyna</u>			Szarlotta
			(zob.)			bliźniaczki
						ur. Koszyn
						7.04.1713 r.

2. Linia Jerzego Adolfa z Koszyna-Kopaszyna

Jerzy Adolf Ritter v. Walther u. Croneck
s. Jerzego Henryka z Koszyna
ur. Koszyn 16.03.1704 – zm. Wrocław po 1766 r.
1738 r. – wł. Koszyna i Wojsławic
ż. (x 23.04.1738 r.) Amalia Joanna
Gottlieba v. Wildenstein

Jan Jerzy Wilhelm	Ernest Fryderyk	Karol Gottlieb	Henryk Adolf	Joachim Samuel	Sylwiusz Krzysztof	Wollrad Ehrenfried	córki:
ur. Koszyn	Leopold	Ferdynand	August	 Franciszek	Samuel	Hermann	a) Joanna
6.12.1739 -	zginął	ur. Koszyn	ur. Koszyn	 podlinia	ur. Koszyn	 potomstwo	ur. Julianna
zm. 22.09.1808 r.	Auerstaedt	1742 -	23.03.1743 -	<u>wschodnio-</u>	1748 -	(zob.)	Szarlotta
Legnica	14.10.1806 r.	4.11. 1808 r.	zginął	<u>pruska</u>	zm. Trzebnica		ur. 24.04.1754 -
	oficer	major	12.08.1759 r.	(zob.)	8.09.1819 r.		zm. Radomiłów
	wojsk						2.11.1815 r.

pruskich ż. Amalia Katarzyna Kowalska (ur. 1764 - zm. Berlin 11.03.1823 r.)		wojsk pruskich ż. Zofia Krystyna v. Weltzien (ur. 1750 - zm. Kremmen 25.07.1838 r.)		wł. Kopaszyna, landrat pow. trzebnickiego, deputowany sejmiku ks. oleśnickiego ż. Joanna Zuzanna Karolina Hielscher 1o voto Hiccus (ur. 10.09.1746 - zm. Trzebnica 6.01.1816 r.)		m. 1. Karol Bernard Chrystian Andersem (zm. Góry 9.08.1794 r.) wł. Góry 2. (x 20.09.1796 r.) Fryderyk Wilhelm Ewald v. Knorr (zm. Legnica 8.12.1812 r.) major wojsk pruskich b) Beata Gottlieba Amalia ur. 26.07.1756 – zm. Kuraszków 14.04.1806 r.) m.Karol v. Seydlitz (zm. Kuraszków 11.12.1820 r.) wł. Kuraszkowa	
		2 córki N.					
Jerzy Wilhelm Ernest ur. Berlin 9.10. 1789 r.	Leopold Karol Fryderyk ur. Berlin 20.09. 1790 r.	Aleksander Ferdynand Henryk ur. Berlin 16.11. 1793 - zm. Berlin 11.10.1823 r.	córki: a) Amelia Elżbieta Filipina ur. Berlin 9.10.1791 - zm. Freiburg 6.08.1874 r. m. (x Berlin 26.05.1820 r.) Karol v. Favrat major wojsk pruskich b) Elżbieta Luiza Ernestyna ur. Berlin21.11.1792 - zm. Berlin 27.08.1858 r. c) Klara Albertyna Julianna ur. Berlin 11.07.1800 – zm. Berlin 7.04.1857 r. m. Edward Marschall Bieberstein				
Fryderyk Adolf Sylwiusz ur. Kopaszyn 1.03.1786 – zm. 1814 r. major wojsk pruskich ż. (x Kowary7.05.1813 r.) Henrietta Waldkirch (ur. 1785 – zm. Kowary 6.10.1844 r.)				córli: a) Joanna Ernestyna Karolina ur. Kopaszyn16.06.1784 – zm. Kopaszyn 4.04.1812 r. b) Emilia Adolfina Luiza ur. Kopaszyn 20.05.1789 – zm. Brzeg 14.05.1813 r. m. (x Kopaszyn 20.05.1813 r.) Wilhelm v. Teichmann (zm. Syców 5.01.1849 r.) wł. Kopaszyna i Średniej Wielowski			

ur. 1747 – zm. Lusiny 9.02.1820 r.
kapitan sztabowy wojsk pruskich
ż. (x 1785 r.) Albertyna Julianna
v. Rautter
(zm. Lusiny 7.11.1814 r.)
wł. Lusin w Prusach Wschodnich

Karol Samuel Ludwik ur. Lusiny 29.10.1790 - zm. Kopaszyn 1.05.1872 r. wł. Lusin	Ferdynand Samuel Albrecht ur. Lusiny 21.02.1792 r. oficer wojsk pruskich	Fryderyk August Immanuel ur. Lusiny 4.09.1797 - zm. Quednau 19.04.1849 r. wł. Quednau	Gustaw Henryk Edward Leopold zm. przed 1815 r.	córki: a) Wilhelmina Sabina Albertyna ur. Lusiny 11.02.1791 – zm. Lusiny 11.02.1815 r. m. (x Lusiny 20.03. 1810 r.) Otto Karol Ludwik v. Schlichting (ur. Poznań 13.02.1825 r.) b) Otylia Eleonora Szrlotta m. (x Bartoszyce 12.02.1815 r.) Otto Tothmann (zm. Królewiec 17.05.1822 r.) c) Dorota Fryderyka Karolina m. (x 1820 r.) Fryderyk Wilhelm Wichmaann czł. rady m. Gerdauen d) Joanna Emilia Antonina
	ż. (x Królewiec 25.01.1827 r.) Jeannetta Ida Adelajda Zimmermann (ur. Quednau 30.06.1851 r.)			

Hugo ur. Królewiec 1.05.1829 - zm. Królewiec 19.03.1896 r.	Emil Ludwik Franciszek August ur. Królewiec 25.10.1832 - zm. Królewiec 13.08.1886 r. wł. Possidern ż. Adelajda Szarlotta Zimmermann (ur. Królewiec 14.11.1837 – zm. Królewiec 11.11.1889 r.)	Ida Franciszka Otylia Albertyna ur. 1828 – zm. Strzelce 25.05.1871 r. m. (x Strzelce 15.10.1853 r.) Wilhelm v. Luebeck wł. Strzelec
--	---	---

August Ludwik Hermann Artur ur. Possidern 11.12.1859 - zm. Kopaszyn 5.05.1916 r. I Ordynat majoratu Kopaszyn ż. (x Szklary Dolne 26.12.1884 r.) Gertruda Maria Marcjanna Matylda Collin (ur. Bietzow 28.03.1860 r.)	Hugo Franciszek Karol Juliusz ur. Possidern 6.03.1862 – zm. Schwerin 6.12.1913 r. oficer wojsk niemieckich ż. (x Schwerin 3.02.1892 r.) Erna v. Weltzien (ur. Szczecin 25.05.1872 r.)
---	---

Helmuth Hugo Hermann Artur Ludwik Ryszard ur. Jawor 15.11.1892 r. oficer wojsk niemieckich	Adelajda ur. 18.11.1895 r. m.(x 11.05.1916 r.) Jan Henning v. Presentin
---	--

ż. (x Broedlauken 1916 r.)
Małgorzata v. Pappen

Manfred Ludwik Hermann Wilhelm Artur ur. Possinder 11.12.1859 - zm. Kopaszyn 5.05.1916 r. II ordynat majoratu Kopaszyn i Gola oraz wł. Wilkowej Wielkiej i Brzeźna ż. (x Karsruhe 24.06.1913 r.) Elżbieta v. Selchow (ur. Głogówek 11.07.1890 r.)	Hermann Artur Ludwik Hugo ur. Kopaszyn 28.04.1893 - zm. 18.05.1912 r.	córki: a) Ilza Matylda Maria Adelajda Gertruda ur. Kopaszyn 8.06.1887 – zm. Kopaszyn 14.02.1889 r. b) Maria Luiza Gertruda Ewa ur. Kopaszyn 29.09.1889 r. wł. Szklar Dolnych m. (x Charlottenburg 16.03.1914 r.) Temistokles v. Eckenbrecht rolnik i artysta malarz
--	--	---

Hermann Manfred Artur ur. 30.05.1914 r.	Helga Eżbieta Gertruda ur. 25.01.1917 r.
---	--

2b. Potomstwo Wollrada Ehrenfrieda Hermann.

Wollrad Ehrenfried Hermann
s. Jerzego Adolfa z Koszyna
ur. Milicz 2.10.1752 –
zm. Berlin 23.06.1841 r.
major wojsk pruskich
ż. (Spandau 14.04.1799 t.)
Wilhelmina Karolina Sprenger
(ur. Neustadt-Eberswalde 7.02.1781 –
zm. Berlin 1.09.1865 r.)

Hermann Ernest Aleksander ur. Spandau 14.03.1801 - zm. Kopaszyn 12.12.1893 r. generał-porucznik wojsk pruskich 1893 r. – twórca majoratu Kopaszyn który przekazał podlinii wschodniopruskiej (zob.)	Otto Wollrab Ludwik ur. Spandau 20.06.1803 r.	Juliusz Henryk Albrecht zm. Strzelce 3.03.1860 r. wł. Strzelec ż. (x Quednau Janina Ida Adelajda Zimmermann (ur. Królewiec 25.07.1837 r.) 1o voto Walther u. Croneck z podlinii wschodniopruskiej	córki: a) Matylda Amalia Maria ur. Berlin 6.12.1806 – zm. Berlin 25.11.1894 r. b) Ida ur. Spandau 1811 – zm. Berlin 9.06.1838 r. m. (x 1838 r.) Ludwik Edward Ferdynand Seidig pastor kościoła św. Jana Chrzciciela w Berlinie
---	--	---	---

Godfryd Fryderyk Ritter v. Walther u. Croneck
s. Jana Wilhelma z Miłochowic
kornet wojsk saskich
wł. Gronow
ż. N. v. Kalckreuth

186

WALTHER

zob.

WALTER

WALTMANN

zob.

GRUNFELD

WAMBOWSKI
(WEMBOWSKI)

Według Pilnačka stary ród śląski, bardziej jednak prawdopodobne że był to ród czeski lub morawski. Henryk Wambowski w 1613 roku kupił Steblów (Stoeblau) koło Koźła (Cosel). Henryk (ten sam ?) w 1622 roku był starostą księstwa nyskiego. Posiadał Burgrabice (Borkendorf) gdzie cała jego rodzina zmarła w czasie epidemii.

Źródła:

Pilnaček t. IV s. 1313-1314

WANDRITSCH

Polski herb Nowina

Pierwotne nazwisko rodu von Lestwitz herbu Nowina pochodzące od ich siedziby rodowej – Wądroża (Wandritsch) koło Wołowa (Wohlau): w 1264 roku Stefan de Wandritsch przebywał na dworze księcia Henryka III Białego wrocławskiego, w 1288 roku Friczko de Wandritsch jest świadkiem fundacji szpitala św. Mikołaja krzyżaków z czerwoną gwiazdą w Legnicy (Liegnitz).

W wiekach późniejszych linia von Lestwitz, właścicieli Wądroża (Wandritsch) przyjęła tę nazwę jako predykat: Lestwitz zwany Wandritsch. Założycielem linii był w XVI wieku Jerzy jun Lestwitz Wandritsch genannt.

zob.

LESTWITZ

WANETZKI (VANECKY, WANECKI)

Stara szlachta morawska herbu zwanego w Polsce Warnia, prawdopodobnie wspólnego pnia z Raczkami. Pochodzili ze starego morawskiego rodu z Jemničky. W połowie XV wieku żyli dwaj bracia: Andrzej i Milota z Jemnički, potomstwo Andrzeja posiadało Oslavę od której zaczęli nazywać się Oslavskimi vel Oslavitskimi, potomstwo Miloty posiadało Vaneč i od tej miejscowości zaczęli nazywać się Wanetzkimi.

Na Górnym Śląsku osiadł w pierwszych latach XVII wieku Henryk Wanetzki z Jemnički i w 1602 roku kupił Porubę (Porębę) i Polankę. Żonaty (x ok. 1597 r.) z Anną Porębską herbu Kornic z Wielkiej Poręby w księstwie oświęcimskim, miał córkę – Alenę i trzech synów: Zygmunta Waclawa, Jana Wilhelma i Jana Krzysztofa..

Zygmunt Waclaw (zm. 15.01.1647 r.) – właściciel Poruby (Poręba) i Polanki, żonaty z Katarzyną Scierńską (zm. 1650 r.) ze Ścierni w księstwie oświęcimskim, miał dwie córki: Zuzannę – żonę Mikołaja sen. Orlika z Łazisk (Łazisk) oraz Ludmiłę Konstancję (zm. 1680 r.) – żonę Jerzego Fryderyka Skrbenskigo, która odziedziczyła obydwa majątki.

Najmłodszy z braci – Jan Krzysztof (zm. przed 9.02.1674 r.) – sędzia ziemski księstwa opawskiego, odziedziczył po matce Górną Polankę (Horni Polanka) w której zbudował swoją rezydencję. Żonaty dwukrotnie: 1. z Marią von Taroul, 2. z Aleną (Helena) Salomeą (zm. 31.05.1692 r.), córką Jana Muellera von Reichenburg, która po jego śmierci wyszła jeszcze trzykrotnie za mąż: 1.(x 1679 r.) za Jerzego Moryca Kottulinskiego bar. von Jeltsch (zginął pod Wiedniem, Wien 3.08.1683 r.), 2. (x 1684 r.) Albrechta Euzebiusza von Wrbna und Freudenthal (druga żona) z Raduni (Radun) (zm. Opawa, Troppau 17.03.1687 r.), 3.(x Opawa, Troppau 6.02.1690 r.) Hermanna hr. von Oppersdorff z linii opawskiej (druga żona) – starostę ziemskiego księstwa świdnicko – jaworskiego.

Źródła:

Blažek t. IV s. 99

Pilnaček t. IV s. 1314-1315

Pilnaček J.: Staromoravští rodové. Brno 1996 s. 9

Oppersdorff W.: Stammtafeln der Grafen von Oppersdorff (bmw) 1968 tabl. VI

WANGEROW
(VANGEROW)

Stary ród pomorski znany od 1364 roku. Na Śląsk przybył w drugiej połowie XVIII wieku w służbie wojskowej oficer wojsk pruskich Jerzy Kasper von Vangerow, zonaty (x Brzeg, Brieg 1774 r.) z Zofią Elżbietą von Walspeck. Jego wnuk (?) – Karol Fryderyk von Wangerow (ur. 1791 r.) początkowo wachmistrz regimentu huzarów gwardii, później był nadinspektorem urzędu skarbowego w Koźlu (Cosel). Żonaty z Luizą Weber, miał syna Emila (ur. Wołów, Wohlau 1819 – zm. Oleśnica, Oels 1889 r.) – oficera wojsk pruskich a później inspektora podatkowego. Żonaty z Anną Faulhaber (ur. Wałbrzych, Waldenburg 1818 r.) miał córkę Annę Laurę Martę Joannę (ur. Prudnik, Neustadt 1855 – zm. Oleśnica, Oels 187 r.), niezamężną.

Źródła:

Schles. Wappenbuch szp. 27

WANICZEK
(WANIECZEK)

Nobilitowana szlachta księstwa opawskiego.

Józef Waniczek (wg Doerra Wanieczek) – sekretarz sądu ziemskiego w Opawie (Troppau) w 1798 roku kupił majątek Neplachovice (Neplachowitz), w 1801 roku (13.10.) został nobilitowany i wpisany w stan rycerski. Żonaty z Antonią von Walzenstein, miał córkę – Marię, dziedziczkę Neplachovic (Neplachowitz), żonę pułkownika wojsk austriackich Krzysztofa Elgger von Frohberg.

Źródła:

Błażek t. IV s. 99

Pilnaček t. IV s. 1315

Doerr s. 272

WARKOTSCH (WARKOCZ)

Herb wg Błażka

Herb wg Pilnačka

Herb wg Siebmachera

Herb baronowski

Stary śląski ród, prawdopodobnie miejscowego pochodzenia. Według tradycji rodowej i starszych śląskich historyków (Henelius, Sinapius) mieli pochodzić z Węgier gdzie nazywali się „Vargacs”. Rzeczywiście na Węgrzech linia tego ro-

du używała nazwiska „Vargacs” ale znana jest dopiero od XVI wieku, podczas gdy na Śląsku notowani są już w XIII wieku. Ze Śląska przenieśli się na Morawy i Węgry.

Prawdopodobnie najstarszą siedzibą rodową była miejscowość Warkocz (Warkotsch) koło Strzelina (Strehlen). Już w średniowieczu znani byli na całym Śląsku: w 1280 roku Michał de Warkotsch występuje w dokumentach otmuchowskich, w 1350 roku (27.05.) Petzold, syn Petzolda von Verkocz sprzedał część wsi Kobylce (Kobelwitz) koło Koźła (Cosel). W 1379 roku Guntzel Warkotsch występuje w dokumentach strzelińskich, zachowała się jego pieczęć. W 1410 roku w bitwie pod Grunwaldem po stronie krzyżackiej walczyli Jeschke i Heincze Warkotsch. Heincze występuje w dokumentach śląskich w 1437 roku jako bratanek Kuncza (Konrada) Warkutsch. Dzielili się na liczne linie z których najbardziej znane były: z Długiego (Langheinersdorf) koło Szprotawy (Sprottau), z Nieszkowic (Neobschuetz) koło Strzelina (Strehlen) i z Dobiercic (Wilmsdorf) koło Kluczborka (Kreuzburg) na Górnym Śląsku. Większość występujących w dokumentach nie podawała swojej siedziby, trudno więc ich uporządkować.

DOLNY ŚLĄSK

Najbardziej znaną siedzibą rodu były Nieszkowice (Neobschuetz). W 1506 roku Nicol Warkotsch z Nieszkowic (Neobschuetz) był członkiem rady księcia Karola I ziebicko – oleśnickiego i asesorem sądu ziemskiego w Ząbkowicach Śląskich (Frankenstein). W 1540 roku Jerzy von Warkotsch był komturem klaszoru joannitów w Oleśnicy Małej (Klein Oels) koło Oławy (Ohlau) i dowódcą oddziału kirasjerów w oblężeniu Wrocławia (Breslau).

W 1556 roku Jakub Warkotsch – właściciel Ożar (Hemmersdorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), był członkiem rady księcia Jana ziebicko – oleśnickiego i starostą księstwa oleśnickiego. W tym samym roku Krzysztof Warkotsch z Nieszkowic (Neobschuetz) – właściciel Zwiastowic (Schwesterwitz) koło Głogówka (Oberglogau) na Górnym Śląsku, był starostą księstwa ziebickiego i okręgu ząbkowickiego. Jego herb został umieszczony na murach zamku w Ząbkowicach Śląskich (Frankenstein).

W 1586 roku Jan Abraham Warkotsch z Nieszkowic (Neobschuetz) – właściciel Grunau (którego ?) był członkiem rady księcia Jerzego II brzeskiego a następnie Joachima Fryderyka. W 1591 roku Łukasz von Warkotsch był właścicielem Merzdorf (obecnie część Stanicy, Haltauf) koło Ziębic (Muensterberg).

Do linii z Nieszkowic (Neobschuetz) należał dom Żelowice (Silbitz) koło Strzelina (Strehlen). Na początku XVI wieku właścicielem tego majątku był N. von Warkotsch z Nieszkowic (Neobschuetz) żonaty z N. von Pogrell z Grodziszcz (Lampersdorf), jego syn – N. żonaty z N. von Tschetsch z Krzepic (Krippitz), miał córkę – Ewę, żonę (x 1598 r.) Jana von Reinsperg z Karnkowa (Arnsdorf) koło Strzelina (Strehlen). W 1591 roku właścicielem Żelowic (Silbitz) był Jerzy von Warkotsch.

W 1761 roku w Wojsławicach (Woislawitz) koło Strzelina (Strehlen) N. bar. Warlotsch zorganizował zamach na króla pruskiego Fryderyka II. Zamach nie udał się, Warkotsch zdążył uciec na teren państwa Habsburgów.

Oddzielną linię stanowili Warkotsche – właściciele Długiego (Langheinersdorf) w księstwie głogowskim, o której również niewiele wiemy: W 1548 roku Urszula von Warkotsch z Długiego (Langheinersdorf) była żoną Jana von Hock z Kłody Małej (Klein Kloden) koło Góry Śląskiej (Guhrau), jej siostra – Małgorzata, była żoną Franciszka von Liedlau z Zawiszc (Sallschuetz) koło Góry Śląskiej (Guhrau). Około 1600 roku właścicielem Długiego (Langheinersdorf) był Joachim von Warkotsch żonaty z Elżbietą, córką Walentyna (Adama ?) von Glaubitz z Regowa (Reihe) w księstwie głogowskim, miał dwóch synów: Baltazara i Jana Jerzego. Na początku XVIII wieku N. kupił od N. (Pawła Chrystiana ?) von Friemel majątek Wziąkowo Małe (Klein Tschonkawe) koło Milicza (Militsch). Długie (Langheinersdorf) w połowie XVIII wieku sprzedali spadkobiercy Warkotschów.

GÓRNY ŚLĄSK

Pomimo że pierwsze wzmianki o tym rodzie na Górnym Śląsku pochodzą z końca XIII wieku (zob. wyżej) to jednak bardziej pewne informacje mamy dopiero od początków XVI wieku. Część działających tu przedstawicieli tego rodu pochodziła z linii z Nieszkowic (Neobschuetz) i Długiego (Langheinersdorf), część trudno jest zidentyfikować. Dopiero w połowie XVI wieku pojawia się linia z Dobiercic (Wilmsdorf).

W początkach XVI wieku Jerzy Chrystian von Warkotsch był właścicielem Skrzypca (Kreiwitz) koło Prudnika (Neustadt), sprzedał go swojemu bratu – Krzysztofowi, który w 1583 roku sprzedał majątek Jerzemu Proszkowskiemu z Białej (Zuelz). Nie wiadomo czy jest on tym samym Krzysztofem z Nieszkowic (Neobschuetz) właścicielem Zwiastowic (Schwesterwitz) i starostą księstwa ziembickiego. Krzysztof z Nieszkowic (Neobschuetz) – właściciel Zwiastowic (Schwesterwitz), w 1551 roku był wykonawcą testamentu Fryderyka Unwirde von Neuhaus w 1561 roku asesorem sądu ziemskiego księstwa opolsko raciborskiego a w 1562 roku był przedstawicielem szlachty księstwa głogóweckiego.

W księgach ziemskich opolsko – raciborskich nazwisko to pojawia się kilkakrotnie: w 1539 roku Krzysztof Warkotsch występuje jako świadek w sporze o spadek pomiędzy Agnieszką Strzelą a Janem Jordanem. W 1539 roku Jan Warkotsch z Olbrachcic (Olbersdorf) koło Prudnika (Neustadt) kupił od Macieja von Logau majątki: sołectwo w Śmiczu (Schmitsch), Puszyne (Puschine), część Bartuszwic (?) z wolną karczmą. W 1533 roku Henryk von Warkotsch kupił od Jana Pange Przychód (Psychod) koło Niemodlina (Falkenberg).

W kościele w Naczęsławicach (Gross Nimsdorf) koło Koźła (Cosel) znajdują się dwie płyty nagrobne z inskrypcjami: „D.V.WADHL” którą historycy niemieccy odczytali: „ Die von Warkotsch aus dem Hause Langheinersdorf” oraz

„DV.WA.DHN” – „Die von Warkotsch aus dem Hause Neobschuetz”. W 1621 roku właścicielem Zwiastowic (Schwesterwitz) koło Głogówka (Oberglogau) był Krzysztof Warkocz a Ewa Warkocz – wdowa po N. Zmeskalu była właścicielką Grodziska (Groetsch) i części Trawników (Trawnig) koło Koźła (Cosel). W połowie XVII wieku Marcin Warkotsch był jednym z licznych wierzycieli Katarzyny Ptakowej z domu Sierakowskiej, właścicielki Górnego Steblowa (Ober Stoeblau) koło Koźła (Cosel). W Naczęsławicach (Gross Nimsdorf) do dziś żyją rodziny o tym nazwisku.

Linia z Dobiercic (Wilmsdorf) koło Kluczborka (Kreuzburg) znana jest od XVI wieku. Sinapius błędnie zlokalizował ją koło Niemczy (Nimptsch). Prawdopodobnie powstała z linii z Nieszkowic (Neobschuetz). W pierwszej połowie XVI wieku N. von Warkotsch z Dobiercic (Wilmsdorf) był żonaty z Barbarą, córką Jana von Studnitz. W drugiej połowie tego wieku właścicielem tej miejscowości był Henryk von Warkotsch und Wilmsdorf żonaty z Urszulą von Brauchitsch. W połowie XVI wieku właścicielem Paruszowic (Baumgarten) był Piotr Warkotsch, w 1564 roku sprzedał pole w tej miejscowości swojemu poddanemu chłopu Klimkowi Sroce. Na przełomie XVI i XVII wieku znany jest Jan Dietrich żonaty z Urszulą von Kopschuetz. (Obydwie informacje podane przez Sinapiusa nie są pewne). W 1554 roku Krzysztof Warkotsch z Dobiercic (Wilmsdorf), właściciel Paruszowic (Baumgarten) koło Kluczborka (Kreuzburg) był prawnym opiekunem nieletnich dzieci Henryka Wrochenia z Kotulina (Kottulin), właściciela Grzybowic (Grzibowitz). W 1573 roku właścicielem Paruszowic (Baumgarten) był Wacław von Warkotsch (syn poprzedniego ?). Mikołaj (Nicol) Warkotsch „de Nobschitz et in Wilmsdorf” był posłem cesarza Rudolfa II na dwór moskiewski w sprawie przymierza przeciwko Turkom. Po powrocie był starostą okręgu kluczborskiego i byczyńskiego. W pierwszej połowie XVII wieku Salomea Warkocz była żoną N. Koschembara w okręgu oleskim. W 1628 roku była winna Melchiorowi Koschembarowi 100 talarów. W tym samym czasie Barbara Warkocz była żoną N. Skala również w okręgu oleskim.

W drugiej połowie XVII wieku Henryk Wacław von Warkotsch und Wilmsdorf żonaty (x 14.05.1663 r.) z Salomeą Suchodolską z Wolisławic (Wojśławic ?) , miał troje dzieci – wszystkie zmarły w dzieciństwie: Jana Henryka (ur. 16.09.1664 r.), Urszulę (ur. 1667 r.) i Chrystiana Henryka (ur. 18.03.1669 r.). Na początku XVIII wieku Henryk von Warkotsch, żonaty z Eleonorą Szarlottą von Prittwitz z Jemielna (Gimmel) był właścicielem Nowej Wsi (Neudorf) koło Oleśna (Rosenberg)

Z tego domu pochodził prawdopodobnie Karol Józef von Warkotsch, właściciel Rybnej (Rybna) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz) żonaty (x 8.01.1741 r.) z Barbarą, córką Marcina von Loewencron z Turawy (Turawa) koło Opola (Oppeln). W 1786 roku właścicielem tej miejscowości był Karol (Ten sam ? syn ?) członek sejmiku powiatu bytomskiego.

Na Morawach osiedli w XVI wieku przedstawiciele linii z Nieszkowic (Neobschuetz): pierwszym znanym był Jan Varkocz z Novanczic, który w 1557 roku sprzedał majątek w Drnholce. Również w księstwie opawskim posiadali majątki – nie wiadomo czy pochodzili z Moraw czy też z Górnego Śląska: w 1613 roku Jerzy von Warkotsch posiadał wolny dom w Branicach (Branitz) koło Głubczyc (Leobschuetz) a w 1637 roku – inny Jerzy był właścicielem Lodnicy (Lodnitz).

Na Węgrzech znani od XVI wieku pod nazwiskiem „Vargacs”, twierdzili oni, że pochodzą ze Śląska. Jerzy Vargacs, generał wojsk cesarskich był w 1543 roku komendantem i obrońcą przed Turkami twierdzy Széke-Fehérvár (Stuhlweisenberg). Jego pomnik znajduje się w tym mieście.

Nie wiadomo z jakiej linii pochodził Karol Ferdynand von Warkotsch kapitan wojsk cesarskich który w 1734 roku (20.10.) uzyskał tytuł barona czeskie (Błażek błędnie podaje 12.01.1735 r.). Żonaty był z Zofią Albertyną (ur. 1726 – zm. 1803 r.), córką Adama Fryderyka von Studnitz.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1098-1099

Zedlitz t. IV s. 314

Błażek t. IV s. 99-100

Pilnaček t. IV s. 1315-1316

Doerr s. 222

C.D.S. t. XXXIII s. 44, 50

Landbuecher Opp.-Rat. Nr 262, 266

Zemska kniha... nr 157

Książnica Cieszyńska – zbiory Szersznika sygn. 15.DD III

Pilnaček J.: s. Staromoravšti rodove. Brno 1996 s. 299

Koelling H.: Geschichte der Stadt Pitschen... Breslau 1892 s. 192, 202

Schinke C.: Der Kreis Neustadt O.S. Geographisch-geschichtliches Handbuch. Neustadt (1890) s. 84, 85

Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 70

Stibor J.: Regesta českých listin a listů z knížectví opolsko-ratiborského (1303) 1457-1731. (w:) Sborník Archivních Prací t. 47:1997 č. 2 nr 67,120, 124

Księga podatków 1621 r. rkp. – AP Wr. Księstwo opol.-racib. sygn.. 148

WARLOWSKI
(WARŁOWSKI)

Herby wg Blažka

Herb wg Pilnačka

Polski herb Kownia II

Drobna szlachta górnośląska, znana od XV wieku, według Blažka polskiego pochodzenia herbu Korwin. Blažek pomylił herb Korwin (Kruk) z herbem Kownia. Nazwisko pochodzi od miejscowości Warłów (Warlow) koło Lublińca (Lublinitz).

W 1435 roku Adam z Warłowa (Warlow) występuje w dokumentach strzeleckich. W 1459 roku Bartusch Warlowski był burmistrzem Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). W 1488 roku Henryk von Warlow otrzymał od księcia Konrada X Białego oleśnickiego ogród w Oleśnicy (Oels). Pod koniec XV wieku Bartosz Warlowski był żonaty z Machną, córką Mikulasza Grabowskiego (? nazwisko zastępcze) z Grabowa (Grabow) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz).

W księgach ziemskich opolsko – raciborskich występują wielokrotnie: w 1524 roku Stanisław Warłowski kupił w formie „wyderkaufu” od Jana Krzydłowskiego (Skrzydłowski) młyn i staw rybny w Gosławicach (Goslawitz) koło Lublińca (Lublinitz). W 1528 roku Matusz Warłowski kupił również od Jana Krzydłowskiego dwie wsie: Zwóz (Zwoss) i Głowczyce (Glowtschuetz) oraz młyn koło Lublińca (Lublinitz). W 1538 roku Katarzyna Warłowska przez swojego pełnomocnika Jana Kalinowskiego sprzedała mieszczaninowi strzelckiemu Piotrowi Guskowi dwa wolne łany w Polskich Łanach (Polnisch Lohne) pod Strzelcami Opolskimi (Gross Strehlitz).

W 1539 roku Matusz Warłowski sprzedał pół wolnego łana i ¼ części roli w Szemrowicach (Schemrowitz) koło Olesna (Rosenberg) miejscowemu chłopu Piotrowi Krempzig. Matusz zmarł przed 1555 rokiem, miał córkę Zofię – żonę Jerzego Kalinowskiego, oraz trzech synów: Adama, Jana i Henryka, którzy w 1555 roku podzielili się spadkiem.

Najstarszy - Adam otrzymał majątek oraz wieś z sołectwem Zwóz (Zwoss) koło Lublińca (Lublinitz). W 1557 roku (1.06.) majątek i wieś sprzedał Janowi Krzydłowskiemu właścicielowi Gosławic (Goslawitz), pozostawiając sobie jedynie sołectwo. Zamieszkał w Opolu (Oppeln) gdzie miał w rynku dom – zmarł po 1591 roku.

Jan otrzymał rodowy Warłów (Warlow). Żonaty (druga żona ?) z Marianną von Reischwitz und Kaderzin, zmarł przed 1591 rokiem. Bardzo zadłużony majątek w Warłowie (Warlow) w imieniu pozostałych nieletnich dzieci, ich pełnomocnicy: stryj Adam Warłowski z Opoli oraz Jan Krzydłowski sprzedali wdowie po Janie, Mariannie von Reischwitz.

Henryk otrzymał część Warłowa (Warlow), zmarł po 1575 roku.

Anna Warłowska (zm. 1619 r.) była przełożoną klasztoru w Czarnowasach (Czarnowan) koło Opoli (Oppeln).

W XVII wieku posiadali państwo Szymiszów (Schimischow) koło Opoli (Oppeln). Kiedy i czy całość państwa przeszło w ręce Warłowskich – nie wiadomo, różne źródła podają sprzeczne informacje. Błażek twierdzi, że majątek posiadał już w XVI wieku Piotr von Warłowski, generał wojsk cesarskich. Żonaty z Anną von Jordan miał liczne potomstwo z którego córka – Dorota, była pierwszą żoną (x 1711 r.) żoną Adama Wacława Laschowskiego. Prawdopodobnie jednak około 1640 roku dobra te nabył Wilhelm Warłowski von Warlow (zm. przed 1670 r.), pułkownik wojsk cesarskich. W skład państwa wchodziły oprócz Szymiszowa (Schimischow): Borycz (Boritsch), Grodzisko (Grodisko), Kadłub (Kadlub), Krośnica (Kroschnitz), Osiek (Oschiek), Rozmierka (Rosmierka) i Sucha (Suchau). W Szymiszowie (Schimischow) wybudował nową rezydencję z dużym parkiem. W 1670 roku właścicielem majątku był jego syn – Leopold Wilhelm (zm. 1700 r.). Miał tylko dwie córki: Helenę Szarłotę (zm. 4.11.1725 r.) – żonę (x 1701 r.) Karola Bernarda von Schneckenhaus und Badewitz (Bohdanowski ze Slimakowa) i Marię Ludwikę (zm.

5.02.1717 r.) – żonę Karola Adama von Skal. Szymiszów (Schimischow) odziedziczyła Helena Szarlotta, która jednak w 1702 roku odstąpiła majątek swojej siostrze a sama przeniosła się do majątku męża w Kalinowie (Kalinow) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Szymiszów przeszedł w ręce rodziny von Skal.

W Opolu (Oppeln) w 1708 roku zmarła Zuzanna Warłowska pensjonariuszka szpitala (przysiężki) św. Aleksego. W 1717 roku Henryk Warłowski sprzedał część Smard (Schmardt) koło Kluczborka (Kreuzburg) Henrykowi Godfrydowi von Staefe und Obischau.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1022

Błażek t. III s. 65

Pilnaček t. IV s. 1317-1318

Landbuecher Opp.-Rat. nr 48, 102, 149, 312

Zemska kniha... nr 30

Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft von Guttentag. Ratibor 1882 s. 467, 471, 473

Morawitzki: Geschichte der kath. Pfarrkirche zu Schimischow (w:) Aus dem Chelmer Lande. Jg. 1925 nr 9-10

Zemsky Archiv Opava: Smluva trhowa a kup ostatczek Nebožtíka Jana Warłowskeho w Warlowie pozuostaly. Inw. 48 sygn II-28d, s. 343v-345

Steinert: Kartoteka mieszkańców Opola – rkp w posiadaniu autora

ZA Opava: Zemska kniha... Inv. 48, sygn. II-28d, k. 1v-2, 87-90v.

WARMUTH

W 1461 roku (30.11.) na dokumencie ugody pomiędzy braćmi: księciem Konradem IX Czarnym oleśnicko – kozielskim i księciem Konradem X Białym oleśnicko-wołowskim w sprawie miast Środa Śląska (Neumarkt) i Namysłów (Namslau), wśród świadków – rycerzy występował również Nicol Warmuth. W

1489 roku (3.05.) Jan Warmut zapłacił za Jana Dankowskiego (?) 20 złotych (guldenów) długu Janowi Chmelikowi (Strzeli) z Obrowca (Oberwitz). Według Błażka nic nie wiadomo o tym rodzie. Prawdopodobnie pochodzili z księstwa kozielskiego z miejscowości Warmuntów vel Warmuntowice (Warmunthau).

Źródła:

Błażek t. III s. 118

Stibor J.: Regesta českých listin a listů z knížectví opolsko-ratibořského (1303) 1457 – 1731 (w:) Sborník Archivních Prací 47:1997 č. 2 nr 8

WARNERY

W 1763 roku (26.09.) inkolat śląski uzyskali pochodzący ze Szwajcarii bracia Karol Emanuel i Fryderyk August von Warnery.

Karol Emanuel (ur. Morges k. Berna 14.03.1720 – zm. Wrocław, Breslau 8.05.1786 r.) – pułkownik wojsk pruskich i generał major wojsk polskich był właścicielem Karwińca (Langenhof) koło Oleśnicy (Oels). Żonaty (x 20.04.1747 r.) z Luizą Henriettą von Koschembar (ur. 19.02.1725 – zm. 20.03.1800 r.) z Obornik Śląskich (Obornigk), miał dwóch synów:

1. Ernesta Karola Augusta (ur. 16.03.1757 – zm. Milicz, Militsch 29.12.1828 r.) – nieżonatego, ostatniego męskiego przedstawiciela rodu.
2. Chrystiana Henryka (ur. 10.01.1763 – zm. Milicz, Militsch 29.10.1817 r.) – majora regimentu huzarów wojsk pruskich. Żonaty z Fryderyką Szarlotą Augustą von den Groeben (zm. Drezno, Dresden 19.10.1871 r.), miał tylko córkę – Fanny Luizę (ur. 22.04.1807 – zm. 1859 r.), żonę (x 4.08.1826 r.) Jana Centuriusa hr. von Hoffmannsegg.

Brat Karola Emanuela – Fryderyk August (ur. 1.05.1724 – zm. 17.05.1792 r.), major regimentu huzarów wojsk pruskich, był właścicielem Kamiennej (Giesdorf) koło Namysłowa (Namslau). Żonaty (x 1.10.1753 r.) z Anną Joanną Karoliną Fisur (ur. 1735 – zm. Kamienna, Giesdorf 15.06.1813 r.), miał tylko dwie córki: Józefę Augustynę (ur. Dobroszyce k. Oleśnicy, Juliusburg b. Oels

7.09.1755 – zm. Kamienna, Giesdorf 25.12.1800 r.) i Augustynę Karolinę (ur. Wrocław, Breslau 12.10.1759 r.).

Źródła:

Błażek t. III s. 65

TABLICE GENEALOGICZNE

N. v. Warnery
gubernator Berna
ż. N. v. Hemmhof

|

Karol Emanuel
ur. Morges 14.03.1720 -
zm. Wrocław 8.05.1786 r.
pułkownik wojsk pruskich,
generał-major wojsk polskich
wł. Karwińca
ż. (20.04.1747 r.) Luiza
Henrietta v. Koschembar
(19.02.1725 – 20.03.1800 r.)
z Obornik Śl.

|

Ernest Karol August ur. 16.03.1757 - zm. Milicz 29.12.1828 r. <u>ostatni</u> <u>z rodu</u>	Chrystian Henryk ur. 10.01.1763 - zm. Milicz 29.1817 r. major regimentu huzarów wojsk pruskich ż. Fryderyka Szarlotta v. d. Groeben (zm. Drezno 19.10.1871 r.)
--	---

|

Fanny Luiza
ur. 22.04.1807 – zm. 1859 r.
m. 4.08.1826 r.) Jan Centurius
hr. v. Hoffmannegg

Fryderyk August
ur. 1.05.1724 -
zm. 17.05.1792 r.
major regimentu huzarów
wojsk pruskich
wł. Kamiennej
ż. (x 1.10.1753 r.) Anna Joanna
Karolina Fisur
(ur. 1735 – zm. Kamienna 15.06.1813 r.)

|

córki:

a) Józefa Augustyna
ur. Dobroszyce 7.09.1755 –
zm. Kamienna 25.12.1800 r.
b) Augustyna Karolina
ur. Wrocław 12.10.1759 r.

WARNSDORF

Herb linii saskiej
g Siebmachera

Polski herb Leliwa

Na Śląsku znane były trzy rody o podobnych nazwiskach, których pisownię często mylono: Warnsdorf, Wermsdorf i Wernsdorf.

Warnsdorffowie według Sinapiusa posiadali herb podobny do herbu Leliwa: w błękitnym polu srebrny półksiężyc, pomiędzy jego rogami srebrną gwiazdę, w klejnocie taki sam półksiężyc z gwiazdą położony na srebrno błękitnych strusich piórach. Labry srebrno – błękitne.

Według Sinapiusa stary ród saski, znany w Miśni, na Łużycach i na Śląsku, zaś według Jurka – ród czeski. W wyprawie krzyżowej cesarza Fryderyka I Barbarossy miało brać udział 24 przedstawicieli tego rodu. W 1217 roku Wilhelm von Warnsdorf brał udział w poselstwie cesarza Fryderyka II Hohenstaufa do Aragonii po księżną Konstancję. W 1295 roku Melchior von Warnsdorf brał udział w poselstwie cesarza Adolfa von Nassau do księcia Brabantu Jana II.

Na Śląsku pojawił się około 1308 roku Melchior von Warnsdorf (według Jurka dopiero w połowie XIV w. Jan von Warnsdorf). W 1414 roku rycerz Nicol von Warndorf brał udział w orszaku księcia Ludwika II brzeskiego w soborze w Konstancji. W 1459 roku Jan Warnsdorf, członek rady króla Jerzego z Podiebrada, był starostą hrabstwa kłodzkiego.

Od końca XV wieku istniały dwa domy tego rodu: Gościszów (Giessmannsdorf) koło Bolesławca (Bunzlau) i Okalenica (Schoenborn) koło Żar (Sohrau) na Łużycach.

DOM GOŚCISZÓW (GIESSMANNSDORF)

Do domu tego należał również Kraśnik (Schoenfeld), również koło Bolesławca (Bunzlau).

Na przełomie XV i XVI wieku N. von Warnsdorf, żonaty z N. von Tader miał syna – N. żonatego z N. von Reichenbach. Jego córka – Krystyna była żoną (x ok. 1560 r.) Jerzego von Schellendorff właściciela Dzwonowa (Schellendorf) koło Złotoryi (Goldberg).

Kasper von Warnsdorf (zm. 28.06.1634 r.) – właściciel Gościszowa (Giessmannsdorf), członek rady cesarskiej, asesor sądu ziemskiego księstwa świdnicko – jaworskiego, od 1612 roku starosta tego księstwa, zrezygnował z tej funkcji w 1627 roku (6.07.), uważany był za „wielce uczonego”.

W tym samym czasie Albrecht, żonaty (x 25.04.1617 r.) z Weroniką von Haugwitz z linii łużyckiej, wdową po Krzysztofie von Haugwitz, był właścicielem Kraśnika (Schoenfeld) – w kościele parafialnym znajduje się krypta grobowa rodu. W 1647 roku Adalbert (Albrecht ?) był sędzią dworskim w Legnicy (Liegnitz).

Na przełomie XVII i XVIII wieku Karol Krzysztof von Warnsdorf, żonaty (x 5.02.1695 r.) z Marią Elżbietą, córką Fryderyka von Glaubitz z Górnych Konar (Ober Kunern) koło Wołowa (Wohlau), był właścicielem Pogorzały (Seifersdorf) w księstwie świdnickim, Janowic (Klein Jaenowitz) w legnickim i otrzymane w wianie żony Góne Konary (Ober Kunern) w księstwie wołowskim.

DOM OKALENICA (SCHOENBORN)

W XV wieku właścicielem Okalenicy (Schoenborn) był N. von Warnsdorf und Schoenborn żonaty z N. von Birsdorf. Jego syn – N. był żonaty z N. von Schaffgotsch. Miał córkę – N., żonę (x ok. 1550 r.) Mikołaja (Nicol) von Zedlitz z Nimmersack (Rimmersack ?).

Posiadali liczne majątki na Górnych Łużycach w okolicy Zgorzelca (Goerlitz).

Źródła:

Sinapius t. I s. 1023-1025, t. II s. 1099

Zedlitz t. IV s. 314

Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 302

WARNSDORF

zob.

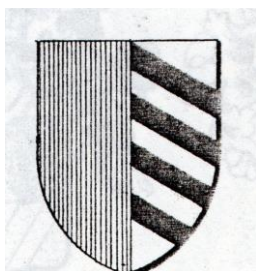
WERMESDORF

WARNSDORF

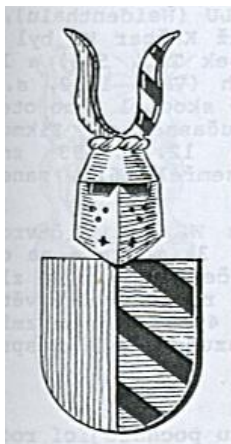
zob.

WERNSDORF

WARTENAU
(z VARTNOVA)

Herb wg Blažka

Herb wg Pilnáčka

Stary ród morawski panów z Holštajnu (von Holstein) koło Jedovnic, znany od początku XIV wieku. W drugiej połowie XIV wieku potomek Voka z Holštajnu – Stefan (zm. po 1412 r.) był właścicielem majątków na Morawach oraz Vartnova (Wartenau) koło Krnova (Karniów, Jaegerndorf) i jego potomkowie zaczęli nazywać się „von Wartenau”. Żonaty z Ofką N., właścicielką Sudic (Zauditz) koło Raciborza (Ratibor). Syn jego – Stefan jun. (zm. ok. 1432 r.) odziedziczył po matce Sudice (Zauditz) i posiadał Cimburk na Morawach. Z potomstwa jego znane są tylko córki: Zofia, Zuzanna, Elżbieta i Juta.

Oprócz Vartnova (Wartenau) i Sudic (Zauditz) posiadali Brantice (Bransdorf), Loděnice (Lodnitz) i Ublo (Aubeln) koło Krnova (Karniów, Jaegerndorf) oraz Dzbańce (Krug) koło Głubczyc (Leobschuetz).

Źródła:

Blažek t. III s. 65, t. IV s. 100

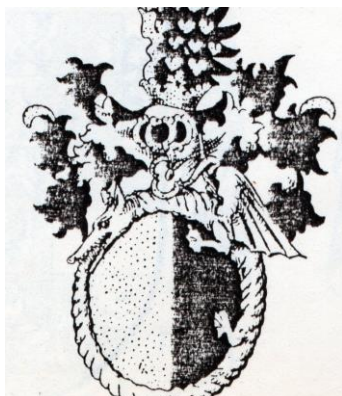
Pilnáček t. IV s. 1319

Pilnáček J.: Staromoravští rodové. Brno 1996 s. 253

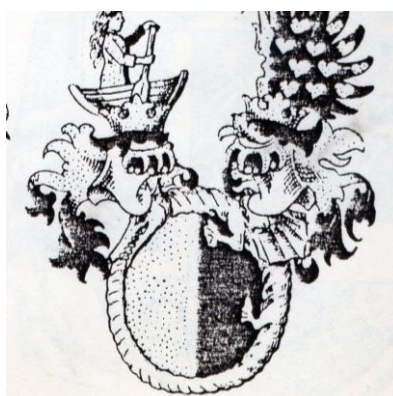
WARTENBERG (WARTEMBERG)

Herb rodowy

Herb szlachecki I
(kobięcy?)
Herby wg Błażka

Herb szlachecki II
(kobięcy?)

Stary czeski ród rycerski wywodzący się od panów z Markvartovic. Za protoplastę rodu uważa się Hermanna z Ralska, który w latach 1175 – 1197 posiadał zamek Wartenberg (Straže) koło Mlada Boleslav. Ród posiadał majątki głównie w północnych Czechach i na Górnych Łużycach.

Benesz (Benedykt) von Wartemberg (zm. 1337 r.) posiadał dziedziczny tytuł podczaszego królewskiego i w latach 1297 – 1309 był burgrabią królestwa Czech. Żonaty z Anną von Pottenstein, miał syna – Wacława (zm. 1369 r.). Wacław miał trzech synów: Wańka (zm. po 1362 r.), Jeszka i Benesza. Synem Wańka był Jeszko (zm. między 1408 a 1413 r.) – właściciel Děčína, dwukrotnie żonaty: 1. z Małgorzatą von Dohna, 2. z Anną bar. von Welhartitz. Jego syn – Zygmunt I miał dwóch synów: Benesza (zm. po 1465 r.) – właściciela Zakup koło Českej Lipy i Jana (zm. po 1464 r.) – Inadwójta Górnych Łużyc.

Syn Jana – Zygmunt II, został po ojcu landwójtem Górnych Łużyc. Dwukrotnie żonaty: 1. Elżbietą von Kunstadt (zm. 1492 r.), 2. (x 1515 r.) z Jadwigą (ur. 1477 – zm. 15.02.1524 r.) księżną głogowską, córką Jana II księcia głogowskiego i żagańskiego, wdową po księciu Jerzym ziębicko – oleśnickim (zm. 10.11.1502 r.). W posagu wniosła mu księstwo wołowskie. Synem z drugiego małżeństwa był Krzysztof I – w 1512 roku również landwójt Górnych Łużyc. Żonaty z Elżbietą, córką Wiktoryna von Podiebrad, siostrą króla Jerzego z Podiebradu, miał trzech synów: Krzysztofa II – nieżonatego, Prokopa i Jana.

Prokop (zm. 1561 r.) – odziedziczył księstwo wołowskie, które w 1517 roku sprzedał. Żonaty (x 1514 r.) z Anną von Holhausen, miał czterech lub pięciu synów i dwanaście córek. Z synów: Henryk I (zm. 1577 r.) – żonaty z Katarzyną von Wiesen z Łużyc, nie miał dzieci. Abraham (ur. 1530 – zm. 1587 r.) – drugi syn Prokopa był właścicielem Zviřetic koło Mlada Boleslav. Jego syn – Henryk II Zviřeticki był ostatnim męskim przedstawicielem tej linii, tytuł dziedzicznego

podczaszego królewskiego przeszedł na kuzyna – Karola syna Adama von Wartenberg.

Jan (ur. 1480 r.) – syn Krzysztofa I i brat Prokopa, był burgrabią Pragi. Żonaty z Weroniką (Dorotą) bar. von Leskowitz, miał syna – Adama, dwukrotnie żonatego: 1. z Heleną von Martinitz, 2. z Sybillą, córką Stefana hr. von Schlick. Miał córkę – Magdalenę (zm. 1562 r.), żonę Jana bar. von Waldstein, oraz syna z pierwszego małżeństwa – Karola.

Karol (ur. 1553 r.) – właściciel Lipy, członek rady cesarza Rudolfa, odziedziczył po swoim kuzynie Henryku II dziedziczny tytuł podczaszego królewskiego. Żonaty z Katarzyną Reichsgr. von Mansfeld, miał troje dzieci: Marię Elżbietę (ur. 1596 – zm. 1657 r.) – żonę Mikołaja bar. von Burghaus, Jana Jerzego i Otto Henryka.

Jan Jerzy – żonaty (x 1622 r.) z Sabiną, córką pfalzgrafa Ottona Henryka von Sulzbach, w wojnie 30-letniej opowiedział się po stronie Szwecji i w 1622 roku musiał uciekać z Czech.

Otto Henryk (zm. 1627 r.) był ostatnim z rodu. Dziedziczny tytuł podczaszego królewskiego cesarz nadał Wilhelmowi hr. Sławacie.

Również z tego rodu był Jerzy von Wartenberg (zm. 1548 r.) – w 1536 roku komtur komandorii joannitów w Grobnikach (Groebnig) koło Głubczyc (Leobschuetz).

W 1755 roku Hartwig Karol von Wartenberg – generał i szef regimentu huzarów pruskich kupił na Śląsku Schoenfeld (które? – na Śląsku było 12 miejscowości o tej nazwie).

W 1758 roku (16.08.) Józef Jerzy oraz Wincenty hr. von Waldstein uzyskali prawo dodania do swojego, herbu i nazwiska rodu von Wartenberg.

Źródła:

Sinapius t. II s. 269-271

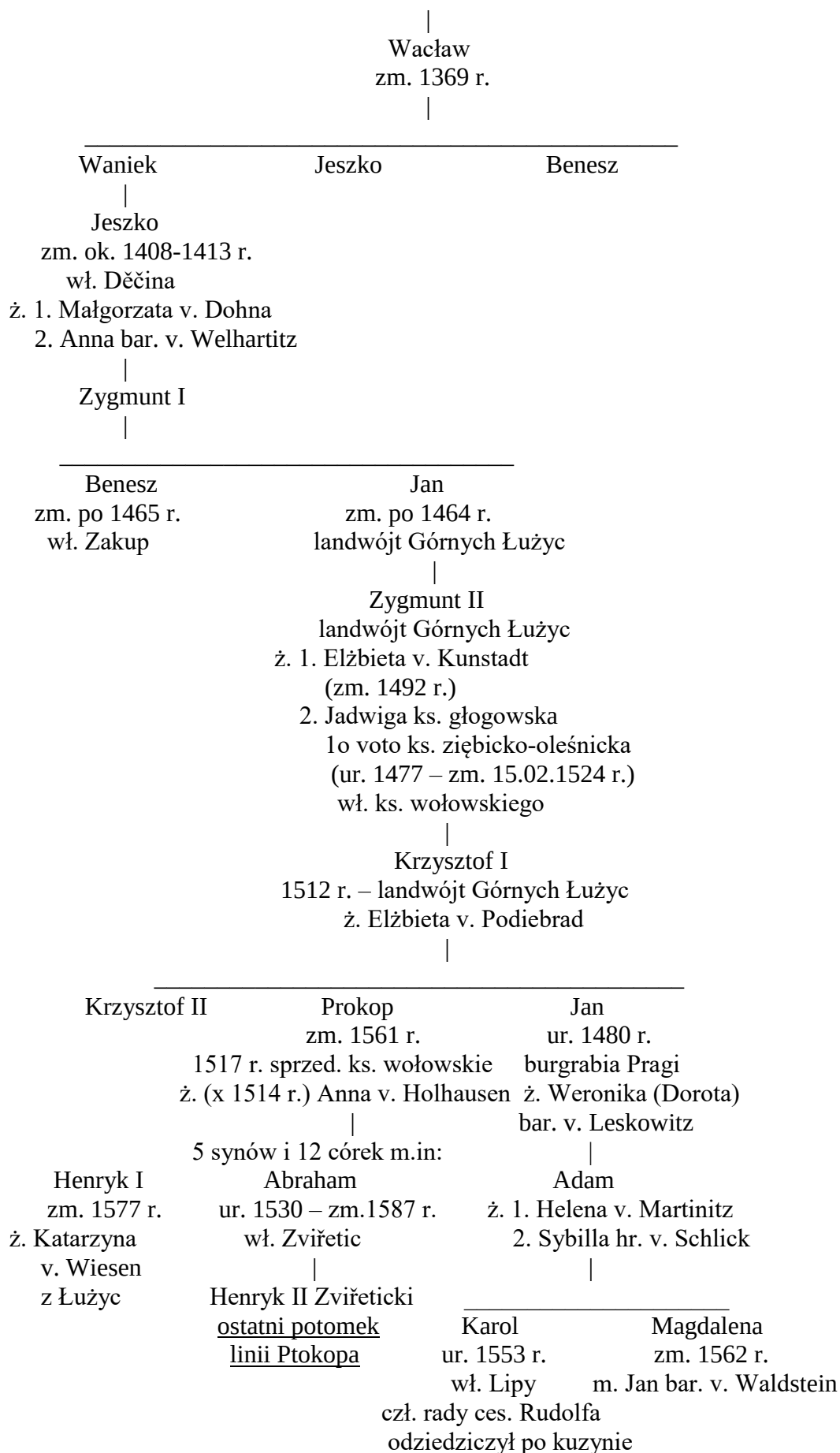
Zedlitz t. IV s. 315

Blažek t. I s. 118

Doerr s. 242

TABLICE GENEALOGICZNE

Herman z Ralska
1157-1197 – wł. Wartenberg (Straže)
|
?
|
Benesz v. Wartemberg
zm. 1337 r.
podczaszy królewski
1297-1309 r. – burgrabia królestwa Czech
ż. Anna v. Pottenstein

Henryku II Zviřetickim
dziedziczny tytuł
podczaszego królewskiego
ż. Katarzyna Reichsgr. v. Mansfeld

|

Jan Jerzy
ż. (x 1622 r.) Sabina
Pfalzgr. v. Sulzbach
1622 r. – uciekł
do Szwecji

Otto Henryk
zm. 1627 r.
ostatni przedst. rodu
dziedziczny tytuł
podczaszego królewskiego
cesarz nadał Wilhelmwowi Sławacie

Maria Elżbieta
ur. 1596 – zm. 1657 r.
m. Mikołaj bar. v. Burghaus

WARTENBERG

zob.

BRAUN

WARTENBERG

zob.

RECHENBERG

WARTENBURG

zob.

YORCK

WARTENSLEBEN

Herb hrabiowski z 1703 r.

Herb hrabiego Rzeszy z 1706 r.

Stary ród brandenburski znany od XIII wieku: w 1270 roku Baldewin de Werdesleve występuje w dokumentach klasztoru Althaldensleben. W 1703 roku (1.01.) Aleksander Hermann von Wartensleben, feldmarszałek wojsk pruskich, gubernator Berlina, rycerz Orderu Orła Czarnego, otrzymał tytuł pruskiego hrabiego. W 1706 roku (29.03.) uzyskał tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf). Jego najstarszy syn – Karol Sofroniusz Filip był ministrem gabinetu króla polskiego.

W 1852 roku (1.11.) Karol Aleksander Wilhelm hr. von Wartensleben kupił od Moryca von Prittwitz und Gaffron majątek Minkowskie (Minkowsky) koło Namysłowa (Namslau) i w 1862 roku (24.02.) przekształcił go w majorat. Wybudował tam pałac wzorowany na pałacu w Poczdamie. Posiadał również państwo stanowe Cieszków (Freyhan) koło Milicza (Militsch) które sprzedał w 1845 roku Wichardowi von Willamowitz-Moellendorf. Na początku XX wieku ordynatem majoratu Minkowskie (Minkowsky) był doktor prawa Konrad hr. von Wartensleben.

W 1871 roku (14.10.) założony został związek familijny, który miał odbywać coroczne, 14 października zjazdy w Berlinie.

Źródła:

Zedlitz t. IV s. 316

Krane s. 143

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XV Limburg 2004 s. 466-467

WASSEG

zob.

ARZ

WATZDORF

Herb linii saskiej

Herb linii śląskiej

Stary miśnieński ród, znany od XIII wieku: w 1261 roku występuje w dokumentach Heidenricus de Watsdorf. Siedzibą rodową była miejscowość Watzdorf koło Rudolfstadt. W 1837 roku (10.03.) jedna linia otrzymała tytuł saskich baronów. W połowie XIX wieku średni syn Adama Fryderyka Augusta ze szlacheckiej linii z Altengesees, podlinii z Wiesenburga – Otto Fryderyk Henryk von Watzdorf (ur. Wiesenburg 7.11.1801 – zm. Krzywiczyny, Schoenfeld 24.03.1860 r.), właściciel majątków w Saksonii, w 1853 roku zakupił od rodziny von Wallhofen, majątek Krzywiczyny (Schoenfeld) koło Kluczborka (Kreuzburg) na Górnym Śląsku. Żonaty (x Drezno, Dresden 30.04.1837 r.) z Marią Augustą bar. von Reitzenstein (ur. Drezno, Dresden 15.06.1816 – zm. Krzywiczyny, Schoenfeld 1.09.1873 r.) miał trzech synów:

1. Otto Karola Zygmunta (ur. Drezno, Dresden 10.12.1841 – zm. Krzywiczyny, Schoenfeld 13.03.1898 r.) – landrata powiatu kluczborskiego. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Pasterzyce, Pasterwitz 30.05.1865 r.) z Heleną von Lieres und Wilkau (ur. Pasterzyce, Pasterwitz 26.10.1844 – zm. Krzywiczyny, Schoenfeld 5.08.1872 r.), 2. (x Galowice, Gallowitz 12.04.1875 r.) z Elżbietą Emilią Otylią Łucją von Lieres und Wilkau (ur. Galowice, Gallowitz 25.07.1849 r.). Z pierwszą żoną miał jednego syna, z drugą – czworo dzieci:

- a) Fryderyka Wilhelma Wiktora Otto (ur. Pasterzyce, Pasterwitz 5.08.1870 r.) – rycerz zakonu joannitów, odziedziczył po ojcu Krzywiczyny (Schoenfeld). Żonaty (x Ręków, Rankau 5.10.1895 r.) z Alicją Elżbietą Assoldą von Wostrowski und Skalka (ur. Wrocław, Breslau 5.07.1875 r.) miał pięcioro dzieci:
 - Fryderyka Wilhelma Otto (ur. Wrocław, Breslau 28.07.1896 r.)
 - Otto Alfreda Oskara Henryka (ur. Krzywiczyny, Schoenfeld 6.06.1898 r.).
 - Henninga Fryderyka Wiktora (ur. Krzywiczyny, Schoenfeld 1.05.1902 r.).
 - Jobsta Fryderyka Leo (ur. Krzywiczyny 8.03.1903 r.).
 - Annemarie Alicję Elżbietę (ur. Krzywiczyny, Schoenfeld 7.03.1911 r.).
 - b) Helenę Elżbietę Mariannę (ur. Krzywiczyny, Schoenfeld 18.04.1876 r.) – żonę (x Krzywiczyny, Schoenfeld 22.09.1897 r.) Maksa Hoffmann von Waldau (zginął 17.08.1917 r.), majora wojsk niemieckich.
 - c) Agnieszkę Łucję Zofię (ur. Krzywiczyny, Schoenfeld 14.08.1877 r.) – żonę (x Kamień k. Oleśnicy, Stein b. Oels 1905 r.) Ryszarda Brunstellin, oficera wojsk niemieckich.
 - d) Otto Wollrada Emila (ur. Krzywiczyny, Schoenfeld 28.10.1881 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Czerwięcice k. Raciborza, Czerwentzuetz b. Ratibor 10.05.1911 r.) Ewą Olgą von Wrochem (ur. Czerwięcice, Czerwentzuetz 5.03.1891 r.). Miał troje dzieci:
 - Otto Wiktora Wollrada (ur. Głubczyce, Leobschuetz 3.03.1913 r.).
 - Waldtraut (ur. Hannover 1.05.1914 r.).
 - Fryderyka Karola (ur. Czerwięcice, Czerwentzuetz 10.01.1916 r.).
 - e) Elżbietę Annę (ur. Krzywiczyny, Schoenfeld 27.10.1887 r.) – żonę (x Krzywiczyny, Schoenfeld 18.05.1914 r.) Pawła von Oheimb (zginął 10.06.1915 r.), oficera wojsk niemieckich.
2. Fryderyka Henryka Leo (ur. Drezno, Dresden 9.03.1843 – zm. Proślice, Proschlitz 17.01.1882 r.) – właściciela Proślic (Proschlitz) koło Kluczborka (Kreuzburg). Żonaty (x Drezno, Dresden 10.10.1872 r.) z Joanną Teresą Emilią (Emma) von Schoenberg z linii Pfaffroda (ur. Drezno, Dresden 11.05.1851 r.), która po jego śmierci posiadała ten majątek, miał troje dzieci:
 - a) Henryka Fryderyka Otto (ur. Pfaffroda 1.09.1873 r.).
 - b) Wollrada Aleksandra Rudolfa (ur. Proślice, Proschlitz 16.11.1874 r.) – właściciela Proślic (Proschlitz), rycerza zakonu joannitów. Żo-

naty (x Wrocław, Breslau 21.07.1903 r.) z Małgorzatą (Rita) Marią Zofią von Raczek (ur. Głogówek, Oberglogau 26.06.1881 r.), miał pięcioro dzieci:

- Fryderyka Henryka Leo (ur. Proślice, Proschlitz 24.05.1907 r.).
- Eleonorę Marię Emilię (ur. Proślice, Proschlitz 29.07.1909 r.).
- Christę Annemarie Zuzannę (ur. Proślice, Proschlitz 24.12.1910 r.).
- Rudolfa Fryderyka Wilhelma (ur. Proślice, Proschlitz 18.07.1915 r.) – w latach 30-tych właściciela górnego i dolnego dworu w Proślicach (Proschlitz).
- Irenę Zuzannę Marię Klarę (ur. Proślice, Proschlitz 30.10.1916 r.).

c) Irmę Zuzannę Marię (ur. Proślice, Proschlitz 6.10.1875 r.) – żonę (x Vevey- Szwajcaria, Schweiz 9.03.1909 r.) Bruno Ambros Edle von Rechtenberg.

3. Thilo Franciszka Moryca (ur. Leichnam 1.02.1848 – zm. Ząbkowice Śląskie, Frankenstein 15.09.1912 r.) – właściciela Świniar Wielkich (Gross Blumenau) koło Kluczborka (Kreuzburg). Żonaty (x Berlin 2.02.1875 r.) z Marianną Wilhelminą Małgorzatą von Roebel (ur. Dumzin 18.04.1854 r.), miał pięcioro dzieci:

a) Frydę Augustę Marianne (ur. Świniary Wielkie, Gross Blumenau 7.09.1876 r.) – żonę (x Drezno, Dresden 1.10.1907 r.) Fryderyka von Haebler (zginął 6.09.1914 r.).

b) Leo Otto Adolfa (ur. Świniary Wielkie, Gross Blumenau 25.10.1877 r.) – wyjechał do Ameryki.

c) Wandę Olgę Zofię (ur. Świniary Wielkie 3.12.1878 r.) – żonę (x Drezno, Dresden 16.09.1903 r.) Rudolfa Stuht, pastora w Flieth.

d) Jana Ewalda Thilo (ur. Świniary Wielkie, Gross Blumenau 7.03.1880 – zginął 25.09.1915 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x Gościszów k. Bolesławca, Giessmannsdorf b. Bunzlau 2.07.1907 r.) z Luizą Marią Gustawą von Loebenstein (ur. Drezno, Dresden 6.01.1887 r.), miał dwóch synów:

- Krzysztofa Jana Fryderyka Otto (ur. Wrocław, Breslau 27.05.1908 r.).
- Jana Godfryda Karola Leo (ur. Wrocław, Breslau 12.05.1916 r. – posthumus).

e) Joannę Eleonorę Teresę (Rosa) (ur. Szczecin, Stettin 19.01.1885 r.) – żonę (x Drezno, Dresden 18.08.1915 r.) Ernesta bar. von Bernewitz.

Źródła:

Zedlitz t. IV s. 317

Krane s. 143-144

Schles. Wappenbuch szp. 156

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XV Limburg 2004 s. 484-486

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Uradeligen Haeuser. Gotha Jg 19:1918 s. 892-895

TABLICE GENEALOGICZNE

Adam Fryderyk August v. Watzdorf

ur. Wiesenburg 8.06.1753 –

zm. Wiesenburg 14.08.1809 r.

wł. Wiesenburga

ż. (x Zerst 8.06.1788 r.) Szarlotta

Albertyna Elżbieta v. Oppen

z Juetrichau

(ur. Zerst 11.04.1767 –

zm. Cheb 29.08.1811 r.)

|

Kurt Fryderyk Gottlob

linia saska

Otto Fryderyk Henryk

ur. Wiesenburg 7.11.1801 -

zm. Krzywiczyny 24.03.1860 r.

1853 r. kupił Krzywiczyny

ż. (x Drezno 30.04.1837 r.)

Maria Augusta bar. v. Reitzenstein

(ur. Drezno 15.06.1816 –

zm. Krzywiczyny 1.09.1873 r.)

|

Rudolf Fryderyk Teodor

linia saska

Otto Karol Zygmunt

ur. Drezno 10.12.1841 -

zm. Krzywiczyny

13.03.1898 r.

wł. Krzywiczyn

landrat pow.

kluczborskiego

ż. 1. (x Pasterzyce

30.05.1865 r.)

Helena v. Lieres

u. Wilkau

(ur. Pasterzyce

26.10.1844 -

zm. Krzywiczyny

5.08.1872 r.)

2. (x Galowice

Fryderyk Henryk Otto

ur. Drezno 9.03.1843 -

zm. Proślice 16.11.1882 r.

wł. Proślic

ż. (x Drezno 10.10.1872 r.)

Joanna Teresa Emilia

v. Schoenberg

z linii Pfaffroda

(ur. Drezno 11.05.1851 r.)

|

|

|

|

|

|

|

Leo Otto Adolf

ur. Świniary W.

25.10.1877 r.

wyjechał

do Ameryki

Thilo Franciszek Moryc

ur. Leichnam 1.02.1848 –

zm. Ząbkowice Śl. 15.09.1912 r.

wł. Świniar Wielkich

ż. (Berlin 2.02.1875 r.)

Marianna Wilhelmina

Małgorzata v. Roebel

(ur. Dumzin 18.04.1854 r.)

|

|

Jan Ewald Thilo

ur. Świniary W.

7.03.1880 -

zginął 25.09.1915 r.

oficer wojsk

córki:

a) Fryda Augusta

Marianna

ur. Świniary W.

7.09.1876 r.

12.04.1875 r.) Elżbieta Emilia Otylia Łucja v. Lieres u. Wilkau (ur. Galowice 25.07.1849 r.)	Henryk Fryderyk Otto ur. Pfaffroda 1.09.1873 r.	Wollrad Aleksander Rudolf ur. Proślice 16.11. 1874 r. wł. m. (x Vevey Proślic 9.03.1909 r.) rycerz zakonu Bruno Ambros joannitów Edle v. Rechtenberg 21.07.1903 r.) Małgorzata Krzysztof Jan Fryderyk Otto ur. Wrocław 27.05.1908 r.	niemieckich m. (x Drezno 1.10.1907 r.) Fryderyk v. Haebler (zginął 6.09.1914 r.) b) Wanda Olga Zofia m. (x Drezno 16.09.1903 r.) Rudolf Stuht pastor we Flieth c) Joanna Eleonora Teresa ur. Szczecin 19.01.1885 r. m. (x Drezno 18.08.1915 r. Ernest bar. v. Bernewitz
	Fryderyk Henryk Leo ur. Proślice 24.05.1907 r.	Rudolf Fryderyk Wilhelm ur. Proślice 18.07.1915 r. wł. górnego i dolnego dworu w Proślicach	córki: a) Eleonora Maria Emilia ur. Proślice 29.07.1909 r. b) Christa Annemarie Zuzanna ur. Proślice 24.12.1910 r. c) Irena Zuzanna Maria Klara ur. Proślice 30.10.1916 r.
Fryderyk Wilhelm Wiktor Otto ur. Pasterzyce 5.08.1870 r. rycearz zakonu joannitów wł. Krzywiczyn ż. (x Ręków 5.10.1895 r.) Alicja Elżbieta Assolda v. Wostrowski u. Skalka (ur. Wrocław 5.07.1875 r.)	Otto Wollrad Emil ur. Krzywiczyny 28.10.1881 r. oficer wojsk niemieckich ż. (x Czerwięcice 10.05.1911 r.) Ewa Olga v. Wrochem (ur. Czerwięcice 5.03.1891 r.)	córki: a) Helena Elżbieta Marianna ur. Krzywiczyny 18.04.1876 r. m.(x Krzywiczyny) 22.09.1897 r. Maks Hoffmann v. Waldau (zginął 17.08.1917 r.) major wojsk niemieckich b) Agnieszka Łucja Zofia ur. Krzywiczyny 14.08.1877 r. m. (x Kamień 1905 r.) Ryszard Brunstellin oficer wojsk niemieckich c) Elżbieta Anna ur. Krzywiczyny 27.10.1887 r. m. (x Krzywiczyny 18.05.1914 r.) Paweł v. Oheimb (zginął 10.06.1915 r.) oficer wojsk niemieckich	
	Otto Wiktor Wollrad	Fryderyk Karol	Waltrauta

	ur. Głubczyce 3.03.1913 r.	ur. Czerwięcice 10.01.1916 r.	ur. Hannower 1.05.1914 r.

Fryderyk Wilhelm Otto ur. Wrocław 28.07.1896 r.	Otto Alfred Oskar Henryk ur. Krzywiczyny 6.06.1898 r.	Henning Fryderyk Wilhelm ur. Krzywiczyny 1.05.1902 r.	Jobst Fryderyk Leo ur. Krzywiczyny 8.03.1903 r.	Annemarie Alicja Elżbieta ur. Krzywiczyny 7.03.1911 r.
--	---	--	--	---

WEBER
(WEBER von PIESENBERG)

Szlachecki ród dolnoaustriacki. W 1622 roku (23.12.) tytuł barona Rzeszy uzyskał Jan Baptysta von Weber (zm. 1642 r.) od 1609 roku radca dworu cesarskiego. W 1630 roku posiadał w hrabstwie kłodzkim Wojborz (Gabersdorf) i wolne sołectwo w Waliszowie (Waltersdorf). Miał tylko córkę – Katarzynę Urszulę, żonę Ernesta bar. von Abensperg-Traun.

Źródła:

Błażek t. I s. 118

WEBERN

W 1718 roku (29.12.) został nobilitowany i wpisany w stan rycerski Rzeszy ze zmianą nazwiska na „von Webern” Jan Konrad Weber saski radca dworu i rejencji oraz wiceprezydent konsystorza, oraz jego żona Anna Zofia von Avmann. Figura heraldyczna jest podobna do herbu poprzedniego rodu – Weber von Piesenberg, ale nie wiadomo czy coś łączyło oba rody.

W XIX wieku przybył na Śląsk Emil von Webern (ur. Saarlouis 3.05.1822 – zm. Goczałków Górny k. Świdnicy, Kohlhoehe b. Schweidnitz 30.03.1910 r.). Żonaty (x Proślice k. Kluczborka, Proschlitz b. Kreuzburg 18.10.1852 r.) z Anną Elżbietą Karoliną Cecylią hr. Strachwitz von Gross Zauche und Kamminetz (ur. Krowiarki k. Raciborza, Polnisch Krawarn b. Ratibor 23.08.1832 – zm. Jenków k. Legnicy, Jenkau b. Liegnitz 5.05.1909 r.), miał jedną córkę i siedmiu synów:

1. Emila Karola Marię (ur. Wrocław, Breslau 15.08.1853 r.) – pułkownika wojsk niemieckich, żonatego (x Eisenach 6.10.1889 r.) z Małgorzatą Bernardyną hr. von Hopffgarten (ur. Weissenfels 5.09.1861 r.). Miał dwoje dzieci: Emila Karola Kurta Ryszarda (ur. Meinningen 5.12.1890 r.) i Małgorzatę Annalene Elze (ur. Meinningen 15.07.1893 r.).
2. Henryka Jerzego Marię (ur. Wrocław, Breslau 1.03.1856 r.) – majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Dobromierz, Hohenfriederg 8.07.1886 r.) z Marią Adolfiną Szarlottą Fryderyką Aleksandryną Klarą Małgorzatą bar. von Seherr-Thoss (ur. Neu Bistritz 12.03.1859 r.) dziedziczką Dobromierza (Hohenfriedeberg) koło Jawora (Jauer), który wniosła mu w posagu, miał syna – Aleksandra (ur. Wrocław, Breslau 19.12.1889 r.), właściciela Dobromierza (Hohenfriedeberg)..
3. Ryszarda Fryderyka (ur. Wrocław, Breslau 23.06.1857 r.) – generała porucznika wojsk niemieckich i dowódcę 11 dywizji. Żonaty (x Szczecin, Stettin 28.07.1857 r.) z Elżbietą von Schaper (ur. Erfurt 21.01.1863 r.), miał dwóch synów: Jana Konrada (ur. Berlin 14.08.1888 r.) i Harrego (ur. Gera 17.08.1892 r.).
4. Kurta Jerzego Wiktora (ur. Wrocław, Breslau 26.01.1859 r.)- majora wojsk niemieckich, żonatego (x Wrocław) z Luizą Joanną Leonorą Muel-

- ler (ur. Goleniów - Pomorze, Gollnow-Pommern. Miał dwie córki: Luizę Karolinę Otylię (ur. Szczecin, Stettin 29.01.1888 r.) i Małgorzatę Luizę Lottę (ur. Bydgoszcz, Bromberg 30.10.1891 r.).
5. Jana Jerzego Hiacenta (ur. Strzelce Opolskie, Gross Strehlitz 29.07.1860 – zm. Kwidzyń – Prusy Wschodnie, Marienwerder – Ostpreussen 15.07.1912 r.) – majora i dowódcę regimentu artylerii polowej wojsk niemieckich. Żonaty (x Makowice k. Świdnicy, Schwengfeld b. Schweidnitz 28.04.1890 r.) z Adelą Rymultowską (ur. Sławięcice k. Koźła, Slawentzitz b. Cosel 1.11.1865 r.) , miał syna – Jana Polidora Emila Wiktora (ur. Wrocław, Breslau 13.07.1891 r.).
 6. Małgorzatę Idę Angelikę (ur. Strzelce Opolskie, Gross Strehlitz 9.11.1861 r.) – żonę (Szczecin, Stettin 2.07.1883 r.) Karola bar. von Richthofen (zm. Goczałków Górny, Kohlhoehe 29.02.1916 r.), właściciela Damianowic (Damsdorf) i Goczałkowa Górnego (Kohlhoehe).
 7. Ernesta Karola Eliasza (ur. Samter 3.01.1870 r.) – majora wojsk niemieckich, żonatego (x Węgrów k. Trzebnicy, Bingerau b. Trebnitz 24.09.1896 r.) z Frydą Joanną Marią Szarłottą Wandą von Poser und Gross Naedlitz (ur. Węgrów, Bingerau 2.07.1871 r.). Miał trzy córki: Erykę Małgorzatę Adolfinę Ellę Kaethe (ur. Węgrów, Bingerau 14.08.1897 r.), Annemarie Wandę Idę Elżbietę (ur. Oleśnica, Oels 4.12.1898 r.) i Felicitas Ilzę Jadwigę Luizę Szarłottę (ur. Oleśnica, Oels 15.02.1902 r.).
 8. Karola (ur. Verdun 3.03.1873 r.) – żonatego (x Muenster 1897 r. – rozwiedziony 1906 r.) z Bernardyną Lepper, miał trzech synów: Karola, Kurta i Ernesta.

Źródła:

Krane s. 144

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha. Jg 12:1918 s. 940-941

TABLICE GENEALOGICZNE

Jan Konrad v. Webern
1718 r. (29.12.) – nobilitacja i wpisanie w stan
rycerski Rzeszy
saski radca dworu i wiceprezydent konsystorza
ż. Anna Zofia v. Avemann
|
?
|
Emil
ur. Saarlouis 3.05.1822 – zm. Goczałków Górny 30.03.1910 r.
ż. (x Proślice 18.10.1852 r.) Anna Elżbieta Karolina Cecylia
hr. Strachwitz v. Gross Zauche u. Kamminetz
(ur. Krowiarki 23.08.1832 – zm. Jenków 5.05.1909 r.)

[illegible]

WEBERSKI
(WEBERSKI von WABERSICKH)

Herb rodowy

Herb z 1660 r.

Ród pochodzący z okolic Wrocławia (mieszczański ?), znany od XVI wieku. Jerzy Weberski (zm. 14.10.1552 r.) był dwukrotnie żonaty: 1. z Jadwigą George (zm. 9.01.1535 r.), 2. z Anną Irmich (zm. 22.10.1592 r.), miał syna – Szymona żonatego z Barbarą Krueger. Szymon miał dwóch synów: Szymona jun. – żonatego z Anną von Artzat z Jarnołtowa (Arnoldsmuehle) koło Wrocławia (Breslau), wdową po Mateuszu jun. von Krichel (zm. 28.02.1623 r.) i Dawida. Dawid (ur. 9.12.1572 – zm. 6.09.1627 r.) – kanclerz księstwa świdnickiego był żonaty (x 1614 r.) z Zuzanną, córką Baltazara Wystmanna kanclerza księstwa oleśnickiego. Syn Dawida – Baltazar Weberski w 1660 roku (26.05.) uzyskał szlachectwo czeskie (?) z predykatem „von Wabersickh”. Żonaty z Anną Kocherle, miał troje dzieci: Zuzannę Katarzynę, Annę Sydonię i Moryca Daniela – żonatego z Anną Katarzyną von Langenau.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1100

Błażek t. II s. 141

Doerr s. 143

WEBSKI

Herb wg Adelslexikon

Herb wg Kranego

Według Pilnačka stary ród dolnośląski, jednak nie podaje on żadnych wiarygodnych szczegółów. Źródła i literatura takiego rodzaju nie wymieniają. Według Adelslexikon protoplastą rodzaju miał być Tomasz Waberski (zm. 1632 r.) – wolny chłop z Nieciszowa (Netsche) koło Oleśnicy (Oels). Dopiero szczegółowe informacje pochodzą z drugiej połowy XIX wieku.

W 1888 roku (5.05.) szlachectwo pruskie otrzymał doktor filozofii Justus Webski. W akcie nobilitacyjnym nie ma wzmianki o posiadanym szlachectwie i przed nazwiskiem brak jest wyróżnika „von”, więc prawdopodobnie nie był szlachcicem. Jednak jego ojciec – Marcin używał tego wyróżnika „von Webski”. W czteropolowym pruskim herbie szlacheckim, w polu drugim i klejnocie znalazły się figury heraldyczne herbu Kornicz szeroko rozrodzonego rodzaju górnośląskich Kornitzów, zaś w polu trzecim figura heraldyczna również górnośląskiego rodzaju Dluhomilów z Bierawy (Birawa) koło Koźła (Cosel). Nie wiadomo co łączyło nobilitowanego z tymi rodami.

Nobilitowany Justus von Webski odziedziczył po ojcu majątki w okolicy Świdnicy (Schweidnitz): Makowice (Schwengfeld), Bojanice (Ludwigsdorf) i Opoczkę (Esdorf). Na początku XX wieku jego syn – Wiktor, posiadał Winną Górę (Karlsdorf-Weinberg) koło Dzierżoniowa (Reichenbach).

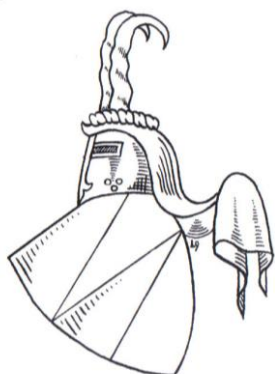
Prawdopodobnie siostrą Justusa była Tekla Helena von (?) Webski (ur. Głuszyca k. Wałbrzycha, Wuestegiersdorf b. Waldenburg 24.09.1831 – zm. Poczdam, Potsdam 15.12.1911 r.) – żona (x Kunzendorf- który ? 17.07.1852 r.) Hermanna Fryderyka Wilhelma Eugeniusza von Massow (zm. Drezno, Dresden 29.05.1881 r.) nadleśniczego lasów królewskich.

Źródła:

Krane s. 144

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XV Limburg 2004 s. 498-499

WECHMAR

Herb rodowy wg Adelslex.

Herby baronowskie

Ród pochodzący z Turyngii do której przybyli z Frankonii gdzie byli znani od połowy XII wieku. Nie wiadomo czy coś ich łączyło z rodem Pein von Wechmar, który posiadał zupełnie inny herb. W XVIII wieku ród podzielił się na dwie linie: starszą – Ludwika Antoniego i młodszą Fryderyka Henryka (ur. 26.05.1715 – zm. 6.04.1792 r.) – wymarłą pod koniec XIX wieku na trzech siostrach: Fryderyce (Frieda) Stefanii Szarlocie Marii – żonie Eberharda Fryderyka Wilhelma bar. von Wechmar z linii starszej, podlinii Gottloba Rudolfa, Marii Stefanii Szarlocie Matyldzie – żonie Krafta Pawła Antoniego (brata Eberharda Fryderyka Wilhelma) bar. von Wechmar i Stefanii Szarlocie Fryderyce Luizie – zakonniczki pod imieniem Meinrada klasztoru benedyktynek „Mariahilf” w Endenich koło Bonn. .

LINIA ŚLĄSKA

Na Śląsk przybył założyciel starszej linii – Ludwik Antoni von Wechmar (ur. Salzgungen 27.07.1712 – zm. 29.08.1787 r.), pułkownik i dowódca pruskiego regimentu brunatnych huzarów, właściciel majątków Rossdorf i Geba w księstwie Sachsen-Meiningen i zakupił w 1751 roku od Bernarda Wilhelma Godfryda hr. von Schmettow majątek Siedlce (Zedlitz) koło Ścinawy (Steinau) który w 1786 roku (15.04.) przekształcił w fideikomis. W 1844 roku (26.10.) wszystkie jego potomstwo uzyskało tytuł pruskich baronów. Czterech jego synów założyło cztery podlinie:

1. Podlinia Fryderyka Albrechta

1. Najstarszy syn – Fryderyk Albrecht bar. von Wechmar (ur. 12.01.1746 – zm. 7.01.1813 r.) odziedziczył fideikomis Rossdorf oraz majątek Geba. Podlinia wymarła w 1900 roku na Fryderyku Janie (ur. 12.10.1831 – zm. Meiningen 27.03.1900 r.) żonatym (x 3.05.1870 r.) z Józefiną Karoli-

na Julią Huldą Schmidt (ur. 3.11.1842 r.). Majątki przejął Reinhard Ferdynand Hermann z podlinii drugiego brata – Jana Karola.

2. Podlinia Jana Karola

2. Drugi brat – Jan Karol (ur. 5.11.1748 – zm. 4.03.1804 r.). Jego wnuk – Karol Rudolf Henryk bar. von Wechmar (ur. Wrocław, Breslau 26.11.1823 – zm. Wziąchowo Wielkie (Gross Tschunkawe), generał porucznik wojsk pruskich, był żonaty (x Wziąchowo Wielkie, Gross Tschunkawe 30.06.1852 r.) z Józefiną Joachimą Henriettą Klarą (ur. Wziąchowo Wielkie, Gross Tschunkawe 20.09.1830 r.), córką Józefa Joachima Koszuckiego herbu Leszczyc, dziedziczką założonego w 1832 roku (4.04.) fideikomisu Wziąchowo Wielkie (Gross Tschunkawe) i Świebodów (Schwiebedawe) koło Milicza (Militsch). Miał sześcioro dzieci:
 - a) Jana Rudolfa Józefa (ur. Poznań, Posen 7.06.1853 – zm. Siedlec, Zedlitz 23.05.1907 r.) – ordynata fideikomisu Siedlec (Zedlitz) oraz majątku Helmershausen w Saksonii. Żonaty (x Wrocław, Breslau 25.10.1887 r.) z Elżbietą Szarlottą Heleną Anną von Gossow-Reinhart (ur. Schoenborn 17.08.1868 r.), miał troje dzieci:
 - Elżbietę Klarę Idę Agnieszkę Szarlottę (ur. Oława, Ohlau 24.05.1889 r.) – żonę (x Siedlec, Zedlitz 27.09.1911 r.) dr prawa Karola hr. von Rothkirch-Trach (zginął w Belgii 11.08.1914 r.).
 - Jana Henryka Rudolfa (ur. Oława, Ohlau 1890 r.) – ordynata fideikomisu Siedlec (Zedlitz) oraz później Wziąchowa Wielkiego (Gross Tschunkawe).
 - Szarlottę Małgorzatę Eleonorę (ur. Oława, Ohlau 29.06.1892 r.).
 - b) Małgorzatę Klarę Szarlottę (ur. Poznań, Posen 21.08.1854 r.).
 - c) Reinharda Ferdynanda Hermanna (ur. Głogów, Glogau 13.01.1856 r.) – generał-major wojsk niemieckich, odziedziczył po Fryderyku Janie, ostatnim potomkiem podlinii Fryderyka Albrechta majątki w Saksonii. Fideikomis Rossdorf sprzedał, zamieniając go w fideikomis finansowy. Żonaty (x Charlottenburg 27.06.1893 r.) z Marią Luizą Karoliną Henriettą von Zansen genannt von der Osten, rozwiedzioną z Feliksem von Behr, miał syna – Albrechta Jana (Johann) Rudolfa Jana (Hans) Karola Maksa (ur. Zuellichau 24.06.1895 r.) – oficera wojsk niemieckich..
 - d) Wilhelma Gustawa Raban (ur. Poznań, Posen 22.03.1862 r.) – żonaty (x Siedlec, Zedlitz 23.09.1887 r.) z Teodorą Amalią Adolfiną Emmą bar. von Wechmar (ur. Siedlec, Zedlitz 1.06.1867 r.) – ostatnią przedstawicielką podlinii Wolfganga Gustawa i dziedziczką fideikomisu Górzyn (Guhren) koło Wołowa (Wohlau). Miał dwoje dzieci:
 - Rudolfa Reinholda Wilhelma Henryka (ur. Siedlec, Zedlitz 31.07.1890 r.) – doktora prawa, żonatego (x Wrocław, Breslau

23.02.1916 r.) z Werą bar. von Zedlitz und Neukirch (ur. Wrocław, Breslau 22.04.1892 r. –dziedziczką fideikomisu Ptakowice (Ptakowitz) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz).

- Luizę Klarę Irenę (ur. Górzyn, Guhren 28.09.1897 r.).

e) Fryderyka Karola (ur. Poznań, Posen 9.02.1864 r.) – pułkownika wojsk niemieckich. Żonaty (x Głubczyce, Leobschuetz 7.05.1894 r.) z Bertą von Liebermann (ur. Berden 31.10.1870 r.), miał dwoje dzieci:

- Rut Klarę Bertę (ur. Głubczyce, Leobschuetz 4.03.1895 r.) – żonę Leo Koenig.

- Fryderyka Karola Rudolfa Ernesta Hermanna (ur. Królewiec, Koenigsberg 28.10.1898 r.).

f) Rudolfa Zygfryda Wiktora (ur. Wziąchowo Wielkie, Gross Tschunkawe 15.08.1870 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Berlin 10.01.1906 r.) z Elżbietą von Hefner-Alteneck (ur. Berlin 13.07.1885 r.).

3. Podlinia Wolfganga Gustawa – wymarła

Trzeci syn Ludwika Antoniego – Wolfgang Gustaw (ur. 27.01.1753 – zm. 31.05.1821 r.) otrzymał po ojcu fideikomis Siedlec (Zedlitz). Jego wnuk – Reinhold Fryderyk Karol bar. von Wechmar (ur. 27.02.1826 – zm. Siedlec, Zedlitz 5.04.1896 r.), ordynat Siedlca (Zedlitz), żonaty (x Ligota Mała, Klein Ellguth 20.07.1859 r.) z Luizą bar. von Bissing (ur. 31.08.1835 – zm. Górzyn, Guhren 14.10.1905 r.) dziedziczką fideikomisu Górzyn (Guhren), nie miał męskiego potomka, dlatego po jego śmierci rodowy Siedlec (Zedlitz) otrzymała podlinia starszego brata – Jana Karola. Jedyna córka –Teodora Amalia Adolfinia Emma (ur. Siedlec, Zedlitz 1.06.1867 r.) odziedziczyła po matce fideikomis Górzyn (Guhren), wyszła za mąż za Wilhelma Gustawa Rabana bar. von Wechmar z podlinii Jana Karola. Górzyn (Guhren) znalazł się również w rękach tej podlinii.

4. Podlinia Gottloba Rudolfa

Najmłodszy syn Ludwika Antoniego – Gottlob Rudolf bar. von Wechmar (ur. 9.11.1760 – zm. 19.03.1828 r.) był założycielem czwartej podlinii, która nie mieszkała i nie miała żadnych majątków na Śląsku. Jego syn – Karol Antoni (ur. 27.05.1786 – zm. 12.02.1844 r.), major kawalerii wojsk pruskich, żonaty (x 30.09.1828 r.) z Teklą von Minkwitz z linii saskiej z Preititz (ur. 12.08.1803 – zm. 11.08.1869 r.), miał dwoje dzieci:

1. Helenę Augustę Adelajdę (ur. 12.08.1803 – zm. Fulda 24.07.1912 r.) – diakonissę diakonii im. Wallensteina w Fuldzie.

2. Fryderyka Augusta (ur. 22.12.1836 – zm. Haina b. Kassel 13.06.1906 r.) – majora wojsk niemieckich, rycerza zakonu joannitów. Żonaty (x Ober

Zodel b. Goerlitz 29.01.1864 r.) z Fryderyką Erdmutą Henriettą von Geusau (ur. Halle 16.08.1841 – zm. Bad Soden 27.09.1899 r.), miał sześcioro dzieci:

- a) Dietricha Karola Gottloba (ur. Koeslitz 13.07.1865 – zm. 7.06.1916 r.) – majora wojsk niemieckich, żonatego (x 24.09.1895 r.) z Elzą Bartning (ur. 18.03.1874 r.). Miał troje dzieci: Karola Otto Fryderyka Kraffta (ur. Schwerin 13.07.1896 r.) – oficera wojsk niemieckich, Marię (ur. Schwerin 10.11.1898 r.) i Juttę (ur. Schwerin 22.06.1901 r.).
- b) Eberharda Fryderyka Wilhelma (ur. Koeslitz 23.08.1866 r.) – pisarza. Żonaty (x Aschach 3.10.1896 r.) z jedną z trzech sióstr, ostatnich przedstawicielek linii młodszej Fryderyka Henryka von Wechmar – Fryderyką (Frieda) Stefanią Szarlottą Marią (ur. Mannheim 15.08.1876 r.), miał pięcioro dzieci: Eberharda Karola Alfreda (ur. Frankfurt a. Menn 12.07.1897 r.) – oficera wojsk niemieckich, Irnfrieda Krafta Aleksandra (ur. Frankfurt a. Menn 12.02.1899 r.) – oficera wojsk niemieckich, Karola Fryderyka Otto (ur. Bad Soden 1.04.1900 r.) – oficera wojsk niemieckich, Stefanię Eyane Elżbietę Frydę (ur. Marburg 26.05.1904 r.) i Liselottę (ur. Wilhelmshaven 12.09.1906 r.).
- c) Weronikę Paulinę Teklę (ur. Koeslitz 18.04.1868 – zm. Konstanz 19.01.1918 r.) – przełożoną diakonii „von Huttenschen” w Norymberdze (Nuernberg) i diakonissę diakonii „von Wallenstein” w Fuldzie.
- d) Sabinę Augustę Bertę (ur. Koeslitz 15.07.1869 r.) – diakonissę w Hongkongu.
- e) Krafta Pawła Antoniego (ur. Koeslitz 4.07.1872 r.) – chemika. Żonaty (x Aschach 22.10.1896 r.) z Marią Stefanią Szarlottą Matyldą von Wechmar (siostrą Fryderyki) (ur. Heidelberg 22.09.1878 r.), miał trzech synów - oficerów wojsk niemieckich: Franciszka Józefa Karola Marię Gebharda (ur. Aschach 3.08.1897 r.), Wolfganga (ur. Ueckendorf 9.01.1903 r.) i Bernarda (ur. Gelsenkirchen 1904 r.).
- f) Erdmutę Rosę Markę (ur. Hannower 10.05.1880 r.) – diakonissę diakonii „von Hettensachen” w Norymberdze (Nuernberg).

Źródła:

Zedlitz t. IV s. 317

Krane s. 144

Schles. Wappenbuch szp. 156

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha Jg 64:1914 s. 921-923, Jg 70:1920 s. 927-929

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Linia śląska: podział na podlinie oraz wymarłe podlinie: 1 – Fryderyka Albrechta i 3 – Wolfganga Gustawa.

N. v. Wechmar
XVIII w.

<u>Linia starsza</u> <u>śląska</u>		<u>Linia młodsza</u> <u>saska</u>	
Ludwik Antoni ur. Salzungen 27.07.1712 - zm. 29.08.1792 r. pułkownik regimentu brunartnych huzarów wojsk pruskich wł. Rossdorf i Geba 1751 r. – kup. Siedlec 1786 r. – fideikomis Siedlec		Fryderyk Henryk ur. 26.05.1715 – zm. 6.04.1792 r. <u>wymarła w XIX w.</u>	
 <u>Podlinie:</u>			
1.	2.	3.	4.
Fryderyk Albrecht ur. 12.01.1746 - zm. 7.01.1813 r. wł. fideikomisu Rossdorf i maj. Geba wymarła na Fryderyku Janie ur. 12.10.1831 - zm. Mainingen 27.03.1900 r. ż. (x 3.05.1870 r.) Józefina Karolina Lulia Hulda Schmidt (ur. 3.11.1842 r.) <u>majątki przejęła</u> <u>podlinia 2 – Jana Karola</u>	Jan Karol zob. <u>podlinia 2</u> <u>Jana Karola</u>	Wolfgang Gustaw ur. 27.01.1753 - zm. 31.05.1821 r. ordynat fideikomisu Siedlec N. Reinhold Fryderyk Karol ur. 27.02.1826 – zm. Siedlec 5.04.1896 r. ordynat fideikomisu Siedlec ż. (x Ligota Mała 20.07.1859 r.) Luiza bar. v. Bissing (ur. 31.08.1835 – zm. Górzyn 14.10.1905 r.) wł. fideikomisu Górzyn Teodora Amalia Adolfina Emma ur. Siedlec 1.06.1867 r. wł. fideikomisu Górzyn	Gottlob Rudolf zob. <u>podlinia 4</u> <u>Gottloba Rudolfa</u>

m. (x Siedlec 23.09.1887 r.)
 Wilhelm Gustaw Raban
 bar. v. Wechmar
 (ur. Poznań 22.03.1862 r.)
 z podlinii 2 – Jana Karola
fideikomisy Siedlec i Górzyn
przejmuje podlinia 2 – Jana Karola

Podlinia 2 – Jana Karola

Jan Karol
 s. Ludwika Antoniego
 ur. 5.11.1748 – zm. 4.03.1804 r.

|
 N.

|
 Karol Rudolf Henryk
 ur. Wrocław 26.11.1823 -
 zm. Wziąchowo Wielkie.
 generał-porucznik wojsk pruskich
 ż. (x Wziąchowo W. 30.06.1852 r.)
 Józefina Joachima Henrietta Klara
 Koszucka herbu Leszczyc
 (ur. Wziąchowo W. 20.09.1830 r.)
 wł. fideikomisu Wziąchowo W.
 i Świebodowa

Jan Rudolf Józef ur. Poznań 7.06.1853- zm. Siedlec 23.05. 1907 r. ordynat fideiko- misu Siedlec ż. (x Wro- cław 25.10. 1887 r. Elżbieta Szarlotta	Reinhard Ferdynand Hermann ur. Głogów 13.01.1856 r. generał-major wojsk niemieckich ordynat fideikomisu Rossdorf ż. (x Charlotten- burg 27.06. 1893 r.) Maria Luiza Karolina Henrietta v. Zansen gen. v. d. Osten Albrecht	Wilhelm Gustaw Raban ur. Poznań 22.03.1862 r. ż. (x Siedlec 23.09.1887 r.) Teodora Amalia Adolfina Emma bar. v. Wechmar (ur. Siedlec 1.06.1867 r.) z podlinii 3 - Wofganga Gustawa wł. fideikomisu Górzyn	Fryderyk Karol ur. Poznań 9.02.1864 r. pułkownik wojsk niemieckich ż. (x Głębzyce 7.05.1894 r.) Berta v. Liebermann (ur. Berden 31.10.1870 r.) Fryderyk Karol Rudolf Ernest Hermann ur. Królewiec 28.10.1898 r.	Rudolf Zygryd Wiktor ur. Wziąchowo 15.08.1870 r. oficer wojsk niemieckich ż. (x Berlin 10.01.1906 r.) Elżbieta v. Hefner-Altenneck (ur. Berlin 13.07.1885 r.) Rut Klara Berta ur. Głębzyce 4.03.1895 r. m. Leo Koenig	Małgorzata Klara Szarlotta ur. Poznań 21.08.1854 r.
---	--	---	--	--	--

Helena	Jan (Johann)		
Anna	Rudolf		
v. Gossow-	Jan (Hans)	Rudolf Reinhold	Luiza Klara Irena
Reinhart	Karol	Wilhelm Henryk	ur. Górzyn 28.09.1897 r.
(ur. Schoen-	Maks	ur. Siedlec 31.07.1890 r.	
born	ur.	dr prawa	
17.08.	Zuellichau	ż. (x Wrocław	
1868 r.)	24.06.1895 r.	23.02.1916 r.)	
	oficer wojsk	Wera bar. v.	
	niemieckich	Zedlitz u. Neukirch	
		(ur. Wrocław 22.04.1892 r.)	
Jan	córki:	wł. fideikomisu Ptakowice	
Henryk	a) Elżbieta Klara Ida		
Rudolf	Agnieszka Szarlotta		
ur. Oława	ur. Oława 24.05.1889 r.		
1890 r.	m. (x Siedlec 27.09.1911 r.)		
ordynat	dr prawa Karol v. Rothkirch-Trach		
fideikomisu	(zginął w Belgii 11.08.1914 r.)		
Siedlec	b) Szarlotta Małgorzata Eleonora		
i	ur. Oława 29.06.1892 r.		
Wziąchowa W.			

Podlinia 4 – Gottloba Rudolfa

Gottlob Rudolf
s. Ludwika Antoniego
ur. 9.11.1760 – zm. 19.03.1828 r.

|

Karol Antoni
ur. 27.05.1786 – zm. 12.02.1844 r.
major kawalerii wojsk pruskich
ż. (x 30.09.1828 r.) Tekla v. Minkwitz
z linii saskiej
(ur. 12.08.1803 – zm. 11.08.1869 r.)

|

Fryderyk August	Helena Augusta Adelajda
ur. 22.12.1836 – zm. Haina 13.06.1906 r.	ur. 12.08.1803 – zm. Fulda 24.07.1912 r.
major wojsk niemieckich	diakonissa w Fuldzie
rycerz zakonu joannitów	
ż. (x Ober Zodel 29.01.1864 r.)	
Fryderyka Erdmuta Henrietta	
v. Geusau	
(ur. Halle 16.08.1841 –	
zm. Bad Soden 27.09.1895 r.)	

Dietrich Karol	Eberhard Fryderyk	Kraft Paweł	córki:
Gottlob	Wilhelm	Antoni	a) Weronika Paulina Tekla

Eberhard Karol	Infried Kraft	Karol	córki:
Alfred	Aleksander	Fryderyk	a) Stefania Eyane
ur. Frankfurt	ur. Frankfurt	Otto	Elżbieta Fryda
a. Menn	a. Menn	ur. Bad	ur. Marburg
12.07.1897 r.	12.02.1899 r.	Soden	26.05.1904 r.
oficer wojsk	oficer wojsk	1.04.1900 r.	b) Liselotta
niemieckich	niemieckich	oficer wojsk	ur. Wilhelmshafen
		niemieckich	12.09.1906 r.

WECZE

zob.

CHARWAT

WEDELL
(WEDEL, WEDEL- PARLOW, MALTZAN-WEDELL)

Herb hrabiowski I wg Błażka

Herb hrabiowski II z 1776 r.

Herb Wedell-Parlow z 1806 r.

Ród brandenburski, częściowo baronowski i hrabiowski pochodzący z zamku Wedel w Nowej Marchii, gdzie znany był już od X wieku. Od XIII wieku znany

również z Pomorza, później z Prus Wschodnich a nawet z Rosji. Według legendy rodowej protoplasta rodu żył w czasach Karola Wielkiego. Dzielili się na bardzo liczne linie, podlinie i domy zarówno hrabiowskie jak i szlacheckie. Na Śląsku pojawiali się przejściowo od XVIII wieku przedstawiciele różnych linii, przeważnie w służbie wojskowej.

Pruski krajowy królewski łowczy Gottlieb Magnus Leopold von Wedell (ur. 1747 – zm. 4.10.1799 r.) był właścicielem Brzeziny i Brzezinki (Gross- und Klein Bresa) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) oraz Strzegowa (Striegendorf) i Wierzbna (Wuerben) koło Grodkowa (Grottkau). W 1798 roku (6.07.) uzyskał tytuł pruskiego hrabiego. Miał cztery córki, z których najstarsza – Luiza Henrietta (ur. 9.04.1776 – zm. 12.12.1829 r.) była pierwszą żoną (x 26.07.1790 r.) Joachima Cezara Eugeniusza hr. von Maltzan z Milicza (Militsch) (zob.). Jej jedyny syn – Alfred Karol Joachim hr. von Maltzan (zm. 26.01.1858 r.) w 1833 roku (23.02.) uzyskał zgodę na przyjęcie do swojego nazwiska i herbu matki „hr. von Maltzan-Wedell”.

Z linii szlacheckiej Maks Fryderyk von Wedell (ur. Chmielowice k. Opola, Chmiellowitz b. Oppeln 2.10.1849 – zm. Duszniki Zdrój, Bad Reinerz 19.08.1914 r.) – kapitan wojsk niemieckich, żonaty (x Berlin 19.04.1877 r.) z Elżbietą Julią Wernich (ur. Bydgoszcz, Bromberg 14.10.1851 – zm. Oberglauche 15.08.1930 r.) miał troje dzieci: Margot Elżbietę Malwinę Szarłottę (ur. Wrocław, Breslau 20.03.1878 r.) – żonę (x Berlin 16.09.1900 r.) majora wojsk niemieckich Karola von Clausewitz, Hasso Henryka Lupolda (ur. Wrocław, Breslau 3.01.1880 r.) oraz Fryderyka Henryka Otto Denisa Marcina (ur. Berlin 16.02.1886 – zm. Berlin 28.05.1929 r.) – rotmistrza wojsk niemieckich.

LINIA ŚLĄSKA KAROLA FRYDERYKA HENRYKA

Z innej szlacheckiej linii pomorskiej pochodził Karol Fryderyk Henryk von Wedel (ur. Halle 20.02.1783 – zm. Bystre, Ludwigsdorf 28.10.1858 r.) – generał-porucznik wojsk pruskich, właściciel Grąbkowa (Grumbkow) koło Słupska (Stolp) na Pomorzu oraz Bystrego (Ludwigsdorf) koło Oleśnicy (Oels) na Śląsku. Żonaty dwukrotnie: 1. (x Oleśnica, Oels 9.03.1809 r.) z Wilhelminą Luizą Henriettą von Viebig (ur. 1789 – zm. Berlin 16.05.1826 r.), 2. (x Wrocław, Breslau 21.05.1832 r.) z Fryderyką Zygmunta von Prittwitz und Gaffron (ur. Wołczyn, Konstadt 1.05.1805 – zm. Bystre, Ludwigsdorf 23.02.1881 r.), z pierwszą żoną miał trzech synów, z drugą – jednego:

1. Karola Konrada Ferdynanda (ur. Królewiec, Königsberg 14.08.1811 – zm. Bystre, Ludwigsdorf 23.09.1839 r.) – właściciela Grąbkowa (Grumbkow). Żonaty (x Wrocław, Breslau 1836 r.) z Idą von Safft (ur. Berlin 8.01.1811 – zm. Ożary, Hemmersdorf 20.10.1875 r.), miał syna – Karola Wilhelma Henryka (ur. Grąbków, Grumbkow 1.12.1836 – zm. Ożary, Hemmersdorf 2.11.1873 r.), dzierżawcę majątku Ożary (Hemmersdorf)

koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), żonatego (x Dittersbach 27.07.1868 r.) z Augustą Luizą Fischer (ur. Limbach-Sachsen 2.05.1833 – zm. Koetzschenbroda 14.12.1910 r.). Miał dwoje dzieci:

- a) Joachima Karola Fryderyka (ur. Ożary, Hemmersdorf 5.10.1869 r.) – zarządcę i dyrektora dominium Ożary (Hemmersdorf). Żonaty (x Lipsk, Leipzig 15.11.1902 r.) z Katarzyną Anną Eitner (ur. Schoenfeld b. Leipzig 1.12.1873 r.), miał dwoje dzieci: Hasso Karola Fryderyka Jana Joachima (ur. Lipsk, Leipzig 24.10.1903 r.) – rolnika oraz Ellinor Idę Augustę Szarłottę Joannę Katarzynę Mechtyldę (ur. Lipsk, Leipzig 9.01.1906 r.) – żonę (Lipsk, Leipzig 3.12.1927 r.) Herberta Schulze.
 - b) Gertrudę Marię Luizę Idę (ur. Ożary, Hemmersdorf 9.02.1873 r.).
2. Henryka Fryderyka Leo (ur. Oleśnica, Oels 11.11.1813 – zm. Wrocław, Breslau 10.06.1859 r.) – majora wojsk pruskich, właściciela Grąbkowa (Grumbkow). Żonaty (x Bielawa, Langenbielau 17.02.1848 r.) z Idą Zofią Hilbert (ur. Bielawa, Langenbielau 27.04.1824 – zm. Konstanz 17.06.1899 r.), miał dwoje dzieci:
- a) Hasso Karola Artura Jerzego (ur. Wrocław, Breslau 18.06.1850 – zm. Berlin 10.05.1920 r.) – rotmistrza wojsk niemieckich. Żonaty (x Duesseldorf 28.09.1880 r.) z Marią Anną Joanną Dorff (ur. Bingen a. Rhein 5.05.1854 – zm. Metz 13.08.1881 r.), miał syna – Hasso Henryka Hermanna (ur. Metz 3.08.1881 r.). Żonaty (x Konstanz 18.05.1907 r.) z Elżbietą Heleną Małgorzatą Hildegardą Die-rig (ur. Bielawa, Langenbielau 24.02.1888 r.).
 - b) Helenę Wilhelminę Eleonorę Idę (ur. Wrocław, Breslau 31.10.1852 r.).
3. Otto Karola Ruedigera (ur. Berlin 7.07.1819 – zm. Charlottenburg 15.09.1860 r.) – żonatego (x Bonn 12.10.1853 r.) z Karoliną Henriettą Augustą Tuckermann (ur. Braniewo, Braunnberg 8.07.1824 – zm. Berlin 15.11.1899 r.). Miał dwoje dzieci:
- a) Otto Ernesta Augusta Jerzego (ur. Bonn 1.11.1855 – zm. Berlin 13.10.1922 r.) – sekretarza generalnego Brandenburskiego Towarzystwa Pomocy Rolniczej. Żonaty (x Berlin 18.06.1896 r. – rozwiedziony 9.11.1920 r.) z Marią Wiktorią von Knobelsdorf-Brenkenhoff (ur. Angermuende 17.02.1871 r.), miał troje dzieci:
 - Otto Albrehta (ur. Berlin 2.06.1897 – zginął we Francji 17.06.1915 r.).
 - Jana Otto (ur. Berlin 18.04.1898 r.) – żonatego (x Beitz, Nieder Lausitz 5.03.1923 r.) z Toską Heleną Worrack (ur. 15.03.1895 r.).
 - Marię Barbarę Luizę Karolinę (ur. Berlin 4.12.1901 r.).

- b) Elżbietę Julię Karolinę Matyldę (ur. Berlin 15.12.1856 r.) – żonę (x Berlin 8.04.1879 r.) dr medycyny Hasso von Wedel (zm. Berlin 12.01.1883 r.).
4. Fryderyka Karola Zygmunta (ur. Wrocław, Breslau 2.05.1836 – zm. Brzeg, Brieg 1.04.1918 r.) – do 1891 roku właściciel Bystrego (Ludwigsdorf). Żonaty (x Rościca, Ruppertsdorf 21.11.1863 r.) z Marią Karoliną Henrietta bar. von Sauerma z linii hrabiowskiej (ur. Rościca, Ruppertsdorf 19.02.1844 – zm. Moholz, Ober Lausitz 24.06.1928 r.), miał dwóch synów:
- a) Eberharda Fryderyka Eugeniusza Hasso Biviges (ur. Bystre, Ludwigsdorf 4.10.1869 – zm. Berlin 17.08.1925 r.) – żonaty (x Wrocław, Breslau 4.10.1899 r.) z Anną Teresą Foelsch (ur. Hamburg 21.04.1878 r.), miał czworo dzieci:
- Fryderyka Wilhelma Hasso Hermanna Eberharda (ur. Wrocław, Breslau 30.04.1902 r.
 - Ruth Annę Harriet Marię (ur. Wrocław, Breslau 23.07.1906 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 6.03.1929 r.) Hermanna von Wichmann, kupca.
 - Carmen Herminę Waldtraut Erne (ur. Wrocław, Breslau 15.11.1908 r.).
 - Waldtraut Elżbietę Violę Dietlinde (ur. Wrocław, Breslau 3.08.1911 r.).
- b) Karola Henryka Hasso (ur. Bystre, Ludwigsdorf 19.02.1874 – zm. Legnica, Liegnitz 1.09.1910 r.) – żonatego (x Legnica, Liegnitz 14.11.1903 r.) z Elżbietą Augustą Joanną Adelgundą von Levetzow (ur. Legnica, Liegnitz 29.12.1877 r.). Miał córkę – Małgorzatę Herotę Fryderykę (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 2.01.1906 r.).

Karol bar. von Wedell z Hanseberg, odziedziczył po swoim wuju Karolu Albrechcie Franciszku von Parlow (zm. 19.06.1805 r.), ostatnim przedstawicielu tego rodu, majątki Parlow i Densin. W 1806 roku (8.02.) uzyskał zgodę na dodanie do swojego, nazwiska i herbu von Parlow: Wedel-Parlow. Z linii tej na początku XX wieku Klemens von Wedel-Parlow posiadał na Śląsku Nowogród Bobrzański (Naumburg a. Bober).

Źródła:

Sinapius t. I s. 1025-1026

Zedlitz t. IV s. 318-319

Błażek t. II s. 141

Wappensagen s. 178

Krane s. 144-145

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeliger Haeuser. Deutscher Uradel. Gotha Jg 30:1931 s. 561-590

Karol Fryderyk Henryk v. Wedell
ur. Halle 20.02.1783 – zm. Bystre 28.10.1858 r.
generał-porucznik wojsk pruskich
wł. Grąbkowa na Pomorzu
i Bystrego

ż. 1. (x Oleśnica 9.03.1809 r.) Wilhelmina
Luiza Henrietta v. Viebig
(ur. 1789 – zm. Berlin 16.05.1826 r.)

2. (x Wrocław 21.05.1832 r.) Fryderyka
Zygmunta v. Prittwitz u. Gaffron
(ur. Wołczyn 1.05.1805 –
zm. Bystre 23.02.1881 r.)

232

		dzieci: 1) Otto Albrecht	ur.	Elżbieta Augusta
	dzieci: 1) Hasso Karol	ur. Berlin 2.06.1897 r.	Bystre	Joanna Adelunga
1) Joachim	Artur Jerzy	2) Jan Otto	4.10.1869 r.	v. Levetzow
Karol	ur. Wrocław	ur. Berlin	zm. Berlin	(ur. Legnica
Fryderyk	18.06.1850 -	18.04.1898 r.	17.08.1925 r.	29.12.1877 r.)
ur. Ożary	zm. Berlin	3) Maria Barbara		
5.10.1869 r.	10.05.1920 r.	Luiza Karolina		Małgorzata Herta
2) Gertruda	2) Helena	ur. Berlin 4.12.1901 r.		Fryderyka
Maria	Wilhelmina			ur. Jelenia Góra
Luiza Ida	Eleonora Ida			2.01.1906 r.
ur. Ożary	ur. Wrocław			
9.02.1873 r.	31.10.1852 r.			

WEDEMEYER (WEDEMEYER von SOMMER)

Herb baronowski Jana Karola

Patrycjat Bremy. W 1865 roku (20.03.) Jan Karol Wedemeyer, siostrzeniec i adoptowany syn kapitana wojsk niemieckich Gebharda von Sommer, ostatniego przedstawiciela rodu, uzyskał zgodę na dodanie do swojego, nazwiska i herbu zmarłego wuja: „Wedemeyer von Sommer”. W 1875 roku (3.10.) Jan Karol Wedemeyer von Sommer uzyskał tytuł barona.

Na Śląsku na początku XX wieku jego żona – Adelajda von Grone, posiadała majątek Niwice (Zibelle) koło Żar (Sohrau).

Źródła:

Krane s. 145

WEGER

W 1719 roku (21.10.) szlachectwo pruskie otrzymał radca dworu pruskiego Jan Jakub Weger z Pomorza. Po kilku latach przeniósł się na Śląsk gdzie posiadał Bukowinę Sycowską (Bukowine) i Biskupice (Bischdorf) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg). W 1728 roku (19.01.) został wpisany w czeski stan rycerski.

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adels: Adelslexikon Bd. XVI Limburg 2005 s. 1

WEHLAND

zob.

WELAND

WEHLEN

Stary ród saski mający majątki równie na śląskiej części Górnych Łużyc, wymarły pod koniec XVIII wieku. W 1785 roku żyły tylko dwie kobiety N. von Wehlen.

Źródła:

Błażek t. II s. 144

WEHNER (POSADOWSKI-WEHNER)

Herb rycerski Andrzeja Wehnera

Herb hrabiowski ordynata Błotnicy

Mieszczanie wrocławscy, w 1706 roku (23.09.) został wpisany w stan rycerski Andrzej Wehner (wg Doerra – Wehmer ?) (ur. 21.01.1663 – zm. 25.06.1741 r.) – kupiec wrocławski i w latach 1720 – 1740 członek rady miejskiej Wrocławia (Breslau). Był właścicielem kompleksu majątków na Górnym Śląsku koło Strzelca Opolskich (Gross Strehlitz): Błotnicy Strzeleckiej (Blottnitz), Centawy (Centawa), Nogawczyc (Nogowschuetz), Grzeboszowic (Grzeboschowitz) i części

Sieroniewicz (Schironowitz) oraz Pieszkowa (Petschkendorf) koło Lubina (Lueben). Żonaty z Joanną Rozyną Fryderici (ur. 1.02.1676 – zm. 2.09.1734 r.), miał syna – Karola Fryderyka (ur. 1706 – zm. Dębica, Dammitsch 11.11.1785 r.), który majątki na Górnym Śląsku przekształcił w majorat z siedzibą w Błotnicy Strzeleckiej (Blottnitz). Dwukrotnie żonaty: 1. z Heleną von Vogel, 2. z Katarzyną von Seeliger, miał syna – Karola Andrzeja (zm. 31.08.1766 r.), landrata powiatu strzeleckiego, zmarłego w wieku 26 lat, oraz dwie córki: N. i Amalię. Majorat błotnicki Karol Fryderyk przekazał Amalii a sam przeniósł się do Dębca (Dammitsch) koło Wołowa (Wohlau). Amalia wyszła za mąż (x 2.02.1761 r., druga żona) za Fryderyka Wilhelma hr. von Posadowski (ur. 22.10.1721 – zm. 9.10.1787 r.) z Mańczyc (Manze), właściciela Toszka (Tost) i Pyskowic (Peiskretscham) na Górnym Śląsku. Jej najstarszy syn – Karol Fryderyk Emil hr von Posadowski (ur. Toszek, Tost 27.12.1761 – zm. Dębica, Dammitsch 5.06.1840 r.) został I ordynatem majoratu Błotnica Strzelecka (Blottnitz) a po śmierci teścia, również właścicielem majątku Dębica (Dammitsch). Otrzymał również zgodę króla pruskiego na przyjęcie do swojego nazwiska i herbu matki „von Posadowski-Wehner” (zob. – zgodnie z zasadami heraldycznymi winno być „Wehner-Posadowski”). Kaplica grobowa Posadowskich-Wehnerów znajduje się w kościele parafialnym w Centawie (Centawa) koło Strzelec Op. (Gross Strehlitz).

Źródła:

Sinapius t. II s. 1100

Błażek t. I s. 118-119, t. III s. 170

Doerr s. 190

Genealogisches Handbuch des Adels: Adelslexikon Bd. XVI Limburg 2005 s. 5

WEIBEL (WEIBELIUS)

Herb rodowy

Herb z 1598 r.

W 1598 roku (26.05.) szlachectwo czeskie ze zmianą herbu i nazwiska na Weibel otrzymali bracia i kuzyni Weibelius: Konrad – dziekan katedry wrocławskiej, Jan, Andrzej i Jakub.

Źródła:

Błażek t. II s. 141

WEICHS

Herb rodowy

Herb baronowski I

Herb baronowski II

Herb rodowy linii bawarskiej

Stary rycerski ród bawarski znany z ksiąg turniejowych z 1100 roku. W wiekach późniejszych podzielił się na dwie linie: starszą – bawarsko-austriacką i młodszą – reńską. W 1623 roku (2.04.) bracia Jan Jerzy i Jan Wolfgang z linii bawarsko-austriackiej otrzymali tytuł baronów Rzeszy.

W 1774 roku Mikołaj bar. von Weichs z tej linii, feldmarszałek wojsk cesarskich, był właścicielem Brantic (Bransdorf) w księstwie opawskim.

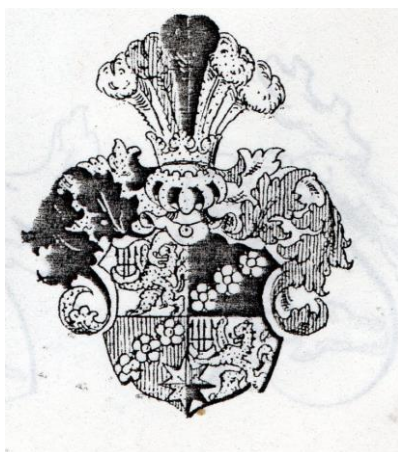
Źródła:

Zedlitz t. IV s. 320-321

Blażek t. IV s. 100

Genealogisches Handbuch des Adels: Adelslexikon Bd. XVI Limburg 2005 s. 7-9

WEICKERT
(WEIKERT)

herb rycerski z 1674 roku

W 1573 roku (8.01.) został nobilitowany Marcin Weickert. Miał dwóch synów: Walentyna – zmarłego w Hiszpanii i Macieja – posiadającego majątki w Czechach. Maciej również miał dwóch synów: Michała – będącego w służbie wojskowej na terenie Austrii i Jerzego. Syn Jerzego – Henryk Erdmann von Weickert, zarządca majątków klasztoru w Lubomierzu (Liebenthal) koło Jeleniej Góry (Hirschberg) został w 1674 roku (9.10.) wpisany w czeskie stan rycerski. W XVIII wieku jego potomkowie posiadali Radostów Górny (Ober Thiemendorf) koło Lubania Śląskiego (Lauban).

Źródła:

Blażek t. II s. 141-142

Doerr s. 159

WEICKHART
WEICKHART genannt STUEMPEL, STUEMPEL genannt WEICKHART,
WEIKHART)

Stary śląski ród rycerski znany z księstwa świdnickiego gdzie używali nazwiska „Stuempel” lub „Stumpfel”. W 1356 roku występuje w dokumentach Mikołaj (Nickel) Stumpil (zm. po 1374 r.), miał syna – Mikołaja jun. (zm. po 1422 r.) i córkę – Annę.

W 1403 roku występują w dokumentach Heinz Wykerus i Konrad Stuempel – właściciele Wojcieszowa (Kauffung) koło Złotoryi (Goldberg). Nazwisko Weickhart prawdopodobnie zostało urobione od imienia „Wykerus”. W 1445 roku bracia Heinz i Hannos sprzedali klasztorowi w Lubomierzu (Liebenthal) czynsz z Witoszyna (Hartmannsdorf). W drugiej połowie XV wieku znany jest Heinz Stuempel zwany Weikerlin, właściciel Wojcieszowa (Kauffung), żonaty z N. von Dachs zwany Polsnitz. Miał cztery córki: Urszulę – żonę N. von Reder, Annę (zm. przed 1543 r.) – żonę Kaspra von Thielisch (zm. 1.08.1557 r.) i Katarzynę.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1101

Błażek t. III s. 65

Landbuch księstw świdnickiego i jaworskiego. T. I 1366-1376 wyd. T. Jurek
Poznań 2004 nr 833, 876, 1107

WEIDENBACH

zob.

WOLF

WEIDENTHAL

zob.

TOTSCHIL

WEIDENTHAL

zob.

WEIDNER

WEIDLICH

W 1637 roku (4.03.) dyplom herbowy otrzymał mieszczanin Fryvaldova (Freiwaldau) w księstwie nyskim Marcin Jan Weidlich oraz jego brat – Michał. Przodkowie ich byli kuśnierzami w tym mieście.

Źródła:

Bożek t. IV s. 146

Pilnaček t. IV s. 1325

WEIDNER (WEIDNER von WEIDENTHAL)

Herb wg Blažka (Weidner v. Weidenthal)

Herb wg Pilnačka (Toczil)

Nobilitowani mieszczenie opawscy. Kasper Weidner pod koniec XVI wieku był pisarzem i burgrabią zamku w Opawie (Troppau). W 1593 roku (12.10., po-
wtórnie 25.11.1594 r.) razem z Zygmuntem Toczilem (Totschil) został nobilito-
wany ze wspólnym herbem i predykatem „von Weidenthal”. Blažek jednak po-
daje zupełnie inny herb. Posiadał podobnie jak Totschil dwór w Kylešovicach
(Gilschwitz) w księstwie opawskim.

Źródła:

Blažek t. IV s. 52

Pilnaček t. IV s. 1320

Doerr s. 61, 63

WEIGEL

W 1838 roku (30.05.) szlactwo pruskie otrzymał Karol Aleksander Weigel, właściciel majątków Sidzina (Hennersdorf) i Gielczyce (Geltendorf) koło Grodkowa (Grottkau).

W 1878 roku (29.08.) Hubert von Weigel kupił majątki Gorzelin (Fauljoppe) oraz Górny i Średni Pieszków (Ober- und Mittel Petschkendorf) koło Lubina (Lueben).

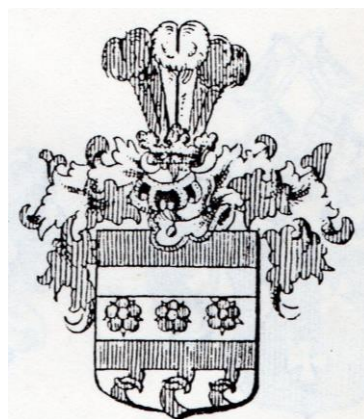
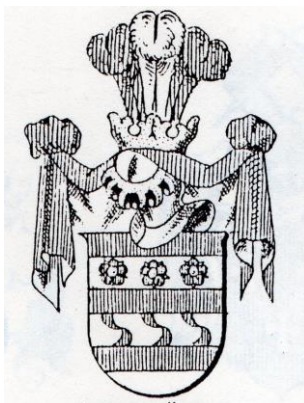
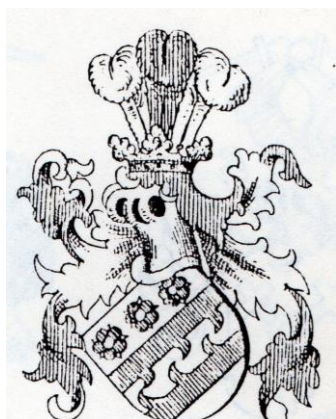
Źródła:

Krane s. 145

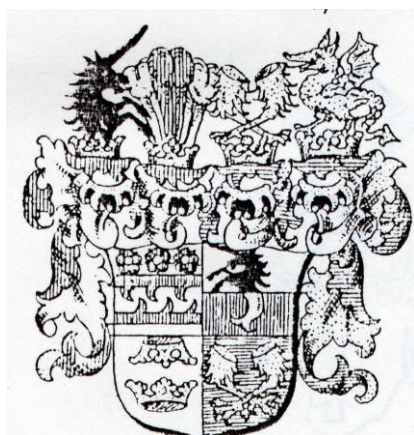
Genealogisches Handbuch des Adels: Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 12

WEIHER

(WEIHER von NIMPTSCH, NIMPTSCH-WEIHER, WEYHER)

Herby szlacheckie wg Błażka

Herby baronowskie Nimptsch-Weiher

Stary, znany od XIII wieku ród pochodzący z Pomorza Przedniego, gdzie siedzibami rodzowymi były Faulen-Benz i Mulkenthin, początkowo w służbie krzyżackiej, później, od XVI wieku – w polskiej: Ernest Weyher (ur.1517 – zm. 1598 r.) był starostą puckim i wojewodą chełmińskim, jego syn – Jan był starostą puckim. Syn Jana – Jakub był wojewodą malborskim i założycielem miasta Wejcherowa na Kaszubach. W 1648 roku uzyskał tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf).

Na Śląsku majątków nie posiadali, ale byli spokrewnieni ze znanym śląskim rodem von Nimptsch. W XVIII wieku dwie ostatnie przedstawicielki baronowskiej linii z Sokołowca (Falkenhain) koło Złotoryi (Goldberg): Józefa i Franciszka wyszły za mąż za N. von Weiher. Ich synowie otrzymali na początku XIX wieku tytuły pruskich baronów i w 1806 roku (31.08.) zezwolenie na przyjęcie herbu i nazwiska matek do swojego „Weiher von Nimptsch” uzyskał Henryk von Weiher – radca finansowy i wojenny pruskich dominiów królewskich.

Źródła:

Zedlitz t. IV s. 330-331

Błażek t. I s. 119

Genealogisches Handbucg des Adels: Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 14-15

WEIKERT

zob.

WEICKERT

WEIKHART

zob.

WEICKHART

WEILER

Ród mieszczan wrocławskich. W 1559 roku (13.12.) czeskie szlactwo otrzymał Sebastian Weiler z Wrocławia (Breslau). Przenósł się do Wiednia (Wien) gdzie uzyskał prawa miejskie.

Źródła:

Błażek t. II s. 142

WEINBERG

zob.

WEISSKOPF

WEINITZ

zob.

PRAG

WEIRACH

zob.

WEYRACH

WEISBACH

zob.

WEISSBACH

WEISDORF

zob.

WEISSDORF

WEISS
(WEISS von WEISSENBACH)

W 1793 roku (1.11.) szlacheństwo Rzeszy z predykatem „von Weissenbach“ uzyskał doktor medycyny Ferdynand Weiss. Jego syn Karola Weiss von Weissenbach w 1830 roku był właścicielem Bojszow (Boischow) i Jedliny (Jedlin) koło Pszczyny (Pless) na Górnym Śląsku.

Źródła:

Błażek t. III s. 157

WEISS

zob.

WEISSER

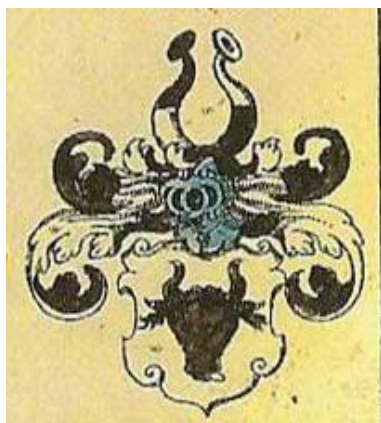
WEISSBACH (WEISBACH, WEISSENBACH)

Herb Weissbach wg Blazka

Herb Weissenbach wg Schles. Wappenbuch

Herb Weissbach linii miśnieńskiej

Stary miśnieński ród znany od XIII wieku, gdzie dzielił się na liczne linie. Na Śląsku znani od XVI wieku: w 1520 roku Wolf von Weissbach prawdopodobnie z linii Lauterstein, był właścicielem Wilkanowa (Woelfelsdorf) w hrabstwie kłodzkim. Żonaty z Elżbietą von Berbisdorf (Marschal von Berbisdorf ?) miał dwoje dzieci: Wolfa jun. – właściciela Wilkanowa (Woelfelsdorf) i Annę (zm. 1562 r.- pochowana w kościele w Wambierzycach, Albendorf) – żonę Ludwika von Pannwitz (zm. 1567 r.) z Krasnowic (Rengersdorf), właściciela Wambierzyc (Albendorf).

W XVIII wieku N. von Weissbach (zm. 1799 r.), żonaty z Karoliną hr. von Renard, wdową po N. Zborowskim był właścicielem majątku Hlavnice (Glomnitz) w księstwie opawskim. Po jego śmierci właścicielami majątku byli Maria i Karol von Weissbach (jego dzieci?)

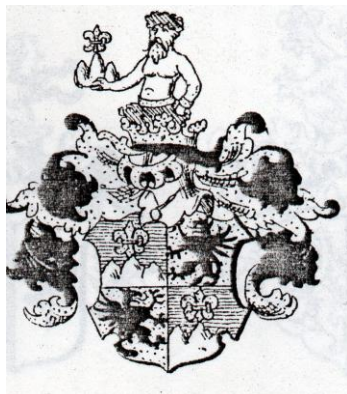
Źródła:

Sinapius t. II s. 481-482, 1101

Błażek t. III s. 158, t. IV s. 100

Schles. Wappenbuch szp. 157

WEISSBERGER
(WEISSBERGER von WEISSENBERG)

Według Błażka w 1689 roku (23.03.) został wpisany w czeski stan rycerski z predykatem „von Weissenberg” Szymon Weissberger (zm. 31.01.1691 r.) – królewski poborca podatków okręgu oławskiego. Doerr wymienia go jako dwojga imion – Jan Szymon, nie wspomina jednak o predykacie. Maria Anna Weissberger von Weissenberg (córka ?) była żoną Andrzeja Schmidtauera.

W Nysie (Neisse) zmarł w 1744 roku (30.12.) Zygmunt Ferdynand Weissberger von Weissenberg.

Herbarz Dorsta błędnie przypisuje im herb Weisbachów.

Źródła:

Błażek t. III s. 157

WEISSDORF
(WEISDORF)

Herb wg Błażka

Herb wg Siebmachera

Lucae i Sinapius wymieniają go jako ród śląski pochodzący z księstwa karniowskiego nie podając jednak żadnych szczegółów.

Źródła:

Błażek t. III s. 118, t. IV s. 100

WEISSENBAACH

zob.

WEISS

WEISSENBAACH

zob.

WEISSBACH

WEISSENBERG

zob.

WEISSBERGER

WEISSENBURG

W 1390 roku Bartusch von Weissenburg i Wacław von Haugwitz (z Piławy, Peilau ?) wraz ze swoją służbą napadli w nocy na Oleśnicę (Oels), rabując domy mieszczan i czyniąc wiele szkód. O rodzie tym na Śląsku więcej nie słyhać.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1102

WEISSENBURG

zob.

BROCKE

WEISSENFELS

zob.

BYLANSKI

WEISSENFELS

zob.

WEISSER

WEISSER
(WEISS, WEISSER von WEISSENFELS)

Mieszczanie bierutowscy, Jerzy Weiss – członek rady miasta Bierutowa (Bernstadt) koło Oleśnicy (Oels) i w 1634 roku członek rady księcia Henryka Wacława księcia bierutowskiego, został w tym samym roku (6.11.1634 r.) nobilitowany ze zmianą nazwiska i z predykatem: Weisser von Weissenfels. Miał dwóch synów: Wilhelma (zm. 1671 r.) – członka rady miejskiej Bierutowa (Bernstadt) oraz Jerzego – w 1637 roku urzędnika książęcego w Zbytovej (Vielguth) w księstwie oleśnickim.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1101

Błażek t. III s. 157

Doerr s. 116

WEISSHAUPT (WEISSHABT von TRAUWITZ)

Herb Jana Henryka Weissshaubt von Trauwitz z 1702 roku

W XVII wieku Henryk Weissshaupt był właścicielem Kuraszkowa (Karoschke) w księstwie oleśnickim i Rębienicy (Romnitz) w księstwie legnickim, przez 18 lat był radcą cesarskiej kamery podatkowej w Legnicy (Liegnitz). Zmarł w Legnicy (Liegnitz) w 1701 roku (24.03.) w wieku 55 lat. Sinapius powołując się na

Heneliusa podaje, że prawdopodobnie nie był szlachcicem, jednak w 1652 roku (24.04.) został nobilitowany Augustyn Weissheupt – być może jego ojciec. Henryk – żonaty z Elżbietą Lorenz von Trauwitz (zob.) nie miał dzieci. Jego kuzyn – Jan Henryk Weissshaubt w 1702 roku (10.10.) został wpisany w czeski stan rycerski z predykatem „von Trauwitz”. Potomstwo jego żyło do XIX wieku, ostatnia przedstawicielka rodu N. Weisshaupt von Trauwitz wyszła za mąż za porucznika wojsk brunszwickich Wilhelma Ewalda Roberta von Hellwig, który w 1878 roku (2.04.) uzyskał zgodę na zmianę nazwiska na „von Trauwitz-Hellwig”.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1102

Błażek t. II s. 77, t. III s. 63

Doerr s. 134, 185

WEISSIG

zob.

TSCHISCHWITZ

WEISSKOPF
(WEISSKOPF von WEINBERG)

Herb wg Błażka

Herb wg Schles. Wappenbuch

Ród nobilitowanych mieszczan pochodzący z księstwa nyskiego.

Jerzy Weisskopf (ur. 1483 – zm. Nysa, Neisse 3.09.1553 r.) żonaty z Katarzyną Pyrn (ur. 1505 – zm. Nysa, Neisse 31.10.1555 r.) – epitafium ich znajduje się w kościele św. Jakuba w Nysie (Neisse). Miał jedenaścioro dzieci w tym czterech synów: Stanisława, Jeremiasza, Jerzego jun. i Adama.

Stanisław (ur. Nysa, Neisse ? .12.1529 – zm. Nysa, Neisse 21.12.1601 r.) – lekarz nadworny biskupów wrocławskich, Dwukrotnie żonaty: 1. z Apolonią Ta-

chauer (zm. przy porodzie 3.09.1568 r.), 2. z Rozyną Scholtz. Z pierwszą żoną miał dziesięcioro dzieci, z drugą – sześcioro. Ze znanych: Stanisław jun. z pierwszego małżeństwa był kanonikiem katedry wrocławskiej. Zmarł w 1605 roku (10.09.) w wieku 57 lat; Adam był właścicielem Lubiatowa (Lobedau) koło Grodkowa (Grottkau), żonaty był z Anną Urszulą Prinz von Buchau która po jego śmierci wyszła ponownie za Janą Adama von Korckwitz z Ulanowic (Ullersdorf) koło Grodkowa (Grottkau). Córką Adama była Anna Marta – żona (x 1657 r.) Melchiora Alojzego von Gothenwald (zm. 1664 r.). Prawdopodobnie synem Stanisława był również Juliusz – kanonik katedry wrocławskiej.

Jeremiasz (ur. Nysa, Neisse 1531 – zm. 1572 r.) – brat Stanisława, był również dwukrotnie żonaty: 1. z Marią Milhammer, 2. z Justyną, córką Ambrożego von Ottersdorf, prokuratora Moraw. Nie miał potomstwa.

Trzeci z braci – Jerzy, zmarł w młodości.

Najmłodszy – Adam (ur. 3.10.1533 r.) wstąpił do zakonu augustianów i w roku 1586 został opatem klasztoru augustianów we Wrocławiu (Breslau) „na Piasku”. W 1599 roku (14.05.) zrezygnował z tej funkcji. Od 1562 roku był kanonikiem katedry wrocławskiej i około 1577 roku został biskupem sufraganem diecezji wrocławskiej – tytularnym biskupem Nicopolis. Zmarł 10.09.1605 roku.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1102

Błażek t. III s. 65-66

Schles. Wappenbuch szp. 157

Pfotenhauer: Zur geschichte der Weihbischoefe des Bisthums Breslau (w:) Zeitschrift ... Bd 23:1889 s. 265-266

WEISSWASSER

zob.

JORDAN

WEISTRITZ

zob.

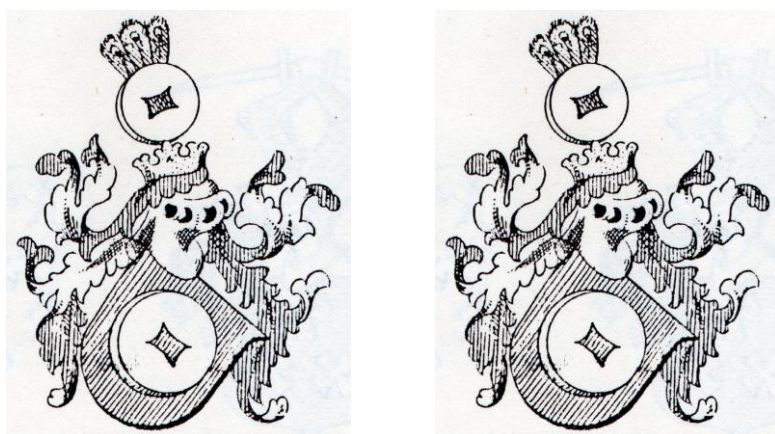
FREUND

WEISTRITZ

zob.

SCHAFF

WEITMUEHL
(KRABIC von WEITMUEHL, KRABIC Z VEITMILE)

Herby baronowskie wg Błażka

Polski herb Paprzyca

Stary ród czeskich możnowładców średniowiecznych herbu zwanego w Polsce Kuszaba vel Paprzyca, który już Okolski uważał za czeski. W historiografii czeskiej znani jako Krabicovie z Veitmile. Według tradycji rodowej protoplastą rodu był żyjący około 1081 roku Dobrogost zwany Weithmiller żonaty z Protisławą, z którą miał dziewięciu synów. W 1278 roku Konrad von Weitmile był w

służbie króla Przemysła Ottokara II. W XIV wieku od 1355 roku Benesz Weitmil, kanonik praski kierował budową katedry św. Wita w Pradze. Jego popiersie Piotr Parler, znany rzeźbiarz praski umieścił wśród 12 rzeźb członków dworu króla Karola IV Luksemburskiego. Za namową króla zaczął pisać kronikę Czech. Pod koniec XIV wieku istniały dwie linie rodu: morawska i czeska. W drugiej połowie XV wieku Benesz von der Woitmile (zm. 28.08.1496 r.) był burgrabią Karlsztejnu i w 1471 roku najwyższym mincerzem królestwa Czech. W 1475 roku Jerzy von Weitmuehle został przez króla Władysława Jagiellończyka wpisany w stan panów. Linia baronowska wymarła pod koniec XVI wieku, linia morawska – wymarła około 1640 roku.

Na Śląsku wspomniany Benesz – burgrabia Karlsztejnu, posiadał przejściowo Ścinawę (Steinau) i Rudną (Raudten) koło Lubina (Lueben).

Źródła:

Sinapius t. I s. 1038-1039

Błażek t. I s. 119

Wappensagen s. 181-182

WELAND

(WELAND genannt CZINDALSKI, CZINDALSKI genannt WELAND, WEHLAND, ZINDALSKI, ZINDELSKI)

Herb Weland

Polski herb Doliwa

Stary szlachecki ród pochodzący z księstwa oleśnickiego, używający zamiennie nazwiska „Czindalski” i „Zindalski”. Nazwiska zastępczego „Czindalski” używał również inny ród – von Schindel, także pochodzący z księstwa oleśnickiego. Jednak posiadali zupełnie inne herby: von Schindel – trzy cegły (lub gonty, niem. Schindel – gont) w rostrój podczas gdy Weland – herb zbliżony do polskiego herbu Doliwa o odmiennych barwach. Również nazwisko „Czindalski”

urobione zostało w odmienny sposób. W przypadku von Schindel była to sławizacja niemieckiego nazwiska (Schindel – Szindalski – Czindalski), w przypadku von Weland – od nazwy siedziby uznanej od XVI wieku za rodową – Zindel (Wojnowice) koło Wrocławia (Breslau).

W 1547 roku Henryk Zindalski właściciel Pągowa (Pangau) koło Oleśnicy (Oels) był członkiem rady książąt Jana i Henryka II ziębicko – oleśnickich. W 1550 roku (18.08.) Joachim Wehland zwany Zindalski sprzedał „dom” Wojnowice (Zindel) Janowi II Posadowskiemu z Posadowic właścicielowi Dobrodzienia (Guttentag) koło Opola (Oppeln) staroście księstwa karniowskiego, opolskiego i raciborskiego. Jego syn – Jan III w 1564 roku sprzedał tą miejscowość Walentynowi Achacemu von Saurma z Jelcza (Jeltsch).

W 1573 roku występuje wśród szlachty oleśnickiej Karol Wehland zwany Zindalskim a w 1580 roku – Jan Weiland.

W 1596 roku Jerzy Weland Czindalski właściciel Wabienic (Wabnitz) koło Oleśnicy (Oels) był dworzaninem księcia Karola II oleśnicko – bierutowskiego. W 1617 roku Henryk Czindalski brał udział w pogrzebie tegoż księcia.

Źródła:

Błażek t. II s. 142

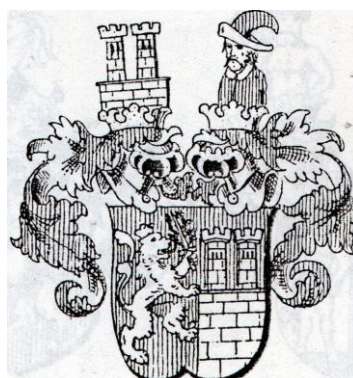
Pilnaček t. IV s. 1320-1321

WELCZEK

(WELCZEK von GROSS DUBENSKO, WELCZEK z WIELKIEGO DUBENSKA, WLCZEK, VLČEK, WELCZEK z *WIELKIEGO DĘBIEŃSKA*)

Herb rodowy

wg Błażka

Herb baronowski

Herb baronowski

Herb hrabiów pruskich – XIX w.

Stary górnośląski ród, należący do wielkiej rodziny Raszyców herbu Wieże zwanego w Polsce również Reszyca. Bardzo często myleni z pochodzącym z okolic Raciborza (Ratibor) rodem Wilczków z Dobrego Zemice Guttenland) herbu Kozieł, zwłaszcza że w pisowni staroczeskiej i czeskiej oba rody nazywane są jednakowo: „Wlczek” i „Vlček”.

Siedzibą rodową Welczków było Wielkie Dębienko (Gross Dubensko) koło Rybnika (Rybnik) a później główną rezydencję posiadali w Łabędach (Laband) i Sobieszowicach (Peterdorf) koło Gliwic (Gleiwitz), Wilczkowie zaś posiadali majątki głównie w księstwie cieszyńskim, raciborskim i opawskim.

Według Pilnačka protoplastą rodu był Egidius (Idzi) z Dubenska (Dębienko) występujący w dokumentach w latach 1236 – 1245, miał dwóch synów: Egidiusa jun. znanego z lat 1306 – 1316 i Leonarda znanego z 1313 roku. Egidius jun. miał trzech synów: Mikołaja (Mikulasz) (1313 r.), Włostka (1313 – 1321 r.) i Kunczika (Konrad) (1324 r.). Włostek miał dwóch synów: Zenka – księdza w Bielsku (Bielitz) i w 1346 roku kanonika w Opolu (Oppeln). Drugi syn Włostka – N., miał syna N. Welczka z Dubenska (Dębienko) znanego z 1438 roku. Posiadał on liczne potomstwo właścicieli Wielkiego Dębienka (Gross Dubensko) i Leszczyn (Leschczin) koło Rybnika (Rybnik). Najbardziej znanym z nich był Włostek (ur. 1483 – zm. 1541 r.) z Wielkiego Dębienka (Gross Dubensko) żonaty z Anną von Blacha z Łub (Lubie) koło Gliwic (Gleiwitz). W 1538 roku występuje on jako świadek zapisu wiana w wysokości 200 guldenów przez Jana sen. Paczynskiego żonie Katarzynie Sczyrbitskiej. Dorota – córka Wacława Welczka z Dębienka (Dubensko) w 1538 roku otrzymała od swojego męża Walentyna Folwarskiego (Gusnar) wiano w wysokości 300 guldenów na majątku w Świerklanach (Schwirklan) koło Rybnika (Rybnik).

W drugiej połowie XVI wieku notowany w źródłach jest Krzysztof Welczek żonaty z Anną von Kloch, jego syn – Jan (ur. 1593 r.) w młodości był paziem na dworze arcyksięcia (później cesarza) Macieja Habsburga. Po powrocie na Śląsk w 1637 roku został kanclerzem księstwa opolsko – raciborskiego. W 1638 roku

kupił Niepaszyce (Niepaschuetz) połowę Pszyszówki (Pschischowka) i Ornontowice (Ornontowitz). W 1645 roku ustąpił ze stanowiska i został przewodniczącym sejmiku księstwa. W 1649 roku, po śmierci kanclerza Wilhelma von Trach, został ponownie kanclerzem księstwa. Od spadkobierców Tracha kupił Sobiszowice (Petersdorf) i od tego roku był członkiem rady biskupa wrocławskiego Karola Ferdynanda Wazy. W 1656 roku (8.11.) uzyskał potwierdzenie starego stanu panów. Od 1658 roku był nadal kanclerzem księstwa z ramienia królowej polskiej Ludwiki Marii. Zmarł w 1670 roku i został pochowany w krypcie Rauthenów w kościele franciszkanów w Gliwicach (Gleiwitz). Epitafium z jego popiersiem znajduje się w prezbiterium tego kościoła. Żonaty był dwukrotnie: 1. z Elżbietą Welczek (zm. 22.04.1638 r.) z Wielkiego Dębieńska (Gross Dubensko), 2. (x 1639 r.) z Anną Marią Bujakowską z Bujakowa (Bujakow). Jego młodszy syn – Jerzy Bernard bar. Welczek z Wielkiego Dębieńska (Gross Dubensko) właściciel Sobiszowic (Petersdorf), Zabrze (Zabrze) i Niepaszyc (Nepaschitz) był radcą sądu apelacyjnego w Pradze a w 1670 roku również kanclerzem księstwa opolsko - raciborskiego. W 1670 roku kupił Stare Gliwice (Alt Gleiwitz) a w 1671 roku (16.01.) kupił państwo Łabędy (Laband) które przekształcił w fideikomis i które stały się główną siedzibą rodu aż do XIX wieku. W 1679 roku kupił Gierałtowice (Gieraltowitz) koło Gliwic (Gleiwitz) i od hr. Oppersdorffa wolny dom w Raciborzu (Ratibor). Zmarł jako cesarski nadradca w 1687 roku (6.11.) i pochowany został podobnie jak jego ojciec w krypcie Rauthenów w kościele franciszkanów w Gliwicach (Gleiwitz), jego epitafium również znajduje się w prezbiterium kościoła. Żonaty (x po 1659 r.) z Marią Elżbietą Konstancją bar. von Poetting – dwukrotną wdową: 1. po Krzysztofie bar. von Schellendorf (zm. 23.07.1647 r.), 2. po Jerzym III Reichsgr. von Oppersdorff (zm. 16.05.1651 r.) z Głogówka (Oberglöggau), nie miał dzieci. Majątek częściowo został przez spadkobierców sprzedany: Chudów (Chudow), Paniówki (Klein Paniow), Orzegów (Orzegow), Szombierki (Schomberg), Gierałtowice (Gieraltowitz) oraz część Knurów (Knurow) i Pszyszówki (Pschischowka) kupił Jerzy Franciszek von Holly z Rachowic (Rachowitz) i Wielkiego Dębieńska (Gross Dubensko).

Drugi syn (starszy ?) Jana – Krzysztof (zm. 1697 r.), właściciel Pszowa (Pschow), Ornontowic (Ornontowitz), Górnych Świerklan (Ober Schwirklan), Rydułtów (Rydultau), Grzybowic (Grzibowitz, Pilzendorf) oraz Kędzierzyna (Kandrin), po śmierci brata odziedziczył część jego majątków z Łabędami (Laband). W latach 1693 – 1697 był sędzią ziemskim księstwa opolsko – raciborskiego. Żonaty (x 10.02.1654 r.) z Marią Eufemią (zm. po 3.11.1704 r.), córką Jana Bernarda hr. von Praschma sędziego ziemskiego księstwa opolsko – raciborskiego, która po śmierci męża posiadała jako wiano Dębieńsko. W 1695 roku (21.02.) Krzysztof sprzedał część swoich majątków: Pszów (Pschow) i Rydułtowy (Rydultau) synowi – Janowi Bernardowi (zm. po 1711 r.). Po śmierci ojca odziedziczył on Łabędy (Laband), posiadał również Sobiszowice (Petersdorf), Pszów (Pschow), Stare Gliwice (Alt Gleiwitz), Czechowice (Schechowitz)

i Przyszówkę (Przischowka). Był członkiem rady cesarskiej i ławnikiem sądu ziemskiego księstwa opolsko – raciborskiego. W 1698 roku występuje on w księgach kościelnych Szałszy (Schalscha) jako ojciec chrzestny Adama Fryderyka von Grotowski, syna karczmarza z tej miejscowości. Żonaty był z Marią Józefą Dorotą hr. von Berchtold.

Franciszek Jan (Jan Franciszek Ignacy ? – używał imienia Franciszek) bar. Welczek z Wielkiego Dębieńska (Gross Dubensko) i Sobiszowic (Petersdorf) – doktor teologii, protonotariusz apostolski, kanonik kolegiaty św. Krzyża w Opolu (Oppeln), dziekan raciborski i archidiakon opolski, według Sinapiusa był kandydatem na biskupa wrocławskiego, zmarł we Wrocławiu (Breslau) 20.03.1686 roku na wylew krwi. W kolegiacie opolskiej ufundował tabernakulum w ołtarzy głównym, na którym umieścił swój herb. W 1682 roku (8.07.) udzielił na zamku w Koszęcinie (Koschentin) koło Lublińca (Lublinitz) ślubu Jerzego von Holly z Elżbietą Rauthenianą (von Rauthen), jako świadkowie występowali Jerzy Bernard i Krzysztof bar. Welczkowie. Siostrą tych obu była prawdopodobnie Benigna Estera bar. Welczek von Gross Dubensko – żona Jana hr. Mieroszewskiego z Mysłowic (Myslowitz). W 1694 roku Krzysztof występuje jako prawny opiekun małoletniego syn Benigny Estery – Jana Krzysztofa hr. Mieroszewskiego.

Prawdopodobnie bratem Jerzego Bernarda i Krzysztofa był również Karol Leopold bar. von Welczek und Gross Dubensko (zm. 1668 r.) – w latach 1661 – 1668 komtur komandorii joannitów w Opawie (Troppau).

Córką Krzysztofa była Franciszka, która w 1691 roku podpisała intercyzę małżeńską ze Stanisławem Zakrzowskim rotmistrzem pułku husarii króla polskiego. Również synem Krzysztofa a bratem Jana Bernarda prawdopodobnie był Jerzy Leopold bar. von Welczek (zm. 17.12.1703 r.), właściciel Świerklan (Schwirklan) i Rudnika (Rudnik) koło Raciborza (Ratibor), w latach 1697 – 1700 pisarz ziemski księstwa opolsko – raciborskiego. Żonaty z Elżbietą von Larisch, miał córkę – Zuzannę Szarłottę (ur. ok. 1690 – zm. Głogówek, Ober-glogau 11.04.1768 r.), żonę (x 1710 r.) Jana Ferdynanda hr. von Oppersdorff (zabity 19.10.1716 r.) z linii morawskiej. Dalsza genealogia nie jest pewna:

Nie wiadomo czyją żoną była, występująca w księgach parafialnych w Ziemięcicach Katarzyna Kochtitzka – żona N. Welczka z Grzybowic (Grzibowitz). Również nie wiadomo czyją córką była Józefa bar. Welczek – żona Rudolfa Józefa von Sobeck (zm. 1747 r.) właściciela Koszęcina (Koschentin), Ujazdu (Ujest) i Rudzińca (Rudzinitz) koło Gliwic (Gleiwitz).

Na początku XVIII wieku Leopold Ignacy bar. Welczek (zm. 1715 r.) był kanonikiem i kanclerzem katedry wrocławskiej.

Franciszek Rudolf – właściciel Wielkiego Dębieńska (Gross Dubensko), Gieraltowic (Geraltowitz), Ornontowic (Ornontowitz) i Ligoty (Ellguth) był w 1720 roku nadregentem księstwa cieszyńskiego. W 1706 roku (6.12.) uzyskał tytuł węgierskiego hrabiego z predykatem „Hoch- und Wohlgeboren” (wysoko i wol-

no urodzony). Żonaty z Elżbietą Franciszką, córką Jana Baptysty hr. von Neidhart, miał córkę Maksymilianę (ur. 1698 r.).

Franciszek Józef bar. Welczek z Wielkiego Dębieńska (Gross Dubensko) w 1736 roku był asesorem sądowym w Nysie (Neisse). Żonaty (x Bardo, Wartha 4.09.1736 r.) z Marią Józefą von Falder, miał syna – Franciszka Antonina Józefa Jana.

W połowie XVIII wieku Karol Antoni bar. Welczek (zm. przed 1764 r.), żonaty z Benigną Paczeńską, miał córkę – Marię Józefę Teklę (ur. 1753 – zm. 1822 r.), żonę (x 1792 r.) Ferdynanda hr. von Neuhaus (zm. 8.10.1892 r.) z Włodzienina (Bladen) koło Głubczyc (Leonbschuetz).

Antonia bar. von Welczek była żoną (x 23.06.1799 r.) Tadeusza Paczynskiego z Kozłowic (Koselwitz) właściciela Szymiszowa (Schimischow).

W 1768 roku Elżbieta von Welczek, właścicielka Szombierek (Schomberg) była żoną N. von Jeannaret a w 1775 roku Szarlotta von Jeannaret (córka ?) była żoną N. von Welczek.

W 1782 roku Gustaw bar. Welczek z Łabęd (Laband) kupił od Jana Karola von Schimonski Wysoką (Wysoka) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), w latach 1795 – 1796 był landratem powiatu strzeleckiego.

Maciej Welczek, właściciel Zabrze (Zabrze) był w 1786 roku członkiem sejmiku powiatu bytomskiego.

XIX – XX WIEK

W XIX wieku istniały dwie linie baronowskie założone przez braci (czyich synów?): Jana Nepomucena – starsza linia z Łabęd i Jana Gustawa – linia młodsza. Z linii starszej wydzieliła się linia hrabiowska tego rodu.

1. Linia starsza Jana Nepomucena z Łabęd (Laband)

Założycielem linii był Jan Nepomucen bar. von Welczek (ur. 2.05.1749 – zm. 2.01.1811 r.) właściciel Łabęd (Laband). Jego syn – Józef Bernard Walery (ur. Łabędy, Laband 18.08.1780 – zm. Łabędy, Laband 24.07.1839 r.) był właścicielem Łabęd (Laband) i Ujazdu (Ujest). Żonaty (x Kamień Śląski, Gross Stein 19.05.1801 r.) z Antoniną hr. von Strachwitz und Gross Zauche (ur. 4.12.1784 – zm. Łabędy, Laband 22.01.1864 r.), miał dwóch synów:

1. Karola Roberta (ur. Łabędy, Laband 27.03.1802 – zm. Wiesbaden 29.09.1871 r.) – właściciela Czuchowa. Trzykrotnie żonaty: 1. (x 3.05.1825 r.) z Luizą von Groeling (ur. 5.02.1802 – zm. Ujazd, Ujest 5.09.1828 r.) 2. (x 1829 r.) z jej siostrą Henriettą von Groeling (ur. 11.12.1798 – zm. Czuchów 8.03.1835 r.), 3. (x Berlin 4.12.1853 r.) z Justyną von Bernuth (ur. Muenster 18.01.1818 – zm. Vegesack 20.11.1901 r.), tylko z trzecią żoną miał córkę – Adelajdę (ur. Berlin 3.11.1856 r.).

2. Bernarda (ur. Łabędy, Laband 6.01.1805 - zm. 27.02.1862 r.) – właściciela Łabęd (Laband), które w 1860 roku (4.01.) przekształcił w fideikomis (?). W

skład fideikomisu weszły majątki: Łabędy (Laband), Stare Gliwice (Alt Gleiwitz), Niepaszyce (Nepaschuetz), Sobiszowice (Petersdorf), Przyszówka (Pschyschowka) i Czechowice (Czechowitz). Żonaty (x Staroścín k. Namysłowa, Sterzendorf b. Namslau 4.01.1836 r.) z Marią bar. Saurma von und zu der Jeltsch (ur. 15.09.1815 – zm. Łabędy, Laband 22.10.1895 r.), miał syna – Bernarda Józefa Ernesta Karola – założyciela linii hrabiowskiej (zob.).

2. Linia młodsza – Jana Gustawa.

Założycielem linii był brat Jana Nepomucena – Jan Gustaw bar. von Welczek (ur. 1750 – zm. 22.12.1797 r.). Jego syn – Wilhelm Franciszek Karol Jan Gustaw (ur. 27.09.1795 – zm. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 3.09.1866 r.)- królewski nadleśniczy, żonaty (x 1827 r.) z Wilhelminą Roestel (ur. 16.09.1795 – zm. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. Oder 11.12.1862 r.), miał dwoje dzieci:

1. Karola Aegidiusa Gustawa (ur. Taubendorf b. Guben 13.01.1829 – zm. Paczków, Patschkau 20.10.1899 r.) – żonaty (x Paczków, Patschkau 25.11.1863 r.) z Anną Seweryną Jadwigą Rapp (ur. Paczków, Patschkau 23.10.1839 – zm. Paczków, Patschkau 21.02.1909 r.), miał pięcioro dzieci:

a) Jana (ur. Paczków, Patschkau 24.08.1864 r.) – majora wojsk niemieckich, komendanta okręgu mobilizacyjnego Jelenia Góra (Hirschberg). Żonaty (x Wrocław, Breslau 29.01.1901 r.- rozwiedziony 22.04.1907 r.) z Werą Idą Augustą von Rieben (ur. Szczodrów k. Sycowa, Schollendorf b. Polnisch Wartenberg 21.10.1876 r.) miał córkę – Annę Małgorzatę Liselott (ur. Flensburg 10.04.1903 r.).

b) Małgorzatę (ur. Kluczbork, Kreuzburg 28.01.1866 r.) – żonę (x Nysa, Neisse 27.09.1892 r. – rozwiedziona 20.09.1902 r.) Kurta von Beeren.

c) Jadwigę (ur. Kluczbork, Kreuzburg 1.03.1867 r.)

d) Teresę (ur. Kluczbork, Kreuzburg 6.03.1872 r.) – żonę (x Paczków, Patschkau 11.01.1898 r.) Kurta Roestel, radcę administracji.

e) Guentera (ur. Paczków, Patschkau 14.03.1881 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Głucholazy, Ziegenhals 1918 r.) z Martą Nitsche.

2. Matyldę (ur. Tauer b. Peitz 22.11.1834 r.).

3. Linia hrabiowska.

Tytuł niemieckiego hrabiego z prawem primogenitury otrzymał w 1894 roku (19.11.) Bernard Józef Ernest Karol (ur. Łabędy, Laband 29.01.1844 r.) ze starszej linii baronowskiej z Łabęd (Laband), rycerz zakonu kawalerów maltańskich, Po ojcu Bernardzie odziedziczył fideikomis Łabędy (Laband), posiadał również Ligotę (Ellguth) (Łabędzką ?). Żonaty (x Żagań, Sagan 7.08.1872 r.) z Luizą hr. von Hatzfeldt-Trachenberg (ur. 7.01.1852 r.), miał troje dzieci:

1. Marię Rosario Paulinę Gustawę Antonię Franciszkę Bernardynę bar.von Welczek (ur. Łabędy, Laband 5.10.1873 r.) – żonę (x Łabędy, Laband 2.10.1892 r.) Klemensa hr. von Schoenborn-Wiesentheid.

2. Olgę Marię Paulinę Herminę Gustawę Melchiorę Bernardynę Luizę bar. von Welczek (ur. Łabędy, Laband 9.11.1875 r.) – żonę (Łabędy, Laband 23.06.1897 r.- rozwiedziona 1908 r.) Karola hr. von Strachwitz z Kamieńca (Kaminietz) koło Gliwic (Gleiwitz).
3. Jana Bernarda bar. von Welczek (ur. Łabędy, Laband 2.09.1878 r.) – doktora prawa, sekretarza poselstwa niemieckiego w Chile.

Źródła:

Sinapius t. II s. 273

Blažek t. IV s. 100-101

Pilnaček t. V s. 1364

Krane s. 145-146

Landbuecher Opp.-Rat. Nr 16a, 177, 282

Zemska kniha... nr 62

Paprocki B.: Štambuch Slezsky Brno 1609. Vyběr. Heraldicko-genealogicke Předmluvy Strom z erbův starodawných rodův učiněny. Opava 2004 s.

Genealogisches Handbuch des Adels: Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 54-55

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha. Jg 64:1914 s. 929-930; Jg 70:1920 s. 935-936

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 73:1900 s. 896-897; Jg 75:1902 s. 945; Jg 83:1910 s. 1006

Weltzel A.: Die Landesbeamten der Fuerstenthuemer Oppeln-Ratibor von 1532 – bis 1741. (w:) Zeitschrift... Bd 12:1874 s. 34-35, 38-39, 42.

Pilnacek J.: Die aelteste Genealogie der Welczek von Dubensko des Stammes Raszycz. Breslau 1938

Księgi parafialne parafii Sadów koło Lublińca

Schramek E.: Das Kollegiatschift zum heilig. Kreuz in Oppeln. Oppeln 1616 s. 11, 53, 67

Stibor J.: Regesta českých listin a listů z knížectví opolsko-ratibořského (1303) 1457 – 1731. (w:) Sborník Archivních Prací 47:1997 č. 2 nr 114, 121, 123, 125, 129, 131, 132, 133, 136, 138, 140, 143, 148, 149, 154, 167

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Początki rodu.

Egidius (Idzi) z Dubenska
1236 – 1245 r.

|

Egidius jun.
1306 – 1316 r.

Leonard
1313 r.

Mikulasz 1313 r.	Włostek 1313 – 1321 r.	Kunczik 1324 r.
Zenek przed 1346 r. proboszcz w Bielsku 1346 r. – kanonik w Opolu		N. (Wacław ?) N.
liczne potomstwo N.		Włostek ur. 1483 – zm. 1541 r. ż. Anna Blacha z Łub

2. od połowy XVI w.

Krzysztof Welczek ż. Anna v. Kloch Jan ur. 1593 – zm. 1670 r. 1637 – 1645 r. – kancelarz ks. op.-racib. 1645 r. – przewodniczący sejmiku księstwa 1649 – 1670 r. – ponownie kanclerz 1638 r. – wł. Niepaszyc, poł. Przyszówki i Ornontowic 1649 r. – kup. Sobiszowice 1656 r. – potwierdzenie starego stanu panów (baron), ż. 1. Elżbieta Welczek z Wielkiego Dębieńska (zm. 22.04.1638 r.) 2. (x 1639 r.) Anna Maria Bujakowska z Bujakowa 				
?				
Krzysztof zm. 1697 r. wł. Pszowa, Ornontowic, Górnych Świerklan, Rydułtów, Grzybowic i Kędzierzyna 1687 r. – przejmuje cz. majątków brata z fideikomisem Łabędy 1693-1697 – sędzia ziemski ks. op.-racib. ż. (x 10.02.1654 r.) Maria Eufemia	Jerzy Bernard zm. 6.11.1687 r. wł. Sobiszowic, Zabrza, Niepaszyc, radca sądy apelacyjnego w Pradze 1670 r. – kanclerz księstwa op.-racib. 1670 r. – kup. Stare Gliwice, 1671 r. – kup. Łabędy i tworzą fideikomis 1679 r. – kup. Gierałtowice	Franciszek Jan zm. 20.03. 1686 r. dr. teologii protonotariusz apostolski, dziekan raciborski i archidiakon opolski	Karol Leopold zm. 1668 r. 1661-1668 r. komtur komandorii joannitów w Opawie	Benigna Ester m. Jan hr. Mioszowski z Mysłowic

hr. v. Praschma (zm. po 3.11.1704 r.)	ż. (x po 1659 r.) Maria Elżbieta Konstancja bar. v. Poetting 1o voto v. Schellendorf, 2o voto v. Oppersdorff ?	
Jan Bernard zm. po 1711 r. wł. Łabęd, Pszowa, Sobiszowic, Starych Gliwic, Czechowic i Przyszówki czł. rady cesaarskiej, ławnik sądu ziemskiego ks. op.-racib.	Franciszka 1691 r. – intercyza ze Stanisławem Zakrzowskim rotmistrz husarii polskiej	Jerzy Leopold zm. 17.12.1703 r. wł. Świerklan i Rudnika 1697-1700 – pisarz ziemski ks. op.-racib. ż. Elżbieta v. Larisch Zuzanna Szarlotta ur. ok. 1690 – zm. Głogówek 11.04.1768 r. m. (x 1710 r.) Jan Ferdynand hr. v. Oppersdorff z Głogówka

N. bar. v. Welczek

Jan Gustaw
linia młodsza
ur. 1750 – zm. 22.12.1797 r.
|
Wilhelm Franciszek
Karol Jan Gustaw
ur. 27.09.1795 –
zm. Frankfurt n. Odrą 3.09.1866 r.
królewski nadleśniczy
ż. (x 1827 r.) Wlhelmina Roestel
(ur. 16.09.1795 –
zm. Frankfurt n. Odrą 11.12.1862 r.)

(ur.5.02.1802 - zm. Ujazd 5.09.1828 r.)	(x Staroścín 4.01.1836 r.) Maria bar. Saurma v.u.zu der Jeltsch (ur. 15.09.1815 - zm. Łabędy 22.10.1895 r.)	ur. Paczków 24.08.1864 r. major wojsk niemieckich ż. (x Wrocław 29.01.1901 - rozwiedziony 22.04.1907 r.)	ur. Paczków 14.03.1881 r. oficer wojsk niemieckich ż. (x Głucholazy 1918 r.) Marta Nitsche	a) Małgorzata ur. Kluczbork 28.01.1866 r. ż. (x Nysa 27.09. 1892 r. – rozwie- dziona 1902 r.) Kurt v. Beeren
2. (x 1829 r.) Henrietta v. Groeling (siostra) (ur. 11.12.1798 - zm. Czuchów 8.03.1835 r.)	 Józef Ernest Karol ur. Łabędy 29.01.1844 r.) <u>1894 r. – hrabia</u> wł. Łabęd rycerz zakonu kawalerów maltańskich ż. (x Żagań 7.08.1872 r.) Luiza hr. v. Hatzfeldt-Trachenberg (ur. 7.01.1852 r.)	Wera Ida Augusta v. Rieben (ur. Szczodrów 21.10.1876 r.) Anna Magorzata Liselott ur. Flensburg 10.04.1903 r.		b) Jadwiga ur. Kluczbork 1.03.1867 r. c) Teresa ur. Kluczbork 6.03.1872 r.
3. (x Berlin 4.12.1853 r.) Justyna v. Bernuth ur. Muenster 18.01.1818 - zm. Vegesack 20.11.1901 r.) Adelajda ur. Berlin 3.11.1856 r.				

Jan Bernard
ur. Łabędy 2.09.1878 r.
dr prawa
sekretarz poselstwa niemieckiego
w Chile

córki:

a) Maria Rosario Paulina Gustawa
Antonia Franciszka Bernardyna
ur. Łabędy 5.10.1873 r.
m. (x Łabędy 2.10.1892 r.)
Klemens hr. v. Schoenborn-Wiesentheid

b) Olga Maria Paulina Hermina Gustawa
Melchiora Bernardyna Luiza
ur. Łabędy 9.11.1875 r.
m. (x Łabędy 23.06.1897 –
rozwiedziona 1908 r.)
Karol hr. v. Strachwitz
Z Kamieńca

WELLY
(WELLY von SOLLHAUSEN, WELLY von SALHAUS)

Nobilitowana w XVI wieku szlachta, osiadła na Śląsku w XVII wieku. Michał Welly von Sollhausen (ur. Oleśnica, Oels 4.09.1597 – zm. Wrocław, Breslau 10.08.1661 r.) był oficerem prowiantowym, później komisarzem kwatermistrzostwa na Śląsk i Łużyce oraz komisarzem wojennym Śląska. W 1635 roku (19.02.) uzyskał udostojnienie herbu (Wappenbeserung). Od 1640 roku był właścicielem Zopowych (Soppau) koło Głubczyc (Leobschuetz), które w 1660 roku sprzedał Karolowi Henrykowi bar. von Jaroschin.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1103

Pilnaček t. IV s. 1321

Doerr s. 116

WELZENSTEIN
(RICHTER von WELZENSTEIN)

Jan Józef Michał Richter pisarczyk (Kleinschreiber) morawskich ksiąg ziemskich w 1774 roku (23.12.) został wpisany w czeski stan rycerski (błędnie wg Błażka stan rycerski ziem dziedzicznych) z predykatem „von Welzenstein” oraz uzyskał inkolat śląski. Potomstwo jego używało tylko predykatu.

Źródła:

Błażek t. IV s. 101

Doerr s. 256

Genealogisches Handbuch des Adels: Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 69

WEMBOWSKI

zob.

WAMBOWSKI

WENDE

Herb Salisch wg Siebmachera

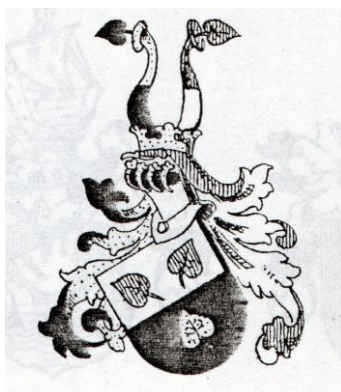
Polski herb Działosza

Przydomek a później predykat jednej linii rodu Działoschów – Salischów, używany od XV wieku: w roku 1410 występuje w dokumentach Hannus Wende, w latach 1530 – 1535 Łukasz Działosch zwany Wende był właścicielem Jaszyc (Jaeschuetz) koło Trzebnicy (Trebritz). W 1552 występują w dokumentach Merten oraz Nickel Działosch zwany Wende. W drugiej połowie XVII wieku jedna linia rodu von Salisch żyjąca jeszcze w XIX wieku, przyjęła predykat „Wende”: „Salisch-Wende”.

zob.

DZIALOSCH
SALISCH

WENDLINGEN

W 1702 roku (15.05.) potwierdzenie starego stanu rycerskiego uzyskał Jan Jerzy von Wendlingen nadpisarz czeskiego urzędu burgrabiowskiego. Jego syn – Franciszek był około 1720 roku radcą hr. von Dohna i deputowanym do sejmi-ku sycowskiego państwa stanowego i do śląskiego sejmiku krajowego („ad conventus publicum”) we Wrocławiu (Breslau).

Źródła:

Sinapius t. II s. 1103

Błażek t. III s. 66

Doerr s. 184

WENDRICH
(WENNDRICH)

Mieszczański ród śląski pochodzący z Jawora (Jauer). Najstarszym znany jego przedstawicielem był Jerzy Wendrich występujący w dokumentach w 1697 roku. W 1785 roku (28.04.) jego wnuk – notariusz i sędzia w Dorpacie w Inflantach (Estonii) Jerzy Wilhelm, uzyskał szlachectwo Rzeszy. Syn jego – Jerzy von Wendrich oficer armii rosyjskiej, w 1839 roku (11.02.) otrzymał indygenat estoński, był właścicielem Mettapaeh i Udenkuell, posiadał brata Augusta (zm. 1827 r.) – właściciela Mettapaeh. W 1857 roku Edward von Wendrich był wła-

ścicielem Moisama. Jego córka – Elżbieta Klaea na początku XX wieku mieszkała w Dreźnie.

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 75-76

WENDRIN

zob.

PIENTKA

WENDRINSKI

(WENDRINSKI von WENDRIN, WENDRYNSKI z WENDRYNI)

Herb rodu Boya wg Pilnačka

Ród wspólnego pnia z Pientkami z Wędryni (Wendrin) koło Olesna (Rosenberg) – jedna z linii rodu von Boya.

W 1467 roku Michał von Wendrin wraz z synem Pawłem sprzedał część Studziennej (Studen) koło Raciborza (Ratibor) Stefanowi von Raschuetz. (Pientka?)

W 1570 roku właścicielem Wędryni (Wendrin) był Prokop Wendrinski (zm. po 1589 r.), w roku tym skarży Wawrzyńca Beessa – Wrchles ze Starego Olesna (Alt Rosenberg) o wyprowadzenie przez Beessa wody ze stawów na jego grunt.

Żonaty (x przed 1583 r.) z Martą Manowską, posiadał synów: Baltazara i Kaspę, oraz córkę – Marketę, żonę (x ok. 1589 r.) Łukasza Wachowskiego z Wa-

chowic (Wachowitz) koło Olesna (Rosenberg). Wędrynię (Wendrin) odziedziczył w 1589 roku Baltazar.

W pierwszej połowie XVII wieku Anna Wendrynska była żoną Joachima von Skal komisarza wojennego okręgu oleskiego, który zginął „broniąc obywateli przed bezbożnym wojskiem”. W 1642 roku jako wdowa uzyskała zwolnienie przez sejmik księstwa opolsko – raciborskiego ze wszystkich podatków oprócz „bernie” (podatek wojenny dla cesarza).

Źródła:

Pilnacek T. III s. 924-626

Weltzel A.: Geschichte des Ratiborer Archipresbyterates. Breslau 1896 s. 114 (?)

Kniha obwinieni 1570 – 1578 s. 19 rkp AP Wrocław: Księstwo Op.-rac. sygn. 130

Księga uchwał sejmiku księstwa opolsko-raciborskiego uchwała 78 sersji z 1642 r. – rkp. Cieszyn Biblioteka Tschammera

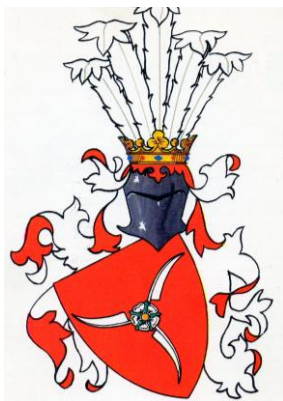
WENGERSKI
(WENGERSKI bar. von UNGARSCHUETZ, WENGIERSKI,
WĘGIERSKI)

Herb hrabiego Rzeszy I

Herb hrabiego Rzeszy II

Polski herb Rola

Stary polski ród herbu Rola. Sinapius i Zedlitz błędnie powtarzają za Okolskim, że byli herbu Belina takiego samego jak Proskowscy (?).

Na Śląsku osiadł w 1627 roku pułkownik wojsk cesarskich Albert Krzysztof Wengerski (zm. 1640 r.), według Sinapiusa syn N. Węgierskiego i N. Krzysławskiej z Krzymowa w Polsce (?). Żonaty z Barbarą, córką Aleksandra jun. von Portugal und Kanckellen, w posagu żony otrzymał majątek Jemielno (Gimmel) koło Wołowa (Wohlau), miał syna – Albrechta (ur. ok. 1590 – zm. 1648 r.), właściciela Mękini (Nimkau) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), komendanta „twierdzy” Głogów (Glogau). Albrecht miał córkę i dwóch synów:

1. Barbarę Helenę – drugą żonę (x 15.04.1648 r.) Fryderyka von Kottwitz z Chobieni (Koeben).
2. Krzysztofa – właściciela Jemielna (Gimmel). Żonaty z Dorotą von Stoissloff z Meklemburgii miał córkę – Ewę Małgorzatę (ur. Berlin 12.03.1647 – zm. 15.04.1684 r.), dwukrotnie zamężną 1. (x 1661 r.) z Joachimem Fryderykiem von Schlaberndorf (zm. 12.12.1671 r.), 2. (x 1674 r.) z Jerzym Wilhelmem bar. von Kittlitz z Ocic (Ottendorf) i Świdnicy (Schweinitz) w księstwie głogowskim, właściciela Kolska (Kolzig) koło Zielonej Góry (Gruenberg) oraz Jemielna (Gimmel) które otrzymał w posagu żony.
3. Gabriela – właściciela Mękini (Nimkau) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), starostę księstwa oleśnickiego i komendanta „twierdzy” Namysłów (Namslau). W 1652 roku (31.05.) został wpisany do stanu panów wraz z inkolatem ziem dziedzicznych Habsburgów i predykatem „von Ungarschuetz”. Nabył państwo i miasto Rybnik (Rybnik) na Górnym Śląsku. Żonaty z Julianną Konstancją hr. von Herberstein, miał syna – Karola Gabriela (zm. 1736 r.) który w 1714 roku (30.09.) uzyskał tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf) i w tym samym roku (31.12.1714 r.) czeskiego hrabiego. Posiadał na Górnym Śląsku Krzyżanowice (Krzysanowitz) koło Raciborza (Ratibor), w 1726 roku kupił od Heleny Eleonory von Reischwitz z domu von Gotschalkowski Pilchowice (Pilchowitz) koło Gliwic (Gleiwitz), które przekształca w fideikomis, a w 1731 roku od Gottlieba bar. von

Trach kupił Rudyszwałd (Ruderswald) koło Raciborza (Ratibor). Żonaty z Różą Antonią hr. Podstatzki von Prusinowitz, miał syna – Franciszka Karola, komornika arcyksięcia Franciszka II Habsburga wielkiego księcia Toskanii, później cesarza Niemiec. Franciszek Karol, żonaty (x 6.10.1726 r.) z Józefą Amalią (zm. 1745 r.), córką Franciszka Wilhelma von Praschma z Frydka (Friedeck) w księstwie cieszyńskim, starosty księstwa wołowskiego, zmarł w 1747 roku pozostawił nieletnie dzieci których prawnym opiekunem był Rudolf bar. von Eichendorf. Jego syn – Emanuel (Emanuel Antoni ?) (zm. Krzyżanowice, Krzysanowitz 9.05.1775 r.), w 1754 roku tworzy państwo Krzyżanowice (Krzysanowitz) w skład którego weszły majątki w Rudyszwałdzie (Ruderswald) i Roszków (Roschkau). Żonaty z Teresą hr. von Frankenberg-Ludwigsdorf miał syna – Antoniego. Po śmierci Emanuela Antoniego państwo Krzyżanowice (Krzysanowitz) przeszło w ręce rodu Lichnowskich.

Być może również synem Franciszka Karola był Jan Nepomucen hr. von Wengerski, właściciel majątków na Morawach, który w 1805 roku (8.06.) uzyskał zgodę cesarza na dodanie do swojego, nazwiska i herbu wymarłego rodu hr. von Montelabate (von Wengersky von Montelabate). Linia ta nie była znana na Śląsku.

XIX – XX WIEK

Antoni hr. von Wengerski bar. von Ungerschuetz (ur. 1748 – zm. 22.01.1814 r.), żonaty (x 1781 r.) z Anną bar. Skrbenski von Hrzistie (ur. 7.02.1764 – zm. Opawa, Troppau 22.11.1856 r.) miał dwóch synów:

1. Fryderyka (ur. 24.03.1785 – zm. Krowiarki, Polnisch Krawarn 15.08.1832 r.) – landrata powiatu rybnickiego, ordynata majoratu Pilchowice (Pilchowitz). Żonaty z Karoliną hr. Tomatis (ur. Warszawa 4.11.1781 – zm. Sławieńce, Slawentzitz 15.06.1870 r.), miał trzech synów:

- a) Fryderyka jun. (ur. 26.09.1817 – zm. Pszów, Pschow 28.12.1885 r.) – rycerza zakonu kawalerów maltańskich, pułkownika wojsk pruskich, właściciela Pszowa (Pschow) koło Wodzisławia Śląskiego (Loslau) który kupił w 1867 roku (12.10.) od Jana Ferdynanda Wita von Doerring. Żonaty (x 23.10.1855 r.) z Oktawią hr. von Matuschka von Topolczan bar. von Spaettgen (ur. Biała, Zuelz 18.10.1828 r.) z Białej (Zuelz) koło Prudnika (Neustadt) i Biechowa (Bechau) koło Nysy (Neisse), miał pięcioro dzieci:
 - Annę (ur. Kłodzko, Glatz 24.07.1858 r.) – żonę (x Pszów, Pschow 5.05.1885 r.) Konrada hr. von Ballestrem.
 - Jana (ur. Żagań, Sagan 26.02.1860 r.) – rycerza zakonu kawalerów maltańskich, właściciela Pszowa (Pschow) i Dolnych Rydułtów (Nieder Rydultau) oraz Krzyżkowic (Krzischkowitz) koło Rybnika (Rybnik) zakupionych w 1890 roku (22.05.) od doktora Augusta von Leesen, później nabył Jurcz (Juertsch) koło

- Wołowa (Wohlau). Żonaty (x Racibórz, Ratibor 16.02.1892 r.) z Elfrydą Marią Cecola von Waltier (ur. Głogówek, Oberglogau 16.04.1865 r.) miał troje dzieci: Fryderyka Wilhelma Jerzego (ur. Pszów, Pschow 29.11.1892 r.) – oficera wojsk niemieckich, Hildegardę (ur. Pszów, Pschow 16.07.1896 r.) i Christę (ur. Pszów, Pschow 25.12.1901 r.).
- Lory (ur. Żagań, Sagan 22.09.1861 r.) – żonę (x Pszów, Pschow 20.05.1883 r.) Fernando hr. von Oriola.
 - Alojzję (ur. Żagań, Sagan 17.07.1863 – zm. Legnica, Liegnitz 7.12.1907 r.) – żonę (x Pszów, Pschow 23.06.1885 r.) Jana Marcela Marię hr. von Matuschka (ur. Janówek Johnsdorf 6.01.1856 – zm. Legnica, Liegnitz 26.06.1908 r.) z linii z Białej (Zulz) i Biechowa (Bechau).
 - Adelę (ur. 17.09.1869 r.) – żonę (x Pszów, Pschow 6.10.1891 r.) Joachima hr. von Oriola.
- b) Wiktora (ur. Pilchowice, Pilchowitz 29.08.1819 – zm. Also-Sebes 26.11.1882 r.) – właściciela majątku w Sebes na Węgrzech. Żonaty (x Bratysława, Pressburg 6.05.1854 r.) z Eleonorą hr. Haller von Hallerstein (ur. Also-Sebes 18.06.1833 – zm. Also Sebes 6.10.1874 r.), miał troje dzieci:
- Hugo (ur. Also-Sebes 28.08.1858 – zm. Also-Sebes 31.07.1906 r.) – właściciela Also-Sebes, żonatego (x Budamer, Węgry 6.03.1886 r.) z Heleną Reviczki von Revisnye (ur. 10.03.1859 r.).
 - Luizę (ur. 29.08.1864 r.) – żonę (x Miękinia, Nimkau 8.05.1884 r.) Waltera bar. von Littwitz, pułkownika niemieckiego sztabu generalnego.
 - Wiktora jun. (ur. Also-Sebes 4.05.1866 r.) – oficera wojsk austriackich, właściciela Rakocz. Żonaty (x Vidrany 27.09.1898 r.) z Marią Gabriellą Emeryką Teodorą Schytra von Ehrenheim (ur. Vidrany 24.07.1877 r.), miał czworo dzieci: Emeryka Marię Hugo Wiktora (ur. Rakocz 16.09.1899 r.), Wiktora (ur. Rakocz 2.11.1900 r.), Ferdynandynę Karolinę Stefanię Marię Gabriellę (ur. Rakocz 29.12.1901 r.) i Marię Gtabrielę Aleksandrę Karolinę Monikę (ur. Tarna 18.04.1906 r.) .
- c) Jerzego Tomasza Emanuela Hugo (ur. Pilchowice, Pilchowitz 19.04.1824 – zm. Lubin, Lueben 28.09.1871 r.) – rycerza zakonu kawalerów maltańskich, oficera wojsk pruskich, dowódcę 1. śląskiego regimentu dragonów. Żonaty (x Wrocław, Breslau 29.11.1860 r.) z Luizą von Sydow (ur. 29.11.1835 – zm. Dešno, Dresden 30.10.1903 r.), miał sześcioro dzieci:

- Wilhelma (ur. Pszczyna, Pless 5.10.1861 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Tragarth 20.10.1897 r.) z Lilly von Brederlow (ur. Tragarth 7.10.1878 r.).
 - Ferdynanda (ur. Pszczyna, Pless 20.09.1862 – zm. Berlin 12.04.1893 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x 1888 r.) z Frydą von der Burg.
 - Marię Luizę (ur. Pszczyna, Pless 3.08.1864 r.).
 - Hugo (ur. Dyminek ?, Demmin 17.01.1868 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x 16.04.1894 r.) z Martą hr. von Strachwitz (ur. Wierzbie, Wiersbel 15.07.1874 r.), miał syna – Hugo Aleksandra Gustawa (ur. Hersfeld 23.01.1896 r.).
 - Konstantyna (ur. Dyminek ?, Demmin 18.11.1869 r.) – oficera wojsk niemieckich.
 - Fryderyka (ur. Lubin, Lueben 1.06.1872 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Hannover 28.04.1905 r.) z Irmgardą Stellą von Alten (ur. Langhermsdorf ? 7.03.1886 r.). Miał dwie córki: Aleksandrę (ur. Londyn 10.11.1906 r.) i N. (ur. Londyn 1907 r.)
2. Edwarda (ur. 19.02.1793 – zm. Wiedeń, Wien 13.04.1873 r.) – austriackiego radcę dworu cesarskiego, żonatego (x Opawa, Troppau 22.05.1850 r.) z Karoliną bar. Roden von Hirzenau (ur. 25.06.1823 r.), damę dworu cesarskiego.

Źródła:

Sinapius t. II s. 482

Zedlitz t. IV s. 323-324

Błażek t. IV s. 101

Pilnaček t. IV s. 1326

Krane s. 146

Doerr s. 134, 199, 273

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 73:1900 s. 900-901; Jg. 75:1902 s. 949-950 ; Jg. 83:1910 s.1010-1012

Weltzel A.: Geschichte des Ratiborer Archipresbyterates. Breslau 1896 s. 302-303, 490, 539

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 80-81

TABLICE GENEALOGICZNE

1. XVII – XVIII w.

Albert Krzysztof Wengierski
zm. 1640 r.
pułkownik wojsk cesarskich
1627 r. – osiada na Śląsku
ż. Barbara v. Portugal u. Kanckellen
wł. Jemielna
|
Albrecht
ur. ok. 1590 – zm. 1648 r.
wł. Mękini
komendant “twierdzy” Głogów
|

Krzysztof wł. Jemielna ż. Dorota v. Stoissloff z Meklemburgii Ewa Małgorzata ur. Berlin 12.03.1647 - zm. 15.04.1684 r. m. 1. (x 1661 r.) Joachim Fryderyk v. Schlaberndorff (zm. 12.12.1671 r.) 2. (x 1674 r.) Jerzy Wilhelm bar. v. Kittlitz z Ocic i Świdnicy wł. Kolska	Gabriel wł. Miękini starosta ks. oleśnickiego i komendant „twierdzy” Namysłów 1652 r. – stan panów kup. państwo i miasto Rybnik ż. Julianna Konstancja hr. v. Herberstein Karol Gabriel zm. 1736 r. 1714 r. – hrabia Rzeszy (Reichsgraf) wł. Krzyżanowic 1726 r. – kup. Pilchowice 1731 r. – kup. Rudyszwałd ż. Róża Antonia hr. Podstatzki v. Prusinowitz Franciszek Karol zm. 1747 r. komornik arcyks. Franciszka II ż. (6.10.1726 r.) Józefa Amalia v. Praschma z Frydka (zm. 1745 r.) 	Barbara Helena m. (x 15.04.1648 r.) Fryderyk v. Kottwitz z Chobieni
--	--	--

Emanuel (Emanuel Antoni)	Jan Nepomucen wł. maj. na Moawach

1805 r. – Wengersky v. Montelabate

2. XIX – XX wiek.

Fryderyk
ur. 24.03.1785 -
zm. Krowiarki 15.08.1832 r.
landrat pow. rybnickiego
Ordynat fideikomisu
Pilchowie
ż. Karolina hr. Tomatis
(ur. Warszawa 4.11.1781 -
zm. Sławiecice 15.06.1870 r.)

Edward
ur. 19.02.1793 –
zm. Wiedeń 13.04.1873 r.
radca austriackiego dworu
cesarskiego
ż. (x Opawa 22.05.1850 r.)
Karolina bar. Roden v. Hirzenau
(ur. 25.06.1823 r.)
dama dworu cesarskiego

Wiktor
ur. Pilchowice
29.08.1819 -
zm. Also-Sebes
26.11.1882 r.
wł. maj. w Sebes
na Węgrzech
ż. (x Bratysława
6.05.1854 r.)
Eleonora hr. Haller
v. Hallerstein
(ur. Also-Sebes
18.06.1833 -
zm. Also-Sebes
6.10.1874 r.)

Jerzy Tomasz Emanuel
Hugo
ur. Pilchowice 19.04.1824 –
zm. Lubin 28.09.1871 r.
rycerz zakonu kawalerów
maltańskich
oficer wojsk pruskich
ż. (x Wrocław 29.11.1860 r.)
Luiza v. Sydow
(ur. 29.11.1835 –
zm. Drezno 30.10.1903 r.)

275

	31.07.1906 r.	wojsk	8.05.1884 r.)	
	wł. Also-Sebet	austriackich	Walter bar.	
	ż. (x Budamer	wł. Rakocz	v. Littwitz	
	6.03.1886 r.)	ż.	pułkownik	
	Helena Reviczki	(x Vidrany	wojsk	
	v. Revisnye	27.09.1898 r.)	niemieckich	
	(ur. 10.03.1859 r.)	Maria Gabriela		
		Emeryka Taodora		
		Schytra v. Ehrenheim		
Jan	córki:	(ur. Vidrany 24.07.		
ur. Żagań	a) Anna	1877 r.)		
26.02.1860 r.	ur. Kłodzko			
rycerz zakonu	24.07.1858 r.	dzieci:		
kawalerów	m. (x Pszów	1) Emeryk Maria		
maltańskich	5.05.1885 r.)	Hugo Wiktor		
wł. Pszowa,	Konrad	ur. Rakocz		
Rydułtłtowych,,	hr. v.	16.09.1899 r.		
Krzyżkowic	Ballestrem	2) Wiktor		
i Jurcza	b) Lory	ur. Rakocz		
ż. (x Racibórz	ur.	1.11.1900 r.		
16.02.1892 r.)	Żagań	3) Ferdynandyna		
Elfryda Maria	22.09.	Karolina Stefania		
Cecola	1861 r.	Maria Gabriela		
v. Waltier	m. (x Pszów	ur. Rakocz 29.12.1901 r.		
(ur. Głogówek	20.05.1883 r.)	4) Maria Gabriela		
16.04.1865 r.)	Fernando	Aleksandra Karolina		
	hr. v. Oriola	Monika		
dzieci:	c) Alojza	ur. Tarna 18.04.1906 r.		
1) Fryderyk	ur.			
Wilhelm	Żagań	Wilhelm	Ferdynand	Hugo
Jerzy	17.07.1863 -	ur.	ur. Pszczyna	ur.
ur.	zm. Legnica	Pszczyna	20.09.1862 -	Dymi-
Pszów	7.12.1907 r.	5.10.1861 r.	zm.	nek?
29.11.1892 r.	m.	oficer wojsk	Berlin	17.01.
oficer wojsk	(x Pszów	niemieckich	12.04.	1868 r.
niemieckich	23.06.	ż. (x Tragarth	1893 r.	oficer
2) Hildegarda	1885 r.)	20.10.1897 r.)	oficer	wojsk
ur. Pszów	Jan	Lilly	wojsk	nie-
16.07.1896 r.	Marcel	v. Brederlow	niemiec-	kiech
3) Christa	Maria	(ur. Tragarth	kiech	ż.
ur. Pszów	hr. v.	7.10.1878 r.)	ż.	(x 16.04.1894 r.)
25.12.1901 r.	Matusch-	(x 1888 r.)	Marta	
	ka	Fryda	hr. v. Strachwitz	
	(ur. Janówek	v. d. Burg	(ur. Wierzbie	
	6.01.1856 -		15.07.1874 r.)	
	zm. Legnica			
	26.06.1908 r.)		Hugo Aleksander	
z Białej i Biechowa			Gustaw	
d) Adela			ur. Hersfeld	23.01.1896 r.
	ur. 17.09.1869 r.			ur. Londyn 1907 r.

m. (x Pszów
6.10.1891 r.)
Joachim
hr. v. Oriola

WENTZKI
(WENTZKY und PETERSHEIDE, WENZKI, WENSKI)

Herb wg Siebmachera

Herby szlacheckie I - II

Herb szlachecki III

Polski herb Rogala

Stary śląski ród herbu Rogala znany od XV wieku, prawdopodobnie wspólnego pnia z Tschammerami i Bibersteinami-Boischowskimi. Siedzibą rodową był Czarnolas (Petersheide) koło Grodkowa (Grottkau) w księstwie nyskim ale już w XV wieku znani są w różnych księstwach śląskich.

Około 1476 roku Matz (Mateusz) Wenski żonaty z Katarzyną, córką Dietricha von Frankenberg-Proschlitz był właścicielem Rożnowa (Rosen) koło Byczyny (Pitschen).

Jerzy Wenzki właściciel Malerzowic (Mahlendorf) w księstwie nyskim był żonaty (x 1482 r.) z Katarzyną z Czarnolasu (Petersheide), podobno w mał-

żeństwie przeżyli 60 lat. Żona wniosła w posagu Czarnolas (Petersheide), który uznali za swoją siedzibę rodową. Czarnolas (Petersheide) począwszy od lokacji przez biskupa Tomasza I w 1237 roku, był wsią biskupią, mogli więc posiadać tam sołectwo lub jako lenno.

W 1492 roku Barbara Wenzke z Gwoździan (Gwosdzian) koło Lublińca (Lublinitz) sprzedała Maciejowi Rohowskiemu majątek Bzinicę (Stara Bzinica, Bzinitz) koło Dobrodzienia (Guttentag) (?).

W XVI wieku Jan von Wenzki z Czarnolasu (Petersheide), członek rady księcia Jerzego brzeskiego, był ewangelickim kaznodzieją i dziekanem kościoła św. Jadwigi w Brzegu (Brieg).

W XVI wieku dzielili się na liczne linie i domy z których najbardziej znane były linie z Wyszonowic (Ruppersdorf) i Piotrówki (? Petersdorf) koło Strzelina (Strehlen).

LINIA Z WYSZONOWIC (RUPPERSDORF)

N. von Wentzki und Petersheide żonaty z N. von Tschesch (Tetsch?) z Gniechowic (Gnichwitz) koło Wrocławia (Breslau) miał kilku synów m. in. Jana (zm. 17.10.1562 r. w wieku 70 lat) – żonatego z Zofią von Gfug z Gniewomirowic (Fellendorf), właściciela Wyszonowic (Ruppersdorf) i Krzepic (Krippitz) koło Strzelina (Strehlen). Prawdopodobnie jego synem był N. von Wenzki żonaty z N. von Sebottendorf z Konar (Kunern).

Jan Fryderyk von Wentzki und Petersheide (zm. 1642 r.) był właścicielem Wyszonowic (Ruppersdorf), Głębokiej (Glambach), Muchowca (Mueckendorf) i Suszkowic (Tschauschwitz). Żonaty z Marią (zm. Wojciechów, Woitsdorf 1633 r.), córką Kaspra von Koschembar und Skorkau ze Szczodrowa (Schollendorf) i Wojciechowa (Woitsdorf) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), miał trzech synów:

1. Jana Fryderyka jun . (ur. Krzepice, Krippitz 22.02.1625 – zm. 12.12.1669 r.) – pazia i dworzanina księcia Ludwika IV legnickiego, w latach 1646 – 1648 w cesarskiej służbie wojskowej. Żonaty (x 12.12.1657 r.) z Rozyną Elżbietą, najstarszą córką Jerzego von Borschnitz., która wyszła ponownie za mąż za bar. von Sauerma z Gniechowic (Gnichwitz), miał jednego syna – N. (ur. i zm. 1658 r.).
2. Ernesta Fryderyka (ur. 2.06.1627 – zm. 1692 r.) – właściciela Głębokiej (Glambach) a po śmierci starszego brata również Wyszonowic (Ruppersdorf). Żonaty z Ewą Magdaleną (ur. 1638 – zm. 1705 r.), najstarszą córką Kaspra von Sebottendorf z Ośna (Krausenau) miał sześcioro dzieci:
 - a) Jana Kaspra (ur. 1663 – zm. 9.11.1694 r.) – właściciela Zabrodzia (Zwiebrodt) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty (x 13.04.1694 r.) z N. von Gaffron z Długomostu (Eichgrund), nie miał dzieci. Wdowa wyszła ponownie za mąż za N. von Frankenberg.
 - b) Jerzego Fryderyka (ur. 1668 r.) – sprzedał Wyszonowice (Ruppersdorf) a zakupił od Ewy Marianny von Schindel Szczodrowice

(Wammen) koło Strzelina (Strehlen). Żonaty (x 1697 r.) z N. von Nimptsch ze Szczepanowa (Stephanshain) koło Świdnicy (Schweidnitz), miał ośmioro dzieci: Ewę Elżbietę (ur. 1699 r.), Jana Ernesta (ur. 1700 r.), Joannę Helenę (ur. 1702 r.), Zofię Julianę (ur. 1704 r.) – zmarłą w młodości, Jerzego Fryderyka jun. (ur. 24.12.1707 r.), Helenę Zuzannę – zmarłą w dzieciństwie, Henryka Zygmunta – zmarłego w dzieciństwie i Elżbietę – zmarłą w dzieciństwie.

- c) Marię Magdalenę – żonę Zygmunta Fryderyka von Nimptsch z Klucza (Klutschau) właściciela Miłocic (Habendorf) koło Strzelina (Strehlen).
 - d) Jana Fryderyka (ur.1675 r.) – właściciela Korsangwitz (?) kupionego od swojego szwagra Jana Damiana von Sebottendorf z Ośna (Krausenu). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1702 r.) z N. von Hock (zm. 1714 r.), 2. (x 18.06.1715 r.) z Joanną Beatą, córką Jana Wacława von Prittwitz und Gaffron z Grębocic (Gramschuetz) koło Głogowa (Glogau).
 - e) Annę Elżbietę (ur. 1678 r.) – żonę (x 1702 r.) Kaspra Ernesta von Filz, właściciela Pławna (Plohe) koło Strzelina (Strehlen).
 - f) Ernesta Zygmunta – zmarłego w dzieciństwie.
3. Jerzego Fryderyka (ur. Krzepice, Krippitz 2.05.1629 – zm. Muchowiec, Mueckendorf 29.02.1684 r., pochowany w Wyszonowicach, Ruppertsdorf) – właściciela Muchowca (Mueckendorf). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 10.09.1658 r.) z Urszulą Marianną von Randau und Neudorf, 2. z Eleonorą von Borschitz z Moraw. Z pierwszą żoną miał dwie córki i syna z których tylko jedna córka dożyła wieku dorosłego, z drugą – czworo dzieci:
- a) Marię Eleonorę (ur. 18.09.1663 – zm. 1732 r.) – żonę (x 3.05.1684 r.) Karola Ferdynanda von Egelhard (zm. 1727 r.), właściciela Gaci (Heidau) koło Oławy (Ohlau), Cesarzowic (Zieserwitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) i Kopanicy (Haunold) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein).
 - b) Jana Fryderyka - właściciela Muchowca (Mueckendorf). Żonaty również dwukrotnie: 1. z Joanną Szarlottą von Schraebersdorf, 2. (x 1715 r.) z Luizą Dorotą von Brauchitsch (zm. 1721 r.) ze Stasina (Pangel) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Z pierwszą żoną miał troje dzieci, z drugą – czworo z których dożył wieku dorosłego tylko najmłodszy syn: Baltazara Fryderyka Erazma, Szarlottę Franciszkę Eleonorę, Joannę Fryderykę (ur. 1705 r.) i Jana Fryderyka jun. – właściciela Muchowca (Mueckendorf) i Gnojnej (Olbendorf) koło Grodkowa (Grottkau).

Córka Jana Fryderyka jun. – Joanna Helena Zofia (ur. 20.12.1731 – zm. 13.06.1763 r.) była drugą żoną (x 28.04.1750 r.) Karola Henryka Posadowskiego z Wołczyna (Konstadt) i Brynicy (Brinitz).

c) Annę Rozyne – żonę Henryka Franciszka von Damm z Mikołajowej (Niklasdorf) koło Grodkowa (Grottkau).

d) Elżbietę Eleonorę (zm. 1720 r.).

e) Marię Julianę.

W 1664 roku w pogrzebie księcia Jerzego III brzeskiego brało udział czterech przedstawicieli tej linii rodu: Jan Fryderyk – właściciel Wyszonowic (Ruppersdorf), Jerzy Fryderyk – właściciel Muchowca (Mueckendorf), Ernest Fryderyk – właściciel Głębokiej (Glambach) i Jan Jerzy – właściciel Krzelic (Krippitz).

LINIA Z PIOTRÓWKI (?) (PETERWITZ)

W drugiej połowie XVI wieku właścicielem Piotrówki (Peterwitz), Bierzyna (Baerzdorf) i Pła (Plohmuehle) koło Strzelina (Strehlen) był Jerzy von Wentzki und Petersheide (zm. ok. 1590 r.), członek rady biskupów wrocławskich i książąt brzeskich. Miał prawdopodobnie córkę – N., żonę Zygmunta bar. von Braun und Wartenberg oraz trzech synów:

1. Joachima Ernesta (zm. ok. 1625 r.) – właściciela Pła (Plohmuehle), żonatego z Magdaleną von Koschembar (wg innych źródeł była żoną Adama ?).

2. Jana Jerzego – właściciela Piotrówki (Peterwitz), żonatego z Katarzyną von Baruth z Wierzbicy (Wuerbitz) koło Kluczborka (Kreuzburg).

Synem jednego z nich był Jan Adam (zm. 1674 r.) – właściciel Piotrówki (Peterwitz), Pła (Plohmuehle) i Bierzyna (Baerzdorf). W 1659 roku brał udział w pogrzebie księżnej Zofii Katarzyny oleśnickiej, pierwszej żony księcia Jerzego III brzeskiego. Żonaty z Jadwigą, córką Zygryda von Nimptsch z Komorowic (Kummelwitz), miał czworo dzieci:

a) Jadwigę (ur. 1663 r.) – żonę N. von Bock.

b) Emerencję (ur. 1664 r.) – drugą żonę Jarosława Paczyńskiego (zm. 1707 r.) z linii górnołużyckiej.

c) Ernesta Fryderyka (ur. 1665 r.) – nieżonatego.

d) Jana Adama jun. – właściciela Piotrówki (Peterwitz), Pła (Plohmuehle), Bierzyna (Baerzdorf) i Komorowic (Kummelwitz). Tą ostatnią miejscowość otrzymał od swojego wuja (?) Fryderyka von Nimptsch. Żonaty (x 14.02.1692 r.) z Zofią Elżbietą (ur. 1.03.1674 r.), córką (posthumus) Jana Ernesta von Randau, zmarł bezdzietnie.

3. Jerzego (zm. 1652 r.) – właściciela Krzepic (Krippitz) z Ulicą (Ultsche) i Suszkowic (Tschauschwitz). Żonaty z Marią von Tschirn (zm. 2.01.1632 r.) z Przeworna (Prieborn), miał troje dzieci:

a) Rozyne Jadwigę – niezamężną

b) N. syna (zm. 1654 r.).

- c) Jana Jerzego (ur. 27.12.1631 – zm. 20.03.1676 r.) – właściciela Krzepic (Krippitz) z Ulicą (Ultsche) i Suszkowic (Tschauschwitz) . Żonaty (x 23.10.1657 r.) z Anną Elżbietą, córką Adama von Borwitz starosty księstwa brzeskiego, miał siedmiu synów i córkę. Prawdopodobnie jego córką była Joanna Fryderyka – żona Henryka von Seherr-Thoss właściciela Bagna (Heinzendorf) w księstwie wołoskim. Z synów znany jest Jan Jerzy jun. – członek rady i kanclerz klasztoru trzebnickiego oraz Chrystian Fryderyk – właściciel Mikoszowa (Niklasdorf) koło Strzelina (Strehlen). Żonaty z N., córką Jerzego von Fritsch, ostatnią przedstawicielką rodu, która wniosła mu w posagu Mikoszków (Niklasdorf), miał kilkoro dzieci, m.in.: Jerzego Chrystiana – w 1718 roku studenta Akademii Rycerskiej w Legnicy (Liegnitz). Jana Jerzego i Ernesta Zygmunta.

Prawdopodobnie z tej linii pochodziła Ernestyna Fryderyka von Wentzki (ur. 20.08.1761 – zm. 29.01.1806 r.) – żona Karola Fryderyka von Buchwitz (zm. Koźle, Cosel 27.01.1806 r.) majora wojsk pruskich garnizonu w Koźlu (Cosel). W XIX wieku większość majątków posiadali poza Śląskiem, głównie w Nowej Marchii. Na Śląsku jedynie majątek Dankowice (Dankwitz) koło Strzelina (Strehlen) w 1861 roku (30.12.) zakupił Maksymilian Fryderyk Henryk Karol Albin von Wentzki. Majątek ten na początku XX wieku posiadał Albin von Wentzki und Petersheyde bar. von Derfflinger (Nowa Marchia), major grenadierów konnych wojsk niemieckich.

W 1966 roku nazwisko „von Wentzky und Petersheyde-Fuerer” przyjął za zgodą związku heraldycznego w Marburgu, Wilmar Fuerer – bankowiec w Kessel.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1026-1028, t. II s. 1103-1106

Zedlitz t. IV s. 324-325

Schles. Wappenbuch szp. 157-158

Krane s. 146

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 89-90

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Linia z Wyszonowic.

N. v. Wentzki u. Petersheide

z Czarnolasu

I poł. XVI w.

z . N. v. Tschesch (Tschetsch?)

z Gniechowic
 |
 Jan
 zm. 17.10.1562 r.
 wł. Wyszonowic
 i Krzepic
 ż. Zofia v. Gfug
 z Gniewomirowic
 |
 ?
 N.
 ż. N. v. Sebottendorf
 z Konar
 |
 ?
 Jan Fryderyk
 zm. 1642 r.
 wł. Wyszonowic, Głębokiej,
 Muchowca i Suszkowic
 ż. Maria v. Koschembar
 u. Skorkau
 ze Szczodrowa i Wojciechowa
 (zm. Wojciechów 1633 r.)
 |

Jan Frydryk jun. ur. Krzepice 22.02.1625 - zm. 12.12.1669 r. paż i dworzanin ks. Ludwika IV wł. Wyszonowic ż. (z 12.12.1657 r.) Rozyna Elżbieta v. Borschnitz 2o voto v. Sauerma			Ernest Fryderyk ur. 2.06.1627 - zm. 1692 r. wł. Głębokiej 1669 r. – wł. Wyszonowic ż. Ewa Magdalena v. Sebottendorf z Ośna		Jerzy Fryderyk ur. Krzepice 2.05.1629 – zm. Muchowiec 29.02.1684 r. wł. Muchowca ż. 1. (x 10.09.1658 r.) Urszula Marianna v. Randau u. Neudorf 2. Eleonora v. Borschitz z Moraw	
					Jan Fryderyk wł. Muchowca	
					córki:	
					a) Maria Eleonora	
					ur. 18.09.1663 –	
					zm. 1732 r.	
					m. (x 3.05.1684 r.)	
					Karol Ferdynand	
					v. Egelhard	
					(zm. 1727 r.)	
					wł. Gaci, Cesarzowic	
					i Kopanicy	
					b) Anna Rozyna	
					m. Henryk Franciszek	
					v. Damm	
					z Mikołajowej	
					c) Elżbieta Eleonora	

v. Nimptsch	Joanna (1702 r.)		zm. 1720 r.
ze Szczepanowa	Beata Kasper Ernest	Joanna Helena	
	v. Prittwitz	v. Filz	Zofia
<u>dzieci:</u>	u. Gaffron	wł. Pławna	ur. 20.12.1731 –
1) Ewa Elżbieta	z Grębocic		zm. 13.06. 1763 r.
ur. 1699 r.			m. (x 28.04.1750 r.)
2) Jan Ernest		Karol Henryk Posadowski	
ur. 1700 r.		z Wołczyna i Brynicy	
3) Joanna Helena			
ur. 1702 r.			
4) Zofia Julianna			
ur. 1704 r.			
zm. w młodości			
5) Jezry Fryderyk jun.			
ur. 24.12.1707 r.			

2. Linia z Piotrówki (?).

Jerzy v. Wentzki u. Petersheide
zm. ok. 1590 r.
czł. rady biskupów wrocławskich
i książąt brzeskich
wł. Piotrówki, Bierzyna i Pła

Joachim Ernest	Jan Jerzy	Jerzy	N. córka
zm. ok. 1625 r.	wł. Piotrówki	zm. 1652 r.	m. Zygmunt
wł. Pła	ż. Katarzyna v. Baruth	wł. Krzepic,	bar. v. Braun
ż. Magdalena	z Wierzbicy	Ulicy i Suszkowic	u. Wartenberg
v. Koschemberg		ż. Maria v. Tschirn	
		z Przeworna	
		(zm. 2.01.1632 r.)	
Jan Adam			
zm. 1674 r.			
wł. Piotrówki, Pła	N. syn	Jan Jerzy	Rozyna Jadwiga
i Bierzyna	zm. 1654 r.	ur. 27.12.1631 –	
ż. Jadwiga v. Nimptsch		zm. 20.03.1676 r.	
z Komorowic		wł. Krzepic	
		Ulicy i Suszkowic	
		ż. (x 23.10.1657 r.)	
Ernest	Jan	córki:	
Fryderyk	Adam	a) Jadwiga	
ur. 1665 r.	jun.	ur. 1663 r.	
nieżonaty	wł.	m. N. v. Bock	
	Piotrówki,	b) Emerencja	
	Pła, Bierzyna	ur. 1664 r.	
	i Komorowic	m. Jarosław	
	ż. (x 14.02.1692 r.)	Paczynski	
	Zofia Elżbieta	z linii	

v. Randau (ur. 1.03.1674 r.) <u>bez potomków</u>	górnołużyckiej				
	5 synów N.	Jan	Chrystian	Joanna	?
		Jerzy jun.	Fryderyk	Fyderyka	
		cz. rady	wł.	m. Henryk	
		i kanclerz	Mikoszowa	v. Seherr-Thoss	
		klasztoru	ż.	wł. Bagna	
		trzebnickiego	N. v. Fritsch		
			wł. Mikoszowa		
		N.N.	Jerzy	Jan	Ernest
			Chrystian	Jerzy	Zygmunt
			1718 r. –		
			student Akademii		
			Rycerskiej w Legnicy		

WENZIG (WENZIK, WĘŻYK)

Herb wg Błażka

Polski herb Wąż

Ród polskiego pochodzenia herbu Wąż, znany na Górnym Śląsku od XV wieku: w połowie tego wieku N. z Chechła (Chechlau) koło Gliwic (Gleiwitz) był żonaty z N. Wężykówną. W XVI wieku siedzibą Wężyków (Wenzik) były Osiny (Oschin) koło Rybnika (Rybnik) lub Wodzisławia (Loslau). Około 1550 roku część rodu przeniosła się na Morawy.

W 1559 roku N. Wenzik był żonaty z Katarzyną, córką Mikołaja Salomona Benedyktowica z Mysłowic (Myslowitz). W 1603 roku Jan Wenzik z Osin

(Oschin) był żonaty z Dorotą z Bobolusk (Bobolusk) koło Głubczyc (Leobschuetz), wdową po Henryku Miniovskim z Laznik.

W XIX wieku posiadali Rogów-Różaną (Rogau-Rosenau) koło Świdnicy.

Źródła:

Błażek t. III s. 118

Pilnaček t. IV s. 1325-1326

WERBSKI

Zob.

WIRBSKI

WERDE

Ród znany na Śląsku w średniowieczu, według Sinapiusa mógł pochodzić z Hesji, według Jurka – z Westfalii. W 1311 roku Konrad de Verdo był ławnikiem sądu dworskiego w Głogowie (Glogau). W tym samym czasie Gerhard von Werde przebywał na dworze księcia Henryka II (IV) głogowskiego i jego brata Konrada I oleśnickiego.

W pierwszej połowie XIV wieku Zachariasz de Werde przebywał na dworze księcia Bolka II ziębickiego. Posiadał majątek Dzierzkową (Daetzdorf) którą odziedziczyli jego synowie: Iser, Jan i Zachariasz jun.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1028

Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 303

WERDENBERG (VERDENBERG)

Herb hrabiowski

Ród pochodzący z księstwa Mediolanu gdzie początkowo nazywali się Verda. Z Mediolanu ród przeniósł się do hrabstwa Gorycji (Goertz).

Jan Mikołaj Verda de Olivis żonaty z Renatą Croneschall z Gorycji (Goertz) miał dwóch synów: Jana Piotra i Jana Baptystę. W 1625 roku (3.07.) bracia uzyskali potwierdzenie starego stanu panów królestwa Czech i krajów dziedzicznych Habsburgów (Błażek podaje inne daty).

Jan Piotr (zm. 15.09.1648 r.) – kanclerza dworu cesarskiego, uzyskał tytuł hrabiego ziem dziedzicznych Habsburgów. W czasie konfiskat majątków szlachty protestanckiej, wykorzystując swoje stanowisko, nabył w Czechach i na Morawach olbrzymią ilość majątków m. in. Naměst, Rosic i Troubsko. Miał syna – Ferdynanda (zm. 1666 r.), zmarłego bezpotomnie.

Młodszy brat – Jan Baptysta (ur. ok. 1582 r.) w służbie arcyksięcia później cesarza Ferdynanda II został podkanclerzem cesarskim i tajnym radcą dworu.. Po śmierci bratanka odziedziczył jego majątki, posiadał również państwo Odra (Odrau) na Górnym Śląsku. Miał syna – Piotra (zm. 1716 r.), który miał tylko córkę Annę Marię (ur. 1700 – zm. 1757 r.), żonę Bernrda hr. Lichnowskiego, która wniosła mu w wianie państwo Odra (Odrau). Jej potomstwo otrzymało zgodę na przyjęcie do swojego, herbu i nazwiska matki: „Lichnowski-Werdenberg”.

Źródła:

Błażek t. IV s. 101

Doerr s. 101

WERDENSTADT

zob.

ROSENBERGER

WERDER
(WERDER und SCHLENZ)

Stary ród pochodzący według Sinapiusa z księstwa Anhalt, znay również w Marchii i Miśni.

Na Śląsk przybyli w XVII wieku, siedzibą ich było Słaczno (Schlenz) koło Milicza (Militsch). Dzierżawili również od opatki klasztoru trzebnickiego Elżbiety Piotrowskiej majątki Bagno (lub Witoszyce – Heinzendorf) i Gołędzinów (Kunzendorf).

W 1620 roku Krzysztof von Werder und Schlenz, właściciel Brzezinki (Buergsdorf) koło Kluczborka (Kreuzburg) (?) był członkiem rady klasztoru trzebnickiego. Jego syn – Jan był asesorem sądu w Kłodzku (Glatz), żonaty z Anną Brygidą, córką Krzysztofa von Walditz, właścicielką rodowego majątku Dobrociesz (Wernersdorf) i Szalejowa Górnego (Ober Schwedelsdorf) w hrabstwie kłodzkim. Miał córkę – Barbarę Elżbietę, żonę Bernarda bar. von Stillfried właściciela Nowej Rudy (Neurode) oraz syna – Jana Krzysztofa, pisarza ziemskiego hrabstwa kłodzkiego, właściciela Ławicy (Labitsch) i Podtyni (Poditau), żonatego z Zuzanną Elżbietą, córką Dietricha von Ullersdorf z Ławicy (Labitsch) i Podtyni (Poditau). Jego wnuk – Jan Ferdynand w 1723 roku sprzedał wszystkie majątki w hrabstwie kłodzkim.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1106-1107

Błażek t. I s. 119

WERMESDORF
(WERMSDORF, WERNSDORF, WARNSDORF)

Herb wg Błażka

Herb wg Siebmachera

Szlachta górnołużycka posiadająca majątki w okolicy Zgorzelca (Goerlitz), m.in. miasteczko Reichenbach.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1107

Błażek t. III s. 118

WERNER

Herb szlachecki z 1713 r.

Herb rycerski z 1727 r.

W 1713 roku (26.06.) czeskie szlachectwo otrzymali bracia Adam Baltazar i Chrystian Werner. Adam Baltazar – doktor obojga praw, po studiach w 1708 roku wrócił na Śląsk i był członkiem rady książąt oleśnickich oraz dyrektorem kancelarii książcej. W 1720 roku przebywał w Anglii. Jego brat – Chrystian, członek rady książąt oleśnickich. właściciel Bąkowa (Bunkai) i Pędziszowa

(Bothendorf) koło Trzebnicy (Trebnitz) w 1727 roku (3.08.) został wpisany w czeski stan rycerski.

Nazwisko w Niemczech bardzo popularne, nie wiadomo czy rodzina von Werner posiadająca w drugiej połowie XVIII wieku majątki w okolicy Pszczyny (Pless) i Gliwic (Gleiwitz) była potomstwem jednego z braci.

Źródła:

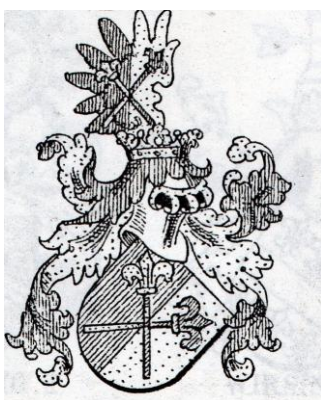
Sinapius t. II s. 1107

Zedlitz t. IV s. 326

Błażek t. III s. 158

Doerr s. 198, 212

WERNSDORF (WARNSDORF)

Herb wg Błażka

Herb wg Siebmachera

Stary ród pruski według Sinapiusa pochodzący ze Śląska, jednak nie podaje żadnych szczegółów.

Źródła:

Sinapius t. II s.1107

Zedlitz t. IV s. 327

Błażek t. III s. 118

WERNSDORF

zob.

WERMESDORF

WERSINE

zob.

WERSING

WERTH

zob.

SCHARFF

WERTHENSTEIN

zob.

WINANCKO

WESSELICZ
(z VESELICE, VESELKA)

Ród pochodzenia czeskiego, osiadły również na Morawach. W 1382 roku występują jako świadkowie (gdzie ?) Jan i Guzco de Wesselicz. W 1463 roku Jeschek von Wesselicz kupił Kowalowice (które ?) na Śląsku. W tym samym czasie na Śląsku wraz z husytami przebywał Jan Wesselicz.

Źródła:

Błażek t. III s.158

Pilnaček t. IV s. 1328

WESSELY

Herb rycerski Karola Ignacego z 1879 r.

Ród mieszczański czeski pochodzący z Pragi, znany od XVII wieku. W tym czasie Wacław Ignacy Wessely był ławnikiem sądu miejskiego w Pradze. Jego prawnuk – Ignacy Alojzy Wessely (ur. 1764 – zm. 1817 r.), żonaty z Katarzyną von Geistinger był radcą dworu hr. von Thun-Hohenstein w Czechach. Jego syn – Karol Ignacy (ur. 1808 – zm. 1881 r.) za zasługi w służbie państwowej, został w 1879 roku (2.09.) wpisany w austriacki stan rycerski. W 1865 roku był dyrektorem izby finansowej Śląska austriackiego. W 1879 roku został odznaczony krzyżem rycerskim Orderu Cesarza Leopolda. Żonaty z Luizą Steiner miał dwóch synów i dwie córki.

Źródła:

Błażek t. IV s. 102

WESTERBACH

zob.

VOGTEN

WESTHALL

zob.

GORDON

WETZHAUSEN

zob.

TRUCHSES

WEYERSHOF

zob.

STUECKER

WEYHER

zob.

WEIHER

WEYRACH
(WEIRACH)

Według Sinapiusa stary ród śląski, ale znany z dokumentów dopiero z przełomu XVI i XVII wieku. Prawdopodobnie pochodzili z mieszczaństwa legnickiego. W herbie posiadali na błękitnej tarczy złotą kadzielnicę (? Rauchfass) z koroną, w klejnocie taką samą kadzielnicę pomiędzy dwoma błękitnymi skrzydłami. Labry złoto błękitne.

Pierwsza informacja źródłowa pochodzi z końca XVI wieku i dotyczy Michała Weyracha (ur. ok. 1530 – zm. przed 18.01.1594 r.) bednarza i mieszczanina wrocławskiego.

Chrystian Weyrach (ur. Legnica, Liegnitz 11.04.1605 – zm. 12.12.1663 r.), syn Kaspra był sekretarzem księstwa wołowskiego, prezesem konsystorza tego księstwa i dyrektorem kasy ziemskiej. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1635 r.) z Rozyną Schebel zmarłą 6 tygodni po ślubie, 2. (x 1637 r.) z Anną Weigmann, miał sześćoro dzieci:

1. Chrystianę (ur. 1639 r.) – żonę Godfryda Textora, radcę rejencji księstwa wołowskiego i właściciela Morzyna (Mersine), Konar (Kunern), Kleszczowic (Kleschwitz) i Bieniowic (Bienowitz) w księstwie wołowskim.
2. Gottlieba (ur. 1641 r.) – zmarłego w dzieciństwie.
3. Chrystiana (ur. 1.12.1643 - zm. 9.12.1705 r.) – właściciela Dolnych Konar (Nieder Kunern) i Siedliska (Siegendorf) koło Legnicy (Liegnitz). W 1702 roku (20.07.) został on nobilitowany. W kościele parafialnym w Wołowie znajdowało się jego epitafium. Żonaty z Anną Krystyną Klug, miał kilku synów z których Chrystian jun, żonaty z N. von Krause, właściciel Dolnych i Górnych Konar (Nieder- und Ober Kunern), Sędziszowa (Roersdorf) koło Złotoryi (Goldberg), i Lipc (Lindenbusch) koło Legnicy (Liegnitz) w 1727 roku (4.05.) został wpisany w czeski stan rycerski.
4. Daniela (ur. 1645 r.) – studiował zagranicą i zmarł w 1688 roku w Padwie.
5. N. syn (ur. 1647 r.) – zmarł po urodzeniu.
6. Katarzynę (ur. 9.05.1649 r.) – żonę Samuela von Roth z Łapczyc (Lab-schuetz) koło Milicza (Milicz).

Źródła:

Sinapius t. II s. 1107-1108

Zedlitz t. IV s. 331

Doerr s. 212

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg s. 151-152

WEZENBORG

zob.

WIESENBURG

WĘGIERSKI

zob.

WENGERSKI

WĘŻYK

zob.

WENZIG

WICHELHAUS

Nobilitowana szlachta pochodząca z Elberfeld, gdzie protoplasta rodu Goebert Wichelhausen około 1450 roku był tkaczem. Prawdopodobnie jego synem był Eckhardt Wichlihausen (ur. ok. 1475 – zm. 1541 r.). Kiedy zostali nobilitowani – nie wiadomo.

W 1875 (11.09.) roku szlachectwo pruskie uzyskał Piotr Fryderyk Wichelhaus (ur. Elberfeld 22.04.1831 – zm. Narok, Norok 21.02.1919 r.) właściciel Naroku (Norok) i Skarbiszowa (Karbischau) koło Opola (Oppeln), które kupił w 1858 roku. Żonaty (x Barmen 3.11.1859 r.) z Elizą Huldą von Eynern (ur. Barmen 1.06.1835 – zm. Narok, Norok 27.02.1917 r.), miał troje dzieci:

1. Fryderyka Wilhelma (ur. Narok, Norok 12.06.1862 r.) – w 1890 roku ojciec kupił dla niego majątek Karczów (Schoenwitz) koło Opola (Oppeln). Żonaty (x Wrocław, Breslau 25.01.1896 r.) z Małgorzatą Rozalią Waleską Wilhelminą Leontyną Eleonorą von Flotow (ur. Balow 25.06.1867 r.), miał czworo dzieci:
 - a) Elżbietę Małgorzatę Wilhelminę Matyldę Waleską (ur. Karczów, Schoenwitz 24.02.1900 r.) – żonę (x Karczów, Schoenwitz 20.09.1920 r.) Alfreda von Flotow.
 - b) Fryderyka Wilhelma Otto Bernarda (ur. Karczów, Schoenwitz 16.03.1901 – zm. Karczów, Schoenwitz 16.08.1919 r.).
 - c) Piotra Konstantyna Wolfa (ur. Karczów, Schoenwitz 1.08.1904 r.).
 - d) Bernda Maksa Hasso Henryka Karola (ur. Karczów, Schoenwitz 20.01.1907 r.)
2. Laure Elżbietę (ur. Narok, Norok 9.02.1864 r.) – żonę (x Narok, Norok 25.08.1885 r.) Gintera bar. von Seherr-Thoss właściciela Wawrzyńcowskiego (Lorzendorf) koło Oławy (Ohlau), nadradcę i prezydenta rejencji.
3. Otto Rudolfa (ur. Narok, Norok 1.12.1868 r.) – właściciela Skarbiszowa (Karbischau).

Źródła:

Krane s. 146

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeliger Haeuser. Alter Adel und Briefadel. Gotha Jg 15:1921 s. 911-912
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd. XVI Limburg 2005 s. 156

WICHROWSKI
(WICHROWSKI z WICHROWA)

Herb z pieczęci Joachima Wichrowskiego z 1599 r.

Górnośląski ród pochodzący z Wichrowa (Wichrau) koło Olesna (Rosenberg), znany od XVI wieku głównie z księstwa raciborskiego i opawskiego.

Wacław Wichrowski, według Pilnačka posiadający majątki w księstwie raciborskim około 1556 roku był żonaty z Katarzyną, córką Jakuba Makowieckiego (Makowetzki), prawdopodobnie właściciela Kielbasina (Kielbaschin) koło Olesna (Rosenberg). W księstwie opawskim w dokumentach występują Joachim i Albrecht Wichrowscy z Wichrowa. Joachim, żonaty z Makietą Manowską, około 1578 roku kupił dwór w Mokrych Lazcech (Mokrolasetz). Zginął zamordowany w 1579 roku, o zabójstwo był oskarżony Stanisław Paczyński z którym się sądził.

W 1586 roku Wacław Wichrowski, jezuita ołomuniecki otrzymał święcenia kapłańskie.

Henryk Wichrowski w 1610 roku był urzędnikiem Praschmów w Bilovcu (Wagstadt). On lub jego syn – również Henryk w 1640 roku był starostą Bilovca (Wagstadt). W 1656 roku Karol Wichrowski był urzędnikiem hr. von Thurn w Nasiedlu (Nassiedel). Godfryd w 1682 roku był starostą Fulneku (Fulnek). W tym czasie był to ród zupełnie zbiedniały do tego stopnia, że w 1687 roku Wilhelm Wichrowski jako ubogi otrzymał w Opawie (Troppau) zapomogę z rady miejskiej.

Źródła:

Pilnaček t. IV s. 1336-1338

WICZKOW
(PRUSINOVSKY von WICZKOW, VIČKOV)

Stary ród morawski pochodzący z Prusinovic koło Holešova, wymarły prawdopodobnie w połowie XVII wieku, znany również z księstwa raciborskiego.

Ostatnimi męskimi przedstawicielami rodu byli: Arkleb Wiczkow (zm. 27.10.1608 r.) – właściciel Prusinovic i Bystřic i jego syn – Wilhelm żonaty z Katarzyną Morkovską z Zastřil. Wilhelm miał tylko córkę – Bohumkę, która majątki ojca wniosła w posagu mężowi, Wacławowi Bitovskiemu.

Na Śląsku w 1536 roku Filip von Wiczkow posiadał lenno biskupów ołomuńskich Pitrowice Wielkie (Gross Peterwitz) i część Pobiechowa (Pobiechow) koło Raciborza (Ratibor.).

Źródła:

Błażek t. II s. 142

WIDAWSKI

Mało znany ród włodyków występujący w XVI wieku w księgach ziemskich opolsko – raciborskich.

Marek Widawski występuje 1538 roku jako świadek zapisu wiana Sebastiana Zamenta ze Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) żonie Katarzynie, córce Grzebelki z Toszka (Tost). W tym samym roku Jan Wydowski również jest świadkiem rozliczeń Katarzyny, wdowy po N. Sukowskim ze swoim drugim mężem Janem Gardawskim.

Źródła:

Pilnaček t. IV s. 1329
Landbuecher Opp.-Rat. Nr 190, 232
Zemska kniha... 75, 121

WIDBACH

zob.

WIEDEBACH

WIDEBACH

zob.

WIEDEBACH

WIDEMANN

zob.

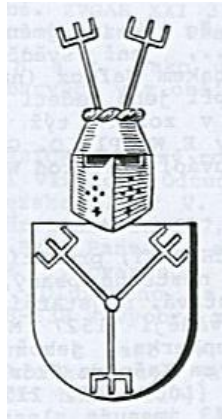
WIEDEMANN

WIDERA
(WIDERA von OTTERSBACH)

Nobilitowana szlachta z okolic Pszczyny (Pless). Marcin Widerini – doktor obojga praw, w 1570 roku (1.04.) otrzymał herb z predykatem „von Ottersbach”. Jego rodzice mieszkali w Pszczynie (Pless).

Źródła:
Pilnaček t. IV s. 1334

WIDLAK
(WIDLAK z GALOWIC)

Stary włodycki ród znany głównie z księstwa oświęcimsko – zatorskiego i opolsko – raciborskiego. Według Sinapiusa używali również nazwiska w formie niemieckiej Gabel, Gablenz (Gabel – niem. widły), jednak ta forma nazwiska jest zupełnie nieznana. Prawdopodobnie była to jedna linia Czornbergów – posiadali ten sam herb – trzy widły w rostrój oraz siedzibę rodową – Galowice (obecnie Gołębice) w księstwie oleśnickim wspólną z Czornbergami

W 1506 roku Paweł Widlak z księstwa oświęcimskiego sądził się z Komorowskimi z Żywca.

Na Śląsku siedzibą rodową były Uszyce (Uschuetz) koło Olesna (Rosenberg). W połowie XVI wieku znani są bracia Jerzy i Sebastian Widlakowie z Uszyc (Uschuetz). W 1557 roku Sebastian zapisał wiano swojej żonie Magdalenie, córce Jana Salawy z Radawia (Radau) koło Olesna (Rosenberg). N. Widlak była żoną (x. Ok. 1580 r.) N. (Zygmunta ?) von Wipplar z Uszyc (Uschuetz). Pod koniec XVI wieku znane było rodzeństwo: Magdalena, Baltazar i Kasper. Magdalena była żoną Jana Prusa z Bogdańczowic (Wuettendorf) koło Kluczborka (Kreuzburg), w 1592 roku mąż zapisał jej wiano. W tym samym roku Baltazar (wg innych źródeł Kasper) zapisał wiano swojej żonie Elżbiecie, córce Wacława von Koschembar ze Skorkowa (Skorkau) właściciela części Zdziechowic (Seichwitz) koło Olesna (Rosenberg). W 1606 roku procesował się z Zygmuntem Wipplarem.

W 1621 roku w księdze podatków księstwa opolsko – raciborskiego w okręgu oleskim notowany był Kasper Widlak właściciel majątku w Uszycach (Uschuetz) oraz Elżbieta Widlak – wdowa, również właścicielak majątku w tej miejscowości.

W 1636 i 1659 roku występuje w dokumentach jako świadek Adam von Widlak z Galowic, w 1668 roku był urzędnikiem urzędu ziemskiego w Opolu (Oppeln). W 1676 roku występuje w dokumentach Baltazar Widlak z Uszyc (Uschuetz), w 1701 roku – Karol Henryk. Anna Barbara von Widlak była żoną (x ok. 1680 r.) Adama Samsona Paczynskiego (zm. 26.04.1694 r.), właściciela Uszyc (Uschu-

etz), Sternalic (Sternalitz) i Radawia (Radau) koło Olesna (Rosenberg). Na początku XVIII wieku Adam Jakub Widlak z Gallowic asesor sądu ziemskiego, był właścicielem Wędryni (Wendrin) koło Olesna (Rosenberg). Żonaty z Anną Julianną von Skronski und Budzow miał jedenaścioro dzieci: Annę Szarlotę – zmarłą w młodości, Joannę Maksymilianę (zm. 29.06.1713 r.) – zmarłą w wieku 13 lat, Marię Gottliebę, Jana Adama, Jerzego Gottlieba – zmarłego w młodości, Franciszka Karola – zmarłego w młodości, Jerzego Leopolda, Franciszka Józefa – zmarłego w dzieciństwie, Eleonorę Ignację – zmarłą w młodości, Franciszka Józefa – w 1740 roku właściciela Wędryni (Wendrin) i Rozyne Katarzynę.

Źródła:

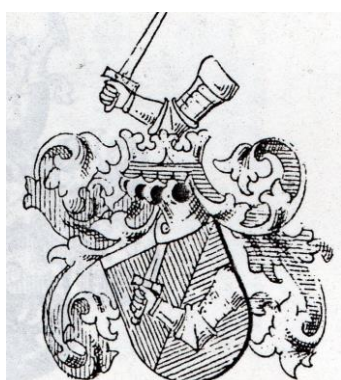
Sinapius t. II s. 1108-1109

Pilnaček t. IV s. 1334-1335

Stibor J.: Regesta českých listin a listů z knížectví opolsko-ratibořského (1303) 1457-1731. (w:) Sborník Archivních Prací t. 47:1997 č. 2 nr 133, 167

Księga podatków 1621 r. – rkp. AP Wr. Księstwo Opol.-racib. sygn.. 148

WIDMANN (WIEDMANN, WIDMANN-SEDLNITZKI)

Herb rodowy

herb rycerski

Herb baronowski

Herb hrabiowski
Widmann-Selnitzki

Stary niemiecki ród według Sinapiusa pochodzący ze Szwabii, według Błażka – z Nadrenii, znany również w Austrii, Italii, w Miśni, na Węgrzech i w Czechach a nawet w Rosji gdzie w 1712 roku Henryk Wiedmann był generałem-majorem wojsk rosyjskich.

Pod koniec XVI wieku Jan Widmann urodzony w Niemczech był w Wenecji przedstawicielem „Domu Niemieckiego” (handlowego), później kupił w Karyntii państwo Ordenburg, miał sześciu synów, najstarszy – Krzysztof około 1647 roku otrzymał kapelusz kardynalski. Jan Michał von Widmann (zm. 1719 r.) w 1707 roku (1.05.) otrzymał indygenat węgierski, w 1712 roku (22.10.) został wpisany w czeski stan rycerski. Jego dwaj synowie Jan Antoni (ur. 1675 r.) był założycielem linii baronowskiej, zaś N. – linii hrabiowskiej.

Linia hrabiowska posiadała majątki w Czechach, linia baronowska na Morawach.

Na przełomie XVIII i XIX wieku Antoni bar. von Widmann był żonaty z Marią Leopoldyną von Sedlnitzki, która wniosła mu w posagu majątki w księstwie opawskim: Štěplovce (Stremplowitz), Loděnice (Lodnitz), Tabor (Tabor) i Skrochovice (Skrochowitz). Na kilka dni przed śmiercią Leopolda hr. Sedlnitzkiego von Choltitz (zm. 25.03.1871 r.), ostatniego przedstawiciela tego rodu, syn Antoniego – Wiktor, w 1871 roku (5.03.) uzyskał zgodę na przyłączenie nazwiska i herbu matki do swojego „Widmann-Sedlnitzki”. Syn Wiktora – Antoni Wiktor Leopold bar. von Widmann-Sedlnitzki (ur. Brzeg Odrzański, Dyhernfurt 1.06.1865 r.), żonaty (x 25.07.1892 r.) z Gabriellą (ur. 26.11.1870 r.), córką Ernesta Dentice Principe di Frasso i Luizy hr. Chotek von Chotkowa, miał sześcioro dzieci: Leopoldynę Ignację Marię Alojzję Annę (ur. 16.08.1893 r.), Alojzję Leopoldynę Marię Annę (ur. 9.08.1894 r.) i Annę Leopoldynę Marię Alojzję (ur. Neapol 8.08.1896 r.), Wiktora Wenanza Antoniego Franciszka Wacława (ur. 24.10.1900 r.), Ernesta Alojzego Marię Antoniego (ur. 21.06.1905 r.) i N. syna (ur. 2.06.1909 r.).

Źródła:

Sinapius t. II s. 1110

Błażek t. III s. 66, t. IV s. 102

Doerr s. 218

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 73:1900 s. 912, Jg 75:1902 s. 962, Jg. 83:1910 s.1024

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 169-170

WIDMANN

zob.

WIEDEMANN

WIDOMY

(WYDOMY von WIDOMOWITZ, VIDOMA)

Górnośląski ród pochodzący według Pilnačka z Widomic (?) koło Rybnika (Rybnik), znany z XVI wieku. W 1522 roku występują w dokumentach Jerzy i Mikołaj Widomy. Mikołaj Widen w 1539 roku jest notowany jako świadek w księgach ziemskich opolsko – raciborskich. Maciej i Mikołaj (ten sam ?) Wydomy z Widomowic (?) z księstwa raciborskiego przedstawili celem uzyskania potwierdzenia, wywód szlachecki – posiadali w herbie na błękitnej tarczy wilka stojącego na poziomo położonej strzale, w klejnocie strzała postawiona grotem w górę. W 1543 roku (10.05.) uzyskali potwierdzenie herbu i predykatu.

W połowie XVI wieku Jakub Widomy sprzedał prawa sądowe (sołectwo ?) Górnej i Dolnej Boryni (Ober- und Nieder Borin) Bernardowi Rostkowi z Bzia (Goldmannsdorf) a w 1562 roku Janikowskiemu majątki Ligotę (którą ? Ellguth) i Zawadę (Zawada). W 1572 roku sprzedał Janowi Welczkowi z Wielkiego Dębieńska (Gross Dubensko) pół Ligoty (innej ? Ellguth) i Kamienia (nad Odrą ? Kamin), które dziedziczył po swojej matce Apolonii Lhotzkiej, w 1580 roku był właścicielem Ligoty (Ellguth). Katarzyna Widoma była żoną (x przed 1578 r.) Pawła Charwata z Wietcze, właściciela Krzyżanowic (Krzysanowitz, Kreuze-nort).

Źródła:

Pilnaček t. IV s. 1335-1336

Doerr s. 20

WIEBEL

zob.

UNRUHE

WIED

(Reichsfuerst zu WIED, Graf zu ISENBURG, Herr zu RUNKEL und
NEUERBURG)

Herb książęcy

Niemiecki ród hrabiowski z Palatynatu Nadrenii znany od początków XI wieku. Ród wymarł w 1243 roku na Lotarze hr. von Wied. Nazwisko przejął w 1327 roku spokrewniony z nim Wilhelm I hr. von Isenburg-Braunfels. Również ród ten wymarł w 1462 roku na Janie zu Wied hr. von Isenburg. Poprzez małżeństwo z Anastazją, córką Jana nazwisko przeszło na Teodoryka von Runkel. W 1791 roku linia Wied-Isenburg-Runkel uzyskała tytuł książąt Rzeszy (Reichsfuerst). W 1824 roku (9.03.) linia ta wymarła a majątki i tytuł książęcy przejęła młodsza linia Wied-Neuwied przyjmując nazwisko "Reichsfuerst zu Wied Graf zu Isenburg, Herr zu Runkel und Neuerburg". Należeli do najbogarszej arysto-

kracji niemieckiej, w skład ich majątku wchodziły 3 miasta, 4 miasteczka 4 pałace, 6 starych zamków, 468 wsi i ponad 60 tysięcy mieszkańców.

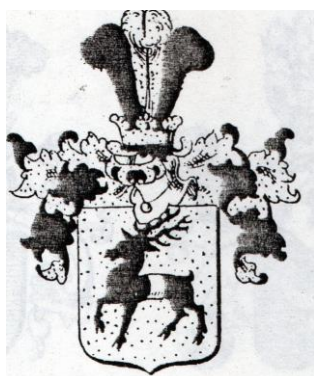
Na przełomie XIX i XX wieku żona księcia Wilhelma zu Wied – doktora filozofii, generała regimentu gwardii grenadierów, rycerza Orderu Orła Czarnego – Maria z domu księżna niderlandzka, odziedziczyła w 1889 roku (8.09.) po ojcu, księciu Fryderyku niderlandzkim majątki w okolicy Góry Śląskiej (Guhrau): Siciny (Seitsch) i Tarpno (Tarpen).

Źródła:

Zedlitz t. IV s. 333-334

Krane s. 147

WIEDEBACH
(WIEDEBACH und ZWIPPENDORF,
WIEDEBACH von NOSTITZ-JAENKENDORF, WIDBACH, WIDEBACH)

Herby wg Błażka

Herby wg Siebmachera

Herby linii Wiedebach u. Nostitz-Jaenkendorf

Stary saski ród rycerski znany od XIII wieku. W XIV wieku, jedna linia przeniosła się na Dolne Łużyce, skąd przez Górne Łużyce w XVII wieku znalazła się na Śląsku.

Jednak zarówno Siebmacher jak i Błażek podają dwa zupełnie różne herby: jeden herb zwany w Polsce „Brochwicz” od nazwiska rodu von Brauchitsch i ich siedziby rodowej – Brauchitschdorf (Chróśniki) koło Lubina (Lueben), zaś drugi – z orłem dolnośląskim. Prawdopodobnie były dwa rody tego nazwiska.

Siedzibą linii śląsko-łużyckiej była Świbna (Zwippendorf) i Jabłonec (Gablenz) koło Żar (Sohrau) na śląskich Dolnych Łużycach. W XVII wieku Joachim von Wiedebach właściciel Świbnej (Zwippendorf) i Jabłońca (Gablenz), żonaty z Marią von Muehlen z Wallersdorf na Dolnych Łużycach, miał dwóch synów:

1. Fryderyka – ze Świbnej (Zwippendorf) i Jabłońca (Gablenz), właściciela Łapczyc (Labschuetz) koło Milicza (Militsch) i Radzowic (Reesewitz) koło Oleśnicy (Oels). Żonaty z Ewą, córką Kaspra von Unruhe, starosty państwa Żmigród, właściciela Jagoszyc (Jagatschuetz) koło Trzebnicy (Trebnitz) które wniosła mu w posagu, prawdopodobnie dzieci nie miał a majątki odziedziczył jego brat..
2. Mikołaja (Nicol) (ur. Świbna, Zwippendorf 12.11.1624 r.) – właściciela Świbnej (Zwippendorf), Radzowic (Reesewitz), Jagoszyc (Jagatschuetz), Szydłowa (Schiedlawe), Kowalowa (Kadlewe) i Łęgowa (Langawe) koło Trzebnicy (Trebnitz). W wieku 15 lat wstąpił do armii cesarskiej, pod koniec wojny dostał się do niewoli szwedzkiej. Po zakończeniu wojny wrócił do swoich, całkowicie zniszczonych majątków. Zmarł w 1693 roku (5.08.), pochowany został w krypcie rodowej w kościele w Strupinie (Stroppen). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1657 r.) z Barbarą Magdaleną von Unruh (zm. 1664 r.) z Klęska (Klemzig), 2. (x 1665 r.) z Anną Magdaleną von Hock z Kępska (Schoenborn) i Niekarzyna (Nickern). Z pierwszą żoną miał dwie córki N., żony N. von Regensburg i N. von Dyhrn, oraz

trzech synów zmarłych w dzieciństwie. Z drugą żoną miał czternaścioro dzieci z których pięcioro zmarło w dzieciństwie.

Jeden z synów Mikołaja – Mikołaj (Nicol) Fryderyk (zm. 12.04.1706 r. – pochowany w krypcie rodowej w Strupinie, Stroppen) – właściciel Ligoty (Ellguth) i Morzęcina Wielkiego (Gross Muritsch) koło Trzebnicy (Trebnitz), żonaty z Rozyną Szarlottą von Trzensky (?) miał córkę – Magdalenę Szarlottę.

Prawdopodobnie również syn Mikołaja – Rudolf, był właścicielem Radzowic (Reesewitz) był dwukrotnie żonaty: 1. (x 1697 r.) z Jadwigą Zofią von Rothenburg (ur. 18.04.1681 – zm. w czasie porodu 1698 r.) z Mietkowa (Mettkau) koło Wrocławia (Breslau) 2. z Anną Barbarą von Sommerfeld z Jastrzębiec (Falkenhain) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).

W 1681 roku Marta von Wiedebach, żona N. von Minckwitz była właścicielką Szklar Górnych (Ober Glaesersdorf) koło Lubina (Lueben).

Linia śląska wymarła w 1844 roku (19.09.) na N. von Widebach majorze placu wojsk pruskich w Srebrnej Górze (Silberberg).

XIX XX WIEK

Oprócz wymarłej w tym okresie linii śląskiej istniały dwie linie: saska mająca majątki w okolicy Drezna (Dresden) i łżycka.

Linia łżycka

Linia łżycka dzieliła się na dwie podlinie: Wiedebach – posiadającą majątki na Dolnych Łżycach i na Pomorzu w okolicy Słupska (Stolp) oraz podlinię Wiedebach und Nostitz-Jaenkendorf. W 1834 roku (6.08.) Karol Fryderyk Erdmann von Wiedebach (ur. 8.11.1779 – zm. 11.09.1847 r.) właściciel Biecza (Beitsch) koło Gubina (Guben) i Pęcławia (Putschlau) koło Głogowa (Glogau) przejął po dziadku matczynym Karolu Gottlobie von Nostitz und Jaenkendorf jego herb i nazwisko: „Wiedebach und Nostitz-Jaenkendorf” oraz majątek Arnsdorf koło Goerlitz. W 1873 roku (17.06.) zgodnie z testamentem zmarłego Karola Fryderyka Erdmanna powstał majorat Wiesa – Thiemendorf na Łżycach, którego ordynatem został syn – Karol. Drugi syn Karola Fryderyka Erdmann – Paweł, na początku XX wieku posiadał Arnsdorf i Hilbersdorf koło Goerlitz. Linia ta posiadała majątki na Dolnych i Górnych Łżycach w okolicy Zgorzelca (Goerlitz) i przejściowo pojawiali się we Wrocławiu (Breslau).

Źródła:

Sinapius t. I s. 1029, t. II s. 1109-1110

Zedlitz t. IV s. 334

Błażek t. III s. 66

Krane s. 147

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Uradeligen Haeuser. Gotha Jg 19:1918 s. 936-939

TABLICE GENEALOGICZNE

Linia śląsko-łużycka

Joachim v. Wiedebach
pocz. XVII w.
wł. Świbnej i Jabłońca
ż. Maria v. Muehlen
z Wallersdorf
|

Fryderyk
wł. Łapczyc i Radzowic
ż. Ewa v. Unruhe
wł. Jagoszyc

Mikołaj
ur. Świbna 12.11.1624 -
zm. 5.08.1693 r.
po śmierci brata wł. Świbnej, Radzowic,
Jagoszyc, Szydłowa, Kowalowa i Łęgowa
ż. 1. (x 1657 r.) Barabara Magdalena
v. Unruhe z Klęska
(zm. 1664 r.)
2. (x 1665 r.) Anna Magdalena
v. Hock z Kępska i Niekarzyna
|

Mikołaj Fryderyk zm.12.04.1706 r. wł. Ligoty i Morzęcina W. ż. Rozyna Szarlotta v. Trzensky (?) Magdalena Szarlotta	Rudolf wł. Radzowic ż. 1. (x 1697 r.) Jadwiga Zofia v. Rothenburg (ur. 18.04.1681 – zm.1698 r.) wł. Mietkowa 2. Anna Barbara v. Sommerfeld z Jastrzębiec 	córki: 15 dzieci zmarło w dzieciństwie a) N. m. N. v. Regensburg b) N. m. N. v. Dyhrn
---	--	---

potomstwo

linia wymarła w 1844 r. na N. v. Wiedebach majorze wojsk pruskich.

WIEDEBACH

W 1868 roku (11.08.) linia z Kościelnej Wsi (Steinkirchen) koło Zgorzelca (Goerlitz) rodu von Uechtritz przyjęła do swojego nazwisko Wiedebach: „Uechtritz-Wiedebach”.

zob.

UECHTRITZ

WIEDEMANN
(WIDMANN, WIEDMANN)

W 1786 roku (15.10.) szlachectwo pruskie uzyskał Samuel Godfryd Wiedemann, kupiec ze Świdnicy (Schweidnitz), właściciel Różanej (Rosenbach) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein).

Źródła:

Zedlitz t. IV s. 334

Błażek t. III s. 66

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 170

WIEDNER

W 1860 roku (2.04.) szlachectwo pruskie uzyskał Paweł Henryk Oskar Wiedner – kapitan wojsk pruskich i adiutant 12 dywizji. W 1867 roku kupił majątek Księginice (Kniegnitz) koło Lubina (Lueben), w 1868 roku – dziedziczne sołectwo i wolny majątek w Pawłowie (Paulshof) koło Lubina (Lueben) a w 1881 roku kupił majątek Koźlice (Koslitz), również koło Lubina (Lueben). Ten ostatni majątek przekazał swojemu synowi – Janowi.

Źródła:

Krane s. 147-148

(z) *WIELKIEGO DĘBIEŃSKA*

zob.

WELCZEK

(z) *WIELKIEGO DUBENSKA*

zob.

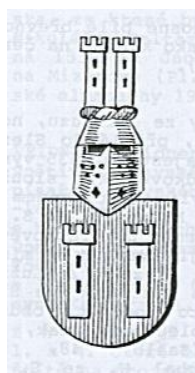
WELCZEK

WIELOPOLSKI

(WIELOPOLSKI von HASLACH, WIELOPOLSKI z HAŻLACHU)

Herb Starykoń wg Błażka

Herb Wieże wg Pilnačka

Polski herb Strykoń

Śląski herb Wieże

Błażek zalicza ten ród do polskich Wielopolskich herbu Strykoń, Pilnaček twierdzi, że byli herbu Wieże (Reszyca) i należeli do wielkiej rodziny Raszyców. Nazwisko pochodzi od miejscowości Wielopole (Wielepole) koło Rybnika (Rybnik). Od XVI wieku jako swoją siedzibę rodową podawali Hażlach (Haslach) w księstwie cieszyńskim. Pilnaček ma rację, jednak górnośląskich Wielopolskich coś łączyło z ziemiami polskimi: pierwsza informacja o tym rodzie pochodzi z 1495 roku (7.09.) w dokumencie księżnej Magdaleny raciborskiej w sprawie Żor (Sohrau O/S) występuje jako świadek Girzyk Welepolski. Tylko, że dokument ten był wydany w Krakowie. W 1504 roku bracia: Jerzy (ten sam ?), Bernard, Matusz i Benesz oświadczają w Cieszynie (Teschen), że odziedziczyli po swoim stryju majątek w „Sokolovcu w okręgu Halicze” (Sokołowiec koło Halicza na Rusi ?). Ich bratem był również Hieronim a siostrą Barbara, wdowa po Jerzym Wielopolskim (?).

W 1517 roku bracia Benesz i Feliks (Szczęsny) z Wielopola (Welepole), właściciele Hażlacha (Haslach) potwierdzają dochody dla parafii w Kończycach Wielkich (Gross Kuntschuetz). Pieczęcie przy tym dokumencie posiadają herb Wieże. Benesz występuje jeszcze w dokumencie w 1528 roku jako brat zmarłego Jarosza. W latach 1521 – 1522 sędził się w Zatorze z Janem Chełmskim ze Starej Polanki.

Feliks (Szczęsny) kupił w 1534 roku od Jana Makowskiego Golejów (Golleow) koło Rybnika (Rybnik) i w 1538 roku zapisał na nim wiano w wysokości 400 węgierskich guldenów (dukatów) swojej żonie (x 1538 r.) Annie Zigocie (Czigán ?) ze Słupska (Słupsko). W 1539 roku posiadał Hażlach (Haslach) i w dokumentach występuje również jako „Hoczłaski” oraz „Golejowski”. W 1567 roku występuje wśród szlachty cieszyńskiej. Elżbieta Wielopolska była żoną (x ok. 1550 r.) Mikołaja Łaznickiego (Matuschki) z Topolczan z Moraw.

Wielopolscy byli również znani w księstwie siewierskim.

Według Pilnačka w drugiej połowie XVIII wieku w Opawie (Troppau) mieszkali również Wielopolscy z Polski herbu Strykoń.

Źródła:

Błażek t. IV s. 102, 142

Pilnaček t. IV s. 1321-1323

Landbuecher Opp.-Rat. Nr 181, 182, 282

Zemska kniha... nr 66, 67

CD.D.S. t. VI nr 424

Książnica Cieszyńska – zbiory Szersznika rkp. Ritterschaft Teschen 1567 s. 274, 282

WIENECK

zob.

PFANNKUCHEN

WIENSKOWSKI

(WIENZEK, WIENZKOWSKI, *WIĘCKOWSKI* ?)

Polski herb Poraj

Drobna szlachta (wolni chłopci – włódcy ?) pochodząca według Pilnačka z Więckowic (Wienskowitz) koło Olesna (Rosenberg). Według Błażka byli pochodzenia polskiego herbu Poraj, Pilnaček nie podaje herbu. Błażek myli ich z Wienzkami vel Wienzkowskimi z okolic Pszczyny.

W 1525 roku Andrzej Wienzek, wolny chłop kupił łan ziemi w Groszowicach (Groschowitz) koło Opola (Oppeln), występuje w księgach ziemskich opolsko - raciborskich.

Źródła:

Błażek t. IV s. 102

WIENSKOWSKI
(WIENSKOWSKI genannt v. SALTZWEDEL)

Herb z 1803 r.

Polski herb Poraj z XIX w.

Szlachta wielkopolska herbu Poraj pochodząca z Więckowic koło Poznania, znana od początku XVI wieku. W 1803 roku (25.06.) pruskie zatwierdzenie starego szlactwa otrzymał Antoni Gustaw von Wienskowski, generał major wojsk pruskich ze swoimi kuzynami m.in. sztabskapitanem wojsk pruskich Chrystianem Wilhelmem von Wienskowski z Gozdanina koło Inowrocławia na Kujawach. W 1806 roku (15.09.) Reinhold von Wienskowski – oficer wojsk pruskich uzyskał zgodę na przyjęcie do swojego, nazwiska siostrzeńca – Antoniego Ludwika von Saltzwedel: „von Wienskowski genannt von Saltzwedel”. W 1898 roku (13.06.) Hugo von Wienskowski, rotmistrz wojsk niemieckich nabył majątek Jakuszowa (Jakobsdorf) koło Jawora (Jauer).

Źródła:

Krane s. 148

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 187-188

WIENZ

zob.

WINZ

WIENZEK
(WIENZEK von WIENZKOWSKI, *WIĘCEK*)

Herb wg Błażka

Herb wg Pilnačka

Nobilitowana szlachta z okolic Pszczyny (Pless). Marcin Wienzek na początku XVII wieku był kaznodzieją ewangelickim w Woszczycach (Woschczytz). Maciej Wienzek (syn Marcina ?) był w drugiej połowie XVII wieku poborcą podatków w państwie pszczyńskim, w 1700 roku urząd ten pełnił Zygmunt Wienzek. W 1728 roku (31.03.) Marcin Wienzek sekretarz rejencji w Pszczynie (Pless), został wpisany w czeski stan rycerski z predykatem „von Wienzkowski”.

Źródła:

Błażek t. II s. 142

Pilnaček t. IV s. 1324-1325

Doerr s. 214

WIENZEK

zob.

WIENSKOWSKI

WIENZKOWSKI

zob.

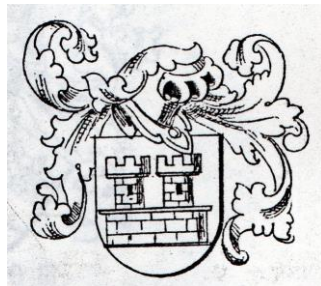
WIENSKOWSKI

WIENZKOWSKI

zob.

WIENZEK

WIEPRZEWSKI
(WIEPRZEWSKI z WIEPRZA, WIEPRZOWSKI)

Górnośląski ród herbu Wieże należący do wielkiej rodziny Raszyców, osiadły w księstwie oświęcimskim. Nazwisko wzięli od miejscowości Wieprz, blisko spokrewnieni z sąsiednimi Nideckimi z Nidka. W 1328 roku (14.01.) w dokumentach oświęcimskich występuje Dobesz z Wieprza, w 1441 roku (8.01.) bracia Jan i Stachnik. W 1483 roku (13.07.) Maciej (Matias) występuje w dokumentach toszeckich.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1110

Błażek t. III s. 118

Pilnaček t. IV s. 1327

Rauscher nr 255-261, 263, 265, 266, 280, 419, 520, 521

WIERCHLEJSKI

Zob.

BEESS

WIERCHLEJSKI

Zob.

WIERZCHLEJSKI

WIERNEK (WIERNIEK)

W 1479 roku (23.02.) i w 1484 roku (21.01.) Jan Wiernek występuje jako członek delegacji rycerstwa raciborsko – rybnickiego. W dokumentach siedziba jego jest trudna do zidentyfikowania: „Gdiemprze” i „Kdyemurze”.

Źródła:

C.D.S. t. VI nr 317, 357

WIERSYNG

zob.

WIRSING

WIERUSCH (WIERUSZ)

Herb Wierusch wg Pilnačka

Polski herb Wieruszowa

Ród pochodzenia polskiego herbu Wieruszowa odmiana pochodzący z Wieruszowa w Polsce, osiadły na Górnym Śląsku. Według Pilnačka w XIII i XIV wieku należeli do czołowych rodów górnośląskich, choć ani Pilnaček ani też

źródła nie potwierdzają tego. W 1373 roku (22.04.) Wierusz syn Lutolda występuje jako świadek w wydanym w Opolu (Oppeln) dokumencie księcia Władysława Opolczyka.

W XV wieku Jan Wierusch był do 1449 roku dziedzicznym wójtem Kluczborka (Kreuzburg). W 1469 roku N. Wierusch był właścicielem Molestowic (Mullwitz) koło Niemodlina (Falkenberg) a w 1487 roku posiadał Górę (Guhrau) i Tłustoręby (Kirchberg) – również koło Niemodlina (Falkenberg). Jakub Wieruss był w latach 1478 – 1487 kanonikiem kolegiaty św. Krzyża w Opolu (Oppeln), występuje w dokumentach jako świadek książąt Jana II Dobrego i Mikołaja II w latach 1482 (19.06.) i 1483 (13.01.). Miał braci Jerzego (Jurge) i Bernarda. W 1487 roku (27.05.) Jakub, Jurga i Bernard występują jako właściciele Malestowic (Mullwitz), Góry (Guhrau) i Tłustorębów (Kirchberg).

Źródła:

Pilnaček t. IV s. 1327-1328

C.D.S. t. VI nr 52, 340, 348, 377

Praschma H.: Geschichte der Herrschaft Falkenberg in Oberschlesien. Falkenberg 1929 s. 21

WIERZBICKI
(WIRZBICKI)

Polski herb Nieczuja

Według Pilnačka polski ród szlachecki herbu Nieczuja pochodzący z Wierzbicy w Polsce (?), później osiedli na Górnym Śląsku. W 1524 roku Piotr Wierzbicki występuje jako świadek w dokumentach opolskich. N Wierzbicka z Wierzbic w województwie chełmskim, około 1520 roku była żoną N. Dłuskiego z Dłuego w Lubelskiem. Jej wnuk – Krzysztof Dłuski przeniósł się na Górny Śląsk. Jednak brak jest dowodów aby Wierzbiccy posiadali jakieś majątki na Śląsku.

Źródła:

Pilnaček t. IV s. 1332

(z) WIERZBNA

zob.

WRBNA

WIERZCHLEJSKI
(WIERZCHLEJSKI z GASZYNA, WIERCHLEJSKI)

Herb nobilitacyjny
Jana Wierzchlejskiego

Herb rodowy Clemów (Klema)
wg Siebmachera

Wg Pilnačka

Podobnie jak w przypadku rodu von Gaschin (Gaszyńscy) pochodzenie rodu jest niejasne. Według legendy rodowej oba rody pochodziły od władców germańskiego plemienia (?) Welenów – założycieli Wielunia.

W 1561 roku, w wojnach moskiewskich, za obronę twierdzy połockiej, pochodzący ze Śląska rotmistrz polskich wojsk królewskich Jan Wierzchlejski z Gaszyna koło Wielunia, został nobilitowany z herbem Bersten II. Była to nobilitacja a nie indygenat, a więc nie był szlachcicem. Nieznany w Polsce herb przejął od swojego brata – Mikołaja Wierzchlejskiego – Gaszyńskiego (von Gaschin). Nie był to jednak herb rodowy Gaszynów – Mikołaj przejął go od swojej żony Magdaleny Clemy (Klema), córki ostatniego męskiego przedstawiciela tego rodu.

Później górnośląski magnacki ród hrabiów von Gaschin robił wszystko, aby usunąć wszelkie informacje o ich początkach, do tego stopnia, że dziewiętnastowieczny autor ich historii – Augustyn Weltzel nie wiedział jaki właściwie był ich herb rodowy, przypisując im herb Róza (Poraj). Być może Pilnaček ma rację łącząc Wierzchlejskich z rodem von Beess-Wrchles – właścicieli Wierzchlesia, nie dodając, że mogli to być naturalni synowie któregoś z nich.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1110

Błażek t. III s. 66

Pilnaček t. IV s. 1333-1334

Niesiecki: Korona Polska... Lwów 1728 cz. 2. Herby i familie rycerskie... s. 109

Album armorum nobilium Regni Poloniae XV – XVIII saec. Herby nobilitacji i indygenatów XV – XVIII w. Wstęp, opracowanie i edycja Barbara Trelińska. Lublin 2001 s. 148 nr 300

Archivum Calvaristicum.. /rkp – Góra św. Anny/ s. 6

WIERZCHLES

zob.

WRCHLES

WIERZYNEK(?)

zob.

WIRSING

WIESE
(WIESE und KAISERWALDAU)

Herb rodowy

Wg Błażka

Herb baronowski

Herb rodowy

wg Pilnačka

Herb linii śląskiej

Herb linii saskiej

wg Siebmachera

Herby szlacheckie

Stary ród rycerski, według Sinapiusa pochodzący z Brabancji osiadły w Saksonii a następnie na Śląsku. Na Śląsku znany od XIII wieku, jednak T. Jurek nie wymienia jego. W średniowieczu używali również łacińskiej formy nazwiska „de Prato” (z Łąki). Według Almanachu Gotajskiego w 1233 roku w przywileju księcia Władysława polskiego (którego?) dla zakonu templariuszy wydanego w Krośnie (Crossen a. d. Oder?) występuje „Detrik Dominus de Pratis” i „Andreas filius Domini Detrik”. Według tegoż Almanachu nazwisko pochodzi od miejscowości Wiese w księstwie legnickim (Wieża koło Lubina ?).

Później najstarszą siedzibą było Wągradno (Wangten) koło Legnicy (Liegnitz). W 1259 roku „Wysa de Wangotho” (Wiese von Wangten) otrzymał od księcia legnickiego Bolesława II Rogatki majątek „Crustenick” (Chrótniki, Brauchitschdorf) koło Lubina (Lueben). W 1292 roku „Petrus dictus de Prato” przebywał na dworze książąt legnickich. W 1371 roku Hans von der Wiese przebywał na dworze księcia Ludwika I brzeskiego. W 1381 roku Peter von Wiese był świadkiem kupna przez Henryka von Uechtritz majątku Rynarcice (Gross Rin-

nersdorf) również koło Lubina (Lueben). W 1405 roku kanonik legnicki Guenter de Prato von der Wiese był właścicielem Grodziszcz (Graeditz – którego ?) i Mikołajowej (Niklasdorf) koło Grodkowa (Grottkau) lub Mikoszowa (Niklasdorf) koło Strzelina (Strehlen). W 1407 roku właścicielem Grodziszcz (Graeditz) był jego kuzyn – Hans von Wiese. W latach 1412 – 1419 Niclas von der Wiese był sędzią ziemskim Kłodzka (Glatz). W 1473 roku Hanko von der Wiesen przebywał na dworze księcia Fryderyka I legnickiego, w 1481 roku był starostą Chojnowa (Haynau) koło Złotoryi (Goldberg). W 1526 roku Rozyna von Wiese wyszła za mąż za Jerzego von Haugwitz z Dolnych Piskowic (Nieder Bischkowitz) w hrabstwie kłodzkim.

Od końca XV wieku ród był podzielony na liczne linie i domy.

LINIA Z OKMIAN (KAISERWALDAU).

Najbardziej znaną była linia z Okmian (Kaiserwaldau) koło Złotoryi (Goldberg). Miejsowość tą nabyli po 1420 roku. W 1469 roku bracia Kunze (Konrad) i Jerzy Wiese z Okmian (Kaiserwaldau) byli członkami rady księcia legnickiego Fryderyka I. W latach 1470 – 1474 właścicielem tego majątku był Kunze Wese, marszałek dworu Fryderyka I, a w 1501 roku znany jest Jan sen. Wiese. W połowie XVI wieku Baltazar von Wiese, żonaty (x ok. 1549 r.) z Jadwigą von Debschitz ze Smolnika (Schadewalde) koło Lubania (Lauban), był dworzaninem księcia Fryderyka III legnickiego. W 1570 roku Kasper von Wiese był właścicielem Górnych Okmian (Ober Kaiserwaldau). Żonaty z Beniaminą von Stange z Kunic (Kunitz), miał córkę – Rebekę, żonę Jerzego von Waldau z Rożnowa (Rosen). W drugiej połowie XVI wieku linia ta posiadała również Słup (Schlaup) koło Jawora (Jauer): w 1586 roku Jerzy von Wiese właściciel Słupa (Schlaup) brał udział w pogrzebie księcia Jerzego II brzeskiego. Prawdopodobnie z tej linii był Jarosław von Wiese w 1629 roku właściciel Kobieli (Kuehschmalz) koło Grodkowa (Grottkau) i Bieżyna (Baerzdorf) koło Strzelina (Strehlen). Również prawdopodobnie z tej linii był Fryderyk w 1670 roku właściciel Pielgrzymki (Pilgramsdorf) koło Złotoryi (Goldberg).

LINIA Z DOBROSZOWA (DOBERSCHAU)

Linia z Dobroszowa (Doberschau) koło Złotoryi (Goldberg) jest znana od XVII wieku: Fryderyk Sebastian von Wiese, właściciel Górnego Dobroszowa (Ober Doberschau) i części Targoszyna (Bersdorf) koło Jawora (Jauer), żonaty z Anną Barbarą von Sommerfeld und Falkenhain z Jastrzębiec (Falkenhain), miał dwóch synów:

1. Jana Ernesta – właściciela Polditz w Miśni, oficera wojsk saskich i polskich. Żył i zmarł w Miśni.
2. Jerzego Fryderyka – właściciela po bracie Górnego Dobroszowa (Ober Doberschau). Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną Katarzyną von Seherr (zm. 1687 r.), 2. z Heleną Marianną von Rothenburg (zm. 1710 r.), z pierwsze-

go małżeństwa miał córkę – Juliannę Szarlotę i dwóch synów: Ernesta Fryderyka – w służbie wojskowej królów pruskich i Jana Ernesta.

LINIA Z OLSZANICY (ALZENAU) I NOWEJ WSI GRODZISKIEJ (NEUDORF)

Inną linią była linia z Olszanicy (Alzenau), Nowej Wsi Grodziskiej (Neudorf b. Groeditzberg) koło Złotoryi (Goldberg) oraz Godziszowej (Reppersdorf) koło Jawora (Jauer). Linia ta jest znana również dopiero od drugiej połowy XVII wieku. Dwaj bracia: Karol Zygmunt i Maksymilian Fryderyk byli założycielami dwóch podlinii: pierwszy – baronowskie, drugi szlacheckiej.

1. Podlinia baronowska z Olszanicy (Alzenau)

Karol Zygmunt, właściciel Olszanicy (Alzenau) i Górnej Godziszowej (Ober Reppersdorf) – sędzia dworski okręgu Złotoryja (Goldberg) w 1718 roku uzyskał tytuł barona. Miał dwóch synów:

1. Karola Zygmunta jun. (ur. 1676 – zm. 1724 r.) – właściciela Godziszowej (Reppersdorf) i Jakuszowej (Jakobsdorf) koło Jawora (Jauer). Żonaty z N. von Reder miał córkę i trzech synów.
2. Krzysztofa Fryderyka – żonaty (x 1701 r.) z N. von Rabenau z Windisch Pohlsdorf na Górnych Łużycach, miał pięć córek i dwóch synów z których synowie i dwie córki zmarli przed ojcem.

2. Podlinia szlachecka Nowej Wsi Grodziskiej (Neudorf)

Brat Karola Zygmunta – Maksymilian Fryderyk (zm. 14.02.1714 r.) posiadał Nową Wieś Grodziską (Neudorf), miał pięciu synów z których trzech robiło karierę w armii cesarskiej:

1. Jerzego Fryderyka – Żonaty z Beatą Julianną córką Ernesta Henryka von Lemberg ze Studnicy (Steudnitz) koło Złotoryi (Goldberg), wdową po Janie Morycu von Lessel (zm. 2.11.1709 r.) z Michałkowej (Michelsdorf).
2. Maksymiliana Fryderyka – oficera wojsk cesarskich.
3. Karola Zygmunta – kapitana wojsk cesarskich.
4. Ernesta Ludwika – po studiach podróżował po Europie.
5. Ferdynanda Leopolda – chorążego wojsk cesarskich w Siedmiogrodzie.

XIX – XX WIEK

W XIX wieku istniała tylko linia szlachecka z Okmian (Kaiserwaldau). Kasper Zygfryd von Wiese und Kaiserwaldau (ur. Sulechów, Zuellichau 9.10.1777 – zm. Zielona Góra, Gruenberg 28.06.1855 r.), radca rejencji pruskiej był dwukrotnie żonaty: 1. (x Brudzin k. Rosoczyna 10.07.1805 r. – rozwiedziony 20.03.1825 r.) z Nanettą Wilhelminą Karoliną Sachse (ur. Berlin 24.03.1783 r.) , 2. z Adelajdą Loewe z Zielonej Góry (Gruenberg). Z pierwszą żoną miał dwóch synów:

1. Emila Augusta (ur. Kalisz 25.12.1807 – zm. Bystrzyca Kłodzka, Habelschwerdt 21.11.1881 r.) – burmistrza Szprotawy (Sprottau), również dwukrotnie żonaty: 1. (x Zielona Góra, Gruenberg 10.01.1833 r. – rozwiedziony 10.07.1838 r.) z Emmą Burghardt (ur. Zielona Góra, Gruenberg 25.03.1813 r.), 2. (x Tyńczyk, Klein Tinz b. Liegnitz 18.03.1840 r.) z Adelą Scheurich (ur. Tyńczyk, Klein Tinz 12.02.1812 – zm. Szprotawa, Sprottau 22.07.1872 r.). Z pierwszą żoną miał jednego syna zaś z drugą – trzech:
 - a) Emila Karola Zygryda (ur. Zielona Góra, Gruenberg 3.06.1836 – zm. Berlin 9.07.1908 r.) – oficera wojsk pruskich. Żonaty (x Dzierżoniów, Reichenbach 26.10.1867 r.) z Anną Henriettą Klementyną Franciszką Polenz (ur. Kłodzko, Glatz 14.01.1844 – zm. Gliwice, Gleiwitz 6.11.1897 r.), miał trzech synów:
 - Otto Zygryda Franciszka (ur. Dzierżoniów, Reichenbach 21.05.1869 – zm. Wrocław, Breslau 11.08.1911 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x Mozów k. Sulechowa, Mosau b. Zuellichau 7.10.1896 r.) z Marią Elizą Frydą Zofią Józefiną Faellingen (ur. Mirostowice Dolne k. Żar, Nieder Ullersdorf b. Sohrau 4.07.1870 r.), miał czworo dzieci: Annę Joannę Erykę (ur. Mozów, Mosau 30.08.1897 r.), Otto Hermanna Zygryda Joachima (ur. Królewiec, Koenigsberg i. Pr. 11.04.1899 r.) – oficera wojsk niemieckich, Annemarie Teodorę Zofię (ur. Królewiec, Koenigsberg i. Pr. 12.10.1900 r.) – żonę dr med. Heinza Kuestnera profesora Unwersytetu w Lipsku (Leipzig) i Heinza Ulryka Jerzego Horsta (ur. Mozów, Mosau 30.06.1902 r.) – pracującego w Niemieckiej Afryce Wschodniej.
 - Henryka Augusta Karola Leopolda (ur. Kłodzko, Glatz 7.01.1872 – zm. Świdnica, Schweidnitz 22.01.1930 r.) – radcę rejencji. Żonaty (x Mozów, Mosau 3.05.1903 r.) z Dorotą Faellingen (ur. Mirostowice Dolne, Nieder Ullersdorf 23.07.1873 r.), miał dwoje dzieci: Annę Joannę Dorotę Ingeborgę (ur. Kostrzyń, Kuestrin 9.09.1905 r.) – nauczycielkę i Heinza Krzysztofa Hermanna Zygryda (ur. Hamburg 31.03.1910 r.).
 - Ulryka Wilhelma Zygryda (ur. Kłodzko, Glatz 3.06.1879 – zginął 27.08.1914 r.) – kapitana wojsk niemieckich.
 - b) Maksymiliana Augusta (ur. Zielona Góra, Gruenberg 3.05.1841 – zm. Wałbrzych, Waldenburg 31.01.1900 r.) – królewskiego radcę sądowego. Żonaty (x Szprotawa, Sprottau 19.06.1873 r.) z Jadwigą Eweliną Augustą Amandą Fischer (ur. Międzylesie k. Kłodzka, Mittelwalde b. Glatz 19.03.1853 – zm. Zgorzelec, Goerlitz 2.05.1916 r.), miał trzech synów:

- Fryderyka Emila Hugo (ur. Wałbrzych, Waldenburg 20.03.1874 – zm. Wrocław, Breslau 25.09.1916 r.) – oficer wojsk niemieckich. Żonaty (x Zgorzelec, Goerlitz 24.09.1904 r.) z Idą Małgorzatą Mueller (ur. Deutsch Ossig k. Goerlitz 22.09.1885 r.), miał syna – Jana Waltera Fryderyka (ur. Lubań Śląski, Lauban 6.10.1908 r.).
 - Wilhelma Benno Pawła (ur. Bystrzyca Kłodzka, Habelschwerdt 9.05.1877 r.) – oficera wojsk niemieckich.
 - Waltera Gustawa Erwina (ur. Bystrzyca Kłodzka, Habelschwerdt 12.02.1879 r.) – oficera wojsk niemieckich, dyrektora przedsiębiorstwa budowlanego w Niemieckiej Afryce Wschodniej i Zachodniej. Żonaty (x Hamburg 24.11.1915 r.) z Martą Woermann (ur. Hamburg 19.01.1895 r.), miał trzech synów: Adolfa Fryderyka Waltera Maksymiliana (ur. Poczdam, Potsdam 15.07.1918 r.), Helmuta Waltera Maksymiliana (ur. Poczdam, Potsdam 15.03.1920 r.) i Ulryka Waltera Maksymiliana (ur. Poczdam 3.07.1921 r.).
- c) Benno Kaspra Leopolda (ur. Zielona Góra, Gruenberg 20.12.1842 – zm. Gliwice, Gleiwitz 23.06.1885 r.) – oficera wojsk pruskich. Żonaty (x Zgorzelec, Goerlitz 20.10.1875 r.) z Anną Heleną von Rabenau (ur. Rothenburg, Górne Łużyce 10.06.1855 r.), miał czworo dzieci:
- Leopolda Maksa Waltera (ur. Kłodzko, Glatz 2.12.1876 r.) – doktora filozofii, profesora gospodarki i socjologii Wyższej Szkoły Handlowej w Kolonii (Koeln). Żonaty trzykrotnie: 1. (x Muenster 3.09.1902 r. – rozwiedziony 12.12.1917 r.) z Joanną Renatą Wilhelminą Elżbietą Bernardyną von Gersdorff (ur. Jerichow, Altmark 10.02.1878 r.), 2. (x Hamburg 3.03.1919 r. – rozwiedziony 1925 r.) z Daisy Ellen Mable Findlay (ur. Hamburg 8.02.1899 r.), 3. (x Kolonia, Koeln 1925 r.) z Natalią Garetzeloff (ur. Tyflis 24.12.1900 r.), z pierwszą żoną miał dwoje dzieci, z drugą – córkę i z trzecią – również córkę: Benno Jerzego Leopolda (ur. Frankfurt nad Menem, Frankfurt a. Men 25.09.1903 r.) – profesora historii literatury na Uniwersytecie w Bonn i Urszulę Renatę (ur. Berlin 21.04.1905 r.) – pracownicę teatru państwowego w Kassel (aktorkę ?), Klarę Daisy Ingeborgę (ur. Kolonia, Koeln 21.03.1920 r.), Nannettę Ossanę (ur. Kolonia, Koeln 20.06.1926 r.).
 - Adelajdę Julię Szarlotte (ur. Kłodzko, Glatz 8.01.1878 r.).
 - Katarzynę Elżbietę Annę (ur. Kłodzko, Glatz 8.01.1878 r.) – diakonisę w Damp. – bliźniaczki

- Klarę Zofię Eleonorę (ur. Kłodzko, Glatz 16.12.1880 r.) – żonę (x Zgorzelec, Goerlitz 14.03.1906 r.) dr med. Jerzego Maetzke.
- d) Hugo Emila Adalberta (ur. Zielona Góra, Gruenberg 19.03.1844 – zm. Kłodzko, Glatz 15.09.1903 r.) – powieściopisarza wojskowego (Militaerschriftsteller), oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Kłodzko, Glatz 6.08.1873 r.) z Elżbietą Wollny (ur. Kłodzko, Glatz 10.04.1849 r.).
- 2. Gustawa Adolfa (ur. Zielona Góra, Gruenberg 3.02.1810 – zm. Racibórz, Ratibor 29.03.1880 r.) – pruskiego radcę sądowego. Żonaty (x Legnica, Liegnitz 9.05.1836 r.) z Luizą Kaulfuss (ur. Legnica, Liegnitz 11.02.1815 – zm. Racibórz, Ratibor 18.06.1880 r.), miał ośmioro dzieci:
 - a) Franciszka Kaspra Pawła (ur. Legnica, Liegnitz 2.07.1837 – zmarł jako inwalida wojenny wojny prusko – francuskiej w Raciborzu 8.02.1871 r.). Żonaty (x Brzeg, Brieg 9.05.1866 z Marią Julią Dorotą Hoffmann (ur. Racibórz, Ratibor 16.07.1842 – zm. Zgorzelec, Goerlitz 27.05.1915 r.), miał córkę – Katarzynę Julię Luizę (ur. Braniewo, Braunsberg Ostpr. 17.05.1867 r.) – członkinię zakonu joannitów (?), przewodniczącą stowarzyszenia kobiet górnośląskich..
 - b) Klarę Rozalię (ur. Legnica, Liegnitz 23.12.1838 r.) – żonę (x Racibórz, Ratibor 11.06.1867 r.) z Benno von Diebitsch (zm. Teplice, Czechy 28.05.1878 r.).
 - c) Helenę Marię (ur. Legnica, Liegnitz 4.06.1840 – zm. Racibórz, Ratibor 23.09.1916 r.).
 - d) Maksymiliana Artura (ur. Legnica, Liegnitz 16.12.1843 – zm. Berlin 31.05.1918 r.) – oficera wojsk niemieckich. Dwukrotnie żonaty:
 1. (x Racibórz, Ratibor 3.07.1872 r.) z Marią von Bessel (ur. Legnica, Liegnitz 18.09.1847 – zm. Racibórz, Ratibor 13.03.1880 r.),
 2. (x Skoroszów, Skorischau 26.05.1887 r.) z Martą Anną Luizą Hildebrand (ur. Skoroszów, Skorischau 5.02.1864 r.), z pierwszą żoną miał dwoje dzieci z drugą – troje:
 - Ellinor Henriette (ur. Racibórz, Ratibor 4.05.1873 r.) – żonę (x Berlin 24.02.1906 Detlofa Tessmar.
 - Waltera Rudolfa (ur. Racibórz, Ratibor 6.11.1876 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x Durchlach, Baden 8.01.1906 r.) z Elżbietą (Else) Ellą Ewą Marią von Woikowsky-Biedau (ur. Hannover 8.01.1888 r.), miał syna Eberharda Jana Artura Hugo (ur. Karlsruhe, Baden 11.11.1908 r.).
 - Juliusza Artura Jana Wenera (ur. Koźle, Cosel 27.03.1889 r.) – dyplomowanego rolnika. Żonaty (x Opole, Oppeln 24.12.1914 r.) z Matyldą Tessmar (ur. Batinjani, Węgry

- 16.08.1891 r.), miał troje dzieci: Horsta (ur. Opole, Oppeln 25.09.1915 r.), Irmgardę (ur. Klein Wanzleben 27.06.1919 r.) i Ulryka (ur. Klein Wanzleben 17.01.1924 r.). .
- Luizę Marię Lonnię Różę (ur. Poznań, Posen 15.04.1891 r.) – żonę (x Berlin 22.06.1918 r.) Otto Gosse.
 - Luizę Martę Leonię Annemarię (ur. Nowa Sól, Neusalz a. Oder 10.07.1895 r.) – żonę (x Berlin 24.12.1917 r.) Marcina Ideler, artystę malarza..
- e) Franciszkę Krystynę Adelajdę (ur. Legnica, Liegnitz 11.12.1847 r.).
- f) Eryka Fryderyka Bertolda (ur. Legnica, Liegnitz 14.03.1851 – zm. Berlin 28.06.1926 r.) – majora wojsk niemieckich., żonatego (x Berlin 11.11.1902 r.) z Marią Heinzel (ur. Opole, Oppeln 8.12.1863 r.).
- g) Fryderyka Wilhelma (ur. Legnica, Liegnitz 14.10.1852 r.) – generała majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Berlin 27.10.1883 r.) z Jadwigą Franciszką Dorotą Ruethling (ur. Berlin 26.12.1861 r.), miał dwie córki: Marię Luizę Małgorzatę (ur. Nysa, Neisse 27.09.1884 r.) – żonę (x Grabów, Grabow 11.03.1909 r.) Otto Schmidta von Knobelsdorf (zm. Oleszna Podgórska, Krummoels 4.11.1926 r.) właściciela majątku Górczyca (Hohendorf) koło Złotoryi (Goldberg) oraz Klarę Gabrielę Hildegardę (ur. Nysa, Neisse 10.06.1896 r.) – żonę (x Eisenach 24.05.1927 r.) Marcina Platzera, pisarza..
- h) Gertrudę Eufemię Walerię (ur. Racibórz, Ratibor 2.03.1854 r.).

Źródła:

Sinapius t. I s. 1029-1031, t. II s. 1110-1112

Błażek t. II s. 142

Schles. Wappenbuch szp. 158

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Uradeligen Haeuser, Gotha Jg 19:1918 s. 939-941

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adelligen Haeuser. Deutscher Uradel. Gotha Jg 30:1931 s. 591-594

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 188

TABLICE GENEALOGICZNE

Linia szlachecka z Okmian

.

Kasper Zygfryd v. Wiese u. Kaiserwaldau
ur. Sulechów 9.10.1777 – zm. Zielona Góra 28.06.1855 r.
radca rejencji pruskiej

ur. Jan Werner	ur. Racibórz 4.05.1873 r.
Racibórz ur. Koźle	m. (x Berlin 24.02.1906 r.)
6.11.1876 r. 27.03.1889 r.	Detlof Tessmar
oficer wojsk rolnik	b) Luiza Maria Lonna Róża
niemieckich	ur. Poznań 15.04.1891 r.
ż. (x Durchlach	m. (x Berlin 22.07.1918 r.)
8.01.1906 r.)	c) Luiza Marta Leonia Annamaria
Elżbieta Ella	ur. Nowa Sól 10.07.1895 r.
Ewa Maria	m. (x Berlin 24.12.1917 r.)
v. Woikowsky-	Marcin Ideler
Biedau	artysta malarz
(ur. Hannower	
8.01.1888 r.)	
Eberhard Jan	
Artur Hugo	
ur. Karlsruhe	
11.11.1908 r.	

Emil Karol	Maksymilian	Benno Kasper	Hugo Emil
Zygfryd	August	Leopold	Adalbert
ur. Zielona	ur. Zielona	ur. Zielona	ur. Zielona
Góra	Góra	Góra	Góra
3.06.1836 -	3.05.1841 -	20.12.1842 -	19.03.1844 -
zm. Berlin	zm. Wałbrzych	zm. Gliwice	zm. Kłodzko
9.07.1908 r.	31.01.1900 r.	23.06.1885 r.	15.09.1903 r.
oficer wojsk	radca sądowy	oficer wojsk	oficer wojsk
pruskich	ż. (x Szprotawa	pruskich	niemieckich
ż. (x Dzierżoniów	19.06.1873 r.)	ż. (x Zgorzelec	powieściopisarz
26.10.1867 r.)	Jadwiga	20.10.1875 r.)	batalistyczny (?)
Anna Henrietta	Ewelina Augusta	Anna Helena	(Militaerschriftsteller)
Klementyna	Amanda Fischer	v. Rabenau	ż. (x Kłodzko
Frnciszka Polenz	(ur. Międzyzlesie	(ur. Rothenburg	6.08.1873 r.)
(ur. Kłodzko	19.03.1853 -	10.06.1855 r.)	Elżbieta Wollny
14.01.1844 -	zm. Zgorzelec		(ur. Kłodzko
zm. Gliwice	2.05.1916 r.)		10.04.1849 r.)
6.11.1897 r.)			
	Leopold Maks	córki:	
	Walter	a) Adelajda Julia Szarlotta	
	ur. Kłodzko	ur. Kłodzko 8.01.1878 r.	
	2.12.1876 r.	b) Katarzyna Elżbieta Anna	
	prof. gospodarki	ur. Kłodzko 8.01.1878 r.	
	i socjologii	(bliźniaczki)	
	Wyższej Szkoły	diakonissa w Damp	
	Handlowej w Kolonii	c) Klara Zofia Eleonora	
	ż. 1. (x Muenster	ur. Kłodzko 16.12.1880 r.	
	3.09.1902 -	m. (x Zgorzelec 14.03.1906 r.)	
	rozwiedziony 12.12.1907 r.)	dr med. Jerzy Maetzke	
	Joanna Renata Wilhelmina		
	Elżbieta Bernardyna		

		v. Gersdorff (ur. Jerichow 10.02.1878 r.) 2. (x Hamburg 3.03.1919 – rozwód 1925 r.) Daisy Ellen Mable Findlay (ur. Hamburg 8.02.1899 r.) 3. (x Kolonia 1925 r.) Natalia Garetzeloff (ur. Tyflis 24.12-1900 r.) 4 dzieci	
	Fryderyk Emil Hugo ur. Wałbrzych 20.03.1874 - zm. Wrocław 25.09.1916 r. oficer wojsk niemieckich ż. (x Zgorzelec 24.09.1904 r.) Ida Małgorzata Mueller (ur. Deutsch Ossig 22.09.1885 r.) Jan Walter Fryderyk ur. Lubań Śląski 6.10.1908 r.	Wilhelm Benno Paweł ur. Bystrzyca Kłodzka 9.05.1877 r. oficer wojsk niemieckich dyrektor przedsiębiorstwa budowlanego w Niemieckiej Afryce Wschodniej i Zachodniej	Walter Gustaw Erwin ur. Bystrzyca Kłodzka 12.02.1879 r. oficer wojsk niemieckich
Otto Zygfryd Francisek ur. Dzierżoniów 21.05.1869 - zm. Wrocław 11.08.1911 r. oficer wojsk niemieckich ż. (x Mozów 7.10.1896 r.) Maria Eliza Fryda Zofia Józefina Faellingen (ur. Miostowice Dolne 4.07.1870 r.) dzieci: 1) Anna Joanna Eryka ur. Mrozwów 30.08.1897 r. 2) Otto Hermann Zygfryd Joachim ur. Królewiec 11.04.1899 r. oficer wojsk niemieckich 3) Annamaria Teodora Zofia ur. Królewiec 12.10.1900 r. m. dr med. Heinz Kuestner	Henryk August Karol Leopold ur. Kłodzko 7.01.1872 - zm. Świdnica 22.01.1930 r. radca rejencji ż. (x Mozów 3.05.1903 r.) Dorota Faellingen (ur. Miostowice Dolne 23.07.1873 r.) 	Ulryk Wilhelm Zygfryd ur. Kłodzko 3.06.1879 – zginął 27.08.1914 r. kapitan wojsk niemieckich	
	Heinz Krzysztof Hermann Zygfryd ur. Hamburg 31.03.1910 r.	Anna Joanna Dorota Ingeborga ur. Kostrzyń 9.09.1905 r. nauczycielka	

- prof. Uniwersytetu w Lipsku
4) Heinz Ulryk Jerzy Horst
ur. Mrozów 30.06.1902 r.
zam. w Niemieckiej
Afryce Wschodniej

WIESENBERG

W XVI wieku został nobilitowany przez cesarza Ferdynanda I Jan Wiesenberg.
W 1664 roku ród ten był zaliczany do szlachty księstwa cieszyńskiego.

Źródła:
Błażek t. IV s. 102

WIESENBERG

zob.

WIESENBURG

WIESENBERG

zob.

WIESSNER

WIESENBURG
(WEZENBORG, WIESENBERG)

Śląski herb Bawół

Ród pochodzenia górnołużyckiego. Według T. Jurka tożsamy z Wezenborgami herbu Bawół (Tur) a więc jednego pnia z Aulockami (zob.) i Baruthami (zob.). Byli jednymi z najstarszych rodów przybyłych na Śląsk, znani od początku XIII wieku.

W 1227 roku Peregryn z Wiesenburga, dworzanin Henryka Brodatego, zginął w Gąsawie ratując księciu życie. Jego syn – Henryk, dworzanin księcia Henryka Pobożnego, brał udział w bitwie pod Legnicą w 1241 roku. W drugiej połowie XIII wieku Tymo de Wesenburg był sędzią dworskim księstwa wrocławskiego, po nim funkcję tą w latach 1279 – 1292 pełnił jego syn – Heyncho (Henryk). Synem Heyncha był Andreas zwany Wysenburk w 1300 roku kanonik a w latach 1318 – 1335 archidiakon opolski.

W XIII i XIV wieku liczni przedstawiciele tego rodu posiadali majątki głównie na terenie księstwa wrocławskiego i oleśnickiego oraz w Wielkopolsce. Bartosz von Wezenborg z księstwa oleśnickiego po licznych podróżach i pielgrzymkach osiadł w Wielkopolsce gdzie otrzymał nadania od króla Kazimierza Wielkiego, w 1376 roku był starostą kujawskim a w latach dziewięćdziesiątych – wojewodą poznańskim. Z tego rodu pochodził również wojewoda poznański słynny Maćko Borkowiec skazany za zdradę na śmieć głodową.

W późniejszych wiekach ród ten nie występuje.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1032-1033

Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 304-305

Weldtrup D.: Prosographische Studien zur Geschichte Oppelns als herzoglicher Residenzstadt im Mittelalter. Berlin 1995 s. 59-60

WIESENGRUND (WIESNER von WIESENGRUND)

W 1659 roku wpisany został w czeski stan rycerski z predykatem „von Wiesen Grund” Jan Ferdynand Wiesner, radce dworu królewskiego i asesor trybunału morawskiego. Jednocześnie uzyskał on inkolat czeski, morawski i śląski. Używał tylko predykatu i w 1664 roku (22.06.) już jako Jan Ferdynand von Wiesen Grund uzyskał potwierdzenie starego stanu rycerskiego. Syn jego – N. był w 1669 roku kanonikiem katedry wrocławskiej.

Źródła:

Błażek t. III s. 118

Doerr s. 148

WIESENHUETTEN

Ród śląski pochodzący z Polanowic (Polanowitz) koło Kluczborka (Kreuzburg). W połowie XVII wieku Piotr Wiesenhueter był sołtysem (wolnym sołtysem ?) w Polanowicach (Polanowitz). Jego syn – również Piotr (jun.) był złotnikiem i w 1684 roku (30.01.) uzyskał prawa mieszkic we Franfurcie nad Menem (Frankfurt a. Men). Syn jego – Jan Fryderyk Wiesenhueter w 1728 roku (18.01.) otrzymał szlachectwo Rzeszy ze zmianą nazwiska na „Wiesenhuetten“ i prawem używania określnika „von“. Syn jego – Franciszek, radca kamery cesarskiej, uzyskał tytuł barona Rzeszy z honorowym predykatem „Wohlgeboren“ (wolno urodzony). Drugi syn Piotra (brat Franciszka) – członek rady cesarskiej, był ławnikiem i członkiem rady miasta Frankfurtu nad Menem (Frankfurt a. Men).

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 190

WIESENSTEIG

zob.

AGRICOLA

WIESENTHAL (SARTORIUS von WIESENTHAL)

Herb Sartorius

Herb Sartorius v. Wiesenenthal

[

W 1670 roku (11.06.) szlachectwo czeskie z predykatem „von Wiesenenthal” uzyskał Henryk Michał Sartorius pisarz urzędu królewskiego hrabstwa kłodzkiego. W 1681 roku był sekretarzem urzędu królewskiego księstwa głogowskiego oraz właścicielem Polkowic Dolnych (Nieder Polkwitz) i Nowej Wsi (Neudorf) koło Głogowa (Glogau). Jego syn – Franciszek Juliusz używał już tylko predykatu, w 1723 roku był właścicielem Bieńkowa (Pinquart) i Świnina (Klein Schwein) koło Głogowa (Glogau).

Jan Henryk von Wiesenenthal (drugi syn Henryka Michała ?) – porucznik wojsk cesarskich zmarł w 1703 roku (16.11.) w Dolnym Krzelowie (Nieder Krehlen) koło Wołowa (Wohlau). Dolne Polkowice (Nieder Polkwitz) na przełomie XVII i XVIII wieku posiadała Katarzyna Jadwiga von Wiesenenthal (zm. 22.11.1705 r.), zaś Barbara Elżbieta von Wiesenenthal (zm. 8.02.1704 r.) była właścicielką Świnina (Klein Schwein), Bieńkowa (Pinquart), Wilczyna (Willschau), Widziszowa (Weidisch) i Jabłonowa (Neudeck) koło Głogowa (Glogau).

W 1752 roku (21.08.) zmarł rotmistrz wojsk cesarskich Józef von Wiesenenthal.

W 1792 roku (17.07.) indygenat polski uzyskali bracia Andrzej i Ernest Julian Sartorius von Schwanenfeld herbu własnego. Przedstawili genealogię rodu od 1641 roku oraz potwierdzenie szlachectwa wydane w 1786 roku (26.03.) przez cesarza Józefa II. Prawdopodobnie pochodzili z linii czeskiej i posiadali inny herb (łabędzia). Andrzej był pierwszym komisarzem poczty pruskiej zaś Ernest

Julian – konsyliarzem królewskim i generalnym komisarzem poczt Korony Polskiej i Wielkiego Księstwa Litewskiego.

Źródła:

Sinapius t. II s. 112

Błażek t. II s. 142-143

Doerr s. 155

Album... s. 781-782 nr. 2452, 2453

WIESNER

zob.

WIESENGRUND

WIESSNER

(WIESSNER von WIESENBERG)

W 1642 roku został wpisany w stan rycerski z predykatem „von Wiesenberg” i uzyskał inkolat śląski Eliasza Wiessner. Pochodził z Bolkowa (Bolkenhain) koło Jawora (Jauer), w chwili nobilitacji był prokuratorem na Morawach a w 1646 roku był kanclerzem i członkiem rady książąt von Dietrichstein. Posiadał majątek Rohrbach na Łużycach, który po jego bezpotomnej śmierci odziedziczyła wdowa – Katarzyna Justyna i po jej śmierci, jej bratanek – Ferdynand Graenzer von Grenzenbach.

Źródła:

Błażek t. III s. 158

WIETERSHEIM

Ród pochodzenia alzackiego skąd przeniósł się do Saksonii, znany również na Pomorzu. W 1592 roku (28.02.) cesarskie potwierdzenie starego szlachectwa oraz herbu uzyskał doktor Antoni von Wiedersheim, członek rady cesarskiej i kanclerz dworu książąt Holstein-Schauenburg. Przedstawiciele tego rodu pojawili się na Śląsku w połowie XIX wieku.

Alfred von Wieterheim w 1859 roku kupił majątek i dziedziczne sołectwo Bogdanów (Neuhof) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Żonaty z Anną, córką Edwarda Teodora von Kramsta, właściciela Moraw (Muhrau) koło Świdnicy (Schweidnitz). Teść kupił dla nich w 1859 roku majątek Ujów (Viehau) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). W 1884 roku Alfred kupił od spadkobierców księcia Fryderyka niderlandzkiego majątki: Niwnice (Neuland), Bartniki (Cunzendorf), Kotlińska (Kesselsdorf) Rakowice Małe (Wenig Rackwitz) i Ustronie (Seitendorf) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg). Jego starszy syn – Walter, zgodnie z testamentem ojca w 1894 roku (1.01.) przekształcił majątki te w majorat, którego został I ordynatem..

Młodszy syn Alfreda – Eugeniusz otrzymał od swojego dziadka Edwarda Teodora von Kramsta zakupione przez niego od rodziny hr. von Harrach majątki w okolicy Wrocławia (Breslau): Wierzbice (Wirrwitz), Królikowice (Krolkwitz) i Nowiny (Neuen), które również w tym samym czasie przekształcił w majorat. W 1901 roku dokupił Górny i Dolny Karnków (Ober- und Nieder Arnsdorf) koło Strzelina (Strehlen).

Edward von Wietersheim, prawdopodobnie brat Alfreda w 1885 roku kupił majątek Zaprężyn (Sapratschine) koło Trzebnicy (Trebnitz), który posiadał jeszcze w początkach XX wieku.

W 1902 roku został założony związek rodzinny, którego pierwszym przewodniczącym został Edward von Wietersheim. Posiedzenia związku miały odbywać się co 5 lat w Berlinie.

Źródła:

Zedlitz t. IV s. 334-335

Krane s. 148

WIEŻE
(RESZYCA)

zob.

RASCHUETZ

WIĘCEK

zob.

WIENZEK

WIĘCKOWSKI

zob.

WIENSKOWSKI

WIHOWSKI

zob.

WYHOWSKI

WIKLINSKI

Nazwisko zastępcze przedstawiciela nieznanego rodu, właściciela Wikliny (Wikoline) koło Góry Śląskiej (Guhrau). W źródłach pojawia się tylko raz: w 1500 roku Andrzej Wiklinski żonaty z Jadwigą von Dzialosch był właścicielem „Menicz” (?) koło Trzebnicy (Trebnitz) i Wikliny (Wikoline).

Sinapius t. I s. 1033

WILAMOWITZ (WILAMOWITZ-MOELLENDORFF)

Herb szlachecki
Wg Dorsta (?)

Herb hrabiów Wilamowitz-Moellendorff

Herb hrabiów Wilamowitz-Moellendorff

Polski herb Ogończyk

Szlachta polska herbu Ogończyk pochodząca z Kujaw z okolic Strzelna mylona z cieszyńskimi Wilamowskimi. Według Zedlitza i Adelslexikon ród pochodził z Litwy gdzie siedzibą rodową był bliżej nieokreślony Siemienów. Na Litwie podzielił się na trzy linie: rosyjską, polską i kalwińską – później niemiecką. Rosyjska linia hrabiowska przyjęła nazwisko Siemienow-Wilamow i robiła karierę w służbie wojskowej. Od ich nazwiska oterzymał rzekomo nazwę pułk gwardii carskiej – Siemianowski. Linia polska polska przyjęła nazwisko Simienow-Wilamowicz, linia kalwińska przeniosła się na teren księstwa cieszyńskiego i

Prus i podzieliła się na dwie podlinie: Wilamowski i Wilamowitz. Informacje Zedlitz są jednak mało wiarygodne.

Krzysztof von Wilamowitz (zm. ok. 1782 r.) w 1772 roku był właścicielem Brokowa (Brakau) koło Kwidzyna (Marienwerder) na Warmii. Jego wnukowie, nieletni bracia von Wilamowitz: Hugo Fryderyk Erdmann Henryk (ur. 1806 r.), Ottokar Jan Teodor Erdmann (ur. 1811 – zm. 1867 r.) i Arnold Eugen Teodor Henryk Tello (ur. 1813 – zm. 1888 r.), adoptowani synowie feldmarszałka Wi-charda Joachima Henryka von Moellendorf w 1815 roku (21.01.) uzyskali ze-zwolenie na zmianę nazwiska „von Wilamowitz-Moellendorff”. W 1858 roku Hugo Fryderyk Erdmann von Wilamowitz-Moellendorf uzyskał tytuł hrabiego pruskiego z prawem dziedziczenia przez potomków – ordynatów majoratu Ga-dow (?) ustanowionego w 1857 roku (10.01.). W 1864 roku (27.04.) uzyskali tytuły pruskich baronów oraz hrabiów z prawem primogenitury bracia: Arnold i Ottokar.

W XIX i XX wieku posiadali majątki również na Dolnym Śląsku:

Ottokar Erdmann Jan Henryk Teodor bar. von Wilamowitz-Moellendorf (ur. Grudziądz, Graudenz 23.03.1811 r. – zm. Sikorzyce, Meesendorf 7.04.1867 r.) był właścicielem Sikorzyc (Meesendorf), Budziszowa (Polnisch Baudiss) i so-łectwa w Świdnicy Polskiej (Polnisch Schweinitz) koło Środy Śląskiej (Neu-markt). Żonaty (x Wądroże Wielkie, Gross Wandriss 10.06.1839 r.) z Fanny von Heinen (ur. Wrocław, Breslau 25.06.1819 – zm. Wrocław, Breslau 11.04.1889 r.), rozwiedziona z N. von Tepper, miał dwie córki:

1. Marię von Wilamowitz-Moellendorf (ur. Sikorzyce, Meesendorf 15.09.1846 r. – zmj. Jugów, Hausdorf 24.02.1914 r.) – żonę (x Sikorzyce, Meesendorf 24.10.1865 r.) Fryderyka Eberharda hr. von Pfeil (ur. Wrocław, Breslau 31.05.1839 – zm. Karlove Vary (Karlsbad) 4.05.1901 r.), właściciela Górnego i Dolnego Jugowa (Ober- und Nieder Hausdorf).
2. Helenę von Wilamowitz-Moellendorf (ur. 30.06.1850 r.) – dziedziczkę majątków ojca, żonę (x Sikorzyce, Meesendorf 28.05.1872 r.) Franciszka hr. von Waldersee, wiceadmirała niemieckiej marynarki wojennej.

W 1845 roku Wichard von Willamowitz-Moellendorf, późniejszy hrabia i ordy-nat Gadowa, kupił od Aleksandra hr. von Wartensleben z Manowa (Manow) koło Koszalina (Koeslin) państwo stanowe Cieszków (Freyhan) koło Milicza (Militsch) z majątkami: Cieszków (Freyhan), Brzezina (Breschine-Freyhan), Guzowice (Kuschwitz), Brzostówko (Neuvorwerk), Bielawy (Bilawen) i Ujazd (Ujast). Majątki te posiadał jeszcze na początku XX wieku.

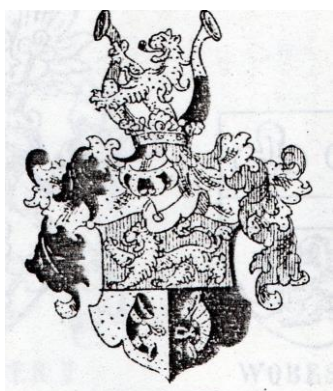
Źródła:

Zedlitz t. IV s. 335

Krane s. 148-149

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha Jg 51:1901 s. 865-867

WILAMOWSKI
(WILMOWSKI, SKOCZOWSKI genannt WILAMOWSKI)

Herb szlachecki Skoczowski
wg Błażka

Herb baronowski Wilamowski

Herb Skoczowski
Wg Pilnačka

Herb Skoczowski
wg Siebmchera

Nobilitowana w 1553 roku (12.09.) szlachta polska pochodząca z księstwa cieszyńskiego. Początkowo posługiwali się nazwiskiem „Skoczowski” (zob.), po kupnie Wilamowic (Willamowitz) w księstwie cieszyńskim zaczęli używać nazwiska „Wilamowski”. W XVIII i XIX wieku często myleni z innym, o podobnym nazwisku rodem pochodzenia polskiego – Wilamowicz herbu Ogończyk w XVIII wieku piszący się „Wilamowitz” a od 1915 roku – „Wilamowitz-Moellendorf” posiadający majątki na Kujawach, Pomorzu i w Wielkopolsce oraz przejściowo w XIX wieku na Dolnym Śląsku..

POCZĄTKI RODU.

Nobilitowany w 1553 roku (12.09.) przez króla polskiego Zygmunta Augusta z poręczenia księcia cieszyńskiego, Jan Skoczowski z Kojkowic (Kojkowitz) w księstwie cieszyńskim, właściciel Wilamowic (Wilamowitz), starosta Fryštatu (Frysztat, Freistadt) uzyskał w 1561 roku (25.01.) cesarski dyplom herbowy z predykatem „von Koykowitz”. Żonaty z Dorotą von Mozg z Czyżowic (Czirso-witz), miał czterech synów: Władysława (ur. 1582 r.), Wacława (ur. 1596 r.), Juliusza (ur. 1600 r.) i Adama (ur. 1604 r.).

Wacław, właściciel Wilamowic (Wilamowitz) był członkiem rady książąt cieszyńskich i starostą Cieszyna (Teschen). Żonaty dwukrotnie: 1. z Heleną Rogoyską z Rogoźnik, 2. z Judytą Gurecką von Kornitz, miał liczne potomstwo z których Adam Wacław – właściciel Wilamowic (Wilamowitz), był członkiem rady księstwa cieszyńskiego, asesorem sądu ziemskiego tegoż księstwa i starostą państwa skoczowskiego i Strumienia (Schwarzwasser). Żonaty z Anną bar. So-beck von Kornitz z Ropic (Ropica, Roppitz) w księstwie cieszyńskim, miał kilku synów, m. in.: Wacława Jerzego i Fryderyka Wilhelma. Wacław Jerzy, właściciel Wilamowic (Wilamowitz), Brzegów (Brzegi) i Łączki (Lontschka), był również asesorem sądu ziemskiego księstwa cieszyńskiego. Żonaty z Marią Anną (wg innych źródeł Emanuela – Manu) bar. Gotschalkowską z z Dzięgielowa (Dzingelau), miał dwóch synów: Ludwika Moryca i Juliusza Adama – założycieli dwóch linii rodu pruskiej i cieszyńskiej używających innej formy nazwisk: pruska – von Wilmowski, cieszyńska – Skoczowski von Koykowitz genannt Willamowski.

I. LINIA PRUSKA – LUDWIK MORYCA VON WILLMOWSKI (WILMOWSKI).

Starszy syn Wacława Jerzego – Ludwik Moryc (ur. Wilamowice, Wilamowitz 1658 – zm. Tammendorf-Brandenburgia 4.11.1722 r.) był właścicielem Brzegów (Brzegi) Jamki (Jamke), w 1698 roku z przyczyn religijnych emigrował na teren Brandenburgii. Dwukrotnie żonaty 1. (x 27.07.1683 r.) z Urszulą Magdaleną von Zedlitz wdową po N. von Roesler, 2. (x 1689 r.) z Heleną Katarzyną Rudski von Rudz (ur. 1673 – zm. 24.04.1743 r.). Z pierwszą żoną miał pięcioro dzieci, z drugą dwadzieścioro dwoje, razem miał dwadzieścioro siedmioro dzieci.

Wiekowi dorosłego dożyło 11 synów i 7 córek. Jego synowie byli założycielami ośmiu podlinii w większości wymarłych w ciągu XVIII i XIX wieku:

1. Sylwiusza Erdmanna (ur. 24.10.1684 – zm. w Polsce po 1721 r.) – założyciela pierwszej wymarłej podlinii polskiej.
2. Luizę Szarłotę (ur. 1686 – zm. przed 1695 r.) – bliźniaczka
3. Luizę Eleonorę (ur. 1686 – zm. przed 1695 r.) – bliźniaczka
4. Luizę Szarłotę Eleonorę (zm. po 1733 r.) – dama dworu duńskiego
5. Luizę Jadwigę Urszulę Marię Annę – dwukrotnie zamężna z N.N.
6. Adama Wacława (ur. 1690 – zm. 1695 r.)

7. Luizę Józefę Sylwię Florentynę (ur. 1691 r.) – żona (x 1725 r.) Jana Jerzego von Milckau (zm. 1732 r.)
8. Tylmana Eleozara (zm. przed 1717 r.)
9. Bertolda Euzebiusza Adolfa (ur. 9.09.1693 – zm. 13.09.1747 r.) – założyciela drugiej wymarłej podlinii heskiej.
10. Wollmara Erdmanna Otto (ur. 9.09.1694 – zm. ok. 1732 r.) – założyciela trzeciej wymarłej podlinii duńskiej.
11. Arnolda Ludwika Tylmana (zm. przed 1717 r.)
12. Gottloba Ludwika Tylmana (zm. przed 1717 r.)
13. Anzelma Emanuela (ur. 9.08.1698 – zm. 27.10.1743 r.) – założyciela czwartej wymarłej podlinii heskiej.
14. Gottloba Leberechta (ur. 7.08.1699 – zm. 1772 r.) – rotmistrz wojsk heskich, żonaty z Marią Albertyną von Brandis (ur. 1701 – zm. 1772 r.), dzieci nie miał.
15. Juliusza Ludwika Adolfa (ur. 11.07.1700 – zm. 1732 r.) – oficer wojsk pruskich – nieżonaty.
16. Luizę Helenę Lukrecję (ur. 20.10.1701 – zm. przed 1717 r.).
17. Otto Gustawa Moryca (ur. 7.12.1702 – zm. 1760 r.) – założyciela piątej podlinii pruskiej.
18. Efraima Ludolfa Tylmana – założyciela szóstej wymarłej podlinii pruskiej.
19. Luizę Henriettę Teresę (ur. 25.05.1705 – zm. 1743 r.) – żonę (x 19.09.1727 r.) Ernesta Ludwika bar. von Wildenstein (zm. 8.03.1763 r.), marszałka dworu książąt Hesji.
20. Detleta Albrechta Ruedigera (ur. 22.05.1706 – zm. 30.04.1742 r.) oficera wojsk heskich.
21. Filiberta Zateusa Roe – założyciela siódmej wymarłej podlinii pruskiej.
22. Luizę Bernardynę Wencelinę Amalię (ur. 29.07.1708 – zm. 17.09.1785 r.).
23. Luizę Fryderykę Wilhelminę Helenę (ur. 3.12.1709 – zm. 5.10.1768 r.) – damę dworu księżnej von Wuerttemberg.
24. Karola Fryderyka (ur. 23.04.1712 – zm. przed 1717 r.).
25. Karola Antoniego Hannibala (ur. 17.05.1714 – zm. 26.05.1759 r.) – założyciela ósmej wymarłej podlinii heskiej.
26. Luizę Julię Klaudię (ur. 21.12.1715 – zm. 20.09.1717 r.).
27. Luizę Wilhelminę Amalię Kornelię (ur. 28.01.1717 – zm. 11.12.1748 r.).

II. LINIA CIESZYŃSKA – JULIUSZA ADAMA SKOCZOWSKIEGO

VON KOYKOWITZ GENANT WILLAMOWSKI (wymarła).

Brat Ludwika Moryca – Juliusz Adam (ur. 1661 – zm. 1722 r.), przyjął rozbudowaną formę nazwiska: „Skoczowski z Kojkowic zwany Wilamowskim”. Był

właścicielem Międzyświecia (Mendischwetz), Kisielowa (Kiselau) i Góry (Guhrau) w księstwie cieszyńskim. Żonaty z Anną Barbarą (Marią ?) Paczinską von Tenczin (ur. 1661 – zm. Cieszyn, Teschen 18.05.1722 r.), miał trzech synów:

1. Jana Leopolda Skoczowskiego bar. von Willamowski (ur. Międzyświecie, Mendischwetz 15.11.1683 – zm. Góra, Guhrau 1749 r.) – właściciela Międzyświecia, Mendischwetz), Łączki (Lonzkau), Kisielowa (Kiselau), Góry (Guhrau) i Zawady (Zawada). W 1732 roku (9.03.) uzyskał tytuł czeskiego barona. Żonaty (x Branice, Branitz 5.02.1732 r.) z Zofią Krysztyną (ur. Branice, Branitz 8.08.1708 – zm. Cieszyn, Teschen 28.03.1741 r.), córką Karola Joachima bar. von Topor-Morawitzki und Rudnitz, właściciela Branic (Branitz) koło Głubczyc (Leobschuetz), miał troje dzieci:
 - a) Józefinę Leopoldynę Gottliebę (ur. Cieszyn, Teschen 21.11.1732- chrzest – zm. Ponięcice, Ponentschuetz 3.02.1801 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. z Jerzym Franciszku bar. von Trach (zm. 1770 r.) landratem powiatu kozielskiego, 2. (x Czerwięcice, Czerwentzuetz 5.01.1773 r.) z Fryderykiem Henrykiem Karolem von der Marwitz.
 - b) N. syna – zmarłego w wieku 10 lat.
 - c) Marię Wilhelminę (ur. Cieszyn, Teschen 1.03.1739 r.) – żonę N. bar. von Buekkow, generała porucznika wojsk cesarskich.
2. Augusta Wilhelma – właściciela Góry (Guhrau).
3. Karola Beniamina – oficera wojsk cesarskich.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1114-1115

Błażek t. III s. 118, t. IV s. 104, 142-143

Pilnaček t. IV s. 1111-1113

Doerr s. 39

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg 12:1918 s. 965-971

Szersznik L.J.: Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego. Cieszyn 2004 s. 170-172 (Skoczowski)

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 230

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Początki rodu.

Jan Skoczowski
z Kojkowic

1553 r. – nobilitacja przez króla Zygmunta Augusta

wł. Wilamowic
starosta Fryštatu
1561 r. – cesarski dyplom herbowy z predykatem „von Koykowitz”
ż. Dorota Mozg z Czyżowic

|

Władysław ur. 1582 r.	Wacław ur. 1596 r.	Juliusz ur. 1600 r.	Adam ur. 1604 r.
--------------------------	-----------------------	------------------------	---------------------

wł. Wilamowic
czł. rady ks. cieszyńskich
starosta Cieszyna
ż. 1. Helena Rogoyska
z Rogoźnik
2. Judyta Gutetzka
v. Kornitz

|

Adam Wacław wł. Wilamowic czł. rady ks. cieszyńskiego, asesor sądu ziemskiego, starosta państwa skoczowskiego i Strumienia ż. Anna bar. Sobek v. Kornitz z Ropic	potomstwo
---	-----------

|

Wacław Jerzy wł. Wilamowic, Brzegów i Łączki asesor sądu ziemskiego ż. Maria Anna bar. Gotschalkowska z Dzięgielowa	Fryderyk Wilhelm	potomstwo
---	------------------	-----------

|

Ludwik Moryc <u>Linia pruska</u> <u>v. Wilmowski</u>	Juliusz Adam <u>linia cieszyńska</u> <u>Skoczowski v. Koykowitz</u> <u>genannt (zwany) Willamowski</u> (wymarła)
---	---

2. Linia pruska – Ludwika Moryca v. Wilmowski.

Ludwik Moryc v. Wilmowski
s. Wacława Jerzego
ur. Wilamowice 1658 –
zm. Tammendorf 4.11.1722 r.

wł. Brzegów i Jamki
1698 r. – przenosi się do Brandenburgii
ż. 1. (x 27.07.1683 r.) Urszula Magdalena
v. Zedlitz und Rosenau
1o voto v. Roesler
2. (x 1689 r.) Helena Katarzyna
Rudska v. Rudz
(ur. 1673 – zm. 24.04.1743 r.)

|
27 dzieci:

|
tylko dorośli:

synowie:

- 1) Sylwiusz Erdmann
ur. 24.10.1684 -
zm. w Polsce po 1721 r.
założyciel pierwszej
podlinii polskiej (wymarłej)
- 2) Bertold Euzebiusz Adolf
ur. 9.09.1693 -
zm. 13.09.1747 r.
założyciel drugiej
podlinii heskiej (wymarłej)
- 3) Wollmar Erdmann Otto
ur. 9.09.1694 – zm. ok. 1732 r.
założyciel trzeciej
podlinii duńskiej (wymarłej)
- 4) Anzelm Emanuel
ur. 9.08.1698 – zm. 27.10.1743 r.
założyciel czwartej
podlinii heskiej (wymarłej)
- 5) Gottlob Leberecht
ur. 7.08.1699 – zm. 1772 r.
rotmistrz wojsk heskich
ż. Maria Albertyna v. Brandis
- 6) Juliusz Ludwik Adolf
ur. 11.07.1700 – zm. 1732 r.
oficer wojsk pruskich
- 7) Otto Gustaw Moryc
ur. 7.12.1702 – zm. 1760 r.
założyciel piątej
podlinii pruskiej
- 8) Efraim Ludolf Tylman
założyciel szóstej
Podlinii pruskiej (wymarłej)
- 9) Detlet Albrecht Ruediger
ur. 22.05.1706 – zm. 30.04.1742 r.
oficer wojsk heskich
- 10) Filibert Zateus Roe

córki:

- 1) Luiza Szarlotta Eleonora
zm. po 1733 r.
dama dworu duńskiego
- 2) Luiza Jadwiga Urszula Maria Anna
(x 2 – N.N.)
- 3) Luiza Józefa Sylwia Florentyna
ur. 1691 r.
m. (x 1725 r.) Jan Jerzy v. Milckau
(zm. 1732 r.)
- 4) Luiza Henrietta Lukrecja
ur. 25.05.1705 – zm. 1743 r.
m. (x 19.09.1727 r.) Ernest
Ludwik bar. v. Wildenstein
(zm. 8.03.1763 r.)
marszałek dworu ks. heskich
- 5) Luiza Bernardyna Wencelina Amalia
ur. 29.07.1708 – zm. 17.09.1785 r.
- 6) Luiza Fryderyka Wilhelmina Helena
ur. 3.12.1709 – zm. 5.10.1768 r.
dama dworu ks. v. Wuerttemberg
- 7) Luiza Amalia Kornelia
ur. 28.01.1717 – zm. 11.12.1748 r.

- założyciel siódmej
podlinii pruskiej (wymarłej)
 11) Karol Antoni Hannibal
 ur. 17.05.1714 – zm. 26.05.1759 r.
założyciel ósmej
podlinii heskiej (wymarłej)

3. Linia cieszyńska – Juliusza Adama Skoczowskiego
 (wymarła)

Juliusz Adam Skoczowski z Kojkowic zwany Wilamowski
 s. Wacława Jerzego
 ur. 1661 – zm. 1722 r.
 wł. Międzyświecia, Kisielowa i Góry
 ż. Anna Barbara (Maria?) Paczynska v. Tenczin
 (ur. 1661 – zm. Cieszyn 18.05.1722 r.)

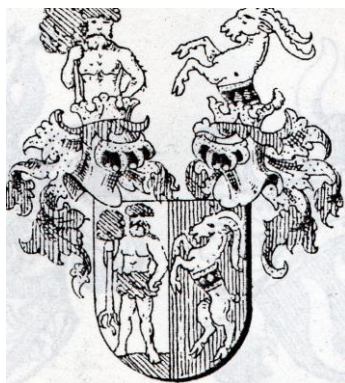
Jan Leopold ur. Międzyświecie 15.11.1683 - zm. Góra 1749 r. wł. Międzyświecia, Łączki, Kisielowa i Góry 1732 (9.03.) – baron ż. (x Branice 5.02.1732 r.) Zofia Krystyna bar. v. Topor-Morawicki u. Rudnitz y Branice (ur. Branice 8.08.1708 – zm. Cieszyn 28.03.1741 r.)	August Wilhelm wł. Góry	Karol Benimin oficer wojsk cesarskich
---	----------------------------	---

N. syn zm. w wieku 10 lat	córki: a) Józefina Leopoldyna Gottlieba ur. (chrzest) Cieszyn 21.11.1732 - zm. Ponięcice 3.02.1801 r. m. 1. Jerzy Franciszek bar. v. Trach (zm. 1770 r.) landrat pow. kozielskiego 2. (x Czerwęcice 5.01.1773 r.) Fryderyk Henryk Karol v. d. Marwitz b) Maria Wilhelmina ur. Cieszyn 1.03.1739 r. m. N. bar. v. Buekkow generał-porucznik wojsk cesarskich
------------------------------	---

WILCZEK
(WILCZEK z DOBRE ZEMICE, WILCZEK von GUTTENLAND,
WLCZEK, VLČEK, WILCZEK Frei- und Panierherr von
GUTTENLAND und HULTSCHIN)

Herb rodowy

Herb baronowski
Herby wg. Błażka

Herb hrabiowski

Herb baronowski

Herb polski – Kozieł

Stary ród szlachecki herbu Kozieł, według Pilnačka pochodzący z okolic Koźła (Cosel), według innych historyków – pochodzenia morawskiego. Mylony często z rodem Welczków herbu Wieże (Reszyca), w języku czeskim nazwiska te pisane było jednakowo – Wlczek (Vlček). Według Pilnačka najstarszą siedzibą rodową było prawdopodobnie Chechło (Chechlau) koło Koźła (Cosel) (koło Toszka, Tost ?).

POCZĄTKI RODU

Znani w dokumentach od drugiej połowy XIII wieku: jako protoplastę rodu Pilnaček wymienia Wilka (Lupus) żyjącego w okolicy Koźła (Cosel) w drugiej połowie XIII wieku. Jego dwaj synowie byli zwani Wilczkami: Przedbor i N. Według Adelslexikon i innych współczesnych niemieckich genealogów Wilczkowie kozielscy należeli do innego rodu, jakkolwiek również posiadali w herbie kozła.

Przedbor Lupus zwany Wilczek (ur. ok. 1280 r.) w 1316 roku (26.04.) występuje w dokumencie księcia Władysława kozielskiego jako świadek. Jego syn – Stanisław Przedbor przeniósł się do Krakowa i w 1438 roku był członkiem rady miejskiej. Był założycielem patrycjuszowskiej linii krakowskiej.

Prawdopodobnie brat Przedbora – Lupus zwany Wilczek (ur. ok. 1280 r.) z Chechła (Chechlau), w 1320 roku (10.08.) występuje jako świadek w dokumentach księcia Władysława kozielskiego. Również prawdopodobnie jego synami byli: N. Wilczek (ur. ok. 1300 r.) – żyjący w księstwie kozielskim w latach 1300 – 1370, oraz Peczo (Piotr) Wilczek (ur. ok. 1310 r. – zm. po 1357 r.) przebywający na dworze księcia Konrada oleśnickiego, właściciel Stradomi (Stradam) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg) w tym księstwie, którą sprzedał w 1357 r.

W następnym pokoleniu znanych jest trzech Wilczków:

1. N. Wilczek (ur. ok. 1350 r.) z Kobylic (Kobelwitz) koło Koźła (Cosel) – występujący w 1398 roku (27.01.) w dokumentach księcia Bolka opolskiego jako Wilczek Kobuliczki. W 1418 roku (28.06.) kupił za 250 grzywien wójtostwo wraz z zamkiem w Woźnikach (Woischnik) koło Lublińca (Lublinitz).
2. Jan (Hans) Wilczek (ur. ok. 1350 r.) – w 1406 roku pisarz księcia Konrada III oleśnickiego i kozielskiego.
3. Peczo (Piotr jun. ?) Wilczek (ur. ok. 1350 r.) – w latach 1404 – 1408 właściciel części Liptań (Liebenthal) koło Osoblahy (Hotzenplotz). W latach 1414 – 1415 występuje w dokumentach nyskich.

Wszystkie związki genealogiczne wymienionych tu pierwszych czterech pokoleń Wilczków należy traktować jako hipotetyczne. Nie wiadomo również czy Wilczkowie byli spokrewnieni ze znanym w średniowieczu rodem Wilczyców, którego genealogię opracował M. Cetwiński.

WILCZEK Z DOBRE ZEMICE (GUTTENLAND)

W pierwszej połowie XV wieku dwaj przedstawiciele tego rodu dali początek dwóm liniom: N. Wilczek – właściciel Dolnich Bludovic (Bładowice Dolne, Nieder Bludowitz) był protoplastą Bludowskich herbu Kozieł. Jego syn – Mikołaj przyjął nazwisko „Bludowski” (zob.), zaś Jan Wilczek był założycielem linii Wilczków z Dobrze Zemice (Guttenland) w księstwie cieszyńskim (obecnie Dobra, Dobrau koło Frydka, Friedeck). Miejscowość ta już w 1488 roku należała do innego rodu ale Wilczkowie aż do XIX wieku uważali ją za swoją siedzibę.

Kiedy Wilczkowie nabyli tę miejscowość która stała się ich nową siedzibą rodową – nie wiadomo. Wspomniany Jan (Hans) Wilczek posiada ją już w pierwszych latach XV wieku. Początkowo służył w oddziale księcia raciborskiego Jana II Żelaznego, następnie w latach 1413 – 1431, razem z innymi rycerzami śląskimi służył w armii krzyżackiej w oddziale Fryderyka von der Heyde z Dolnego Śląska. Miał dwóch synów: Krzysztofa – znanego z dokumentów cieszyńskich z lat 1467 i 1473, oraz Mikołaja.

Mikołaj Wilczek z Dobrego Zemice (Guttenland) (ur. ok. 1410 – zm. przed 1451 r., pochowany w Głubczycach, Leobschuetz) w latach 1440 – 1441 był starostą Głubczyc (Leobschuetz), w 1440 roku występuje w dokumentach w Prudniku (Neustadt). Żonaty z Nizą, córką Hartla Tunkla z Równego (Roben) koło Głubczyc (Leobschuetz), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 1451 r.) za Krzysztofa von Baruth, miał dwóch synów: Baltazara i Melchiora – założyciela linii baronowskiej.

Baltazar (ur. ok. 1440 -1450 r. – zm. 20.01.1531 r.) – rozpoczął karierę rodu. W 1486 roku (23.04.) kupił wraz z bratem majątki na Morawach: Velky Ujezd oraz Lipnik, w 1497 roku również z bratem kupił państwo Hlučín (Hulczyn, Hultschin) koło Raciborza (Ratibor). W 1498 roku (10.01.) brał udział we Wrocławiu (Breslau) w hołdzie szlachty śląskiej królowi Władysławowi Jagiellończykowi a w 1499 roku w obradach sejmu śląskiego. W 1506 roku (1.04.) otrzymał tytuł barona z rozbudowanym nazwiskiem: „Baltazar Wilczek von Dobra Zemice, Frei- und Panierherr von Guttenland und Hultschin”. W 1515 roku (20.12.) kupił Dzierżkowice (Dirschkowitz) koło Głubczyc (Leobschuetz) i w tym samym roku kupił od Jana von Zierotin państwo Wodzisław Śląski (Loslau). W następnych latach kupił Rozumice (Roesnitz) – 1518 r., Chuchelną (Kuchelna) – 1520 r., dwór w Opawie (Troppau) – 1522 r. i dom w Raciborzu (Ratibor) – 1527 r. W 1528 roku (1.05.) sprzedał Janowi von Planknar państwo Wodzisław Śląski (Loslau). Jednocześnie hojny był w fundacjach kościelnych: w 1514 roku ufundował ołtarz w kościele w Opawie (Troppau), w 1517 roku ufundował ołtarz i wyposażył altarystę w kościele we Wodzisławiu Śląskim (Loslau) a w 1525 roku ufundował ołtarz w kościele w Hlučinie (Hulczyn, Hultschin). Dwukrotnie żonaty: 1. z Barbarą (zm. ok. 1500 r. ?), córką Burharda Schelihy z Rzuchowa właściciela Borucina (Borutin) koło Raciborza (Ratibor), 2. (x ok. 1503 r.) z Katarzyną (zm. ok. 1514 r.), córką Piotra Pogh von Merghes z Węgier. Dzieci nie miał i w 1527 roku (1.08.) w Opolu (Oppeln) utworzył rodzinną wspólnotę majątkową ze swoimi bratankami Melchior jun. i Mikołajem.

LINIA BARONOWSKA MELCHIORA

Brat Baltazara – Melchior (ur. ok. 1450 r. – zm. 1.04.1506 r.) posiadał wspólnie z bratem znaczną część majątków. W chwili uzyskania tytułu barona już nie żył, tytuły odziedziczyły jego dzieci. Żonaty z Anną, siostrą Mikołaja Karwńskiego

z Karviny (Karwina, Karwin), która po jego śmierci razem z nieletnimi dziećmi mieszkała w Hlučynie (Hulczyn, Hultschin). Miał troje dzieci:

Różę (Rose) (ur. ok. 1496 r. – zm. 1515 r.) – pierwszą żonę Ernesta Tworowskiego von Krawarn, właściciela Raduń (Radun) koło Opawy (Troppau).

Melchiora jun. (ur. ok. 1490 r. – zm. 1.01.1531 r.) – współwłaściciel Hlučina (Hulczyn, Hultschin) do 1514 roku i Wodzisławia Śląskiego (Loslau) do 1528 roku. Zmarł bezżennie.

Mikołaja (ur. ok. 1490 r. – zm. Czechowice, Czechowitz ok. 1544 r.) – współwłaściciela ze stryjem a później właściciela wszystkich majątków stryja Baltazara. W służbie dyplomatycznej kilkakrotnie wyjeżdżał do Krakowa i na Węgry, znał biegle język polski, czeski, niemiecki i węgierski oraz łacinę. Żonaty (x ok. 1528 – 1536 r.) z Katarzyną, córką Jana Czelo z Czechowic (Czechowitz), kanclerza księstwa cieszyńskiego, prawdopodobnie w posagu żony otrzymał majątek w Czechowicach (Czechowitz) gdzie po dłuższej chorobie zmarł i został pochowany w tamtejszym kościele. Miał sześcioro dzieci:

1. Kaspra sen. (ur. ok. 1528 r. – zm. 1582 r.) – w 1557 roku był właścicielem Bielska (Bielitz) które sprzedał przed 1577 rokiem. W 1577 roku kupił Německą Lutyně (Niemiecka Lutynia, Deutschleuten). Posiadał również przez pewien czas majątki zastawne Doubravę (Dąbrowa, Dombrau) i Porubę (Porębą, Poremba) koło Karviny (Karwina, Karwin). W 1577 roku był marszałkiem ziemskim księstwa cieszyńskiego. Żonaty z Anną Rudską (zm. po 1588 r.), siostrą Wacława Rudskiego, obydwójce pochowani zostali w Německiej Lutyni (Niemiecka Lutynia, Deutschleuten). Miał troje dzieci:

- a) Mikołaja (zm. przed 19.08.1582 r.) – w 1568 roku ucznia kolegium jezuickiego w Ołomuńcu, później dworzanina biskupa ołomunieckiego Stanisława Pawłowskiego. Około 1580 roku wybrał się w podróż (pielgrzymkę ?) do Włoch i wkrótce zmarł..
- b) Kaspra jun. (zm. ok. 1590 r.) – odziedziczył majątek ojca, gdzie mieszkał razem z matką. W 1586 roku ożenił się z Mgdaleną Kloch, wdową po Wacławie Rudskim. Biskup Pawłowski nie zatwierdził tego małżeństwa gdyż była ona wdową po bracie matki Kaspra jun. Dzieci nie miał.
- c) Zofię – żonę (x ok. 1581 r.) Mikołaja Blachy z Łubia (Lubie) koło Gliwic (Gleiwitz).

2. Jana – zob. Potomstwo Jana

3. Krzysztofa (ur. ok. 1530 r.) – mieszkał w Cieszynie (Teschen) i prawdopodobnie razem z bratem Janem posiadał majątek w Stonawie (Stonawa, Steinau) koło Karviny (Karwina, Karwin). W 1587 roku odziedziczył majątki po zmarłym bracie Kasprze. Żonaty (x ok. 1560 – 1565 r.) z Anną, córką Andrzeja Grodetzkiego, starosty księstwa cieszyńskiego, miał tylko cztery córki:

- a) Różę (zm. po 1606 r.) – żonę Bernarda Rostka (zm. 1606 r.) z Bzi.

- b) Zofię – żonę Jana Zatureckiego z Górnych Węgier (Słowacja).
 - c) Magdalenę – w 1582 roku damę dworu książąt cieszyńskich,
 - d) Elżbietę – żonę Jerzego Sobka von Kornitz (zm. 24.02.1609 r.) właściciela Konskiej (Końska, Konskau). W 1602 r. (28.02.) kupiła majątek w Ropicach (Ropica, Roppitz), który sprzedała w 1615 roku (9.04.).
4. Katarzynę (ur. ok. 1530 r.) – żonę (x 1571 r.) Stanisława Poremskiego (zm. 1581 r.) z Poręby koło Zatora, podstarościego oświęcimskiego, brata Mikołaja Poremskiego.
 5. Annę (zm. po 1587 r.) – żonę Mikołaja Poremskiego z Poręby, brata Stanisława Poremskiego.
 6. N. (Magdalena ?) – żonę (x ok. 1569 r.) – drugą żonę Mikołaja Rudskiego, marszałka dworu książąt cieszyńskich.

1. Potomstwo Jana syna Mikołaja.

Średni syn Mikołaja – Jan (ur. ok. 1530 – zm. Czechowice, Czechowitz 8.04.1569 r.), odziedziczył Czechowice (Czechowitz). Razem z Krzysztofem kupił część Stonawy (Stonawa, Steinau). Posiadał również jakieś majątki w okolicy Pszczyny (Pless). Żonaty z Anną Starowieyską (zm. po 1590 r.) która po jego śmierci sprzedała w 1575 roku (22.04.) Stonawę (Stonawa, Steinau), miał siedmioro dzieci, które sprzedały również Czechowice (Czechowitz):

1. Jana sen. (ur. 1550 – zm. 26.12.1613 r.) – w latach 1582 – 1590 był marszałkiem dworu biskupa Stanisława Pawłowskiego w Ołomuńcu. Właściciel Dolni Suchej (Sucha Dolna, Nieder Suchau), w 1594 roku (20.12.) kupił Dolni Těrlicko (Cierlicko Dolne, Nieder Tierlitzko) które w 1611 roku sprzedał, w 1600 roku nabył Klimkovic (Koenigsberg) z których uczynił swoją siedzibę. Był aktywnym luteraninem i w Klimkovicach (Koenigsberg) ufundował parafię ewangelicką. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 1591 r.) z Katarzyną Karwinską (zm. przy porodzie 1592 r.) z Karviny (Karwina, Karwin), 2. (x 18.03.1594 r.) z Ewą (zm. 24.03.1667 r.) córką Jana Bludowskiego herbu Kozieł z Dolnich Bludovic (Błędowice Dolne, Nieder Bludowitz). Z pierwszą żoną miał syna, z drugą – sześcioro dzieci z których pięcioro zmarło po urodzeniu, wieku dorosłego dożył tylko jeden syn i córka:
 - a) Mikołaj jun. (ur. 1592 r. – zm. Klimkovic, Koenigsberg 21.07.1661 r.) – odziedziczył Klimkovic (Koenigsberg) oraz Třebovice (Strzebowitz). Tą drugą miejscowość sprzedał w 1619 roku, zaś kupił Vitkov (Wigstadt). Był podobnie jak ojciec aktywnym ewangelikiem – luteraninem i należał do opozycji wobec katolickiego księcia opawskiego Karola von Liechtenstein. W czasie wojny 30-letniej poparł wojska duńskie, dlatego przez komisję inkwizycyjną została nałożona na niego kara w wysokości 4 tysiące talarów. Żonaty z Barbarą (ur. 1600 – zm. Klimkovic, Koenigsberg

14.07.1667 r.), córką z drugiego małżeństwa Joachima sen. Bludowskiego z Dolnich Bludovic (Błędowice Dolne, Nieder Bludowitz), miał dwanaścioro dzieci (ośmiu synów i cztery córki), oprócz jednego syna – Kaspra, wszyscy zmarli w dzieciństwie.

Kasper (ur. 1625 – zm. Klimkovic, Koenigsberg 3.12.1665 r.) – odziedziczył Klimkovic (Koenigsberg) i Vitkov (Wigstadt). W 1656 roku wspólnie z ojcem zawarł porozumienie ze swoim kuzynem Fryderykiem Jerzym z Kończyc Wielkich (Gross Kuntschitz) o adopcji swojego syna Henryka Wilhelma. Było to zabezpieczenie dziedziczenia majątków Fryderyka Jerzego.

Kasper żonaty dwukrotnie: 1. (x 1655 r.) z Zuzanną Katarzyną (zm. po 1655 r.), córką Jana bar. Borka z Roztropic (Rostropitz), 2. z Anną Katarzyną (ur. 1647 –zm. 1691 r.), córką Adama Paczynskiego z Nogawczyc (Nogowschuetz), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Jana Jerzego von Stoltz z Gostonii (Simsdorf). Z drugą żoną miał trzech synów z których dwóch: Kasper jun. (ur. 28.10.1666 – zm. 26.06.1669 r.) i Mikołaj (ur. przed 29.09.1665 – zm. 29.10.1666 r.) zmarło w dzieciństwie. Jedynie wieku dorosłego dożył Henryk Wilhelm – założyciel linii hrabiowskiej (zob.)

- b) Ewa (ur. po 1595 – zm. 1624 r.) – żonę (x 1613 r.) Henryka syna Fryderyka von Larisch und Ellguth z Karviny (Karwina, Karwin).
- 2. Piotra – w 1574 roku kleryka w Ołomuńcu, następnie kanonika i scholastyka biskupiej kapituły ołomunieckiej, w 1580 roku przebywał w Rzymie. Zmarł 18.03.1590 roku na zamku Mirov na Morawach u swojego szwagra Jana Pawłowskiego, pochowany został w kaplicy biskupa Stanisława Pawłowskiego w Ołomuńcu.
- 3. Różę – żonę (x 1603 r.) Jerzego Guretzkiego von Kornitz z Wielkich Górek (Gross Gureck).
- 4. Magdalenę – żonę (x ok. 19.02.1586 r.) Jerzego Żigoty ze Slupska
- 5. Annę – żonę Jana Pawłowskiego (zm. po 1592 r.) właściciela lennego Ujezdu i Mirova na Morawach.
- 6. N. córkę – żonę (x 1576 r.) Franciszka von Gellhorn ze Starego Grodkowa (Alt Grottkau), właściciela Wielkich Ochab (Gross Ochab).
- 7. Mikołaja sen. I (zm. między 28.07.1608 a 1609 r.) – w 1577 roku zakupił Pawłowice (Pawlowitz) koło Pszczyny (Pless) a w 1585 roku (10.11.) sąsiednie Pielgrzymowice (Pilgramsdorf), po ojcu odziedziczył Dolni Suchą (Sucha Dolna, Nieder Suchau) z której zrobił swoją rezydencję. Dwukrotnie żonaty: 1. (x ok. 1578 r.) z Małgorzatą von Gellhorn ze Starego Grodkowa (Alt Grottkau), siostrą Franciszka von Gellhorn, 2. (x ok. 1590 r.) z Magdaleną, córką Kaspra von Pelchrzim z Pogórza (Pogorz). Z drugą żoną miał dwie córki i dwóch synów:

- a) Annę (zm. po 1642 r.) – żonę (x ok. 1609 r.) Jana Henryka Guretzkiego z Wielkich Górek (Gross Gurek) .
- b) Zuzannę – żonę (x ok. 1627 r.) Henryka Jaworskiego z Jaworza (Ermsdorf).
- c) Mikołaja sen. II (zm. 11.12.1664 r.) – odziedziczył Dolni Suchą (Sucha Dolna, Nieder Suchau) którą w 1609 roku (10.12.) sprzedał Krzysztofowi Rusetskiemu. W posagu żony otrzymał Kończyce Wielkie (Gross Kuntschitz), zamek w tej miejscowości przekształcił w swoją rezydencję. W 1630 roku (22.07.) nabył Heřmanice (Herzmanice, Herzmanitz), Vrbice (Wierzbica, Wirbitz) i Zablati (Zabłocie, Sablat). W latach 1636 – 1659 był marszałkiem ziemskim księstwa cieszyńskiego. Żonaty z Ewą, córką Fryderyka von Larisch und Ellguth z Karviny (Karwina, Karwin), wdową po Joachimie Bludowskim, po którym odziedziczyła Kończyce Wielkie (Gross Kuntschitz) i Rudnik (Rudnik), miał trzy córki i syna:
 - Rożynę – żonę (x przed 28.07.1654 r.) N. Martinkovskiego z Rozsecze.
 - Ewę (ur. 2.03.1613 r. – zm. Tworków, Tworkau 1655 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 17.02.1651 r., druga żona) z Wilhelmem bar. Borckiem (zm. 11.10.1641 r.) z Roztropic (Rostropitz), właścicielem Tworkowa (Tworkau) koło Raciborza (Ratibor), starostą księstwa wrocławskiego, 2. (x 17.02.1651 r.) z Wacławem von Reiswitz
 - Annę (zm. po 1673 r.) – żonę Bohuslava Sedlnitzkiego (zm. 26.11.1694 r.), właściciela Polskiej Ostravy
 - Fryderyka Jerzego (Jan) (zm. Kończyce Wielkie, Gross Kuntschitz 22.08.1668 r.) – właściciela Heřmanic (Herzmanice, Herzmanitz), Kończyc Wielkich (Gross Kuntschitz), Kaczyc (Katschitz) i Rudnika (Rudnik). W młodości, przed 1637 rokiem wyjechał do Francji. Na Śląsk wrócił około 1650 roku i przejął od ojca Kończyce Wielkie (Gross Kuntschitz). Na początku lat 60-tych zawarł umowę ze swoim kuzynem – Kasprem z Klimkovic (Koenigsbeerg) o wzajemnej adopcji synów. Po śmierci Kaspra w 1665 roku adoptował jego syna – Henryka Wilhelma (zob. linia hrabiowska). Aktywny ewangelik w 1654 roku przetłumaczył na język czeski postyllę Jana Hermanna. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Paryż 25.05.1638 r.) z Joanną, córką Stefana de Ferret. Żona z synem prawdopodobnie pozostała we Francji, 2. (ok. 1660 r.) z Judytą, córką Fryderyka Bludowskiego z Hażłacha (Haslach), z pierwszą żoną miał syna – Jerzego, z drugą - dwoje dzieci zmarłych po urodzeniu i N.

córkę – żonę Jerzego Goschitskiego właściciela Sierakowa (Schirokau) koło Lublińca (Lublinitz).

Syn Fryderyka Jerzego z pierwszego małżeństwa – Jerzy (Fryderyk) (ur. Paryż 19.09.1638 r.) mieszkał we Francji. Dopiero na wiadomość o śmierci ojca, w 1668 roku przyjechał na Śląsk, w 1672 roku wylegitymował się i w 1679 roku odziedziczył majątki. W 1685 roku był nadkomisarzem Górnego Śląska i w 1686 roku komisarzem ziemskim Górnego Śląsku. W przeciwieństwie do ojca był aktywnym katolikiem, na zamku w Kończycach Wielkich (Gross Kuntschitz) ufundował kaplicę. Zmarł przed 30.03. 1707 roku. Żona nie jest znana, być może była to Maria Eleonora von Barschki, wdowa po N. Lipowskim, miał ośmiu synów z których sześciu: Mikołaj, Jan Franciszek Józef, Fryderyk Jerzy Ignacy, Michał Leopold, Jerzy i Jerzy Franciszek wstąpiło do stanu duchownego. Pozostali – Fryderyk Jerzy Franciszek, Ludwik Fryderyk a także duchowny Mikołaj w 1707 roku (30.03.) podzielili się majątkiem ojca.

Fryderyk Jerzy Franciszek otrzymał zamek w Kończycach Wielkich (Gross Kuntschitz), dwa folwarki „Dubinski” i „Drzewienny”, młyn, część rzeki oraz połowę Kaczyc (Katschitz) i Rudnika (Rudnik). W 1720 roku był kancle rzem księstwa cieszyńskiego. Żonaty z Heleną, córką Karola bar. von Saint Genois dzieci nie miał.

Ludwik Fryderyk otrzymał część Kończyc Wielkich (Gross Kuntschitz), Kaczyc (Katschitz) i Rudnika (Rudnik). W latach 1723 – 1740 był właścicielem Trínca (Trzyniec, Trzynietz) a w 1747 roku odziedziczył (po zmarłym bracie ?) Kończyce Wielkie (Gross Kuntschitz). Żonaty (?) z N.N. otrzymał w posagu żony w 1716 roku Otrąbków (Ottrembau) który sprzedał w 1748 roku.

Trzeci z braci – duchowny Mikołaj został splecony w wysokości 8 tys. talarów.

- d) Jana jun.- właściciela Těrlicka Hornicho (Cierlicko Górne, Ober Tierlitzko). Od 1586 roku przebywał na dworze biskupa Stanisława Pawłowskiego, w 1590 roku był marszałkiem dworu biskupa. Żonaty (x ok. 1604 r.) z Ewą Rusetską von Eywan, miał córkę – Annę, żonę (x ok. 1632 r.) Achacego Gotschalkowskiego właściciela Kostkowic ((Kostkowitz) oraz syna – Wacława.

Wacław (ur. 1613 – zm. Górny Siemoradz, Ober Simorad 21.01.1681 r.) – w 1644 roku (14.12.) kupił majątek Brzegi (Brzehy) koło Cieszyna (Teschen) a w 1646 roku kupił Kisielów (Kisielau) i w 1647 roku – Lipowiec (Lippowetz). W 1649 roku

(21.01.) zamienił majątek Brzegi (Brzehy) na Górny Siemoradz (Ober Simorad) który stał się jego siedzibą. W 1651 roku był sędzią ziemskim księstwa cieszyńskiego a w 1664 roku – kanclerzem księstwa. Dwukrotnie żonaty: 1. z Ewą Gotschalkowską (zm. ok. 1664 r.), siostrą Karola z Dziegielowa (Dzingelau), 2. (x ok. 1673 r.) z Magdaleną Rymultowską von Kornitz. Prawdopodobnie z pierwszą żoną miał córkę – N., wspomnianą w dokumentach w 1663 roku, zaś z drugą – dwóch synów: Wacława Jerzego – w 1691 roku podpisał rezolucję stanów ewangelickich, oraz Krzysztofa – znanego z dokumentów z 1683 roku.

LINIA HRABIOWSKA

Syn Kaspra z Klimkovic (Koenigsberg) i Vitkova (Wigstahl) – Henryk Wilhelm (ur. 29.09.1655 r. – zm. Wrocław, Breslau 19.03.1739 r.) został w dzieciństwie zgodnie z umową adoptowany przez kuzyna ojca – Fryderyka Jerzego. W służbie wojskowej Habsburgów dosłużył się stopnia marszałka polnego wojsk cesarskich. Był członkiem cesarskiej rady wojennej i jakiś czas komendantem Głogowa (Glogau). W 1698 roku (27.04.) uzyskał tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf) ze zmianą herbu do którego włączony został herb swojej teściowej, ostatniej przedstawicielki starego śląskiego rodu von Drahotusch, jednocześnie w herbie rodowym figura kozła została zamieniona na kozicę. W 1709 roku (16.11.) otrzymał tytuł węgierskiego hrabiego. W latach 1709 – 1712 był posłem cesarskim na dworze rosyjskim a w 1716 roku posłem w Warszawie. Rycerz Orderu Orła Białego. Zgromadził olbrzymi majątek głównie zapisom krewnych i powinowatych przez co naraził się na liczne długotrwałe procesy. Po ojcu odziedziczył Klimkovic (Koenigsberg) i Vitkov (Wigstahl), wskutek odnalezienia się syna Fryderyka Jerzego, po przybranym ojcu odziedziczył tylko część majątków: Heřmanice (Herzmanice, Herzmanitz), Vrbice (Wierzbica, Wirbitz) i Muglinov (Muglinów, Muglinau), po swoim wujku Adamie hr. Paczenskim odziedziczył Raj (Raj, Roy), Konska (Końska, Konskau) i Zamarsk (Zamarsk), w posagu żony otrzymał państwo Kreuzenstein pod Wiedniem (Wien). Ze śląskich majątków stworzył w 1737 roku dwa fideikomisy: Klimkovic (Koenigsberg) w skład którego wchodziły Velka Polom (Gross Pohlom), Heřmanice (Herzmanice, Herzmanitz), Poruba (Poręba, Poremba), Polanka (Polanka), Vrbice (Wierzbica, Wirbitz), Hrušov (Gruszów, Hruschau) i Polska Ostrava (Polska Ostrawa, Polnisch Ostrau) oraz fideikomis Piotrowice (Gross Peterwitz) z majątkami: Czechy (Tschechen), Pełcznica (Polsnitz), Budziszów Mały (Polnisch Baudiss), Szymanowice (Schoenbach) i Jakubkowice (Jakobsdorf) na Dolnym Śląsku. Żonaty (x Wiedeń, Wien 14.12.1698 r.) z Marią Szarlottą (ur. 1670 – zm. Wrocław, Breslau 13.04.1747 r.), córką Gilberta hr. von Saint-Hilaire z Kreuzenstein koło Wiednia i Rozyny Józefy bar. von Drahotusch, miał dziewięćoro dzieci:

1. Józefę Marię Henrykę (ur. Klimkovic, Koenigsberg 1699 – zm. Wiedeń, Wien 1716 r.) – zmarłą w młodości;

2. Józefa Marię Leopolda Adama Kaspra – założyciela starszej podlinii czesko – austriackiej z Klimkovic (Koenigsberg) – zob.
3. Józefę Marię Rożynę Antoninę (ur. Klimkovic, Koenigsberg 22.07.1701 r. – zm. Głogów, Glogau 1735 r.) – pierwszą żonę Jana Franciszka I bar. von Fernemont (zm. 1740 r.), II ordynata majoratu Sława (Schlawe) na Dolnym Śląsku.
4. Marię Józefę (ur. 1702 – zm. 1703 r.) – zmarłą w dzieciństwie.
5. Józefę (ur. Cieszyn, Teschen 1706 – zm. 1709 r.) – zmarłą w dzieciństwie pochowana w Cieszynie (Teschen).
6. Józefa (ur. 1707 – zm. 1711 r.) – zmarły w dzieciństwie, pochowany w Wiedniu (Wien).
7. Baltazara (ur. Cieszyn, Teschen 1708 – zm. 1709 r.) – pochowany w Cieszynie (Teschen).
8. Józefa Marię Baltazara – założyciela młodszej podlinii austriacko – węgierskiej – zob.
9. Marię Józefę (ur. 1711 – zm. 1788 r.) – żonę (x Klimkovic, Koenigsberg 1.06.1729 r.) Rudolfa Józefa Sobek hr. von Kornitz, bar. von Rauthen.

1. Podlinia starsza czesko – austriacka z Klimkovic (Koenigsberg)

Józef Maria Leopold Adam Kasper Reichsgraf Wilczek Frei- und Panierherr von Guttenland und Hultschin (ur. Klimkovic, Koenigsberg 27.07.1700 – zm. Wiedeń, Wien 1.03.1777 r.) – tajny radca dworu cesarskiego, został I ordynatem fideikomisu Klimkovic (Koenigsberg). Żonaty (x Wiedeń, Wien 3.08.1734 r.) z Marią Fryderyką Reichgr. zu Oettingen-Spielberg, córką księcia Franciszka Alberta von Oettingen-Spielberg (ur. 17.04.1714 – zm. Wiedeń, Wien 30.11.1777 r.) miał dwanaścioro dzieci: osiem córek i czterech synów. Z córek:

1. Maria Józefa (ur. Wiedeń, Wien 26.06.1735 – zm. Innsbruck 12.02.1810 r.) – dama dworu cesarskiego była żoną (x Wiedeń, Wien 2.01.1755 r.) Józefa hr. von Thurn und Taxis (ur. 20.01.1739 – zm. 1.03.1799 r.) tajnego radcę dworu.
2. Maria Anna (ur. Wiedeń, Wien 20.07.1736 – zm. Wiedeń, Wien 16.07.1807 r.) – żoną (x 22.09.1768 r.) Adama Franciszka hr. von Sternberg (zm. 19.09.1789 r.).
3. Maria Józefa Augustyna (ur. 28.08.1737 r.) – żona (x 1761 r.) Jana Antoniego von Hardegg (ur. 20.07.1737 r.).
4. Maria Józefa Teresa (ur. Wiedeń, Wien 28.08.1739 – zm. Wiedeń, Wien 12.09.1776 r.) – żona (x 16.10.1764 r.) Jana Erdmanna hr. von Tenczin (zm. 1803 r. pochowany w Raciborzu, Ratibor) z Szymiszowa (Schmischow) na Górnym Śląsku.
5. Maria Józefa Antonia (ur. 23.02.1743 r.) – zmarła w dzieciństwie.
6. Małgorzata (ur. 1746 r.) – zakonnica w Innsbrucku.
7. Maria Małgorzata (ur. 1747 – zm. 22.11.1812 r.) – żona majora wojsk cesarskich Józefa von Kreysen (ur. 1745 – zm. 30.11.1803 r.).

8. Maria Antonina (ur.24.08.1754 r.) – druga żona (x po 1771 r.) Maksa Franciszka hr. von und zu Daun (ur. 3.10.1721 – zm. 1790 r.) (Pierwszą jego żoną była Maria Józefa hr. Wilczek z podlinii austriacko - węgierskiej).

Z czterech synów, trzech zmarło w dzieciństwie: Józef Maria Henryk (ur. 16.08.1738 r.), Józef Antoni Maria Kasper (ur. 24.11.1740 r.) i Józef Antoni Maria Błażej (ur.3.02.1742 r.).

Wiek dojrzały osiągnął tylko Franciszek Józef (ur. 4.10.1748 – zm. 27.09.1834 r.) – II ordynat fideikomisu Klimkovic (Koenigsberg), starosta Górnej Austrii. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 26.05.1777 r.) z Marią Antonią (ur. 28.04.1755 – zm. 9.02.1783 r.), córką Ernesta Gwido hr. von Harrach, 2. (x 13.09.1784 r.) z Marią Teresą Krescencją księżną zu Oettingen-Spielberg (ur. 17.11.1763 – zm. 30.04.1837 r.), córką księcia Antoniego Ernesta zu Oettingen-Spielberg. Z pierwszą żoną miał sześć córek, z drugą dwóch synów z których większość zmarła w dzieciństwie: Józefę Marię (ur. 1777 – zm. 2.10.1780 r.), Marię Józefę (ur. 1779 – zm. 25.01.1789 r.), Marię Antonię (ur. 1780 r.) i Fryderykę (ur. 1779 – zm. 4.08.1790 r.). Maria Anna (ur. 18.02.1781 – zm. 12.03.1850 r.) była żoną (x 7.01.1803 r.) Antoniego hr. Sedlnitzkiego von Choltitz (ur. 4.12.1776 – zm. 9.03.1850 r.), starostą księstwa opawskiego.

Maria Karolina (ur. 29.11.1782 – zm. 14.05.1864 r.) – żoną (x 14.04.1809 r.) Adriana hr. des Enfants d'Avernas (ur. 3.05.1771 – zm. 28.04.1862 r.). Z synów – Antoni (ur. 20.07.1785 – zm. 7.04.1829 r.) nie był żonaty.

III ordynatem został syn Franciszka Józefa z drugiego małżeństwa – Stanisław (Franciszek) (ur. 24.11.1792 – zm. 23.03.1847 r.). Żonaty (x 25.06.1822 r.) z Gabrielą (ur. 21.06.1802 – zm. 11.07.1890 r.), córką Judy Tadeusza bar. von Reisach miał pięcioro dzieci:

1. Marię Teresę (ur.22.05.1823 – zm. 23.06.1898 r.) – damę dworu cesarskiego, żonę (x 20.05.1887 r.) Antoniego hr. von Goeos (ur. 4.08.1816 – zm. 20.05.1887 r.), starostę Karyntii.
2. Eleonorę (ur. 18.09.1825 – zm. 16.09.1850 r.) – żonę (x 19.09.1844 r.) Otto hr. von Abensperg und Traun (ur. 14.09.1818 – zm. 9.01.1854 r.).
3. Jana Nepomucena Józefa Marię Stanisława Tadeusza Ambrożego Angelikusa Błażeja (ur. Wiedeń, Wiedeń 12.03.1837 – zm. Wiedeń, Wiedeń 27.01.1929 r.) – IV ordynata Klimkovic (Koenigsberg), tajnego radcę dworu cesarskiego, rycerza Orderu Złotego Runa, członka Cesarskiej Akademii Nauk w Wiedniu (Wien). Oprócz fideikomisu był właścicielem majątków w Dolnej Austrii: Kreuzenstein, Seebarn, Tresdorf. Żonaty (x Wiedeń, Wiedeń 16.05.1858 r.) z Emmą (ur. Padwa 18.08.1833 – zm. Wiedeń, Wiedeń 26.08.1924 r.), córką Giordano hr. Emo-Capodilista, miał czworo dzieci:
 - a) Marię Józefę Gabrielę (ur. Paryż 24.12.1858 r.) – damę dworu cesarskiego, żonę (x Wiedeń, Wiedeń 20.09.1881 r.) Rudolfa Ferdynan-

- da Józefa księcia Kinsky von Wchinitz und Tettau (ur. Wiedeń, Wien 11.12.1859 – zm. Lissa a. Elbe 13.03.1930 r.).
- b) Marię Elżbietę Józefę (ur. Wiedeń, Wien 24.11.1859 r.) – żonę (x Wiedeń, Wien 21.11.1877 r.) Rudolfa hr. Kinsky von Wchinitz und Tettau (ur. 31.03.1854 – zm. 25.05.1921 r.).
- c) Jana (Hans) jun. Marię Józefa Jana (Johann) Antoniego (ur. Wiedeń, Wien 12.03.1861 – zm. Wiedeń, Wien 3.09.1929 r.) – V ordynata fideikomisu oraz właściciela majątków w Austrii. Żonaty (x Wiedeń, Wien 21.01.1884 r.) z damą dworu cesarskiego Elżbietą hr. von Kinsky (ur. Choczeń 4.07.1865 r.), córką księcia Ferdynanda Kinsky von Wchinitz und Tettau, miał czworo dzieci:
- Jana Nepomucena Marię Józefa Grzegorza (ur. Heřmanův Městec 17.11.1884 r.) – VI ordynata fideikomisu oraz właściciela majątków w Austrii, rycerza zakonu kawalerów maltańskich. Żonaty (x Praga 16.10.1912 r.) z Teresą (ur. Falkenau 5.07.1892 r.), córką Erweina hr. von Nostitz-Rieneck, miał pięcioro dzieci: Jana Nepomucena Erweina Marię Józefa Ferdynanda Nikomedesa Eustachego (ur. Falkenau 15.09.1913 r.), Emmę Franciszkę Elżbietę Amalię Marię Benedyktynę (ur. Meran 16.04.1916 r.) – żonę (x Wiedeń, Wien 8.01.1935 r.) Ferdynanda hr. Abensperg und Traun, Amalię Teresę Elżbietę Marię Józefę Benedyktynę (ur. Wiedeń, Wien 22.09.1917 r.), Teresę Franciszkę Marię Gracjanę (ur. Měšice 1.06.1920 r.) i Elżbietę Łucję Marię Gracjanę (ur. Měšice 1.06.1920 r.) (bliźniaczki).
 - Karola Boromeusza Ferdynanda Feliksa Józefa Marię (ur. Wiedeń, Wien 21.05.1888 r.) – doktora filozofii.
 - Ferdynanda Marię Józefa Wilhelma (ur. Dobroslavice 28.05.1893 r.) – doktora prawa, rycerza zakonu kawalerów maltańskich. Żonaty (x Wiedeń, Wien 8.01.1921 r.) z Norą (ur. Wiedeń, Wien 18.12.1888 – zm. Vitkovice 26.03.1923 r.), córką Zdenka hr. Kinsky von Wchinitz und Tettau, miał córkę – Georginę Norbertę Joannę Ferdynandę Alojzję Antonię Marię Rafaelę (ur. Graz 24.10.1921 r.).
 - Łucję Emmę Antonię Marię Józefę (ur. Seebam 9.06.1895 r.) – żonę (x Wiedeń, Wien 15.10.1918 r.) Józefa Erwina hr. zu Koenigsegg-Aulendorf.
- d) Marię Józefę Łucję Angelę Beatryks Ksawerę (ur. Wiedeń, Wien 30.11.1862 r.) – damę dworu cesarskiego, żonę (x Wiedeń, Wien 16.02.1895 r.) Józefa hr. Palffy ab Erdoed (ur. 8.09.1853 – zm. Davos 22.01.1920 r.).

4. Marię Paulinę Józefę (ur. 19.08.1829 – zm. 18.09.1894 r.) – damę dworu cesarskiego, żonę (x 6.05.1850 r.) Moryca hr. Palffy ab Erdoed (ur. 12.07.1812 – zm. 14.09.1850 r.) marszałka polnego wojsk austriackich.
5. Luizę (ur. 25.02.1841 – zm. 20.11.1853 r.) – zmarłą w dzieciństwie.

2. Podlinia młodsza austriacko – węgierska

Młodszy syn Henryka Wilhelma – Józef Maria Baltazar Reichsgraf Wilczek Frei- und Panierherr von Guttenland und Hultschin (ur. 1710 – zm. 10.06.1787 r.) otrzymał drugi fideikomis – Piotrowice, złożony z majątków czeskich i częściowo śląskich. Jednak już jego synowie nie posiadali go a majątki mieli na terenie Austrii i później na Węgrzech. Józef Maria Baltazar – rycerz Orderu św. Wacława, był tajnym radcą dworu cesarskiego i nadkomisarzem wojennym. Żonaty (x 3.08.1734 r.) z Marią Antoniną (ur. 1710 – zm. 3.06.1787 r.), córką Franciszka Karola I hr. Kotulinskiego z Kotulina (Kottulin) z linii morawskiej, miał troje dzieci:

1. Józefa Jana (ur. 18.06.1738 – zm. 2.02.1819 r.) – rycerza Orderu Złotego Runa, tajnego radcę dworu cesarskiego, marszałka dworu żony arcyksięcia Ferdynanda, przedstawiciela cesarza w Italii, prezydenta Mediolanu i posła cesarskiego w Neapolu. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 10.09.1787 r.) z Marią Teresą hr. von Clary-Aldringen (zm. 1790 r.), córką księcia Franciszka Wacława Clary-Aldringen. 2. (x 1798 r.) z Ludwiką Beatryks (ur. 8.10.1770 – zm. 4.10.1836 r.), która wyszła ponownie za mąż (x 1820 r.) za hr. Almasy von Zsadaný. Z drugą żoną miał tylko córkę – Luizę (ur. 10.04.1800 – zm. 23.10.1876 r.).
2. Marię Józefę (ur. 1741 – zm. 24.03.1771 r.) – żonę (x 17.04.1768 r.) Maksa Franciszka hr. von und zu Daun (ur. 3.10.1721 – zm. 1790 r.), który po jej śmierci ożenił się ponownie z Marią Antoniną hr. von Wilczek z podlinii czesko – austriackiej.
3. Józefa Augusta (ur. 2.08.1746 – m zm. 14.07.1828 r.) – marszałka polnego wojsk austriackich. Żonaty (x 17.11.1787 r.) z Rozalią von Schulz (ur. 12.02.1760 – zm. 4.04.1831 r.) miał cztery córki i syna:
 - a) Teresę (ur. 1788 – zm. 14.02.1847 r.).
 - b) Mariannę (ur. 1792 – zm. 20.09.1869 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. z Janem hr. Nobili (zm. 11.10.1823 r.), marszałkiem polnym wojsk cesarskich i komendantem twierdzy Padwa, 2. z Antonim bar. von Weber (zm. 28.11.1852 r.).
 - c) Joannę (ur. Praga 19.10.1793 – zm. Praga 23.11.1869 r.) – żonę Jana Lexa bar. von Aerenthal (ur. 30.07.1770 – zm. 17.10.1845 r.), wiceprezydenta sądu ziemskiego w Pradze, właściciela Skalic w Czechach
 - d) Zofię (ur. 1797 – zm. 28.11.1859 r.) – żonę Piotra Ritter von Mertens (zm. 7.12.1828 r.), wiceprezydenta kamery dworskiej.

Jedyny syn Józefa Augusta – Fryderyk (ur. 14.07.1790 – zm. 3.02.1861 r.), właściciel Walkersdorf w Dolnej Austrii, był gubernatorem Tyrolu i Vorarlbergu. Żonaty (x 18.05.1818 r.) z Franciszką de Paulą (ur. 22.05.1798 – zm. 21.08.1863 r.), córką Ignacego hr. Chrinskiego von Ledske, miał jedenaścioro dzieci:

1. Henryka Wilhelma (ur. Wiedeń, Wien 2.03.1819 – zm. Felsoe-Szemered 24.03.1884 r.) – sekretarza dworu cesarskiego. Żonaty (x Felsoe-Szemered 1.05.1841 r.) z Malwiną (ur. Felsoe-Szemered 29.12.1822 – zm. Felsoe-Szemered 13.12.1878 r.), córką Edwarda hr. Stainlain-Saalenstein, miał pięcioro dzieci:

- a) Edwarda Fryderyka (ur. Felsoe-Szemered 13.12.1842 – zm. Peczel 17.10.1897 r.) – żonaty (x Acsa 15.05.1871 r.) z Anną (ur. Peczel 10.06.1845 – zm. 5.03.1911 r.), córką Stefana bar. Prónay de Tót Próna et Blathnicze, miał czworo dzieci:

- Annę Zuzannę (ur. Erdoekuert 27.03.1872 r.) – żonę (x Budapeszt 21.01.1902 r.) Juliusza hr. Ambrozy-Seden, właściciela licznych majątków.
- Henryka Wilhelma (ur. 19.05.1873 r.) – doktora prawa, żonatego (x 26.02.1900 r.) z Anną (ur. Zsadany 15.04.1875 r.), córką Tassilo hr. Almasy.
- Fryderyka Alfreda (ur. Erdoekuert 25.11.1874 r.) – doktora prawa, zastępcę notariusza komitatu Hont, żonatego (x Graz 27.10.1903 r.) z Martą Latinovics von Borsód (ur. 27.10.1884 – zm. 22.03.1925 r.). Miał troje dzieci: Marianę Leontynę Paulinę Andreę Małgorzatę (ur. 5.06.1905 r.) – żonę (x 29.04.1930 r.) Ladislaua Vegh de Vereb, Elżbietę Paulinę Karolinę Reginę Ifigenię (ur. Budapeszt 8.11.1906 – zm. Graz 31.10.1909 r.) i Henryka (ur. 1.12.1912 r.)
- Marię Ifigenię (ur. Erdoekuert 19.12.1876 r.) – żonę (x Graz 23.09.1897 r.) Utz hr. von Zedwitz (ur. 31.05.1851 r.)

- b) Marię Paulinę (ur. 12.12.1845 r.).

- c) Paulinę Gabriełę (ur. Felsoe-Szemered 29.05.1847 r.) – właścicielkę majątków: Endrefalu, Told i Karancs-Apathfalva, żonę (x Szemered 1.05.1868 r.) Ignacego hr. Chorinskiego von Ledske oficera wojsk austriackich (ur. 16.04.1846 – zm. Salzburg 10.05.1896 r.).

- d) Henryka Fryderyka (ur. 7.08.1852 – zm. Fuelek 10.01.1894 r.) – sekretarza węgierskiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, żonatego (x Bagota 15.04.1880 r.) z Gabriellą (ur. 20.01.1850 r.), córką Pawła Ordódy von Ordód.

- e) Ryszarda (ur. 3.04.1849 r.)

2. Gustawa Adolfa (ur. 17.05.1821 – zm. Wiedeń, Wien 12.11.1898 r.) – radcę ministerstwa. Żonaty (x 8.04.1888 r.) z Bertą Szapiro (zm. Wiedeń, Wien 5.10.1918 r.), miał dwie córki:

- a) Marię Gabrielę (ur. 18.07.1889 r.).
- b) Biankę (ur. 21.04.1892 – zm. 10.02.1921 r.)
- 3. Zofię (ur. 21.04.1823 – zm. 3.04.1862 r.).
- 4. Gabrielę (ur. 13.01.1825 r.).
- 5. Henriettę (ur. 15.09.1826 – zm. 19.04.1853 r.) – żonę (x 15.08.1850 r.) Henryka hr. des Enfants d'Avernas (ur.20.12.1814 – zm. 13.08.1901 r.), który po jej śmierci ożenił się z siostrą – Marią.
- 6. Marię (ur. 3.10.1828 – zm. 8.06.1895 r.) – drugą żonę (x 6.10.1864 r.) swojego szwagra Henryka hr. des Enfants d'Avernes (zob. pkt 4)
- 7. Alfreda (ur.28.07.1831 – zm. 18.01.1853 r.)
- 8. Franciszkę de Paulo Sydonię (ur. 30.09.1833 r.)
- 9. Fryderyka (ur. 29.06.1836 – zm. 6.06.1861 r.)
- 10. Rozalię (ur. 18.07.1838 – zm. 5.07.1863 r.).
- 11. Blankę (ur. 1.05.1844 – zm. 26.11.1859 r.)

LINIA PRUSKA

Na terenie Prus mieszkali potomkowie Franciszka Macieja (?). Jego wnuk – Andrzej Wilczek (zm. Koźle, Cosel 2.01.1750 r.) był burmistrzem Koźla (Cosel). W 1769 roku (10.10.) syn Andrzeja – Maciej Wilczek uzyskał potwierdzenie starego szlachectwa (nobilitacja ?) a w 1787 roku (29.03.) potwierdzenie tytułu barona z predykatem „von Gutten Lande”. Herb baronowskiej linii pruskiej posiadał inne barwy: na czerwonej tarczy skaczący brunatny kozioł. Pod koniec XVIII wieku posiadał państwo Racibórz (Ratibor) które sprzedał w 1790 roku. Żonaty z Dorotą Kufka miał podobno dwadzieścioro sześcioro dzieci (?), z których znani są: Maciej Gustaw Stanisław (ur. 28.02.1760 r.), Józef Hiacent (ur. 14.08.1761 r.), Paweł Antoni (ur. 31.04.1764 r.), Emanuel Amadeusz Szymon (ur. 26.10.1766 r.), Antoni Maciej Teodor (ur. 9.11.1767 r.), Franciszek (ur. 25.11.1775 r.) i Dorota (ur. 17.01.1778 r.).

W XIX i XX wieku żyło potomstwo Józefa Hiacenta, nie używało predykatu: Hermann Karol Ernest Moryc bar. von Wilczek (ur. Polkowice, Polkwitz 1.09.1836 r.) – pruski generał piechoty był komendantem Kolonii (Koeln). Trzykrotnie żonaty 1. (rozwód) z Jacqueline Krystyną Fryderyką Gerhardyną Maksymilianą Henryką d'Hervaud Bigot de Villedary (ur. 1845 r.), 2. (x Flensburg 28.09.1881 r.) z Agnieszką Warder (zm. Poczdam, Potsdam 215.08.1883 r.), 3. (x Altenfaehre, Rugia 15.07.1890 r.) z Antonią von Muehlenfels (ur. Neuhoof, Meklemburgia 1.08.1844 r. – zm. Berlin 8.02.1892 r.), z pierwszą żoną miał trzech synów i z drugą dwie córki:

- 1. Jacques Józefa Karola Chrystiana (ur. Cleve 14.09.1866 r.) – oficera wojsk niemieckich.
- 2. Ernesta Hermanna Benno Kurta (ur. Goslar 8.01.1868 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x Głogów, Glogau 21.05.1895 r.) z Małgorzatą Hesse, miał syna – Horsta Hermanna (ur. Berlin 1.03.1896 r.).

3. Kuno Karola Jerzego Alfreda Gustawa (ur. Poczdam, Potsdam 28.10.1872 r.) – komendanta Akademii Wojennej.
4. N. córkę (ur. Poczdam, Potsdam 5.08.1882 r.).
5. N. córkę (ur. Poczdam, Potsdam 19.08.1883 r.)

LINIA POLSKA

W Polsce oprócz linii krakowskich mieszczan potomków Stanisława Przedbora z drugiej połowy XV wieku, Wilczkowie pojawiali się wielokrotnie, jednak nic pewnego o nich nie wiemy. Podobno jakiś przedstawiciel tego rodu uzyskał w 1734 roku (13.01.) indygenat polski. Polskie źródła tego nie potwierdzają. W XIX wieku w Wielkopolsce byli znani Wilczkowie z linii pruskiej.

Ze Śląska austriackiego przybył do Polski w 1830 roku N. Wilczek ze swoim synem, który brał udział w polskim powstaniu styczniowym w 1863 roku. Syn powstańca – Henryk von Wilczek und Gutenland, urodzony jeszcze na Śląsku, kupił w Galicji majątek Samokłęski koło Jasła. Zmarł w 1902 roku i pochowany został w Barwinku na przełęczy dukielskiej. Żonaty z Ernestyną von Siegert miał trzech synów: Aleksandra, Henryka i Fryderyka.

Aleksander – oficer ułanów wojsk austriackich, żonaty z N. Tabaczyńską, miał syna – Aleksandra jun. – oficera 1 Pułku Ułanów Krechowieckich wojsk polskich w Augustowie w woj. białostockim.

Henryk (zm. przed 1910 r.) – brat Aleksandra, był oficerem ułanów wojsk austriackich.

Trzeci z braci – Fryderyk, w okresie międzywojennym mieszkał w Kaliszu. Jego żona N. von Milde zmarła w 1934 roku (11.12.) i została pochowana na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie. Miał dwóch synów: Henryka – oficera artylerii wojsk polskich w Krakowie i Emeryka – oficera piechoty wojsk polskich również w Krakowie.

W powiecie jasielskim na Podkarpaciu, Samokłęski oraz Krajowice posiadali Wilczkowie do 1945 roku.

Wilczkowie galicyjscy używali tytułu baronów i twierdzili, że pochodzą z linii Macieja z Kończyc Wielkich (Gross Kuntschitz) w księstwie cieszyńskim. Jednak obszerne materiały genealogiczne tej linii nie potwierdzają istnienia Macieja.

Źródła:

Sinapius t. II s. 272-273

Zedlitz t. IV s. 335-336

Błażek t. II s. 143, t.IV s. 102-104

Pilnaček t. V s. 1362

Doerr s. 216

CDS t. I s. 72-73 nr. 68, t. VI s.42-43 nr 150

Cetwiński s. 57, tabl. 10

Genealog. Handbuch... s. 795-796

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 73:1900 s. 914-915; Jg 83:1910 s. 1027-1028

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha Jg 51:1901 s. 867

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 203-206

Pilnaček J.: Die Aelteste Genealogie der Grafen Wilczek. Wien 1936

Szersznik L.J.: Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego. Cieszyn 2004 s. 200 (myli z Welczkami)

GENEALOGIA

I. Początki rodu Wilczków.

Wilk (Lupus)

II poł. XIII w.

|

Przedbor Lupus Wilczek ur. ok. 1280 r. 1316 r. – świadek dok. ks. Władysława kozielskiego Stanisław Przedbor przeniósł się do Krakowa 1438 r. – czł. rady m.Krakowa <u>patrycjuszowska</u> <u>linia krakowska</u>	N. Wilczek z Chechła 1320 r. – świadek dok. ks. Władysława kozielskiego	N. Wilczek ur. ok. 1300 r. 1300 – 1370 r. ks. kozielskie	Peczo ur. ok. 1310 - zm. po 1357 r. przebywał na dworze ks. Konrada oleśnickiego wł. Stradomi 1357 r. – sprzed.
--	---	---	---

II. Wilczkowie z Dobre Zemice (Guttenland).

1. Początki i podział na linie.

N. Wilczek

XV w.

wł. Dolnich Bludovic

i Dobrych Zemic

(Dobra k. Frydka)

|

Mikołaj
Wł. Dolnich Bludovic
|
Bludowscy
herbu Koziół

Jan
pocz. XV w. – wł. Dobrych Zemic
służył w wojsku (?) ks. raciborskiego
Jana II Żelaznego
1413-1431 r. – w armii krzyżackiej
|

Krzysztof
1467-1473 r. – w ks. cieszyńskim

Mikołaj
ur. ok. 1410 – zm. przed 1451 r.
wł. Dobre Zemice
1440-1441 – starosta Głubczyc
ż. Niza Tunkel z Równego
2o voto v. Baruth
|

Baltazar
ur. ok. 1440-1450 – zm. 20.01.1531 r.
1486 r. – kup. Velky Ujezd i Lipnik
1497 r. – kup.państwo Hlučín
1506 (1.04.) – baron”Wilczek v. Dobra
Zemice, Frei- u. Panierherr v.
Guttenland u. Hultschin”
1515 r. – kup. Dzierżkowice
i państwo Wodzisław Śl.
1518 r. – kup. Rozumice,
1520 r. – kup. Chuchelną,
1522 r. – kup. dwór w Opawie,
1527 r. – kup. dom w Raciborzu,
1528 r. sprzed. państwo Wodzisław Śl.
ż. 1. Barbara Scheliha z Rzuchowa i Borucina
(zm. ok. 1500 r. ?)
2. (x ok. 1503 r.) Katarzyna Pogh v. Merghes
(zm. ok. 1514 r.)
Dzieci nie miał – majątki przejęli bratankowie
z linii baronowskiej Melchiora.

Melchior
|
linia baronowska
(zob.)

2. Linia baronowska Melchiora.

Melchior
s. Mikołaja
ur. ok. 1450 – zm. 1.04.1506 r.
ż. Anna Karwinska
z Karwiny
|

Melchior jun
ur. ok. 1490 –

Mikołaj
ur. ok.1490 -

Róża
ur. ok. 1496 –

zm. 1.01.1531 r. odziedziczył majątki stryja współwł. Hlučina i Wodzisławia Śl.	zm. Czechowice ok. 1544 r. odziedziczył majątki stryja – wł. wszystkich jego majątków ż. (x ok. 1528-1536 r.) Katarzyna Czelo z Czechowic 	zm. 1515 r. m. Ernest Tworkowski v. Krawarn wł. Raduń
Kasper sen. ur. ok. 1528 - zm. 1582 r. 1557 r. – wł. Bielska przed 1577 r. sprzedał 1577 r. – kup. Německą Lutyně 1577 r. – marszałek ziemski ks. cieszyńskiego ż. Anna Rudska (zm. po 1588 r.) 	Jan zob. 1587 r. – odziedziczył <u>potomstwo</u>	Krzysztof ur. ok. 1530 r. a) Katarzyna ur. po 1530 r. m. (x 1571 r.) Stanisław Porembski (zm. 1581 r.) z Poręby podstarości oświęcimski b) Anna zm. po 1587 r. m. Mikołaj Porembski z Poręby (brat Stanisława) c) N. (Magdalena?) m. (x ok. 1569 r.) Mikołaj Rudski marszałek dworu ks. cieszyńskich
Mikołaj zm. przed 19.08.1582 r. dworzanin biskupa ołomu- nieckiego	Kasper jun. zm. ok. 1590 r. ż. (x 1586 r.) Magdalena Kloch (małżeństwo nie uznane) Zofia m. (x ok. 1581 r.) Mikołaj Blacha z Łubia	b) Zofia m. Jan Zaturecki Górnych Węgier (Słowacja) c) Magdalena 1582 r. – dama dworu książąt cieszyńskich d) Elżbieta m. Jerzy Sobek v. Kornitz wł. Konskej (zm. 24.02.1609 r.)

2b. Potomstwo Jana – syna Mikołaja.
(tylko dorośli)

Jan
s. Mikołaja
ur. ok. 1528 – zm. Czechowice 8.04.1569 r.
wł. Czechowic i cz. Stonawy
ż. Anna Starowieyska
(zm. po 1590 r.)
|

Jen sen. ur. 1550 - zm. 26.12.1613 r.	Piotr zm. 18.03.1590 r. kanonik i scholastyk ołomunieckiej kapituły biskupiej	Mikołaj sen. I zm. między 28.07.1608 a 1609 r. 1577 r. – kup. Pawłowice i Pielgrzymowice wł. Dolni Suchej ż. 1. (x ok. 1578 r.) Małgorzata v. Gellhorn ze Starego Grodkowa i Wielkich Ochab 2. (x ok. 1590 r.) v. Pelchrzim z Pogórza	córki: a) Róża m. (x 1603 r.) Jerzy Guretzki v. Kornitz z Wielkich Górek b) Magdalena m. (x ok. 19.02.1586 r.) Jerzy Żigota ze Słupska c) Anna m. Jan Pawłowski (zm. po 1592 r.) wł. Ujezdu i Mirova d) N. m. (x 1576 r.) Franciszek Gellhorn ze Starego Grodkowa wł. Wielkich Ochab	
Mikołaj jun. ur. 1592 - zm. Klimkovic 21.07.1661 r. wł. Klimkovic 1619 r. kup. Vitkov ż. Barbara Bludsowska h. Kozieł z Dolnich Bludovic (ur. 1600 - zm. Klimkovic 14.07.1667 r.) Kasper ur. 1625 - zm. Klimkovic 3.12.1665 r. wł. Klimkovic i Vitkova ż. 1. (x 1655 r.) Zuzanna Katarzyna bar. Borek z Roztropic (zm. po 1655 r.) 2. Anna Katarzyna Paczynska z Nogawczyc Henryk	Ewa ur. po 1595 - zm. 1624 r. m. (x 1613 r.) Henryk v. Larisch u. Ellguth z Karviny Fryderyk Jerzy zm. Kończyce W. 22.08.1668 r. wł. Heřmanic, Kończyce W., Kaczyc i Rudnika ż. 1. (x Paryż 25.05.1638 r.) Joanna de Feret 2. (x ok. 1660 r.) Judyta Bludowska z Hażłacha 	Mikołaj sen. II zm. 11.12.1664 r. wł. Dolni Suchej, Kończyce W., 1636-1659 r. - marszałek ziemski ks. cieszyńskiego ż. Ewa v. Larisch u. Ellguth z Karviny 1o voto Bludowska wł. Kończyce W. i Rudnika córki: a) Rozyna m. (x przed 28.07.1654 r.) N. Martinkowski z Rozseče b) Ewa ur. 2.03.1613 - zm. Tworków 1655 r. m. 1. (x 17.02. 1651 r.) Wilhelm	Jan jun. wł. Těrlicka Hornicho dworzanin biskupa Pawłowskiego 1590 r. – marszałek dworu ż. (x ok. 1604 r.) Ewa Rusetska v. Eywan Wacław ur. 1613 - zm. Górny Siemoradz 21.01.1681 r. 1644 r. – kup. Brzegi, 1646 r. – kup. Kisielów, wł. Górnego Siemoradza 1651 r. – sędzia ziemski ks. cieszyńskiego 1664 r. – kanclerz księstwa ż. 1. Ewa Gotschalkowska z Dzięgielowa (zm. ok. 1664 r.)	córki: a) Anna zm. po 1642 r. m. (x ok. 1609 r.) Jan Henryk Guretzki b) Zuzanna m. (x ok. 1627 r.) Henryk Jaworski z Jaworza Anna m. (x ok. 1632 r.) Achacy Gotschalkowski wł. Kostkowic

Wilhelm		bar. Borck	2. (x ok. 1673 r.) Magdalena
		z Roztropic	Rymultowska v. Kornitz
<u>Linia</u>		(zm. 11.10.1641 r.)	
<u>Hrabiowska</u>		wł. Tworkowa	
(zob.)		starosta	Wacław
		ks. wrocławskiego	Jerzy
Jerzy	N. córka	2. (x 17.02.1651 r.)	znany
ur. Paryż	m. Jezry	Wacław v. Reischwitz	z dok.
19.09.1638 -	Goschitzki	c) Anna	1691 r.
zm. przed	wł. Sierakowa	zm. po 1673 r.	
30.03.1707 r.		m. Bohuslav	
odziedziczył		Sedlnitzki	
maj. ojca		wł. Polskiej Ostrawy	
nadkomisarz		(zm. 26.11.1694 r.)	
ziemski Górnego			
Śląska			
z N.N.			
(Maria Eleonora			
v. Barschki ?)			
duchowni:	Fryderyk	Ludwik	
1) Mikołaj	Jerzy Franciszek	Fryderyk	
2) Jan Franciszek Józef	wł. zamku	wł. Kończyc W.,	
3) Fryderyk Jerzy Ignacy	w Kończycach W.,	połowę Kaczyc i Rudnika	
4) Michał Leopold	folwarków: „Dubinski”	1723-1740 r. – wł.	
5) Jerzy	i „Drzewienny”	Trinca	
6) Jerzy Franciszek	młyna, połowę	z. N.N.	
	Kaczyc i Rudnika	wł. Otrąbków	
	1720 r. – kanclerz		
	ks. cieszyńskiego		
	z. Helena bar. v. Saint Genois		

3a. Linia hrabiowska i podlinia starsza czesko-austriacka z Klimkovic
(tylko dorośli)

Henryk Wilhelm
s. Kaspra z Klimkovic
ur. 29.09.1655 – zm. Wrocław 19.03.1739 r.
czł. cesarskiej rady wojennej
marszałek polny wojsk cesarskich
1709 r. – hrabia węgierski
1709-1712 r. – poseł cesarski w Rosji
1716 r. – poseł cesarski w Polsce
Rycerz Orderu Orła Białego
1737 r. – twórca fideikomisów:
Klimkovic i Piotrowice
ż. (x Wiedeń 14.12.1698 r.)
Maria Szarlotta hr. v. Saint-Hilaire

z Kreuzenstein
(ur. 1670 – zm. Wrocław 13.04.1747 r.)

Józef Maria Leopold Adam Kasper Reichsgraf Wilczek Frei- u. Panierherr v. Guttenland u. Hultschin ur. Klimkovic 27.07.1700 - zm. Wiedeń 1.03.1777 r. I ordynat fideikomisu Klimkovic ż. (x Wiedeń 3.08.1734 r.) Maria Fryderyka Reichsgr. zu Oettingen-Spielberg (ur. 17.04.1714 – zm. Wiedeń 30.11.1777 r.) <u>podlinia starsza</u> <u>czesko-austriacka</u>	Józef Maria Baltazar <u>młodsza podlinia</u> <u>austriacko-węgierska</u> (zob.)	córki: a) Józefa Maria Rozyna Antonina ur. Klimkovic 22.07.1701 – zm. Głogów 1735 r. m. Jan Franciszek I bar. v. Fernemont (zm.1740 r.) II ordynat majoratu Sława b) Maria Józefa ur. 1711 – zm. 1788 r. m. (x Klimkovic 1.06.1729 r.) Rudolf Józef Sobek hr. v. Kornitz bar. v. Rauthen
---	--	--

Franciszek Józef ur. 4.10.1748 - zm. 27.09.1834 r. II ordynat fideikomisu Klimkovic starosta Górnej Austrii ż. 1. (x 26.05.1777 r.) Maria Antonia hr. v.Harrach (ur. 28.04.1755 - zm. 9.02.1783 r.) 2. (x 13.09.1784 r.) Maria Teresa Krescencja ks. zu Oettingen-Spielberg (ur. 17.11.1763 - zm. 30.04.1837 r.) 	córki: a) Maria Józefa ur. Wiedeń 26.06.1735 – zm. Innsbruck 12.02.1810 r. dama dworu cesarskiego m. (x Wiedeń 2.01.1755 r.) Józef hr. v. Thurn u. Taxis (ur. 20.01.1739 – zm. 1.03.1799 r.) tajny radca dworu b) Maria Anna ur. Wiedeń 20.07.1736 – zm. Wiedeń 16.07.1807 r. m. (x 22.09.1768 r.) Adam Franciszek hr. v. Sternberg (zm. 19.09.1789 r.) c) Maria Józefa Augustyna ur. 28.08.1737 r. m. (x 1761 r.) Jan Antoni v. Hardegg (ur. 20.07.1737 r.) d) Maria Józefa Teresa ur. Wiedeń 28.08.1739 – zm. Wiedeń 12.09.1776 r. m. (x 16.10.1764 r.) Jan
--	---

Antoni ur. 20.07. 1785 - zm. 7.04. 1829 r.	Stanisław (Franciszek) ur. 24.11.1792 - zm. 3.03.1847 r. III ordynat fideikomisu	córki: a) Maria Anna ur.18.02.1781 - zm.12.03.1850 r. m. (x 7.01.1803 r.) Antoni hr. Sedlnitzki
---	---	--

Klimkovice ż. (x 25.06.1822 r.) Gabriela v. Reisach (ur. 21.06.1802 - zm. 11.07.1890 r.)	v. Choltitz (ur. 4.12.1776 - zm. 9.03.1850 r.) starosta ks. opawskiego b) Maria Karolina ur. 29.11.1782 - zm. 14.05.1864 r. m. (x 14.04.1809 r.) Adrian hr. des Enfans d'Avernes (ur. 3.05.1771 - zm. 28.04.1862 r.)	Erdmann hr. v. Tenczin wł. Szymiszowa (zm. 1803 r.) e) Małgorzata ur. 1746 r. – zakonnica w Innsbrucku f) Maria Małgorzata ur. 1747 – zm. 22.11.1812 r. m. Józef v. Kreysen (ur. 1745 – zm. 30.11.1803 r.) major wojsk cesarskich g) Maria Antonina ur. 24.08.1754 r. m. Maks Franciszek hr. v. u. zu Daun (3.10.1721 – zm. 1790 r.) dama dworu cesarskiego m. (x 20.05.1887 r.) Antoni hr. v. Goeos (ur. 4.08.1816 – zm. 20.05.1887 r.) starosta Karyntii b) Eleonora ur. 18.09.1825 – zm. 16.09.1850 r. m. (x 19.09.1844 r.) Otto hr. v. Abensperg u. Traun (ur. 14.09.1818 – zm. 9.01.1854 r.) c) Maria Paulina Józefa ur. 19.08.1829 – zm. 18.09.1894 r. dama dworu cesarskiego m. (x 6.05.1850 r.) Moryc hr. Palffy ab Erdoed (ur. 12.07.1812 – zm. 14.09.1850 r.) marszałek polny wojsk austriackich
Jan Nepomucen Józef Maria Stanisław Tadeusz Ambroży Angelikus Błażej ur. Wiedeń 12.03.1837 - zm. Wiedeń 27.01.1929 r. IV ordynat fideikomisu Klimkovice tajny radca dworu cesarskiego, rycerz Orderu Złotego Runa członek Cesarskiej Akademii Nauk ż. (x Wiedeń 16.05.1858 r.) Emma hr. Emo-Capodilista (ur. Padwa 18.08.1833 - zm. Wiedeń 26.08.1924 r.)	córki: a) Maria Teresa ur. 22.05.1823 - zm. 23.06.1898 r. dama dworu cesarskiego m. (x 20.05.1887 r.) Antoni hr. v. Goeos (ur. 4.08.1816 – zm. 20.05.1887 r.) starosta Karyntii b) Eleonora ur. 18.09.1825 – zm. 16.09.1850 r. m. (x 19.09.1844 r.) Otto hr. v. Abensperg u. Traun (ur. 14.09.1818 – zm. 9.01.1854 r.) c) Maria Paulina Józefa ur. 19.08.1829 – zm. 18.09.1894 r. dama dworu cesarskiego m. (x 6.05.1850 r.) Moryc hr. Palffy ab Erdoed (ur. 12.07.1812 – zm. 14.09.1850 r.) marszałek polny wojsk austriackich	
Jan (Hans) jun. Maria Józef Jan (Johann) Antoni ur. Wiedeń 12.03.1861 - zm. Wiedeń 3.09.1929 r. V ordynat fideikomisu Klimkovice ż. (x Wiedeń 21.01.1884 r.) Elżbieta hr. v. Kinsky (ur. Chocień 4.07.1865 r.)	córki: a) Maria Józefa Gabriela ur. Paryż 24.12.1858 r. dama dworu cesarskiego m. (x Wiedeń 20.09.1881 r.) Rudolf Ferdynand Józef ks. Kinsky v. Wchinitz u. Tettau (ur. Wiedeń 11.12.1859 – zm. Lissa a. Elbe 13.03.1930 r.) b) Maria Elżbieta Józefa ur. Wiedeń 24.11.1859 r. m. (x Wiedeń 21.11.1877 r.)	

Rudolf hr. Kinsky v. Wchinitz u. Tettau
(ur. 31.03.1854 – zm. 25.05.1921 r.)
c) Maria Józefa Łucja Angela Beatryx Ksawera
ur. Wiedeń 30.11.1862 r.
dama dworu cesarskiego
m. (x Wiedeń 16.02.1895 r.) Józef
hr. Palffy ab Erdoed
(ur. 8.09.1853 – zm. Davos 22.01.1920 r.)

Jan Nepomucen Maria Józef Grzegorz ur. Heřmanův Měsiec 17.11.1884 r. VI ordynat fideikomisu Klimkovic ż. (x Praga 16.10. 1912 r.) Teresa v. Nostitz-Rieneck (ur. Falkenau 5.07.1892 r.) dzieci: 1) Jan Nepomucen Erwein Maria Józef Ferdnand Nikomedes Eustachy ur. Falkenau 15.09.1913 r. 2) Emma Franciszka Elżbieta Amalia Maria Benedyktyna ur. Meran 16.04.1916 r. 3) Elżbieta Maria Józefa Benedyktyna ur. Wiedeń 22.09.1917 r. 4) Teresa Franciszka Maria Gracjana ur. Měsice 1.06.1920 r. (bliźniaczka) 5) Elżbieta Łucja Maria Gracjaba ur. Měsice 1.06.1920 r. (bliźniaczka)	Karol Boromeusz Ferdynand Feliks Józef Maria ur. Wiedeń 21.05.1888 r. doktor filozofii	Ferdynand Maria Józef Wilhelm ur. Dobroslavice 28.05.1893 r. doktor prawa, rycerz zakonu kawalerów maltańskich ż. (x Wiedeń 8.01.1921 r.) Nora hr. Kinsky v. Wchinitz u. Tettau (ur. Wiedeń 18.12.1888 – zm. Vitkovice 26.03.1923 r.) Georgina Norberta Joanna Ferdynanda Alojza Antonia Maria Rafaela ur. Graz 24.10.1921 r.	Łucja Emma Antonia Maria Józefa ur. Seebam 9.06.1895 r. m. (x Wiedeń 15.10.1918 r.) Józef Erwin hr. zu Koenigsegg- Aulendorf
--	--	---	---

3b. Podlinia młodsza austriacko – węgierska.

Józef Maria Baltazar Reichsgr. Wilczek Frei- Und Panierherr v. Guttenland u. Hultschin
s. Henryka Wilhelma
ur. 1710 – zm. 10.06.1787 r.
wł. fideikomisu Piotrowice
rycerz Orderu św. Wacława,

Józef August
ur. 2.08.1746 -
zm. 14.07.1828 r.
marszałek polny
wojsk austriackich
ż. (x 17.11.1787 r.)
Rozalia v. Schulz
(ur. 12.02.1760 –
zm. 4.04.1831 r.)
|
Fryderyk
ur.14.07.1790 -
zm. 3.02.1861 r.
wł. Walkersdorf
w Dolnej Austrii.
gubernator Tyrolu
i Vorarlbergu,
ż. (x 18.05.1818 r.)
Franciszka de Paulo
hr. Chrinski v. Ledske
(ur. 22.05.1798 -
zm. 21.08.1863 r.)

córki:
a) Zofia
ur. 21.04.1823 –
zm. 3.04.1862 r.

sekretarz dworu
cesarskiego
ż. (x Felsoe-Szemered
1.05.1841 r.)
Malwina hr. Stainlain-
Saalenstein
(ur. Felsoe-Szemered
29.12.1822 -
zm. Felsoe-Szemered
13.12.1878 r.)
|
|
|

radca
ministerstwa
ż. (x 8.04.1888 r.)
Berta Szapiro
(zm. Wiedeń
5.10.1918 r.)
|
a) Maria Gabriela
ur. 18.07.1889 r.
b) Bianka
ur. 21.04.1892 -
zm. 10.02.1921 r.

b) Henrietta
ur. 15.09.1826 –
zm. 19.04.1853 r.
m. (x 15.08.1850 r.)
Henryk hr. des Enfans
d'Avernas
(ur. 20.12.1814 –
zm. 13.08.1901 r.)
c) Maria
ur. 3.10.1828 –
zm. 8.06.1895 r.
m. (x 6.10.1864 r.) –
szwagier, wdowiec
Henricie

Edward Fryderyk ur. Felsoe- Szemered 13.12.1842 - zm. Peczel 17.10.1879 r. ż. (x Acsa 15.05.1871 r.) Anna bar. Prónay de Tót Próna et Blathnicze 	Henryk Fryderyk ur. 7.08.1852 - zm. Fuelek 10.01.1894 r. sekretarz węgierskiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych ż. (x Bagota 15.04.1880 r.) Gabriela Ordódy v. Ordód	Ryszard ur. 3.04.1849 r.	Paulina Gabriela ur. Felsoe- Szemered 29.05.1847 r. wł. Endrefal, Told, Karancs-Apathfalva m. (x Szemered 1.05.1868 r.) Ignacy hr. Chorinski v. Ledske (ur. 16.04.1846 – zm. Salzburg 10.05.1896 r.) oficer wojsk austriackich
--	--	-----------------------------	--

Dzieci:

- 1) Anna Zuzanna
ur. Erdoekuert 27.03.1872 r.
m. (x Budapeszt 21.01.1902 r.)
Juliusz hr. Ambrozy-Seden
- 2) Henryk Wilhelm
ur. 19.05.1873 r.
doktor prawa
ż. (x 26.02.1900 r.)
Anna hr. Almasy
(ur. Zsadany 15.04.1875 r.)
- 3) Fryderyk Alfred
ur. Erdoekuert 25.11.1874 r.
doktor prawa, zastępca
notariusza komitatu Hont
ż. (x Graz 27.10.1903 r.)
Marta Latinovics v. Borsód
(ur. 27.10.1884 –
Zm. 22.03.1925 r.)
- 4) Maria Ifigenia
ur. Erdoekuert 19.12.1876 r.
m. (x Graz 23.09.1897 r.)

Utz hr. v. Zedwitz
(ur. 31.05.1851 r.)

WILCZOPOLSKI

Herb wg Pilnačka

Polski herb Nieczuja

Ród polski herbu Nieczuja pochodzący z Lubelszczyzny, przelotnie przebywający na Śląsku i na Morawach.

W 1599 roku Jan Rusinowski z Wilczego Pola był proboszczem w Kolousovie. W tym samym czasie Jakub Wilczopolski z Wilczego Pola był urzędnikiem w Znojmie.

Źródła:

Pilnaček t. V s. 1367

WILD (WILDE)

Prawdopodobnie nobilitowani mieszczenie nyscy. W 1576 roku (26.10.) cesarz Rudolf II zatwierdził szlachectwo Rzeszy braciom Wild z Nysy (Neisse).

Jan von Wild był żonaty (x ok. 1580 r.) z Małgorzatą Maller, siostrzenicą biskupa Andrzeja von Jerin.

Źródła:

Błażek t. III s. 66

WILDAU
(WILDAU von LINDENWIESS)

W 1661 roku (5.03.) szlachectwo czeskie z predykatem „von Lindenwiess“ otrzymał Andrzej Wildau (zm. po 1668 r.) kupiec i burmistrz Cieszyna (Teschchen) żonaty z Zuzanną Titl, wdową po Michale Wernerze. Był właścicielem Błogocic (Blogotzitz), miał dwóch synów: Franciszka Alberta – asesora sądu ziemskiego księstwa cieszyńskiego, w 1723 roku właściciela Błogocic (Blogotzitz), później Hnojnika (Gnojnik, Hnojnik) i Rakovca (Rakowiec, Rakowetz) oraz Leopolda Ferdynanda.

Leopold Ferdynand (zm. 24.10.1738 r.) – kapitan grenadierów cesarskich, żonaty z Marią Elżbietą Langes (ur. 1708 – zm. 13.03.1789 r.), miał córkę Karolinę Elżbietę (zm. 10.11.1802 r.) oraz syna – Franciszka Leopolda Ferdynanda (ur. 1727 – zm. 1794 r.), generała porucznika wojsk pruskich. Miał on tylko córkę – Juliannę Fryderykę (ur. 24.01.1771 – zm. 3.11.1847 r.), żonę (x 28.08.1798 r.) Jana Gottloba Fryderyka von Lindeiner (ur. 26.02.1769 – zm. 15.01.1838 r.), kapitana wojsk pruskich, właściciela Jażwin (Werndorf) koło Trzebnicy (Treb-nitz), podobno naturalnego syna Gottloba Albrechta von Sauerma z Golczowic (Golschwitz) koło Brzegu (Brieg). Ich syn – Gottlieb Ferdynand Maks Karol Gustaw von Lindeiner uzyskał w 1851 roku (27.04.) zezwolenie na dodanie do swojego nazwiska i herb matki „Lindeiner genannt von Wildau”.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1112

Błażek t. III s. 67, t. IV s. 142

Doerr s. 144

Szersznik L.J.: Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego. Cieszyn 2004 s. 198

Chmielewska M.: Dokument herbowy Andreasa Wildau von Lindenwiese z 1661 roku. (w:) Familia Silesiae T. 1 Cieszyn 1997 s. 41-50

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburh 2005 s. 207

WILDAU

zob.

LINDEINER

WILDBERG

zob.

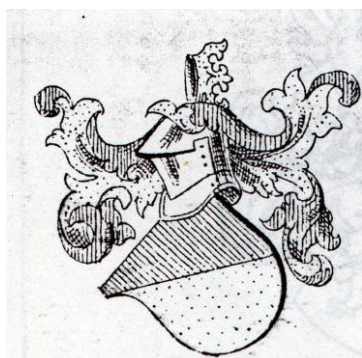
WILTBERG

WILDE

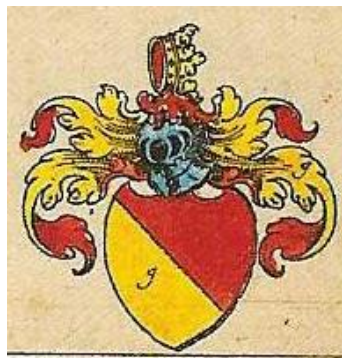
zob.

WILD

WILDENSTEIN

Herb wg Błażka

Herb wg Siebmachera

Herb linii bawarskiej
wg Siebmachera

Herb linii frankońskiej
wg Siebmachera

Ród częściowo baronowski pochodzenia bawarskiego, znany również z Frankonii, Palatynatu i Styrii.

Na Śląsku pojawili się prawdopodobnie w drugiej połowie XV wieku: w 1485 roku Heinze von Wildenstein nabył Nowolesie (Polnisch Neudorf) koło Strzelina (Strehlen). W 1585 roku właścicielem tej miejscowości był Jan von Wildenstein. W 1599 roku (20.01.) zmarła Urszula von Wildenstein, pochowana w kościele parafialnym w Trzebnicy (Trebnitz).

W 1720 roku (5.08.) Karol Krzysztof von Wildenstein uzyskał tytuł czeskiego barona.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1031-1032, t. II s. 1112-1113

Błażek t. II s. 143, t. IV s. 104

Doerr s. 204

WILDENSTEIN

W 1728 roku (15.07.) wpisany został w czeski stan rycerski Jan Krzysztof von Wildenstein. Żonaty z Joanną Zofią von Giesche, miał czworo dzieci:

1. Jerzego Augusta Ferdynanda (zm. 1764 r.) – żonatego (x 1743 r.) z Joanną Zofią von Schimonski (ur.1724 – zm. 18.08.1758 r.)
2. Joannę Amalię Gottliebę – żonę N. Walter von Cronegk z Wojsławic (Woislawitz)
3. Marię Annę Julianę Elżbietę Szarlottę (ur. 8.10.1728 r.) – żonę (x 29.05.1747 r.) Jana Zygmunta von Kessel und Tschentsch z Raków (Raake) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg).
4. Chrystianę Julianę Fryderykę dwukrotnie zamężną: 1. z N. von Koelichen, 2. z N. d'Achard.

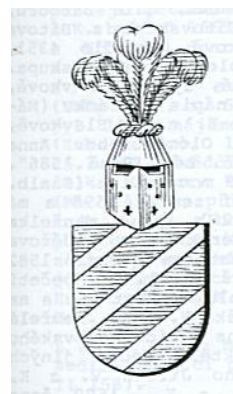
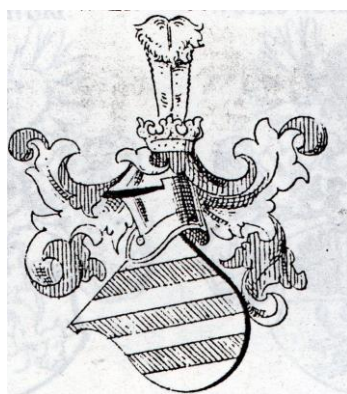
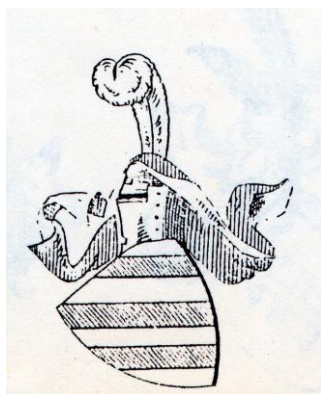
Źródła:

Błażek t. II s. 143

Doerr s. 215

WILK

(WILK von KONECCHLUM, WLK z KONECCHLUMY, VLK, WOLF)

Herby wg Błażka

Herb wg Pilnačka

Wolf

Stary ród czeski pochodzący z Konecchlumy koło Hradec Kralove, wspólnego pnia z Konecchlumskimi. Oba rody osiadły na Morawach skąd Wilkowie przenieśli się na Śląsk. Od XVIII wieku na Śląsku i w Niemczech używali też nazwiska w formie niemieckiej – Wolf.

W 1523 roku Jan Wilk z Konecchlumy (zm. 1543 r.) kupił w księstwie opawskim Slavkov (Schlakau), Uhliřov (Koehlersdorf), Zlatniky (Slattnig), Jarkovice (Jarkowitz) i wolny dom w Opawie. W 1526 roku od Stanisława Strzeli z Lukavca (Luck) kupił „Hradčovsky dwur” koło Opawy (Troppau). Żonaty z Barbarą Kunczicką (zm. 1562 r.), miał córkę – Katarzynę (zm. 1542 r.) oraz pięciu synów: Hynka, Piotra, Bernarda (zm. przed 1548 r.), Jerzego i Wacława.

Hynek (zm. 1553 r.) – był sędzią dworskim biskupa ołomunieckiego, z braćmi posiadał Zlatniky (Slattnig), żonaty z Felicją (Anną ?) Oderską z Lideřova.

Piotr (zm. 1572 r.) – posiadał Slavkov (Schlakau). Żonaty dwukrotnie: 1. z Małgorzatą (Markieta) von Rothenberg (zm. 1567 r.) z Kietrza (Katscher), 2. (x 1568 r.) z Anną N. Synami Piotra byli Jerzy i Piotr jun. zmarli w młodości oraz Jan – w latach 1579 – 1583 urzędnik biskupa ołomunieckiego, żonaty z N. Kunczicką.

Jerzy (zm. 2.02.1598 r.) – właściciel Slavkova (Schlakau), w 1586 roku przebudował tamtejszy zamek na którym umieścił inskrypcję: „Jerzy Wilk z Konecchlumu właściciel Slavkova, sędzia dworski biskupa ołomunieckiego. Anna Oderska z Lideřova właścicielka Slavkova. Roku Pańskiego 1586.” Był on ostatnim przedstawicielem tej linii, majątek odziedziczył jego zięć Salomon Mosch von Bittendorf (zm. przed 1627 r.).

Liczne płyty nagrobne i epitafia znajdują się w miejscowym kościele.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1037, t. II s. 1118

Blažek t. I s. 120, t. IV s. 104

Pilnaček t. V s. 1365-1366

WILKAU

zob.

LIERES

WILKAU

zob.

SCHIEFERDECKER

WILKOWSKI

(WILKOWSKI von WILKOWITZ)

Ród górnośląski nieznanego herbu pochodzący z Wilkowic (Wilkowitz) koło Bytomia (Beuthen). W pierwszej połowie XVI wieku Melchior Wilkowski, żonaty z Machną, córką Mikołaja Misa z Półwsi (Halbendorf) koło Opola (Oppeln) (zob. Halbendorf), w 1538 roku od swojego szwagra – Jana von Halbendorf (z Półwsi), kustosza kolegiaty opolskiej, za 800 złotych węgierskich, Półwieś (Halbendorf), Bierkowice (Bierkowitz) i zaginioną wieś Rospundy. W tym samym roku zapisał na kupionych wsiach wiano swojej żonie. Również w tym samym roku sprzedał Janowi Kokorzowi z Kamieńca (Kaminietz) za 1000 złotych węgierskich połowę Wilkowic (Wilkowitz) i swoją część Miedar (Miedar) koło Bytomia (Beuthen). Prawdopodobnie przeniósł się do Półwsi (Halbendorf), gdyż w dokumentach występuje również jako Melchior z Półwsi (Halbendorf). Zmarł przed 1556 rokiem pozostawiając wdowę i córki: Salomeę, Markietę (Małgorzata) i Dorotę oraz syna – Jana.

Salomea była żoną (x przed 1556 r.) Wacława Worfa z Kopienic (Koppinitz), właściciela Wielowci (Langendorf) koło Gliwic (Gleiwitz).

Markieta była żoną (x przed 1539 r.) żoną Jana Zierowskiego (Żyrowski). W 1538 roku oświadcza, że została spłacona ze spadku po matce. Jednocześnie przekazała cały swój majątek mężowi. W tym samym roku Jan Zierowski zapisał jej wiano w wysokości 200 guldenów.

Dorota – była żoną Pawła Nawoya z Dolnej (Dollna) właściciela Rozmierki (Klein Rosmiers, Rosmierka) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). W 1539 roku również i ona oświadczyła, że została spłacona ze spadku matki.

Syn Melchiora – Jan (zm. przed 1557 r.) odziedziczył Półwieś (Halbendorf). Żonaty (x przed 1550 r.) z Aneżką, córką Lasła (Władysław) von Dobschuetz

zwanego Chorulą właściciela Bierkowic (Bierkowitz), w 1550 roku zapisał jej wiano. Po śmierci Jana wyszła ponownie za mąż (x 1557 r.) za Jana Zierowskiego, właściciela Półwsi (Halbendorf).

Prawdopodobnie miał syna (lub inny Jan) – Jana jun. (zm. przed 1593 r.), właściciela Wilkowic (Wilkowitz), według Pilnačka dwukrotnie żonatego. Drugą żoną była Anna Sukowska z Sukowic (Sukowitz) koło Koźła (Cosel), której w 1573 roku (6.11.) zapisał wiano na Wilkowicach (Wilkowitz) w wysokości 1600 talarów. Jego córka – Ewa, była żoną Daniela Budzowskiego z Budzowa (Budzow), który w 1604 roku zapisał jej wiano. W 1637 roku mieszkała w Walcach (Walzen) koło Prudnika (Neustadt), gdzie sporządziła testament. Zmarła przed 10.06.1638 rokiem. Miała braci: Melchiora, Jerzego oraz Mikoaja, z którymi się procesowała. Mikołaj zabrał cały spadek po ciotce Meissingerowej, dlatego w testamencie pominęła go. Bliskim jej krewnym był Jan Jerzy Żyrowski z Żyrowej – właściciel Półwsi (Halbendorf) koło Opola (Oppeln) którego wyznaczyła na pełnomocnika – wykonawcę testamentu.

Źródła:

Pilnaček t. IV s. 1339

Schles. Landbuch Opp.-Rat. Nr 140, 141, 173, 245, 247, 283

Zemska kniha... nr 19, 20, 29, 137, 138, 140

AP Wr. – księga ziemska księstwa opolsko-raciborskiego 1573 r.

Księga testamentów – Testament Ewy Budzowskiej rkp. AP Wr. Księstwo op.-racib. Sygn 43

Sękowski R.: Posledni wule... Opole 2017 s. 59-63

WILLE

Nobilitowana w 1799 roku (27.12.) szlachta pruska. Na Śląsku posiadali Kościelc (Hochkirch) oraz Złotniki (Schlottnig) w powiecie legnickim.

Źródła:

Zedlitz t. IV s. 338

Blažek t. III s. 118

WILLENBERGER
(WILLENBERGER von WILLENBERG)

Herb z 1599 r.

Herb z 1623 r. Karola Willenberger

Herb I wg Sinapiusa

Herb II wg Sinapiusa

Herb wg Schles. Wappenbuch

Informacje o tym rodzie nie są jasne. Według historyków czeskich był to ród czeski znany z Czech, Moraw i Śląska, według Sinapiusa byli to nobilitowani mieszczańscy wołowscy. Sinapius podaje zupełnie inne herby, prawdopodobnie były to dwa rody: Willenberg i Willenberger von Willenberg. To drugie nazwisko sugeruje nobilitację mieszczańską. Według Sinapiusa nobilitowani przez cesarza Rudolfa II zostali bracia Bartłomiej i Joachim Willenberger. Według Schlesische Wappenbuch była to rodzina patrycjuszy wrocławskich.

W 1599 roku (23.06.) dyplom herbowy otrzymał Joachim Willenberger a w 1609 roku (7.11.) czeskie szlachectwo uzyskał Joachim Willenberger von Willenberg – nie wiadomo czy był to jeden czy też dwóch o tym samym imieniu. Wykazy Doerra nie notują takiej nobilitacji.

Joachim Willenberger von Willenberg (ur. Wołów, Wohlau 1546 – zm. Wrocław, Breslau 6.11.1606 r.) – był doktorem praw, członkiem rady biskupiej i kanclerzem księstwa nyskiego oraz rektorem gimnazjum biskupiego w Nysie (Neisse). Jego herb znajduje się namalowany na sklepieniu kaplicy w zamku biskupim w Siostrzechowicach (Grunau) koło Nysy (Neisse) i jest identyczny z herbem z 1599 roku. Inny Joachim Willenberger von Willenberg (zm. po 1611 r.) – również doktor obojga praw, tajny radca i wicekanclerz dworu biskupiego występuje w dokumentach jeszcze w 1611 roku. W dokumentach kapituły katedry wrocławskiej w 1623 roku występuje Karol Wildenberger von Wildenberg z herbem prawie identycznym z herbem z 1599 roku.

Rzekomy według Sinapiusa brat Joachima – Bartłomiej był członkiem rady miasta Wołowa (Wohlau). Żonaty z Małgorzatą, córką burmistrza Wołowa (Wohlau) Macieja Burmana, miał syna – Bartłomeja jun. (ur. Wołów, Wohlau 5.09.1574 – zm. Oleśnica, Oels 18.12.1656 r.) – doktora obojga praw (doktoryzował się w Bazylei). Żonaty (x 1610 r.) z Barbarą, córką cesarskiego poborcy podatków w Oleśnicy (Oels) Jerzego Waltera, miał czworo dzieci:

1. Joachima Jerzego (ur. Oleśnica, Oels 7.01.1617 – zm. Oleśnica, Oels 28.02.1661 r.) – w latach 1649 – 1659 sekretarza urzędu królewskiego w Opawie (Troppau). Nie był żonaty.
2. Małgorzatę – żonę Samuela Heinnitz, poborcy podatków i akcyzy piwnej.
3. Barbarę..
4. Jerzego – żonatego z N. Mauersberger, siostrą Jana Andrzeja Mauersbergera, pastora w Pątnowie (Panthenau) koło Złotoryi (Goldberg). Miał córkę N. i syna – Samuela Fryderyka, profesora prawa i historii na Uniwersytecie we Frankfurcie nad Odrą oraz w gimnazjum akademickim w Gdańsku (Danzig).

Zupełnie inną genealogię podaje Schlesische Wappenbuch przypisując im herb taki sam jak umieszcza Błażek: w XVI wieku znanych jest dwóch (braci ?) patrycjuszy wrocławskich – Marcin i Tomasz Willenbergowie.

Marcin (zm. przed 1583 r.) – żonaty (x Wrocław, Breslau 1559 r.) z Judytą Gerne miał trzech synów:

1. Gabriela – właściciela Świątnik (Schwentnig), dwukrotnie żonatego: 1. Wrocław, Breslau 1591 r.) z Elżbietą Schreiter (zm. Wrocław, Breslau 1602 r.), 2. (x Wrocław, Breslau 1603 r.) z Magdaleną Haunold (ur. 1564 – zm. Wrocław, Breslau 1626 r.), miał córkę – Magdalene, żonę Dawida Hauptfleisch.
2. Marcina jun. (ur. 1561 – zm. Wrocław, Breslau 1600 r.) – żonatego (x Wrocław, Breslau 1587 r.) z Magdaleną Heugel (zm. Wrocław, Breslau 1599 r.). Miał dwoje dzieci:
 - a) Marcina – żonatego (x Wrocław, Breslau 1616 r.) z Marią Witzinger .
 - b) Marię – żonę (x Wrocław, Breslau 1613 r.) Joerga Wolfa.
3. Antoniego – żonatego (x Wrocław, Breslau 1598 r.) z Magdaleną Scheder.

Tomasz (zm. przed 1588 r.) – prawdopodobnie brat Marcina, miał syna – Krzysztofa, kupca wrocławskiego żonatego (x Wrocław, Breslau 1588 r.) z Martą Hoernig. Miał on córkę – Marię, żonę (x Wrocław, Breslau 1612 r.) Krzysztofa Wegera.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1113

Błażek t. II s. 143-144

Schles. Wappenbuch szp. 159

WILLER

Herby wg Błażka

Nobilitowani mieszczaństwo wrocławscy.

Marcin (zm. przed 1578 r.) – w 1543 roku mieszczanin wrocławski, żonaty z Klarą, córką Jakuba Eyler miał syna – Marcina jun. (ur. ok. 1550 – zm. 23.02.1621 r.) dwukrotnie żonatego: 1. (x Wrocław, Breslau 1578 r.) z Heleną Uthmann von Schmolz (ur. 1566 – zm. Wrocław, Breslau 1595 r.), 2. (x Wrocław, Breslau 1596 r.) z Marią Hoernig (zm. Wrocław, Breslau 1620 r.) Z pierwszego małżeństwa miał dzieci: Marcina (ur. 1583 – zm. 1604 r.) – zmarłe-

go na studiach w Lipsku (Leipzig), oraz Godfryda, Fryderyka, Martę i Helenę – wszyscy zmarli w dzieciństwie. Z drugiego małżeństwa miał Ottona (ur. 1603 – zm. 1610), Marcina, Helenę, Martę i Annę Marię.

Źródła:

Błażek t. III s. 118

Schles. Wappenbuch szp. 159

WILLERIT

zob.

SCHLANGENFELD

WILLERT

Wolni chłopci pochodzący z Piotrkowiczek (Peterwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz) z których znany jest Krzysztof Willert (ur. 1701 – zm. 1784 r.).

Henryk Ludwik Willert (zm. Wrocław, Breslau 19.12.1859 r.) – właściciel majątku Rogoź (Rux) koło Trzebnicy (Trebnitz), żonaty z Luizą von Paczenski und Tenczin (ur. 13.04.1822 – zm. Wrocław, Breslau 21.09.1897 r.), miał syna – Adolfa Aleksandra Karola Ludwika Henryka (ur. Rogoź, Rux 6.02.1841 – zm. Wrocław, Breslau 17.07.1919 r.), który w 1882 roku (13.09.) otrzymał pruskie szlachectwo. Żonaty (x Kamienna, Giesdorf 5.10.1871 r.) z Anną Heleną Szarlottą Willert (ur. Kamienna, Giesdorf 26.03.1851 r.), w posagu żony dostał majątki Kamienna (Giesdorf) i Bukową Śląską (Buchelsdorf) koło Namysłowa (Namslau). Miał pięcioro dzieci:

1. Aleksandra Fryderyka Wilhelma Adolfa (ur. Kamienna, Giesdorf 19.07.1877 r.),

2. Henryka Hermanna Karola (ur. Kamienna, Giesdorf 30.01.1879 r.) – właściciela Bukowej Śląskiej (Buchelsdorf). Żonaty (x Weimar 30.09.1911 r.) z Augustą Wiktoria Idą Annemarią Erdmuthą von Jordan.
3. Gertrudę Elizę Desiree (ur. Kamienna, Giesdorf 3.08.1881 r.) – żonę (x Kamienna, Giesdorf 5.10.1901 r.) Ernesta von Klitzing, oficera wojsk niemieckich.
4. Artura Ernesta Wiktora (ur. Kamienna, Giesdorf 13.02.1885 r.) – właściciela Kamiennej (Giesdorf),
5. Hildegardę Linę Marię Elżbietę (ur. Kamienna, Giesdorf 26.04.1888 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x Wrocław, Breslau 31.01.1916 r. – rozwiedziona sierpień 1916 r.) z Janem Jerzym von Coffrane, 2. (x 27.04.1920 r.) z Wernerem Augustin, radcą rejencji..

Źródła:

Krane s. 149

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg 2:1908 s. 952

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Haeuser. Alter Adel und Briefadel. Gotha Jg 15:1921 s. 917-918

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 223

WILLFEST

zob.

WOYTECH

WILMOWSKI

zob.

WILAMOWSKI

WILRICH

zob.

STRACHWITZ

WILSSDORF

zob.

HERTEL

WILTBERG
(WILDBERG)

Ród znany na Śląsku w średniowieczu, T. Jurek błędnie zalicza ich do Bolzów. W herbie posiadali na złotej tarczy czarną baranią głowę, w klejnocie pół białego łabędzia z rozłożonymi skrzydłami. Labry czarno – białe. Pochodzili z Nadrenii, gdzie Arnold von Wildberg w drugiej połowie XIII wieku sprzedał rodowy zamek Wildberg klasztorowi w Wuerzburgu. Prawdopodobnie przybyli do Austrii w orszaku bratanicy św. Jadwigi, księżnej Agnieszki, córki Ottona z Meranu, żony arcyksięcia Fryderyka II austriackiego i z Austri przenieśli się na dwór księcia śląskiego Henryka Pobożnego.

W połowie XIV wieku znany był Ruediger (Rudgerus) von Wiltberg, piszący się również jako Ruediger de Wilschke, marszałek dworu księcia Bolka świdnickiego. Zmarł w 1368 roku – epitafium jego znajdowało się w kościele św. Krzyża w Świdnicy (Schweidnitz). W drugiej połowie XIV wieku występuje w dokumentach Henryk Wiltberg przebywający na dworze księżnej Agnieszki świdnickiej.

Ostatnia informacja o tym rodzie pochodzi z połowy XVI wieku: Barbara von Wiltberg (zm. po 1565 r.) była żoną Fryderyka von Reibnitz (zm. przed 1565 r.) z Gryżowa (Greisau) w księstwie nyskim.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1034-1035, t. II s. 1115

T. Jurek: Obce rycerstwo... s. 205.

WILTSCHAU

zob.

ROTENHAN

WIMMERSPERG
(WIMMER von WIMMERSBERG)

Herb rycerski z 1709 r.

Herb baronowski z 1761 r.

wg Błażka

Herb baronowski późniejszy

Szlachta pochodząca z Holsztynu. W 1685 roku zginął na wojnie Jan Krzysztof Wiemmer, oficer wojsk cesarskich. W 1709 roku (31.05.) został wpisany w czeski stan rycerski z predykatem „von Wimmersberg” jego syn –Antoni Sebastian Wimmer, w 1728 roku (20.12.) uzyskał on inkolat Czech, Moraw i Śląska. Posiadał Chróścień (Falkenau), Budziszowice (Bauschwitz) i Lipową (Linden-

wiese) w księstwie nyskim. Doerr nie wykazuje takiego. Żonaty z Rozalią Gurską z Miloslawia miał czterech synów.

W 1761 roku (22.09.) baronaty ziem dziedzicznych Habsburgów otrzymali jego synowie czterej bracia von Wimmersperg:

1. Łazarz Michał (ur. 23.12.1722 r.) – właściciel Ondřejovic (Endersdorf) na Śląsku Austriackim oraz Podlesia (Schoenwalde) i Piotrowic Nyskich (Peterwitz) w księstwie nyskim, żonaty z Antonią von Zoffen und Lichtenron.
2. Antoni Józef (ur. 3.04.1724 r.) – właściciel Budziszowic (Bauschwitz) i Kuźnicy Ligockiej (Hammer) koło Niemodlina (Falkenberg) oraz Lipową (Lindenwiese), żonaty z Elżbietą von Born.
3. Emanuel Ferdynand (ur. 19.09.1726 r.) – rotmistrz wojsk cesarskich, żonaty z Franciszką von Born. Jego wnuk – Emanuel Antoni w 1840 roku uzyskał indygenat węgierski.
4. Jan Krzysztof – rotmistrz wojsk cesarskich.

Założyli oni cztery linie rodu z których najstarsza – Łazarza Michała z Piotrowic Nyskich (Peterwitz), zmarła na Gedeonie Michale (ur. 23.09.1790 – zm. 3.12.1855 r.).

Źródła:

Sinapius t. II s. 1115

Zedlitz t. IV s. 339

Blažek t. III s. 119, t. IV s. 104

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 236-237

WIMPFEN (HEERMANN von WIMPFEN)

Ród mieszczański pochodzenia szwabskiego z okolic Ortenau. W 1555 roku (18.08.) dyplom herbowy otrzymał Dominik Heermann, mieszczański norymberski.

W 1658 roku (13.11.) wpisany w stan rycerski Rzeszy został Jan Fryderyk von Wimpffen zwany Heermann (ur. 1581 – zm. 1668 r.) i jego brat – Jan Dietrich (ur. 1583 r.) – założyciele dwóch linii rodu. Linia starsza – Jana Fryderyka wymarła w XVII wieku, Linia młodsza – Jana Dietricha podzieliła się na cztery podlinie znane w Austrii, Prusach, Bawarii, na Węgrzech i we Francji.

W 1781 roku (19.10.) tytuł baronia uzyskali bracia: Franciszek Ludwik, Stanisław, Jerzy i Chrystian. W 1797 roku (8.04.) tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf) otrzymał Franciszek Karol Edward bar. von Wimpffen. Posiadał majątki również w księstwie cieszyńskim, m. in. Kończyce Wielkie (Gross Kuntschitz).

Źródła:

Błażek t. IV s.104

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 237-238

WINANCKO (WINANCKO von WERTTENSTEIN)

W 1664 roku (28.01.) czeskie szlachectwo z predykatem “von Werttenstein” uzyskał Stanisław Winancko kapitan wojsk cesarskich. Posiadał majątek Kobyla nad Vidnavkou (Jungferndorf) w księstwie nyskim. W 1687 roku miejscowość tą oraz Velką Kraš (Gross Krose) w tym księstwie posiadał Karol Henryk Winancko von Werttenstein (syn ?) (zm. 1708 r.). Żonaty z Joanną Florentyną Polikseną von Tschischwitz, wdową po N. von Kunitz miał trzech synów: Karola Ferdynanda (ur. 27.05.1687 r.), Karola (ur. 24.01.1689 r.) i Karola Józefa (ur. 1.04.1690 r.). Według Sinapiusa dziećmi Karola Henryka był Jan Leopold i córka – Elżbieta, zakonnica urszulanka w Świdnicy (Schweidnitz).

W tym czasie w dokumentach występują jeszcze Ferdynand Leopold (zm. w Pradze 1708 r.) oraz Jan Leopold (zm. przed 1751 r.) – w 1713 roku właściciel Kobylej nad Vidnavkou (Jungferndorf) i Tomikovic (Domsdorf). Tą pierwszą miejscowość sprzedał w 1740 roku. Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną Katarzyną bar.von Prinz (zm. 1743 r. – pochowana w Vidnavie, Weidenau), 2. z Marią Gertrudą von Toepper, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 27.06.1751 r.) za Jana Zygmunta von Mikusch und Buchberg. Z pierwszą żoną miał syna – Jana Jerzego.

W 1725 roku N. Winancko von Werttenstein, kapitan wojsk cesarskich był właścicielem Mikoszowa (Niklasdorf) koło Strzelina (Strehlen).

W okresie wojen śląskich w armii pruskiej służyło ośmiu braci Winancko z których Karol Gustaw (zm. 1790 r.) był majorem wojsk pruskich i później komendantem akademii inżynierskiej i autorem wielu prac z zakresu wojskowości, Krzysztof Erdmann (zm. 8.05.1809 r.) – major wojsk pruskich.

Ostatnim przedstawicielem tego rodu był zmarły w 1823 roku Fryderyk Adam Winancko von Werttenstein – właściciel Psar (Huenern) i Nieszkowic (Nisgawe) koło Wołowa (Wohlau), miał tylko dwie córki z których jedna – Henrietta była żoną N. bar. von Medem.

Źródła:

Sinapius t. II s. 115

Zedlitz t. IV s. 339

Błażek t. II s. 144, t. IV s. 104

Pilnaček t. IV s. 1340

Doerr s. 147

WINCKEL (aus dem WINCKEL, WINCKELL)

Herb linii saskiej Krosigk aus d. Winckel

Herb linii sasko – śląskiej linii Winckel

Herb aus dem Winckel – XIX w.

Stary ród górnosaski znany od XIV wieku używający początkowo nazwiska Krosigk. Syn Eberharda von Krosigk – Kurt, w 1327 roku wójt Calbe, pierwszy zaczął używać nazwiska „aus dem Winckel”. W XVI wieku bracia Krzysztof (zm. 1542 r.) i Wolf (zm. 1546 r.) założyli dwie linie: Winckel i Winckell. Na Śląsku od początku XIX wieku majątki posiadali przedstawiciele linii Krzysztofa.

Fryderyk Oswald aus dem Winckel (ur. Roitzsch 6.01.1825 – zm. Górny Włosień, Ober Heidersdorf 25.03.1866 r.) posiadał Górny Włosień (Ober Heidersdorf) koło Lubania Śląskiego (Lauban). Żonaty (x Małuszów k. Jawora, Malitsch b. Jauer 17.10.1853 r.) z Karoliną Augustą Marią Emilią Agnieszką von Sprenger (ur. Lubień k. Ośna Lubuskiego, Lieben b. Drossen 30.05.1831 – zm. Szklarska Poręba Górna, Ober Schreiberhau 1.09.1922 r.), miał czterech synów:

1. Fryderyka Eryka (ur. Górny Włosień, Ober Heidersdorf 28.05.1857 r.). Żonaty (x Chociwel Pomorze, Freienwalde Pommern 31.07.1890 r.) z Jadwigą Julią Fanny Minna von Żychlińską (ur. Trier 24.12.1865 r.), miał dwoje dzieci:
 - a) Jana Kaspra Karola Adolfa Oswalda (ur. Zamysłów, Hinzendorf 12.05.1891 r.) – właściciela Zamienic (Samitz) koło Złotoryi (Goldberg). Żonaty (x Glisno, Gleissen 21.03.1922 r.) z Gerdą Hertą Agnieszką Małgorzatą von Wartenberg (ur. Luggendorf 2.08.1902 r.), miał również dwoje dzieci:
 - Kaspra Dietricha Jana Eryka (ur. Luggendorf 18.12.1923 r.),
 - Sybillę Gerdę Toskę Fredę (ur. Luggendorf 20.08.1925 r.).
 - b) Erykę Toskę (ur. Wrocław, Breslau 28.09.1899 r.) – żonę (x Poczdam, Potsdam 25.02.1922 r.) Teodora von Kessel, ordynata fideikomisu Raki (Raake) koło Trzebnicy (Trebnitz).
2. Konrada Oswalda Bodo (ur. Górny Włosień, Ober Heidersdorf 13.10.1860 r.) – radcę rejencji królewskiej. Żonaty (x Zgorzelec, Goerlitz 24.09.1887

r.) z Ferdynandą Amelią Karoliną Elżbietą Frydą von Kessel (ur. Świebodzice, Freiburg in Schlesien 26.08.1865 r.), miał troje dzieci:

- a) Marię Agnieszkę Elżbietę (ur. Wrocław, Breslau 23.07.1888 r.) – żonę (x Peine 14.03.1917 r.) dyplomowanego inżyniera Jana Karola Stueck.
 - b) Jana Krzysztofa (ur. Wrocław, Breslau 25.08.1894 – zginął nad Sommą w bitwie lotniczej 5.11.1916 r.).
 - c) Jana Piotra (ur. Merseburg 6.07.1898 r.) – doktora polonistyki (dr rerum polonicarum), redaktora gazety kolońskiej.
3. Karola Jana Henninga (ur. Górny Włosień, Ober Heidersdorf 27.05.1863 – zm. Magdeburg 16.09.1925 r.) – deputowany Reichstagu. W 1896 (15.08.) roku majątek Łagów (Logau) koło Lubania Śląskiego (Lauban) i Nawojów Śląski (Schlesisch Hausdorf) i w 1897 roku (1.03.) kupił Dolny Sokołowiec (Nieder Falkenhain) koło Złotoryi (Goldberg). Żonaty (x Lipsk, Leipzig 8.05.1888 r.) z Marią Alicją Kaestner (ur. Lipsk, Leipzig 29.06.1865 r.), miał syna – Hinza Henninga Roberta Oswalda Dietricha (ur. Łagów, Logau 30.07.1897 r.), prawnika, właściciela majątku Rząsiny (Welkersdorf) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg) .
4. Fryderyka Oswalda Jana (ur. Górny Włosień, Ober Heidersdorf 15.08.1866 – zm. Międzygórze, Woelfesgrund 26.03.1930 r.) – żonaty (x Szklarska Poręba Górna, Ober Schreiberhau 9.10.1919 r.) z Adelajdą Klarą Bohemią bar. von Steinaecker (ur. Stangenhagen 28.07.1866 r.).

W 1898 roku Erich von Winckell kupił majątek w Smardach Górnych (Ober Schmaradt) koło Kluczborka (Kreuzburg) na Górnym Śląsku.

Źródła:

Zedlitz t. IV s. 340

Krane s. 149

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Haeuser. Deutscher Uradel. Gotha Jg 30:1931 s. 594-595

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 239-240

TABLICE GENEALOGICZNE

Fryderyk Oswald aus dem Winckel
ur. Roitzsch 6.01.1825 – zm. Górny Włosień 25.03.1866 r.
wł. Górnego Włosienia
ż. (x Małuszów 17.10.1853 r.) Karolina Augusta
Maria Emilia Agnieszka v. Sprenger
(ur. Lubień 30.05.1831 – zm. Szklarska Poręba 1.09.1922 r.)

|

Fryderyk Eryk ur. Górny Włosień 28.05.1857 r. ż. (x Chociwel 31.07.1890 r.) Jadwiga julia Fanny Minna Żychlińska (ur. Trier 24.12.1865 r.) dzieci: 1) Jan Kasper Karol Adolf Oswald ur. Zamysłów 12.05.1891 r.) wł. Zamienic ż. (x Glisno 21.03.1922 r.) Gerda Herta Agnieszka Małgorzata v. Wartenberg (ur. Luggendorf 2.08.1902 r.) 2) Eryka Toska ur. Wrocław 28.09.1899 r. m. (x Poczdam 25.02.1922 r.) Teodor v. Kessel ordynat fideikomisu Raki	Konrad Oswald Bodo ur. Górny Włosień 13.10.1860 r. radca rejencji, ż. (x Zgorzelec 24.09.1887 r.) Ferdynanda Amelia Karolina Elżbieta Fryda v. Kessel (ur. Świebodzice 26.08.1865 r.) 1) Maria Agnieszka Elżbieta ur. Wrocław 23.07.1888 r. m. (x Peine 14.03.1917 r.) inż. Jan Karol Stueck 2) Jan Krzysztof ur. Wrocław 25.08.1894 – zginął nad Sommą 5.11.1916 r. lotnik 3) Jan Piotr ur. Merseburg 6.07.1898 r. doktor polonistyki (dr rerum polonicarum), redaktor gazety kolońskiej	Karol Jan Henning ur. Górny Włosień 27.05.1863 - zm. Magdeburg 16.09.1925 r. deputowany do Reichstagu 1896 (15.08.) sprzedał maj. Łagów i Nawojów Śląski 1897 (1.03.) – kup. Dolny Sokołowiec ż. (x Lipsk 8.05.1888 r.) Maria Alicja Kaestner (ur. Lipsk 29.06.1865 r.) Hinz Henning Robert Oswald Dietrich ur. Łagów 30.07.1897 r. prawnik, wł. maj. Rząsiny	Fryderyk Oswald Jan ur. Górny Włosień 15.08.1866 – zm. Międzygórze 26.03.1930 r. ż. (x Szklarska Poręba 9.10.1919 r.) Adelajda Klara Bohemia bar. v. Steiaecker (ur. Stangenhagen 28.07.1866 r.)
---	--	---	--

WINCKELHOFEN

zob.

WINKELHOFEN

WINCKLER (WINKLER)

Ród pruski nobilitowany w 1650 roku. W 1756 roku (1.05.) zatwierdzenie i odnowienie pruskiego szlactwa uzyskał Karol Godfryd von Winckler (zm. 19.04.1790 r.) właściciel majątków na Śląsku w okolicy Strzelina (Strehlen).

Źródła:

Błażek t. III s. 119

WINCKLER (WINKLER)

Herb wg Błażka

Herb późniejszy

Herb Huberta Gustawa Wiktora
v. Tiele-Winckler

Franciszek Winckler (ur. 1724 – zm. 1780 r.) był nauczycielem w Nowym Gierałtowie (Neu Gersdorf) koło Kłodzka (Glatz). W 1840 roku (15.10.) pruskie szlactwo otrzymał jego wnuk Franciszek Ksawery Winckler, właściciel Miechowicz (Miechowitz) i Mysłowicz (Myslowitz) oraz wielu zakładów przemysłowych na Górnym Śląsku. Należał do górnośląskiej elity przemysłowej. Zmarł

6.08.1851 roku, miał tylko córkę – Waleskę, dziedziczkę fortuny ojca, żonę (x 7.11.1854 r.) Huberta Gustawa Wiktora von Tiele, oficera wojsk pruskich, który w tym samym roku (6.12.1854 r.) uzyskał zezwolenie na dodanie nazwiska i herbu żony do swojego „Tiele-Winckler” (zob.).

Źródła:

Blažek t. I s. 120

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 243-244

WINCKLER

zob.

TIELE

WINCKLER

zob.

WINKLER

WINDERLICH

zob.

WUNDERLICH

WINDHEIM

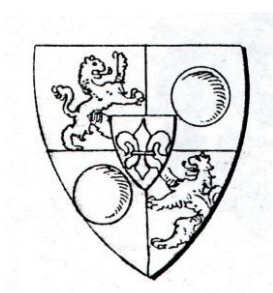
Ród patrycjuszy Hannoveru, znany od początku XV wieku. W 1896 roku oficer niemieckiej marynarki wojennej Hugo von Windheim kupił majątek Wąsicie (Wundschuetz) koło Kluczborka (Kreuzburg) na Górnym Śląsku.

Źródła:

Krane s. 149

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburh 2005 s. 245-246

WINKELHOFEN (WINCKELHOFEN, WINKELHOFER)

Według Sinapiusa ród śląski pochodzący z Rogów (Rogau) koło Niemodlina (Falkenberg). Jednak bardziej konkretne informacje pochodzą z księstwa oleśnickiego: w 1686 roku (17.12.) sporządził testament Jan Jerzy von Winkelhofer – właściciel Mienic (Muehnitz) koło Trzebnicy (Trebnitz), żonaty z Zuzanną

Florentyną N. Znane są dwa różne herby, być może były dwa rody: Winkelhofen i Winkelhofer.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1115

Błażek t. II s. 144

WINKHLER
(WINKHLER von WINKHLERN)

W 1662 roku (25.08.) został za zasługi w wyprawie węgierskiej nobilitowany z predykatem „von Winkhlern”, Jan Winkhler. Jednocześnie uzyskał on inkolat śląski, edykt opublikowano w księstwie świdnicko – jaworskim i w hrabstwie kłodzkim.

Źródła:

Błażek t. III s. 67

Pilnaček t. IV s. 1341

Doerr s. 145

WINKLER
(WINKLER von STERNENHEIM, STERNHEIM)

Bernard Winkler, rektor gimnazjum w Brzegu (Brieg) w 1735 roku (17.02.) uzyskał czeskie szlachectwo z predykatem „von Sternenheim”. W 1745 roku będąc już na emeryturze otrzymał inkolat śląski pod nazwiskiem „Sternheim”.

Źródła:

Błażek t. II s. 144

Doerr s. 222

WINKLER

zob.

WINCKLER

WINSS
(WINS)

Stary ród pochodzący z Marchii skąd jedna linia w XVI wieku przeniosła się na Śląsk. Założycielem tej linii był Klaus von Winss (zm. 1551 r.) – właściciel Heinrichsdorf w Brandenburgii. Dwukrotnie żonaty: 1. z Benigną von Buchholz, 2. z Cecylią von Fuege, miał trzech synów:

Albrechta (ur. 1528 r.) – żonaty z Gertrudą von Heiland ze Starego Śleszowa (Alt Schliesa) koło Wrocławia (Breslau) – nie miał potomków.

Krzysztofa (ur. 1532 r.) – żonaty z Ewą von Heiland ze Starego Śleszowa (Alt Schliesa), siostrą Gertrudy – również nie miał potomków.

Adama (ur. 1535 – zm. 1589 r.) – dwukrotnie żonatego: 1. z Anną von Monau z Gniechowiec (Gnichwitz) koło Wrocławia (Breslau), 2. z Martą Kauffmann (zm. 1590 r.). Miał syna – Jakuba (ur. 14.07.1581 r.) właściciela Seschwitz (?) koło Wrocławia (Breslau) żonatego (x 22.02.1605 r.) z Elżbietą von Uthmann (zm. 27.04.1637 r.) z Kobierzyc (Koberwitz) koło Wrocławia (Breslau). Jego syn – Fryderyk (ur. 1.03.1620 r.), żonaty z Anną Urszulą Dorn (zm. 3.01.1660 r.), miał syna – Karola Fryderyka żonatego z Urszulą Voelckel. Jego syn – Juliusz Fryderyk był ostatnim z rodu, zginął w 1717 roku przypadkowo zastrzelony z pistoletu.

Źródła:

Błażek t. III s. 119

WINTER (WINTER von STERNFELD)

Herb baronowski

Ród brandenburski, znany również na Pomorzu w Polsce i na terenie Zakonu Niemieckiego.

Na Śląsku w połowie XVII wieku Henryk (Jan Henryk) Winter bar. von Sternfeld posiadał Gołkowice (Golkowitz) i Komorzno (Reinersdorf) w okręgu sądowym byczyńskim koło Kluczborka (Kreuzburg). Po nim właścicielem obu

miejsowości był jego syn – Joachim Henryk (zm. 1706 r.) żonaty z Marianną Elżbietą von Salisch.

W drugiej połowie XVIII wieku posiadali majątki w okolicy Gliwic (Gleiwitz) i według Pilnačka również w okolicy Wodzisławia Śląskiego (Loslau): w latach 1768-1792 Anna von Winter z domu von Twardawa była właścicielką Szałszy (Schalscha) koło Gliwic (Gleiwitz).

Źródła:

Sinapius t. II s. 483-484

Błażek t. III s. 67

Pilnaček t. IV s. 1343

WINTERFELD

Stary ród brandenburski gdzie siedzibą rodową był Salzwedel, od XII wieku znany na Pomorzu a od XVIII wieku – również w Danii. W herbie posiadali na błękitnej tarczy skaczącego przez snopek zboża czerwonego lisa. W klejnocie taki sam lis na sześciu czerwonych proporcach. Labry srebrno – błękitne.

Posiadali majątki na pograniczu śląsko – brandenburskim: główna ich siedzibą na tym terenie był Sądów (Sandow) koło Rzepina (Reppen). W 1722 roku Aleksander Ludwik von Winterfeld uzyskał inkolat śląski.

Pod koniec XIX wieku przybył na Śląsk Aleksander von Winterfeld i w 1892 roku kupił majątek Bronów (Bronau) z folwarkiem Sułów Wielki (Gross Saul) koło Góry Śląskiej (Guhrau).

Źródła:

Sinapius t. I s. 1034-1036, t. II s. 116

Zedlitz t. IV s. 341-342

Krane s. 149

TABLICE GENEALOGICZNE

Właściciele Sądowa od końca XV wieku

Nicol v. Winterfeld
wł. Dalmin i Strehow
ż. Adelajda v. Ditten
z Rosshagen
|
Joachim
wł. Dalmin
ż. Katarzyna v. Mollendorf
z Goertzig
|
Detlew
ur. ok. 1526 r. –
zm. 1611 r.
tajny radca dworu brandenburskiego,
wł. Sądowa, Dalmin i Trebitzko
ż. Maria v. Oppen
|
Chrystian
wł. Sądowa, Bargowa i Rzezyczcy
ż. Anna Lukrecja v. Groeben
z Meseberg
|
Samuel Adolf
ur. 24.03.1644 –
zm. Sądów 30.01.1705 r.
ż. (x 29.08.1684 r.) Urszula Katarzyna
v. Rotenburg
|

Jerzy
Chrystian

Aleksander
Ludwik
1722 r. – inkołat
śląski

Samuel
Adolf

Joachim
Detlew

Anna
Lukrecja

WINZ
(WIENZ)

W 1638 roku (27.05.) tytuł barona Rzeszy i ziem dziedzicznych Habsburgów uzyskał pułkownik wojsk cesarskich Jan von Winz. W 1641 roku kupił państwo Odry (Odry, Odrau). Zmarł w 1642 roku. Wdowa – Poliksena hr. von Hoditz, w 1644 roku wyszła ponownie za mąż za Michała Alvernię Saluzzo markiza de Clavesano.

Źródła:

Błażek t. IV s. 143

Pilnaček t. IV s. 1342

WIPLER

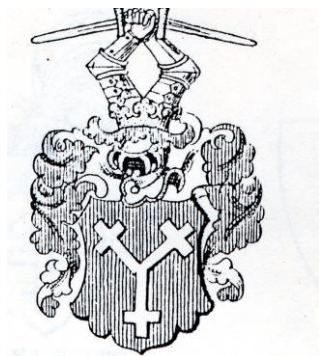
zob.

GARDAWSKI

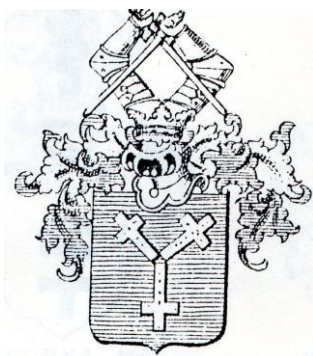
WIPPLAR

(WIPPLAR von USCHUETZ, WIPPLAR z USZYC, WIPPLAR z
GARDAWIC, WYPLER, WIPLER, GARDAWSKI)

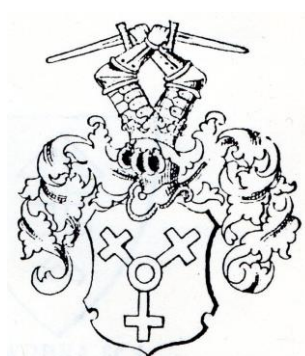
HERBY WG BLAŻKA:

Herb szlachecki I

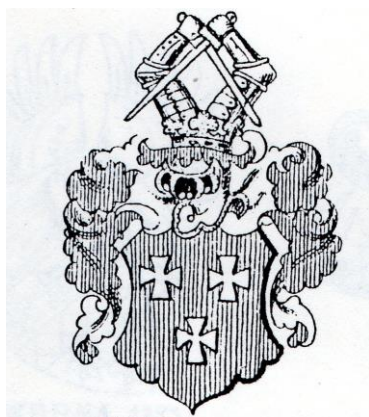
Herb szlachecki II

Herb szlachecki III

Herb szlachecki IV

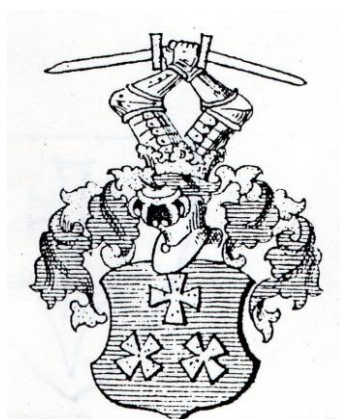
Herb Albrchta z 1676 r.

Herb Kaspra Konrada z 1701 r.

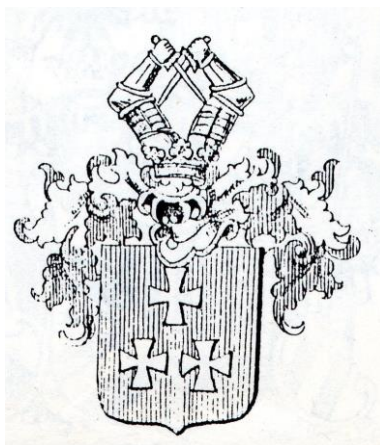
Herb Jana Krzysztofa z 1719 r.

Herb Jerzego Rudolfa z 1721 r.

Herb Józefa z 1738 r.

Herb baronowski Franciszka Karola z 1730 r.

Herby wg Schles. Wappenbuch

Polski herb Brodzic I i II

Stary ród górnośląski początkowo herbu Brodzic, później herb znany w wielu wariantach, pochodzący z Uszyc (Uschuetz) koło Olesna (Rosenberg). Według tradycji rodowej mieli przybyć z okolic Flandrii (walloni ?) a protoplastą rodu miał być występujący w dokumentach w 1338 roku (22.09.) ławnik sądu wójtowskiego Oleśnicy (Oels) mieszczanin Mikołaj Wippeler. Nie wiadomo jednak czy można go łączyć z późniejszymi Wipplerami.

Pierwszym pewnym przedstawicielem tego rodu był Piotr Wippeler w 1390 roku (25.01.) występujący jako świadek w dokumencie księcia Władysława Opolczyka wydanym w Oleśnie (Rosenberg). W 1409 roku (15.06.) kupił on od Jana Skalandra (Siewierski) część jego rodowej miejscowości Skałagi (Skalung) koło Kluczborka (Kreuzburg). W 1409 roku Wischko Wipplar występuje jako świadek dokumentu księcia Bernarda niemodlińsko – strzeleckiego.

W XVI wieku posiadali majątek w Uszycach (Uschuetz), którą to miejscowość uznali za swoją siedzibę rodową. W tym czasie Uszyce (Uschuetz) były typową miejscowością zaściankową, istniało tam około 17 majątków szlacheckich, których właściciele podawali je jako swoją siedzibę rodową. Również w XVI wie-

ku pojawiają się Wiplerowie – Gardawscy (zob.) w okolicach Pszczyny (Pless), jednak nie wiadomo skąd się oni wzięli. Posiadali podobny herb i nazwisko ale brak jest źródłowych informacji o ich związkach. Autor monografii Wiplerów-Gardawskich, nie wyjaśnia tego. Pilnaček twierdzi, że były dwie linie: Wipplar z Uszyc (Uschietz) i Wipplar-Gardawski z Gardawic (Gardawitz).

Oprócz Uszyc (Uschuetz) posiadali majątki w Krzyżańcowicach (Krysanowitz) i w Psurowie (Psurow) koło Olesna (Rosenberg). W 1533 roku Klemens Wipplar z Uszyc (Uschuetz) sprzedał 7 wolnych łąnów roli w Budzowie (Busow) koło Olesna (Rosenberg) chłopom (wolnym chłopom ?) braciom Stefanowi, Jerzemu i Witkowi Hanuzłom z Budzowa (Busow). W 1539 roku Maciej Wyplar był żonaty z Agnieszką, córką Samsona i siostrą Jana Zarskiego. Maciej zapisuje w tym roku jej wiano w wysokości 80 guldenów. Dorota, córka Zygmunta Wipplara z Uszyc (Uschuetz) była żoną (x przed 1592 r.) Jerzego Chocimirskiego z Roszkowic (Roschkowitz) koło Kluczborka (Kreuzburg), właściciela majątku w Uszycach (Uschuetz), który w 1592 roku zapisał jej wiano. Druga córka – Barbara, dziedziczka majątku w Uszycach (Uschuetz) była żoną N. Woisławskiego. Jej potomstwo zaczęło podawać Uszyce (Uschuetz) jako swoją siedzibę rodową: „Woislawski von Uschuetz”.

W księdze podatków księstwa opolsko – raciborskiego z 1621 roku w okręgu oleskim notowani byli dwaj Wiplarowie: Wacław – właściciel majątku w Uszycach (Uschuetz) i Maciej (zm. po 1640 r.) – właściciel majątku w Krzyżańcowicach (Krysanowitz) koło Olesna (Rosenberg). W 1623 roku był świadkiem sporządzania licznych testamentów: Jana Oderskiego właściciela Jam (Jamm) koło Olesna (Rosenberg), w 1633 roku występuje w testamencie spisany w Gorzowie Śląskim (Landsberg) przez Joachima Schelię – właściciela Grzędzina (Grzendzin) koło Koźła (Cosel), 1638 roku w testamencie Adama Beessa – właściciela Starego Olesna (Alt Rosenberg) i w 1640 roku w testamencie Katarzyny Koschembarowej.

W 1633 roku Konrad Wipplar był właścicielem Olewina koło Wielunia w Polsce. Występuje on jako świadek w testamencie Zuzanny Dzierżanowskiej spisany w Wieluniu.

W 1644 roku w wykazie szlachty górnośląskiej sporządzonym dla biskupa Wrocławskiego Karola Ferdynanda Wazy zanotowano troje właścicieli majątków: N., Ewę i Melchiora – wszystkich ewangelików. W drugiej połowie XVII wieku Maciej Wilhelm von Wipplar (zm. 10.02.1698 r.) był właścicielem Trawnika (Trawnig) koło Koźła (Cosel), w połowie XVIII wieku właścicielem tego majątku był Jan Krzysztof Wipplar (zm. przed 1772 r.) żonaty z Anną Barbarą von Fragstein (zm. 1777 r.), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 1772 r.) za Adama Erdmann Porembskiego z Bieńkowic (Benkowitz) koło Raciborza (Ratibor). W 1713 roku w Sobieszowicach (Petersdorf) koło Gliwic (Gleiwitz) mieszkała panna Dorota Józefa von Wyplar z Krzyżańcowic (Krysanowitz). W pierwszej połowie XVIII wieku Zygmunt Jerzy von Wipplar z

Uszyc (Uschuetz), właściciel Krzyżańcowic (Krysanowitz) i Psurowa (Psurow) był asesorem sądu ziemskiego księstwa opolsko – raciborskiego.

Również w XVII i XVIII wieku Wipplarowie pojawiają się w księstwie raciborskim i opawskim: Piotr Wipplar z Uszyc (Uschuetz) był właścicielem Gogołowej (Gogolau) koło Rybnika (Rybnik). Żonaty (x 23.02.1647 r.) z Katarzyną, córką Franciszka Orzeski, miał syna – Piotra Wilhelma, żonatego z Anną von Kitzler und Greiffenfels. Jego córka – Joanna Konstancja była żoną Adama bar. von Saint-Genois.

W 1643 roku w testamencie Pawła Fragsteina sporządzonym w Zawadzie koło Raciborza świadkami byli Stanisław i Balcer Wiplar z Uszyc na Gardawicach.

Angelika Marianna Wipplar von Uschuetz (czyja córka ?) – właścicielka Bogdanowic (Badewitz) koło Głubczyc (Leobschuetz) była drugą żoną (x 9.06.1719 r.) Jana Gottlieba von Wittorf (ur. 24.03.1683 – zginął 22.07.1739 r.), feldmarszałka wojsk cesarskich.

Okolo 1738 roku spadkobiercy Karola Józefa Wipplara posiadali majątek (folwark ?) w Starej Wsi (Altendorf) koło Raciborza (Ratibor). W drugiej połowie XVIII wieku Ludwinia Wipplar von Uschuetz była pielęgniarką w klasztorze dominikanek w Raciborzu (Ratibor).

W 1730 roku ((7.04.) tytuł czeskiego barona uzyskał Franciszek Karol von Wipplar und Uschuetz, asesor sądu ziemskiego księstwa opawskiego i właściciel Vitkova (Wigstahl) . Żonaty z Engelbertą von Weichselburg, miał syna Jerzego Rudolfa (zm. 16.02.1740 r.) – właściciela Jistebnika (Stiebnig), Martinov (Martynów, Martinau) i Třebovic (Strzebowitz), żonatego (x 19.01.1716 r.) z Marią Józefą Źelecką z Počenic (ur. 27.06.1689 – zm. 1742 r.). Jego syn – Karol Franciszek (ur. 10.11.1721 – zm. 8.02.1767 r.), właściciel Martinova (Martynów, Martinau), żonaty z Barbarą von Hof z Kantorova (ur. 8.11.1722 – zm. 12.08.1776 r.) z linii opawskiej, miał córkę – Marię Annę Józefę (ur. 18.01.1752 – zm. 1.05.1814 r.), żonę (x 19.11.1772 r.) Jerzego bar. von Bees (ur. 1750 – zm. 1819 r.), starosty księstwa cieszyńskiego.

Jan Filip Józef bar. von Wipplar und Uschuetz, właściciel Branka na Morawach, asesor ołomunieckiego sądu biskupiego, był żonaty z Marią Karoliną (zm. Brank 10.08.1783 r.), córką Jerzego jun. Osetzkiego właściciela Otrębów (Ottrembau) w księstwie cieszyńskim. Miał syna – Jana Baptystę, żonatego z Józefą von Carugo. Jego córka – Maria Anna Franciszka była żoną Józefa Caretto hr. von Millesimo.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1036, t. II s. 1116-1117

Błażek t. I s. 120, t. II s. 145, t. III s. 170-171, t. IV s. 104-105, 143

Pilnaček t. IV s. 1343-1346

Schles. Wappenbuch szp. 160

Doerr s. 217

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 269-270

Landbuecher Opp.-Rat. Nr 134, 295, 297

Zemska kniha... nr 13

Randt E.: Neue Quellen zur Kenntniss der nationalen Herkunft des oberschlesischen Adels. (w:) Aus Oberschlesiens Vergangenheit und Gegenwart H. 1. Gleiwitz 1922 s. 22

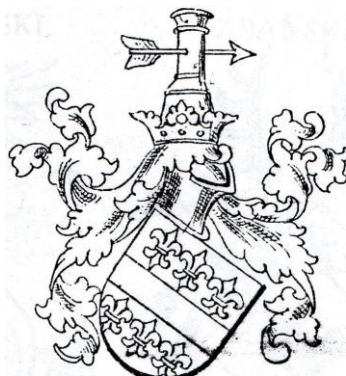
Wypler J.: Beitræge zur Geschichte des altoberschlesischen Rittergeschlechts der Wypler in der ehemaligen Herrschaft Pless. Katowice 1936

Księga podatków 1621 r. – rkp. AP Wr. Księstwo opol.-racib. Sygn. 148

Księga testamentów: testamenty Adama Beessa, Zuzanny Dzierżanowskiej, Pawła Fragsteina, Katarzyny Koschemarowej, Jana Oderskiego i Joachima Schelihy rkp. AP Wr. Księstwo op.-racib. Sygn. 43

Sękowski R.: Ostatni wule... Opole 2017 s. 74-79, 80-83, 122-126, 150-153, 184-187

WIRBINSKI
(WIRBINSKI genannt KORTSCHAK)

Herb wg Blažka

Herb wg Pilnačka

Polski herb Wierzbna

Polski herb Korczak

Stara szlachta księstwa oleśnickiego herbu Wierzbna posiadająca przydomek “Kortschak” (Korczak). Pilnaček prawdopodobnie sugerując się przydomkiem przepisał im herb Korczak, później się jednak poprawił. Przez Sinapiusa myleni z Wirbskimi i Wirsewinskimi.

W XIV wieku w dokumentach występuje Tammo von Weisenstein (zm. przed 1380 r.) zwany Kortschak. Jego synowie: Mikołaj i Jan kupili Biskupice (Bischdorf) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg). W 1465 roku (9.11.) Jan „Strziębny Korczak” był jednym z poręczycieli w Opolu (Oppeln) Piotra Derowskiego w sprawie zapłaty kary księciu Mikołajowi I opolskiemu w wysokości 200 kóp groszy.

W 1505 roku Jan Wirbinski zwany Kortschak był właścicielem Sokołowic (Zucklau) koło Oleśnicy (Oels), w 1506 roku właścicielami Sokołowic (Zucklau) i Komorowa (Kammerau) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg). W 1524 roku bracia: Jan, Jerzy i Albrecht (Ulbricht) byli właścicielami Radzowic (Reesewitz) koło Oleśnicy (Oels). W 1530 roku Jan występuje w dokumentach jako właściciel Sokołowic (Zucklau) a Albrecht z N. bratem (Jerzym ?) – właściciel Radzowic (Reesewitz). W 1539 roku Jan Wierbinski kupił czynsz z Gołębic (Galbitz) koło Oleśnicy (Oels). W 1572 roku Jan Wyrbencki zwany Kortzak był właścicielem części Biskupic (Bischdorf), w 1586 roku część tą przejął Joachim Wirbinski. Ród wymarł prawdopodobnie pod koniec XVI wieku, według Pilnačka Jakub zwany Kortzak przeniósł się w tym czasie na teren Czech.

Źródła:

Błażek t. III s. 119

Pilnaček t. IV s. 1331

C.D.S. t. VI nr 275

Pfotenhauer: Der Adel des Fuerstenthums Oels im 16.Jahrhunert (w:) Zeitschrift... Bd XXI:1887 s. 324

WIRBINSKI

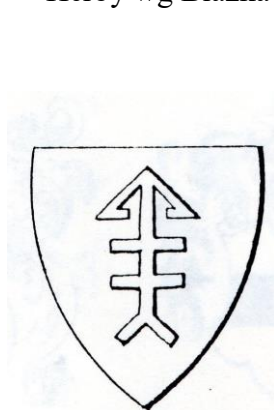
zob.

WIRBSKI

WIRBSKI
(WIRBSKI Z WIERZBI, WRBSKI, WERBSKI, WIRBINSKI)

Herby wg Blaška

Herby wg Blaška

Herb wg Pilnačka

Herb wg Paprockiego

Herby wg Schles. Wappenbuch

Polski herb Lis

Stary górnośląski ród prawdopodobnie polskiego pochodzenia herbu Lis. Przez starszych historyków często mylony z rodami Wirbinkich – Korczaków herbu Wierzbna i z Wirsewinskimi a nawet z Wrbnami – Wierzbniami. Siedzibą rodową było Wierzbie (Wiersbie) koło Lublińca (Lublinitz). Legenda rodowa podaje, podobnie jak w większości legend rodów górnośląskich, że przybyli w orszaku księcia Czecha z terenów Chorwacji.

Również Paprocki herb Lis wywodzi z Chorwacji zaś do przodków Wirbskich zalicza m.in.: Fulka zwanego Światopełkiem wojewodę krakowskiego w 1082 roku, stryja Fulki – Piotra, biskupa wrocławskiego, Fulka – biskupa krakowskiego oraz jego brata Mikołaja – wojewodę krakowskiego.

W źródłach występują od XV wieku: w 1483 roku Jerzy Wrbsky był świadkiem w dokumentach książąt Jana II i Mikołaja II opolskich, około 1500 roku Dorota Wrbska z Wrbi była żoną Mikołaja Strzeli z Obrowca (Obrowetz) zwanego Chmelikiem. W 1521 roku (31.08.) Jerzy (ten sam ?) prosi sąd aby z uwagi na jego zasługi w służbie (książęcej ?) mógł na wypadek choroby lub śmierci dowolnie dysponować całym swoim majątkiem tj. majątkiem (ziemskim), klejnotami, ubraniami i sprzętem i zapisać go osobie duchownej lub świeckiej. W 1538 roku Dorota i Regina, córki Henryka Wrbskiego oświadczyły, że zostały spłacone ze spadku po ojcu i matce, zgodnie z życzeniem ojca. Henryk w tym samym roku występuje jako pełnomocnik Barbary von Schoff z Wilczyc, żony Klemensa Loditskiego (Skwarnia). Dorota była żoną Mikołaja Strzeli – Szilhana z Otmętu (Otmuth) który w 1539 roku zapisał jej wiano w wysokości 300 guldénów. Pełnomocnikami Doroty byli: ojciec Henryk oraz jej bracia przyrodni Mikołaj i Jan Geraltowscy z Chudowa (Chudow). Córką Henryka była prawdopodobnie również Anna – pod koniec XVI wieku żona Jana jun. Krzydlowskiego (zm. po 1591 r.). W tym samym roku Henryk jun. Wrbski kupił od Pawła Zawadzkiego dwa młyny należące do wójtostwa lublinieckiego. Zmarł w 1591 roku.

W 1562 roku Jan Wrbski kupił od braci Tieschowskich wyższe prawo sądowe w rodowej Cieszowej (Czieschowa) koło Lublińca (Lublinitz). W 1572 roku Mikołaj von Wrbski – właściciel Kochanowic (Kochanowitz) i Balzer von Wrbski – właściciel Rusinowic (Ruschinowitz) koło Lublińca (Lublinitz) występują jako

świadkowie podziału spadku braci Posadowskich z Dobrodzienia (Guttentag). Dziećmi Mikołaja byli prawdopodobnie Jan i Ewa.

Jan Wrbski z Wrbi – właściciel Kochanowic (Kochanowitz) pod koniec XVI wieku był asesorem a później sędzią sądu ziemskiego księstwa opolsko – raciborskiego. Według Weltzla i Pilnačka sędzią został w 1618 roku, jednak Bartosz Paprocki już w 1607 roku dedykował jemu jako sędziemu jeden rozdział swojego Štambuchu Slezskiego: „Urozenemu a statečnemu Panu Janowi Wrbskemu z Wrby a na Kochanowiczych etc. Na ten čas Saudcy Zemskemu Kněžectwý Oppolskeho a Ratiborskeho...”.

Ewa – siostra Jana, była żoną Stefana Rohowskiego von Kornitz, właściciela Steblowa (Stoeblau), Rogowa Opolskiego (Rogau) i Dąbrówki Górnej (Dombrowka) koło Krapkowic (Krappitz). W 1590 roku, nie mając dzieci, mąż zapisał Ewie jako tzw. „odewzdawek” Rogów Opolski (Rogau) i część Dąbrówki Górnej (Dombrowka). W kościele w Rogowie Opolskim (Rogau) znajduje się krypta grobowa Wirbskich. W XVII wieku majątki te dziedziczyli (synowie Jana ?): Jerzy Wrbski – właściciel Kochanowic (Kochanowitz), Adam Wrbski, Jerzy Fryderyk Wrbski oraz Katarzyna, córka Baltazara Wirbskiego właściciela Rusinowic (Ruschinowitz) – żona Jana Kiczki z Płużnicy Wielkiej (Gross Pluschnitz). Synem Baltazara był również Baltazar jun.

W pierwszej połowie XVII wieku właścicielem Kochanowic (Kochanowitz) był Henryk Wrbski, właściciel Rusinowic (Ruschinowitz) koło Lublińca (Lublinitz) – w 1617 roku świadek kupna Koźła (Cosel) przez Andrzeja Kochcickiego.

W tym samym czasie Jan Wirbski (zm. przed 13.07.1632 r.), był również właścicielem Kochanowic (Kochanowitz). Będąc ewangelikiem, skonfiskowano mu majątki i mieszkał u swojej siostry Małgorzaty Wirbskiej w Suchym Dańcu (Daniec, Suchodanietz). Spisał dnia 1.05.1631 roku testament w którym stwierdził, że nie wie gdzie będzie pochowany (gdyż ewangelików nie wolno było chować w kościołach i na cmentarzach katolickich a innych nie było – religia ewangelicka była zakazana). Większość ewentualnych majątków zapisał siostrzeńcowi – Janowi Czornbergowi. Jego braćmi byli Jerzy i Adam, zaś stryjami: Henryk i Jerzy Fryderyk. Siostrzeńcami jego, oprócz wspomnianego Jana Czornberga, byli Jan Kiczka i Joachim Czibulka, zaś szwagrem – Jan Trach.

W 1644 roku wykaz właścicieli majątków sporządzony dla biskupa Karola Ferdynanda Wazy wymienia czterech przedstawicieli tego rodu: N., Jerzego, Adama i Henryka – wszyscy ewangelicy. Jerzy Wirbski w 1673 roku (12.09.) był we wsi Wierzbie (Wiersbie) świadkiem ślubu Jana Krzydłowskiego z Katarzyną Ziemietzką, zmarł w 1674 roku (22.01.), pochowany został w krypcie Wirbskich w kościele w Sadowie (Sodow) koło Lublińca (Lublinitz). Żonaty (x przed 1673 r.) z Heleną Dombrowską, miał troje dzieci: Ewę Helenę (ur. 13.1673 r.), Henryka (ur. 19.08.1674 r.) i Jana Sylwiusza (ur. 26.08.1676 r.).

W 1692 roku Jerzy Henryk Wirbski był członkiem sejmiku księstwa opolsko – raciborskiego.

Adam Wirbski był właścicielem Pławniowic (Plawniowitz) koło Gliwic (Gleiwitz) oraz Rogowa Opolskiego (Rogau). Według Sinapiusa posiadał również Hutę Lisowską (Lissauerhammer), Kochanowice (Kochanowitz) i Ptakowice (?) (Taschenberg) koło Brzegu (Brieg). Miał córkę – Annę Eleonorę, zmarłą w Ptakowicach (Taschenberg) w 1667 roku (13.07.) w wieku 16 lat i pochowaną w kościele w Michałowie (Michelau) koło Brzegu (Brieg). Prawdopodobnie synem Adama był – Kasper Wrbski, który w 1658 roku odziedziczył majątki po Adamie i w 1720 roku był właścicielem Rogowa Opolskiego (Rogau). Zmarł i pochowany został w krypcie Wirbskich w kościele w Rogowie Opolskim (Rogau). Być może był ostatnim męskim przedstawicielem rodu.

W drugiej połowie XVII wieku znane cztery kobiety: Zuzanna N. – wdowa po N. Wirbskim, właścicielka Kamieńca (Kaminietz) koło Gliwic (Gleiwitz) oraz jej córki: Anna – w 1679 roku matka chrzestna Henryka Jana, syna Stanisława Kalinowskiego karczmarza w Szalszy (Schalscha) koło Gliwic (Gleiwitz), Barbara – zona (x przed 1694 r.) Adama Grotowskiego, również karczmarza w Szalszy (Schalscha) oraz Helena – w 1694 roku matka chrzestna Karoliny Joanny Grotowskiej.

Źródła:

Sinapius t. I s. 1036-1037, t. II s. 1117

Błażek t. I s. 120

Pilnaček t. V s. 1394

Landbuecher Opp.-Rat. Nr 94, 235, 255, 271, 272, 293

Zemska kniha... nr 124, 150

Paprocki B.: Štambuch Slezsky Brno 1609 brak paginacji

Weltzel A.: Die Landesbeamten der Fuerstenthuermer Oppeln-Ratibor von 1532 bis 1741. (w:) Zeitschrift... Bd 12:1874 s. 33

Chrzaszcz J.: Beitræge zur Geschichte der Pfarreien des Archipresbyterates Gleiwitz (w:) Oberschlesien. Kattowitz Jg 1:1902/03 s. 22-37, Jg 2:1903/04 s. 416-540, 674-695, 749-769.

Randt: Neue Quellen zur Kenntniss der nationalen Herkunft des ober-schlesischen Adels. (w:) Aus Oberschlesien Vergangenheit und Gegenwart. Gleiwitz 1922 s. 22

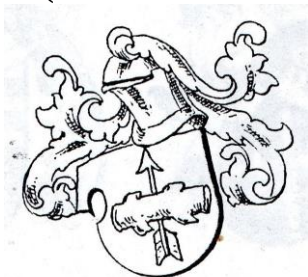
WAP Wrocław – Księgi ziemskie księstwa opolsko-raciborskiego 1596 r. s. 127-130

Księga testamentów – testament Jana Wirbskiego rkp. AP Wr. Księstwo op.-racib. Sygn. 43

WBP Opole-Oddz. Rogów Op. rkp 445, 448, 450

Parafia Sądów- księgi metrykalne.

WIRSEWINSKI
(WIRSSEWINSKI)

Szlachta śląska polskiego pochodzenia (?) z księstwa brzeskiego i oleśnickiego. Sinapius łączy ich z Wirbskimi i Wirbinskimi. Znani dopiero od XVII wieku, jednak historycy niewiele o nich wiedzą. W księstwie brzeskim posiadali Kuny (Kunert) i Piskorzówek (Klein Peiskerau) koło Oławy (Ohlau). W 1653 roku Melchior von Wirsewinski (zm. po 1664 r.) był dworzaninem księcia Sylwiusza von Wuerttemberg-Oels. Prawdopodobnie żonaty z N., córką Jerzego von Rohr z Piskorzówka (Klein Peiskerau), które wniosła mu w posagu, również prawdopodobnie jego córka – Anna Małgorzata, była żoną Fryderyka Jana Jonasza von Lilgenau (zm. 1690 r.), łowczego księstwa brzeskiego. Pod koniec XVII wieku właścicielem Piskorzówka (Klein Peiskerau) był Joachim von Wirsewinski (zm. Piskorzówek, Klein Peiskerau 10.03.1700 r.) żonaty z N. von Prittwitz und Repin, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Zygmunta Leopolda von Kreckwitz z , miał tylko córkę N. W tym czasie właścicielami Kun (Kunert) byli Sylwiusz i Władysław Wirsewinski oraz cztery ich siostry N. W kościele w Brzezmierzu (Wuestebrise) koło Oławy (Ohlau) znajdują się epitafia linii z Kun (Kunert).

Źródła:

Sinapius t. I s. 1036-1037, t. II s. 1117-1118

Błażek t. II s. 144

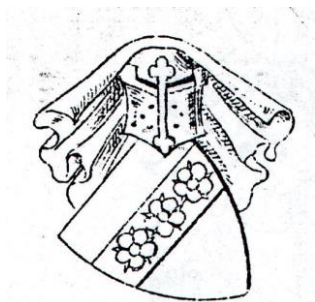
Pilnaček t. V s. 1347

WIRSIG

zob.

WUERSIG

WIRSING
(WYRSING, WIERSYNG, WIRSIGK, WIERZYNEK ?)

Herb Konrada z 1300 r.

Herb z 1588 r.

Herb późniejszy

Stary ród, częściowo mieszczański ze Zgorzelca (Goerlitz), znany na Górnych i Dolnych Łużycach oraz na Śląsku. W 1234 roku ofiarowali parcelę na budowę klasztoru franciszkanów w Zgorzelcu i w dokumentach występują jako współfundatorzy klasztoru: „nobiles dicti Wyrsinge”. W 1301 roku Konrad Wersine był właścicielem Rachnowa (Rachenau) i lasu pod Sławnikowicami (Kieslingswalde) koło Zgorzelca (Goerlitz). W 1320 roku Lutold nabywa jako dziedziczne lenno, cło w Żytawie (Zittau).

Od początku XV wieku nazwisko to pojawia się na Górnym Śląsku, jednak niema pewności czy można ich łączyć z Wirsingami zgorzeleckimi. W 1401 roku bracia Lutko (Lutold) i Hannos von Wirsyng byli właścicielami Rudziczki (Riegersdorf) koło Prudnika (Neustadt) i znajdujących się w niej dwóch kopalń (czego kamieniołomy ? łupki ?). Od XVI wieku znani w Opolu (Oppeln): w 1588 roku Jan Wirsing był pisarzem miejskim w Opolu (Oppeln), w 1598 roku – rentmeisterem (dozorca dochodów). W XVII w. rodzina osiadła w Opolu (Oppeln), mając tu „wolne” domy. W 1606 roku Jan (ten sam ?) był poborcą podatku cesarskiego („podwybierczy bernie”) księstwa opolsko – raciborskiego. W latach 1639 i 1645 Kasper Wirsig był burgrabią zamku opolskiego. W latach 1640 – 1652 posiadał w Opolu folwark na przedmieściu Odrzańskim. W 1651 roku Franciszek Wirsing został przyjęty przez sejmik księstwa opolsko – raciborskiego do stanu rycerskiego, był właścicielem Piorunkowic (Schweinsdorf) i Łanów (Lohnau) koło Prudnika (Neustadt) oraz Wydrowic (Weiderwitz) koło Niemodlina (Falkenberg), w 1656 roku (24.02.) sprzedał swój dom na ulicy Odrzańskiej w Opolu (Oppeln).

Prawdopodobnie na pół legendarny patrycjusz krakowski z pierwszej połowy XIV wieku – Wierzynek pochodził z rodu Wirsingów zgorzeleckich.

Źródła:

Błażek t. III s. 119-120

Pilnaček t. V s. 1347

Schinke C.: Der Kreis Neustadt. Geographisch-geschichtliches Handbuch. Neustadt (1890) s. 123

Steinert: Kartoteka mieszkańców Opola – rkp w posiadaniu autora

WIRTZ

zob.

WUERTZ

WIRZBICKI

zob.

WIERZBICKI

WISKOTA

zob.

WYSKOTA

WISOTZKI

(WISOTZKI von HOHENBAUM, WYSOCKI)

W 1691 roku (2.10.) został wpisany w czeski stan rycerski z predykatem “von Hohenbaum” Andrzej Renat Wisotzki (zm. 1692 r.). W 1675 roku był syndykiem ziemskim księstwa cieszyńskiego, później kanclerzem i radcą rejencji państwa pszczyńskiego Baltazara Erdmanna hr. von Promnitz. Był właścicielem Jedliny (Jedlin) i Jajost (Jajost) oraz majątków w Bojszowach (Boischow), Grzeblowicach (Grzeblowitz) i w Borku (Borken) w państwie pszczyńskim. Żonaty (x Skoczów, Skotschau 26.01.1676 r.) z Weroniką Wolf, wdową po radnym cieszyńskim Jerzym Roth, miał dwóch synów – Samuela i Gabriela oraz córkę Ewę Weronikę. W chwili jego śmierci synowie prawdopodobnie nie żyli gdyż majątki Jedliny (Jedlin) i Bojszowy (Boischow) zapisał swojej córce, zaś Grzeblowice (Grzeblowitz) i Borek (Borken) – żonie.

Źródła:

Błażek t. III s. 158

Pilnaček t. V s. 1353

Doerr s. 171

WISOTZKI

zob.

WYSOCKI

WISSEL

Stary ród rycerski znany od końca XI wieku, pochodzący z Dolnej Nadrenii, nazwisko pochodzi od wyspy Wissel na Renie gdzie mieli swoją siedzibę.

W XVII wieku dwaj przyrodni bracia: Fryderyk Ulryk i Joachim byli założycielami dwóch linii rodu: starszej i młodszej (zob. Tablice genealogiczne). Na Górnym Śląsku osiadł z linii starszej Fryderyk Ulryk – Fryderyk Rudolf Jan von Wissel (ur. Sieboldshausen 1744 – zm. Ciarka, Schiorke 1804 r.) i zakupił majątek Ciarka (Schiorke) koło Olesna (Rosenberg). W 1781 roku (15.11.) otrzymał pruskie potwierdzenie starego szlacheństwa i inkolat śląski. Jego dwaj synowie: Jan Karol Fryderyk i Gustaw Henryk założyli dwie śląskie podlinie.

I. PODLINIA JANA KAROLA FRYDERYKA.

Starszy syn Fryderyka Rudolfa Jana – Jan Karol Fryderyk von Wissel (ur. Ciarka, Schiorke 9.05.1786 – zm. Kluczbork, Kreuzburg 17.03.1845 r.), landrat powiatu kluczborskiego, był właścicielem Morzęcina Wielkiego (Gross Muritsch) koło Trzebnicy (Trebnitz) i w 1825 roku nabył Duczów Wielki (Gross Deutschen) koło Kluczborka (Kreuzburg). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 23.05.1810 r.) z Pauliną Gottliebą Emilią bar. von Chambres (zm. Duczów Wielki, Gross Deutschen 8.01.1819 r.), 2. (x Radzowice k. Oleśnicy, Reesewitz b. Oels 4.06.1820 r.) z Wilhelminą (Minna) von Bosse (ur. Radzowice, Reesewitz 4.04.1796 – zm. Kluczbork, Kreuzburg 9.10.1877 r.), z pierwszą żoną miał dwóch, i z drugą – również dwóch synów:

1. Fryderyk Gottlieb Emila (ur. Oleśnica, Oels 2.10.1811 – zm. 18.08.1868 r.) – syndyk ziemski w Oleśnicy (Oels). Żonaty (x Oleśnica, Oels 19.05.1848 r.) z Joanną Marią Anną Elżbietą von Massow (ur. Oleśnica, Oels 8.10.1828 – zm. Oleśnica, Oels 17.09.1853 r.), miał tylko jedną córkę – Helenę Zofię Emilię (ur. Oleśnica, Oels 15.11.1852 – zm. Drezno, Dresden 14.02.1917 r.).
2. Hermanna Ferdynanda Aleksandra (ur. Morzęcin Wielki, Gross Muritsch 12.06.1814 – zm. Drezno, Dresden 30.12.1895 r.) – od 1856 roku właściciel Wszechświętego (Allerheiligen) koło Oleśnicy (Oels). Żonaty (x

1856 r.) z Idą von Elstermann (ur. Wrocław, Breslau 31.01.1834 – zm. Zgorzelec, Goerlitz 15.09.1914 r.), miał pięcioro dzieci:

- a) Marię Wilhelminę Elżbietę (ur. Wszechświęte, Allerheiligen 15.07.1857 r.).
 - b) Małgorzatę Joannę Augustę (ur. Wszechświęte, Allerheiligen 23.04.1859 r.) – żonę (x Wszechświęte, Allerheiligen 11.03.1882 r.) Wilhelma von Rothkirch und Panthen (zm. Wawrzyszów, Lorenzberg 11.12.1901 r.).
 - c) Waltera Hermanna Eryka Feodora (ur. Wszechświęte, Allerheiligen 1861 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x zamek Tharant 2.03.1918 r.) z Karolą von Lekow (ur. Lipowiec k. Góry Śląskiej, Linz b. Guhrau 16.01.1884 r.), miał córkę – Hertę (ur. Buchholz 24.03.1919 r.)
 - d) Fryderyka Hermanna Teodora Aleksandra (ur. Wszechświęte, Allerheiligen 24.03.1863 r.) – rolnika.
 - e) Kurta Jana Hermanna Feliksa (ur. Wszechświęte, Allerheiligen 18.09.1867 r.) – doktora filozofii.
3. Jana Alberta Alfreda (ur. Duczów Wielki, Gross Deutschen 3.07.1823 – zm. 2.01.1891 r.) – właściciela Duczowa Wielkiego (Gross Deutschen). Żonaty (x 1856 r.) z Herminą Lochmann (ur. Bierna k. Lubania Śląskiego, Berna b. Lauban 26.01.1830 – zm. Wrocław, Breslau 7.12.1917 r.), miał dwie córki:
- a) Ernę Joannę Herminę (ur. Duczów Wielki, Gross Deutschen 14.08.1859 – zm. Oleśnica, Oels 1.04.1919 r.) – żonę (x Duczów Wielki, Gross Deutschen 29.10.1881 r.) Fryderyka Wilhelma bar. von Buddenbrock-Hettersdorf (zm. Duczów Wielki, Gross Deutschen 17.03.1904 r.).
 - b) Katarzynę Wilhelminę Chrystianę (ur. Duczów Wielki, Gross Deutschen 2.10.1860 – zm. Berlin 3.12.1918 r.) – żonę (x Duczów Wielki, Gross Deutschen 15.07.1891 r.) Adolfa Edle von der Planitz (zm. Berlin 31.12.1918 r.), generała-majora wojsk niemieckich.
4. Jerzego Konstantyna (Alfreda) Alfonsa (ur. Duczów Wielki, Gross Deutschen 11.10.1834 – zm. Wrocław, Breslau 1.06.1883 r.) – nadinspektora urzędu celnego. Żonaty (x Brzeg, Brieg 26.07.1864 r.) z Anną Marią Zofią Augustą von Motz (ur. Lubsza k. Brzegu, Leubusch b. Brieg 10.06.1841 – zm. Wołów, Wohlau 2.02.1914 r.), miał syna – Fryderyka Wilhelma Ernesta Pawła (ur. Wrocław, Breslau 21.03.1865 r.) – generała-majora i dowódcę regimentu piechoty wojsk niemieckich. Żonaty (x Hagen 18.08.1902 r.) z Emmy Szarlottą Bertą von Basse (ur. Hagen Westfalia 15.08.1877 r.), miał dwóch synów: Jana Joachima (ur. Berlin 19.04.1904 r.) – referendarza sądowego i Jerzego Ulryka (ur. Spandau 19.04.1907 r.) - prawnika.

II. PODLINIA GUSTAWA HENRYKA.

Młodszy syn Fryderyka Rudolfa Jana – Gustaw Henryk von Wissel (ur. Ciarka, Schiorka 16.05.1795 – zm. Cieszyn, Teschen 29.08.1839 r.) był urzędnikiem akcyzy solnej. Żonaty z Augustą Fryderyką Karoliną von Bosse (ur. Stradomia Dolna k. Sycowa, Nieder Stradam b. Polnisch Wartenberg 5.09.1801 – zm. Wrocław, Breslau 14.03.1889 r.), miał syna – Gustawa Alberta Pawła (ur. Zgorzelec, Goerlitz 8.11.1830 – zm. Wołów, Wohlau 7.03.1915 r.) – majora wojsk niemieckich, był żonaty (x Cieszowa k. Lublińca, Cieschowa b. Lublinitz 23.11.1867 r.) z Anną Teresą Antonią Fritze (ur. Gosda, Brandenburg 7.11.1844 r.). Miał dwoje dzieci: Gustawa Alberta (ur. Brzeg, Brieg 23.09.1872 r.) – majora regimentu grenadierów wojsk niemieckich i Annę Teresę (ur. Strzegom, Striegau 28.11.1879 r.).

Źródła:

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg 12:1918 s. 975-979

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Haeuser. Deutscher Uradel. Gotha Jg. 13:1931 s. 603-605

TABLICE GENEALOGICZNE

I. POCZĄTKI RODU (do podziału na linie)

Erenbert v. Wissel
ur. wyspa Wissel 1090 –
zm. wyspa Wissel ok. 1160 r.
ż. Gertruda aus Birten

|

Teodor
ur. wyspa Wissel
pomiędzy 1120 a 1125 r.

|

Godfryd
ur. wyspa Wissel ok. 1155 r.

|

Teodor (Derik)
ur. ok. 1195 – zm. ok. 1273 r.
ż. Helena v. Hanselaer

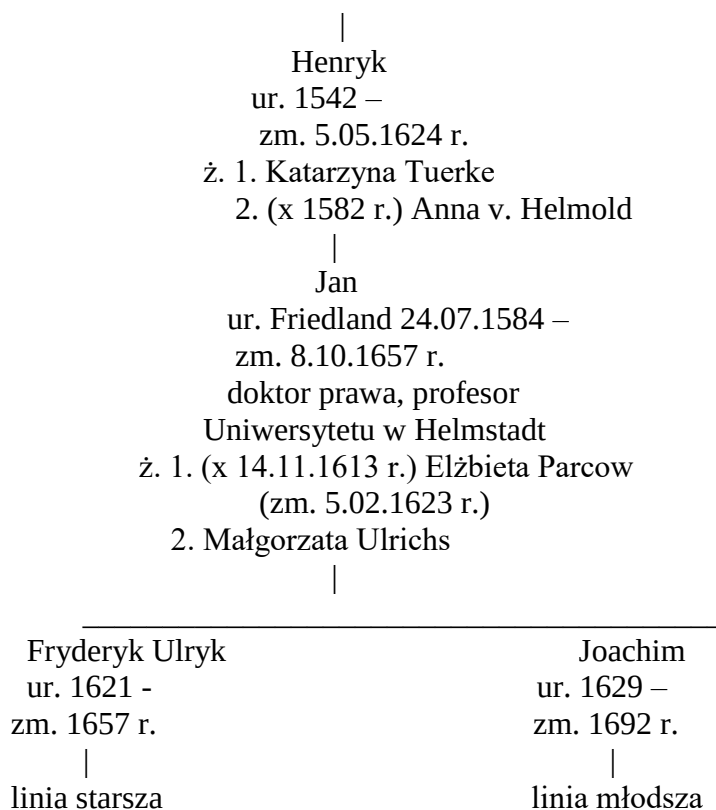
|

Eberhard (Ebert)
ur. ok. 1225 – zm. ok. 1280 r.

|

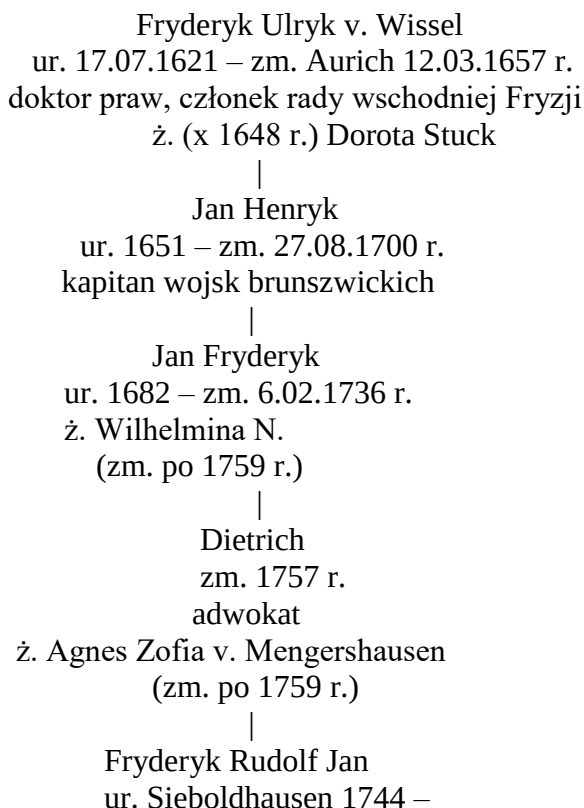
Teodor
ur. 1248 r.
ż. Jadwiga v. Apelteren

|
 Wilhelm
 ur. 1270 r.
 |
 Eberhard
 ur. 1290 – zm. 1370 r.
 wł. Wissel
 |
 Wilhelm
 ur. Wissel 1310 -
 zm. Wissel 1409 r.
 wł. zamku Grieth
 na Wissel
 ż. 1. Jutta N.
 2. Adelajda N.
 |
 Eberhard
 ur. ok. 1340 –
 zm. Wissel 1419 r.
 ż. Adelajda v. Suitkamen
 |
 Evert Monik
 ur. Wissel ok. 1380 –
 zm. ok. 1472 r.
 wł. Wissel i Wisselward
 ż. Liebrecht v. Bocholt
 |
 Eberhard
 ur. Wisselward ok. 1420 –
 zm. Osnabrueck po 1442 r.
 ż. Elżbieta v. Syborgh
 z Osnabrueck
 |
 Konrad
 ur. ok. 1450 –
 zm. Drost ?
 ż. Meyna (Minna)
 v. d. Gryntberghe
 genannt von Aldenbuekem
 (ur. Werden ok. 1457 r.)
 |
 Jurgen
 ur. ok. 1480 –
 zm. Diepenau ok. 1550 r.
 ż. Gerda v. Detten
 |
 Statius
 ur. ok. 1510 –
 zm. po 1582 r.
 ż. Adelajda v. Hennigs

II. LINIA STARSZA FRYDERYKA ULRYKA

1. Początki linii do podziału na podlinie.

zm. Ciarka 1804 r.
1781 r. – inkieta śląski

Jan Karol Fryderyk

podlinia
 zob.

Gustaw Henryk

podlinia
 zob.

2. Podlinie śląskie

a. Podlinia Jana Karola Fryderyka

Jan Karol Fryderyk
 s. Fryderyka Rudolfa Jana
 ur. Ciarka 9.05.1786 –
 zm. Kluczbork 17.03.1845 r.
 landrat pow. kluczborskiego
 wł. Morzęcina Wielkiego
 1825 r. – kup. Duczów Wielki
 ż. 1. (x 23.05.1810 r.) Paulina
 Gottlieba Emilia bar. v. Chambres
 (zm. Duczów W. 8.01.1819 r.)
 2. (x Radzowice 4.06.1820 r.)
 Wilhelmina (Minna) v. Bosse
 (ur. Radzowice 4.04.1796 –
 zm. Kluczbork 9.10.1877 r.)

Fryderyk Gottlieb Emil ur. Oleśnica 2.10.1811 - zm. 18.08.1868 r. syndyk ziemski w Oleśnicy ż. (x Oleśnica 19.05.1848 r.) Joanna Maria Anna Elżbieta v. Massow (ur. Oleśnica 8.10.1828 - zm. Oleśnica 17.09.1853 r.) Helena Zofia Emilia ur. Oleśnica 15.11.1852 - zm. Drezno	Hermann Fryderyk Aleksander ur. Morzęcin W. 12.06.1814 - zm. Drezno 30.12.1895 r. 1856 r. – wł. Wszehświętego ż. (x 1856 r.) Ida v. Elstermann (ur. Wrocław 31.01.1834 - zm. Zgorzelec 15.09.1914 r.) dzieci: 1) Maria Wilhelmina Elżbieta ur. Wszeh-	Jan Albert Alfred ur. Duczów W. 3.07.1823 - zm. 2.01.1891 r. wł. Duczowa W. ż. (x 1856 r.) Hermina Lochmann (ur. Bierna 26.01.1830 - zm. Wrocław 7.12.1917 r.) córki: a) Erna Joanna Hermina ur. Duczów W. 14.08.1859 - zm. Oleśnica 1.04.1919 r. m. (x Duczów W. 29.10.1881 r.) Fryderyk Wilhlm bar. v. Buddenbrock-	Jerzy Konstantyn Alfons ur. Duczów W. 11.10.1834 – zm. Wrocław 1.06.1883 r. nadinspektor urzędu celnego ż. (x Brzeg 26.07.1864 r.) Anna Maria Zofia Augusta v. Motz (ur. Lubrza 10.06.1841 – zm. Wołów 2.02.1914 r.) Fryderyk Wilhelm Ernest Paweł ur. Wrocław 21.03.1865 r. generał-major wojsk niemieckich
---	---	---	--

14.02.1917 r.	święte 15.07.1857 r.	Hettendorf (zm. Duczów W. 17.03.1904 r.)	ż. (x Hagen 18.08.1902 r.) Emma Szarlotta Berta v. Basse (ur. Hagen 15.08.1877 r.)
	2) Małgorzata Joanna Augusta ur. Wszechświęte 23.04.1859 r.	b) Katarzyna Wilhelmina Chrystiana ur. Duczów W. 2.10.1860 - zm. Berlin 3.12.1918 r.	 synowie: 1) Jan Joachim ur. Berlin 19.04.1904 r. referendarz sądowy 2) Jerzy Ulryk ur. Spandau 19.04.1907 r. prawnik
	m. (x Wszechświęte 11.03.1882 r.) Wilhelm v. Rothkirch u. Panthen (zm. Wawrzyszów 11.12.1901 r.)	m. (x Duczów W. 15.07.1891 r.) Adolf Edle v. d. Planitz (zm. Berlin 31.12.1918 r.)	
	3) Walter Hermann Eryk Feodor ur. Wszechświęte 1861 r. oficer wojsk niemieckich ż. (x zamek Tharanth 2.03.1918 r.) Karola v. Lekow (ur. Lipowiec 16.01.1884 r.)	generał-major wojsk niemieckich	
	4) Fryderyk Hermann Teodor Aleksander ur. Wszechświęte 24.03.1863 r. rolnik – wł. majątku		
	5) Kurt Jan Hermann Feliks ur. Wszechświęte 18.09.1867 r. doktor filozofii		

b. Podlinia Gustawa Henryka.

Gustaw Henryk
s. Rudolfa Jana
ur. Ciarka 16.05.1795 – zm. Cieszyn 29.08.1839 r.
urzędnik akcyzy solnej
ż. Augusta Fryderyka Karolina v. Bosse
(ur. Stradomia Dolna 5.09.1801 – zm. Wrocław 14.03.1889 r.)

|

Gustaw Albert Paweł
ur. Zgorzelec 8.11.1830 – zm. Wołów 7.03.1915 r.
major wojsk niemieckich
ż. (x Cieszowa 23.11.1867 r.) Anna
Teresa Antonia Fritze
(ur. Gosda 7.11.1844 r.)

|

Gustaw Albert
ur. Brzeg 23.09.1872 r.

Anna Teresa
ur. Strzegom 28.11.1879 r.

major wojsk niemieckich

(z) WITKOWIC

zob.

WITKOWSKI

WITKOWSKI

Ród szlachecki prawdopodobnie pochodzenia polskiego z księstwa siewierskiego mający majątki na pograniczu w okolicach Bytomia (Beuthen), herbu czeskiego – Sternberg, wymieniany tylko przez Pilnačka.

Mikołaj Witkowski około 1400 roku był sędzią bytomskim i właścicielem Psar koło Będzina.

Źródła:

Pilnaček t. V s. 1355

WITKOWSKI
(WITKOWSKI von RUDOLTOWITZ, z WITKOWIC)

Herb wg Pilnačka

Polski herb Nowina

Stary ród księstwa oświęcimskiego herbu Nowina, nazwisko pochodzi od miejscowości Witkowice koło Kęt. Później siedzibą rodową stały się Rudołtowice (Rudoltowitz) koło Pszczyny (Pless). W księstwie oświęcimskim występuje w 1503 roku Stanisław z Witkowic, w 1510 roku – Walentyn z Witkowic. Około 1531 roku Jan Witkowski jest właścicielem Rudołtowic (Rudoltowitz), był żonaty dwukrotnie: 1. z Barbarą N. (zm. przed 1531 r.), 2. (x 1531 r.) z N.N.

Stanisław Witkowski von Rudoltowitz, żonaty z Anną N., w latach 1566 – 1591 był właścicielem Zawady (Zawada) koło Pszczyny (Pless). Stanisław Witkowski (ten sam ?) w 1599 roku sprzedał Witkowice Janowi Grodeckiemu. W 1599 roku Maciej Witkowski kupił od Jana sen. Solikowskiego majątek Zabrzeg (Zabrzeg) w księstwie cieszyńskim.

Jan Witkowski z Rudołtowic (Rudoltowitz) był żonaty (x ok. 1600 r.) z Marianną von Biberstein (Boischowską ?). Krzysztof Witkowski z Rudołtowic (Rudoltowitz) w 1595 roku występuje w dokumentach cieszyńskich. W Mysłowicach (Myslowitz) w 1686 roku mieszkał Jan Witkowski z Rudołtowic (Rudoltowitz) szwagier Aneżki (Agnieszka) von Biberstein, wdowy po Krzysztofie jun. Mieroszowskim, właścicielu Mysłowic (Myslowitz).

W księstwie oświęcimskim posiadali również Grodziec.

Źródła:

Pilnaček t. V s. 1355-1356

(z) WITOSŁAWIC

Szlachta znana tylko z nielicznych dokumentów z XV wieku: w 1414 roku (16.05.) Stefan „de Wythosławicz” (Witosławice, Witosławitz) w księstwie kozielskim razem z żoną Ofką i Paszkim z Wronina (Wronin) sprzedali swój majątek Mikołajowi Falkenbergowi archidiakonowi opolskiej kolegiaty. Ród praw-

dopodobnie na nich wymarł – w drugiej połowie XV wieku Witosławice (Witoslawitz) należały do rodu Hollych.

Źródła:

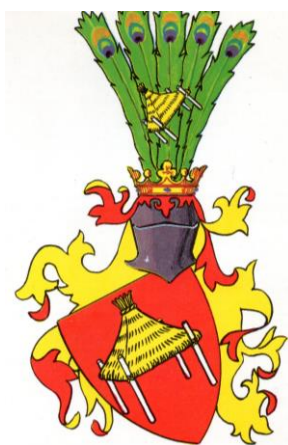
C.D.S. t. VI nr 133

Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel.
Berlin 1888 s. 95

WITOSLAWSKI

Herb Holly

Polski herb Leszczyc

Nazwisko zastępcze używane w XVI wieku przez przedstawicieli rodu Hollych herbu Leszczyc z Ponięcic (Ponentschuetz) koło Raciborza (Ratibor) – właścicieli Witosławic (Witoslawitz) koło Koźła (Cosel). Na początku XVI wieku właścicielem Witosławic (Witoslawitz) był Mikołaj Holly (zm. przed 1539 r.). Miał córkę – Katarzynę, żonę Jerzego Burenia (Scheliha) i dwóch synów: Zdiesława i Waclawa. Zdiesław Witoslawski był żonaty (x ok. 1539 r.) z Anną, córką Piotra Siatki, siostrą Gabriela. Waclaw Witoslawski pisze się z Ponięcic (Ponentschuetz) a w 1540 roku razem z bratem dziedziczy po matce część Witosławic (Witoslawitz).

Mikołaj Witoslawski (inny) był żonaty z Katarzyną Oprostowską.

Źródła:

Pilnaček t. V s. 1356

Lanbuecher Opp.-Rat. Nr 276, 278, 321

Zemska kniha... nr 22, 41

zob.

HOLLY

(z) WITOWIC

zob.

TARLA

WITOWSKI

Herb Witowski

Polski herb Jastrzębiec

Szlachta polskiego pochodzenia herbu Jastrzębiec. W XIX wieku na Górnym Śląsku osiadł Aleksander Witowski. Żonaty z Otylią von Hohberg, która w 1860 roku otrzymała od swojego ojca majątek Mokra (Mokrau) koło Pszczyny (Pless). Po śmierci męża posiadała ten majątek jeszcze w początkach XX wieku.

Źródła:

Krane s. 149

WITTEM

zob.

PLETTENBERG

WITTEN

zob.

ANDLER

WITTENAU

zob.

SCHACK

WITTENBURG

I.

II.

Nobilitowana szlachta pruska: Karol Fryderyk Wittenburg (zm. 1746 r.) był burmistrzem i pocztmistrzem w Angermuende. W 1773 roku (27.12.) zostali nobilitowani jego synowie: Samuel Wilhelm i August Ludwik Wittenburg, oficerowie wojsk pruskich. Według materiałów rodzinnych, które takich braci nie notują, nobilitowany został Karol Fryderyk jun. Wittenburg (ur. Angermuende 26.06.1733 – zm. Driesen 19.06.1787 r.) – urzędnik i członek rady miejskiej w Driesen w Nowej Marchii. Był synem Karola Fryderyka sen. Żonaty dwukrotnie: 1.(x 4.10.1759 r.) z Tugendreich Marią Leistikorn (ur. Trzcianna, Schoeneberg na Pomorzu 1.09.1736 – zm. Driesen 15.02.1779 r.), 2. (x Driesen 15.06.1780 r.) z Marią Chrystianą Muellinger z domu Dossoro, miał ośmioro dzieci, z których dwóch synów Karol Wilhelm Ludwik i Fryderyk Samuel August osiedli na Śląsku (zob. genealogia).

Fryderyk Samuel August (ur. Driesen 17.12.1781 – zm. Nordhausen 21.06.1843 r.) – najmłodszy syn z drugiego małżeństwa, oficer wojsk pruskich, na Śląsku przebywał tylko przejściowo w służbie wojskowej. Dwukrotnie żonaty 1. (x 28.10.1816 r.) z Fryderyką Wilhelminą Reichardt (ur. Tarnowskie Góry, Tarnowitz 1791 – zm. Świdnica, Schweidnitz 19.02.1829 r.), 2. (x Gross Wechsunge 13.02.1831 r.) z Klaudią Anette von Arnstedt (ur. Gross Werther 22.08.1808 – zm. Nordhausen 19.07.1843 r.), miał sześcioro dzieci, z których związany ze Śląskiem był tylko najstarszy syn z pierwszego małżeństwa – Fryderyk Maks (ur. Nysa, Neisse 7.07.1820 – zm. Gernrode 1871 r.) asesor sądowy i literat – pisarz. Żonaty (x Leśna k. Lubania Śląskiego, Marklissa b. Lauban 1848 r.) z Wandą bar. von Seherr-Thoss (ur. Polska Cerekiew k. Koźła, Polnisch Neukirch b. Cosel 30.09.1830 – zm. Zgorzelec, Goerlitz 31.10.1914 r.), miał tylko córkę – Elżbietę (ur. Zgorzelec, Goerlitz 17.01.1855 r.).

Starszy, przyrodni brat Fryderyka Samuela Augusta – Karol Wilhelm Ludwik von Wittenburg (ur. Bernstein, Nowa Marchia 5.07.1770 – zm. Prudnik, Neustadt 3.02.1845 r.) w 1820 roku (26.06.) kupił od Karola hr. von Strachwitz majątki Słoków (Schlogwitz) i Laskowice (Lasswitz) koło Prudnika (Neustadt) na Górnym Śląsku. Żonaty (x Świdnica, Schweidnitz 13.02.1798 r.) z Karoliną Seidel (ur. Stary Strzegom, Alt Striegau 23.03.1781 – zm. Słoków, Schlogwitz 30.08.1837 r.), miał czworo dzieci z których wieku dojrzałego dożył tylko Rudolf (ur. Milikowice k. Świdnicy, Nieder Arnsdorf b. Schweidnitz 6.06.1800 – zm. Słoków, Schlogwitz 21.06.1848 r.) – landrat powiatu prudnickiego. Żonaty (x Wrocław, Breslau 20.09.1840 r.) z Emmą von Boeth (ur. Bydgoszcz, Bromberg 3.12.1818 – zm. Słoków, Schlogwitz 16.09.1866 r.), miał trzech synów:

1. Rudolfa jun. (ur. Słoków, Schlogwitz 17.06.1842 – zm. Berlin 14.03.1913 r.) – żonatego (x 19.11.1903 r.) z Bertą Rampold (ur. Prudnik, Neustadt 20.09.1844 r.).
2. Pawła (ur. Słoków, Schlogwitz 15.04.1844 – zm. Słoków, Schlogwitz 13.05.1907 r.) – właściciela Słokowa (Schlogwitz). Żonaty (x Bielau 27.11.1877 r.) z Dorotą von Falkenhausen (ur. Wolany k. Kłodzka, Wallisfurth b. Glatz 24.07.1856 r. – zm. Pełczyce k. Wrocławia, Peltschuetz b. Breslau 7.12.1915 r.), miał pięcioro dzieci:
 - a) Dorotę (ur. Słoków, Schlogwitz 3.10.1878 r.) – żonę (x Słoków, Schlogwitz 11.10.1900 r.) Zygryda von Selchoro (ur. Rudnik k. Raciborza, Rudnik b. Ratibor 20.10.1870 – zm. Menghofen 2.02.1953 r.).
 - b) Emmę (ur. Słoków, Schlogwitz 18.02.1880 – zm. Hildesheim 25.07.1962 r.).
 - c) Christfrieda Rudolfa Ernesta Gustawa (ur. Słoków, Schlogwitz 20.12.1882 – zm. Kiel 30.03.1961 r.) – właściciela Słokowa (Schlogwitz). Żonaty (x Wrocław, Breslau 5.04.1910 r.) z Ruth von Raczek (ur. Kuechendorf 11.08.1886 r.), miał pięcioro dzieci:

- Małgorzatę (Myrrka) (ur. Słoków, Schlogwitz 24.11.1911 r.) – dwukrotnie zamężną: 1.(x Słoków, Schlogwitz 20.01.1944 r.) z Janem Wilhelmem Bernardem Reichgr. von Hochberg (ur. zamek Goray 14.04.1914 – zginął na froncie wschodnim 22.01.1945 r.) – właścicielem ziemskim. 2. (x Maria Laach 10.08.1950 r.) z Jerzym Bernardem Summers (ur. St Johns 16.09.1906 r.).
 - Zofię Dorotę (Dorli) (ur. Słoków, Schlogwitz 30.05.1912 r.) – żonę (x Słoków, Schlogwitz 24.02.1936 r.) Dietricha von Ellerts (ur. Hagen 19.01.1909 – zginął w Besarabii 1.04.1944 r.) – radcę rejencji.
 - Rudolfa (ur. Słoków, Schlogwitz 8.08.1915 – zginął w niewoli radzieckiej 14.08.1945 r.) – właściciela ziemskiego. Żonaty (x Osnabrueck 17.01.1940 r.) z Moniką von Ellerts (ur. Nysa, neisse 28.03.1915 r.), miał dwoje dzieci: Mikołaja (ur. Deutsch Paulowitz 3.08.1941 r.) i Barbarę (ur. Deutsch Paulowitz 6.06.1944 r.).
 - Jana (ur. Słoków, Schlogwitz 21.07.1916 – zginął na Węgrzech 25.10.1944 r.).
 - Karola Gustawa (Gusti) (ur. Słoków, Schlogwitz 4.07.1919 r.) – kupca. Żonaty (x Lippstadt 14.04.1955 r.) z Maritą Lizan (ur. Koeln 22.04.1930 r.), miał dwóch synów: Karola Aleksandra (ur. Duesseldorf 29.09.1956 r.) i Borysa (ur. Bardenberg 6.06.1959 r.).
- e) Elżbietę Emmę Teresę Bertę (ur. Słoków, Schlogwitz 19.01.1884 – zm. Wrocław, Breslau 20.04.1936 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 11.12.1911 r.) Zygryda von Wallenberg (ur. Tristelwitz 19.04.1882 – zm. Kontanz 3.07.1962 r.), właściciela majątku Ligo-ta Piękna (Schoen Ellguth) koło Trzebnicy (Trebnitz).
- f) Rut Elżbietę Konradynę (ur. Słoków, Schlogwitz 24.09.1886 r.) – żonę (x Słoków, Schlogwitz 30.09.1905 r.) Pawła bar. von Troschke (ur. Rathenow 2.10.1867 – zm. Ballenstadt 31.08.1921 r.).
4. Gustawa Eldora (ur. Słoków, Schlogwitz 21.07.1846 – zm. Słoków, Schlogwitz 13.06.1883 r.) – porucznika wojsk pruskich.

Źródła:

Zedlitz t. IV s. 343

Krane s. 149

Genealogische Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 289

Archiw. Rodowe – tabl genealog. rkp – ksero w posiadaniu autora

GENEALOGIA
(Bez potomków zmarłych w dzieciństwie i młodości)

1. Początki rodu.

Karol Fryderyk Wittenburg
zm. Angermuenede 31.03.1746 r.
burmistrz i pocztmistrz Angermuende
ż. (x Berlin 12.11.1727 r.) Dorota Elżbieta
Oelschaeger
(ur. Berlin 19.08.1708 – zm. 3.02.1780 r.)

|

Karol Fryderyk v. Wittenburg ur. Angermuende 26.06.1733 - zm. Driesen, Nowa Marchia 19.06.1787 r. nobilitowany urzędnik i członek rady miejskiej ż. 1. (x 4.10.1759 r.) Tugendreich Maria Leistikorn (ur. Trzcianna, Pomorze 1.09.1736 – zm. Driesen 15.02.1779 r.) 2. (x Driesen 15.06.1780 r.) Maria Christiana Muellinger z domu Dossoro	córki: a) Joanna Dorota ur. Angermuende 29.04.1731 r. b) Wilhelmina Luisa ur. Angermuende 5.07.1738 r. c) Julianna Zofia ur. Angermuende 29.03.1742 r.
--	--

|

Karol Wilhelm Ludwik <u>zob. tabl. 2</u>	Fryderyk Samuel August <u>zob. tabl. 3</u>	Henrietta Karolina Maria ur. 24.01.1768 – zm. Tirschtiegel 13.11.1808 r. m. (x Tirschtiegel 10.10.1792 r.) Fryderyk August Student muzyk miejski i organista w Tirschtiegel
---	---	--

2. Potomstwo Karola Wilhelma Ludwika

Karol Wilhelm Ludwik v. Wittenburg
ur. Bernstein, Nowa Marchia 5.07.1770 -
zm. Prudnik, Górny Śląsk 3.02.1845 r.
major wojsk pruskich
1820 r. – kup. Słoków i Laskowice
ż. (x Świdnica 13.02.1798 r.) Karolina Seidel
(ur. Stary Strzegom 23.03.1781 –
zm. Słoków 30.08.1837 r.)

|

Rudolf

1

1

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
84

a) Małgorzata
ur. Słoków

14.08.1945 r. ż. (x Osnabrueck Monika v. Ellerts (ur. Nysa 28.03.1915 r.) 	25.10.1944 r.	ż. (x Lippstadt 14.04.1955 r.) Marita Lizan (ur. Koeln 22.04.1930 r.) 	24.11.1911 r. m. 1. (x Słoków 20.01.1944 r.) Jan Wilhelm Bernard Reichsgr. v. Hochberg (ur. zamek Goray 15.04.1914 – zginął na froncie wschodnim 22.01.1945 r.) 2. (x Maria Laach 10.08.1950 r.) Jerzy Bernard Summers (ur. St. Johns 16.09.1906 r.) b) Zofia Dorota ur. Słoków 30.05.1912 r. m. (x Słoków 24.02.1936 r.) Dietrich v. Ellerts (ur. Hagen 19.01.1909 – zginął w Besarabii 1.04.1944 r.)
Mikołaj ur. Deutsch Paulowitz 3.08.1941 r.	Barbara ur. Deutsch Paulowitz 6.06.1944 r.	Karol Aleksander ur. Duesseldorf 29.09.1956 r.	Borys ur. Bardenberg 6.06.1959 r.

3. Potomstwo Fryderyka Samuela Augusta

Fryderyk Samuel August v. Wittenburg
ur. Driesen 17.12.1781 – zm. Nordhausen 21.06.1843 r.
oficer wojsk pruskich
ż. 1. (x 28.10.1816 r.) Fryderyka Wilhelmina Reicherdt
(ur. Tarnowskie Góry 1791 – zm. Świdnica 19.02.1829 r.)
2. (x Gross Wechsunge 13.02.1831 r.) Klaudia Anetta v. Arnstedt
(ur. Gross Werther 22.08.1808 – zm. Nordhausen 19.07.1843 r.)
|

Fryderyk Maks ur. Nysa 7.07.1820 - zm. Gernrode 1871 r. pisarz ż. (x Leśna 1849 r.)	Fryderyk Rudolf ur. Nordhausen 19.05.1840 - zm. Braunschweig 29.12.1916 r. generał-porucznik wojsk niemieckich	córki: a) Celestyna ur. 1827 – zm. 1855 r. b) Szarlotta Matylida Agnes
---	--	--

Wanda bar. v. Seherr-Thoss (ur. Polska Cerekiew 30.09.1830 – zm. Zgorzelec 31.10.1914 r.) Elżbieta ur. Zgorzelec 17.01.1855 r.	ż. 1. (x Koepenick 3.01.1872 r.) Katarzyna Augusta Reiche (ur. Soellichau 11.04.1852 - zm. Berlin 1.02.1875 r.) 2. (x Schoenau 15.03.1887 r.) Małgorzata Julianna Luisa v. Jordan (ur. Schoenau 12.05.1851 - zm. Neuruppin 30.06.1930 r.) 	ur. Świdnica 25.07.1834 – zm. 1910 r. m. Hermann Stephany c) Anna Isolda Waleria Fryderyka ur. Świdnica 18.01.1836 – zm. Nowy Jork 10.06.1866 r. m. (x Naumburg 1859 r.) Fryderyk v. Arnstett
---	---	---

Rudolf Karol ur. Berlin 26.11.1875 - zginął w Rosji 4.11.1915 r. major wojsk niemieckich ż. (x Brauschweig 10.10.1912 r.) Felicitas v. Jordan (ur. Wiesbaden 24.02.1881 - zm. Neuruppin 9.06.1945 r.) Ruth Małgorzata ur. Berlin 23.06.1913 r. sekretarka	córki: a) Edyta Katarzyna ur. Berlin 3.11.1872 – zm. Neuruppin 17.11.1944 r. b) Małgorzata Maria Józefa ur. Berlin 2.01.1874 – zm. Neuruppin 17.11.1944 r. c) Katarzyna ur. Toruń 9.01.1891 – zm. Neuruppin 1.05.1945 r.
--	---

WITTENDORF

zob.

WOYSKI

WITTICH

W 1892 roku (8.03.) szlactwo austriackie z predykatem “Edler von...” otrzymał Gustaw Wittich pochodzący z Grodkowa (Grottkau) oficer wojsk austriackich.

Źródła:

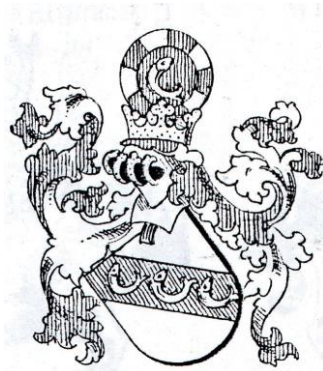
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 294

WITTIG
(WITTIG von WITTIGSHEIM)

W drugiej połowie XVI wieku nobilitowany został przez cesarza Maksymiliana II z predykatem „von Wittigsheim, Jan Wittig – syn szewca w Strzegomiu (Striegau). Potomkowie jego służyli głównie w armii cesarskiej i pruskiej.

Źródła:
Zedlitz t. IV s.346

WITTORF

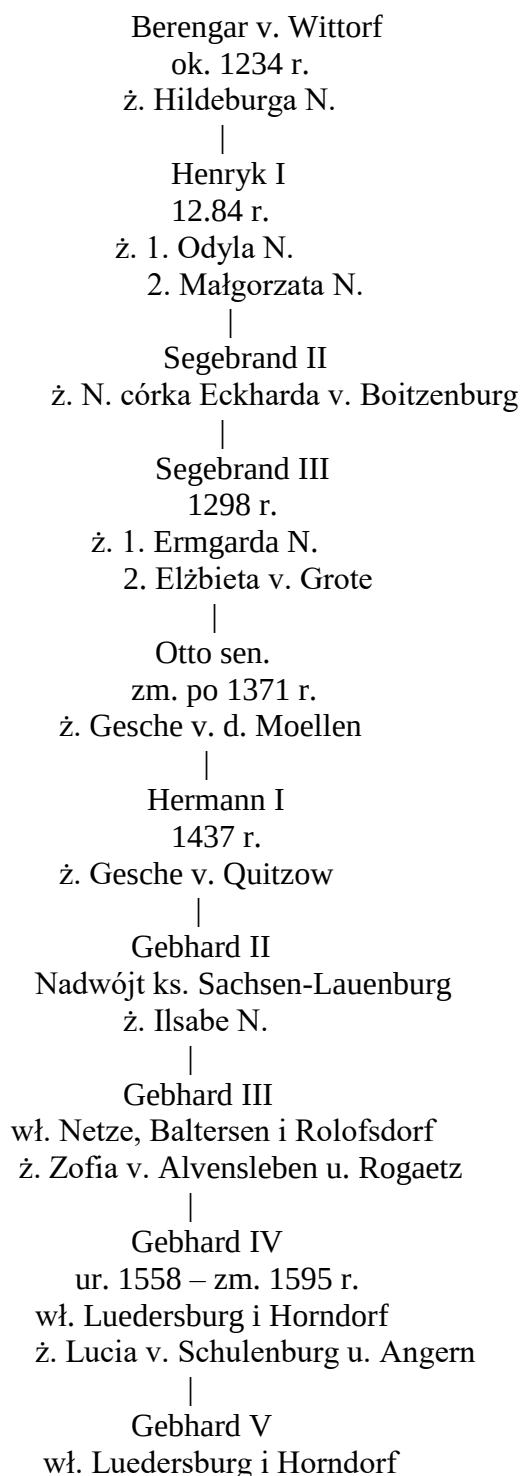
Ród pochodzący z Holsztynu (Holstein), znany od XIII wieku. Juan Gottlieb bar. von Wittorf (ur. 24.03.1683 – zginął pod Grotzka 22.07.1739 r.) – feldmarszałek wojsk cesarskich, w 1717 roku (13.04.) uzyskał inkolat czeski i śląski. Był właścicielem Bogdanowic (Badewitz) koło Głubczyc (Leobschuetz). Trzykrotnie żonaty: 1. (x 1712 r.) z Angeliką Dorotą von Berckmannsfeld (zm. 1717 r.), 2. (x 9.06.1719 r.) z Angeliką Marianną von Wipplar z Uszyc (Uscheutz) koło Olesna (Rosenberg), która wniosła mu w posagu Bogdanowice (Badewitz) (?), 3. (x 21.06.1736 r.) Anną Józefą bar. von Burckhardt (ur. 1.06.1699 – zm. 21.07.1737 r.), z drugą żoną miał syna – Wilhelma Rajmunda (ur. po 1720 r.), starostę księstwa opawskiego, właściciela Neplachovic (Neplachowitz) i Sosnowej (Zossen), żonatego z Antonią bar. Halama von Jičín (zm. 1790 r.). Jego syn – Wilhelm, major wojsk cesarskich, był ostatnim potomkiem rodu. Żonaty z N.N., miał tylko dwie córki: Antonię (ur. 1796 – zm. Racibórz, Ratibor 24.11.1865 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 12.08.1822 r.) z Janem Nepomucenem Józefem bar. Morawitzkim (ur. 1795 – zm. 9.05.1826 r.) z Rudnicy (Rudnitz), właściciela Boboluszek (Bobolusk, Boblowitz) i Škrochovic (Skrochowitz) (herbarze i Błażek w haśle Morawitzki takiego nie notują), 2. (x 13.06.1827 r.) z Fryderykiem Leopoldem Gottliebem von Eickstedt (ur. Strzybnik, Silberkopf 7.09.1794 – zm. Strzybnik, Silberkopf 4.06.1858 r.) majorem wojsk pruskich, właściciela Strzybnika (Silberkopf) koło Raciborza (Ratibor).

Druga córka Wilhelma – Julia (zm. po 1870 r. jako ostatnia z rodu), była żoną pułkownika wojsk pruskich N. von Ebre (zm. Poczdam, Potsdam 13.01.1851 r.).

Źródła:

Błażek t. II s.145, t. IV s. 105

TABLICE GENEALOGICZNE

członek rady ks. Sachsen-Lauenburg
 ż. Małgorzata v. Kuetzow u. Eckhof
 |
 Ernest Jan Fryderyk
 ur. 1604 – zm. 17.09.1653 r.
 wł. Horndorf
 ż. Judyta Małgorzata v. Meeretting u. Wathlingen
 |
 Fryderyk August
 ur. 20.12.1641 – zm. 11.05.1693 r.
 wł. Luedersburg
 ż. Eleonora Agnieszka v. Dieskau
 |
 Jan Gottlieb
 ur. 24.03.1683 – zginął 22.07.1739 r.
 feldmarszałek wojsk cesarskich
1717 r. – inkolat czeski i śląski
 wł. Bogdanowicz
 ż. 1. (x 1712 r.) Angelika Dorota v. Berckmannsfeld
 (zm. 1717 r.)
 2. (x 9.06.1719 r.) Angelika Marianna v. Wipplar
 z Uszyc
 3. (x 21.06.1736 r.) Anna Józefa bar. v. Burckhart
 (ur. 1.06.1699 – zm. 21.07.1737 r.)
 |
 Wilhelm Rajmund
 ur. po 1720 r.
 starosta księstwa opawskiego
 wł. Neplachovic i Sosnovej
 ż. Antonia bar. Halama v. Jičín
 (zm. 1790 r.)
 |
 Wilhelm
 major wojsk cesarskich
 wł. Neplachovic i Sosnovej
 ż. N.N.
 |
 córki:
 a) Antonia
 ur. 1796 – zm. Racibórz 24.11.1865 r.
 m. 1. (x 12.08.1822 r.) Jan Nepomucen
 Józef bar. v. Morawitzki z Rudnicy
 (ur. 1795 – zm. 9.05.1826 r.)
 wł. Boboluszek i Škrochovic
 2. (x 13.06.1827 r.) Fryderyk Leopold
 Gottlieb v. Eickstedt
 (ur. Strzybnik 7.09.1794 –
 zm. Strzybnik 4.06.1858 r.)
 major wojsk pruskich
 wł. Strzybnika

- b) Julia
zm. po 1870 r.
m. N. v. Ebre
pułkownik wojsk pruskich
(zm. Poczdam 13.01.1851 r.)

WITYCH

(WITYCH von BLOHOTITZ, WITTYCH von BLOGOTITZ)

Nobilitowana szlachta cieszyńska. Bartłomiej Witych (zm. przed 1580 r.) pochodzący z Norymbergii w 1563 roku (17.09.) otrzymał dyplom herbowy z predykatem „von Blohotitz” od miejscowości Błogocice (Blogotitz) w księstwie cieszyńskim którą posiadał. W 1566 roku brał udział w wyprawie węgierskiej a w 1567 roku występuje w dokumentach cieszyńskich. W 1571 roku (1.09.) występuje jako świadek w dokumentach kozielskich. W 1578 roku zapisał szpitalowi w Cieszynie (Teschen) 100 złotych węgierskich. Żonaty z Aneżką Pawłowską (zm. przed 1595 r.), siostrą biskupa ołomunieckiego Stanisława Pawłowskiego, miał córkę – Aneżkę.

Źródła:

Pilnaček t. V s. 1354

Doerr s. 43

Pfottenhauer: Die Ritterschaft von teschen im 16.Jahrhundert. (w:) Zeitschrift...
Bd 18:1884 s. 277, 282

WITZLEBEN

Herb saksoński

Herb śląski

Stary ród rycerski pochodzący z Turyngii, znany od początków XII wieku. Na Śląsku pojawili się w drugiej połowie XIX wieku, posiadali majątki na pograniczu Dolnych Łużyc i Dolnego Śląska oraz Sławnikowice (Kieslingswalde) koło Zgorzelca (Goerlitz) które w 1864 roku kupił Artur von Witzleben.

Źródła:

Zedlitz t. IV s. 346-347

Krane s. 150

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XVI Limburg 2005 s. 300-303

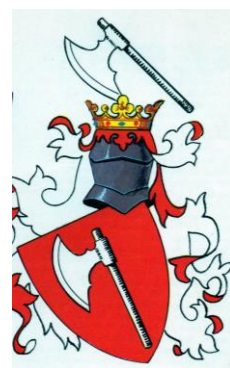
WIZINSKI

Herb wg Blažka

Polski herb Topór

Polski herb Oksza

Polski ród według Blažka herbu Topór, ale herb bardziej podobny jest do herbu Oksza. W XVI wieku posiadali Domaszów (Domsel) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg). W 1584 roku właścicielem tej miejscowości był Merten Wizinski.

Źródła:

Blažek t. III s. 171

Pilnaček t. V s. 1357